

Giới thiệu Thần Tượng Nữ Phụ

Truyện Thần Tượng Nữ Phụ nói cô như cơn gió mùa thu làm chao đảo hân. Ban đầu tưởng chừng như một món đồ chơi mới lạ, hân đã không trân trọng và đùa giỡn với Lộ Lộ. Tình yêu ngôn tình này bắt đầu từ dự vọng thể xác lại vô thức ăn sâu vào linh hồn. Cho tới khi những người đàn ông khác xuất hiện trong cuộc đời cô, hân mới nhận ra sai lầm lớn nhất của mình. Địa vị, tiền tài, danh vọng, mọi thứ mà hân có vô cùng hoàn mỹ, không một chút tì vết nhưng hân lại khiến tình yêu của mình trở nên tối tăm, ảm đạm hơn bao giờ hết. Hân đã vấy bẩn người mình yêu, liệu còn cơ hội để sửa chữa? Chỉ cần bên cạnh Lộ Lộ, hân chấp nhận một cuộc tình không trọn vẹn. Hân đã mơ một giấc mơ vừa kì lạ vừa buồn cười, hân xuyên không cùng Lộ Lộ ở trong lễ đường... cả đám tình địch kia. Cuối cùng mong mọi người đọc truyện nhiệt tình và ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Thời Gian Đã Mất.

Lễ hội cosplay, nơi những nam thanh nữ tú mặc những nhân vật hoạt hình yêu thích, được mọi người vây quanh chụp hình như những người mẫu, ca sĩ nổi tiếng. Các gian hàng đông đúc những học sinh, sinh viên mua móc khóa, poster,... Đương nhiên cũng không thiếu những trung niên già dặn, otaku là dành cho mọi người bất kể lứa tuổi mà.

Minh Nhạc Y, 35 tuổi, một nhân viên văn phòng của công ty môi trường cũng không ngoại lệ. Bất kể là ngành giải trí nào, cô cũng đều yêu thích. Minh Nhạc Y mua được vào cuốn light novel ưng ý, lại nhìn đồng hồ "Chết cha, trễ giờ làm rồi!"

Minh Nhạc Y gấp rút chạy ra khỏi lễ hội, phóng xe thật nhanh tới công ty.

...

"Nhạc tỷ lại tới vừa đúng giờ nha." một thiếu nữ nhuộm tóc xanh lam lại trắng cười cười bằng đôi môi đỏ quyến rũ, đây là đàn em mới vào công ty của Minh Nhạc Y, Uyên Nhi, nàng ta chỉ mới 22 tuổi nên rất được mọi người chiều chuộng. Cộng thêm bề ngoài thanh tú uyển chuyển khiến các nam đồng nghiệp mê mẩn.

Minh Nhạc Y cười gượng cho có lệ, lặng lẽ bước tới chỗ làm việc của mình, bắt đầu một ngày làm việc nhàm chán.

Tay cô cứ đánh máy, mắt lại nhìn màn hình máy tính, công việc của Minh Nhạc Y cứ như vậy lặng lẽ trôi qua.

Thấp thoáng đã xế chiều, Minh Nhạc Y vác thân hình uể oải nặng nhọc chen lấn trên xe buýt. Xe buýt? Đơn giản là vì đây là phương tiện lưu thông giá rẻ, mà một bà cô già xấu xí như cô cũng không bị ai xâm hại. Minh Nhạc Y cười khổ, cái này là nên vui hay nên buồn đây?

Nơi Minh Nhạc Y sống là một chung cư tầm trung, tuy khá ồn ào nhưng cũng chẳng ảnh hưởng lắm tới Minh Nhạc Y. Cô nhào vào cái giường êm ái, tinh thần lại có chút suy sụp. Ai... chán quá! Buồn chết mất! Sao thế giới này không sụp luôn đi! Hay người ngoài hành tinh tới xâm chiếm cũng được! Mạt thế hoành hành thì càng tốt.

Mà không được! Nếu như vậy thì cô sẽ không được đọc tiểu thuyết nữa, không ổn, không ổn.

Minh Nhạc Y đành bất đắc dĩ bỏ qua điều ước nhảm nhí, đọc tiểu thuyết cho đỡ buồn vậy. Cô lại rút điện thoại cảm ứng ra bật mạng. Tay lướt lướt một hồi, Minh Nhạc Y dừng lại ở một tựa truyện.

'Cuộc chiến siêu sao'? Minh Nhạc Y lại liên tưởng đến cái bộ phim Mỹ gì ấy nhỉ? 'Cuộc chiến giữa những vì sao' thì phải. Đây là truyện người ngoài hành tinh? Thôi đọc thử đi!

Đọc đọc một hồi, Minh Nhạc Y đọc càng ngày càng hăng, quên cả ăn tối luôn. 'Cuộc chiến siêu sao' lại nói về điện ảnh, ca nhạc.

Nữ chủ là một cô học sinh trung học có ước mơ ca hát, một lần may mắn được giám đốc Quan Thượng Phong chú ý nên dấn chân vào ngành giải trí. Nhưng sau ánh hào quang, thế giới đó cực kì dơ bẩn, thủ đoạn, gia thế của nữ chủ Tà Uyển Như không lớn nên bị chen ép cực kì. Sau lần XXOO với giám đốc Quan Thượng Phong kia, họ đã lập một hiệp ước 'bán thân'. Tà Uyển Như thỏa mãn nhu cầu sinh lý cho hân, bù lại hân sẽ kê đá giúp Tà Uyển Như nổi tiếng. Dần dần, từ ghét thành hận, từ hận thành yêu, Tà Uyển Như và Thượng Quan Phong đã yêu nhau thật sự.

Mà Tà Uyển Như rất đào hoa, lấy mất bao nhiêu trái tim của những hảo mỹ nam cực phẩm. Cuộc chiến giành mỹ nhân quyết liệt chưa đến hồi kết. Rốt cuộc, họ đều thỏa hiệp chia sẻ chung sống với mỹ nhân Tà Uyển Như. Tới phần này Minh Nhạc Y có chút học máu một tý.

Minh Nhạc Y thở dài một hơi, nhận xét toàn bộ tiểu thuyết. Nữ chủ thuộc dạng thanh khiết, thuần lương nên cô không yêu thích mấy, đặc biệt câu huyết nhất là bị cưỡng ngược với nam chủ, mà cái kết lãng xẹt không tí kịch tính. Nhưng thứ duy nhất cô cho điểm cộng là bộ tiểu thuyết này gọi nhớ kí ức của cô.

Ước mơ... mà thời gian đã tước đoạt mất.

Nếu Minh Nhạc Y được xuyên qua bộ tiểu thuyết, cô chắc chắn sẽ làm một ca sĩ xuất sắc, đương nhiên dùng bằng tài năng của mình, mặc cho nổi tiếng hay không, hay thế giới giải trí đó có thủ đoạn tới cỡ nào.

Bỗng nhiên, một điều kì lạ xảy ra. Một tia chớp rạch ngang bầu trời. Ánh sáng lóe ngoài cửa sổ, rồi xung quanh Minh Nhạc Y bỗng tối sầm.

Ai... tại sao cơ thể cô lại đau quá! Minh Nhạc Y hơi rùng mình, cố gắng mở mắt. Mọi thứ xung quanh bỗng thay đổi.

Màu trắng? Đây là bệnh viện?

"Lộ Lộ, may quá! Cuối cùng con cũng đã tỉnh rồi." một giọng nói bỗng vang vọng vào tai Minh Nhạc Y.

Cô khẽ nghiêng đầu, một nữ trung niên xinh đẹp đang ướt đầm nước mắt nhìn Minh Nhạc Y. Cô tiếng mở miệng, nhưng nhận ra cổ họng khô khốc. Nữ trung niên quý phái nhận ra, vội lấy cốc nước lọc cho Minh Nhạc Y. Nốc hết hai ly nước, Minh Nhạc Y mới bắt đầu định thần lại.

Lộ Lộ? Đây đừng nói là Phan Lộ Lộ, nữ phụ trong tiểu thuyết 'Cuộc chiến siêu sao' đấy. Ông trời nghe được lời cầu xin của nàng nhưng tại sao lại cho nhập vào nhân vật nữ phụ chết thảm này chứ? Hu hu.

Thấy gương mặt hết ngơ ngác, bàng hoàng lại đau đớn, ám ức của con gái, nữ trung niên đau lòng không thôi, lại ôm chầm lấy Minh Nhạc Y dỗ dành "Lộ Lộ ngoan, mẹ đã kêu trường đuổi hết đám học sinh kia rồi, con không phải chịu ủy khuất đâu. Từ nay con đừng qua lại với bọn nhóc đó nữa."

Minh Nhạc Y giật mình, phải rồi! Trong tiểu thuyết có nhắc tới vụ Phan Lộ Lộ bị bọn nhóc quấy phá dụ dỗ uống thuốc, sau đó cô bị sốc thuốc mà đi bệnh viện, bị tiếng sét ái tình với một nam chủ- Mạc Quân Nguyệt, bác sĩ về ngoài trầm ổn, bình tĩnh nhưng tính chiếm đoạt cực kỳ cao, nằm trong số nam nhân hậu cung của nữ chủ.

Không được, chuẩn lệ là thượng sách! Minh Nhạc Y vội nói với nữ trung niên "Con không sao rồi, bây giờ con muốn xuất viện về nhà nha, ở đây thực không thích."

"Con..." nữ trung niên hơi bất ngờ trước sự đột ngột của Phan Lộ Lộ, nhưng cũng chiều chuộng đồng ý "Được rồi, Lộ Lộ muốn sao thì như vậy."

Vừa mới dứt lời, cánh cửa bỗng nhiên mở ra, quả là vừa nhắc tào tháo tào tháo tới ngay. Thiếu niên tuấn mỹ như vậy ngoài Mạc Quân Nguyệt thì còn ai.

Mái tóc bạch kim lấp lánh trong ánh nắng, gương mặt dụ hoặc mà tính khiết như thiên thần. Ngũ quan tinh tế khiến người khác phải cúi đầu. Nhưng Minh Nhạc Y nào còn tâm trạng ngắm mỹ nam, cô đồ mồ hôi lạnh, tên bác sĩ này có gián tiếp trừng phạt Phan Lộ Lộ thế thảm vì dám động tới nữ chủ. Thủ đoạn thì không cần nói là quá ác liệt, cường hãn để lấy lòng Tà Uyển Như.

"Cô đã tỉnh? Cảm thấy trong người thế nào?" Mạc Quân Nguyệt giọng nói nước chảy mây trôi ôn nhã hỏi Minh Nhạc Y.

"Tốt... tốt! Cực kỳ tốt, bây giờ tôi muốn xuất viện ngay đây nè." làm ơn đừng có giết tôi, Minh Nhạc Y thầm nghĩ thêm câu này. Giọng nói mê muội, ngọt ngào mang theo chút run rẩy khiến Minh Nhạc Y giật mình. Giọng nói cơ thể này thật là hay!

Mạc Quân Nguyệt híp mắt phượng, sự run rẩy của Minh Nhạc Y hẳn không phải không nghe thấy, lại còn bộ dạng thất kinh như thấy quỷ của thiếu nữ trước mắt nữa. Hẳn chắc chắn chưa từng gặp thiếu nữ này, tại sao cô lại sợ hãi tới như vậy? Mạc Quân Nguyệt cảm thấy mình đâu đáng sợ, thậm chí là, khụ khụ, sức quyến rũ cực kì cao. Nữ trung niên cũng tò mò trước biểu hiện của con gái yêu, không phải mỗi lần thấy soái ca là nó liền si mê sao?

"Như vậy cũng không ổn, sức khỏe của em cũng chỉ mới không phục, hay là..."

"Không, xuất viện. Em muốn xuất viện!" Minh Nhạc Y giãy lên, cảm thấy mình hơi luống cuống, đành ngượng ngờ sờ mũi.

Cuối cùng mẹ Phan Lộ Lộ cũng đồng ý xuất viện, thu xếp ổn thỏa chuyển đồ lên xe hơi. Minh Nhạc Y thở phào, tuy làm vậy là sai nguyên tác kịch bản, nhưng cô không phải là cá nằm trên thớt chờ chết, cùng lắm Mạc Quân Nguyệt cũng chỉ tò mò một chút. Nhưng sau này người đứng vẫn là người đứng thôi.

Phan Lộ Lộ trong tiểu thuyết là một tiểu thư cao ngạo đúng nghĩa, vì được ba mẹ nuông chiều nên thành hư hỏng, kiêu căng, có được thiên phú giọng hát hay nên đòi làm ca sĩ cạnh tranh với Tà Uyển Như, đối nghịch với công ty của Quan Thượng Phong. Nhưng Minh Nhạc Y thì khác, chuyện tình cảm nam nữ cô không quan tâm, mỹ nam cũng chỉ tới mức thương thức.

Cô có xem vài tiểu thuyết xuyên qua nữ phụ, người thì trả thù nữ, người tránh xa nữ chủ, nam chủ. Đương nhiên Minh Nhạc Y sẽ chọn phương án hai, sống một cuộc sống hòa thượng và gạt hái tất cả tài năng của thân thể này.

Từ bây giờ cô sẽ là Phan Lộ Lộ!

Phan Lộ Lộ hưởng thụ cuộc sống tiểu thư nhà giàu, nằm lì trong nhà hưởng sự chiều chuộng của Phan phu nhân. Tuy căn phòng màu hồng hello kitty vẫn khiến cô không thích ứng được.

Cô hết ăn rồi lại nằm, chơi laptop, iphones, lướt facebook, xem anime,... ăn không ngồi rồi như một tiểu trư chính hiệu.

Tôi là nữ phụ: chào cả nhà, ta vừa mới gia nhập nhóm, mong cả nhà giúp đỡ.

Mỹ ăn liền: nhĩ hảo, lần đầu gặp tác giả tiểu thuyết 'Đảo ngược', tác giả tiếp tục cố gắng nha.

Miêu nữ biết yêu: Mía, 'Tôi là nữ phụ' viết truyện cũng ổn, nhưng văn phong có hơi cổ hủ, lại thiếu cảnh H.

Sakura450: Chuẩn comment, cảnh H nha, em muốn xem cảnh H.

Đậu hủ chớ ăn: Đúng đúng, chỉ cần có cảnh H là sẽ nhiều lượt xem hơn đó tác giả.

Phan Lộ Lộ phun coca ,... cái bọn đòi bại này. Phải nói thì Phan Lộ Lộ cũng không trong sáng gì, nhưng thói quen khó bỏ nên đòi nàng viết thêm cảnh H thì...

Tôi là nữ phụ: Vẫn là tự tưởng tượng thôi. Ta có xem nhiều tiểu thuyết thịt văn rồi nhưng tự viết thì khác.

Bạch mã hoàng tử: đọc tiểu thuyết thì nhầm nhò gì, phải đi xem phim heo mới có cảm xúc rõ ràng chứ, ta tải về clip về cho cả nhà coi nhá.

Phan Lộ Lộ nghiêng răng nghiêng lợi, cái tên 'Bạch mã hoàng tử' này, bạch mã cái rắm, đòi bại!!! Bỏ tiểu thư ừ xem đấy, không muốn làm bản mất ta.

Tôi là nữ phụ: xuy xuy, bỏ đi. Đừng nói chuyện này nữa, ta đang muốn kiếm vài bài nhạc hay, các người giới thiệu cho ta đi.

Miêu nữ biết yêu: Nhóm K.I.L.L.!!! Người nghe nhạc nhóm này đảm bảo là mê liền, ai cũng là soái hệt nha.

Mỹ ăn liền: bài 'Life' của Lý Phạm Thần cũng rất hay, TLNP nghe thử đi.

...

Chat nhóm chán chê, Phan Lộ Lộ day huyệt thái dương, coi bộ trong tiểu thuyết đam fan và dân quần chúng cực kỳ đáng sợ và 'cuồng'. Mà ngành giải trí bên đây cũng quy mô và ồn ào hơn nhiều, nhưng nhờ đó tiểu thuyết của cô cũng được phản hồi rất nhiều, đây cũng là chuyện tốt.

Lại nghĩ đến chuyện thịt văn và cảnh H, không phải bộ 'Cuộc chiến siêu sao' thịt văn cực kì nặng sao? Hay là cô lên đi xem nhĩ, Xuân cung đồ sống lại của mỹ nam, mỹ nữ đại gì lại bỏ lỡ cơ hội.

Nha, dù sao Tà Uyển Như khổ thì khổ, nhưng sướng cũng cực kì sướng, được mỹ nam bu đầy bảo vệ lại được hưởng mỹ vị trái cấm như vậy. Bỏ bỏ, Phan Lộ Lộ quan tâm chuyện của họ riết cũng không tốt, tự lo cho bản thân trước cái đã.

Tân trang 'khuê phòng'. Viết tiểu thuyết, đã xong. Sáng tác nhạc, đã xong. Phan Lộ Lộ cười gian, lại mảy mò lon ton tới đàn piano, hi hi, ước mơ của cô đang ở trước mắt. Trước đây, Phan Lộ Lộ có học piano nhưng không có tiền mua đàn, bây giờ là tiểu thư Phan gia giàu có điều kiện vật chất tốt hơn nhiều, cô có thể làm video đăng lên Love Music rồi.

Love Music là một trang web dành cho những ca sĩ nghiệp dư hay bất kì ai có sở thích ca hát thể hiện tài năng của mình. Nơi này cũng giống như một cuộc thi ca hát vậy, những video được nhiều lượt xem và lượt thích, lượt bình luận sẽ được nhà tài trợ mời đến cuộc thi chính thức để trở thành ca sĩ chuyên nghiệp. Tà Uyển Như cũng tham gia cuộc thi này sau khi được Quan Thượng Phong đề nghị, không hổ là nữ chủ, một chớp đã được nhiều fan cuồng, clap... clap... rồi giành giải nhất cuộc thi Love Music. Ta mặc! Phan Lộ Lộ chỉ cần có người nghe nhạc của mình là được, trước tiên đừng mơ quá xa.

Phan Lộ Lộ lẩm bẩm bài hát mới sáng tác, ok, con đường ca hát bắt đầu.

Hít sâu một hơi, Phan Lộ Lộ bấm nút đăng tải.

Đăng rồi!

Tìm cô đập thình thịch, lòng vừa xôn xao vừa hồi hộp. Chính cảm giác này! Cái cảm giác lâu lắm rồi mới trở lại, chờ đợi từng ngày, ngọn lửa hoài bão và ước mơ bùng cháy trong tim. Phan Lộ Lộ tắt máy tính. 1 tháng! 1 tháng quyết định sự nghiệp của cô, sau 1 tháng cô sẽ lên lại Love Music để xem kết quả, chính vì Phan Lộ Lộ không có thói quen xem từng ngày, làm như vậy vừa mất hồi hộp vừa tốn thời gian.

Cuối cùng, Phan Lộ Lộ quyết định viết sổ tay lập kế hoạch tránh xa nữ chủ, nam chủ và con đường ca hát. Nói vậy chứ nếu muốn làm ca sĩ 90% là phải thường xuyên chạm mặt bọn họ, nói tránh xa cũng khó, tốt nhất vẫn là càng ít quan hệ càng tốt.

Giải quyết ổn thỏa, Phan Lộ Lộ trườn cơ thể mảnh khảnh lên giường, khò khò đánh một giấc.

"Lộ Lộ, lớp trưởng tới tìm con kìa?"

"Úm..." Phan Lộ Lộ dụi đôi mắt đầy ghèn vì thiếu ngủ, mơ màng chưa tỉnh giấc "Lớp trưởng?"

"Là Phú Hào lớp 12C4 đó con." Phan phu nhân cười sùng sục nhìn tiểu miêu ham ngủ trước mắt.

Phú Hào? Nghe tới cái tên Phan Lộ Lộ lập tức tỉnh ngủ, một trong đám nam phụ của Tà Uyên Như, Phú Hào. Hình như sau này Phú Hào học đại học cùng Tà Uyên Như rồi lại yêu thầm, bị các nam chủ chính dữ dội. Đồng bạn nhân vật phụ số phận bi thảm nha, Phan Lộ Lộ thờ dài, nhưng ít nhất tên này bị chính cũng đỡ hơn cô nhiều. Phan Lộ Lộ cũng không từ bi thánh mẫu gì, không thể quản tình cảm người khác, tự ai lo thân nấy.

"Ma ma, kêu cậu ta về đi. Ngày mai con sẽ đến trường, bây giờ không tiện gặp." Phan Lộ Lộ ngửa đầu dựa vào gấu bông.

"Nếu con không muốn mẹ kêu trường cho con nghỉ thêm vài ngày cũng được." Phan phu nhân lo lắng nhìn Phan Lộ Lộ.

"Không sao đâu mẹ, con nằm ăn với ngủ riết người cũng sắp thôi nữa giống cương thi rồi. Đi học vận động một chút vẫn tốt hơn." Phan Lộ Lộ nhu thuận đáp, phải nói dù gì trước đây cô cũng là học sinh gương mẫu chứ bộ.

Chơi game chán một hồi, Phan Lộ Lộ nghĩ đến Phan lão cha, hình như cô vẫn chưa gặp qua nhân vật truyền thuyết này. Trong nhà riết cũng chán, hay cô tới công ty ngắm một chút nhĩ?

Tự tán thành ý kiến của mình, Phan Lộ Lộ thay váy ngủ bằng áo sơ mi vàng nhạt, quần jean dài sát chân, giày bata thể thao trắng viền xanh, tuy đơn giản nhưng thoát nhìn cũng biết đồ hàng hiệu. Ai, chất liệu vải thật tốt nha, hơn hẳn đồ dỏm ở chợ, Phan Lộ Lộ cảm thán.

Phải nói dung mạo của Phan Lộ Lộ thập phần xinh đẹp không thua kém nữ chủ, chỉ là theo văn viết nữ chủ có cái gì ấy, sự lôi cuốn trời sinh hay hơi thờ thiên sứ tính khiết gì đó. Phan Lộ Lộ da dẻ trắng nõn hồng hào, không thuộc dạng thanh thuần, nhu hòa như nữ chủ Tà Uyên Như mà mang nét sắc sảo yêu điệu, đôi mắt lấp lánh sáng quắc như sao lại giúp khuôn mặt trở nên mạnh mẽ, linh động đáng yêu bất thường. Coi như dù ở trong thân thể khác Phan Lộ Lộ vẫn không làm mất đi phong cách cũ, không tệ.

Tâm tình bỗng trở nên vui vẻ không ít, Phan Lộ Lộ ngồi xe hơi riêng của gia đình đi tới công ty giải trí của pa pa.

Công ty Caret, một công ty có địa vị khá cao trong ngành giải trí, nắm trong tay khá nhiều dàn ca sĩ, diễn viên đang nổi tiếng, chẳng hạn như nhóm nhạc nam 5 người 'K.I.L.L' hay minh tinh Hà Anh,... Trong tiểu thuyết, công ty này là công ty đối chọi với công ty nam chủ một sống một còn, đã là chiến tranh với nam chủ, nên kết cục bi thảm không nói, có lẽ chỉ hơn chứ không kém so với số phận của Phan Lộ Lộ. Sau này chắc cô nên kêu pa pa giao hảo một chút với công ty Xatany của Quan Thượng Phong mới được.

Nhìn tòa nhà cao tầng hiện đại, lòng Phan Lộ Lộ có chút chần chừ, trước đây cô chưa bao giờ tới những nơi xa hoa thế này, công ty cô làm việc trước đây cũng chỉ là một tòa nhà nhỏ trong thành phố sầm uất. Vẫn là không thích ứng được, quả nhiên Phan Lộ Lộ vẫn là không cùng đẳng cấp.

Thờ dài thườn thượt, Phan Lộ Lộ lấy hết can đảm bước vào công ty Caret của pa pa. Dáng dấp của Phan Lộ Lộ cũng khiến khá nhiều người và nhân viên chú ý. Phan Lộ Lộ đánh giá xung quanh một phen, cố gắng giữ hình tượng tiểu thư đài cát nhưng trong lòng thì tim đã đập loạn rồi, cô thật lo quá. Lỡ ông tài xế đi nhầm chỗ thì sao ta? Đảm bảo là mất mặt mũi chết mất.

Cảnh này cũng khá quen thuộc trong tiểu thuyết nha, Phan Lộ Lộ từng đọc một tiểu thuyết gì ấy nói về nữ phụ xuyên không cũng tới công ty của pa pa mình như vậy, lại bị hiểu lầm là 'gái bao nuôi'? Nha, Phan Lộ Lộ không muốn cảnh tượng này xảy ra với mình đâu, nhưng cũng không muốn có nhiều người biết mình là tiểu thư Phan gia. Lỡ mà cái mác ca sĩ mới nổi nhờ quan hệ sau lưng thật khiến Phan Lộ Lộ ăn không trôi.

"Em tới có chuyện gì vậy?" một nữ nhân viên nở nụ cười chuyên nghiệp với Phan Lộ Lộ, quả là nhân vật lễ đường cũng xinh như vậy.

Phan Lộ Lộ thì thăm sát tai "Em muốn kiếm pa pa, là tổng giám đốc công ty Caret đó chị. A, chị làm việc yên ắng một chút, em không muốn nhiều người biết đâu. Nếu chị nói ra cho người khác biết là em kêu ba đuổi chị khỏi công ty đó." Phan Lộ Lộ lại trả cho cô nhân viên mỹ nhân một nụ cười kawaii.

Cô nhân viên đỏ mặt hơi lạnh, lại gọi điện cho tổng giám đốc không dám chậm trễ, dù không biết cô nhóc này là ai nhưng lại thấy được sát khí nồng nặc đáng sợ. (cái này là thường thức mỹ nhân mà.) Phan Lộ Lộ mà biết được suy nghĩ của cô nhân viên chắc rất ảm ức nha.

"Em hãy chờ một chút, bây giờ tổng giám đốc đang họp, họp xong chị sẽ gọi báo với thư kí liền." cô nhân viên bồn chồn nhìn Phan Lộ Lộ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Bắt Đầu Lập Mỗi Quan Hệ.

"Ok!" Phan Lộ Lộ mỉm cười thân thiện, đúng là không thể đánh giá bằng tiểu thuyết. Cái gì mà những nữ nhân viên điêu ngoa, kiêu ngạo chứ, rõ ràng là rất 'quy củ' lại xinh gái mà.

Phan Lộ Lộ đeo tai nghe, chân nhịp nhịp đung đưa theo điệu nhạc, thoát nhìn rất năng động, đáng yêu. Một đoàn diễn viên, ca sĩ kí hợp đồng công ty đúng lúc này đi ngang qua, cuộc họp hiển nhiên cũng có chút liên quan tới họ, thấy một thiếu nữ linh động, xinh xắn mỗi người đều có một suy nghĩ khác nhau. Là người trong giới showbiz, ai cũng làm việc thận trọng để không tạo scandal lẫn hình tượng xấu. Dù nhiều tâm tư, nhưng Hà Anh vẫn nở nụ cười gần gũi "Em là người mới hả? Là diễn viên hay ca sĩ?"

Phan Lộ Lộ lúc này đã lấy tai phone, ngược đôi mắt tròn tròn nhìn Hà Anh, sờ cằm suy nghĩ một chút. Cô dù sao cũng làm ca sĩ, chắc chắn sẽ làm trong công ty pa pa, nhưng nếu nói thẳng ra sợ sẽ tạo địch nhân, vẫn là nói sơ thì hơn.

"Cũng không phải, em chưa có ý định làm ca sĩ, em là nhạc sĩ mà. Em là Phan Lộ Lộ, em tới đây để học hỏi kinh nghiệm và lấy thêm ý tưởng mới thôi."

"Nhạc sĩ? Nghề này cũng rất tốt nha. Nếu cần gì cứ nói với chị, chị rất quen thuộc công ty Caret."

"Cảm ơn chị."

Phù, qua một ai rồi. Phan Lộ Lộ lại ngược nhìn xung quanh, không hổ là siêu sao, mỗi người một vẻ, ai cũng là mỹ nhân cực phẩm.

"Đây không phải là Phan Lộ Lộ sao?" một giọng nói thiếu niên đầy sự chán ghét, khinh thường. Phan Lộ Lộ quay sang, ặc, đây chẳng phải là Đặng Hiểu Văn sao?

Đặng Hiểu Văn, một trong năm nam chủ của Tà Uyên Như. Hắn cũng là một trong số ít người biết Phan Lộ Lộ là Phan tiểu thư Phan gia. Phan Lộ Lộ ngoài si mê Mạc Quân Nguyệt bác sĩ kia, còn có ca sĩ Đặng Hiểu Văn tà mị đây, cô nhiều lần uy hiếp hắn lấy uy danh của lão pa pa tổng giám đốc ra ép buộc Đặng Hiểu Văn. Mà hắn không những không chịu nghe, lại ngày càng khinh thường và căm ghét Phan Lộ Lộ. Cuối cùng, do mối tình ngọt ngào với nữ chủ, Đặng Hiểu Văn làm gián điệp phá tan công ty Caret này, hủy hợp đồng sang làm ca sĩ bên công ty Xatany của Quan Thượng Phong cùng Tà Uyên Như, chính thức bước vào hậu cung nữ chủ.

Ặc, Phan Lộ Lộ gây ra nhiều nghiệt quả, may mà bây giờ vẫn còn cứu chữa được, điều cần làm là quan hệ tốt với tên Đặng Hiểu Văn này một chút để hắn nương tay, cộng thêm đề phòng thì vẫn hơn, dù sao lỗi vẫn xuất phát từ tay Phan Lộ Lộ mà.

"Nhĩ hảo, lần đầu gặp anh, Đặng Hiểu Văn." Phan Lộ Lộ cười cười nhìn Đặng Hiểu Văn, tay làm dấu hiệu.

Đặng Hiểu Văn đương nhiên hiểu, cũng hừ lạnh bước sang một bên, kiểm một ghế sofa ngồi, mở điện thoại ra.

[Cô đang có ý đồ gì?]

[Đặng Hiểu Văn, xin anh hãy giữ bí mật về việc tôi là con gái của Phan tổng giám đốc, về sau tôi sẽ không đeo bám anh nữa.]

[Hả? Không phải cô thích lấy ông ta ra đe dọa tôi sao? Bây giờ lại muốn che dấu thân phận?]

[Tôi có lí do riêng]

[Nói đi, phải nói lí do tôi mới suy nghĩ lại]

Phan Lộ Lộ nghiêng răng nghiêng lợi, bây giờ lại chuyển sang tên đó uy hiếp mình.

[Tôi muốn làm ca sĩ, nhưng không muốn nhờ quan hệ mà được nổi tiếng. Cho nên phải che dấu thân phận. Bây giờ tôi không thích yêu đương, hẹn hò nữa đâu, sẽ chú tâm vào sự nghiệp ca hát]

Đặng Hiểu Văn sững người, đây là Phan Lộ Lộ sao? Chỉ vài ngày chưa gặp mà cô ta lại thay đổi nhanh như vậy, liệu thật sự không? Hắn biết cái chữ 'không nhờ vào quan hệ' là khó khăn đến cỡ nào, chính Đặng Hiểu Văn cũng không làm được.

[Cô tính làm bằng cách nào?]

[Hi hi, tôi đã đăng video nhạc lên trang wed Love Music, nếu trở thành thí sinh chính thức thì thật tốt, nếu không được, tôi sẽ đăng bài mới] Phan Lộ Lộ không ngại nói bí mật của mình, giao hảo tốt với nam chủ cũng tốt.]

[Cô tự sáng tác? Nghiêm túc?]

[Phụ phư, đương nhiên rồi. Anh tưởng tôi chỉ là một tiểu thư chờ người khác dâng mỡ hả? Cái này là che giấu tài năng nha]

[Chia buồn trước, cô nên từ bỏ sớm đi]

Đặng Hiểu Văn liếc nhìn Phan Lộ Lộ đằng xa mặt đang đỏ bừng vì tức giận, má phồng lên thì lại phì cười. Đặng Hiểu Văn biết chuyện Phan Lộ Lộ bị sốc thuốc mà nhập viện, coi bộ đầu óc cũng bị hỏng mất rồi. Bất quá cũng rất đáng yêu hơn trước đây nhiều.

[Tôi sẽ trông nha, à, mà hình như cô đang học lớp 12 phải không? Còn mấy tháng nữa là ra trường, cô tính vào trường nào?]

[..., có lẽ là trường đại học có chuyên ngành này]

[Vậy không phải là trường của tôi sao? Cô vẫn còn thích tôi hả?]

[Ta phi! Anh ca sĩ đẹp giai à, anh ảo tưởng sắc đẹp vừa vừa thôi, ta nổi hết da vệt mắt.]

Trần Đăng Hiếu Văn nổi gân xanh.

[Thế tại sao lại tới công ty? Không phải là tìm anh sao em yêu?]

[Dạ, anh yêu có bị bệnh về thính giác không. Là học hỏi kinh nghiệm nghe chưa? Không phải hồi nãy ta vừa nói sao? Điếc cũng vừa vừa thôi ông cố.]

Đăng Hiếu Văn bóp nát lon trà ô long bên tay trái, tiếng vang khắp công ty khiến nhiều người chú ý.

"Văn, có chuyện gì vậy?" Bạch Lý quay sang hỏi.

"Không có gì, chỉ là tự nhiên fan hâm mộ quá khích tự nhiên biết được số điện thoại của tôi, nhắn một tin bạo cực kì, còn đòi lên giường với tôi nữa chứ. Làm hơi giật mình tí thôi." Đăng Hiếu Văn cố ý tăng âm lượng, để Phan Lộ Lộ nghe rõ đằng xa từng chữ một không bỏ sót.

"Chà, bỏ đi. Như vậy càng chứng minh độ nổi tiếng của cậu mà, về sau từ từ sẽ quen." Bạch Lý đàn anh chân thành khuyên nhủ.

Phan Lộ Lộ mém ngủ ngửa. Ta phi...!!!! Phi phi phi, lên giường với người? Ơe, mụ nội nhà nó, bọn nam chủ, nam phụ đều bị tự luyện hết rồi! Đây cũng đâu hoàn toàn là thịt vắn mà đám người này đều toàn H, OOX trong đầu thế? Hừ, đừng có lôi kéo ta vào.

Phan Lộ Lộ đáp trả Đăng Hiếu Văn bằng ánh mắt khinh bỉ, hừ một cái nhún nhún tin nhắn.

[Đồ tự luyện! Muốn thủ dâm thì vào nhà WC đó, đừng có làm bẩn tai ta!]

Đăng Hiếu Văn đầy mây đen trên đầu. Tự luyện? Còn... thủ...? Một tiểu thư danh giá sao lại biết mấy từ ngữ này? Mà chưa hết, cô ta đang chửi hần nữa. Được lắm, Phan Lộ Lộ, cô hãy chờ đó, tôi sẽ bắt cô phải cầu xin tôi tha thứ. Đăng Hiếu Văn cười gian xảo, mắt híp dài như hồ ly.

Phan Lộ Lộ bỗng nhiên run rẩy, trời hôm nay... có chút lạnh?

Chờ chán chường, Phan Lộ Lộ lại lên nhóm chat online 'CLB chợ cá'

Tôi là nữ phụ: hi, có ai onl không?

Vài phút trôi qua, không có ai trả lời, Phan Lộ Lộ thờ dài, dù sao hôm nay cũng là ngày thường mà. Chắc mọi người đi học hay đi làm hết rồi. Đang tính thoát ra thì bỗng có phản hồi.

Bạch mã hoàng tử: Bây giờ không phải là giờ học sao? Người chẳng phải là học sinh? Bây giờ lại onl trên nhóm?

Phan Lộ Lộ có chút ngoài ý muốn, nhưng vẫn lễ độ đáp lại.

Tôi là nữ phụ: Ân, là hôm nay nghỉ bệnh, mà sao người biết ta là học sinh?

Bạch mã hoàng tử: Bàng thông tin.

Phan Lộ Lộ ngẩn người, tại sao chuyện này mà cô cũng quên, chẳng lẽ đã nhiễm tính ngốc nghếch của nữ phụ luôn rồi. Phan Lộ Lộ lướt xem thông tin của Bạch mã hoàng tử.

Tôi là nữ phụ: Thật là ngoài ý muốn, không ngờ người lại là 28 tuổi.

Bạch mã hoàng tử: Ngoài ý muốn?

Tôi là nữ phụ: Yes, không ngờ người đã 28 mà còn đặt tên nick là 'Bạch mã hoàng tử', ta nổi hết da vệt rồi! Có lẽ ngoài đời mặt người giống ngựa được luôn nhì, cả cái dục tính cũng có thua ngựa được đâu.

Bỗng màn hình điện thoại hiện lên dòng chữ. Bạch mã hoàng tử đã off.

Phan Lộ Lộ ngẩn ngơ, cô chỉ mới chửi nhiều đó mà đã giờ tay đầu hàng rồi. Cô không hề biết đầu điện thoại bên kia đã bị ai đó bóp nát đến chập điện.

Chưa kịp suy nghĩ vắn vơ Bạch mã hoàng tử lại onl tiếp.

Tôi là nữ phụ: Uy, người tự nhiên off vậy, đứt mạng hả?

Bạch mã hoàng tử: cũng có thể nói như vậy.

Tôi là nữ phụ: Sao tự nhiên hiền quá vậy? Người chấp nhận thành ngựa được dâm dê như vậy sao?

Bạch mã hoàng tử: Dù sao đó cũng là nhu cầu bình thường thôi, tuy ta thật có xem mấy thứ đó nhưng... vẫn chưa từng thử qua bao giờ, đơn giản là cảm thấy quái dị, không muốn.

Phan Lộ Lộ ngăn người lần 2, tên này đang bào chữa sao? Lý do kì lạ thế. Nhưng cô thật có chút đồng tình với tên 'Bạch mã hoàng tử', không ngờ hẳn lại cùng suy nghĩ giống cô, xem ra phải thay đổi ánh mắt với tên này.

Tôi là nữ phụ: Uhm, ta cũng không phải dạng nữ nhân ngây thơ, trong sáng gì, thật ra ta cũng có chút giống như người vậy, xem thì xem nhưng không muốn thử đâu. Mỗi lần tưởng tượng cảm thấy khó chịu sao ý.

Bạch mã hoàng tử: Ô, không ngờ ta lại có bằng hữu cùng chung chí hướng như vậy.

Tôi là nữ phụ: không phải người ở nước ngoài sao? Có bản tính như vậy cũng hơi quái lạ.

Bạch mã hoàng tử: Ta suốt ngày lao đầu vào công việc, đâu có thời gian cho mấy chuyện đó.

Tôi là nữ phụ: ờ, bạn thật. Bạn đến nổi onl 24/24.

Bạch mã hoàng tử: ...khi nào ta về nước, ta chắc chắn sẽ tới hỏi tội cô.

Tôi là nữ phụ: cũng không tệ, lúc đó làm buổi off cho mọi người trong nhóm gặp nhau, phur phur, nếu người thấy bản tiểu thư chắc chắn sẽ si ngốc cho xem

'Bạch mã hoàng tử' ở nơi nào đó cười tà, phải xem người si ngốc là ai đã.

Sau đó, Phan Lộ Lộ tán dóc với 'Bạch mã hoàng tử' một hồi, dù cô và hắn chưa xéo nhau nhiều hơn là nhắn tin, nhưng Phan Lộ Lộ cũng tăng thêm vài phần hảo cảm, dù sao gặp bạn tâm đầu ý hợp sao cô lại mất hứng. Nên Phan Lộ Lộ cũng thản nhiên khoe khoang mình tham gia cuộc thi Love Music.

Hai người biết được bí mật của Phan Lộ Lộ, mà lại toàn là đực rựa, cô có chút quần bách, vẫn là nhanh chóng tìm một cô bạn thân thì hơn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Nếu Đây Là Giấc Mơ, Xin Đừng Bao Giờ Biến Mất.

Ngày hôm sau, Phan Lộ Lộ bắt đầu đi học lại, sự hiện diện của cô cũng không quá nhiều người chú ý, dù sao trường này nghỉ học cũng như cơm bữa mà. Phan Lộ Lộ thờ phào, thật là trong cái rủi có cái may, tuy xuyên qua gặp phải nữ phụ điều ngoa, cao ngạo tiểu thư nhưng thân thể này trước đây vẫn chưa làm gì quá đáng, từ sau vụ sốc thuốc mới bắt đầu ăn chơi sa đọa, scandal ngập sông.

Tuy dự định làm ca sĩ, nhưng Phan Lộ Lộ vẫn muốn học hành cũng phải hoàn hảo, tránh bị người khác nghị luận cùng lòng tự trọng của cô nữa. Nghe giáo viên giảng một hồi, Phan Lộ Lộ dần mặt ra, không nhớ nổi tên gì hết, dù sao linh hồn đã 35 tuổi, dù thân thánh cỡ nào sao mà nhớ được kiến thức mấy năm trước. A, mong muốn thật xa vời quá!

"Số 16, mau trả lời câu hỏi này." Giáo viên chết bầm bỗng gọi số thứ tự của Phan Lộ Lộ, làm nàng nghiêng răng khếch không ra nước mắt.

Phan Lộ Lộ đang đồ mò hỏi không biết làm sao, bỗng một giọng nói lí nhí vang lên "Câu A.", cô cũng nói theo "Dạ, là câu A."

"Đúng rồi, em ngồi xuống đi."

Phan Lộ Lộ thờ phào, quay sang cảm ơn ân nhân của mình "Thanks nhiều nha."

"Không có gì, tớ là Quan Tiết San. Cậu là..." một thiếu nữ xinh đẹp, đáng yêu mắt to long lanh như búp bê mỉm cười khả ái nhìn Phan Lộ Lộ.

Phan Lộ Lộ dần mặt ra. Hay, không hổ danh tiểu thuyết, bất kì chi tiết ảo diệu nào không nữ chủ, nữ phụ gặp nhau cũng là nữ phụ, nữ phụ gặp nhau. Thế giới này thật nhỏ bé, dù Phan Lộ Lộ đi đâu cũng không thoát khỏi kịch tình trong tiểu thuyết. Quan Tiết San, em họ của nam chủ Quan Thượng Phong, số phận bi thảm nhất trong tiểu thuyết 'Cuộc chiến siêu sao' này. Cô nàng này không giống như Phan Lộ Lộ là tình yêu sét đánh, nhưng mãnh liệt không kém. Quan Tiết San sau sự kiện dạ tiệc yêu anh họ mình đến mất hết lý trí, cuối cùng phá gia bại sản, gia đình tiêu tán sống cuộc sống đen tối, làm công việc bẩn thỉu trong hộp đêm của một nam chủ khác của Tà Uyển Như- Bạo Lăng Đằng, mỗi ngày đều bị sự chèn ép, chà đạp của đám nam nhân hậu cung của Tà Uyển Như. A, bi thương quá!

Nghĩ đến đây Phan Lộ Lộ rung mình một cái, dù sao cô cũng không phải người vô tâm, lạnh lùng, cùng là nữ phụ số phận bi thảm, cô không thể để Quan Tiết San lãnh kết quả như vậy được. Suy nghĩ một hồi, Phan Lộ Lộ quyết định kết thân với tiểu loli Quan Tiết San thay đổi dòng vận mệnh tăm tối kia.

Mà không thể phủ nhận, Quan Tiết San tính tình thật dễ gần, đáng yêu, lại con nít khiến Phan Lộ Lộ muốn mềm nhũn ra, chiều chuộng tiểu loli nhưng em ruột mình.

"Phan Lộ Lộ, tớ là Phan Lộ Lộ, lần đầu gặp mặt, mong cậu giúp đỡ!" Phan Lộ Lộ nở nụ cười xã giao.

"Đừng khách sáo, cùng là bạn trong lớp mà cậu nệ làm gì. Tớ cũng mới đi học lại từ mấy bữa trước, mong cậu giúp đỡ." Quan Tiết San chớp đôi mắt to long lanh xinh đẹp.

Lộ Lộ bỗng cảm thấy tiếc hận cho cô bạn mỹ nhân trước mắt, có lẽ cô sẽ tìm một mối nhân duyên mới cho Quan Tiết San để tránh lặp lại cốt truyện bi đát.

Lộ Lộ nắm chặt tay Phan Tiết San nghiêm mặt "San San, tui mình xem như có duyên với nhau. Tối nay cậu cùng tớ đi péc- ty(party) đi!!"

"Hả?... À... ừ!" Quan Tiết San mơ màng chớp đôi mắt long lanh.

Sau đó cả hai liền trao đổi số điện thoại rồi hẹn nhau, Quan Tiết San khá bất ngờ khi biết Lộ Lộ là tiểu công chúa nhà họ Phan. Nhưng nghĩ lại dù anh họ mình là đối thủ công ty của gia đình Phan Lộ Lộ cũng không quan hệ đến tình bạn bọn họ lắm.

-----*****-----*****-----

"San San, ở đây!" Lộ Lộ hưng phấn vẫy tay.

San San ngượng ngừng kéo khéo áo kim tuyến vừa quyến rũ vừa đáng yêu "Cậu không nói tớ biết là chúng ta sẽ đi bar, tớ với cậu mới học lớp 12 mà."

"Không sao, mẹ tớ và ông boss nơi này từng là best friend. Tớ đã năn nỉ mẹ rồi. Đừng lo, nơi này không giống như cậu tưởng tượng đâu. Vào đi sẽ biết!" Lộ Lộ mỉm cười thần bí, kéo tay cô bạn loli của mình.

Lộ Lộ thần nhiên bước tới chỗ hai bảo vệ mặc vest đen "Hi, em là khách của boss bar này, chắc ông đã báo trước với hai chú rồi. Chú gọi ông xác minh đi ạ." không quá lễ phép cũng không quá vô học, Lộ Lộ lựa từ ngữ phù hợp với nơi này.

Hai thiếu nữ xinh đẹp bỗng đứng trước mặt khiến họ ngây ngẩn mất mấy giây, lại xấu hổ xin lỗi vội xác minh.

Quan Tiết San thấy vậy lại nhìn Lộ Lộ đánh giá, Lộ Lộ mái tóc đen đã xõa ngang vai tạo cảm giác bụi bặm, nữ tính hơn khi búi gọn lúc đi học. Cô mặc váy xếp tầng đen viền ren kiểu cùng áo khoác da đen bóng loáng, boots cùng tông màu gucci đắt tiền. Phong cách Lộ Lộ không quá mạnh mẽ, quyến rũ nhưng lại khiến người khác dễ gần, thoải mái, một phong cách riêng biệt.

"Bây giờ tớ mới nhận ra cậu rất xinh nha." San San lấy cùi chỏ thực nhẹ vào Lộ Lộ, cười ranh ma.

Lộ Lộ sờ mũi, thì cô chỉ muốn diện một chút thôi. Con gái mà, nhà giàu như vậy mà không sắm sửa hơi có lỗi với cơ thể siêu chuẩn này đấy. Dù sao Lộ Lộ cũng không có thuộc top nhân vật "yêu màu trắng tinh khiết, một thân bạch y mộc mạc", có tiền phải xài, có phúc phải hưởng. Ok?

"Hề hề, tớ biết mình vậy mà. Thôi tui mình vào đi." Lộ Lộ tự luyến ngẩng mặt tạo dáng.

Dãy hành lang tối đen lập lòe ánh đèn, tiếng nhạc thịch thịch vang từ bên trong hòa vào nhịp tim của Lộ Lộ. Tâm trạng cô vừa hồi hộp vừa phấn khích, đây là lần đầu tiên cô tới địa phương thần thoại chỉ dành cho bọn nhà giàu và thần tượng này. Lộ Lộ mỗi lần xem phim hay đọc truyện lại mơ tưởng hão huyền, có lẽ tới nơi này là một chuyện tâm thường với ai đó... nhưng với một bà cô quá tuổi thu nhập khiêm tốn rất ư là viễn vông.

Tuổi trẻ, ước mơ, gia cảnh,... nếu đây là mơ... xin đừng bao giờ biến mất.

Ấp vào mắt cô là ánh đèn sắc sỡ, nhạc xập xình hòa theo điệu nhảy của những dòng người trên sàn. Mạch máu Lộ Lộ không ngừng vận chuyển, tay chân ngứa ngáy muốn hòa nhập bữa tiệc âm nhạc. Có lẽ, cơ thể này rất yêu tiệc tùng.

Dĩ nhiên, nếu nơi này tâm thường thì chưa chắc Lộ Lộ rủ San San tới. "Hot Sky", bầu trời nóng bỏng là quán bar tụ hội những siêu sao. Hằng đêm nơi này đều mời những ca sĩ nổi tiếng biểu diễn, ngoài ra còn những ca sĩ nghiệp dư đam mê âm nhạc làm việc theo giờ, vừa kiếm được một khoản thu nhập vừa tạo cơ hội cho bản thân.

Theo cốt truyện đây cũng là nơi Tà Uyên Như thường tới để cọ sát tay nghề, nhiều cuộc chạm mặt "cực kì tình cờ" cũng xảy ra ở nơi này. Đáng lẽ nơi có nữ chủ, nam chủ Lộ Lộ nên tránh xa, nhưng sở thích đánh chén lương tâm rồi, cô cứ thuận theo tự nhiên thôi.

Lộ Lộ kéo tay San San tới một góc bàn, bình tĩnh gọi nước rồi liên tục quảng cáo khu bar nổi tiếng này "Cậu thấy sao? Nơi này rất tuyệt phải không? Giống như một khu biểu diễn thu nhỏ vậy, ba ngày một lần Hot Sky sẽ mời một ca sĩ nổi tiếng tới..."

Đầu San San bị Lộ Lộ xoay như chong chóng, bỗng cô cất tiếng "Đó không phải anh Phong sao?"

Lộ Lộ giật mình, vội xoay người nhìn, quả thật là Quan Thượng Phong, còn có cả Tà Uyên Như nữa. Sao Lộ Lộ lại quên mất chi tiết nhỏ trong bộ truyện này vậy chứ, mặt mũi cô trở nên ỉu xìu.

Bình tĩnh nào, Lộ Lộ còn chưa đối mặt trực diện với họ mà, chỉ cần nước sông không phạm nước giếng là được.

"Ra đó là anh họ cậu hả? Mặc kệ đi! Chuyện chúng ta tới đây ít người biết vẫn tốt hơn." Lộ Lộ bắt chéo chân thưởng thức cocktail.

"Lộ Lộ không thấy anh họ mình rất soái sao?" San San kinh ngạc, không phải cô luôn thấy phụ nữ nhìn anh họ cô bằng ánh mắt si mê sao? Lộ Lộ là trường hợp ngoại lệ chẳng?

"Chắc chắn, mỹ nam mỹ nữ có rất nhiều, anh cậu chỉ là một phần trong số đông đó thôi. Mà tớ, phur phur, ánh sáng chói lóa như vậy nhìn hoài cũng quen. Còn phải nói đến anh cậu không phải gu của tớ nữa."

"Tiêu chuẩn bạn trai của cậu thế nào?" San San tò mò.

"Ồ... ừm, tớ muốn đừng quá hoa thủy, phiền lắm, gương mặt dễ nhìn một chút là được. Tớ muốn bạn trai tớ... ga lăng là đương nhiên, còn hợp sở thích, trò chuyện nữa. Quan trọng nhất là đáng tin cậy." Lộ Lộ sờ cằm suy nghĩ.

"Không phải quan trọng nhất là yêu sao?" San San ngây thơ hỏi.

"Quan điểm tớ khác cậu, từ ngữ đó thật sự hơi hoa mỹ. Các cuộc hôn nhân cũng có việc người ta chỉ gặp qua nhau một lần, họ không cần yêu đương, theo thời gian dần tạo nên sự tin tưởng giữa vợ chồng với nhau, giống như đồng nghiệp với đồng nghiệp vậy đó. Có điều đây là bản hợp đồng kéo dài suốt đời." Lộ Lộ không còn ở tuổi mơ mộng yêu đương gì.

"Suy nghĩ của cậu độc thật đó! Phũ phàng mà cũng lãng mạn nữa." San San hí hóp mắt hứng thú, một người bình thường? Cô sẽ thử xem sao.

San San nhìn lên sân khấu "Cô gái anh Phong mang đến hát cũng thật hay, không biết họ có quan hệ gì với nhau nữa?"

Lòng Lộ Lộ lóe tia không ổn, không nên để San San quá chú tâm vào hai người đó. Phải tìm cách.

"Cô gái đó không tệ, mà... tớ cũng định hát thử đó. Cậu muốn xem không?"

"Cậu? Hát? Trên sân khấu?" San San trở mắt không tin được.

Lộ Lộ hào hứng gật đầu. Cọ sát tay nghề? Cũng khá thú vị đó chứ.

Nói là làm, Lộ Lộ nói vài câu liền nhận được một show sau.

Một cô gái gương mặt non nớt nhưng lại toát vẻ chín chắn, tự tin bước lên sân diễn lột kén viên gạch lóe sáng không ngừng. Cô gái đó thật sự đã khiến người xung quanh chú ý.

"Ca khúc sau đây là Angel and Devil của Hư Khang. Mong mọi người lắng nghe." cô gái cầm micro bật tiếng, bắt đầu bài hát của mình.

Thành phố này là nơi chúng ta gặp nhau

Bầu trời đen đỏ thật lạnh buốt, nhưng cũng thật nóng bỏng

Baby, em thật sự chỉ là một cô gái bình thường như bao cô gái khác?

I don't thing so.

Baby, you are an angel!

A-N-G-E-L. Angel!

Trái tim anh đã thổn thức

Em mang cho anh những giấc mơ vĩnh hằng ngọt ngào

Lại cho anh những bất hạnh, đau đớn như vòng tuần hoàn vô tận

Dù biết em là trái táo độc trong rừng cấm

Nhưng... anh vẫn lựa chọn em

Devil girl

Nếu đây thật sự là giấc mơ, anh sẽ ước mình mãi trong vòng tay của em và không tỉnh lại...

Chương 4: Mê Cung Hoa Hồng.

"Sau này lớn lên con muốn làm nghề gì?"

"Con sẽ trở thành ca sĩ ạ!"

"Vậy không tốt đâu, con nên làm bác sĩ hay giáo viên thì giỏi hơn."

Lộ Lộ mơ màng mở đôi mắt nhập nhòa của mình, xung quanh là căn phòng ngủ màu xanh da trời. Cô nhớ ra rồi, hôm qua đi bả xong cô và San San đều tự trở về nhà an toàn. Nghe cũng phủ thật, nếu là nữ chủ chắc sẽ gặp mấy chuyện bị tán tỉnh hay được nổi tiếng gì đó, đương nhiên Lộ Lộ không muốn chuyện đó xảy ra với mình... nhưng mà bị mờ nhạt như vậy, có cần phủ phủ quá không trời.

Lộ Lộ vươn người xem đồng hồ, 6: 30. Xem ra cô ngày nào cũng thức đêm nghe nhạc với chơi máy tính riết nên ngủ ít cũng đã quen, nhưng không tốt cho sức khỏe lắm nhỉ.

Tối hôm qua, thật sự rất tuyệt, Lộ Lộ như được sống thật sự vậy. Không còn ghò bó vì giấy tờ, phải quan tâm tới tương lai định sẵn của cha mẹ. Lộ Lộ thật cảm ơn ông trời đã cho cô xuyên qua tiểu thuyết này và trở lại tuổi trẻ một lần nữa, không xuyên qua nữ chủ cũng tốt. Lộ Lộ mong cuộc sống bình yên mà sôi động này mãi tiếp tục trôi.

Lộ Lộ không biết, từ lúc tỉnh ở bệnh viện, hay lúc tối hôm qua ở bar, biển êm đã gọn sóng, mọi thứ đã hoàn toàn thay đổi chờ cô ở trước mắt. Thật sự màn biểu diễn đó chỉ là một nốt đệm nhạc trong cuộc đời cô?

Phan Lộ Lộ bước xuống cầu thang, mẹ Lộ Lộ mỉm cười hiền hậu "Lộ Lộ dậy rồi à? Mau ăn sáng đi con."

Lộ Lộ hơi khựng lại, dù sao cô cũng mới từ Minh Nhạc Y thành Phan Lộ Lộ, ký ức từ kiếp trước vẫn còn như in, một người mẹ mới... cô vẫn chưa thể hoàn toàn thích ứng được "Dạ..."

Lộ Lộ bắt đầu nom nớp lo sợ, liệu mẹ Lộ Lộ có phát hiện ra bất thường không? Rằng linh hồn con gái bà đã biến mất từ lâu, thay vào đó là một người dung như cô. Bà ấy nếu nhận ra có tha thứ và chấp nhận cô không?

"Ngày hôm nay con đừng đi học."

Thịch. Tim Lộ Lộ như trùng xuống "Không... không đi học?"

Chẳng lẽ...

Lộ Lộ lo lắng nhìn sắc mặt của Phan phu nhân, trong lòng rung lên hồi chuông báo động, cô vẫn chưa chuẩn bị sẵn sàng cho việc này.

Phan phu nhân dừng xé thịt, giương mắt nhìn Lộ Lộ triu mến "Con quả thật đã trưởng thành rồi."

"Dạ?" Lộ Lộ ngẩn người.

"Trước đây con luôn những nhẽo này, luôn vùi vỉnh mua thứ mình thích và không chịu học hành nghiêm túc. Mà bây giờ, không những chín chắn, con cũng có ước mơ cho riêng mình nữa. Mẹ rất vui!" Phan phu nhân mắt lóe đầy hoài niệm những quá khứ đã qua.

"Mẹ..." Lộ Lộ run run, đây là hạnh phúc sao?

"Mẹ biết con đang dự định trở thành ca sĩ, nên quyết định đưa con cùng đi bữa tiệc lần này. Đây là cơ hội để con học tập và mở mang tầm mắt về giới showbiz."

"Cảm ơn mẹ, nhưng mẹ đừng nói với ba nha." Lộ Lộ cũng không quá kinh ngạc khi Phan phu nhân biết bí mật của mình, dù sao cũng ở chung một nhà mà.

"Tại sao?" Phan phu nhân khó hiểu.

"Con muốn tự cố gắng bằng chính sức mình, không nhờ vào gia cảnh." Lộ Lộ ánh mắt tràn ngập kiên định nhìn Phan phu nhân, đôi mắt long lanh xinh đẹp làm rung động lòng người.

"Được rồi, đây là bí mật giữa mẹ con ta. Nhưng nếu con gặp khó khăn phải nói cho mẹ biết đấy."

"Ok."

Sau bữa sáng, cả hai mẹ con bắt đầu dẫn nhau đi làm đẹp, đi spa, sắm sửa cho bữa tiệc tối nay.

Giống như Lộ Lộ, Phan phu nhân cũng thích màu đen huyền bí và sang trọng, nên cả hai đều mặc màu đen thùy chung. Phan phu nhân khoác lớp váy bó sát xòe đuôi cá, lộ thân hình ba vòng xuân xanh bền vững của mình, cổ và tai đeo rubi đen lấp lánh quý phái. Lộ Lộ cũng không kém cạnh, thay đổi hình tượng chứng chắc vốn có, cô mặc váy đen mềm mại bồng bềnh như công chúa, chân lại mang giày búp bê đen điểm nơ đáng yêu, tóc đen ngắn uốn xoắn vô cùng quyến rũ.

Ba của Lộ Lộ- Phan Cảnh Liêm cũng trong bộ vét đen cực kì thành thực và tri thức. Có lẽ Lộ Lộ là sự kết hợp hoàn hảo giữa hai gen đối lập này.

Quả thật bữa tiệc sang trọng này có rất nhiều mỹ nam, mỹ nữ đủ màu sắc nhưng vẫn không làm che mất hào quang của gia đình họ Phan này. Ba người bước vào cũng rất được gây chú ý.

"Chào cao tổng công ty Caret, lâu rồi không gặp ông. Đây hẳn là gia đình ông." một người đàn ông râu quai nón bước tới bắt chuyện, khoác bên tay là một mỹ nhân váy đỏ nóng bỏng. Có lẽ là một minh tinh được bao nuôi, Lộ Lộ thầm nghĩ.

"Ông Trần, thật đúng là lâu rồi nhì. Đây là vợ tôi, Hoàng Bảo Loan. Còn đây là con gái của tôi, Phan Lộ Lộ." Phan Cảnh Liêm đứng ra giới thiệu.

"Chào ông!" Hai mẹ con đồng thời gật đầu.

"Quả là nhà Phan gia có 2 mỹ nhân thật xinh đẹp, chẳng như thằng con trai nhà tôi." Ông Trần mỉm cười hôn nhẹ lên bàn tay của Lộ Lộ.

Lộ Lộ che dấu cảm xúc nhăn mi xinh đẹp, biểu hiện của ông ta thật giả tạo, 1 phần thiện ý đã chín phần ác tâm, thật chẳng tốt đẹp gì. Nhưng cô muốn làm ca sĩ, chắc phải quen với mặt đáng ghét này, đành vậy.

Sau đó, pa pa dẫn cô gặp rất nhiều người, đến nỗi khóe miệng đang cười của cô sắp trật tới nơi.

"Quan Thượng Phong kia."

Câu nói đó đánh bật ý thức của cô tỉnh dậy, cô nghiêng người ngược nhìn thì đàn mặt ra.

Đẹp... đẹp trai quá! Đúng như tiểu thuyết nói, màu đen rất hợp với hắn. Mặt như chạm khắc, con ngươi đen trong suốt sáng ngời như ngọc, khí phách uy nghiêm mà lạnh lùng quý phái, khóe môi khẽ nhếch mang vẻ thờ ơ, tùy ý. Xung quanh hắn tỏa ra sự vương giả hiếm có, nếu trở về thời cổ đại chắc chỉ có hoàng đế mới là nghề nghiệp dành riêng cho Quan Thượng Phong.

Lộ Lộ tấm tắc, không hổ là nam chủ con cưng của trời, cái gì cũng hơn người. Bây giờ cảm thấy vừa ngưỡng mộ vừa tội nghiệp cho Phan pa pa, cạnh tranh được với công ty của tên quái vật này, chắc pa pa bản lĩnh cũng không tầm thường.

Quan Thượng Phong vừa tới, hiển nhiên trở thành nhân vật chính của bữa tiệc. Lộ Lộ ngáp dài, may mắn đây chỉ là một phần ngoài câu chuyện, không có Tà Uyên Như thì cũng không có kịch tình gì, chắc vẫn chưa tới thời điểm đó.

Phan Lộ Lộ quay sang nói với Phan phu nhân "Mẹ ơi, cũng không còn việc gì nữa. Con đi về trước nha!"

"Được rồi, nhớ cẩn thận nha con!"

Lộ Lộ bước ra khỏi ánh đèn hoa lệ, hòa mình vào con đường yên lặng. Gió nhẹ đêm tối thổi ngang qua, trăng tròn tỏa ánh sáng nhàn nhạt xuống mặt đất. Tâm trạng Lộ Lộ bỗng thoải mái đi hẳn, bước đi lạc vào công viên nhỏ từ lúc nào.

Hoa hồng đỏ thắm mọc hai bên đường, mặt nước phản chiếu ánh trăng trong vô cùng huyền ảo, lãng mạn. Lộ Lộ mắt sáng long lanh đầy vui sướng, cô đã có ý tưởng cho ca khúc mới rồi.

Lộ Lộ hứng trí cời đôi giày búp bê ra, tùy ý vừa múa vừa huýt sáo một bài nhạc nào đó.

Cảnh đẹp, người xinh khiến cho người khác đều phải bị mê hoặc. Đang nhảy tới cao trào, một giọng nói cắt ngang làm cô cụt hết hứng.

"Không ngờ loại người như cô cũng làm được tới cỡ này."

Là Đặng Hiểu Văn, Lộ Lộ trừng mắt nhìn hắn một cái, cũng lười nói chuyện, bình thần mang giày vào.

Thấy Lộ Lộ không để ý đến mình, Đặng Hiểu Văn nhũn mày không vui, tay cầm ly rượu cũng đã nắm chặt. Hắn bất ngờ nắm lấy tay Lộ Lộ.

"Anh làm cái gì vậy?" Lộ Lộ gần giọng không vui, không hiểu sao cảnh tượng này rất quen thuộc.

"Cô vừa quyến rũ tôi xong, bây giờ lại giả bộ thờ ơ. Lạc mềm buộc chặt là chiêu quá cũ rồi."

Lộ Lộ đỏ mặt, cái này cực, cực kì quen rồi, không phải là cảnh tượng lần đầu Tà Uyên Như gặp Đặng Hiểu Văn sao? Nhưng sao lại là cô?

Nếu là Tà Uyên Như thì chắc chắn là sẽ nói "Tôi không có quyến rũ ai hết, anh đừng tưởng là ca sĩ nổi tiếng là ai cũng thích anh...". Sau đó, tên Đặng

Hiếu Văn không những không tức giận mà hứng thú với cô gái váy trắng thuần khiết trước mặt, muốn vấy bẩn nó. Màn XXOO dâm mị đáng xấu hổ bắt đầu, khụ khụ, Tà Uyên Như càng phản kháng Đặng Hiếu Văn càng điên cuồng chiếm đoạt. Giữa chừng bị Quan Thượng Phong bắt gặp mới dừng lại, đây cũng là mốc quan trọng trong câu chuyện, Quan Thượng Phong trong lòng bỗng cảm thấy đồ chơi của mình bị vấy bẩn nên khó chịu vô cùng, Tà Uyên Như chỉ riêng của mình hân mà thôi (gato rõ ràng mà còn búống). Clap... clap... clap... cuộc chiến dành mỹ nhân bắt đầu.

Lộ Lộ rung mình, đương nhiên cô không dại gì mà tường thuật lại lời của Tà Uyên Như, nhưng cô biết nói thế nào đây?

Thời điểm diễn ra chuyện đó còn rất lâu mà.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Hào Quang Của Thiên Thần Sa Ngã.

Lộ Lộ dùng toàn lực cố gắng thoát ra khỏi giam cầm cánh tay của Đặng Hiếu Văn nhưng vô ích. Cô đành dùng chiêu cuối.

"Dù sao tôi cũng chỉ mới 17 tuổi thôi, trước sau gì cũng phải đợi lên đại học chứ. Chẳng lẽ anh có thích loại tay mơ à."

Đặng Hiếu Văn ngẩn ngơ, giờ hắn mới nhớ ra Lộ Lộ bắt quả chỉ mới 17 tuổi, cảm thấy lời cô không phải không có lý. Hắn cũng không dại tới mức quan hệ với một cô gái vị thành niên để phá hỏng sự nghiệp của mình vì hứng thú nhất thời.

Tay của hắn bắt gặp nói lòng, Lộ Lộ thở phào một hơi. Nhìn thấy gương mặt vui vẻ vì thoát qua đại kiếp lại khiến Đặng Hiếu Văn cau mày, cười ái muội nhìn Lộ Lộ.

"Mà hình như nãy giờ tôi chưa hề nói gì tới việc đó, có vẻ cô rất mong muốn được quan hệ với tôi nhỉ?"

Nghe vậy, Lộ Lộ xanh mặt, chưa kịp phản ứng đã bị bỏ ngã xuống thảm cỏ. Đùng đùng! Ngay tại đây sao? Lộ Lộ tuy tâm hồn đã già dặn nhưng chưa từng nếm mùi đời, lại nói mặt mỏng cực kì với chuyện tình dục này.

"Khoan... khoan đã! Tôi mới 17, 17 có nghe không?" Lộ Lộ cố gắng vớt vác lí do cũ, mong Đặng Hiếu Văn đổi ý.

"Nghe chứ..." Đặng Hiếu Văn ngân dài giọng, giữ chặt Lộ Lộ đang muốn chạy trốn, phả hơi thở nóng bỏng vào tai cô "Tôi cũng muốn thưởng thức trái cấm một lần."

Lộ Lộ cơ thể tê dại, lần đầu tiên trinh nữ như cô lại tiếp xúc gần như vậy với con trai, da thịt trắng mịn bắt gặp đỏ ửng, mắt long lanh bao phủ một lớp sương mê người. Cổ họng Đặng Hiếu Văn khô khốc, cơ thể vì thú tính mà tăng nhiệt độ.

Đặng Hiếu Văn bất ngờ xé chiếc váy đen mềm mại của Lộ Lộ như dã thú, cô dơ mắt đau lòng. Bộ váy này đắt lắm đó, Lộ Lộ cũng rất thích nữa, lòng cô như nhò từng giọt máu. Hu hu, vẫn là bọn nam chủ đều là cảm thú, cái gì cũng thô lỗ, toàn là một bọn sống nửa dưới.

Tay Đặng Hiếu Văn bắt đầu sờ loạn cơ thể cô, mùi hương thoang thoảng của hoa oải hương xông vào mũi hắn, Đặng Hiếu Văn nhếch môi, thô bạo đẩy nôi y tam giác, dùng ngón tay xâm nhập vào khe hẹp ẩm ướt của Lộ Lộ.

"Aaah..." bất ngờ bị chạm vào nơi mẫn cảm, Lộ Lộ run rẩy cong người, phát ra âm thanh yếu ớt. Không, thật xấu hổ, cơ thể cô bắt đầu không chịu nổi được kích thích, phải nhanh... đi khỏi nơi này.

Quan Thượng Phong bước ra công viên để hóng mát cho khuây khỏa, bữa tiệc chỉ toàn những nụ cười giả tạo, ánh mắt si mê toan tính thật khiến hắn buồn nôn. Hắn vốn hạn chế đi những bữa tiệc như thế này, nhưng hôm nay lại có một nhà đầu tư tiềm năng cho công ty, muốn bỏ lỡ cơ hội cũng thật khó.

Ánh đèn đường chiếu vào gương mặt tuấn mỹ của Quan Thượng Phong, hắn hơi khựng bước. Người kia, không phải là Đặng Hiếu Văn sao? Một idol như hắn sao lại có thể làm chuyện lộ liễu như vậy? Nếu lỡ có một nhà báo lén đột nhập thì sao? Có lẽ sẽ náo loạn lắm đây.

Còn cô gái kia... hình như là cô gái đứng cạnh lão già Phan Cảnh Liêm, con gái lão ta?

Quan Thượng Phong nhếch môi cười lạnh, bất quá cũng chẳng liên quan tới hắn. Đang tính phát áo bỏ đi, một âm thanh dồn dập vang lên "Là anh sao Quan Thượng Phong?"

Đặng Hiếu Văn bên này nghe thấy thanh âm của Lộ Lộ cũng giật mình dừng động tác khiêu khích, mắt ngược lên tìm bóng dáng Quan Thượng Phong.

Lộ Lộ nhân cơ hội vụt gượng dậy, ào tới quàng lấy tay Quan Thượng Phong kéo hắn đi, nhe răng giả bộ quen biết "Đi... đi thôi."

Cả hai người đàn ông đang mơ màng không hiểu chuyện gì xảy ra, Đặng Hiểu Văn chợt tỉnh ngộ. Hay lắm Lộ Lộ, cô dám thoát khỏi tay tôi, lại yêu thích người đàn ông khác? Quan Thượng Phong? Không ngờ Phan Lộ Lộ cô lại trèo cao tới vậy, tôi sẽ ngược mắt chờ cô bị hấn đá ra khỏi cửa, lúc đó đừng có quay lại cầu xin dưới thân tôi. Đặng Hiểu Văn ánh mắt lóe tinh quang quái dị, khiến cho đó không lạnh mà run.

Đi khoảng một đoạn dài, Lộ Lộ vội buông tay chỉnh trang y phục, thở phào. May quá, cô vẫn chưa bị bóc tem, coi như không thua thiệt gì. Còn về tên đang chăm chăm nhìn cô Quan Thượng Phong kia, Lộ Lộ cũng lười đóng kịch. Hôm nay thật đã quá mệt mỏi rồi, cô không muốn giả vờ si mê trai đẹp hay thanh cao... Lộ Lộ khiêu mi bỏ đi.

Quan Thượng Phong lấy lại tinh thần từ lâu, nhìn cô gái trước mắt không nói gì. Tối khi Lộ Lộ đã không còn bóng dáng, hắn mới quay đầu đi hướng ngược lại.

Con gái tử thù của hắn, là ghê tởm hay kì lạ? Hắn nhận ra gương mặt quen thuộc ở quán bar buổi tối hôm đó, chính là Phan Lộ Lộ. Không ngờ lại là con gái của Phan Cảnh Liêm, thật đáng tiếc. Quan Thượng Phong phát hiện ra tài năng và tố chất của cô chắc chắn sẽ nổi tiếng ngang tầm với Tà Uyên Như, đã tính mời cô ta.

Hắn thật không hiểu hai cô gái đó, một người thì ngu ngốc, vụng về, một người lại dâm đãng, ghê tởm nhưng khi lên sàn diễn, họ đều khoác một lớp da hào quang và mỹ lệ cuốn hút ánh nhìn, đôi mắt đầy nhiệt huyết đam mê.

Nhưng nếu thật chọn một trong hai người để làm ca sĩ đại diện cho công ty, Quan Thượng Phong sẽ chọn Tà Uyên Như. Quan Thượng Phong hơi nhăn mày, đầu nhớ lại khuôn mặt Phan Lộ Lộ ban nãy, ánh mắt thờ ơ như nhìn thấu tâm tư hắn, như biết hết tất cả về hắn. Cảm giác này thật khó chịu.

Lộ Lộ nặng nề trở về nhà, ngôi biệt thự xa hoa vừa quen thuộc vừa lạ lẫm, không một bóng người. Thật sự rất lạnh! Nhưng cũng tốt, Lộ Lộ cô đang muốn ở một mình. Tâm trạng cô thật sự rất tệ. Vừa mới suýt tí nữa thì bị cưỡng bức thì ai mà vui được, đã vậy cô còn bị hiểu lầm là tự chủ động nữa chứ. Quá đáng! Quá đáng mà. Lộ Lộ chỉ muốn sống thoải mái một chút, tại sao cứ bị tên đồ chèn ép thế này. Có lẽ... ừm, Lộ Lộ có đọc vài bộ truyện xuyên không qua tiểu thuyết, đúc kết kinh nghiệm rằng: có bạn trai càng sớm càng tốt.

Cái linh hồn xuyên nữ phụ không thể trốn được nghiệt duyên, càng né tránh càng bị hành, càng nhây lâu càng bị nhiều nam chủ hứng thú. Lộ Lộ đương nhiên không ảo tưởng tới mức đó, nhưng chính nhờ ngày hôm nay làm cô dâng lên nguy cơ chẳng lành. Vẫn nên đề phòng là tốt nhất.

Nhưng quan trọng là... biết kiếm ai đây? Lộ Lộ giờ không muốn tiếp xúc da thịt với bất kì 'giống đực' nào, thậm chí là nắm tay.

Đang vò đầu rối rắm thì điện thoại Lộ Lộ bỗng rung lên, là tin nhắn? Lộ Lộ thờ dãi bật điện thoại lên, thật không ngờ là tin nhắn riêng của Bạch mã hoàng tử.

BMHT: sao sáng giờ không onl gì hết vậy? Đi chơi với trai hả?

Lộ Lộ nghiêng răng nghiêng lợi, đi chơi với trai cái rắm, bốn tiểu thư đẳng hoàng, ngay thẳng đi chung với ma ma thân yêu đây.

Tôi là nữ phụ: hừ, ta đây rõ ràng là đi làm đẹp với ma ma, đầu óc đen tối!

BMHT: ta đây chỉ hỏi đi chơi với trai thôi, không biết ai đen tối đây.

Lộ Lộ chịu thua, nhắn tin với tên này thực ức chế. Mà... hay là Lộ Lộ quen bạn trai qua mạng đi? Chỉ cần cái mác gái có chồng là được! Không biết mặt, không xâm phạm đời tư, quan trọng nhất là không nắm tay hay làm mấy hành động yêu đương phát mưa. Thật đúng ý cô!

Tên Bạch mã hoàng tử này tuy nói chuyện toàn bói móc, nhưng cùng quan điểm với Lộ Lộ, mà đã nói thì phải chửi mới bộc lộ hết tính hoa phong phú của ngôn từ chứ đúng không? Lộ Lộ không muốn kiểu hòa thuận anh anh em em tí nào, nghe nhão quá!

TLNP: mì có ý kiến này nè, cùng với mì quen nhau đi! Quen qua mạng đó!

Đầu internet bên kia bỗng nổi hết da gà, con nhỏ này tự nhiên đối xưng hô vậy trời, lại còn...

BMHT: bị gì vậy? Tức quá hóa điên rồi hả?

TLNP: mì rất nghiêm túc nha! Trong lớp ai cũng có em iu, anh iu hết, chỉ có mì là FA. Mì chỉ cần cái mác thôi, dù sao cũng là quen qua mạng, đầu thua thiệt gì đúng không?

Bạch mã hoàng tử nghĩ nghĩ cũng không sao, lại nhắn sang.

BMHT: Ok. Nhưng làm ơn đừng có mì với cùng giùm, nghe nổi hết da vịt.

TLNP: Vui mà, ta mới xem anime hồi hôm qua, tự nhiên thấy lạ lạ nên nhắn lun.

...

Lộ Lộ đã có bạn trai... qua mạng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Bậc Thang Đầu Tiên.

"Hello, Lộ Lộ!"

"San San!" Lộ Lộ bắt ngờ, Quan Tiết San lại tới tận nhà Lộ Lộ rủ đi học. Cảm giác có bạn thân thật tốt!

"Tự nhiên hôm qua nghỉ học làm tui cô đơn muốn chết à." San San bĩu môi làm nũng, nhưng trông vô cùng đáng yêu.

Lộ Lộ không nhịn được nhéo má San San cười hi hi "Sorry nha, mốt tui sẽ đi học chuyên cần." có chết cũng không đi mấy bữa tiệc như vậy nữa, Lộ Lộ nói thầm

"Hứa rồi đó nha! Bà đi xe hơi nhà tui lun đi, đỡ tốn công."

"Ừm."

Khục khục, con nhà giàu. Nhớ tới thân phận Minh Nhạc Y trước đây hoàn cảnh này hình như là xe đạp hay xe đạp điện gì đó. Ai... xe hơi, sang quá!

"Lộ Lộ, cậu đã lựa được trường đại học nào chưa?" đang ngồi trên xe San San bỗng mở lời hỏi.

"Trường đại học?" Lộ Lộ mờ mịt.

"Yes, trường đại học đó. Hôm qua có mấy trường đại học và cao đẳng tới đây quảng bá hình ảnh mời thêm học sinh. Hôm nay và ngày mai chắc cũng sẽ có nữa đó. Tổ tính vào trường đại học A để học ngành thiết kế."

"Quoa, dữ ta. Để xem, có lẽ tớ sẽ học đại học M." Lộ Lộ tùy ý nói đại. Vì cô chỉ biết mỗi trường đó, chính xác là trường mà Tà Uyển Như đang học.

"Hả? Bộ cậu tính làm diễn viên hay ca sĩ hay sao vậy?" San San kinh ngạc.

"Ừm. Tớ có đăng một video trên Love Music đó, cậu xem không?" Lộ Lộ bình thản trả lời. Cũng không phải chuyện gì mờ ám, Lộ Lộ không muốn dấu giếm làm gì.

"Đâu đâu, sao cậu không nói cho tớ biết sớm." San San vội móc điện thoại ra xem.

"Chưa chắc đâu mà, tớ không muốn nói lắm."

"Là cái Dream of Song phải không?"

"Ừm."

Lộ Lộ cũng hồi hộp nhìn chăm chăm vào màn hình, liệu cô có được bình chọn đủ không? Có nhiều lượt xem để nhận vé tham gia cuộc thi chính thức không? Cô run quá.

...

"Aaaaaa... cả hơn 9 triệu lượt xem, Lộ Lộ, cậu lọt vào top 50 rồi. Hình như cậu đang ở hạng 8... aaa ảo quá. Không thể tin được!" San San thét chói tai khiến cho Lộ Lộ choáng váng.

Lộ Lộ thần thơ một hồi, thật sự... đây không phải là mơ. Cô đã trở thành thí sinh chính thức rồi.

Không hiểu sao, nước mắt Lộ Lộ trào ra.

"Hu hu hu..." hay quá, cuối cùng công sức của cô cũng được đền đáp rồi.

Con đường phía trước còn dài... nhưng Lộ Lộ sẽ không chùn bước nữa. Cơ hội đã tới, cô sẽ nắm chặt.

"Được rồi, được rồi. Để ăn mừng cho chiến thắng này, tớ đề nghị chúng ta cúp học, dù sao nghe quảng bá cũng chán thấy mồ. Đi nha Lộ Lộ?" San San bỗng nảy ra ý tưởng.

"Ừ... hu hu... cảm ơn cậu, San San!" Lộ Lộ cảm động.

"Bạn bè đừng khách sáo."

Cả hai quyết định đi tới công viên trượt patin, híc, Lộ Lộ hơn 13 năm chưa chơi trò này rồi, San San ác quá.

Trên đường đi, Lộ Lộ cũng tranh thủ nhắn tin khoe với Bạch mã hoàng tử.

[Tôi đã đậu cuộc thi vòng loại của Love Music rồi đó, bây giờ tính đi chơi.]

Bạch mã hoàng tử nhận được tin thì mỉm cười, hẳn ngày nào cũng lên để xem video của cô, tin này cũng đã biết trước, vậy mà bây giờ Lộ Lộ mới biết, đúng là con rùa.

Mọi người xung quanh dụi mắt, hình như vừa nãy họ gặp ảo giác, tên Tu La kia vừa mới cười... ờn như?

Tiền thể nói luôn, Tà Uyển Như được tới hạng 1, bởi vì người ta là nữ chủ mà. Lộ Lộ đâu biết do cô quay video chỉ toàn chiếu tay đánh piano tẻ nhạt, còn người khác tốn bao nhiêu tiền của quay video để ấn tượng với giám khảo và khán giả. So sánh với người khác thật biến thái!

Quay lại vụ đi chơi patin, San San liền mua ngay cho Lộ Lộ một đôi giày cực xịn nên Lộ Lộ cũng thấy thoải mái hơn. Nhưng trượt so với San San vẫn còn kém xa, San San uyển chuyển tránh né vật cản điêu luyện, đã vậy còn múa rất mượt nữa. Lộ Lộ cười khỏ, cùng là nữ phụ San San vẫn giỏi hơn cô nhiều, đúng là em họ của nam chủ, gen cũng vượt trội hơn người thường.

Gương mặt xinh đẹp của Lộ Lộ và đáng yêu của San San cực kì thu hút trong công viên, bất giác có rất nhiều người chạy tới tán tỉnh làm quen. Lộ Lộ vội khéo từ chối tình nghịch "Xin lỗi, em có bạn trai rồi, nhưng con nhỏ này vẫn FA mức 100% đó. Nếu ai có nhu cầu cứ tìm tới nhỏ, nhưng em là bạn thân nên ai muốn quen được nhỏ phải qua thẩm tra của em nữa đó."

Không khí xung quanh bỗng vui vẻ cực kì, San San sững sốt nắm vai Lộ Lộ lắc mạnh "Lộ Lộ đáng ghét, có bạn trai sao không nói với tui gì hết vậy? Bà có phải bạn thân tui không đó?"

"Hi hi, San San có hỏi chuyện đâu thì chuyện nói làm gì." Lộ Lộ cười ranh ma "Tui có bạn trai rồi, bà cũng nên có bạn trai đi là vừa."

"Thế, bạn trai bà đẹp không?" San San hỏi câu trọng tâm nhất.

"Ặc, à ừm... nhìn giống như... bạch mã hoàng tử vậy." Lộ Lộ hơi đỏ mặt hỏi hột.

"Ghe ta, ghe ta. Không ngờ bà cũng lẳng mạn thấy sợ nha." San San híp mắt to tròn đùa giỡn.

"Được rồi đó bà hai, tui mình đang cúp học đi chơi đó. Không có về vang gì đâu, đã vậy còn mặc y nguyên đồng phục trường, nếu gặp người quen là tiêu." Lộ Lộ nói vậy thôi chứ cực kì yên tâm, ai biểu pa pa và ma ma chiều Lộ Lộ như nâng trứng nước làm chi.

"Đâu phải có mình tui mình, bà coi kia." San San chỉ tay về một đám nữ sinh đang tiến tới chỗ đông đúc.

"Chỗ kia làm gì nhiều người bu lại dữ vậy?" Lộ Lộ tò mò.

"Hình như là đóng phim đó." San San không hứng thú ngáp dài, ở thành phố này rất nhiều đoàn đóng phim quay, nên chuyện này cũng như cơm bữa.

"Quoa, chúng ta lại xem đi." chưa cho San San trả lời, Lộ Lộ đã kéo tay cô bạn tới đoàn quay phim.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Cơ Duyên Đảo Lộn

Nhờ thân hình mảnh mai và bề ngoài xinh đẹp nên Lộ Lộ nhanh chóng chen được chỗ phía trên. Đập vào mắt Lộ Lộ là một đoàn quay phim cực kì chuyên nghiệp, thành thực khiến cho Lộ Lộ tim đập loạn nhịp mấy hồi.

San San mặc dù không hứng thú cũng giương mắt lên nhìn, bỗng ồ một tiếng "Ra là bộ phim công ty anh họ chiếu, hèn gì lại đông người tới coi như vậy."

"Quan Thượng Phong?" không hiểu nghe tới cái tên này Lộ Lộ có chút xấu hổ, ai biểu hẳn bắt gặp được hình ảnh không được mấy khiếm nhã của cô, giờ

nghỉ lại thật muốn chui xuống đất.

"Ừ, tớ có nghe ba nói hình như tên phim là 'Vương gia tôi cổ đại' thì phải, được chuyển thể từ tiểu thuyết rất nổi tiếng trên mạng." San San không mặn không nhạt giải thích, tâm cô đối với Quan Thượng Phong cũng mờ dần, tuy hẳn thật điển trai và nam tính nhưng về phần ga lăng với tận tâm chung thủy thì San San như đang nói chuyện trong mơ. À, mơ cũng chưa chắc mơ được.

"Tiểu thuyết a..." Lộ Lộ nghe tới đây đâm ra mơ mộng, nếu tiểu thuyết của cô cũng được như vậy thì tốt quá. Mà... cái tên bộ phim này sao nghe rất quen nhỉ.

Thấy bóng dáng Tà Uyên Như thì Lộ Lộ sực tỉnh, nha, đây không phải bộ phim cô ta đóng vai phụ sao? Trong tiểu thuyết ghi do thiếu người nên cho một tạp vụ như Tà Uyên Như đóng thế, nhưng Tà Uyên Như hoàn toàn đóng phim cực kì tệ, bị đám nữ diễn viên điêu ngoa châm chọc, bắt nạt, làm hết việc này đến việc khác như ốin. Trong đó không ngoại lệ tên nam diễn viên chính cũng bắt nạt cô vô cùng thích thú, nhưng lại bảo vệ cô khỏi đám nữ từ chanh chua. Vâng, lại một anh nữa đồ chị ấy.

Tiểu bạch thỏ nhưng sức hút thật mãnh liệt!

Rầm!

Lộ Lộ đầu óc bỗng choáng váng đảo lộn trời đất, không hiểu thứ gì đang đè mình nữa. Ngược lên lại thấy khuôn mặt mỹ lệ, thanh khiết của Tà Uyên Như. Lộ Lộ đẩy vạch đen, tại sao dòng tiểu thuyết lại thay đổi như vậy? Đáng lẽ Tà Uyên Như phải tiếp đất mẹ thân yêu chứ, sao Lộ Lộ lại trở thành đệm thịt.

"Xin... xin lỗi!" giọng nói run rẩy, đầm đìa đáng yêu khiến ai cũng phải thương tiếc, nhưng làm Lộ Lộ nổi một tảng da gà.

"Không sao." Lộ Lộ nhàn nhạt trả lời, vẫn là không ưng nổi bộ dạng nhu nhược yếu đuối của nữ chủ, mắt của bọn nam nhân đuổi mù hết rồi.

Bọn nữ diễn viên từ đâu hiện ra, ánh nhìn không mấy thiện cảm với Lộ Lộ "Đâu ra lại thêm một con hồ ly xen vô nữa, chỉ mới học cấp ba mà cúp học tới đây đánh chủ ý với anh Đặng Thần. Đúng là miệng còn hôi sữa mà trèo cao, đám con nít ngày nay càng ngày càng không có học."

Gương mặt Lộ Lộ âm trầm, vài nữ sinh chột dạ mặt mũi cũng chẳng khá hơn. San San tức giận tát vào mặt bọn họ vài cái, hùng hổ khoe khoang.

"Đồ bọn diễn viên dỏm, thua cả mấy bà già ngoài chợ! Các cô có biết tôi là ai không mà dám đụng vào bạn tôi. Nghe cho thùng lỗ tai đây mấy bà già điếc. Tôi chính là tiểu thư Quan Tiết San đó, là em họ của cao tổng mấy người. Mấy người có tin tôi xin anh ấy đuổi hết mấy người không?" San San mặt đỏ bừng bừng không tiết chế lãng mạn.

Lộ Lộ hắc tuyết giăng đầy, San San loli cũng thật đáng sợ. Mà cũng tại tác giả thôi, đời nào có diễn viên làm xấu hình ảnh mình trước công chúng chứ, cuối cùng chỉ là đá kê chân tăng vẻ thuần khiết cho nữ chủ.

Lộ Lộ lạnh nhạt nhìn đám người tai xanh mặt mày kia, cũng buông tha "San San, được rồi. Đừng có cậy quyền khi dễ người khác nữa! Trông cậu giống nữ phụ ác độc trong tiểu thuyết ngôn tình lắm đó."

"Oa oa, quá đáng. Tui đây là đang bảo vệ bà nha." San San phẫn uất dậm chân.

Lộ Lộ cười hi hi bỏ qua, lại quay sang mắt lạnh nhìn đám nữ diễn viên.

"Tôi rất thích bản tính ngay thẳng của mấy người, nhưng tự làm xấu hình ảnh của mình trước thiên hạ như vậy mấy người đẹp mặt lắm hả? Trong công ty cấm kị nhất là nội bộ lục đục, các người làm vậy cũng làm người khác chán ghét mà thôi. Thay vì quá rảnh rỗi bắt nạt người khác thì tập trung vào bộ phim đi, tôi thật sự rất thích bộ phim này." Lộ Lộ lời nói cay độc làm đám nữ diễn viên nổi ác tâm, nhưng khi nhìn gương mặt Lộ Lộ nghiêm túc đầy hảo ý thì ngăn ra.

Đồng phục sơ mi trắng tinh khiết, cà vạt xanh sọc nói lòng, mái tóc ngắn tung bay thấp thoáng gương mặt mỹ lệ của Lộ Lộ. Mọi người xung quanh không khỏi cũng ngây ngốc theo.

Một thanh âm đánh vỡ không khí quý dị "Thật thất lễ, không ngờ Phan tiểu thư lại xuất hiện ở đây."

Mọi người hít ngậm khí, nhân vật huyền thoại Quan Thượng Phong tự nhiên lại xuất hiện nơi này.

"Xấu hổ thật, lại để cho tiểu thư công ty đối thủ thấy hình ảnh không đẹp của công ty."

Lộ Lộ cười lạnh, không mấy thiện cảm với Quan Thượng Phong nhưng không biểu lộ ra ngoài. Hắn có đang nói móc cô không ta, chuyện tối hôm đó...

"Cao tổng công ty Xatamy quá khách sáo rồi, công ty ba tôi vừa là đối thủ cũng vừa là bạn mà. Biết được khuyết điểm của nhau mới sửa chữa được, dù sao bọn họ cũng còn trẻ, phạm sai lầm là chuyện bình thường."

Quan Thượng Phong nhếch môi "Phải rồi,... tuổi trẻ... nông nổi mà." dù không ai để ý, nhưng Lộ Lộ cảm giác được sự ám muội trong đó.

Chết tiệt! Lại để cho hắn vô tình thấy được, Lộ Lộ nhất định phải bắt quả tang Quan Thượng Phong cùng với Tà Uyên Như đang làm chuyện ấy ấy, như vậy là huề cả làng. Không sợ hắn đe dọa ảnh hưởng tới công ty của pa pa.

"Đi thôi, San San." Lộ Lộ kéo tay San San rời khỏi nơi náo nhiệt.

Quan Thượng Phong nhìn bóng lưng thiếu nữ kia đã đi xa, trong lòng nổi cảm giác bất thường, nhưng lại nhanh chóng biến mất. Lại quay sang nhìn Tà Uyển Như đang ngẩn ngơ, hơi đau lòng nâng cô lên. Dù sao bắt cô làm tạp vụ cũng là chủ ý của hắn, không ngờ lại khiến chuyện này xảy ra. Lại lạnh lùng liếc nhìn đám nữ diễn viên ban nãy.

"Tôi sẽ giao việc này lại cho thư kí Loan, các cô cứ theo đó mà sắp xếp." nói rồi, lại kéo tay Tà Uyển Như đi.

Người gây tai họa lần này là Đặng Thân vẫn im lặng đứng quan sát mọi chuyện từ nãy giờ, hắn thấy được Tà Uyển Như bị đẩy nhưng không chặn lại. Đặng Thân tính sau đó lại làm anh hùng cứu mỹ nhân khiến cho Tà Uyển Như bị đám nữ diễn viên ghét nhiều hơn, nào ngờ mọi chuyện ra như vậy. Tất cả cũng do cô gái xa lạ kia, một khoảng khắc lại khiến hắn thất thần.

"Lộ Lộ, lúc nãy nhìn bà thật cool đó! Ôi, bà làm bạn trai của tớ đi." San San khoác tay Lộ Lộ si mê.

"Bà nên xác định lại giới tính đi."

"Tui mới phải nói câu đó đó, Lộ Lộ không là con trai thật uống phí." San San tặc lưỡi.

Cái gì? Lộ Lộ rõ ràng xinh tươi như hoa, ba vòng cực chuẩn cơ mà. Đâu ra cái thể loại lưỡng nam lưỡng nữ cơ chứ. Cô đen mặt "San San, cậu mà thử nói thêm câu nào là tớ bán cậu vào kỹ viện đó."

"Hừ, chực thách em đấy. Nếu em dám chực sẽ cho em làm nam kỹ bây giờ." San San không chịu thua châm chọc.

"..." Lộ Lộ sao lại có người bạn thân và bạn trai tuyệt vời tới vậy? Toàn một lũ bớ mớ người khác.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Chuỗi Ngày Bận Rộn.

Trở về nhà, Lộ Lộ liền bắt gặp bóng dáng quen thuộc. Ma ma đang chuẩn bị bữa tối, hôm nay có ngày gì đặc biệt sao?

Thấy kì lạ, Lộ Lộ liền quay sang hỏi mẹ "Cô giúp việc có chuyện gì sao mà mẹ tự chuẩn bị bữa tối vậy?"

Phan phu nhân thấy con mình liền vui vẻ, còn mang thêm chút tự hào?

"Mẹ nhận được tin ở trường báo về là con cúp học liền gọi điện thử cho con bé Quan Tiết San kia. Nó kể cho mẹ biết chuyện con lọt vào vòng sơ loại của Love Music. Con gái cưng của mẹ có chuyện vui sao mẹ có thể ngồi yên được." Phan phu nhân tính nghịch như trẻ con ôm Lộ Lộ vào lòng, làm Lộ Lộ vừa cảm thấy buồn cười vừa cảm động. Xuyên qua cơ thể này hắn là chuyện tốt.

Cô Minh Nhạc Y trước vẫn có ba mẹ, nhưng ba mẹ cô trọng nam khinh nữ, luôn quan tâm tới em trai cô nhiều hơn, ngay cả gia sản cũng nhường toàn bộ cho hắn mà Minh Nhạc Y lại không được một chút nào. Học đại học xong, Minh Nhạc Y chuyển lên thành phố làm việc, không có liên lạc hay trở về thăm gia đình. Mà ba mẹ cô cũng không để tâm tới, như chưa từng có đứa con Minh Nhạc Y này. Vì vậy tim cô lại càng nguội lạnh, chẳng có quan hệ tốt đẹp với người khác.

"Pa pa có ăn chung không?" đột nhiên Lộ Lộ hỏi.

"Đương nhiên là có rồi. Con không muốn nói chuyện này với ba sao?"

Lộ Lộ ngẩn ra, mặt ửng đỏ "Đương nhiên là có, nhưng con chưa chuẩn bị tinh thần."

"Con yên tâm, có mẹ bên cạnh đây. Mẹ luôn luôn ủng hộ con." Phan phu nhân nắm vai Lộ Lộ an ủi.

"Vâng."

"Sao hai mẹ con nhìn tôi đáng sợ quá vậy?" Phan Cảnh Liêm không nhận được hỏi. Từ lúc vào nhà không khí trong đây đã rất kì quái rồi, ông đã làm gì

sai chăng?

Gái gú? Đừng đùa, Phan Cảnh Liêm ông không dám nghịch với lửa.

Công việc? Đầu giao cho nhân viên và thư ký xử lý, ông chưa từng về nhà trễ quá 10h, so với con gái còn nghiêm chỉnh hơn. Rốt cuộc là chuyện gì đây?

"Pa pa, con quyết định làm ca sĩ. Con vừa lọt vào vòng sơ loại của Love Music, mẹ cũng đã đồng ý rồi." Lộ Lộ lấy hết can đảm ra nói, cô thân thiết với người mẹ mới đã quen, nhưng pa pa khá ít lần tiếp xúc nên...

Phan Cảnh Liêm ngẩn người, lại im lặng nhìn Lộ Lộ, tự rót cho mình ly rượu vang nhấp nhấp.

Ba mươi giây trôi qua, Phan Cảnh Liêm mở lời "Ba không phản đối, nhưng ba có 1 điều kiện."

"Là?" Lộ Lộ sốt ruột.

"Con phải học hai ngôn ngữ khác ngoài Tiếng anh."

"Hả? Để làm gì vậy pa pa?" Lộ Lộ khó hiểu.

"Nghề nào cũng có điểm dừng, chưa kể ca sĩ lại là nghề không ổn định. Con không nghĩ sau khi giải nghệ con sẽ tìm một công việc sao? Biết nhiều thứ tiếng sẽ tốt hơn."

Lộ Lộ cũng nghiêm túc suy nghĩ, cảm thấy lời của pa pa không sai, ngành showbiz này giống như một canh bạc, muốn lâu dài cũng thật khó. Khán giả luôn yêu thích những ca sĩ diễn viên trẻ trung, xinh đẹp. Những bông hoa đã tàn, lại có những bông hoa xinh đẹp khác thay thế, lòng người lại luôn thay đổi... nếu như vậy, ít nhất cô muốn để lại hình ảnh đẹp nhất trong mắt người xem hơn là chờ đợi ngày một lụi tàn.

30 tuổi là đủ.

"Uh, con sẽ làm theo lời ba."

Mọi chuyện cứ như vậy mà sắp xếp ổn thỏa. Ba Lộ Lộ cũng đồng ý không đầu tư hay tài trợ gì cho cuộc thi này, tuy ảnh hưởng tới sự phát triển của công ty nhưng nếu thân phận của Lộ Lộ ra ngoài ánh sáng người khác cũng không thể viện cớ bắt bẻ được.

Sau bữa ăn tối hôm đó, Lộ Lộ bắt đầu lập kế hoạch học tập của mình. Ngoài làm bài trên lớp và chuẩn bị cho cuộc thi âm nhạc, cô còn học thêm 3 loại ngôn ngữ Lộ Lộ yêu thích nhất: Nhật, Pháp và Tây Ban Nha. Gia đình có tiền thì có gì lại không học, Lộ Lộ cũng muốn thay đổi suy nghĩ của mọi người rằng bọn ca sĩ chỉ là chậu hoa có chút tài mọn mà không có học thức.

Trước đây Minh Nhạc Y kia vốn thiên phú cũng không tệ, chỉ nổi bật ở môn Văn, Anh, Mỹ thuật, Thể dục, mấy môn còn lại... ặc, cho nên Minh Nhạc Y học lực không đồng đều bằng thằng em trai, ba mẹ không tạo điều kiện. Vớt vác cái bằng cao đẳng đi làm nhân viên văn phòng lương cực kì khiêm tốn.

Nghĩ lại Lộ Lộ càng quyết tâm cố gắng hết sức ở kiếp này, mọi thứ phải thật hoàn mỹ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tai Nạn Bất Ngờ.

"Lộ Lộ, dạo này cậu mắt rất nhiều quần thâm nha! Bộ đêm hay thức khuya xem phim vậy hả?" San San miệng nhai nhóp nhép kẹo cao su, tay chống bàn buồn chán hỏi.

"Nha, oan uổng quá. Tui đây là học sinh gương mẫu tối thức khuya, sáng dậy sớm học hành chăm chỉ a." Lộ Lộ đang úp mặt xuống bàn bỗng ngược lên bĩu môi.

"Huyền ảo quá đi." San San xùy xùy tay.

Lớp học tự nhiên cũng không lạ khi San San và Lộ Lộ chơi thân với nhau, trong lớp 12C4 mỗi người đều chia thành mấy nhóm lẻ chơi mà.

Lộ Lộ nghĩ cũng cảm thấy buồn chán nha! Quả nhiên nơi nào có nữ chủ nơi đó mới náo nhiệt, phur phur, nào là đánh ghen, cảnh nóng, tình tay 3,4,5... Lộ Lộ muốn thấy tận mắt quá. Nhưng Tà Uyên Như bây giờ học đại học năm nhất, nàng và Phú Hào nam phụ kia cũng phải qua năm sau mới gặp Tà Uyên

Như nếu đăng kí đại học M.

Khoan đã, có lẽ Lộ Lộ sẽ gặp Tà Uyên Như vào hè năm nay, lúc cuộc thi Love Music chính thức bắt đầu. Cô cực kì tin tưởng Tà Uyên Như sẽ có vé trở thành thí sinh chính thức, bởi vì tiểu thuyết ghi vậy mà.

Ai... Tà Uyên Như sẽ dành được giải quán quân của cuộc thi, nhưng Lộ Lộ không muốn thua tí nào, chẳng lẽ chưa ra trận đã đầu hàng? No never! Lộ Lộ cô cũng được nhiều lợi thế vì biết trước nội dung cuộc thi, cô nhất định không thua đâu!

"Làm gì mà ngần ngại vậy, Lộ Lộ? Chút nữa là tới tiết thể dục đó! Bây giờ tui mình thay đồ trước đi!" San San kéo Lộ Lộ về thực tại, tay quàng lấy tay Lộ Lộ kéo đi.

"Ừ!" ổn định lại tâm tình, Lộ Lộ lấy bộ áo thể dục đi tới phía phòng vệ sinh.

Giờ thể dục.

"Được rồi! Cả lớp hãy chạy quanh sân trường. Nữ ba vòng, nam năm vòng. Go!!!" giáo viên thể dục của lớp 12C4 mệnh danh là Đầu Bò.

Lộ Lộ cùng một đám con gái trong lớp như mọi ngày chạy lết từ từ, bọn con trai cũng như bữa nào đua nhau chạy dành no1. Lộ Lộ thở dài, cái bọn này trẻ trâu quá không biết. Năm vòng đó mẹ!

San San chạy ngang cô tán dóc.

"Bà đã tham gia CLB nào chưa? CLB nhạc nhẹ hay gì đó đúng không?"

Lộ Lộ sững người, bây giờ cô mới nhớ chuyện đó "Chưa nữa, bà tham gia CLB nào vậy?"

"Thật hả?" San San đáy mắt lóe hào quang "Vậy bà gia nhập chung với tui đi! CLB khiêu vũ đó."

Lộ Lộ đầu đầy vạch đen "Trời nóng quá nên bà lên con hả?"

"Đâu nào? Bà tham gia thử đi! Vui lắm đó!"

Mặc dù CLB khiêu vũ không liên quan gì đến ca hát của Lộ Lộ. Cô quay sang tò mò.

"Sao tự nhiên nổi hứng tham gia CLB đó vậy, tớ không biết ở trong trường có CLB đó luôn đấy."

"À, quên mất. Đó là lớp CLB ở ngoài trường. Vừa thấy họ nhảy, đặc biệt là ông chủ CLB là tớ thấy thích liền, bà chắc chắn không ngoại lệ đâu." San San nhếch môi đảm bảo.

"Chà, đừng nói là cậu mê anh chàng đó rồi phải không?" Lộ Lộ thọt cùi chỏ cười xấu xa.

"No never. Quả anh ta rất đẹp trai và nhảy rất đẹp, nhưng quá lạnh nhạt, không hợp với tớ." San San hừ lạnh.

"Ồ." Lộ Lộ hơi ngạc nhiên, lạnh lùng sao? Cô bắt đầu có chút hứng thú rồi nha.

Rầm!!!!

Bỗng bên trái bà vai của Lộ Lộ nhúc nhối, bị mất thăng bằng, cô ngã nhào xuống đất, mặt hoàn toàn đập xuống đất mẹ thân yêu.

San San cùng nhóm bạn nữ hoảng hốt chạy tới đỡ Lộ Lộ.

"Cậu có sao không vậy?"

Lộ Lộ nhú mày nhìn đau đớn, xoa xoa cổ chân "Úm, có lẽ cổ chân bị trật khớp rồi, híc híc." tại sao San San vừa mới rủ cô tham gia CLB khiêu vũ là cô liền gặp xui xẻo, cái này là cố ý ông trời sắp đặt hả trời.

Một bạn nữ tóc vàng điệu đà rất hảo cảm với Lộ Lộ có chút tức giận, quay lên chửi hung thú.

"Ông làm lớp trưởng kiểu gì vậy? Chạy thì chạy đua nhưng bộ không thấy đường hả? Dám làm chồng tui bị thương như vậy hả?"

"Ê Bảo Ngọc, Lộ Lộ là con nuôi của tui, tui chưa cho phép bà kết hôn với nhỏ nha."

Lộ Lộ trên đầu bay đầy quạ đen, không hiểu sao bọn học sinh cấp 2, 3 rất thích chơi trò gia đình gì đó, mà đặc biệt là tui con gái. San San cũng không ngoại lệ nên tự nhiên Lộ Lộ là bạn thân cũng trở thành một thành viên trong gia đình toàn gái là gái. Nhưng sao cô lại là chồng với con trai nuôi chứ?

Thủ phạm không ai khác là Phú Hào đã tới nhà nhấn Lộ Lộ đi học lại từ lúc cô mới đến thế giới này, nam phụ hơi đáng thương của tiểu thuyết, so với Lộ

Lộ và San San độ đáng thương còn kém xa. Lần này Lộ Lộ mới đánh giá kĩ tên lớp trưởng đại nhân của 12C4. Ừm, cũng rất đẹp trai, bụi bặm, năng động nhưng cũng rất thư sinh nghiêm túc tuy so với hậu cung Tà Uyên Như còn kém xa. Thật đáng tiếc!

Giáo viên thể dục "Đầu Bò" kiểm tra chân của Lộ Lộ rồi quay sang nói với lớp trưởng "Lộ Lộ thương khá nặng, em lớp trưởng công bạn ấy lên phòng y tế khám thử đi. Tốt nhất đừng để chân em ấy cử động mạnh."

"Dạ." Phú Hào có chút áy náy nghiêm túc gật đầu.

Lộ Lộ ngược lên trời ai oán, cơ thể cũng quá yếu ớt như tiểu thư nâng từ trong trứng nước đi! A, xấu hổ quá. Có lẽ sau đó cô nên tham gia CLB cho thân thể tốt lên một chút. Cô chìm vào suy nghĩ mà lơ tất cả ánh mắt mờ ám cùng tiếng huýt sáo trêu đùa của đám 12C4 kia.

Sau khi kiểm tra, bà cô y tế sắc mặt hơi tái nhợt liếc nhìn Phú Hào bên cạnh Lộ Lộ "Không biết học sinh nào lại làm em nữ này bị thương nặng như vậy?"

"Là em." Phú Hào cảm thấy được bất thường nhưng cũng thành thật thừa nhận.

"Em Lộ Lộ bị nứt xương ở trên cổ chân trái, không thể chữa trị bình thường được. Học sinh Lộ Lộ nên viết đơn rồi tới bệnh viện bó bột." Cô y tế nâng cặp mắt kính nhàn nhạt nói.

Lộ Lộ khóc không ra nước mắt, troll nhau à? Nứt xương? Sao thế giới này có thể vô lý như vậy? Té nhè là nứt xương? Bộ cái con nhỏ Phan Lộ Lộ này trước đây là đồ thủy tinh dễ vỡ cảm sờ hay sao vậy trời! Lộ Lộ thứ hai- Minh Nhạc Y than thở.

"Em sẽ đưa bạn ấy tới bệnh viện, xin cô nhấn lại phòng quản lý học sinh giúp em luôn." Phú Hào lòng áy náy lại càng nhiều, dù trước đây hẳn có không thích cô tiểu thư điều ngoa, cao ngạo này nhưng đó là trước kia, Lộ Lộ bây giờ đã thay đổi rất nhiều và trong lớp cũng không còn ai ghét cô. Lộ Lộ từ khi thay đổi khiến bọn con gái trong lớp cũng thay đổi chóng mặt, từ đồ kị, ganh ghét, bắt nạt người khác và luôn chơi trò quyền rũ mỹ nam biến thành... ừm, chơi trò gia đình! Khụ khụ, tuy có hơi quái dị nhưng Phú Hào cảm thấy khá buồn cười, còn có chút thú vị nữa! Lâu lâu hẳn cũng bị lấy tiếng cười với bọn họ, không khí trong lớp thoải mái hơn bao giờ hết.

Ánh mắt Phú Hào nhìn Lộ Lộ cũng ôn nhu hơn mà hẳn không hề biết.

Lộ Lộ vì bị nứt xương mà cơ thể mất hết sức lực, cộng thêm mất ngủ nhiều ngày mà mê man từ lúc nào không hay, mặc cho Phú Hào cõng lên taxi lại cõng đi trên vỉa hè. Phú Hào vì thấy Lộ Lộ nhằn mày không thoải mái nên quyết định cõng cô đi bộ tới bệnh viện. Dù sao hẳn cũng rất khỏe, Lộ Lộ cũng nhẹ cân và mềm mại tự nhiên khiến hẳn không muốn buông tay. Nhưng đây là suy nghĩ bí mật trong lòng hẳn.

Hiển nhiên Phú Hào không biết hành động của mình lọt vào ánh mắt thâm trầm của ai đó.

Đặng Hiểu Văn đang đi xe hơi tới công ty bắt gặp hình ảnh lãng mạn này thì nuốt con thịnh nộ không vô. Lộ Lộ cô ta không chịu cho hẳn đụng chạm, bây giờ lại ngoan ngoãn ngủ ngon trên bờ vai của nam nhân khác như con mèo nhỏ. Tuyệt! Cô giỏi lắm Lộ Lộ! Dám dùng tuổi tác và sự nghiệp để từ chối hẳn, lúc đầu Đặng Hiểu Văn tưởng cô thật giả tỏ vẻ thanh cao để quyến rũ hẳn, nhưng qua lần gặp Quan Thượng Phong và Phú Hào, hẳn mới tin cô gái đó không còn mê mẩn hẳn. Đặng Hiểu Văn lòng thật khó chịu, có lẽ vì lòng tự trọng của hẳn bị tổn thương chăng? Hay là...

Quan Thượng Phong cùng Đặng Thần ở nơi công viên đoàn phim đóng cũng tình bất gặp được cảnh này. Đầu tiên là kinh ngạc, không ngờ một cô gái trước kia đều là gào hoạt cùng chín chắn, trưởng thành không hợp tuổi cũng có bộ dạng thanh thuần, ngoan ngoãn như vậy. Lộ Lộ có lẽ không biết bộ dạng cô ngủ hấp dẫn bao nhiêu ánh nhìn cỡ nào, có lẽ chỉ bọn họ biết mà thôi. Quan Thượng Phong cùng Đặng Thần đồng thời cùng lúc liếc nhìn Tà Uyên Như, cô gái này ngây thơ, thanh thuần tinh khiết như tuyết trắng khiến họ muốn vấy bẩn, nhưng Phan Lộ Lộ lại khiến họ muốn chinh phục và biết được hết thấy mọi thứ về cô.

Lại nhắc tới Phú Hào và Lộ Lộ trên lộ trình đi bệnh viện, vô tình Phú Hào dẫn tới nơi tạo nghiệt duyên của Lộ Lộ trước đây. Bệnh viện của Mạc Quân Nguyệt nam chủ!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Gửi Vào Cơn Gió Nổi Buồn Và Hư Vô.

Lộ Lộ lấy lại bình tĩnh tự an ủi bản thân "mình là nữ phụ mà, hẳn muốn tránh mình như tránh quỷ còn không được thì lo gì. Dù sao bệnh viện tư nhân gia đình nam chủ cũng tốt hơn nhiều so với bệnh viện khác trên thành phố, giúp Lộ Lộ mau khỏi bệnh hơn"

Phú Hào lại đăng kí và mua phòng thường chữa trị cho Lộ Lộ, đối với việc này cô không có ý kiến mấy. Gia đình Phú Hào không giàu có như những nam chủ khác, ngoài tài năng tầm trung và là bạn thanh mai trúc mã của Tà Uyên Như thì hẳn bị lép vế rất nhiều, cho nên khi Phú Hào yêu Tà Uyên Như thì nhanh chóng bị đá ra phá tan mộng đẹp ngay từ đầu.

Lộ Lộ thờ dài, thanh mai trúc mã? Tuy lãng mạn nhưng cũng quá đáng tiếc đi! Lộ Lộ còn cảm thấy có chút ganh tị với Tà Uyển Như, giả như cô có một đứa thì thật tốt, hay một người bạn xuyên không để bày tỏ nỗi lòng. Bí mật này Lộ Lộ không thể nói cho ai, đặc biệt là ba mẹ cơ thể này. Nói cho cùng cô cũng chỉ là người ngoài cuộc.

Nghĩ tới đây, Lộ Lộ lơ đãng ngắm bầu trời xanh qua khung cửa trắng, phải chăng một ngày nào đó cô sẽ thức dậy, lại là Minh Nhạc Y của ngày hôm qua. Mọi thứ sẽ trở lại như cũ, mọi người sẽ quên đi một linh hồn tẻ nhạt này, lòng Lộ Lộ lại nhói lên. Ánh mắt cô lóe sự kiên cường, ít nhất, ngay từ lúc này cô sẽ cố gắng tỏa sáng, rực rỡ và chói mắt đến nỗi dù họ không muốn thấy cũng phải nhận ra. Không phải nhờ bề ngoại và tài năng của Lộ Lộ, mà là tâm hồn cô, kinh nghiệm của cô.

--- -----

"Lộ Lộ, mẹ xin lỗi con. Mẹ và pa pa sẽ cố sớm công việc và về nước thật sớm."

"Không sao đâu, chỉ nứt xương nhẹ thôi ạ. Vài tháng sẽ khỏi."

"Mẹ sẽ gọi điện xin nghỉ học cho con, con cứ ở bệnh viện tĩnh dưỡng cho tốt."

"Mẹ à, không cần đâu. Chân con đi đư..."

Tít... tít... tít...

Lộ Lộ mặt đen thui nhìn điện thoại, phải biết thuê giường bệnh viện rất đắt, phòng thường chưa kể, mẹ tự nhiên bắt cô chuyển tới phòng vip, tuy đã quen với cuộc sống hoang phí nhưng... vẫn rất đau lòng vì tiền nhà.

Lộ Lộ buồn chán bật anime lên xem. Thời gian trôi qua, Lộ Lộ lại ăn trưa, nhắn tin cho Bạch mã hoàng tử, San San,...

Chán quá, Lộ Lộ vờn người đi xung quanh hành lang, cô không muốn sau khi khỏi chân lại phải trị liệu toàn thân cứng nhắc này đâu.

Lộ Lộ đảo mắt qua khu giải trí và ăn uống, bệnh viện tư quả là sang trọng nha, nhưng người cũng không nhiều, ai biểu bắt đóng tiền cắt cổ làm chi. Hừ hừ, đáng đời tên Mạc Quân Nguyệt. Mãi suy tư nên Lộ Lộ vô tình đụng phải ai đó, theo bản năng cô quay đầu xin lỗi.

"Xin lỗi!"

Người Lộ Lộ đụng trúng là một cô bé khoảng 15, 16 tuổi gương mặt rất xinh xắn, làn da trắng bệch nhưng lại mềm mại đến búng sữa, đáng tiếc cô bé dường như bị bệnh ung thư hay gì đó nên đầu bị trọc, nếu không chắc hẳn là tiểu mỹ nhân.

"Giọng nói này, chẳng lẽ... có phải chị là Minh Nhạc Y đã hát ca khúc Tonight trong trang web Love Music phải không?" cô bé mắt long lanh đầy nghi hoặc lẫn chờ mong, nhìn như một chú cún con thật đáng yêu.

"Em biết... chị?" Lộ Lộ kinh ngạc. Chỉ bằng lời nói hỏi hời hợt của cô mà cô bé này đã nhận ra rồi sao?

"Vây em không nghe lầm rồi, chị chính là thần tượng em hâm mộ nhất đó, tuy video em không thể thấy mặt chị nhưng chỉ cần giọng hát đó và cả bài hát cũng khiến em phải nổi da gà. Không thể tin được một nữ sinh trẻ như chị Minh Nhạc Y lại có thể tự sáng tác ra ca khúc hay như vậy. Em đã tự phổ nhạc đàn ghita đánh đi đánh lại mấy chục lần vẫn chưa chán, rồi còn..."

"Khoan đã, em đã đưa bài hát đánh ghita?" Lộ Lộ xen ngang nôn nao hỏi.

"Hi hi, em xin lỗi. Vì được gặp thần tượng em vui quá nên nói hơi nhiều. Đúng vậy nha, trong phòng bệnh em có giữ ghita lẫn bản nhạc, chút em mang ra ngoài công viên bệnh viện để chị nghe thử được không?" cô bé đỏ mặt gãi đầu.

"Vây thì tốt quá, cảm ơn em." Lộ Lộ vui vẻ đồng ý, cô chỉ biết đánh piano, nếu so ra phong cách âm nhạc của Lộ Lộ không được phù hợp lắm, cô đang tính học ghita điện nhưng bây giờ học ghita thường cũng là một lựa chọn không tệ, bù đắp vào thời gian nhàm chán này.

"Quoa, cây đàn xịn thật! Chắc mắc tiền lắm hả em?" Lộ Lộ trầm trồ cảm ghita ngắm nghía, mắt đầy hứng thú và tò mò.

"Là anh hai em tặng đó mà. À, em tự giới thiệu, em tên là Trịnh Ngọc Bình."

"Bình? Tên không hợp với con gái lắm nhĩ?" Lộ Lộ ngược nhìn cô bé lại đánh giá.

Cô bé xấu hổ đỏ mặt chính lại "Hình như chị có chút hiểu nhầm rồi, em tuy bề ngoài hơi giống nữ nhưng thật ra em là con trai. Cũng tại em giống mẹ nên hay bị hiểu nhầm là con gái."

Lộ Lộ ngẩn mặt ra, cố gắng tiếp nhận thông tin cực kì khủng bố này vào đầu. Cô bắt đầu không còn tin tưởng vào giới tính của thế giới này rồi, tính cách lẫn ngoại hình đều loạn hết.

"Vây chị xin lỗi, ừm, Ngọc Bình phải không?"

"Chị cứ gọi em là Tiểu Bình!"

"Tiểu... Bình."

Trịnh Ngọc Bình híp mắt long lanh mỉm cười hạnh phúc, quay sang chỉnh ghita lại nói "Em đánh ghita, còn chị Minh Nhạc Y hát. Được không?"

"Ok! Mà em gọi chị là Phan Lộ Lộ đi, Minh Nhạc Y chỉ là biệt danh thôi."

Kể từ đó Lộ Lộ thường xuyên thăm Trịnh Ngọc Bình nhiều hơn, vô tình lúc cô cùng cậu bé ấy phối nhạc cũng kết bạn được khá nhiều người bất kể tuổi tác. Suy ra video cô đăng trên Love Music thêm được vote bình chọn của những fan trung thành mới, đùa thôi, nhưng mọi người trong bệnh viện thật sự rất gần gũi, Lộ Lộ cũng không còn buồn chán như những ngày đầu. Bất giác cô đã quên chuyện nơi này đã tạo nên nghiệt duyên với Mạc Quân Nguyệt khiến số phận của Phan Lộ Lộ đích thực bị hành chết đến thê thảm.

"Chị Lộ Lộ hẹn mọi người ra ngoài đây làm gì vậy?" Trịnh Ngọc Bình có chút kinh ngạc khi thấy Lộ Lộ đã mua ghita mới, ghita của cô màu gỗ đỏ sậm sang trọng cũng không kém phần bụi bặm, Lộ Lộ tuy mặc áo bệnh sọc hồng thùng thình nhưng ngược lại rất năng động, mạnh mẽ, hấp dẫn.

Lộ Lộ cột sơ mái tóc ngắn mượt, cười hi hi vui vẻ "Chị vừa mới sáng tác một ca khúc mới lần đầu hát với ghita, tặng em và mọi người ở đây rồi phát biểu cảm tưởng luôn nha."

Trịnh Ngọc Bình bật cười, gương mặt mỹ lệ như thiên sứ như tỏa hào quang chói mắt "Ok luôn!"

Lộ Lộ nhìn thì tim đập loạn, đẹp quá, tuy cô sống ảo quen rồi nên chỉ mê trai 2D, 3D trong anime nên miễn dịch với giai đẹp hàng thật đồ thật. Nhưng tên nhóc này "đẹp" ở một đẳng cấp khác của con người. Là con trai cũng khá xinh giai, nhưng nếu là con gái... phù, Lộ Lộ gato chết mất.

Ổn định lại tâm tình, Lộ Lộ bắt chéo chân chỉnh vị trí đàn thoải mái nhất, bắt đầu cất giọng hát:

Vào giữa mùa mưa

Hôm nay sau cơn mưa

Một ngọn gió hừng hờ

Lướt qua cơn đường đêm yên bình

Mùa hè đang đến thật gần

Tỏa một thứ ánh sáng

Khiến em chú ý

Em muốn giữ chặt lấy

Em muốn được chạm vào

Liệu anh có như loài đom đóm kia?

Anh đã sẵn sàng chưa? Em muốn được trông thấy

Anh đã sẵn sàng chưa? Trong trái tim kia

Em không thể nói lên cảm xúc của anh

Điều em càng muốn chỉ khiến em càng tổn thương

Nhưng em mãi mãi không thể ghét anh

Và ngắm nhìn

Đom đóm nhẹ nhàng

Chập chờn trong không trung

Từ nơi em có thể chạm vào

Một cách thích thú

Thật lặng lẽ

Em không thể giữ nó, càng không thể chạm vào

Em không thể giữ nó, là trái tim anh

Chỉ là suy nghĩ của riêng em

Chỉ muốn bật khóc khi phải cảm nhận theo cách này

Chúng ta không cùng chung cảm xúc

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Rời Đi.

Trịnh Ngọc Bình im lặng nhìn Lộ Lộ. Hơn bất kì lúc nào, khi mỗi lần Lộ Lộ nhập tâm vào bài hát vẫn là lúc cô xinh đẹp nhất, nở rộ như bông hoa đào hồng phấn, không quá quyến rũ, tinh khiết mà mang một nét riêng biệt khiến người khác mê đắm. Hắn cũng phải công nhận tài năng của cô, chưa được một tháng Lộ Lộ đã có thể đánh ghita và sáng tác nhạc như vậy. Tuy chỉ ở mức nghiệp dư nhưng cũng thiên phú âm nhạc bẩm sinh trên hạng hai rồi.

Hắn tuy là thiếu niên 15 tuổi nhưng gia đình cũng rèn cho trưởng thành sớm hơn bình thường, tuy gia cảnh hiển hách nhưng mọi người trong dòng họ đều đeo lốt mặt nạ giả tạo trước mặt Trịnh Ngọc Bình, ngoại trừ anh hai hắn không muốn mở lòng với ai khác. Nhưng đối với Lộ Lộ bỗng hắn có cảm giác thoải mái đến lạ lùng, cô giống hắn, cũng mang một hơi thở kì lạ trưởng thành không hợp tuổi. Lộ Lộ tuy tràn đầy hoài bão, đam mê, nhưng cũng không quá nóng nảy, ồn ào. Tự nhiên Trịnh Ngọc Bình và Lộ Lộ nhanh chóng trở nên thân thiết rất đối tự nhiên.

"Tiểu Bình?"

Trịnh Ngọc Bình quay lại, giọng nói này chẳng phải là anh hai Trịnh Dật Hân sao?

"Anh hai?" Trịnh Ngọc Bình kinh ngạc, quả thật là anh hai sao? Không phải đáng lẽ bây giờ hắn đang ở Úc ỉ? Lại xuất hiện ở nơi này.

Lộ Lộ cũng nhìn theo hướng mắt của Trịnh Ngọc Bình, anh hai? Tên nhóc này chưa từng đề cập tới chuyện đó.

Tìm Lộ Lộ như ngừng đập... Hào... hào cực phẩm tinh linh soái ca!

Trước mắt Lộ Lộ là một người đàn ông mặc vest trắng tinh khiết không nhiễm chút bụi bẩn, đôi mắt to lại được híp dài mi phượng che khuất thoảng màu xám khói, làn da trắng loáng nhưng không chút mềm yếu giống tiểu bạch kiểm của Trịnh Ngọc Bình mà lạnh lạnh như khối băng son đối lập với khuôn mặt không thể ôn nhu hơn.

Đây là phiên bản lớn của Trịnh Ngọc Bình chăng? Quả nhiên hai anh em thật sự rất giống nhau!

"Anh hai, sao anh lại ở đây?" Trịnh Ngọc Bình mở câu.

"Anh có chút công việc trong nước nên trở về, thuận tiện ghé thăm em một chút." Trịnh Dật Hân nở nụ cười lấp lánh hào quang như thiên sứ, Lộ Lộ cùng mấy cô gái y tá không khỏi ngây ngốc và đỏ mặt.

Lộ Lộ nhận thấy bộ dạng và cảnh tượng đáng luống cuống của mình lại nghĩ tới Tà Uyển Như. Thiên sứ hoàng tử này nếu cô không làm thì chưa từng đề cập trong tiểu thuyết, nhưng thật sự phải công nhận nơi này thật bao nhiêu là hoa hòe chói lóa, ai cũng là cực phẩm. Tự nhiên lòng tự tin về bề ngoài của cô cũng giảm một nửa.

Từ đầu đến cuối Trịnh Ngọc Bình cũng chưa từng dời mắt khỏi Lộ Lộ nửa khắc, đương nhiên cũng thu toàn bộ biểu cảm của cô vào mắt, làm hắn cảm thấy vừa buồn cười vừa vui vẻ. Đa số người con gái nào mà gặp mặt anh hắn đều bị mê đắm cả, nếu Lộ Lộ thật sự cũng như vậy... thì mối quan hệ này hắn cũng không muốn giữ lại nữa. Trịnh Ngọc Bình cũng như anh hai hắn tính chiếm hữu rất lớn, từ bạn bè, người yêu, tới người thân hắn muốn nắm trọn tất cả. Trịnh Dật Hân là anh hai hắn, Lộ Lộ là người bạn thân đầu tiên hắn công nhận, Trịnh Ngọc Bình không muốn một thứ tình cảm hơi gì xen giữa mối quan hệ này.

Chính vì tính cách kì quặc này mà Trịnh Ngọc Bình bị nữ nhân cuồng đắm anh hai hại cho uống thuốc độc, làm hắn phải ở bệnh viện này điều trị và xạ trị làm đầu trọc lóc. Nghĩ tới đây Trịnh Ngọc Bình có chút buồn bực, không biết khi nào mái tóc của hắn mới mọc lại nữa, cảm giác được ánh mắt nuôi tiếc cùng thông cảm của Lộ Lộ hắn rất tức tối, hắn biết cô tưởng hắn mắc bệnh hiểm nghèo nhưng hắn cũng chẳng muốn giải thích. Đợi tới lúc đó cho cô ấy một bất ngờ lớn, thật sự rất thú vị.

"Anh hai, đây là bạn em, người cùng tầng bệnh viện, Phan Lộ Lộ. Chị Lộ Lộ, đây là anh ruột của em, Trịnh Dật Hàn."

Lộ Lộ cũng lịch sự gật đầu chào xã giao với người đàn ông thiên sứ trước mặt mình, thu lại ánh mắt si trai và ghen tức ban nãy. Trịnh Dật Hàn hơi nhíu mày, cũng không nói gì quay sang với Trịnh Ngọc Bình "Nếu có gì không ổn cứ gọi điện cho anh, anh sẽ sai thư kí chu cấp cho em. Còn nữa, về trường học em cứ yên tâm, dù sao em cũng nhảy lớp lên tận đại học nên không sợ bị muộn đâu. Anh đi trước đây."

Trịnh Ngọc Bình ngẩn người, cái biểu hiện của anh hai hẳn là sao đây? Dù biết được bản chất ngoài nóng trong lạnh của Trịnh Dật Hàn, nhưng hẳn chưa từng biểu hiện lạnh nhạt như vậy ra bên ngoài, từ tình nhân tới địch thủ Trịnh Dật Hàn đều rất hòa nhã, thanh lịch. Còn cái biểu hiện phớt lờ này... anh hai không thích Lộ Lộ sao?

Lộ Lộ bị trai đẹp lờ đi cũng không xấu hổ gì, kiếp gái già trước mỗi lần đi ăn tiệc với đồng nghiệp cô cũng quen với việc này rồi, đó gọi là ta đẹp ta chơi với người cùng đẳng cấp, ai xấu xí, quê mùa thỉnh thoảng ra xa mà an phận một chút. Ừm, tuy bây giờ cô là tiểu thư Lộ Lộ xinh đẹp trẻ trung nhưng cái thế giới này nữ nhân không thiếu, mỹ nhân cũng rất thừa thãi nên hoàng tử thiên sứ phớt lờ để loại trừ suy nghĩ ảo tưởng của ai đó thôi. Mà làm ơn đi, Lộ Lộ mới không cần, chưa vào sự nghiệp ca hát mà cô đã có bạn trai thì thật đau đầu, chuyện tình cảm cô chỉ dự định tới 3 năm sau thôi. Tên Bạch mã hoàng tử là ngoại lệ nhé, bạn trai ảo không tính.

"Hãy... dù sao đi chăng nữa, hôm nay cũng là ngày cuối chị ở bệnh viện nên muốn sáng tác bài hát này tặng em thôi, tiểu sư phụ. Khi nào rảnh chị nhất định sẽ tới thăm em nha." Lộ Lộ sờ mũi cười hi hi "Vây... bye bye, see you again!"

Trịnh Ngọc Bình nhìn bóng Lộ Lộ tới khi biến mất, đôi mắt mơ hồ có chút ưu tư. Bọn nhóc xung quanh xem kịch ngôn tình này giờ bắt đầu tùm năm tùm bảy bàn tán.

"Anh Bình biết chị Lộ Lộ đi có về xuống tỉnh thành lắm kìa."

"Ừm, công nhận. Nhưng tại chị Lộ Lộ vừa xinh đẹp vừa tài giỏi ai mà không thích."

"Ông chú hồi nãy là anh trai của anh Bình nhìn quá, cậu thấy ai đẹp hơn?"

"Đương nhiên là anh Bình, ông chú kia già muốn chết."

Nếu Trịnh Dật Hàn mà nghe thấy mấy câu này chắc khóc không ra nước mắt, bọn con nít ranh lại nói về chuẩn men của hẳn là già khụ.

Một cô bé kẹp nơ đô không thèm quan tâm lắm, thứ bé quan tâm là chị Lộ Lộ, chị ấy hát thật hay, bé đã trở thành fan cuồng của chị từ bài hát đầu tiên trên Love Music của Lộ Lộ, bé tuy xem video đó không thấy được gương mặt, hình dáng của thân tượng trong mộng nhưng giọng hát đó đã chữa lành vết thương của bé, mang cho bé một sức mạnh để chống chọi lại bệnh tật. Bé ước được nhảy múa với ca khúc của chị ấy. Không ngờ bé lại được gặp Lộ Lộ ở nơi này, chắc chắn, bé sẽ ủng hộ chị ấy hết mình.

Và bài hát ban nãy, bé đã quay video lại, bé sẽ cho mọi người thấy tài năng của chị ấy, dù ở nơi nào, chị Lộ Lộ cũng thật tỏa sáng.

Không ai nhận ra, từ phía đằng xa, một người thu toàn bộ mọi chuyện vào mắt, hẳn không ai khác là Mạc Quân Nguyệt, ác duyên của Phan Lộ Lộ nữ phụ.

Lúc đầu, Mạc Quân Nguyệt không hiểu sao rất quen thuộc hình dáng nhỏ bé kia, lục lọi trí nhớ một hồi hẳn mới nhận ra đó là cô tiểu thư nhà họ Phan đã từng được hẳn trực tiếp tới khám bệnh. Ban đầu là tò mò muốn xem mặt, đáng lẽ cô sẽ được liệt kê vào sổ người không đáng chú ý của Mạc Quân Nguyệt, không ngờ Lộ Lộ gặp mặt hẳn lại có biểu hiện sợ sệt, hẳn chắc chắn rằng đó là lần đầu tiên cô và hẳn gặp mặt. Vây... là sao?

Mạc Quân Nguyệt có chút nghi hoặc nhưng cũng không để tâm lắm, nhưng lần thứ hai gặp Lộ Lộ, cô tỏa sáng trước mặt hẳn, lòng hẳn có một chút nhộn nhạo khó tả. Mạc Quân Nguyệt tưởng ngoài cổ nhóc sinh viên năm nhất Tà Uyển Như kia thì không còn ai có thể làm hẳn bất thường như vậy. Lòng mang đầy bối rối, nghi hoặc nhưng vì Lộ Lộ là con gái công ty đối thủ của bạn hẳn Quan Thượng Phong, hẳn cũng không muốn đào sâu tìm hiểu cảm xúc này. Mạc Quân Nguyệt vẫn là thích cướp nữ nhân từ tay tên mặt than đó, thú vị hơn nhiều.

Nhưng tương lai... không thể đoán trước được điều gì.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Ngày Nghỉ Của Mèo Con.

"Chúc mừng bà đã ra viện."

Vừa mới bước ra khỏi cửa, một bó hoa tulip hiện ra trước mắt Lộ Lộ. Gương mặt loli của San San nở nụ cười xinh đẹp.

"Cảm ơn bà nha!" Lộ Lộ cảm động muốn chết, quả nhiên có bạn thân vẫn là tốt nhất.

"San San, sao toàn lần át bọn này không à, tiền hoa bọn này cũng có phần nha." một cô bạn cùng lớp buồn cười nhìn loli nhí nhố San San, cô ấy là Huyền Trang, sau cô là một tốp nam nữ không ăn nhập gì với nhau. Lộ Lộ nhận ra đó cũng là những người bạn cùng lớp với Lộ Lộ.

Nếu cô không làm thì bọn họ không qua lại với nhau nhiều lắm, cấp 3 học sinh toàn chơi theo nhóm thôi mà. Chẳng lẽ... Phú Hào có sức hấp dẫn lớn tới như vậy?

"Không ngờ lớp trưởng lại đào hoa như vậy, mới phạm tí lỗi là có cả đồng người tới thế mạng. Mà con trai hay con gái cũng không chừa, nguy hiểm thật."

Cả đám ngoại trừ San San run run khoe miệng, đúng là Lộ Lộ ác ma đây rồi, từ lúc họ mới bắt đầu nói chuyện với Lộ Lộ cô luôn có suy nghĩ buồn cười, trí tưởng tượng độc đáo khiến họ muốn học máu.

Lộ Lộ không biết con người cô đã kết nối mọi người thân thiết với nhau hơn, chỉ có San San biết được bí mật nhỏ này. Từ lúc San San nhập học, bầu không khí trong lớp thật sự đã thay đổi. Khi ở bên cạnh Lộ Lộ, không ai cảm thấy mình bị ra rìa hay lãng quên, những câu chuyện học hành, người yêu không liên quan gì tới nhau lại vui vẻ tới kì lạ. San San cảm thấy vô cùng tự hào khi có một người bạn thân như vậy.

Nói tới nói lui mọi người vẫn bắt Phú Hào tạ lỗi với Lộ Lộ, bao cô một bữa đi xem phim. Về việc này Lộ Lộ không có dị nghị gì, xem phim chùa mát gì phải từ chối, đồ chùa rất thoải mái!

Một ngày chủ nhật đẹp trời, Lộ Lộ mặc một chiếc áo sơ mi chấm bi đỏ cùng quần jean ngắn kiểu cách, đi giày thể thao cổ cao màu cherry, cô cũng mang theo cả áo khoác da để khỏi cháy nắng.

Phú Hào nhìn từ xa thấy phong cách ăn mặc đó cũng thoải mái hơn hẳn. Tuy thích con gái phong cách dịu dàng, đáng yêu một chút nhưng Lộ Lộ có lẽ không hợp với nó. Lộ Lộ mặc quần áo như vậy cũng khiến hắn đỡ ngại hơn và... bình tĩnh hơn!

"Tớ nghĩ con gái đi chơi thường mang giày cao gót chứ." Phú Hào tò mò hỏi.

"Tôi vừa mới nứt xương xong đó ông anh, nghĩ sao mang cái đó đi cho gãy chân luôn hả?" Lộ Lộ tròn mắt nhìn chằm chằm thủ phạm.

"Hừ, con gái gì mà không đáng yêu gì hết, nói chuyện thô lỗ, cộc cằn!" Phú Hào không chút nể mặt ché giễu.

"Hừ, trước bình phẩm người khác coi lại mình trước đi." cái đồ đàn độn không giành được gái(Tà Uyển Như).

Phú Hào nhìn thấy ánh mắt khinh thường của Lộ Lộ thì cảm thấy kì quặc, nhưng cũng không muốn tìm hiểu chi tiết.

"Được rồi, do hôm nay tớ bao nên cậu lựa phim đi. Cậu muốn xem phim gì?"

"Đã đi xem rạp đương nhiên phải coi kinh dị." mắt Lộ Lộ tỏa sáng long lanh đầy hứng thú.

Tại sao Phú Hào lại không quá kinh ngạc với điều này nhỉ? Con người Lộ Lộ có vẻ quá rõ ràng.

"Có bộ phim kinh dị mới ra đó, tớ đặt vé nha."

"Ok."

Giờ Lộ Lộ mới biết được con người Phú Hào thực sự không tệ. Tuy không nổi bật như các nam chủ trong hậu cung của Tà Uyển Như, nhưng Phú Hào lại rất đúng đắn, nghiêm túc trong chuyện tình cảm, nên dù cũng khá soái nhưng đám con gái trong lớp cô cũng chỉ khen và làm bạn chứ không có ý định cặp bồ cặp bịch. Lộ Lộ cảm thấy như vậy cũng tốt, an tâm khỏi sợ hắn lăng nhăng mà còn dễ giữ, chứ gặp đám nam chủ hoa gặp hoa nở, người gặp người thích thật phiền toái.

Tình cảm của Tà Uyển Như và Phú Hào thật lãng mạn, chỉ tiếc đây là truyện np, h chứ không phải truyện teen. Kết cục Phú Hào cũng chỉ là một nhân vật phụ họa tôn lên tính cách và quá khứ của nữ chủ.

Sao Lộ Lộ lại thấy hắn đáng thương vậy ta? Thật sự là chưa ra trận đã thấy thua thảm rồi.

"Cậu làm gì nhìn tôi chằm chằm vậy?" Phú Hào không chịu được ánh mắt toan tính nhìn mình bắt đắc dĩ lên tiếng.

Lộ Lộ nhàn nhã lấy vài miếng khoai tây chiên nhâm nhi "Muốn tôi mai mối không?"

Phú Hào mém phụt hết nước coca vừa uống, mặt đen lại run rẩy hỏi "Đang nói thiệt hay giỡn vậy?"

"Tôi đang rất nghiêm túc nha, có lòng tốt mà còn bị nghi ngờ nữa. Thật quá đáng!" Lộ Lộ mất hứng cau mày.

"Vây cảm ơn nhiều, tôi có người trong lòng rồi."

Người trong lòng của cậu là Tà Uyên Như chứ gì? Lộ Lộ nói thầm trong bụng. Ngu ngốc! Thế nào mai mốt cũng bị thất tình cho coi, lúc đó đừng có cầu xin cô.

Một ngày đó diễn ra hết sức bình thường, có lẽ đây là ngày khiến Lộ Lộ cảm thấy hoài niệm nhất về cuộc sống cũ.

Lúc còn là Minh Nhạc Y cô cũng có một người bạn trai, ý là bạn thân là con trai nhé. Hắn cùng chung sở thích, ăn uống, nói chuyện,... là một người giúp cuộc sống học đường tẻ nhạt của cô có chút màu sắc. Cô cùng hắn rất hay đi xem phim chung như vậy, đương nhiên là phim kinh dị và hành động rồi. Nhưng từ khi tốt nghiệp đại học xong hai người không còn liên lạc nữa.

Nếu nhớ không lầm, biệt danh cô đặt cho hắn là Ame(mura), còn hắn đặt cô là Neko(mèo). Cả hai đều mê anime mà.

Trong lớp Ame là một người... lập dị, chính xác là vì bọn con trai trong lớp đều coi phim heo, chơi game Liên minh hay gì đó còn Ame rất trong sáng xem anime hentai H, chơi rpg với visual novel của Nhật.

Không biết bây giờ tên bạn thân đó sống thế nào...

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Ai Cũng Là Mỹ Nhân!

"Cát! Mọi người vất vả rồi." đạo diễn Trần hưng phấn vô cùng, đây chắc chắn sẽ là bộ phim dài tập ăn khách trong một khoảng thời gian dài.

"Lần này làm tốt lắm bác Trần, công ty chúng tôi thật sự rất vui khi hợp tác với bác lâu dài như vậy." Quan Thượng Phong mỉm cười chuyên nghiệp, không chút tự kiêu vì là một tổng giám đốc mà coi thường người khác.

Chính vì thế đạo diễn Trần mới lựa chọn công ty Xatamy, ông quay sang không quên nhắc tới cô gái tài năng đã giúp sức không nhỏ cho bộ phim

"Quả thật cũng phải nhờ ý tưởng độc đáo của cô Lập Như chúng ta mới có một bộ phim hay như vậy. Tôi thật bất ngờ khi nhà văn viết tiểu thuyết nổi tiếng trên mạng lại trẻ như vậy. Không những thế cô Lập Như cũng có tài năng làm đạo diễn nữa, sao cô không thử tự làm một bộ phim cho chính mình, cô chắc chắn là đối thủ nặng ký của tôi đấy."

Lập Như đang lau mắt kính cận thì đeo lên, không keo kiệt nở nụ cười với đạo diễn Trần. Tuy cô chỉ mới 21 tuổi nhưng ông ấy không vì vậy mà không tôn trọng cô, Lập Như cảm thấy giới showbiz

cũng không quá tệ như cô nghĩ. Mà... Lập Như cũng đã có ý định riêng. Gặp cô gái đó, Lập Như đã nghĩ ra một bộ tiểu thuyết mới, nhưng... nếu cô gái đó đóng phim từ tiểu thuyết này, không phải rất thú vị sao?

Lập Như mỉm cười giả hoạt như hồ ly, có lẽ những ngày tiếp theo cô sẽ viết lách thâu đêm. Thật không thể chờ đợi được nữa. Là tiểu thư Phan Lộ Lộ, phải không?

Đặng Thần giật khăn ướt từ tay Tà Uyên Như, thật sự buồn chán! Từ bây giờ hắn không có cơ hội khi dễ tiểu bạch thỏ Tà Uyên Như rồi, tất cả là tại tên Quan Thượng Phong cả, đôi khi hắn sắp nắm được Tà Uyên Như, Quan Thượng Phong lại xuất hiện chặn ngang hắn.

Đặng Thần tuy là một diễn viên nhưng chưa từng có ý định thân thích với ai, đặc biệt là nữ nhân. Đám nữ nhân ghê tởm đó chỉ suốt ngày mơ tưởng muốn leo lên giường với hắn, Đặng Thần chẳng thấy ai trong giới showbiz thật sự không thối nát và ghê tởm, dù là ai đi chăng nữa khi bước chân vào đây đều bị vấy bẩn rồi sa đọa. Những con người đó Đặng Thần không hứng thú gì cả!

Nhưng khi gặp Tà Uyên Như, một cô gái yếu đuối, thanh thuần nhưng lại có niềm đam mê cháy bỏng với âm nhạc thật khiến hắn thương thức. Đặng Thần chờ đợi một ngày, liệu Tà Uyên Như tạo cho hắn một bất ngờ lớn hay chỉ là một bình hoa như bao người trong showbiz.

Nhìn bóng dáng nhỏ bé đang loay hoay đưa nước uống cho mọi người, Đặng Thần nhếch môi cười ranh ma.

"Lộ Lộ, nghe nói cậu không đủ tuổi vào Hot sky được, cậu dẫn tụi này đi được không?" Huyền Trang ánh mắt đầy mong đợi cầu xin Lộ Lộ, phía sau cũng là một đám như cún chờ được ăn. Lộ Lộ run run khước miệng á khẩu không nói nổi.

"Đúng đó Lộ Lộ, lâu rồi không đi xả stress, tớ cũng muốn nữa." San San gật đầu liên tục hùa theo.

Trời ạ, không biết ai là người Lộ Lộ vừa mới rù đi đã nhăn nhó vậy trời? Coi bộ dạng San San còn thích quán bar thần thánh đó hơn cả cô.

"Hừ, được rồi! Giống như trông tớ chỉ để chờ đi ké vé lậu vào quán bar thôi. Không có thành ý gì hết!" Lộ Lộ bĩu môi.

"Chuẩn không cần chỉnh." San San giơ ngón trỏ lên 'like' trên tức Lộ Lộ.

Thế là một trận chiến chọt lét bắt đầu!

Thời gian hẹn: 10 giờ.

This is show time!!!!

Lộ Lộ cùng San San mặc đồ cặp nên màu đỏ từ đầu đến chân, Lộ Lộ phá lệ mặc giống sở thích của San San. Tuy San San là loli nhưng lại ăn mặc vô cùng quyến rũ, gợi cảm. Chiếc váy bó sát ba vòng thon thả của San San, giờ Lộ Lộ mới để ý San San vòng 1... nhìn hơn cô rất nhiều.

Hu hu, cùng là nữ phụ sao lại khác biệt như vậy chứ? Ta không tin!

Huyền Trang cùng mọi người cũng đã tới, mọi người ai cũng sửa soạn rất chỉnh chu. Lộ Lộ sờ mũi, không biết cô có đang phá hoại mầm non trẻ tuổi không? Lộ Lộ tuy bên ngoài 17 tuổi nhưng linh hồn đã 35 tuổi, còn bọn họ vẫn mác 17 tuổi 100%. A, tội lỗi quá!!

"Trời ơi, đây là Thanh Vy sao? Không phải là con nhỏ một sách ngồi phía cửa sổ sao? Mỹ nhân này là ai?" một tên con trai không tin vào mắt mình nhìn cô gái khép nép bên Huyền Trang, cả đám bắt đầu để ý quay sang.

"Phụ phư, sao hả? Tất cả đều do tui giúp cho nhỏ đó. Tôi là ai chứ? Nữ thần của học đường." Huyền Trang cười ha hả tự tin, không thể tin được trước đây cô từng bắt nạt Thanh Vy.

"..." Thanh Vy mặt ửng đỏ xấu hổ, lần đầu tiên cô ăn mặc hở hang như vậy, lại tới một nơi kinh thiên động địa như vậy. Thanh Vy không dám nghĩ tới.

Lộ Lộ vừa vui vừa than thở, hu hu, ai cũng là mỹ nhân vậy trời, cái thế giới tiểu thuyết quá ảo này!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Thế Giới Này Thật Nhỏ Bé!

Được rồi! Lộ Lộ phải công nhận thế giới này thật nhỏ bé! Nếu cô gặp một thì không nói. Đáng này, Lộ Lộ lại được vinh dự gặp gần hết đám nam chủ, nữ chủ, nữ phụ tại nơi này, mặt đối mặt không sai biệt lắm.

Công ty Xatamy các đồng nghiệp cùng hợp tác làm phim xong thì rủ nhau ăn tiệc mừng, hiển nhiên lại có tổng giám đốc Quan Thượng Phong và diễn viên Đặng Thần nam chủ, cả tập vụ Tà Uyên Như nữ chủ không hiểu sao cũng bắt đi cùng, dẫn nữ phụ trong công ty như thư kí giám đốc Mỹ Lan, minh tinh Bảo Châu và vô số nữ diễn viên phụ họa Lộ Lộ lần đầu gặp mặt cũng đi nốt.

Công ty Caret của pa pa, may mắn là pa pa của Lộ Lộ không tới, nhưng tên Đặng Hiểu Văn và diễn viên nổi tiếng Hà Anh, ca sĩ Bạch Lý, nhóm nhạc gì đó,... đều đi. A, nếu nhìn kĩ thì rõ ràng công ty Caret ít tai họa hơn nha!

Và đám người khiến Lộ Lộ cảm thấy quý dị nhất, Bạo Lăng Đằng và Mạc Quân Nguyệt nam chủ. Lộ Lộ biết hai người này là bạn thân, cộng thêm cả Quan Thượng Phong là tam long tỉ hổ, vừa là bạn vừa là... tình địch. Nhưng Bạo Lăng Đằng là bang chủ hắc đạo, Mạc Quân Nguyệt là giám đốc bệnh viện kim bác sĩ, tới nơi này chắc chắn không có ý tốt. Mà hai nam nhân này là hai tên khiến cho Lộ Lộ và San San thâm thù, đố kỵ. A, nghĩ tới thôi mà cô rùng mình.

Nhóm người còn lại chính là đám học sinh ham hồ chưa đủ tuổi Lộ Lộ đây. Ngày hôm nay xui xẻo đến tột cùng!!!!!!!!!!

Tại sao tác giả lại nghĩ lắm nhân vật thế chứ? Lộ Lộ đầu trí không nổi nha!

Quan Thượng Phong hơi nhú mày, nhưng cũng tiến lên mở lời.

"Không ngờ hôm nay lại có duyên như vậy, lại gặp bác sĩ Nguyệt và bang chủ Đằng, ngay cả người công ty Caret cũng tới nữa."

"Cuộc hội ngộ thú vị." mắt Đặng Thần lóe sáng không rõ đang suy nghĩ gì.

"Nếu có duyên như vậy không bằng mọi người ngồi cùng một bàn tán gẫu." Quan Thượng Phong cười như gió xuân nhưng cũng lạnh buốt xương sống.

May mắn, hình như bọn họ không để ý bên này, Lộ Lộ phải tranh thủ trốn đi...

"Anh họ?" San San kinh ngạc nhìn Quan Thượng Phong, không ngờ lại có thể gặp anh họ ở đây.

"Tiểu Như?" Phú Hào cũng sững sờ không ít, tuy Tà Uyển Như đứng đứng ở phía sau, nhưng nhìn một cái là Phú Hào có thể nhận ra ngay người bạn thanh mai trúc mã của mình, người hẳn luôn thương nhớ thầm.

Aaaa!!! Con m* nó! Tôi biết là hai người có quan hệ với đám người đó rồi! Nhưng yên phận tí không được sao? Lộ Lộ khóc không ra nước mắt.

Bọn họ bắt đầu quay sang nhìn đám người Lộ Lộ, cũng là lúc Lộ Lộ đang quay nửa người tính đi. Mất Quan Thượng Phong, Đặng Hiểu Văn, Đặng Thần, Mạc Quân Nguyệt lóe hào quang, như mây sỏi lang tìm thấy mối. Cảm nhận được ánh mắt nóng rực nhìn mình, Lộ Lộ vẫn giả ngu quay lưng lại toan đi.

"Lộ Lộ biết mấy người họ hả?" San San tò mò hỏi, cô đương nhiên cũng cảm thấy được bất thường. Đừng nói là San San chứ ngay cả những người khác cũng nhận ra, Bạo Lăng Đằng cũng nghi ngờ quan sát.

San San ơi, cậu muốn chìm chết cả hai hả? Chết thì chết một mình đi đừng để tui chết theo chó!!! Lộ Lộ than thầm.

"Tớ đi vệ sinh." Lộ Lộ bình tĩnh lại kiểm soát.

"Ồ, vậy tôi đi chung với cô." Đặng Hiểu Văn bỗng nhiên tiến tới quàng lấy cổ cô, bộ dạng cực kì thân thiết. Lộ Lộ đang sợ sệt bây giờ cảm thấy tức giận. Đặng Hiểu Văn, hẳn nhây vừa vừa thôi chứ! Sao cứ gặp Lộ Lộ là hẳn cứ khi dễ cô thế?

"Này, hình như tôi nói là đi vệ sinh đúng không? Là đi 'vệ sinh' đó!" Lộ Lộ nhấn mạnh hai chữ.

"Có sao đâu? Không phải chúng ta là 'bạn thân' sao?" Đặng Hiểu Văn nhếch môi giọng điệu cực kì muốn ăn đòn, mùi gian tình không hề nhẹ đang ở đây.

Bộ Đặng Hiểu Văn không sợ scandal sao mà cứ gây chuyện dễ hiểu lắm vậy chứ.

Lộ Lộ thờ dài thườn thượt, động cùi chỏ vào bụng Đặng Hiểu Văn cho đỡ tức, phải nói là không hề nhẹ một chút nào.

"Bớt tán gái đi, tui biết tui xinh đẹp rồi nhưng dù anh có là diễn viên cũng không cưa đổ tui nổi đâu. Bởi vì..." Lộ Lộ liếc mắt gian xảo nhìn San San, bắt ngờ quàng vai cô ấy.

"Tôi đã có vợ íu rồi~"

... một phút mặc niệm...

San San đang thích thú xem kịch vui giờ ngẩn ngơ chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra.

"Không phải sao? Vợ yêu! Tớ là chồng nè, cậu là vợ nè, con nhỏ Huyền Trang là mẹ chồng nè, Phú Hào là con ghê..." Lộ Lộ nói đều là sự thật nha, còn nhớ trò chơi gia đình cực kì trẻ trâu của bọn trong lớp Lộ Lộ không? Tuy hơi sai biệt rằng Lộ Lộ lại là ba chồng của San San...

"Ồn ào quá Lộ Lộ, cậu làm tớ mất mặt quá!" Huyền Trang không chịu được nữa phát ngôn, trước mặt toàn soái ca mà Lộ Lộ không biết tận dụng mà lại tự bôi xấu mình như vậy. Không hiểu nổi Lộ Lộ đang nghĩ gì nữa.

"Ra đây là anh họ của San San, hẳn hạnh được gặp anh! Em là bạn thân của nhỏ, Ngô Huyền Trang." Huyền Trang liếc mắt đưa tình nhìn Quan Thượng Phong, quả nhiên là cực phẩm soái ca, ngay cả lông mi cũng hơn người thường nữa!

Đám diễn viên này giờ bị cho ra rìa bây giờ tràn ngập nô khí, lại thấy được một con nhóc học sinh miệng còn hôi sữa lại dám tơ tưởng tới tổng giám đốc thì không đứng lên nữa. Một nữ diễn viên vẻ ngoài cực kì điêu ngoa, tự cao tức tối.

"Hừ, học sinh bây giờ thật không biết xấu hổ. Đi tới bar ăn chơi sa đọa chẳng khác gì lũ gái gọi, biết thân phận mình thì thôi mà còn dám trèo cao."

Huyền Trang cũng đâu phải loại người dễ bắt nạt, tức giận đùng đùng tiến một bước thì bỗng thấy bóng người đỏ tiến tới nữ diễn viên kia.

Bốp!

"Cái này vì dám nói xiềng nói xéo Huyền Trang."

Bốp!

"Cái này vì dám nói xấu đám học sinh còn hôi mùi sữa."

Bốp!

"Cái này vì đụng chạm tới tôi, vì tôi cũng trong đám học sinh đó."

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Lộ Lộ tát ba cái liên hoàn vào mặt nữ diễn viên kia, mặt lạnh lùng vô cảm như băng tuyết mà cô không hề biết.

Lộ Lộ thật sự rất tức giận, dù biết bọn họ đã gắn mác nữ phụ nên miệng lúc nào cũng thâm độc, nhưng dám đụng tới bạn cô, nếu là trước đây Lộ Lộ chỉ dám nói xấu trong bụng. Nhưng với loại người này? Thật không đáng!

Cô cười lạnh lẽo như ác ma, không mang tí cảm xúc khiến cho nữ diễn viên chưa kịp giận dữ đã tái mặt run sợ. Lộ Lộ ngờ ra "A, đây không phải là cô diễn viên bất nạt mà tôi gặp ở công viên sao? Buồn thật! Tôi cứ tưởng xong việc đó là cô phải bị đuổi việc hay ít nhất cũng cảm tức chứ. Không ngờ lại có thể nhờn nhờ ăn chơi rồi đi kiếm chuyện nữa, công ty Xatany của các người thật sự rất khinh thường công ty Caret của tôi nhỉ?"

Lộ Lộ hơi liếc nhìn Quan Thượng Phong ý cười trào phúng, quả nhiên ngoại trừ nữ chủ hắc không còn tôn trọng bất kì ai nữa, vậy há gì Lộ Lộ phải nhường hắc?

"Cô... cô đang lợi dụng quyền lực! Đừng tưởng cô là thiên kim tiểu thư tổng giám đốc công ty Caret là tôi sợ cô." nữ diễn viên không cam lòng quyết làm bẽ mặt Lộ Lộ, đừng tưởng người lớn dễ chơi. À, Lộ Lộ 35 tuổi hơn nữ diễn viên nhé!

"Hừm? Lợi dụng quyền lực? Phải rồi, tôi đang lợi dụng quyền lực đấy. Tại sao không được chứ? Chị nữ diễn viên xinh đẹp đây dùng danh tiếng của mình đi bắt nạt một cô tạp vụ. Đàn em miệng còn hôi sữa đây quá ngưỡng mộ nên mới ra sức học hỏi thôi, em thật không biết em sai chỗ nào nha." Lộ Lộ mắt long lanh chớp chớp cực kì vô tội.

Nữ diễn viên á khẩu không cãi lại được, quay sang nhìn đồng nghiệp cầu cứu, nhưng họ đều quay sang chỗ khác như không biết gì. Con người là vậy mà.

Tà Uyên Như không nhìn được đàn chị mình bị ức hiếp, đành ra tay giúp đỡ cầu xin.

"Em Lộ Lộ, em hãy bỏ qua cho chị ấy đi. Chị Mise không cố ý nói xấu bạn em đâu."

Lộ Lộ buồn cười liếc nhìn, sao cái tình huống này cô lại không quá bất ngờ nhỉ?

"Áo sơ mi trắng, váy bó sát, giày búp bê nơ trắng. Hảo nữ chủ!" Lộ Lộ đánh giá Tà Uyên Như rồi vỗ vai. Dù hoa khoe sắc khắp nơi nhưng Tà Uyên Như vẫn lộng lẫy lạ thường. Lộ Lộ cũng không muốn tranh đấu với nữ chủ đào hoa.

Lộ Lộ nói vài câu khó hiểu nhưng mọi người dễ dàng biết được ý tứ của cô.

Làm một trận chiến võ mồm bừa bãi, Lộ Lộ rút lui kéo tay San San kiếm một phòng của bar, để lại những người chưa kịp định thần.

Ở trong phòng, Lộ Lộ gọi đồ uống quay sang nhìn đám bạn thân "Mấy cậu muốn uống gì?"

"Ha ha, giống như cậu đi." đây là lần đầu họ tới nơi này, nên cũng không biết có đồ uống gì mà lựa. Và lại, chuyện đáng quan tâm chính là Lộ Lộ!

"Làm gì nhìn tui dữ vậy mấy thím." Lộ Lộ có chút sợ mấy ánh mắt quỷ dị của đám này.

"Hồi nãy trông cậu đáng sợ thật đấy."

"Đâu, tớ thấy Lộ Lộ rất bá đạo nha, hồi nãy cảm ơn cậu nhiều nha."

"Bọn người lớn thật chẳng ra gì, nhìn mắt mũi đều đẹp đẽ mà lại chán ghét thật."

"Dám coi tui mình là con nít, thậm chí họ ngay cả con nít cũng không bằng."

Càng ngày đám bạn của Lộ Lộ chửi càng hăng, càng độc miệng. Lộ Lộ đồ mờ hồi hột, thật sự cô làm mấy chuyện thừa thãi rồi. Mấy đứa này toàn là ác ma, Thanh Vy một sách... a, không thể tin bề ngoài được. Nhỏ này tuy ít nói nhưng một khi đã cất tiếng, 'Thánh nói xấu' của năm là tỷ ấy!!!

"Thật là bực bội à, tự nhiên lại gặp con nhỏ đáng ghét đó ở đây." Mise uống cạn ly rượu, lại lấy bình rượu uống không ngừng. Hôm nay vì nó mà cô bị bề mặt tới vậy, cả Tà Uyên Như, đừng tưởng cô tỏ vẻ thánh mẫu là Mise cảm động, so với Lộ Lộ cô còn cảm thấy ghét cay đắng Tà Uyên Như hơn. Rõ ràng là một tạp vụ mà cô lại có mối quan hệ rất tốt với tổng giám đốc Quan Thượng Phong và diễn viên Đặng Thần, tuy chưa đến mức gọi là tình yêu nhưng thật khiến người khác nhìn vào mà buồn nôn.

Tà Uyên Như? Một tiểu bạch thủ như cô ta mà đòi dẫn chân vào showbiz sao? Đừng nói khôi hài vậy chứ, cỡ cô ta cùng lắm chỉ có thể làm vợ bé cho người ta mà thôi.

Mise mất lóa tia ngoan độc, quảng tay cười dịu dàng nhìn Tà Uyên Như "Hồi nãy thật sự cảm ơn em nhiều nha, Uyên Như. Nếu không có em chị không biết phải làm thế nào nữa." Mise khoé mắt long lanh tăng sương, nhìn đau khổ tới cùng.

Hiển nhiên nước mắt khiến Tà Uyên Như ngây thơ động lòng, vội vàng xoa tay "Không, không sao đâu chị! Đây là việc em nên làm mà, chị làm ơn đừng khóc, em thật sự khó xử lắm."

"Ừm." Mise dụi mắt mỉm cười biết ơn, nhưng ai biết được trong thâm tâm cô đang cười lạnh.

May mắn tổng giám đốc và Đặng Thần đã đi uống với hai soái ca kia nên cô mới có dịp gài bẫy con nhỏ này, nếu không thì có phiền toái lớn!

"A, Tà Uyên Như không phải muốn làm ca sĩ sao? Coi như quà báo đáp, để chị giúp em có một show ở nơi này nha, tiện thể học hỏi kinh nghiệm."

"Em cảm ơn, nhưng mà..." Tà Uyên Như tính từ chối, thật ra Quan Thượng Phong rất hay dẫn cô tới đây trình diễn học hỏi kinh nghiệm, nhưng diễn trước đồng nghiệp và đàn chị cùng công ty cô thật sự rất ngượng ngùng.

"Đi đi mà, em đừng từ chối hảo ý của chị, chúng ta là chị em tốt mà đúng không?" Mise quảng tay không cho Tà Uyên Như có cơ hội trốn thoát.

Đồng nghiệp nhìn cảnh tượng này cũng dừng dừng yên lặng xem kịch vui, ai cũng biết Tà Uyên Như rất có trọng lượng với tổng giám đốc, tuy bọn họ bắt nạt cô nhưng cũng không dám làm gì quá đáng. Còn về Mise, nữ nhân ngu ngốc thì tự làm tự chịu.

Để xem, ai trong buổi tối hôm nay mới chân chính là ác ma!

'Hot sky' như tên gọi của nó, một bầu trời nóng bỏng đầy câu chuyện thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Bẫy Của Nữ Nhân Thâm Độc.

"Không vòng vo nữa, tại sao hai người lại tới đây?" Quan Thượng Phong cúi bỏ lớp vỏ hào nhoáng nhấp ly tequila kiểu sherry nguyên chất.

"Sao? Bang chủ hắc đạo không được ăn chơi sao?" Bạo Lăng Đằng hơi nhăn mi không rõ ý tứ.

"Nếu tôi không làm thì anh cũng có cả hộp đêm phải không? Sao không tới đó giải trí?" Đặng Thần nhàn nhạt tiếu ý, lí do của Bạo Lăng Đằng thật chẳng đáng tin nổi.

"Bạo Lăng Đằng đi thì tôi không quá bất ngờ, nhưng ngay cả tên bác sĩ này cũng đi thì thật có ý tứ." Quan Thượng Phong ánh sắc bén nhìn đồng bạn của mình.

"Ba người đừng để ý đến tôi, tôi chỉ đang hứng thú món đồ chơi nhỏ." Mạc Quân Nguyệt vẫn cười ôn nhu như gió không chút biến sắc.

"Đồ chơi nhỏ?" Bạo Lăng Đằng kinh ngạc, Mạc Quân Nguyệt mà cũng hứng thú với nữ nhân? Chẳng lẽ lúc này hắn thật sự không nhìn lầm "Là cô gái mặc váy đỏ lúc nãy?" ra sở thích của hắn lại là hư hỏng, quyến rũ sao? Đường như không chỉ riêng Mạc Quân Nguyệt mà ngay cả Quan Thượng Phong và Đặng Thần cũng có ánh mắt bất thường nhìn cô ta.

Bạo Lăng Đằng cũng khá hứng thú trước cư xử cao ngạo, lạnh nhạt không chút giả dối của Lộ Lộ ban nãy, nhưng hắn không tin ba người này lại thật sự thích dạng nữ nhân này. Quả nhiên làm hắn kinh diễm không dứt!

Quan Thượng Phong cùng Đặng Thần tuy không biểu hiện ra ngoài nhưng lại có cảm xúc khó chịu kì lạ.

Chưa kịp tìm hiểu sâu thì một tiếng micrô cắt ngang.

"Buổi biểu diễn tiếp theo là của một nữ ca sĩ nghiệp dư vô cùng xinh đẹp, đảm bảo mọi người khi nhìn thấy cô ấy sẽ say mê không thôi. Ca sĩ Tà Uyên Như!"

Thích! Mọi người đều quay đầu hướng về phía sân khấu, ngay cả Lộ Lộ.

Xung quanh đều tối om, chỉ một ánh đèn dịu dàng phản chiếu trên sân khấu, Tà Uyên Như hiện ra trên bộ đầm dạ hội trắng tinh thuần khiết, mái tóc đen búi gọn gần lông vũ trắng mềm mại, làn da trắng nõn như nước của cô càng nổi bật dưới ánh sáng đèn màu. Căn phòng không một âm thanh, mọi người như nín thở.

Lộ Lộ ngây ngốc một hồi cũng nhanh chóng lấy lại tinh thần, quả nhiên là nữ chủ, xinh đẹp không phải con người, như thiên sứ sa ngã xuống trần gian... blap... blap... Nhưng có gì không đúng ở đây, tại sao Quan Thượng Phong lại chịu cho Tà Uyên Như ăn mặc như vậy? Không phải hẳn tính độc chiếm rất mãnh liệt nên ép buộc Tà Uyên Như hạn chế ăn mặc đẹp trước nơi đông người sao?

Lộ Lộ cảm nhận điều gì đó không bình thường, cố gắng moi móc ký ức từ tiểu thuyết. Trong lúc đó Tà Uyên Như cũng bắt đầu ca khúc của mình.

Phú Hào không hề dời mắt khỏi Tà Uyên Như, đây là cô ấy sao? Cô bạn mà suốt bao năm qua hẳn thầm thương trộm nhớ Tà Uyên Như. Phú Hào lúc này không có cơ hội nói chuyện với Tà Uyên Như, nhưng bây giờ nhìn thấy Tà Uyên Như lộng lẫ như vậy hẳn lại cảm thấy lo lắng, liệu hẳn có thể xứng đáng đứng bên cô ấy?

Mise đứng sau cánh gà cười thâm độc, đứng rồi, cứ tiếp tục tỏa sáng đi, để coi chút nữa cô còn mặt mũi nào không.

...

Chết rồi, Lộ Lộ nhớ ra rồi, chính là ngày hôm nay!

Cảnh Tà Uyên Như bị diễn viên Mise hãm hại, bộ váy kia của cô sẽ bị đứt ra làm đôi và... Tà Uyên Như trần trụi trước mặt mọi người (đương nhiên là vẫn còn đồ lót và áo ngực). Theo nguyên tác Quan Thượng Phong sẽ tức giận và lên sân khấu lấy áo khoác cho Tà Uyên Như bế cô xuống. Đây cũng là một bước đệm cho mối quan hệ của Tà Uyên Như và Quan Thượng Phong, kèm theo sự hứng thú của ba nam chủ còn lại, à cả Đặng Hiểu Văn nữa. Nhưng không may là có một người trong trường đại học Tà Uyên Như cũng thấy được chuyện này, bắt đầu đồn ầm lên. Từ đó, Tà Uyên Như bị trêu chọc và bắt nạt nói là một con đ* quyền rũ dân ông, dâm loạn,... nói chung là cực kì đáng thương.

Lộ Lộ có chút bối rối không biết có nên phá cơ duyên của Tà Uyên Như hay không, nhưng biết trước được tương lai thảm thương của Tà Uyên Như thì cô không ngại.

Thôi! Tà Uyên Như là nữ chủ mà, cơ duyên đây rồi lo gì không làm đổ các nam chủ. Tới đâu hay tới đó.

Tà Uyên Như đang hát rất hăng say, bỗng nhiên một cô gái đi lên sân khấu lấy áo khoác đắp lên vai cô rồi giành lấy micro.

"Stop! Stop! Vậy đủ rồi, bạn tôi tới tháng nên cần đi gấp. Mong mọi người tiếp tục thưởng thức buổi diễn tiếp theo."

Cô gái đó không ai khác chính là Lộ Lộ, nói xong cô liền bế kiểu công chúa cho Tà Uyên Như bước xuống. Phải nói, Tà Uyên Như đúng là nhẹ thật đó! Y như trong tiểu thuyết viết.

Mọi người đang chìm đắm trong giọng hát của Tà Uyên Như thì bị cắt ngang của như bị tát vài tát, nhưng chỉ còn biết sốc và đỏ mặt. Người ta 'tới tháng' cũng không cưỡng ép được.

"Em Lộ Lộ..." Tà Uyên Như xấu hổ.

"Chị đừng làm loạn, cứ im lặng đi!"

Lộ Lộ nói ra vài câu lại bước tới nhà vệ sinh nữ, cả đám San San cũng tò mò đi theo.

"Sao tự nhiên cậu biết cô ta tới tháng vậy?" San San gãi đầu khó hiểu.

"Nói xạo đó!" Lộ Lộ tiếp lời "Huyền Trang, hồi này cậu vừa mới đi mua sắm với Thanh Vy đúng không? Còn bộ nào không?"

"Còn còn." Huyền Trang vội lấy đồ ra, dù không biết việc gì nhưng cô nhận ra việc khá nghiêm trọng đang diễn ra.

"Chị thay vào đi." Lộ Lộ chia bộ đồ ra, bởi vì cô biết bộ áo cũ của Tà Uyên Như cũng bị Mise xé nát rồi.

Tà Uyên Như ngoan ngoãn thay đồ, khi đi ra thì tái xanh mặt mày "Chị ờ làm rách bộ váy trắng rồi."

"Là chị Mise đưa cho chị phải không?" Lộ Lộ âm trầm hỏi.

"Đúng vậy."

"Thật sự quá ngu ngốc mà, lần này phải quyết liệt thôi. Tốt nhất là phải đuổi việc cô ta, nếu không chị sẽ bị cô ta hại nữa đó." Lộ Lộ tức giận phùng phùng, cùng là con gái sao lại có thể làm loại chuyện này chứ?

"Nhưng mà..." Tà Uyên Như khó xử.

"San San, cậu giúp tớ tới giỏ rác gần phóng thay đồ lấy bộ áo bị rách rồi tớ luôn. Lâu lâu phải làm việc nghĩa để còn lên thiên đường."

"Ok, đại tỷ." San San giả bộ nghiêm chào rồi nhanh chóng đi kiểm.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Khoảng Cách.

Lộ Lộ cùng mấy đứa bạn cùng lớp hùng hổ bước tới phòng bar của công ty Xatany cùng Caret. Huyền Trang và đám con gái điệu đà rất hứng khởi vì sắp được xem kịch tình văn phòng, phải nói kịch này hấp dẫn hơn mấy vụ bắt nạt trường học mà bọn họ thường làm nhiều. Riêng Phú Hào ánh mắt thâm trầm đen sâu không thấy đáy, Tà Uyên Như lại phải chịu những bất công như thế này, phải chăng hẳn sinh sớm thêm một ngày là có thể học chung với Tà Uyên Như và bảo vệ cô ấy rồi.

Tà Uyên Như sinh vào cuối tháng 12 là ngày 31, còn Phú Hào lại sinh vào đầu tháng 1 ngày 1 của năm tiếp theo. Về cơ bản thì Tà Uyên Như lớn hơn Phú Hào 1 tuổi, nhưng chỉ cách một ngày. Hoặc chỉ cách vài giờ đồng hồ hay vài giây vào thời khắc giao nhau giữa đêm và sáng. Vài giây ngắn ngủi đã tạo khoảng cách giữa hai người bọn họ.

Hồi còn nhỏ, Phú Hào đáng lý ra phải gọi Tà Uyên Như là "chị hàng xóm", nhưng lúc đó Phú Hào khá là nghịch ngợm và không chịu gọi một cô bé nhút nhát, hậu đậu, yếu ớt như Tà Uyên Như là "chị". Phú Hào tuy lúc nào cũng la mắng Tà Uyên Như ngu ngốc nhưng vẫn bảo vệ cô trước đám trẻ con dám trêu chọc cô.

Tuy gọi là "thanh mai trúc mã" nhưng hai người lại học cách nhau một lớp, lúc đầu Phú Hào cũng không quá để ý tới chuyện đó, khi dần lớn lên mới chợt nhận ra, đó lại là một rào cản lớn giữa bọn họ. Học xong cấp ba Tà Uyên Như muốn làm ca sĩ nên đã chuyển đi ở phòng trọ để gần trường đại học. Phú Hào bấy giờ chỉ mới học lớp 12 cũng không thể đòi gia đình chuyển theo được.

Khoảng cách về chiều dài địa lý, cũng khiến tình cảm bạn bè phai nhạt dần. Thay vào đó, Phú Hào mới nhận ra mình thương nhớ Tà Uyên Như, tình bạn dần biến thành tình yêu. Nó không quá mãnh liệt, nhưng lại khiến tim hắn nhức nhối.

Không biết Tà Uyên Như còn nhớ ngày hôm đó không, nhưng Phú Hào vẫn nhớ rõ như in.

Vào một ngày hè nắng chói chang, một cô bé váy hồng nước mắt lã chã cố lấy lại băng đô mà mẹ cô đã tặng. Đám con trai lại cao hơn cô bé nên cô không thể với tới được.

"Hu hu, trả băng đô của tớ đây... hu hu."

"Nếu lấy được thì lấy đi, đồ con đĩa vô dụng." đám con trai ha ha cười tiếp tục đùa giỡn Tà Uyên Như.

"Tụi bay đang làm cái gì vậy?" Phú Hào từ phía trên đường nhảy xuống.

"Lại là thằng nhóc cào cào đó, coi như hôm nay may may mắn đó con đĩa mít ướt, lúc nào cũng bám vào thằng cào cào."

"Hu hu... hu... nắc..." Tà Uyên Như lấy lại được đồ thì dụi mắt, cố gắng nín khóc.

"Nè, cậu mau ăn kem đi. Không được khóc nữa!" Phú Hào lấy từ sau lưng hai cây kem. Hắn là vị chocolate, Tà Uyên Như là vị dâu.

"Mấy bạn đó nói tớ bám vào cậu... nắc..." Tà Uyên Như buồn bã chưa động tay.

"Đề ý làm gì, tớ sẽ bảo vệ cậu suốt đời, vì tớ là super man!!!" Phú Hào nắm lòng bàn tay nhỏ bé vỗ ngực đảm bảo.

"Ừm. Cảm ơn cậu." Tà Uyên Như híp mắt cười ngây thơ.

Hai đứa cùng nhau ăn kem trong trời hè nóng nực, nhưng lại rất vui vẻ và hạnh phúc.

Có lẽ là Phú Hào tự mình đa tình, nhưng hẳn nhất định sẽ bảo vệ Tà Uyên Như, chờ một ngày cô nhận ra tình cảm của mình. Phú Hào sẽ ủng hộ con đường Tà Uyên Như đã chọn.

Lộ Lộ hơi khiêu mi liếc nhìn Phú Hào đi kế bên mình, nếu là cô thì Lộ Lộ chắc chắn rung động vì tình cảm đáng yêu này đấy. Nhưng Lộ Lộ làm gì có

thanh mai trúc mã, thứ đó chỉ có trong tiểu thuyết mà thôi. Thật là đáng thương cho si tình Phú Hào nam phụ! Lộ Lộ có lẽ nên cho hắn một phiếu vào hậu cung nữ chủ Tà Uyên Như ấy nhỉ?

Dừng lại trước căn phòng, Lộ Lộ đảo mắt tìm Mise trong đám người. Thấy rồi, quả nhiên cô ta không dám ngẩng đầu nhìn bọn người Lộ Lộ. Ngốc quá đi mất, nếu làm việc xấu thì phải nhanh trốn đi một chút, sao lại có thể ngang nhiên trở về chỗ ngồi như vậy? Mà kệ, như vậy cũng đỡ tốn công?

"Chị Mise, bọn em và chị Tà Uyên Như thật muốn nói vài lời và cần lời giải thích đây." Lộ Lộ nhoen cười hòa ái.

"Tôi... tôi không có gì muốn nói với các người hết, tự nhiên lại xông thẳng tới đây. Thật bất lịch sự!" Mise nhanh chóng đeo mặt nạ đóng kịch cực kì giỏi, Lộ Lộ có lời khen.

"Nha? Bất lịch sự?" Lộ Lộ gãi đầu tò vè xấu hổ, rồi tỉnh bơ quăng bộ váy trắng và bộ quần áo bị cắt toi tã mà San San vừa tìm được xuống bàn đang đựng đồ uống. Lần này đã thật sự gây chú ý với mọi người trong bàn, họ bắt đầu quay sang nhìn Mise và Lộ Lộ.

"Chị hiểu em quá mà!" Lộ Lộ mặt không biến sắc cười thân thiện.

"Không phải chị là người giúp chị Tà Uyên Như có một show biểu diễn sao? Váy quần áo này... không phải quá rõ ràng sao? Chị Mise muốn chị Tà Uyên Như bị bôi xấu trên sân khấu trước mặt mọi người." không phải là một câu nghi vấn, mà là câu khẳng định.

Mọi người bắt đầu xì xào bàn tán chỉ trích Mise, Mise thẹn quá hóa giận mà hét toáng lên "Đồ đ* ch*, mày có bằng chứng là tao xé áo con nhỏ đó không mà dám đồ tội hả? Tao nghi ngờ chính mày mới là người làm chuyện đó để phá hoại hình tượng công ty Xatamy."

Lộ Lộ nhủ mày không vui, đã không biết hối cải mà còn dám chửi rủa cô, đừng thử thách lòng kiên nhẫn của Phan Lộ Lộ này.

"Vậy chúng ta cùng tới phòng bảo vệ xem, em có quen người ở đây và đảm bảo camera ở đây chất lượng cực kì tốt, hình ảnh sắc nét và..." Lộ Lộ lấy điện thoại cầm ứng đang ghi âm, cười giảo hoạt như hồ ly "Âm thanh sống động."

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Tư Vấn Tình Yêu.

Mise không còn đường chối cãi và Lộ Lộ lại có vật ảnh hưởng tới hình ảnh công ty Xatamy. Lộ Lộ vừa hí hửng vừa lo lắng, cô đã nắm được điểm yếu của Quan Thượng Phong nhưng lại sợ hắn bắt đầu ghi thù với mình, có lẽ cô phải cố gắng giúp công ty pa pa phát triển nhanh một chút, rồi 'tiền trao cháo múc' đưa cho Quan Thượng Phong USB này, vậy là hắn không thể làm khó công ty Caret, cũng không còn hận thù gì nữa.

Lần qua lần lại trên giường, Lộ Lộ quyết định phương án an toàn nhất. Lại quay đầu ngủ thiếp đi, quên nói rằng lúc cô tỉnh dương ở bệnh viện thì là thời gian ôn thi của mọi người. May mắn trường của Lộ Lộ thi gần sát ngày Noel nên Lộ Lộ vẫn còn thời gian ôn bài, ăn chơi xả láng rồi giờ phải ngủ còn lấy sức ôn bài nữa.

"Lộ Lộ, bài làm của em sai rồi! Thôi được rồi, em mau về chỗ đi. Sắp thi rồi phải chăm chỉ học hành vào!" giáo viên Hóa thở dài, xua tay ra hiệu Lộ Lộ về chỗ.

Lộ Lộ bộ mặt đưa đám về chỗ ngồi, nhìn trời ai oán, tại sao dù kiếp trước hay kiếp sau Lộ Lộ vẫn không giỏi nổi môn này vậy. Cô gục xuống bàn không tí sức lực, buồn chán không còn tí động lực học nào.

"Đừng nản vậy, tớ học môn Hóa cũng dở muốn chết, chỉ mong... đủ xài đậu tốt nghiệp là được." San San thì thảo an ủi.

"Chắc tui phải nhờ ai dạy kèm quá, mà mấy đứa trong lớp bạn đi học thêm và ôn thi hết rồi, biết nhờ ai đây?" Lộ Lộ thờ dãi thườn thợt.

Ai đây? Là ai? Mắt Lộ Lộ lóe sáng, là Tà Uyên Như. Nữ chủ ngục ngếch về chuyện tình cảm nhưng lại cực kì thông minh về chuyện học hành. Nếu là Tà Uyên Như cô ấy chắc chắn sẽ giúp Lộ Lộ học bài, và lại Tà Uyên Như đang học đại học nên không phải thi cử gì lúc này.

Ngay tối hôm đó, Lộ Lộ liền gọi điện nhờ Tà Uyên Như. Sau sự kiện quán bar quan hệ giữa hai người không tệ nên đã trao đổi số điện thoại, Lộ Lộ cũng bí mật cho Phú Hào số điện thoại của Tà Uyên Như để cải thiện mối quan hệ thanh mai trúc mã của người ta.

Tà Uyên Như đương nhiên thoải mái đồng ý, cô đã nợ Lộ Lộ hai lần, bây giờ có thể trả ơn thì thật tốt. Đối với cô gái Lộ Lộ này, Tà Uyên Như tuy thấy

Lộ Lộ là một người miệng lưỡi sắc bén, hành động quyết liệt nhưng bản chất là một người tốt. Giao hảo được với Lộ Lộ thực sự rất may mắn.

Lộ Lộ và Tà Uyển Như hẹn nhau ở thư viện trường đại học M mà Tà Uyển Như đang theo học.

"Phú Hào, cậu là bạn thanh mai trúc mã của chị Tà Uyển Như phải không?" Lộ Lộ vừa gọi điện vừa nhâm nhi bữa ăn sáng.

"Tại sao... cậu biết?" Phú Hào không hiểu sao tim đập nhanh hơn mấy nhịp.

"Tớ đoán, nhưng mà... cậu biết không? Chị Tà Uyển Như có vẻ rất nhiều người yêu thích nên nếu cậu không nhanh tay thì không còn cơ hội đâu. Cậu thích chị ấy mà đúng không?" Lộ Lộ hỏi vào trọng tâm, tuy rằng cô đã biết kết quả nhưng vẫn muốn xem thử lòng quyết tâm của Phú Hào ở mức độ nào.

"... tình cảm của tớ không đơn thuần là thích, tớ yêu Tà Uyển Như." giọng Phú Hào khàn khàn như lạc hẳn đi" Nhưng tớ phải làm gì đây?"

Lộ Lộ mỉm cười dịu dàng, nếu Phú Hào đã nói như vậy, dù biết tương lai đầy khó khăn, thì cô vẫn ủng hộ cậu hết sức có thể. Chẳng trai si tình ại!

"Được rồi, trước tiên cậu không cần phải thay đổi bản thân như trước đâu." bởi vì có thay đổi cũng không bằng mấy nam chủ yếu nghiệt, đủ loại màu sắc, lạnh lùng có lạnh lùng, phong lưu có phong lưu, ôn nhu như nước cũng không thiếu một phần. Càng nghĩ càng thấy việc mai mối này có chút bất khả thi.

"Quen xa là một chuyện, nhưng tớ thấy hai người cũng không xa quá kiểu chân trời dưới biển đâu. Thật ra cậu chỉ cần quan tâm mấy chuyện nhỏ nhặt thay vì làm mấy chuyện kinh thiên động địa như tặng 99 bông hoa hồng, hay đi xe hơi sang đứng trước trường. Để coi, ví dụ như hôm đó Tà Uyển Như mệt mỏi, cậu liền đi xe máy tới chờ cô ấy tới trường để cô khỏi phải chen lấn xe buýt, hay mua trà sữa hoặc thứ đồ uống yêu thích của Tà Uyển Như. Đứng rồi, chính là việc quan trọng nhất, dù Tà Uyển Như có ở đâu, cậu cũng phải ngay lập tức có mặt bên cạnh cô ấy. Lúc Tà Uyển Như buồn hay vui đều lắng nghe điều cô ấy nói, tuyệt đối không được chần ngang hòng."

Lộ Lộ nốc một ngụm nước rồi nói tiếp "Và cách tỏ tình đơn giản và tự nhiên nhất là khi có người hỏi cậu có mối quan hệ gì hay là có phải là bạn trai của Tà Uyển Như không, Phú Hào, lúc đó cậu phải cười đầy trêu mến, tình cảm với cô ấy và nói 'Tôi chỉ yêu đơn phương thôi'."

Phú Hào nghe xong bên đầu dây bên kia thì muốn té xỉu, đây mà là đơn giản sao? Nói ra so với tặng hoa và đi xe xịn còn khó hơn nhiều, nhưng nếu có thể ở bên cạnh Tà Uyển Như...

"Tớ sẽ cố gắng làm thử."

"Tốt, bây giờ cũng có cơ hội luôn này, bây giờ cậu và tớ bắt xe buýt đi học kèm với Tà Uyển Như luôn đi. Tớ sẽ xem biểu hiện của cậu. Và còn nữa, phải lựa đồ cho soái soái một chút." Lộ Lộ giọng nói vài phần trêu chọc và hí hửng, lâu lâu mới có kịch tình yêu trong sáng nên không thể bỏ qua được.

"..." Phú Hào cứng họng.

"Nha, cậu tới trễ quá. Chuyện này khá là quan trọng, tuyệt đối không được để con gái chờ đợi. Trong các cuộc hẹn cậu nên tới sớm 30 phút hoặc 1 tiếng càng tốt." Lộ Lộ trách móc.

Phú Hào gật đầu nghiêm túc ghi nhớ trong lòng.

"Ừm, quần áo không tệ, nhưng hơi bị giống thanh niên nghiêm túc. Cậu có thể đeo thêm dây chuyền hay mang giày thể thao cá tính một chút để nổi bật hơn."

Suốt chặng đường đi, Lộ Lộ ngồi yên thuyên không ngừng, mặc dù chưa từng trải qua mối tình nào nhưng Lộ Lộ rất hiểu tâm lý con gái (hoặc một chút) do đọc nhiều tiểu thuyết và phim lãng mạn.

"Em tới rồi chị ơi." Lộ Lộ gửi tin nhắn qua điện thoại cho Tà Uyển Như.

Chỉ qua vài phút Lộ Lộ bắt gặp được bóng dáng mảnh mai quen thuộc, coi vậy mà Tà Uyển Như cũng nhanh nhẹn thật, coi bộ Phú Hào nên tới sớm cuộc hẹn 1 tiếng là ok nhất.

"Xin lỗi em đã đợi lâu, tại chị còn quét dọn thư viện dờ. Em xuống căn tin mua đồ ăn nghỉ ngơi tí đi là chị làm xong liền." Tà Uyển Như gãi đầu áy náy.

Lộ Lộ nháy mắt ra hiệu cho Phú Hào, hẳn nhận được tín hiệu thì tiến bước.

"Để tôi phụ cho, có sức con trai làm việc sẽ nhanh hơn."

"Nhưng mà..." Tà Uyển Như ánh mắt long lanh bối rối.

"Tôi không bận tâm đâu, đi thôi." Phú Hào cười nhu hòa nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Tà Uyển Như không cho cô từ chối.

Lộ Lộ há hốc, tốt trên cả mong đợi. Coi bộ dù là nam chủ hay nam phụ đều có tài năng mãnh liệt đến bất ngờ, xem ra cô lo xa rồi. Bây giờ chỉ còn xem hành động của nữ chủ thôi.

Lộ Lộ hít sâu tận hưởng không khí mát mẻ, bung cây dù hình anime che nắng, có lẽ cô nên đi dạo cho khuấy khỏa đầu óc thì học bài mới nhanh vô.

Trường đại học M quả thật rất rộng, ngoài phòng học chính còn có cả bể bơi, sân tennis, sân bóng, sân khấu,... điều kiện vật chất đều đầy đủ tiện nghi. Cây kiềng chăm sóc đẹp và rộng chẳng khác nào công viên, Lộ Lộ càng mong đợi năm sau sẽ được đặt chân tới ngôi trường này.

Đi mỗi nhừ đôi chân, Lộ Lộ ngồi nghỉ ở một bóng cây. Gió mát mùa chuyển đông thoải mái như vậy, cô dựa vào thân cây lim dim chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Bá Đạo Chiếm Đoạt(1) (H)

"..." Lộ Lộ dụi mắt, đầu óc mơ hồ bỗng sực tỉnh. Cô ngủ bao lâu rồi? Mà tại sao cô lại ở đây?

Màu trắng của bệnh viện quen thuộc như lần đầu Lộ Lộ xuyên tới thế giới này, đừng nói là cô lại xuyên không nhé! Giật lấy cái điện thoại cảm ứng trên bàn, cô sờ sờ mặt nhìn qua màn hình đen, vẫn là gương mặt xinh đẹp của Phan Lộ Lộ, phù, làm cô hết hồn.

"Việc đầu tiên cô tỉnh dậy là soi gương mặt mình sao?" giọng nói một người đàn ông vừa khinh thường vừa châm chọc.

Lộ Lộ quay đầu, mặt lại đen như đĩa than, là ai cũng được, nhưng tại sao lại là Mạc Quân Nguyệt.

Mạc Quân Nguyệt mặc áo khoác y tế trắng, bên trong lại là chiếc áo sơ mi trắng người càng tôn lên cơ thể hoàn mỹ, mái tóc đen mềm không quy luật cùng kính cận gọng đen thanh lịch, ôn nhu. Hần đã cao 1 mét 8 mà Lộ Lộ còn đang ngồi trên giường nên chẳng khác gì một người 'tí hon'?

Đúng rồi, hình như trong tiểu thuyết có ghi về chuyện Mạc Quân Nguyệt ngoài công việc ở bệnh viện hần còn làm việc ở phòng y tế trường đại học M của Tà Uyển Như. Lúc đầu là chỉ để tiêu khiển, nhưng sau khi gặp Tà Uyển Như thì đây lại là cơ hội để hần tiếp cận và quyến rũ tiểu bạch thỏ. Nhưng Mạc Quân Nguyệt chưa ăn Tà Uyển Như kịp thì Quan Thượng Phong đã xi trước bóc tem trinh nữ của Tà Uyển Như. Mạc Quân Nguyệt lên cơn ghen liền XXOO Tà Uyển Như... khụ khụ... vô cùng cuồng nhiệt, còn quay phim không lạnh mạnh đe dọa Tà Uyển Như nếu dám hé răng thì hần sẽ tung hình lên mạng.

Ai ui, coi bộ không phải chỉ mình nữ phụ Lộ Lộ bị hành cho thâm mà nữ chủ cũng không thoát khỏi tay sói lang đội lốt cừu này.

"Tại sao tôi lại ở đây?" Lộ Lộ cố gắng bình tĩnh lại, nhưng cơ thể vẫn hơi run nhè nhẹ.

Mạc Quân Nguyệt khiêu mi, tiểu phi tiểu nhìn Lộ Lộ "Tôi thấy học sinh của mình ngủ gật ngoài trời lạnh như vậy lo lắng em sẽ bị cảm, nên mới đưa em vào phòng y tế của trường."

"Vậy cảm ơn nhiều, nhưng tôi không phải học sinh trường này. Thôi, tôi có việc phải đi." Lộ Lộ gấp gấp đẩy mềm tính bước chân ra khỏi phòng. Bỗng nhiên một bàn tay thô bạo nắm chặt lấy cánh tay nhỏ bé của Lộ Lộ, khiến cô mất thăng bằng.

"A!!!" đầu cô bị đập vào tường đau đến choáng váng, Lộ Lộ la lên, đau đến nỗi cô muốn khóc luôn đây này.

Mạc Quân Nguyệt tiến sát về phía cô, khoảng cách giữa mặt hai người chỉ còn vài cm. Lộ Lộ không ngăn nổi những suy nghĩ bậy bạ trong đầu mình nhưng nhanh chóng phủ nhận ngay.

Trong tiểu thuyết, Phan Lộ Lộ đã dùng thuốc kích thích để ép Mạc Quân Nguyệt ngủ với mình, cơ bản ngay từ đầu hần không hề thích Lộ Lộ làm sao có loại chuyện đó xảy ra.

"Làm trò gì vậy? Đau lắm đấy." Lộ Lộ ánh mắt phần hần không cam lòng, nam chủ quá ư là hần đi động chạm tay chân tí xiu mà khiến cô 'thương tích đầy mình' như vậy, nữ chủ... cũng kinh ngạc không thua kém.

"Làm gì sao? Cô nghĩ tôi có thể làm gì cô?" Mạc Quân Nguyệt hứng thú hỏi lại, tay nắm cầm Lộ Lộ bắt cô nhìn thẳng vào mắt mình.

Mờ ám, cực kì mờ ám! Lộ Lộ biết nếu chống cự có khi còn có tác dụng phụ làm Mạc Quân Nguyệt nổi lên tà tâm, vậy...

"Ha ha, tôi biết tôi đẹp nên anh đã si mê nhan sắc của tôi rồi chứ gì. Thật ra tôi tính vài năm nữa mới lập hậu cung cho chính mình nhưng mà anh cũng khá soái so với những chàng trai tôi từng làm tình qua nên anh có thể làm hàng dự bị cho tôi." Lộ Lộ liếc mắt đưa tình nhìn Mạc Quân Nguyệt nhưng tim đập loạn nhịp cực kì thấp thỏm.

Mạc Quân Nguyệt nhìn chăm chăm Lộ Lộ đôi mắt ái muội nhìn mình, hần khẽ nhếch môi cười giảo hoạt "Em thực sự diễn rất tốt, xem chút nữa tôi đã bị lừa rồi. Nhưng mà..." Mạc Quân Nguyệt bắt nắm lấy cánh tay Lộ Lộ "Bản năng cơ thể không thể lừa dối được đâu."

Lộ Lộ sững người, phải nói từ đầu tới cuối Lộ Lộ vẫn chưa dừng run rẩy vì sợ hãi, hiển nhiên không thể tránh né được ánh mắt sắc sảo của Mạc Quân Nguyệt.

"Anh đừng có ảo tưởng..."

Lộ Lộ chưa kịp dứt lời, Mạc Quân Nguyệt đã cúi xuống chiếm đoạt bờ môi đỏ mọng của cô, khiến lời nói của cô bị nuốt vào bụng.

Lần này Mạc Quân Nguyệt như bị bỏ bùa, nhắm nháp đôi môi mềm mại của Lộ Lộ, từng tác da tiếp xúc với cơ thể Lộ Lộ như xuyên qua lớp áo nóng bỏng, tê dại như điện giật. Lúc đầu hần chỉ muốn đùa giỡn một chút với Lộ Lộ thôi, bây giờ thật sự đã lún sâu không kiềm lại được.

Toàn thân hần trở nên khô nóng, không ngừng tham luyến hương thơm ngọt ngào của Lộ Lộ.

Lộ Lộ bắt đầu cảm thấy khó thở, gương mặt bắt đầu ửng hồng lên vì thiếu dưỡng khí, nhưng không cách nào thoát khỏi thế gọng kiềng của Mạc Quân Nguyệt, ngay cả chân cô không biết từ lúc nào đã ngồi bắt lên hai bắp đùi hần không còn tiếp xúc với mặt đất. Tư thế hai người cực kì ám muội.

Đầu lưỡi của hai người không ngừng quần quýt nhau, Lộ Lộ đầu óc không còn tỉnh táo, vô thức cô khẽ rên nhẹ vì đau. Âm thanh đó càng làm Mạc Quân Nguyệt thêm điên cuồng, hần đặt tay sau gáy Lộ Lộ, kéo sát khoảng cách giữa hai người, tham lam đưa lưỡi lục lọi mọi ngóc ngách trong khoang miệng của Lộ Lộ.

Cảm thấy chưa thỏa mãn, Mạc Quân Nguyệt đưa cánh tay không an phận chạm vào mép váy của Lộ Lộ, nhẹ nhàng sờ vào bắp đùi non mịn của cô kích thích lửa dục vọng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Bá Đạo Chiếm Đoạt(2) (H)

Giây phút này Mạc Quân Nguyệt bỗng Lộ Lộ lên, đẩy mạnh cô lên giường. Đầu Lộ Lộ như quay cuồng chưa định lại tinh thần vì nụ hôn cuồng nhiệt. Chưa kịp phản ứng, một cơ thể nặng nề như tảng đá bỗng đè ập lên người Lộ Lộ.

"Anh... anh sẽ phải hối hận đó, không phải anh chỉ thích xử nữ thôi sao? Tôi... đã làm tình với người khác rồi. Tôi thất thân từ 16 tuổi đó! Anh muốn dùng hàng đã bóc tem sao?" Lộ Lộ thờ dốc tự bôi xấu bản thân, bây giờ lợi thế duy nhất của cô là biết được... sở thích của tên Mạc Quân Nguyệt.

Đôi mắt Mạc Quân Nguyệt nhiễm đầy màu sắc dục vọng, đôi môi nở nụ cười tà tử.

"Cô biết rõ sở thích tôi nhỉ? Nhưng mùi hương của cô thật sự rất mê người, nên... tôi không bận tâm đâu."

"Ừm..." môi Lộ Lộ lại bị Mạc Quân Nguyệt tấn công lần hai, cô vừa phần uất vừa xấu hổ quay mặt đi.

Bỗng làn da nhạy cảm Lộ Lộ cảm nhận được bờ môi mọng của hần đang trượt trên cổ cô, hơi thở nóng bỏng khiến da đầu Lộ Lộ tê rần rần.

"A..." Lộ Lộ khẽ nhíu, Mạc Quân Nguyệt tự nhiên lại dám cắn cổ cô, cơ thể cô nhột nhạo khó chịu.

"Buông chị ra, đồ chó dại x%¥€ chết tiệt. Nếu mày dám đụng vào chị chị sẽ tống mày vô tù đó, chị đây mới học cấp 3 thôi đó." nói dối không được, Lộ Lộ đành la lối uy hiếp.

"Ồ ào." giọng nói của Mạc Quân Nguyệt thay đổi. Không còn ôn nhu, thanh lịch mà lạnh nhạt khó chịu không kiên nhẫn, hần bây giờ mới lộ ra bản chất thật sự.

Lộ Lộ phản kháng bằng tất cả sức lực của mình nhưng vẫn không thoát khỏi khống chế của Mạc Quân Nguyệt.

Cảm thấy Lộ Lộ quá phiền phức, Mạc Quân Nguyệt cúi thất lưng trời chặt hai tay cô lại, lấy băng keo dán chặt miệng Lộ Lộ đang huyền thuyên, thuận tiện xé bỏ lớp áo sơ mi cô đang mặc.

Cầm thú! Đòi bại!... Lộ Lộ muốn chữa rửa hần nhưng chỉ phát ra mấy tiếng ưm ưm bất lực.

Giờ khắc này, Mạc Quân Nguyệt thưởng thức cơ thể trần trụi hoàn mỹ như một tác phẩm nghệ thuật của Lộ Lộ, làn da trắng mịn hồng hào như em bé vô cùng nhạy cảm (tiểu thư nhà giàu mà lại). Đồng thời sử dụng hai chân cứng cỏi tách hai chân cô ra.

Theo phản xạ Lộ Lộ cố gắng khép chặt hai chân lại, nhưng Mạc Quân Nguyệt không buông tha, cuối xuống dùng môi liếm đùi cô lại từ từ tiến vùng nhạy

cảm, vừa cần vừa hôn. Lộ Lộ run lên nhưng không thể nắm bắt cứ thứ gì, cô bất giác ưỡn cong lưng như bị điện giật.

Ngay sau đó, Mạc Quân Nguyệt kéo khóa quần, giải thoát dục vọng dưới hạ thể của mình, bắt đầu xâm nhập vào trong Lộ Lộ.

"Um!!!!" Lộ Lộ bao nhiêu âm thanh không thể giải thoát được, đau đớn như gào thét bên trong cô. Cơ thể đau đến nỗi khiến cô không muốn cử động, nhưng Mạc Quân Nguyệt tốc độ ra vào vẫn không hề dừng lại.

"Hức... hức...ư..." Lộ Lộ chảy nước mắt lã chã, chỉ mong muốn hân mong thoát nhanh ra khỏi cơ thể cô.

Mạc Quân Nguyệt thực sự ngạc nhiên, Lộ Lộ vẫn hoàn toàn nguyên vẹn không sút mẻ, hân mới bắt đầu từ từ chậm lại.

Nếu Lộ Lộ không nói sớm thì Mạc Quân Nguyệt hân cũng không quá vội vàng như vậy rồi, lần đầu của con gái mà không có bước dạo đầu cũng hơi... bạo tàn quá. Thấy cô không còn hơi sức chạy trốn, Mạc Quân Nguyệt coi bỏ dây thắt lưng trên tay cô và cả băng keo dán miệng.

Mạc Quân Nguyệt ngậm nụ hoa trước ngực Lộ Lộ, bàn tay hư hồng sờ loạn trên đùi và mông cô. Lộ Lộ khẽ rên rỉ, mật dịch từ khe hẹp chảy ra do khoái cảm tình dục.

Hoa huyết mẫn cảm của Lộ Lộ cảm nhận được gân xanh từ côn thịt, càng làm cô căng thẳng ép chặt côn thịt bên trong. Cảm nhận được điều này, càng khiến Mạc Quân Nguyệt thêm thích thú nâng eo Lộ Lộ không ngừng ra vào, mật dịch bên trong khe hẹp càng khiến tốc độ nhanh hơn. Lộ Lộ thờ dốc cắn chặt hàm răng vào vai Mạc Quân Nguyệt, cầu mong hân đau đớn mà chậm lại.

Mãi đến khi đỉnh điểm cao trào, Mạc Quân Nguyệt đâm vào nơi sâu nhất của Lộ Lộ, bắn ra dòng tinh dịch ấm nóng bên trong cô.

"n..ahh..." Lộ Lộ yếu ớt rên lên.

"Tiếng động gì vậy nhỉ?"

Tim Lộ Lộ như thất lại, đây là phòng y tế, mà Mạc Quân Nguyệt dường như vẫn chưa khóa cửa. Nếu ai bắt gặp được bộ dạng này của cô... không thể được.

Cạch.

Cô sinh viên bước vào phòng y tế, nhìn xung quanh "Không có ai? Rõ ràng mình nghe thấy tiếng người mà."

Lộ Lộ nghiêng rãnh cố gắng không phát ra âm thanh, Mạc Quân Nguyệt vẫn ngoan cố chưa từng rời ra khỏi cơ thể cô và ôm cô trốn trong cái tủ chật hẹp này. Bấy giờ gương mặt Lộ Lộ gần sát gương mặt hân hơn bao giờ hết.

Nhìn gương mặt nhiễm đỏ do dục vọng và khoái cảm của Lộ Lộ mà Mạc Quân Nguyệt tạo ra, hân nhếch môi tà tử vô cùng hài lòng, lại đưa côn thịt to dài đâm vào hoa huyết của Lộ Lộ khiêu khích.

Mật dịch cùng tinh dịch từ hoa huyết của Lộ Lộ chảy ra trên đùi cô, âm thanh phạch phạch vang lên của tiếng va chạm vô cùng xấu hổ.

Lộ Lộ ngộ nhận ra mình quên rằng tiểu thuyết này đều là thịt và thịt, cái tên bắt quá chỉ làm nhục cô vì cô dám phớt lờ hân mà thôi, Mạc Quân Nguyệt là một tên nam chủ độc đoán cơ mà.

"Lộ Lộ, cậu sao vậy? Thi không được hả?" San San bước tới bàn học của Lộ Lộ lo lắng.

"Không, tớ chỉ bỏ một câu. Còn lại thì ổn hết." Lộ Lộ vô hồn nhàn nhạt trả lời, mặt úp trên bàn vẫn chưa hề động đậy.

"Vậy cậu đi chơi Noel không? Tối nay là Noel đó, tớ sẽ đi ăn tiệc với CLB khiêu vũ, cậu đi chung không?" San San ngây ngô không biết gì hỏi.

"Ừm, cậu đi được rồi, tớ có hẹn với người khác rồi." Lộ Lộ bây giờ mới ngước lên mỉm cười, dù cô có gặp chuyện gì vẫn không nên để bạn thân lo lắng nhỉ?

"Đạo này thấy cậu buồn quá, nếu thật sự không sao thì tốt rồi. Noel vui vẻ nha!"

"Noel vui vẻ."

Lộ Lộ thất thần trở về nhà, ba mẹ Lộ Lộ cũng đã hẹn hò ở ngoài riêng, căn biệt thự xa hoa trở nên lạnh lẽo, tối tăm, nhưng thật tốt! Vì Lộ Lộ bây giờ chỉ muốn ở một mình.

Lộ Lộ nằm phịch xuống giường khép hờ đôi mắt, chuyện đó trôi qua đã cách đây một tuần nhưng cô không thể nào quên được.

Đáng giận! Tuy Lộ Lộ không quan tâm tới xử nữ hay trinh tiết gì nhưng ít nhất cô muốn dành lần đầu của mình với người mình yêu, hoặc tệ lắm cũng phải thuận mắt một chút. Mạc Quân Nguyệt là soái nam nhân, cả kinh nghiệm việc đó... cũng rất tốt, nhưng hân là kẻ thù truyền kiếp của Lộ Lộ, cô lại không có chút thuận mắt về hân. Vậy mà Mạc Quân Nguyệt lại dám... bức cô... đáng chết. Xú nam nhân! Cảm thù!

Lộ Lộ cảm điện thoại buồn chán vào nhóm chat cũ.

Tôi là nữ phụ: mì thất thân mất rồi mọi người ơi... hu hu...

Đậu hủ chó ả: Gì nữa đây bà? Noel cô đơn quá nên làm liều hả?

Miêu nữ biết yêu: Hào tử tử, chụy cũng bạo quá nha, ta đây chưa nếm tư vị đó bao giờ.

Tôi là nữ phụ: hu hu, lũ bội bạc, mì đây khổ muốn chết. ** nó, đau như ch* cắn vậy.

Sakura450: phản hết rồi, chụy đại quá, tình yêu nam nam mới là tình yêu đích thực, chụy sẽ bị coi thường cho coi.

Lộ Lộ bây giờ uể oải không nổi, chỉ muốn đập cái điện thoại luôn cho rồi.

Mỹ ăn liền: ghê ta, tử không sợ Bạch mã hoàng tử ghen sao? Không phải hai người chính thức thành cặp đôi tình ảo sao?

Tôi là nữ phụ: hừ, quen cái rắm, mấy tháng nay không thèm onl làm mì đây quên mất mình có một người bạn trai hờ luôn rồi.

Miêu nữ biết yêu: đám này lầy quá, thôi ta off đi chơi noel với ck đây.

Miêu nữ biết yêu đã đăng xuất.

Đậu hủ chó ả: ở mém quên, ta có hẹn với đám bạn thuê phòng xem phim H, bye bye nha.

Đậu hủ chó ả đã đăng xuất.

Mọi người trong nhóm dần đăng xuất hết, để lại Lộ Lộ một mình lẻ loi.

Ôi, bọn vô tình này.

Lộ Lộ buồn chán ngồi xem anime giải sầu, bên tay là hộp bắp rang bơ cùng nước coca.

Bỗng hộp tin nhắn hiện lên, là của tên Bạch mã hoàng tử.

Bạch mã hoàng tử: Chuyện em nói là thật sao?

Lộ Lộ hơi khựng lại, bấm tin nhắn.

Tôi là nữ phụ: Ừ... nam nhân đều không thích bạn gái không còn trong sạch sao?

Bạch mã hoàng tử: Nếu nói không ghen thì là xạo, nhưng mà tình yêu của tôi thì luôn chấp nhận quá khứ của người khác.

Lộ Lộ tìm lỗi một nhịp, không biết là hấn đang quyến rũ hay nói dối cô nhưng mà...

Tôi là nữ phụ: Ờ, sến quá ông hai! Tôi nổi hết da vẹt rồi đây nè.

Bạch mã hoàng tử: thật hả, tôi copy mấy câu trong tạp chí đó.

Tôi là nữ phụ:...

Tôi là nữ phụ: đang làm gì đó?

Bạch mã hoàng tử: Công việc công ty, tôi phải làm thêm giờ đêm noel.

Lộ Lộ bị tráng thương xót cho số phận của người làm công hấn, nhưng không hiểu sao lòng đã nguôi ngoai phần nào.

Tôi là nữ phụ: Chán quá, hay tui mình chơi chụp hình sau lưng đi, giống kiểu giấu mặt trong anime vậy. Nhìn thấy hay hay.

Bạch mã hoàng tử: Còn trò nào hay hơn không?

Tôi là nữ phụ: Ý kiến?

Thế là Lộ Lộ chụp hình gửi qua tin nhắn trò chuyện, tuy có chút khó khăn nhưng máy ảnh tự động cô lựa một tấm khá đẹp.

Bạch mã hoàng tử cũng gửi qua cho Lộ Lộ một tấm, cô hơi kinh ngạc.

Bức hình thật sự rất đẹp, một người đàn ông thân hình cao lớn đứng trước cửa kính trong suốt, khung cảnh bên ngoài là thành phố đèn sáng lung linh, rực

rõ, huyền ảo. Người đàn ông đó, tuy không thể thấy được gương mặt nhưng chắc cũng phải đẹp trai lắm. Nhưng Lộ Lộ cũng không ôm quá nhiều kì vọng.

Tôi là nữ phụ: chôm hình trên google hả?

Bạch mã hoàng tử...

Một đêm giáng sinh một mình, nhưng Lộ Lộ lại không cảm thấy cô đơn. Lộ Lộ cùng 'bạn trai hờ' (hoặc ảo) của cô đã nhắn tin thâu đêm.

Cũng khá vui! Có những cách đón giáng sinh thật kì quái, nhưng Lộ Lộ quyết định bỏ qua mọi lo toan, tiếp tục đi con đường phía trước của mình.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Lễ Hội Âm Nhạc (1)

"Mặt cậu thay đổi nhanh chóng thiệt, mấy bữa trước như đưa đám giờ sao hí hửng vậy?" San San tò mò quay sang bàn bên cạnh, tay chống cằm, chân bắt chéo tra hỏi.

"Thật vậy hả? Tớ thấy ngày nào cũng giống nhau mà!" tuy miệng nói vậy nhưng Lộ Lộ vẫn không dừng được cười vui vẻ.

"Có mùi gian tình ở đây, khai ra mau đi lên. Cậu có bạn trai rồi phải không?"

"Đề từ từ tớ sẽ nói hết, tớ không giấu bạn thân mình đâu." Lộ Lộ giả bộ nghiêng đầu dựa vào vai San San.

"Coi như biết điều đó, mau mau phun ra lẹ đi." San San cười hô hô lợi hại.

Lộ Lộ buồn cười kể ra mọi chuyện ngày hôm đó, dần dần San San tái nhợt mặt, tay nắm chặt phần uất thay Lộ Lộ. Nhưng thấy cô bình thản nên cũng im lặng, sau Lộ Lộ lại kể về bạn trai ảo của mình. Cô mỉm cười suốt từ sáng tới giờ là do hần đã gửi quà noel đến cho cô, lại đúng ngay thứ cô yêu thích. Đó là cuốn tiểu thuyết gốc chữ Tiếng Anh mà Lộ Lộ ao ước, phải nói mua những cuốn sách bình thường thì cực kì đơn giản, nhưng muốn lấy cuốn đầu tiên do chính tác giả sáng tác không phải dễ dàng gì.

San San bỗng nhiên nắm chặt hai bàn tay của Lộ Lộ "Xin lỗi nha, tớ thật vô tâm quá! Không biết cậu lại trải qua những chuyện như vậy."

"Thật ra... cũng không quá quan trọng đâu, nói chính xác ra tớ... cũng khá hưởng thụ chuyện đó." Lộ Lộ gãi đầu xấu hổ nói để San San khỏi lo lắng.

"Hưởng thụ cái rắm, cậu lừa được người khác chứ không lừa được mình đâu." San San phẫn nộ.

"Hơ hơ..." Lộ Lộ cười đánh trống lảng.

"Đang nói chuyện gì mà nghiêm trọng vậy?" Huyền Trang cùng hội con gái điệu đà trong lớp bước tới bàn Lộ Lộ và San San, không biết từ lúc nào đám này đã có thói quen... ham vui chuyện người khác.

"Đủ rồi đó mẹ chồng, không được xen vào đời tư của con cái." San San buồn cười trêu đùa.

"Hứ! Ta mới không thèm. Noel ta vừa mới kiếm được soái ca cực phẩm, sau chẳng thèm làm mẹ chồng nguoi." Huyền Trang vênh mặt hất mái tóc xoắn kiểu búp bê.

"Oái, Phú Hào! Cậu làm gì mà xuất hiện bất thành linh vậy? Muốn hù chết tụi này à?" Lan la lên, trong nhóm điệu đà thật ra có Lan- Mai- Đào- Cúc, và người còn lại là Huyền Trang.

"Trời hôm nay có nóng quá không mà sao đứa nào cũng cười cười bất thường vậy? Hết Lộ Lộ tới Phú Hào." San San sờ trán hai đứa kiểm tra.

Phú Hào không để ý lời trêu chọc của San San cười tươi như hoa nhìn Lộ Lộ "Cảm ơn cậu nha, nhờ cậu giúp đỡ mà tớ hẹn hò với Tà Uyên Như rồi."

Lộ Lộ sắc nước miếng mém cắn lưỡi, có phải không là quá lợi hại đi? Một tuần 2 ngày liền cura đồ nữ chủ đào hoa?

"Aaaaa, lớp trường có bạn gái?" lần này không chỉ nhóm người Lộ Lộ mà cả lớp đều thất kinh.

"Là cái chị gái xinh đẹp mà bữa đi Hot sky hả?" Huyền Trang lục lợi kí ức.

"Ừm, tớ làm theo y như lời Lộ Lộ nói, hầu như dành thời gian cho Tà Uyên Như rất nhiều, hôm qua ngày Noel tớ hẹn hò với cô ấy và đã... tỏ tình." Phú Hào xấu hổ đỏ mặt.

Mẹ ơi, có thời gian tán gái mà vẫn điểm cao nhất khối như thường. Đúng là quái vật! Bọn trong lớp ai oán la thầm trong bụng. Lộ Lộ giật giật khoe miệng, không biết sau này cô có gây thù lớn với bọn nam chủ không nhưng nếu thật bị vậy cô chắc chắn phải thông nào tên này ra trước.

"Hơ hơ, chúc mừng nha tên phản bội." Lộ Lộ không mấy thiện ý cười xấu xa, cô chờ đợi xem Phú Hào sẽ giữ mỹ nhân thế nào trước mấy nam chủ biến thái như thế nào.

"Chán quá, hay thi xong tụi mình đi đâu chơi đi. Nghe nói ở thành phố C có tổ chức lễ hội âm nhạc đó, đi không?" bạn thân của Phú Hào là Vũ Bình bắt ngờ đề nghị.

"A, tớ có biết. Mấy đứa bạn trên face cũng nhiều đứa tính tới đó lắm, đi đi." Huyền Trang hào hứng.

"Ừ, thật ra tớ có vé đó, vé vip luôn nên cũng được." Lộ Lộ thành thực khai báo, công ty Caret của ba cô có đầu tư phần sân khấu và vài ca sĩ trong công ty cũng tới đó biểu diễn nữa. Pa pa cho cô hơn 10 mấy vé vip mà cô chẳng biết làm gì, không xài cũng thật uổng phí.

"Trời ơi, mấy đứa trong lớp này thâm tàng bất lộ quá nha! Hả gia đình của Lộ Lộ cũng không phải dạng vừa đâu!" Mai híp mắt cười thần bí.

"Giờ có đi không?" Lộ Lộ nhăn mi giả bộ tỏ vẻ không vui.

"Đi...!!!"

Thế là cả đám xách ba lô đi tới thành phố C, Lộ Lộ bây giờ nghĩ lại cũng không muốn giấu diếm thân phận của mình. Mượn xe công ty chở đám bạn và nói luôn thân phận Phan tiểu thư của mình. Ban đầu cả đám ai cũng than thở ông trời bất công, nhưng rốt cuộc cũng ổn thỏa mọi chuyện, với điều kiện Lộ Lộ phải xin chữ kí vài mình tinh ở công ty giữ.

Đến ngày khởi hành, ai ai cũng hào hứng không kém, bày đủ trò trên xe, riêng Lộ Lộ cùng Phú Hào cứ tùm tùm ngồi bấm điện thoại, Tà Uyên Như cũng được đi lên thành phố C nhưng phải đi xa công ty Xatamy. Như vậy cũng quá tốt với Phú Hào rồi.

Lộ Lộ thì nhắn tin với tên Bạch mã hoàng tử, không ngừng khoe khoang buổi đi chơi và tự ki khen mình, chỉ là hấn cứ đùa giỡn nói cô học nhiều quá lên con nặng, thế là Lộ Lộ nhắn tin chửi hấn không ngừng.

Bạch mã hoàng tử đang ở bên nũa kia của trái đất cứ ngồi nhìn điện thoại vừa cười khiến đám nhân viên cùng thư kí rùng mình. Trời lạnh quá nên boss của bọn họ... nhiễm phong hàn chẳng?

"Tổng giám đốc, còn về bên đối tác thì..." giám đốc đỏ mồm hỏi phá vỡ bầu không khí quý dị.

"Hủy hợp đồng đi, tôi không muốn đầu tư và một nợ không có tiềm năng như vậy." người đàn ông mặc vest đen ánh mắt tuyệt tình đen không thấy đáy, lúc nãy hấn vừa mới ôn nhu nhàn nhạt, lại thay vào bộ mặt như ác ma.

Cấp dưới một lần nữa đỏ mồm hỏi lạnh, làm việc trong công ty này riết bọn họ bị bệnh đau tim mất. Người đàn ông kia là nhà đầu tư của công ty, một bước trở thành tổng giám đốc và đưa công ty phát triển một cách thần kì như vậy. Bọn họ vừa hâm mộ vừa run sợ trước tài năng lãnh đạo và kinh doanh của hấn, công ty này chỉ là một trong số nhỏ những công ty nằm trong tay hấn. Cổ phiếu từ khi hấn quản lí đều tăng vọt lên.

Ai trong công ty cũng tò mò rất cuộc boss ác ma đang nhắn tin ai? Là phu nhân sao? Nếu thật sự như vậy thì bọn họ tò mò chết đi được. Phải nói biết bao nhiêu nữ nhân muốn lên giường với boss mà không được, đôi khi bọn họ còn tưởng boss... yêu đàn ông hay có vấn đề nhạy cảm.

Nhưng ai biết được tương lai có gì bất ngờ?

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Lễ Hội Âm Nhạc(2)

"Quoa, phòng trọ này tuyệt quá. Tớ đã hiểu lầm cậu rồi Lộ Lộ, nơi này thật sự tuyệt hơn khách sạn nhiều." Huyền Trang thích thú hưởng thụ gió mát se lạnh của biển. Tuy bây giờ là mùa đông nhưng ở vùng xích đạo này cũng chẳng khác mấy so với mùa hè, cùng lắm chỉ đỡ oi bức hơn một chút thôi.

Nơi Lộ Lộ thuê cũng khá gần nơi thuê khách sạn của công ty pa pa và nơi tổ chức lễ hội âm nhạc winter, ngay bên dưới chính là nước biển xanh thẳm, chính xác nơi này chẳng khác nào nhà trên biển, chỉ cần nổi hứng có thể nhảy xuống biển tắm luôn. Ngôi phòng trọ lại được bao phủ bởi cây xanh tự nhiên, chẳng khác nào một thiên đường thật sự. Lộ Lộ vô tình tìm thấy nơi này và quyết định thuê thay vì khách sạn sang trọng, tuy đã quen thuộc cuộc sống xa hoa, nhưng Lộ Lộ vẫn không quên niềm vui thực thụ của cuộc sống bình dân mang lại.

"Nhà sàn kiểu Nhật Bản nữa, ông chủ nơi này thật biết cách hưởng thụ." San San trầm trồ thán phục.

"Hôm nay đi xe mệt rồi, tui mình nghỉ một chút đêm nay còn lấy sức tung hoành nữa." Lộ Lộ thiện ý nhắc nhở, bọn 'trầu tre' này không chừng còn tính nhảy xuống biển tắm thì phải.

"Phải ha, quên mất. Thôi tui này về phòng nha." Vũ Bình kéo tay Phú Hào cùng An Dật ra khỏi phòng bọn con gái.

Trước đó, Lộ Lộ cũng liệt kê lại đám bạn thân cùng lớp trong buổi đi chơi này lun.

Nữ có Phan Lộ Lộ, Quan Tiết San, Huyền Trang, Mai- Lan- Đào- Cúc (lười đặt họ tên đảng hoàng quá), Thanh Vy.

Nam có Phú Hào, Vũ Bình, An Dật, Cảnh Long, Nhân Phát. Đa số đều là bạn của Phú Hào.

8 nữ, 5 nam, tổng cộng là 13 đứa.

Lộ Lộ nhập nhòe chìm vào giấc ngủ, mộng đẹp chưa được bao lâu thì bị đập tắt.

"Lộ Lộ lăn xuống đây mau lên không tôi sẽ lên đó bây giờ." một giọng nói phá tan giấc mơ đẹp đẽ của Lộ Lộ.

Lộ Lộ miễn cưỡng chui đầu ra khỏi cửa sổ, bên dưới chính là tên Đặng Hiểu Văn cùng xe hơi đen nhìn cũng khá mắc tiền, nhưng cô quan tâm chuyện đó làm gì?

"Chuyện gì?" Lộ Lộ mơ màng còn ngái ngủ ngáp dài.

"Thay quần áo lẹ lên, ba cô bắt tôi phải tới hộ tổng cơ tới khu tổ chức lễ hội ngay lập tức đó." Đặng Hiểu Văn nhìn thấy bộ dạng ngái ngủ của Lộ Lộ thì dăm chiêu không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Nghe tới chữ 'ba' cô liền lập tức tỉnh táo thay quần áo trong 1 phút 30 giây. Phan Cảnh Liêm pa pa là một người cha cực kì sùng ái và dễ tính không kém gì mẹ Lộ Lộ. Nhưng thật chất trong thâm tâm cô vẫn luôn áy náy và không quen với việc thay đổi thân phận Lộ Lộ, dù sao cô vẫn không có lương tâm lấy mất tình yêu thương thật sự của ba mẹ Lộ Lộ dành cho Lộ Lộ thật sự. Điều đó khiến cô thận trọng và để ý từng hành động của mình với gia đình họ Phan, cũng giống như một bản năng, cô không thể đánh lừa quá khứ và hiện tại, rằng cô không thuộc về thế giới này.

Cũng có thể một lúc nào đó, Lộ Lộ gặp tai nạn hay chỉ ngủ quên, hoặc thậm chí không làm bất cứ việc gì, linh hồn cô sẽ trở về thế giới cũ, trở về thân thể Minh Nhạc Y. Đó cũng là điều Lộ Lộ lo lắng, nơi này nếu sớm hơn cô không có luyến tiếc gì, nhưng bây giờ, cô có bạn bè, người thân, thầy cô, những tình cảm dù không dành cho Minh Nhạc Y này... dù biết là ích kỉ, nhưng cô muốn chiếm tất cả những thứ đó.

"Làm gì mà thất thần vậy? Nãy giờ nghe tôi nói gì không đó?"

Lộ Lộ giật mình, quay đầu nhìn Đặng Hiểu Văn cười gượng "Ngại quá, tôi mãi vẫn vướng một số chuyện. Thế anh có biết ba gọi tôi tới đó làm gì không? Không phải tới nay tôi cũng sẽ tới đây chơi cùng mọi người sao?"

"Tôi không biết, thật ra một xe chở nhân viên của công ty Caret gặp tai nạn, trong đó có cả nữ ca sĩ... tên gì quên mất rồi. Kệ đi, nói chung là cô gái đó có một show diễn chung với tôi. Có lẽ ông ta muốn giúp cô để cô làm người thay thế chẳng?" Đặng Hiểu Văn tay gõ nhịp lên thanh ngăn cách, mắt hơi liếc nhìn Lộ Lộ.

"Có chuyện đó sao?" Lộ Lộ nhú mày không vui "Nếu thật sự thiếu người thì tôi sẽ giúp thử, nhưng nếu tôi lợi dụng chức quyền để giành giật cơ hội như vậy... mất mặt lắm, tôi không làm đâu."

"Không phải tới hôm đó cô tiểu thư Phan gia cũng lợi dụng chức quyền sao? Bây giờ lại không muốn?" Đặng Hiểu Văn để bộ mặt cực kì đáng ăn đòn nhìn Lộ Lộ.

Lộ Lộ đã làm ra cái nghiệt gì mà nam nhân gặp cô là cứ châm biếm thế này. Đừng nói là bây giờ mà Minh Nhạc Y trước đây cũng vậy!

"Tôi thích làm gì kệ tôi, lúc đó khác bây giờ khác. Đương nhiên tôi cũng không phải dạng ngây thơ gì mà bỏ lỡ cơ hội, chỉ tại tôi cần giữ chút mặt mũi và mối quan hệ trong tương lai. Với lại... tôi không có hứng thú 'hát' với anh." Lộ Lộ nhấn mạnh câu cuối.

Đặng Hiểu Văn bất ngờ phanh xe gấp làm Lộ Lộ mém đập mặt vào cửa kính xe.

"Anh chơi tôi hả? Làm cái b*ep gì vậy?" Lộ Lộ sờ mũi sưng đỏ tức tối.

"Tới nơi rồi." Đặng Hiểu Văn lạnh nhạt lơ Lộ Lộ, tự mình bước ra khỏi xe.

"..."

Lộ Lộ nghiêng răng nghiêng lợi bước tới khu công ty Caret tập trung làm việc theo Đặng Hiểu Văn. Đúng như lời hấn nói, pa pa Lộ Lộ ngờ ý định cho cô hát cùng Đặng Hiểu Văn, thứ nhất cô thuộc lời, thứ hai gương mặt nhan sắc không tệ, mà quan trọng nhất là pa pa biết ước mơ làm ca sĩ đang ấp ủ trong tim Lộ Lộ.

"Pa pa, con cảm ơn ba đã giúp con, nhưng mà..."

"Ba biết con muốn nói gì, ba là người biết phân rõ việc tư việc công. Tất cả cũng nhờ vào tài năng của con thôi Lộ Lộ." Phan Cảnh Liêm mỉm cười thần bí.

Lộ Lộ ngẩn mặt ra.

Tài năng của cô?

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Nữ Thần Xuất Hiện.

"Nè, Lộ Lộ kêu là có việc nên đi tới đó trước, nói tụi mình tự đi tới sau." San San đọc tin nhắn điện thoại rồi ngược mặt thông báo với cả đám.

"Hửm? Cậu ấy tới đó rồi sao? Thần bí quá!" Thanh Vy mơ mộng "Giống như Lộ Lộ là một minh tinh nổi tiếng che dấu thân phận, cứ mỗi tối lại lột xác trở thành một con người hoàn toàn khác."

"Cũng có lí ha, nhưng tớ chưa nghe thấy Lộ Lộ hát bao giờ. Không biết cậu ấy có hát hay không." Nhân Phát gật gù.

Phú Hào không nói gì, hướng về phía bãi biển nơi tổ chức lễ hội, xa xăm như nghĩ điều gì.

Màn đêm dần dần buông xuống, người tới tập nập lễ hội âm nhạc càng ngày càng đông, tim Lộ Lộ vì thế cũng đập mạnh hơn.

Làm ơn đi, Lộ Lộ dù có bản lĩnh cỡ nào thì đây cũng là lần đầu cô hát trực tiếp trước mắt nhiều người như vậy, lo sợ và thấp thỏm là việc không thể tránh khỏi.

Lộ Lộ cũng không biết ban tổ chức ở đây đang nghĩ gì mà lại thay đổi cách biểu diễn nhanh như vậy chỉ trong vài tiếng đồng hồ thuyết phục và vài phút biểu diễn thử non nớt của cô. Nhưng miễn sao là họ không bắt công ty ba cô bồi thường tiền hợp đồng là được. Cô hát quá tệ thì họ chịu trách nhiệm.. nhưng vậy cũng quá bề mặt đi! Ước mơ ca sĩ của Lộ Lộ sao lại xếp xỉ xỉ như bong bóng thế này.

Lộ Lộ đang vắn về móng tay vì áp lực thì một người bất ngờ xuất hiện, Quan Thượng Phong.

"Quả nhiên như tôi nghĩ, cô vẫn còn nghiệp dư lắm! Phan Lộ Lộ!" Quan Thượng Phong không tí tiếc nuối phun ra những lời như mũi tên đâm vào tim Lộ Lộ, hấn hơi khựng lại nhìn gương mặt náo nức của Lộ Lộ "Nhưng tôi mong một sự bất ngờ từ cô, đừng làm tôi thất vọng."

Lộ Lộ ngẩn người, Quan Thượng Phong nam chủ hai mặt là đang... động viên Lộ Lộ? Không phải hấn ghét cô sao?

Có lẽ tên này thật sự không tệ như Lộ Lộ nghĩ, người ta thường yêu quá hóa cuồng. Lộ Lộ không muốn đối nghịch hay dính dáng tới nam chủ, nhưng khi cần giao hảo hay cảm ơn liền phải thực hiện.

"Cảm ơn nha, anh hãy chờ xem." Lộ Lộ nở nụ cười thật lòng và chói lóa, cô đứng dậy hít sâu và bước đi tự tin "Nữ thần công chúng sẽ xuất hiện vào đêm nhạc hôm nay!"

8:00 p.m 26/12/20xx

"Chào mừng tới thế giới âm nhạc. Chúng tôi rất vui vì sự hiện diện của các bạn ngày hôm nay, nhờ các nhà tài trợ và ban tổ chức Lễ hội Music Winter Stars đã được diễn tại bãi biển xinh đẹp này. Không để các bạn chờ lâu, bắt đầu quẩy thôi."

Ngay lập tức âm thanh hò reo vang vọng từ bốn phía, đèn màu chớp nhoáng lấp lánh tụ tập trên sân khấu. Lễ hội âm nhạc chính thức bắt đầu.

Lộ Lộ quan sát một hồi, sắp tới lượt mình thì cô vào thay đồ. Nhìn khuôn mặt mình trong gương, Lộ Lộ nhớ tới những màn trình diễn ban nãy.

Ra đó là ca sĩ chuyên nghiệp? Quả thật ở một đẳng cấp khác! Họ có thể vừa hát vừa tạo dáng không cần suy nghĩ mà vẫn đẹp đẽ ở mọi góc quay. Lộ Lộ... có nên bắt chước cách tạo dáng của họ.

"Nhưng tôi mong một sự bất ngờ từ cô, đừng làm tôi thất vọng."

Câu nói đó vang vọng trong đầu Lộ Lộ, cô nắm chặt lòng bàn tay.

Không được, việc đó quá tầm thường! Lộ Lộ hơn bất kì ai ở nơi này mong muốn âm nhạc của mình truyền đạt tới tim của khán giả.

Lộ Lộ sờ gương mặt, đúng vậy, không phải nhờ gương mặt xinh đẹp của Phan Lộ Lộ, mà bằng lòng nhiệt huyết, tâm hồn của Minh Nhạc Y. Cô đã chờ đợi và bỏ lỡ biết bao cơ hội, quá lâu rồi! Cô không thể chần chừ được nữa.

Ame, cậu sẽ nghe giọng hát của tớ chứ? Ước mơ chỉ có trong giấc mơ, giờ đây tớ sẽ đoạt lấy nó. Hãy tiếp nguồn sức mạnh cho tớ, và không gọi tớ là neko (mèo) chỉ biết chạy trốn nữa.

Vì lần này tớ sẽ không bỏ trốn nữa.

Đặng Hiểu Văn bên ngoài đã hoàn thành phần diễn của mình, hẳn thật tò mò không biết Lộ Lộ sẽ biểu diễn như thế nào. Ban đầu Lộ Lộ sẽ hát chung với hắn, nhưng tự nhiên sau khi ban tổ chức nghe Lộ Lộ hát xong thì lại lập tức tảo bạo thay đổi toàn bộ các màn trình diễn và phần nói, cho Lộ Lộ hát hẳn một bài riêng, còn chịu trách nhiệm về khoản thiệt hại và bồi thường nếu có vấn đề.

Đặng Hiểu Văn cũng thấy giọng hát của Lộ Lộ có tiềm năng nhưng vẫn không đến mức làm tới như vậy, rốt cuộc là có uẩn khúc gì...

Không nghĩ nhiều, Đặng Hiểu Văn tấp vào cánh gà chờ đợi.

Tất cả đèn chìm đều bị tắt, sân khấu chìm vào bóng tối. Và một màn hình trắng hiện ra, cùng với bóng của một cô gái đang ngồi trên ghế.

Âm nhạc vang lên, cùng lúc đó là những chùm hoa tuyết dịu dàng phản chiếu trên sân khấu. Đặng Hiểu Văn nhận ra, đây là bài hát Lộ Lộ đã đăng tải trên trang web Love Music.

Mọi người dưới sân khấu đa số cũng nhận ra nhân vật gây sóng gió trên Love Music. Cô ca sĩ nghiệp dư thần bí với giọng hát êm đềm, lắng đọng và lời nhạc đầy ý nghĩa. Video không hề quay thấy được mặt của cô khiến cư dân mạng phải ồn ào một phen, có người nói cô xinh đẹp như thiên thần hay tiên nhân, có người nói cô quá xấu xí nên không dám lộ mặt.

Dù vậy nhưng không ai ngờ tới số phiếu bình chọn cùng fan của cô gái thần bí vẫn rất đông, cô đã dành trọn một vé được tiến thẳng vào cuộc thi chính thức Love Music. Giờ đây mọi người đều ồn ào thốn thức.

"Là ca sĩ giấu mặt Minh Nhạc Y! Sao cô ấy lại xuất hiện ở lễ hội âm nhạc chứ?"

"Ai biết? Không phải tốt sao? Cuối cùng cũng có thể nhìn thấy mặt Minh Nhạc Y rồi."

Âm thanh trong lễ hội bắt đầu tăng nhanh, ai cũng háo hức chờ một Minh Nhạc Y trong lòng.

Cuối cùng, đoạn nhạc dạo tắt đi. Đèn xanh đỏ chiếu vào trọng tâm sân khấu. Lộ Lộ xé tấm màn hình trắng và xuất hiện.

Lộ Lộ mặc áo đen đan dây chéo phức tạp cùng váy quần kiểu cách, cô đi boots đen cao kiêu thất lưng cùng kiểu tóc ngắn được cột đuôi gà đơn giản, bên phải mái tóc cô còn gắn một bông hoa hồng đỏ nổi bật làm điểm nhấn. Quần áo cũng không quá ấn tượng nhưng khi mặc trên người Lộ Lộ, cô đã tỏa ra một khí chất cuốn hút kì lạ.

Lộ Lộ bắt đầu hát một ca khúc sôi động do cô vừa sáng tác. Bài đầu tiên trên video và một bài hát nhẹ nhàng, trầm lắng, nhiều ý nghĩa thì bài hát này lại sôi động, ít câu hát. Đó chính là hiệu ứng âm thanh.

Ca khúc mới của Lộ Lộ rất hợp với không khí của lễ hội âm nhạc, giai điệu nhanh và dễ thuộc nên nhanh chóng hòa nhập vào khán giả.

Lộ Lộ say sưa hát trên sân khấu, đúng như con người cô, không phải quyền rũ, đáng yêu mà trẻ trung, mạnh mẽ, năng động, thành thực.

Không biết sau này liệu Lộ Lộ có thể làm chấn động ngành giải trí hay không, nhưng ngay bây giờ, cô đã khiến khán giả rung động và hâm mộ.

Đặng Hiểu Văn không rời mắt khỏi Lộ Lộ, khi cô lên sân khấu, rất khác biệt.

Quan Thượng Phong im lặng nhìn cô gái đang tỏa sáng trên sân khấu, Lộ Lộ đã không làm hắn thất vọng. Hắn cảm nhận một điều gì đó khác biệt so với lần biểu diễn ở Hot sky, cô ấy đã tiến bộ hơn.

Công ty đối thủ có một cô gái thú vị như vậy, hẳn cũng không mất nhắm mắt mở được. Tội xác định cô rồi, Phan Lộ Lộ.

Một nữ thần đã xuất hiện!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Vị Khách Không Mời.

Lộ Lộ đầu óc quay cuồng đi vào cánh gà, mọi người hứng khởi chúc mừng.

"Em thật sự làm rất tốt, tôi còn không nhìn ra em mới vào nghề đâu."

"Tuyệt quá, bây giờ tôi hiểu bạn tổ chức lại mạo hiểm như vậy."

"Không ngờ con gái tổng giám đốc lại giỏi như vậy, công ty Caret lại sắp có một con bảo mới rồi."

"..." Lộ Lộ cười gượng trước những lời tán dương, nếu được như vậy thì tốt quá.

"Lộ Lộ!!!" San San cùng đám bạn thân chạy từ xa.

"Chú ơi, cho họ vào đi, họ là bạn cháu." Lộ Lộ vội nói.

Cả đám vây quanh Lộ Lộ, San San bây giờ vẫn không tin vào mắt mình "Lộ Lộ, cậu làm tốt... bất ngờ quá, ngày thường cậu là đứa tè nhạt, thiếu nghiêm túc... vậy mà khi lên sân khấu như... nữ thần vậy!"

"Cậu hát hay lắm Lộ Lộ, tớ trở thành fan trung thành luôn rồi." Huyền Trang cùng Lan- Mai- Đào- Cúc ánh mắt lấp lánh nhìn Lộ Lộ như bảo vật.

"Nữ thần của lòng anh!!!" An Dật cũng làm dáng thái quá không kém.

"Lộ Lộ?" San San cảm thấy Lộ Lộ từ nãy giờ không phản ứng gì, là xấu hổ sao?

Lộ Lộ ngược mặt lên, đôi mắt long lanh tỏa sáng như vì sao đọng đầy nước mắt bắt đầu tuôn rơi.

"Hu hu... tớ làm được rồi... Tớ thật sự đã hát trên sân khấu... hu hu..." bỗng nhiên lời chúc mừng thay vào những giọt nước mắt hạnh phúc của Lộ Lộ.

Lộ Lộ ôm chầm San San khóc òa lên không biết trời đất, mọi người bắt đầu choáng váng trước hành động của Lộ Lộ.

Quan Thượng Phong nhìn từ xa nhếch môi cười tà "Vẫn còn nghiệp dư lắm, nhưng... rất đáng yêu!"

"Ồn chưa? Tớ không ngờ có thể thấy giọt nước mắt cá sấu của Lộ Lộ đấy, tưởng cậu không biết khóc là gì luôn chứ." San San chìa ra lon nước trà ô long cho Lộ Lộ.

"Trà ô long? Không thích đâu! Mua trà sữa cho tớ đi." Lộ Lộ vừa nói vừa dùng khăn giấy sùi sụt.

"Đừng có kén cá chọn canh nha! Tớ có lòng là hay lắm rồi đó còn sai như ôsin." San San cốc đầu Lộ Lộ không thương tiếc.

"Để chị đi mua cho."

Lộ Lộ ngược lên, là chị Tà Uyên Như.

"Vây chị nghe kĩ nha, mua trà sữa cho em ở K' Cold đó. Trà sữa cacao ly jumbo ít đá ngọt nhiều sốt chocolate 2 pudding chocolate, 2 pudding trứng, 1 pudding cappuccino, 1 phần trân châu mật ong, 1 phần ngọc trai blueberry, 5 viên phô mai cà phê, 1 phần khúc bạch chocolate, 1 phần whipping cream, 1 phần mochi sữa, 2 phần thạch lục trà và việt quất." Lộ Lộ cười ngây thơ vô số tội nhìn Tà Uyên Như.

"Cái này rõ ràng là cậu khi dễ cô ấy." Phú Hào tức tối.

"Xuy xuy, thấy gái quên bạn. Tui mới không thèm chấp. San San biết sở uống của mình mà, mua giùm đi." Lộ Lộ hừ lạnh không thèm nhìn nữa.

"Không sao, chị ghi lại rồi nên để chị đi cho." Tà Uyên Như vội hòa giải.

"Anh đi chung với em." Phú Hào mỉm cười đầy nhu tình nhìn Tà Uyên Như.

Đội hai người đã đi, Huyền Trang mới thở dài "Phú Hào quả thật thay đổi rồi, không biết đây là tốt hay xấu nữa."

"Ừm, có phần..." San San cũng không biết nên lí giải thế nào.

"Bỏ đi." Lộ Lộ mặt mũi cười cợt tọc, mắt nhắm nghiền như suy nghĩ điều gì.

Giữa nam và nữ không thể tồn tại tình bạn, nhưng nếu có thì nó phải có một chất xúc tác nào đó, hoặc cùng lắm chỉ có thể là bạn xã giao. Lộ Lộ đã quá coi trọng Phú Hào rồi, mơ tưởng hấn giống như Ame của Minh Nhạc Y, nhưng hiển nhiên cô đã sai lầm. Chất xúc tác giữa họ chính là Tà Uyển Như, đó chính là vấn đề.

Cuối cùng nói trắng ra Phú Hào cũng chỉ lợi dụng Lộ Lộ để quen với Tà Uyển Như mà thôi. Cô biết rõ điều đó, và cũng không hờn giận, vì căn bản họ không phải bạn thân thực thụ.

Tình yêu có thể thay đổi, hàn gắn, nhưng tình bạn lại mãnh liệt và bền bỉ hơn nhiều. Vì nếu là bạn thân, Lộ Lộ sẽ không chấp nhận sự phản bội.

Lộ Lộ quay sang cười ranh mãnh nhìn San San, Quan Tiết San, cậu xác định đi nhé!!

Cả đám về phòng trọ thì lúc đó đã 4 giờ sáng, nắng chưa lên và sương vẫn chưa tan, dù bọn họ đã ngủ trước đó nhưng vẫn không tránh được ngáp dài. Lộ Lộ nhâm nhi ly trà sữa Tà Uyển Như vừa mới mua, đúng là tiệm cô yêu thích luôn luôn ngon nhất!!

Lộ Lộ ngửi mùi hương nhẹ nhàng của biển, cuộc sống của tiểu thư thật quá sung sướng mà.

Pằng!!

Lộ Lộ giật mình, vừa này là tiếng súng sao? Cô vội vàng bước xuống cầu thang tới phòng chủ trọ.

"Bà ơi, lúc này có chuyện gì vậy?"

"Cháu mới tới đây nên không biết, chuyện đó ở khu này diễn ra thường xuyên. Tốt nhất đừng nên ra xem hay tò mò họa dính vào thân." bà chủ mỉm cười rồi tiếp tục đan găng tay len.

Lộ Lộ thờ phào đi lên thì bắt gặp Thanh Vy ở cầu thang.

"Đúng là ở nơi nào cũng tràn ngập nguy hiểm, nơi này cũng không khác thành phố ha." Thanh Vy nâng cặp mắt kính than thở.

"Ừm, may mà Thanh Vy ăn mặc như vậy chứ nếu người ngoài thấy được bộ dạng xinh đẹp của cậu..." Lộ Lộ cười gian như hồ ly, bất ngờ tấn công thọt lét Thanh Vy "Sẽ xác định luôn!!!!"

"Ha ha... được rồi, không... ha ha... không giỡn nữa, nếu không đừng trách ta vô tình nha." Thanh Vy cười muốn chảy ra nước mắt.

"Ngủ ngon nha Lộ Lộ!"

"Ngủ ngon, mai còn đi công viên trò chơi tiếp!!!" Lộ Lộ nháy mắt.

Lộ Lộ quay trở về phòng của mình, vừa bật đèn lên thì cô sững sốt, là máu? Không thể nào...

"Im lặng, mau giúp tôi trốn, không tôi sẽ giết cô." giọng nói của một người đàn ông vang vọng bên tai Lộ Lộ, cô cảm nhận được sự lạnh lẽo từ con dao đang kề sát cổ mình.

Lộ Lộ cố gắng bình tĩnh lại, quay mặt ra hiệu cho hấn im lặng. Cô gấp rút mở túi du lịch cực kì lớn của mình lấy hết quần áo ra, 'nhét' hấn vào bên trong rồi trải lên một tấm vải đen, sau đó bỏ quần áo của mình đắp lên ngay trang.

Giấu người đàn ông đó đã xong, còn Lộ Lộ...

Chưa đầy 1 phút, Lộ Lộ cảm nhận được vài ba người lạ đột nhập phòng mình nhưng cô vẫn giả bộ ngủ say.

"Mau lục soát, nhẹ nhàng một chút, bên trong có người." giọng nói thì thảo vang lên. Lộ Lộ thờ phào, xem ra bọn này còn có lương tâm, không giết người vô tội.

"Trên mặt sàn có vết máu!"

Đám người mặt đồ đen giật mình nhìn máu vát vương trên sàn, ngay lúc đó, Lộ Lộ xoay người để lộ chiếc đệm của mình.

"Hào... nhah nah... tiểu công mau chịch tiểu thụ đề..."

Người đàn ông trốn trong túi nổi gân xanh, con nhỏ đó đang làm cái gì thế.

Đám người mặc đồ đen đầu đầy vạch đen, sau đó đỏ mặt.

"Nơi này không có gì bất thường, thứ đó... là kinh nguyệt của cô ta!" một người cố gắng nói lên thứ đáng xấu hổ, may mắn là hấn chưa sờ thứ vệt máu trên sàn, ô ối quá!

"Chịch.... chi... chịch đề, tiểu công."

Đám người đồ đen run run khoe miệng, thanh niên ngày nay toàn là hủ nữ, ngay cả ngủ cũng nói mớ mấy chuyện kinh tởm như vậy.

Thế là bọn họ chỉ lục soát sơ sơ phòng của Lộ Lộ, rồi mau chóng thoát nhanh cái động hủ nữ có... kinh nguyệt đáng sợ này.

Lộ Lộ mở choàng con mắt tỉnh táo, bật dậy nói với người đàn ông "Bọn họ đi rồi, đợi một chút."

Người đàn ông vừa nghe thì cũng bật dậy, hẩn liền nhìn thấy Lộ Lộ đang thay quần lót và để lộ cả hơn nửa mông.

"Tôi đã kêu là đợi một chút mà!!!"

Từ khi cha mẹ sinh ra tới giờ đây là lần đầu tiên Lộ Lộ phải chịu cảnh xấu hổ như vậy. Lộ Lộ ánh mắt căm phẫn vừa liếc nhìn người đàn ông đáng ghét kia vừa băng bó vết thương cho hẩn.

Không ngờ người uy hiếp Lộ Lộ lại là Bạo Lăng Đằng nam chủ, đúng là thế giới này thật nhỏ bé mà.

"Bây giờ tôi mới để ý, lúc trước gặp cô, cô cũng lời Tà Uyển Như gì đó xuống bằng lí do 'tới tháng', hôm nay cũng dùng cả cách này để giúp tôi nữa." Bạo Lăng Đằng buồn cười nhìn Lộ Lộ.

"Một cách nhưng hữu dụng là được!" Lộ Lộ nghĩ tới đây lại thấy buồn nôn, lúc này cô đã bôi máu của hẩn lên đáy quần của mình để giả bộ bị kinh nguyệt, bây giờ nghĩ lại... mất vệ sinh quá đi.

"Tại sao tự nhiên hồi này cô lại giả bộ nói mớ vậy, cũng đâu nhất thiết."

"Những người đàn ông chân chính sợ nhất là hủ nữ, tôi nghĩ vậy." Lộ Lộ dùng tay "Xong rồi."

Không ngờ Lộ Lộ mang dụng cụ y tế lại có ích như vậy, ban đầu là tính mang cho Tà Uyển Như hay bị bắt nạt, xem ra không cần rồi.

"Tôi cứu anh rồi, bây giờ lần đi đi. Tôi không muốn chết chung cùng anh đâu, tôi vẫn còn nhiều nguyện vọng lắm." Lộ Lộ nhàn nhạt đuổi tên bang chủ hắc đạo này, quan hệ với hẩn chẳng có gì tốt đẹp hết.

"Cô nghĩ đuổi được tôi sao?" Bạo Lăng Đằng nhếch môi cười xấu xa "Lúc này tôi đã thấy mông của cô, nên... tôi sẽ chịu trách nhiệm."

"Anh!" Lộ Lộ tái xanh mặt hô hoán, hẩn bắt ngờ tiến sát mặt cô và...

Bạo Lăng Đằng bỗng dè lên người Lộ Lộ.

"Nè nè, anh nặng quá."

"...Z...ZZ..."

Tên Bạo Lăng Đằng giơ mặt với cô hả? Ngủ? Chết tiệt, cô không đẩy hẩn được, không phải sợ hẩn bị lỡ vết thương, mà vì tên này nặng như heo!!!!!!

Lộ Lộ mơ màng mở mắt, cô nhận ra thì mình đã nằm trong lòng Bạo Lăng Đằng từ bao giờ.

Cô không phải là sắc nữ nhưng mà hẩn thật sự rất mỹ. Nếu lúc hẩn tỉnh như hung thần ác sát, khí thế bức người như nhuộm từng bộ phận trong biển máu, thì giờ đây ngừ quan của Bạo Lăng Đằng tỉnh tề đến từng mi- lét, mặt như chạm khắc, khỏe mỗi mang nét nhu hòa hiếm có, nhưng vẫn không mất sự lạnh lạnh mỉ hoặc. Lông mi dài uốn cong còn đẹp hơn của Lộ Lộ hay Tà Uyển Như.

Lộ Lộ đã nảy ý tá tâm định mi trộm hẩn, nhưng ý thức còn sót lại cho cô biết tốt nhất không nên chơi đại. Ai cũng được, duy chỉ hẩn ta là không bao giờ.

Hắc đạo đó! Là hắc đạo! Trước đây ở thế giới Minh Nhạc Y hắc đạo cũng không hề thiếu, một lần Minh Nhạc Y từng đụng mặt với bọn họ. Họ hoàn toàn khác biệt với đám giang hồ ăn chơi, phá phách, từng cử chỉ hành xử của bọn họ đều đã mang hẩn khí run sợ. Minh Nhạc Y xem mất mạng vì bọn hắc đạo.

Chuyện đó cũng là một nốt nhạc cao trong bản nhạc quá khứ của Minh Nhạc Y, còn là kinh nghiệm xương máu của cô.

Tuyệt đối đừng dính dáng tới người này!

Lộ Lộ nhẹ nhàng đẩy hẩn và chui ra khỏi lòng hẩn, bỗng nhiên chân cô bị nắm lại.

"Anh tỉnh rồi hả?" Lộ Lộ quay mặt cười gượng, thì bất gặp ánh mắt sáng quắc đầy thâm thúy của Bạo Lăng Đằng.

"Tôi phải xuống nhà ăn sáng, bạn tôi sắp dậy rồi. Chút nữa chúng tôi sẽ đi công viên giải trí."

"Hum..." Bạo Lăng Đằng ngáp dài tỏ vẻ không quan tâm "Tôi sẽ ở tạm trong đây, đừng cho vào đây. Còn nữa..."

Bạo Lăng Đằng bỗng nhiên hôn trán tôi nhàn nhạt ý cười "Đừng quên mang đồ ăn nữa."

Lộ Lộ ngẩn mặt ra, tại sao lại sai nguyên tác như vậy? Hắn sao có thể ôn nhu thế chứ? Ôn nhu là chuyên môn của tên Mạc Quân Nguyệt sao? Bạo Lăng Đằng ngay cả với nữ chủ cũng là tàn ác xâm chiếm, giống kiểu S-M ý. Mỗi lần Tà Uyển Như dính tới người đàn ông nào là Bạo Lăng Đằng lại bắt cóc Tà Uyển Như rồi hành hạ, tra tấn cô. Nếu là trong tiểu thuyết thì rất kích thích với mấy sắc nữ biến thái như Lộ Lộ, nhưng bây giờ cô đã xuyên vào nơi này thì lại là chuyện khác.

Không hiểu vì sao Bạo Lăng Đằng mang cho cô cảm giác ám áp như anh hai vậy, nên Lộ Lộ không nhẫn tâm để hắn chết. Lộ Lộ đã biến đổi nguyên tác tiểu thuyết quá nhiều, có thể những phân cảnh tiếp theo lúc Tà Uyển Như cứu mạng Bạo Lăng Đằng nhiều lần trong gang tấc hay việc hắn tàn sát vài tổ chức dám bắt cóc Tà Uyển Như- người phụ nữ của Bạo Lăng Đằng sẽ không diễn ra.

Lúc đó Lộ Lộ phải làm thế nào?

Lộ Lộ lắc đầu, chuyện tới đâu hay tới đó, vẫn chưa phải lúc xảy ra phân cảnh này, nếu Tà Uyển Như không xuất hiện Lộ Lộ liền bắt cô ấy xuất hiện, cùng lắm Lộ Lộ sẽ thay thế Tà Uyển Như giúp hắn cũng được.

Dường như lời thề 'Không đụng chạm tới hắc đạo' Lộ Lộ đã quên bằng từ lúc nào.

"Ohayo gozaimasu!!!" San San bỗng nói tiếng Nhật chào Lộ Lộ.

"Hôm nay lên con hay sao mà cậu bày đặt nói tiếng Nhật vậy?" Lộ Lộ trêu đùa.

"Sao lúc nào cậu cũng đùa giỡn được vậy, Lộ Lộ? Ba cậu đã mua đồ ăn Nhật đến cho cả đám ăn vì biết cậu không đến ăn tiệc bữa tối hôm qua đó." San San bịu môi.

Lộ Lộ ngẫm lại, đúng là hồi hôm qua vài biên tập viên có rủ Lộ Lộ ăn tiệc mừng nhưng tại buồn ngủ quá nên cô mới không đi.

"Xuống ăn thôi."

Bạo Lăng Đằng nhắm nghiền hai đôi mắt, không hiểu sao trước người con gái này hắn lại có thể coi bỏ lóp rào chắn của mình. Hắn không tin tưởng bất kì ai, ngay cả đám bạn thân của hắn cũng toàn là một lũ hồ ly lão luyện. Nhưng Lộ Lộ, hắn đã từng gặp cô ở Hot sky, bộ dạng kiêu ngạo của cô không hề khiến hắn chán ghét mà còn khiến hắn thương thức. Nếu có người gọi Lộ Lộ là nữ thần Bạo Lăng Đằng cũng không quá kinh ngạc.

Lộ Lộ luôn tạo ra một không khí thoải mái, gần gũi, an tâm cho Bạo Lăng Đằng. Hắn đối với cô không phải là hứng thú nhất thời giống Đặng Thần, Quan Thượng Phong, tò mò giống Đặng Hiểu Văn hay yêu thích giống Mạc Quân Nguyệt, mà chỉ đơn thuần là cùng chung một cảm giác.

Liệu không biết Lộ Lộ có nghĩ giống hắn không?

Bạo Lăng Đằng cầm điện thoại đang rung chuông.

"Chúng tôi thật sự xin lỗi ngài, xin hãy trừng phạt chúng tôi."

"Đưa cho Ánh xử lí, đã tìm ra kẻ chủ mưu chưa?" Bạo Lăng Đằng thoáng chốc một thân dày đặc sát khí bức người.

"Dạ rồi, tôi sẽ gửi thông tin qua điện thoại của ngài, bây giờ ngài có thể an tâm trở về tổ chức."

"Được."

Bạo Lăng Đằng tắt máy, sờ sờ khóe môi có chút tiếc nuối, lại nở nụ cười nhạt.

Lộ Lộ, chắc chắn chúng ta sẽ gặp lại! Mong cô đừng quá thân cận với bọn người kia, một lần tôi có thể tha thứ, nhưng lần tiếp theo...

Lộ Lộ ngây thơ không hề biết bản thân đã bị thêm một nam chủ 'xác định'. Lúc cô trở về phòng ngủ thì đã không còn thấy bóng dáng của Bạo Lăng Đằng.

"Hum... hắn đi rồi nhì." thôi kệ, chỉ cần hắn không đụng tới Quan Tiết San, bán nhỏ đó vô hộp đêm là Lộ Lộ an tâm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Tái Ngộ.

"Lộ Lộ, ở đây nè!" San San vẫy hai tay ra hiệu cho Lộ Lộ, vẻ mặt vô cùng phấn khích.

"Thật là, cậu đúng là trẻ con quá đó San San. Vậy sao có bạn trai?" Huyền Trang khước miệng thoáng vòng cung hoàn mỹ dạy bảo.

"Nhan sắc của tớ dư thừa có người theo, chỉ tại chưa có ai đủ tiêu chuẩn nhỏ noi của tớ thôi." San San vênh mặt tự tin.

"Tiêu chuẩn của cậu là gì vậy?" An Dật tò mò hỏi.

"Ga lăng, chung thủy, giỏi nấu ăn, là người đáng tin cậy, tạo cho tớ cảm giác an toàn, không cần đẹp trai quá nhưng cũng không được xấu quá." San San học hỏi từ Lộ Lộ mấy tập trước đồng đặc nói.

"Coi bộ còn khó hơn cả gặp trai đẹp đó chứ, cậu ế chắc rồi San San!" Mai thoa son màu cherry tiến sát mặt San San cười chia buồn.

"Tán dóc đủ rồi, giờ quẩy thôi." Lộ Lộ nhe răng xòe mấy tấm vé trò chơi vừa mới mua xong.

"Dezzz!!! Lộ Lộ là tuyệt nhất!!!" cả đám nhảy lên hò reo.

Tàu lượn siêu tốc, đu quay, thuyền bay,... không biết đã mấy năm rồi Lộ Lộ mới chơi lại mấy trò này. Nhớ tới mỗi lần rù Ame đi chơi thì 80% bữa đó trời mưa, thế là cả hai đứa ngồi xem anime cả ngày. Cô thì uống trà sữa vỉa hè, Ame thì uống coca hay pepsi.

Ừm, không hiểu sao lúc là bà cô 35 tuổi cô chẳng thêm nhớ gì về tên bạn thân đó, bây giờ thì hờ một chút lại nhớ tới hần. Kì lạ ghê! Không biết bây giờ hần sao rồi. Ame chắc hần cũng đã 35 tuổi? Hần với tài năng công nghệ hần đang làm việc cho công ty game hay lập trình phần mềm gì đó, chắc sẽ ổn thôi nhỉ?

"Chị Lộ Lộ!"

Lộ Lộ giật mình, tại sao lúc nào tên cô cũng được gọi lên từ đằng sau lưng vậy nhỉ?

"Tiểu Bình? Em là Trịnh Ngọc Bình phải không?" Lộ Lộ kinh ngạc.

Trước mắt cô là một cậu bé 16 tuổi, vẫn xinh đẹp như thiên sứ, bộ dạng yếu ớt như con gái, nhưng điều đáng bất ngờ là tóc của Trịnh Ngọc Bình đã mọc lại. Em ấy chính là người đã dạy Lộ Lộ đánh đàn ghita lúc cô đang chữa trị ở bệnh viện, Trịnh Ngọc Bình đội nón len cùng khăn quàng cổ in hình mèo con mà Lộ Lộ, tuy rằng biết nó rất... nữ tính.

"Em có nói là mình bị bệnh ung thư đâu." Trịnh Ngọc Bình nhìn Lộ Lộ ngây ngốc nhìn mình thì nín cười, không biết Lộ Lộ thật sự là chị hay hần mới là người lớn hơn nữa. Nhưng biểu hiện này của cô ấy không ngoài suy nghĩ của hần.

Lộ Lộ không biết nhờ cô Trịnh Ngọc Bình mới mong muốn được điều trị thật nhanh để ra ngoài gặp Lộ Lộ. Trước đây, Trịnh Ngọc Bình cứ dây dưa không điều trị vì bệnh viện so với thế giới bên ngoài khiến hần cảm thấy bết ngốt ngạt hơn, và lại có thể khiến bọn người hạ độc Trịnh Ngọc Bình mất cảnh giác khi chuyển sang đánh chủ ý lên anh hần Trịnh Dật Hần.

Nhưng từ khi Lộ Lộ đi thì mọi thứ dường như buồn chán hơn hần, ngay cả đám con nít kia cũng suốt ngày than thở nhớ mong Lộ Lộ làm Trịnh Ngọc Bình nhức hết cả đầu.

Và vào ngày Noel, Lộ Lộ gửi quà cho Trịnh Ngọc Bình và bọn nhóc, hần vui mừng chưa được bao lâu thì khi mở ra... thật sự muốn đập đầu tự sát đi cho xong. Lộ Lộ tặng cho Trịnh Ngọc Bình nón và khăn quàng cổ len, nhưng lại in đầy hình hoạt hình chibi mèo con vô cùng đáng yêu và ti mi. Hần là con trai sao có thể mang cái này được!!!

Bạn cũng sẽ thích

Chuyện là tác giả (nữ phụ văn) bởi phan1909

Chuyện là tác giả (nữ phụ văn)

Bởi phan1909

10.8K 1.1K

[Np-H-Nữ Phụ Văn] Lãnh Đạm Pháo Hôi bởi BangHuyet

[Np-H-Nữ Phụ Văn] Lãnh Đạm Pháo Hôi

Bởi BangHuyet

11.3K 916

Nam chính, hãy cho tôi bình yên... bởi Martha_Ryna

Nam chính, hãy cho tôi bình yên...

Bởi Martha_Ryna

10.7K 895

NỮ PHỤ XUYỀN KHÔNG NGHỊCH CHUYỂN TÌNH THỂ- TÁC GIẢ: LẠC CHI LAN bởi NhuMisuta

NỮ PHỤ XUYỀN KHÔNG NGHỊCH CHUYỂN TÌNH THỂ- T...

Bởi NhuMisuta

8.7K 678

Ta chi là nữ phụ thôi mà bởi Talacahop

Ta chi là nữ phụ thôi mà

Bởi Talacahop

24.1K 1.8K

[Truyện dài] Xuyên qua thành nữ phụ bởi beantiramisu

[Truyện dài] Xuyên qua thành nữ phụ

Bởi beantiramisu

11.9K 1.1K

Ngôi Sao Thứ 2 (Nữ Phụ, Np, H) bởi AdamLilia

Ngôi Sao Thứ 2 (Nữ Phụ, Np, H)

Bởi AdamLilia

22.2K 1.8K

Trịnh Ngọc Bình nhìn lên món quà của bọn nhóc kia, bỗng hần thờ phào nhẹ nhõm. Bọn nhóc kia được tặng gấu bông, búp bê, coi bộ so với bọn nhóc hần vẫn đỡ hơn nhiều rồi. Trịnh Ngọc Bình bất đắc dĩ nhìn món quà của Lộ Lộ, mèo sao?

Cũng thật là giống tính cách của chị ấy!

Trịnh Ngọc Bình từ ái như ngọc châu trong sáng, da trắng môi hồng mỉm cười nhu thuận nhìn Lộ Lộ "Tuy hơi muộn, nhưng..." hần lôi ra một hộp quà màu vàng kim tuyến nho nhỏ gắn nơ xanh lam thanh lịch "Merry christmas!"

Lộ Lộ kinh ngạc, cô hôm đó chỉ thuận tiện đặt hàng qua mạng để tặng cho bọn họ coi như tạ tội vì không đến thăm, không ngờ Trịnh Ngọc Bình lại đến tận đây chỉ để tặng quà cho cô. Cái này làm Lộ Lộ áy náy quá!

Lộ Lộ gương cười cảm ơn rồi mở hộp quà ra... Trịnh Ngọc Bình tặng cô điện thoại? Nó còn có cả ốp lưng hình mèo con nữa!

"Sao em chơi sang vậy? Tặng bao điện thoại được rồi còn mua cả điện thoại tặng chị. Quà Giáng sinh chị tặng em cũng không mắc lắm đâu." Lộ Lộ run run khóe miệng nói.

"Bà chị keo kiệt này, em mới không giống như chị đó." Trịnh Ngọc Bình đùa cợt, rồi lấy từ trong túi ra một điện thoại tương tự "Chị xem, em cũng mua giống như chị nè."

"Không ngờ nha Lộ Lộ, thì ra gu bạn trai của cậu là như vậy." San San tiến sát tai của Lộ Lộ thả ngum khí.

"Thích người nhỏ tuổi, lại xinh đẹp như con gái. Lộ Lộ, tớ thật sự nghi ngờ giới tính của cậu đó." Cảnh Long cùng Nhân Phát tỏ vẻ nghiêm túc.

"Bạn trai cái be*p, bộ bạn bè không được xài đồ cặp hả? Nếu vậy tất cả các đứa con gái trên đời les hết rồi." Lộ Lộ gằng giọng bức bối.

Trịnh Ngọc Bình đôi mắt sáng lên có chút bức bối, thôi mà tùy chị vậy Lộ Lộ. Nếu chị muốn em là em trai em liền là em trai của chị. Muốn là bạn thân em sẵn sàng chấp nhận. Và ngay cả nếu chị muốn em làm người yêu... em cũng không ngại một bạn gái lớn tuổi đâu. Những suy nghĩ này duy chỉ có

Trịnh Ngọc Bình biết, chỉ cần hắn có thể bên cạnh Lộ Lộ là được.

"Em xin bắt cóc chị Lộ Lộ hôm nay nhé, chị vẫn chưa bồi thường đêm noel cho em đó. Dường như không thèm tới bệnh viện lần nào làm đám nhóc kia quấy rầy em gần chết." nói rồi, Trịnh Ngọc Bình không cho bọn họ kịp phản ứng nắm lấy tay Lộ Lộ chạy đi mất dạng.

San San kịp định thần lại thì nhìn trời oán than "Tại sao còn có mình tui F.A vậy trời!!!"

"..."

Lộ Lộ ngẩn ngơ nhìn bàn tay không lớn không nhỏ nắm lấy tay mình, không ngờ lực đạo của Trịnh Ngọc Bình cũng mạnh hơn cô nghĩ. Đúng là dù con trai có xinh đẹp, nhu nhược như Trịnh Ngọc Bình thì vẫn là mạnh hơn con gái, thật sự khác biệt nha.

Ngày hôm đó, Lộ Lộ giống như có một buổi hẹn kì lạ với một chàng trai giống như con gái Trịnh Ngọc Bình, cũng là cuộc hội ngộ đầy bất ngờ và vô cùng lãng mạn của họ.

Nhưng Lộ Lộ không hề biết, Trịnh Ngọc Bình đã bắt cấp dưới của Trịnh Dật Hàn tìm cô ngày đêm như thế nào.

Đám bị bắt lao động khổ dai thấy cậu chủ nhỏ chỉ vì đi tán gái mà hành hạ bọn họ thì khóc ròng. Ai đó không biết rằng bọn họ phải chạy vạt hết nơi này tới nơi khác thay vì sử dụng công nghệ tìm Lộ Lộ. Cậu chủ nhỏ vô cùng nhẫn tâm, mà cậu chủ lớn cũng mất nhắm mắt mở làm ngo, rốt cuộc mọi chuyện cũng đổ lên đầu bọn họ.

Bây giờ bọn họ chỉ thăm cầu nguyện cậu chủ lớn đừng có bạn gái, vì thứ nhất là tương tự như Trịnh Ngọc Bình, thứ hai là... đám nữ nhân kia sẽ không chịu từ bỏ đầu. Và ngày tháng đau khổ của các thành viên làm trâu làm ngựa này sẽ kéo dài vô tận.

Từ xa một chiếc xe hơi đen đậu nơi khuất tầm nhìn, Trịnh Dật Hàn đậy mắt ẩn dấu sắc bén nhìn Lộ Lộ cùng Trịnh Ngọc Bình. Hắn đã điều tra thân phận của Phan Lộ Lộ và biết được cô là tiểu thư của nhà họ Phan, con gái tổng giám đốc công ty Caret Phan Cảnh Liêm. Không biết cô ta có nhận ra từ trước thân phận của Trịnh Ngọc Bình cùng hắn không nhưng... nếu Lộ Lộ dám đụng tới em trai hắn thì không có kết thúc tốt đẹp đâu.

"Thưa ngài, nhóm sát thủ của chúng ta không hoàn thành được nhiệm vụ tiêu diệt Bạo Lãng Đảng của phía khách hàng, bây giờ khách hàng đang đòi gấp mặt ngài."

"Gấp mặt ta? Cũng quá can đảm đi." Trịnh Dật Hàn cười mỉa mai "Nhóm sát thủ càng ngày càng tệ, nguoi mau triển khai một đợt huấn luyện cho bọn họ những tuần sắp tới."

"Vâng." tên lái xe run run da đầu, bọn kia chết chắc rồi!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Điều Quan Trọng.

"Bye nha, mai một khi nào mấy cậu đi chơi nhớ rủ tui này nữa đó." đám con trai cười hí hửng xách ba lô ra khỏi xe.

"Được rồi đó mấy ba, một không có chuyện ăn bám cô tiểu thư nhà giàu đâu. Đúng là bọn không biết xấu hổ mà! Lộ Lộ, từ bây giờ tớ sẽ 'thắt lưng buộc bụng', bữa sau chắc chắn sẽ bao cậu đi chơi trọn gói luôn." Huyền Trang vỗ ngực đảm bảo.

"Thật là, bạn bè để ý tiểu tiết làm gì." Lộ Lộ cười cười cảm động, bọn này cũng còn lương tâm nha.

"Thôi nghỉ tết vui vẻ nha, có gì một tôi sẽ sang chúc Tết." Phú Hào nói xong liền biến mất dạng. Lộ Lộ cảm thấy kì lạ, từ bữa lễ hội âm nhạc tới giờ hắn chưa từng nói câu nào, bây giờ mới keo kiệt nói mấy câu lại đi luôn. Chẳng lẽ Tà Uyển Như với Phú Hào xảy ra chuyện gì? Thôi yêu đương mà, để bọn họ tự xử lí, Lộ Lộ không nên xen vào quá nhiều.

Lộ Lộ mở cửa căn nhà thân yêu của mình, chắc hẳn ba mẹ cô đã về tới nhà.

"Ba, mẹ?" tại sao nhà lại tối om như vậy?

Puumm!!! Mắt của Lộ Lộ lóe thấy màu sắc sặc sỡ.

"Chúc mừng show diễn đầu tiên của công chúa của mẹ!!!" Mẹ Lộ Lộ hân diện ôm chầm lấy bảo bối của mình. Bà không ngờ con gái của mình lại tài năng như vậy, bà dường như không nhận ra công chúa bé bỏng nũng nịu ngày nào, bây giờ trở thành một ca sĩ xinh đẹp, chín chắn.

"Lúc đầu ba thật sự có chút lo lắng, nhưng bây giờ, ba an tâm cho con tự đứng vững trước sự nghiệp này." Phan Cảnh Liêm nét mặt nhu hòa cũng không kém đi mấy phần nghiêm nghị, đáng tin tưởng.

"Pa pa, ma ma..." Lộ Lộ không dùng từ nào để diễn tả cảm xúc bây giờ, tình cảm ba mẹ dành cho cô còn hơn cả ba mẹ ruột của cô lúc là Minh Nhạc Y.

Trong quá khứ, dường như họ luôn có chút xa cách và thờ ơ với Minh Nhạc Y. Mãi đến khi cô tìm được việc làm, họ liền cho cô ở riêng tự sống một cuộc sống mới. Cô đọc qua biết bao nhiêu tiểu thuyết, văn chương. Người ta nói tình cảm gia đình là thứ bất diệt, nó đã ngấm sâu trong máu thịt mà không bị thời gian chiếm đoạt mất. Dù có ở nơi đâu, có ở lúc nào, tình cảm ấy vẫn theo ta suốt cuộc đời như một lời nguyện cũng như một món quà vô hình. Con người dù bao kẻ ác độc, xấu xa hay lạnh nhạt, vô tình thì cũng không thể chối bỏ thứ tình cảm thiêng liêng ấy.

Nhưng tại sao ba mẹ lại chối bỏ Minh Nhạc Y? Quá khứ đó cô biết mình rất tâm thường, tế nhị và buồn chán nhưng cũng là vì cô không muốn làm trái ý họ, không muốn làm một người con hư đua đòi theo người khác. Cùng lắm cũng chỉ xem vài bộ anime và lâu lâu đi fcs cosplay thôi.

Nhìn bầu không khí quá đổi hạnh phúc trước mắt, Lộ Lộ lại mơ màng nhớ tới cuộc sống trước đây. Không phải Lộ Lộ đa sầu đa cảm nhưng câu hỏi đó vẫn cứ lặp đi lặp lại trong đầu cô.

Nếu mọi người phát hiện ra sự thật, những tình cảm này có còn tồn tại không?

Cơ thể, giọng hát này là của 'Phan Lộ Lộ', gia đình, bạn bè, thân phận này cũng là của cô ấy. Liệu một Minh Nhạc Y từ một thế giới khác xứng đáng với những điều này?

Lộ Lộ khéo léo ăn xong sớm, viện lý do rồi trở về phòng ngủ của mình. Cô nằm phịch trên giường buồn bã.

Minh Nhạc Y a Minh Nhạc Y, cô thật sự rất xấu xa, lừa dối tất cả mọi người, dành mất cơ thể và thân phận của Phan Lộ Lộ để vui vẻ sống thế này. Cô sẽ bị trời phạt chăng?

Rề... rề...

Hum? Lộ Lộ sờ túi áo mình, điện thoại có tin nhắn?

Là tên Bạch mã hoàng tử!

[Đi chơi vui chứ?]

Lộ Lộ bất giác mỉm cười, ít nhất qua máy móc này, cô không hề lừa dối hần ta. Vì cô nhấn tin bằng suy nghĩ riêng mình, và Bạch mã hoàng tử cũng không biết mặt hay thân phận cô.

Thế giới ảo khiến một số người khinh thường, chán ghét. Nhưng có lẽ, nó đang là tất cả của cô.

[Vui lắm, anh mà ở đây không gatô mới lạ.]

...

--- -----

"Thần tượng của lớp tới rồi kia."

"Lộ Lộ ghé nha, giấu cả lớp rồi trình diễn ở Lễ hội âm nhạc luôn."

"Tui không ngờ Lộ Lộ chính là ca sĩ ẩn mặt trên Love Music luôn đó, tự nhiên đặt tên là Minh Nhạc Y à."

"Tớ có bình chọn một phiếu cho cậu trên Love Music đó."

"Cho tớ xin chữ kí đi."

Vừa mới bước tới cửa lớp Lộ Lộ bị xoay như chong chóng, may mắn San San cùng nhóm Huyền Trang, Phú Hào tới giải cứu cô.

"Giải tán được rồi, thời gian còn dài mọi người đi sau đi."

"Thật là, cũng chỉ là mới biểu diễn có một lần làm gì mà ồn ào lên như vậy. Làm như Lộ Lộ là siêu sao không bằng?" San San quàng vai Lộ Lộ khẳng định chủ quyền.

Lộ Lộ xấu hổ cũng chỉ biết cười bỏ qua.

"Ồn chứ?" Phú Hào ra dáng lớp trưởng lo lắng.

"Tớ thật sự không ngờ 'Lễ hội âm nhạc Winter' lại có tiếng như vậy." Lộ Lộ định thần lại cảm thán.

"Cậu không biết sao? Lễ hội đó quay truyền hình trực tiếp đó." Nhân Phát nhìn Lộ Lộ như sinh vật lạ.

"Truyền hình trực tiếp..." Lộ Lộ suy tư, không biết tên bạn trai hờ của cô có coi không nhỉ? Nhưng hẳn sống ở nước ngoài mà.

"Bữa đó tớ có quay phim lại phần biểu diễn của Lộ Lộ nè, mấy cậu coi không?" Đào cùng Cúc giờ máy chụp hình lên.

"Có, tớ không biết mình hát có ổn không nữa." Lộ Lộ vờn người háo hức.

"Cậu sẽ không ngờ đâu Lộ Lộ." San San cười bí hiểm.

Lộ Lộ hồi hộp nhìn vào màn hình, máy bắt đầu tới lại như lúc Lộ Lộ biểu diễn. Nhạc vang lên, mọi người trong lớp nhón nháo đi tới đằng sau lưng Lộ Lộ tìm chỗ xem.

Cô gái xinh đẹp tỏa sáng như vì sao, biểu diễn cực kì tự tin và chuyên nghiệp, giọng hát không hề bị đứt đoạn hay lỡ mất nhịp nào do hụt hơi. Từ đầu đến cuối cô gái như không bị đuối sức đi tí nào mà càng ngày đốt cháy lửa âm nhạc bên trong khán giả. Dù đây chỉ là video quay lại nhưng... tìm mọi người cũng đập loạn nhịp theo từng giai điệu âm thanh.

Lộ Lộ ngẩn ngơ, cô biết mình hát tốt nhưng mà... không ngờ tới mức này. Nếu nói cô không ảo tưởng thì thật có lỗi với bản thân nha.

"Tớ dù không muốn khen nhưng phải thành thật mà nói, buổi biểu diễn của cậu không hề bị lu mờ trước những show diễn của các ca sĩ nổi tiếng khác." Thanh Vy năng cập kính cận cảm thán.

"Nhìn cậu ngầu quá Lộ Lộ." vài nữ sinh trong lớp ngất ngây mắt vẽ hình trái tim.

Xin đính chính lại một lần nữa, Lộ Lộ cực kì nữ tính và quyến rũ nha! Cô là nữ 100%!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Oan Gia Ngõ Hẹp.

"Thăm ông bà?" Lộ Lộ vô tình rớt đôi đũa vì nghe tin giật gân này.

"Phải rồi, không phải lúc 14 tuổi con cùng từng tới nhà ông bà một lần sao? Không nhớ hả? Hay là con không muốn?" Mẹ Lộ Lộ kinh ngạc nhìn con gái.

"Ha ha, lâu quá nên con quên mất ở đâu rồi. Thế... nhà ông bà ở đâu vậy?" Lộ Lộ gãi đầu xấu hổ, quên mất Phan Lộ Lộ cũng là con người bình thường, có ông bà cũng là chuyện đương nhiên.

"Nhật Bản." Phan Cảnh Liêm nhăm nháp ngậm cà phê.

Phụt! Lần này Lộ Lộ mém phun hết cơm, may mà cô có sẵn khăn giấy trong tay.

"Nếu con không đi tới nhà bà chơi Tết cũng không sao. Vì ba mẹ phải đi du lịch Pháp vài ngày nên sợ con ở nhà một mình buồn... hay là con đi chung với ba mẹ đi." Mẹ Lộ Lộ cười ân cần.

"Không cần đâu ma ma, thật ra con muốn đi Nhật Bản tham quan vài chỗ rồi tới nhà ông bà luôn. Nhưng mà money..."

"Chuyện đó con khỏi lo, ba sẽ đổi thành tiền Nhật giúp con rồi gửi vào tài khoản." Phan Cảnh Liêm nét mặt nhu hòa nhìn Lộ Lộ.

"Yezz, pa pa là tuyệt nhất." Lộ Lộ nhảy lên hò reo.

Nhật Bản! Ước mơ của đời cô! Không ngờ có ngày cô có thể đi tới Xứ sở hoa anh đào một lần trong đời. Hu ra!!!! Ame mà biết chắc gato chết mất! Coi như cô học tiếng Nhật mấy tháng nay xem như không uổng công rồi.

Thế là Lộ Lộ 'chia sẻ niềm vui' với San San, đám người Huyền Trang, Phú Hào, cả nhóm chat 'CLB chợ cá' (trong đó có tên Bạch mã hoàng tử), Trịnh Ngọc Bình. Ha ha, các người nên gato đi! Chạy đây được đi du lịch nước ngoài nhé! Ở đây ăn Tết vui vẻ.

Xứ sở Mặt trời mọc hãy đợi ta!!

Đây cũng là ước mơ nhỏ bé ấp ủ trong tim cô trước đây. Tiếc là xa vời quá...

"Anh hai, không phải anh tính tới Nhật có việc sao? Cho em đi chung được không?" Trịnh Ngọc Bình cầm điện thoại con mèo nghiêng ngửa quay sang hỏi Trịnh Dật Hàn.

"Không được, anh đi làm chứ có phải đi chơi đâu. Phải có người quản lý tổ chức này nữa." Trịnh Dật Hàn vừa nói vừa lấy sữa bò từ trong tủ lạnh ra.

"Hum, chán thế." Trịnh Ngọc Bình ưỡ oải, hẳn muốn đi chơi với chị Lộ Lộ, xem ra đề dịp khác rồi. Bấm bấm.

[Chị đi vui về, nhớ mang quà cho em nha.]

"Em có muốn anh mua quà về không?" Trịnh Dật Hàn ôn nhu hỏi em trai.

"Không cần đâu, anh hai lựa quà chán ngắt." lúc trước toàn mua ông nhòm, súng ống... mang về, kêu chị Lộ Lộ mua búp bê Trịnh Ngọc Bình còn thấy thú vị hơn nhiều.

"..."

--- ----- ---

Ở nơi nào đó trong thành phố Tokyo, một tòa nhà cao tầng hiện đại và sang trọng vang lên tiếng nổ sấm.

"Sao nào, ông chính là khách hàng đã vô lễ với sát thủ của tôi." Trịnh Dật Hàn đùa nghịch khẩu súng trên tay, gương mặt thiên thần mỉm cười sáng loáng, nhưng trước hoàn cảnh quỷ dị bây giờ thì chẳng khác nào một ác ma.

Xung quanh đều là những xác chết vắt vẻo màu máu đỏ tươi còn nóng hổi, đồ đạc dường như bị phá nát toàn bộ. Khách hàng là một lão già bụng phệ đang run rẩy ngồi trên ghế sofa, kế bên hẳn là những kỹ nữ xinh đẹp cũng đã nở hoa đỏ thắm trước ngực.

"Tôi... tôi..." lão ta mặt mày tái nhợt đối diện người đàn ông mặc âu phục trắng không nhiễm tí màu đỏ của máu, cực kì sạch sẽ như chưa từng làm gì. Ai mà biết được hẳn vừa giết mấy trăm người trong tòa nhà này.

Một ông chủ đứng đầu tổ chức sát thủ ở quốc gia A lại đơn thân độc mã tới đây thăm sát tổ chức của lão, xem ra lão đã gây tội lớn rồi.

"Lúc đầu ta cũng cảm thấy kì lạ, tự nhiên một tổ chức sát thủ lại đi thuê sát thủ của một tổ chức khác. Rõ ràng người muốn tổ chức của ta gây thù hằn với đám hắc đạo kia, rồi để cả hai tự diệt lẫn nhau để người làm ngư ông đắc lợi. Ta đoán đúng phải không?" Trịnh Dật Hàn cười lạnh chìa súng vào mồm lão già kia.

"...ừ ời... ô... ăm..." (tôi không dám) lão già hoảng sợ như gặp quỷ, hẳn thật sự đại đột khi đụng tới đám người này.

"Đừng lo, ta không giết người già đâu." Trịnh Dật Hàn tiếu phi tiếu nhìn khách hàng, quay sang nói cười ôn nhu với cấp dưới "Đem thù cấp của hắn gói làm quà gửi đến cho người kia."

"Dạ." Ảnh vừa kính trọng vừa nể sợ master của mình, không dám trễ nãi.

Trịnh Dật Hàn để mọi chuyện còn lại cho bọn sát thủ xử lí, còn mình thì một thân đi dạo quanh thành phố đông đúc.

Đã hết rồi sao? Nơi nào cũng đông như vậy, Trịnh Dật Hàn cảm thấy thời gian trôi qua thật nhanh và vô nghĩa. Mọi thứ trên thế giới này đều khiến hắn kinh tởm, buồn nôn. Thứ gọi là hạnh phúc hay vui vẻ thật khiến hắn mờ mịt.

Em trai ruột Trịnh Ngọc Bình của hắn là cùng cha khác mẹ, ban đầu khi cha mang Trịnh Ngọc Bình về Trịnh Dật Hàn đã không chịu công nhận. Nhưng thời gian trôi qua, Trịnh Dật Hàn nhận ra hai anh em họ có nét tính cách và suy nghĩ tương đồng, dù không phải sinh đôi nhưng càng ngày cảm giác đó càng mãnh liệt. Tới khi gia đình bị thám sát chỉ còn mình hắn và Trịnh Ngọc Bình, Trịnh Dật Hàn đã trả thù cho cha mẹ, sau đó một thiếu niên 18 tuổi lên lãnh đạo toàn bộ tổ chức sát thủ S của cha mình.

Vậy mà bây giờ, Trịnh Ngọc Bình mở rộng cánh cửa đưa tay hướng tới cô gái kia. Giống như hai anh em họ không còn giống nhau nữa, lời hứa không tin bất kì ai dường như bị phá vỡ.

Rốt cuộc cô ta đã làm gì khiến em trai hắn thay đổi như vậy? (luyện em trai rồi!!!)

Trịnh Dật Hàn cúi gằm đầu bước nhanh hơn, không hề để ý phía trước.

Bộp!

Hả? Tiếng gì vậy? Trịnh Dật Hàn ngẩng đầu.

"Aaaaa! Cái áo của tui, còn bánh nữa."

Hum? Là... anh của Trịnh Ngọc Bình?

Là cô ta? Phan Lộ Lộ?

Oan gia ngõ hẹp khiến hai người gặp nhau ở xứ sở hoa anh đào này, thật tức cười.

"Em là bạn của Trịnh Ngọc Bình phải không? Làm sao lại ở đây?" dù khó chịu trong lòng nhưng bên ngoài Trịnh Dật Hàn vẫn nở nụ cười hòa ái.

"Dạ em tới đây thăm Tết ông bà, họ thích Nhật Bản nên định cư ở đây luôn. Không ngờ lại gặp anh ở đây." ai cha, đi đâu cũng gặp soái ca thế này thiệt bỏ con mắt quá đi "Gặp người quen tốt quá, không biết bữa nay anh có rảnh không giúp em một chút đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Mặt Nạ Hoàn Hảo.

"Được." Trịnh Dật Hàn che giấu cảm xúc mình xuống đáy mắt, nếu đây là cơ hội để bắt được bản mặt thật của Lộ Lộ, hắn sẽ quyến rũ cô ta và cho Trịnh Ngọc Bình thấy: người nào cũng dối trá như nhau cả.

"A, thật hả? Anh tốt tính hơn vẻ bề ngoài đó." Lộ Lộ hào hứng đầy mặt, không để ý tới vết bẩn trên áo do Trịnh Dật Hàn gây ra.

"...?" Trịnh Dật Hàn khó hiểu, rõ ràng bề ngoài của hắn rất... thân thiện mà, Lộ Lộ nói vậy có ý gì?

Lộ Lộ quay lưng kéo tay che giấu ý cười ranh ma, cô là hủ nữ 40% và sắc nữ 60% nên không có chuyện gì lọt qua nổi mắt cô. Nhìn cũng đủ biết tên này vừa luyến huỳnh đệ vừa ảo tưởng sắc đẹp, Trịnh Dật Hàn rõ ràng sợ Lộ Lộ ăn mất em trai ngây thơ bé bỏng của hắn nên muốn thử hỏi cung Lộ Lộ đây mà.

Trịnh Dật Hàn không ngờ mình sắp làm ôsin cho Lộ Lộ đâu.

"Đi mau lên, ở đây nè." Lộ Lộ hào hứng vẫy tay hời người đàn ông như thiên sứ đang tái nhợt mặt mày kia.

Đây là lần đầu tiên hắn đi phượng tiện công cộng, lại là tàu điện chật kín không thể chật hơn ở Nhật Bản. Được rồi, không chỉ Lộ Lộ mà ngay cả hắn cũng bị 'quấy rối' bởi mấy sắc nữ kia, Trịnh Dật Hàn chưa kịp phản ứng Lộ Lộ đã xử lí hết đám đàn ông biến thái sờ mó cô và tiện tay mỹ nhân cứu anh hùng giúp hắn.

"Là con gái thì phải làm kiêu, không được chủ động trước." Lộ Lộ cười sắc sảo "Ngõ lời là việc của con trai."

Vài nữ sinh tim đập thình thịch, không còn phân rõ giới tính si mê nhìn Lộ Lộ.

"Kyaaaa!!! Cool...@&\$" một tràng tiếng Nhật khiến Lộ Lộ mờ mịt, cô học tiếng Nhật sao không hiểu gì hết vậy ta.

"..." mỹ nam của quốc dân bị rã rìa trở thành vật trang trí từ lúc nào.

Nghĩ lại Trịnh Dật Hàn đầu đầy hắc tuyến, cô gái này có sức hút với cả đồng giới sao? Thế giới này 'thẳng thành cong' hết rồi!

"A, thành phố ước mơ của các otaku- Akihabara, cuối cùng chị đã tới rồi các em." Lộ Lộ chống hông cười ha ha, muốn bấy nhiêu kì quặc có bấy nhiêu kì quặc.

Lộ Lộ chạy vút nhanh như mèo con lượn lách hết shop đồ này đến shop đồ khác, mua cả đồng thứ linh tinh như móc khóa, truyện, lót chuột, bao gối, poster, figure, đồng hồ, đĩa,... hình anime, manga.

Lúc này Trịnh Dật Hàn mới biết mình đã bị tiểu hồ ly này lừa gạt làm tay xách đồ, chặt vật vô cùng. Nếu em trai hắn và đám sát thủ trong tổ chức thấy được cảnh này chắc sẽ thất kinh bán loạn mất. Trịnh Dật Hàn vừa cười khổ vừa bất đắc dĩ, hắn quá xem thường thực lực của Phan Lộ Lộ rồi.

"Hi hi, hôm nay cảm ơn anh nhiều lắm, coi như bữa mì udon này em sẽ đãi." thỏa mãn được ước mơ mua sắm bấy lâu, Lộ Lộ này giờ vẫn chưa ngừng tùm tùm cười ôm đồng đồ màu mè như báu vật.

"... Em thật sự rất thích nó nhì?" Trịnh Dật Hàn nhìn biểu cảm vui vẻ của Lộ Lộ lòng cũng trút đi tức giận trong lòng được phần nào.

"Đương nhiên ạ! Đây đều là hình những nhân vật em yêu thích nhất, nhìn mỗi ngày là liền thấy vui à." Lộ Lộ gãi đầu cười, đôi mắt bỗng lộ vài nét xa xăm "Giống như vì thế giới này không hoàn hảo, con người tạo ra những câu chuyện không có thật để lấp đầy khoảng trống, tự an ủi chính bản thân."

Trịnh Dật Hàn kinh ngạc, hắn không ngờ một con người vô tư như Lộ Lộ cũng có lúc như thế này. Và trước đây hắn không thích bất cứ thứ gì liên quan tới giải trí, anime, manga cũng vậy.

"Nah, tự nhiên em nói điều kì cục quá, sorry nha! Đạo này đầu óc em có chút rối rắm một chút." Lộ Lộ cười âm thầm.

"Em thật sự không giống vẻ bề ngoài." Trịnh Dật Hàn trầm tư nhìn Lộ Lộ.

Lộ Lộ kinh ngạc, bỗng cười nhặt trong lòng, vì cơ bản bề ngoài này đâu phải là của cô.

"Người nào cũng có một lớp mặt nạ cho riêng mình, đôi khi nó biến mất, cũng có người giữ nó lại rồi trở thành một phần của bản thân. Về ngoài đối trá đó từ từ trở thành một thói quen và ngấm vào tiềm thức từ lúc nào." Lộ Lộ giờ cuốn light novel lên nhìn "Giống như nam chủ trong 'Cô gái văn chương' vậy, mà anh Hàn chắc chưa đọc đâu ha."

Sau đó, Lộ Lộ bắt đầu luyện thuyết không ngừng về vốn kiến thức uyên thâm của mình về Thế giới 2D, Trịnh Dật Hàn cũng phải run run khoe miệng bị trắng hì sinh lỗ tai.

"Trời ơi, anh nhớ chỗ hồi này bán đĩa không, em không ngờ hàng yaoi có nhiều như vậy. Ở bên mình thì làm gì có, tiếc quá, hàng Nhật không có phụ đề chắc xem khó lắm. Có bao nhiêu cặp em thích..."

Lộ Lộ vừa nói vừa húp nước mì nóng hổi, bộ dạng không tí nào là thực nữ. Trịnh Dật Hàn phì cười, hẳn hoàn toàn không hiểu cô gái này đang nói chuyện gì, nhưng thật đúng như Trịnh Ngọc Bình nói, Lộ Lộ luôn khiến cho người khác có cảm giác gần gũi, thoải mái. Không biết Lộ Lộ có cố nhân khi này là tốt hay xấu nữa.

"Tuy bây giờ là mùa xuân nhưng còn lạnh đó, vẫn nên giữ ấm cơ thể." Trịnh Dật Hàn cúi người quàng khăn len của hắn cho cô đầy sẵn sọc, mái tóc mềm mại của Lộ Lộ tỏa một mùi hương chocolate sữa nhân nhặt say mê lòng người. (vì món uống sở thích của Lộ Lộ thôi!)

"Thanks anh nhiều, a, em cũng có quà tặng anh nè. Có qua có lại đúng không?" Lộ Lộ cười vui vẻ quay sang móc ba lô của mình.

Lộ Lộ lấy ra một chiếc nhẫn màu xanh ngọc như màu nước biển khắc hoa văn đơn giản nhưng vô cùng tinh tế.

"Đây là nhẫn đổi màu theo cảm xúc nha, mà em nói trước là không biết có đúng là đổi màu thật không. Em thấy đẹp nên mua thôi. Cũng có thể nó đổi màu theo nhiệt độ thời tiết..." Lộ Lộ mân mê chiếc nhẫn trên tay, rồi lại khoe khoang tiếp "Nhưng mà em có khắc chữ lên đó, nhìn đẹp lắm."

For the angel prince lovely.

Trịnh Dật Hàn khiêu mi, đây là những gì Lộ Lộ nghĩ về hắn sao? Một thiên sứ hoàng tử... cũng không tệ.

Lộ Lộ bắt ngờ quàng vai ăn đậu hủ của Trịnh Dật Hàn "Cười cái nào!"

Trịnh Dật Hàn theo phản xạ cũng mỉm cười theo, sau đó nhận ra Lộ Lộ đang chụp hình selfie với hắn.

"Hi hi, anh nhìn ăn ảnh lắm đó, đảm bảo con nhỏ San San nhìn thấy là gatô chắc." Lộ Lộ cực kì hài lòng, một hồi sực nhớ ra "Chết cha, quên chụp hình đồ ăn mất rồi."

Nhìn Lộ Lộ vẻ mặt tiếc nuối nhìn hai tô mì đang ăn dở, Trịnh Dật Hàn nhìn trời, chỉ là một bức hình thôi mà.

"Thôi chụp hình chiến tích lại vậy..."

"..." chắc Trịnh Dật Hàn không cần an ủi cô nhỉ?

Hắn liếc trộm chiếc điện thoại của cô, Lộ Lộ chỉ chia sẻ tám hai tô mì kia.

Đây là thành quả huy hoàng của tỷ, ngon quá! Các em cứ từ mà nhìn cho đã mắt~~

"Em không đăng hình chúng ta sao?"

"Anh muốn đăng hả?"

"Không, đừng đăng thì tốt hơn." Trịnh Dật Hàn không muốn kẻ thù của hắn biết được mối quan hệ giữa hai người, Lộ Lộ có thể gặp nguy hiểm vì chuyện đó.

Nhưng mà... từ khi nào hắn lại quan tâm tới cô gái này chứ.

Ở một nơi cách Nhật Bản thật xa, một tòa nhà cao tầng cực kì sang trọng và đáng sợ? Đối diện giữa hai bên, một bên âu phục đen điểm thêm sắc đỏ của cả vật và đường viền như đồng phục, một bên cũng lại là màu đen nhưng lại không nhất quán.

"Không biết ngài bang chủ tổ chức hắc đạo Mộ Long lại tới chỗ chúng tôi làm gì?" Ảnh không uy mà nghiêm đứng trước người đàn ông làm mưa làm gió trong thế giới ngầm.

"Chắc, cũng không có chuyện gì đáng bận tâm. Tôi chỉ thật sự hài lòng trước món quà của tổ chức các ngài, nên muốn gặp mặt vị kia để tán gẫu một

chút." Bạo Lăng Đằng không ra hỷ nộ nhàn nhạt nói, lời câu không ra là đùa giỡn hay phần nộ.

"Thật đáng tiếc. Ông chủ của chúng tôi vẫn còn việc phải làm nên chưa về nước, đành phiền ngài dịp sau." Ảnh bề ngoài không lộ cảm xúc gì, bên trong thì gào thét không thôi.

Hu hu, master ơi, kẻ thù bước tới cửa mà bây giờ ngài còn đi hẹn hò ở đâu. Hắn biết làm sao đây?

Rầm!

"Anh hai ta thật là đã đi hẹn hò với chị Lộ Lộ yêu dấu của tôi? Tên Ảnh chó chết, sao dám kêu bọn sát thủ che dấu tôi hả?"

Người chưa thấy rõ dạng Ảnh cũng biết là ai, hu hu, tại sao ông trời lại 'tốt bụng' với hắn như vậy chứ?

"Cậu chủ nhỏ..."

"Anh đừng có mà giải thích, mau mau chuyển địa chỉ cho tôi, tôi không thể để chị Lộ Lộ bị anh hai dụ dỗ được, tôi biết tính anh ta quá mà." Trịnh Ngọc Bình phần nộ ngập trời, hình ảnh thiếu niên xinh đẹp như nữ thiên sứ không còn, tám chín phần có đầy nguy hiểm không khác gì Trịnh Dật Hàn.

Bạo Lăng Đằng nghe xong thì nhú mày, Lộ Lộ? Không, chắc chỉ là trùng tên. Cô gái đó nhìn vô hại như vậy sao có thể dính dáng tới hắc đạo sát thủ được. Chỉ là...

"Vây là master của các ngài đang vui vẻ với nữ nhân nhĩ, không cần dấu giếm tôi làm gì, xã hội này nam nhân tìm chút niềm vui là chuyện bình thường." Bạo Lăng Đằng trong lòng thầm đánh giá thấp Trịnh Dật Hàn, đối thủ mạnh như vậy mà cũng không thể thiếu mất dục tâm, thật đáng tiếc.

Trịnh Ngọc Bình lúc này nhận ra vị khách không mời, nghe được lời đó thì đáy mắt sâu lóe ánh sáng kì dị, lập tức thay vào bộ mặt tiểu bạch thiên sứ đáng yêu "Nha, lí lẽ này của ngài cũng thật có lí, chẳng qua... nữ nhân chỉ để vui đùa, nếu lún sâu đề lại điểm yếu thì thật đáng ngại."

Bạo Lăng Đằng âm trầm nhìn Trịnh Ngọc Bình, tên tiểu tử này có ý tứ gì, là đang nhắc nhở anh trai mình hay là hắn?

Lộ Lộ... và thứ cảm xúc ầm áp đó... hắn không thể cảm nhận được nữa sao?

Bạo Lăng Đằng không muốn cô gái đó gặp nguy hiểm, hắn và cô chỉ là thoáng gặp qua nhau một đêm, có thể nhanh chóng quên đi.

Nhưng bây giờ hắn vẫn không quên Lộ Lộ... vì sao?

Bạo Lăng Đằng biết mình không hứng thú với loại phụ nữ ồn ào, vô tư giống như Lộ Lộ, nhưng hắn lại tham luyến cảm giác bình yên bên cạnh cô.

Giống như mặt hồ đóng băng bởi lạnh giá, khi mùa xuân tới, hoa anh đào nở rộ lại tuôn rơi xuống mặt hồ, dòng nước tạo nên những xung động bất thường.

Lộ Lộ chính là điểm chí mạng duy nhất trước một con người hoàn hảo như hắn, dù Bạo Lăng Đằng biết, nhưng không thể buông tay được.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Hạnh Phúc Đơn Giản Nhất.

"Này thì... anh đi chung với em thật sự không có việc gì chứ?" Lộ Lộ có chút lo lắng quay sang nhìn Trịnh Dật Hàn.

"Không sao, anh là đang đi du lịch ở Nhật, một mình cũng cảm thấy buồn chán nên muốn đi chung với em thôi. Anh đi ké một chút không được hả?" Trịnh Dật Hàn gương mặt ôn hòa có chút mất mát.

"Đương nhiên là được, em cũng không phiền đâu. Ông bà em rất cởi mở nên anh đừng lo, và lại nhà truyền thống cũng có nhiều phòng tắm, anh cứ ở thoải mái." Lộ Lộ hoảng hốt thanh minh, cô không muốn nhìn gương mặt mỹ nam buồn nha.

Trịnh Dật Hàn hơi nhếch môi, lại nhắm mắt dưỡng thần dựa vào ghế xe. Lộ Lộ cũng không nói gì, lại đảo mắt nhìn cửa sổ tiếp tục ngắm phong cảnh.

Con đường thành thị đông nghẹt xe cộ giờ đã thành những cánh đồng rộng lớn, mênh mông. Nhìn khung cảnh yên bình này, Lộ Lộ lại mang những cảm xúc kì lạ, không giống như những người khác là thoải mái, thư thả, trong lòng cô dậy lên những sóng ngầm mà Lộ Lộ không thể lí giải.

Có lẽ Lộ Lộ chỉ hồi hộp sợ mình bị phát hiện khi thăm ông bà thôi, cũng may trước đây Phan Lộ Lộ cũng chỉ về quê đúng một lần khi còn rất nhỏ, cô

cũng cảm thấy an tâm hơn. Nghe ba mẹ Lộ Lộ nói, ông bà dễ tính, không biết có chính xác không?

"Cháu gái yêu quý của ông." Lộ Lộ vừa bước ra xe buýt thì được một màn chào đón hùng hồn.

Đầu óc Lộ Lộ xoay như chong chóng, từ từ mới hồi phục nổi, Lộ Lộ lúc này mới đánh giá hai vị lão niên. Người đàn ông đứng tuổi gương mặt già cỗi nhưng tràn đầy sức sống, vài nét dịu dàng, từ tốn giống pa pa Phan Cảnh Liêm có thể thấy rõ. Còn người bà của Lộ Lộ thì lại trẻ hơn, nhìn thì không ra người phụ nữ này đã ngoài trung niên, mang vài phần nghiêm khắc, không rõ vui buồn. Cả hai người hiển nhiên đều mặc kimono truyền thống Nhật Bản trông vô cùng hợp, nhìn chẳng khác gì dân nước này thật sự. Nhưng Lộ Lộ biết bà nội và ông nội đều là dân định cư bên Nhật thôi.

"Ông không sợ ô nhiễm lắm người sao?" Lộ Lộ run run khóc miệng.

"Sao ông có thể nhầm lẫn cháu thương yêu của ta chứ." ông nội cười hà hà sờ loạn cái đầu của Lộ Lộ, chẳng mấy chốc đầu tóc mượt mà của Lộ Lộ trở thành ổ gà.

Trịnh Dật Hàn nhìn thấy vẻ mặt nhăn nhó của Lộ Lộ thì mỉm cười, không ngờ cũng có ngày Lộ Lộ chịu thua trước người khác như vậy.

"Đây là người mà cháu nói?" bà nội tiến lên quan sát Trịnh Dật Hàn.

"Vâng... vâng ạ!" Lộ Lộ gật đầu lia lịa, nhìn bà nội thật đáng sợ.

"Hum.. cao ráo, nhìn cũng có vẻ tri thức, khá chỉnh tề và sạch sẽ, ít nhất như vậy mới làm con rể Phan gia được." bà nội hơi gật đầu hài lòng.

Trịnh Dật Hàn ngẩn ngơ, Lộ Lộ nắm lấy vai bà nội, gương mặt ngược lên đầy nhăn nhó "Bà ơi, hình như có gì đó sai sai ở đây, cháu nói anh ta là bạn, là bạn mà bà. Con rể với con dâu gì ở đây."

"Nam nữ thụ thụ bất thân thì bạn bè cái gì, tình cảm giữa nam nữ chỉ có thể là tình yêu, cháu không lừa được bà đâu! Còn nữa, con gái mà hành động thô lỗ như vậy thật không quy củ gì hết, sống trên thành phố lâu quá nên loạn cả rồi. Nếu bà biết cháu mình như vậy thì ngay từ đầu đã giữ lại đây dạy dỗ từ nhỏ." bà nội nhăn mày không vui.

Bạn cũng sẽ thích

Chuyện là tác giả (nữ phụ văn) bởi phan1909

Chuyện là tác giả (nữ phụ văn)

Bởi phan1909

10.8K 1.1K

[Np-H-Nữ Phụ Văn] Lãnh Đạm Pháo Hôi bởi BangHuyet

[Np-H-Nữ Phụ Văn] Lãnh Đạm Pháo Hôi

Bởi BangHuyet

11.3K 916

Nam chính, hãy cho tôi bình yên... bởi Martha_Ryna

Nam chính, hãy cho tôi bình yên...

Bởi Martha_Ryna

10.7K 895

NỮ PHỤ XUYỀN KHÔNG NGHỊCH CHUYỂN TÌNH THỂ- TÁC GIẢ: LẠC CHI LAN bởi NhuMisuta

NỮ PHỤ XUYỀN KHÔNG NGHỊCH CHUYỂN TÌNH THỂ- T...

Bởi NhuMisuta

8.7K 678

Ta chỉ là nữ phụ thôi mà bởi Talacahop

Ta chỉ là nữ phụ thôi mà

Bởi Talacahop

24.1K 1.8K

[Truyện dài] Xuyên qua thành nữ phụ bởi beantiramisu

[Truyện dài] Xuyên qua thành nữ phụ

Bởi beantiramisu

11.9K 1.1K

Ngôi Sao Thứ 2 (Nữ Phụ, Np, H) bởi AdamLilia

Ngôi Sao Thứ 2 (Nữ Phụ, Np, H)

Bởi AdamLilia

22.2K 1.8K

"Bà ơi, này giờ cháu không có lời nào không dùng kính ngữ, còn cháu nắm vai bà đương nhiên là để bà chú ý thôi. Và còn nữa, cháu chưa bao giờ nghe có cái quy củ là nam nữ không được làm bạn bè, nếu mà như bà nói thì đôi lứa trên đời này chắc ai cũng ngoại tình hết cả rồi." Lộ Lộ không chịu thua mỉm cười từ tốn.

"A, còn dám cãi bướng với bà hả? Cháu giỏi, không thực nữ dịu dàng bà còn chưa nói gì, đằng này học thức lẫn tài cán không có, lễ phép cũng không có nốt."

"Nha, bây giờ thực nữ bà thấy đều nửa vùi cả rồi, không giả bộ cũng là cố quả mà có vấn đề, cháu đánh chính lại là học thức cháu có đủ xài, tài năng cũng không thiếu hụt, lễ phép thì có dư thành núi ạ."

Hai người một cháu một bà ngồi đầu võ mồm không ai chịu thua, bên đây ông nội bắt đầu đi áy náy nhìn Trịnh Dật Hàn "Xin lỗi cháu nhé, bà nhà ông là vậy đấy, cháu đừng có bận tâm"

"Không, cháu cảm thấy tình cảm hai người họ rất tốt ạ." Trịnh Dật Hàn kính cẩn mang theo ý cười thật lòng tận đáy mắt.

"Cháu để ông xách balô vào cho, phòng trống trong nhà có rất nhiều."

"Ông dẫn đường đi ạ, cháu xách được rồi."

Lộ Lộ ngâm mình vào thùng tắm nước nóng dễ chịu, ôi Nhật Bản~~ hảo sảng khoái. Bầu trời đêm tối lấp lánh đầy sao, hoa anh đào rơi là tả bên cửa sổ thoáng động mặt nước. Mùi hương nhẹ nhẹ của hoa được liệu bốc lên trong khói nước. Bà nội cũng chu đáo ghê!

"Tỉnh ngâm nước tới bao giờ, còn để cho chồng mình tắm chứ!"

"Hắn không phải là chồng con mà bà." Lộ Lộ giẫy lên bắn hết nước tắm ra ngoài, chịu không nổi đã kích, rốt cuộc cô đã gây oán gì với bà chứ? "Còn nữa, bây giờ con mới học cấp 3, kết hôn là phạm pháp đó bà ơi."

"Bà 16 tuổi đã lấy ông mày rồi đấy." giọng nói của bà vọng vào.

"Bà hảo đĩnh, nhưng con không muốn chôn vùi hạnh phúc của vào hôn nhân đâu, xem 'Cô dâu 8 tuổi' nhìn là không muốn kết hôn."

Trịnh Dật Hàn ngồi ngoài hiên bắt đầu cảm thấy nản chí, họ cãi nhau tới khi nào đây? Dường như không yên tĩnh được một giây.

Lộ Lộ bước ra phòng khách thì thấy bà nội đang soạn chén đĩa, cô cũng nhanh chóng lấy đệm gối ra xếp xung quanh bàn ăn.

"Ừm, bà nội có tay nghề nấu nướng thật tốt." Lộ Lộ bốc trộm một miếng cá chiên tắm tặc khen.

"Cái con mèo ham ăn này, không được ăn vụng. Mau kêu ông nội và chồng cháu xuống ăn cơm" bà nội giọng nói trách cứ nhưng gương mặt cũng lộ vài nét cười.

"Dạ." Lộ Lộ cười hi hi lon ton đi tới cửa phòng ông nội kêu, lại quẹo sang bên kia tới phòng tắm kêu Trịnh Dật Hàn.

Bỗng đầu Lộ Lộ đen tối, có khi nào mình sẽ vô tình thấy được cơ thể... hoàn mỹ của hắn ta khi vừa tắm xong không? Tà Uyên Như gặp chuyện này như cơm bữa nha! Cực kì 'vô tình', chỉ vô tình thôi!

Lộ Lộ cảm thấy buồn cười cho suy nghĩ của mình, nhẹ nhàng lắc đầu, bước tới cửa phòng Trịnh Dật Hàn cũng không có mở ra, chỉ kêu lên "Anh Hàn mau ra ăn tối đi, không em với ông bà ăn trước đó." rồi vụt chạy mất tăm.

Trịnh Dật Hàn vừa lúc mở cửa, đáy mắt có chút giao hoạt, ngoài chiếc khăn tắm quấn quanh eo ra cơ thể rắn rỏi của hắn gần như lồ lộ. Xem ra muốn cựa cằm Lộ Lộ cũng không phải dễ nhí?

Trịnh Dật Hàn cảm thấy mình cũng xấu xa ghê, dụ dỗ con gái nhà lành như vậy, hắn thông thả vào mặc đồ xuống ăn cơm với cả nhà.

Cạch! Trịnh Dật Hàn lễ phép cúi người bước vào phòng khách, Lộ Lộ nhìn thấy hắn thì ngần ngại. Cô biết là hắn da trắng rồi, nhưng lúc vừa tắm xong làn da ẩm hơi nước càng thêm mê hoặc, làm nổi bật lên gương mặt thiên sứ trời ban của Trịnh Dật Hàn.

Lộ Lộ ngây ngốc nhìn Trịnh Dật Hàn mém chảy nước miếng, máu sắc nữ cuộn cuộn chảy trong gân mạch của cô.

Trịnh Dật Hàn thấy được bộ mặt si ngốc thì hài lòng, coi như Lộ Lộ cũng ổn về mặt nhìn tiêu chuẩn mỹ nam.

Bữa cơm tối trôi qua cực kì náo nhiệt, lòng Trịnh Dật Hàn có chút kì lạ. Hắn chưa bao giờ ăn tối chung với nhiều người như vậy, ngay cả với Trịnh Ngọc Bình thì bọn họ cũng thường là ăn riêng.

Đây là cái người ta gọi là bữa cơm gia đình sao?

"Thần người ra cái gì vậy anh, bà nội em nấu ăn ngon quá nên thất thần luôn hả? Ăn thêm tàu hủ sốt cà chua nè, món em yêu thích đó." Lộ Lộ hí hửng gấp thức ăn cho Trịnh Dật Hàn, lại quay sang gấp thức ăn cho bà và ông nội.

Trịnh Dật Hàn nhìn món ăn đơn sơ trong chén cơm, lại quay sang nhìn vẻ mặt vui vẻ của Lộ Lộ.

Ăn cơm như vậy... thật sự rất ngon.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Cảm Ơn Em, Lộ Lộ.

"Anh ngủ chưa vậy?" Lộ Lộ thì thào, đôi mắt xa xăm nhìn trăng khuyết trên bầu trời.

"Chưa." Trịnh Dật Hàn nằm cách vách mỏng manh bên cạnh, cũng không có ngủ như Lộ Lộ.

"Hah, em vẫn chưa cảm ơn anh, có người đi chung như vậy thật sự rất vui, so với phải đi du lịch một mình em thoải mái hơn nhiều." Lộ Lộ thờ dãi một hơi, xoay người đối tư thế nằm.

"Đối với người đàn ông nào em cũng dễ dãi vậy sao?" Trịnh Dật Hàn bỗng có chút tức giận.

Lộ Lộ nhủ mày không vui, giọng nói lạc hẳn đi "Ra từ trước giờ anh coi tôi là người như vậy sao?"

"Coi như tôi nhìn nhầm anh, quên đi. Ngủ sáng mai tôi phải đi giúp bà nội." Lộ Lộ trằm mềm ngủ đi, không muốn nói thêm lời nào.

Trịnh Dật Hàn có chút sững sốt, bất ngờ cả về Lộ Lộ và bản thân, tại sao hắn lại sợ ý như vậy? Trước mặt người khác hắn chưa từng nói ra suy nghĩ của mình, bây giờ lại...

Lúc cuộn mình trong chăn, Lộ Lộ nghĩ lại về bản thân. Cô đã làm rất tốt, mối quan hệ gia đình, bạn bè, xã hội đều ổn thỏa. Những chuyện diễn ra xung quanh Lộ Lộ đều rất êm đẹp, nhưng bề ngoài cười mở, cô vẫn lừa dối mọi người và chưa ai cô thật sự mở lòng.

Mang một bí mật lớn trong lòng thật mệt mỏi.

Lộ Lộ đã đọc nhiều tiểu thuyết xuyên không, có rất nhiều người đã xuyên vào cơ thể người khác và nhanh chóng thích ứng với chuyện này. Tại sao Lộ Lộ... vẫn là không làm được!

Buổi tối hôm đó, mỗi người lại mang một tâm tư riêng và nỗi niềm khó xử...

Mặt trời dần tàn nhẹ ánh sáng ảm áp trong không gian, chiếu vào cơ thể thiếu nữ đang cuộn chăn loạn xạ.

Lộ Lộ nhủ mày vì chói mắt, trở mình tìm lại bóng tối vốn có trong phòng. Cô ngủ dưới sàn nhà, tuy đã có một cái đệm nhưng Lộ Lộ vẫn có chút không quen, cộng thêm quá nhiều tâm tư tối qua khiến cô mất ngủ. Bây giờ lại trở thành cú mèo muốn ngủ nướng.

Lộ Lộ chớp chớp đôi mắt nhấp nhòe thì bất gặp đôi mắt nâu sâu thẳm nhìn mình. Cô tròn mắt ngã về phía sau, cánh cửa cách vách của hai người không biết mở ra từ lúc nào. Trịnh Dật Hàn tự nhiên lại nhìn chăm chăm cô ngủ như vậy.

Nói chung nhìn chẳng khác gì đang ngủ chung.

Qua kinh hách buổi sáng, Lộ Lộ cũng không quá để ý chuyện con con như vậy. Cô máy móc đánh răng rồi lại thay quần áo.

Lộ Lộ đi ra phía sau vườn lấy vài quả trứng gà, ông bà cô nuôi thật nhiều gà mái, trứng đầy ắp trong rổ không biết khi nào mới ăn hết.

Trứng gà là một món ăn yêu thích của Lộ Lộ. Trứng chiên, trứng ốp la, trứng luộc, trứng kho thịt, trứng xào cà chua,... vô cùng ngon!

Đúng là hơi bất thường với một tiểu thư 'Chân không chạm đất, tay không đụng nước' như Lộ Lộ, nhưng linh hồn vốn có cuộc sống bình dân thì sao thay đổi được sở ăn?

Lộ Lộ dậy sớm cũng muốn trở tài nấu nướng cho ông bà và Trịnh Dật Hàn ăn một lần.

À, còn về xích mích tối hôm qua, Lộ Lộ cũng cho qua lâu rồi. Cô là người dễ giận, nhưng cũng nhanh chóng bỏ qua, trừ khi việc đó không đáng bận tâm lắm.

Lộ Lộ vui vẻ vừa hát vừa nấu ăn, chân nhịp nhàng theo lời ca.

Không khí trong ngôi nhà dường như ấm áp hơn hẳn so với những mùa xuân khác.

Bà nội từ sau bức tường gỗ liếc nhìn lên đứa cháu gái của mình, đã bao lâu rồi khung cảnh này trở về. Bà vốn chỉ có một mụn con trai, sau khi lớn lên hẳn liền lập nghiệp rồi lên thành phố sinh sống, vì quá tủi thân nên bà đã tìm đến mảnh đất yên bình này dưỡng lão. Nhưng sự lạc lõng đó không người ngoại phần nào. Bà không hề hận gì đứa con trai của bà, nhưng cảm xúc lẫn át lí trí khiến bà trở nên gắt gỏng và nghiêm khắc hơn với người khác.

Phải chi bà sinh thêm con gái nữa thì sẽ không như vậy nhỉ? Bà nội Lộ Lộ cười thầm trong bụng, rồi bước đi nơi khác làm việc.

Trịnh Dật Hàn cũng khá bất ngờ khi Lộ Lộ nhanh chóng hòa giải với mình, trong lòng hẳn thờ phào nhẹ nhõm.

Những ngày tiếp theo, giống như bao gia đình Nhật Bản khác, ông bà Lộ Lộ cùng Lộ Lộ và Trịnh Dật Hàn chào đón năm mới truyền thống.

Những ngày mát mẻ Lộ Lộ lại kéo Trịnh Dật Hàn đi tham quan các địa điểm du lịch nổi tiếng. Đền chùa, quán ăn, nơi mọc cây hoa anh đào,... nơi nào cũng không thiếu trong bộ sưu tập ảnh của Lộ Lộ.

Lần đầu cả hai đều có những trải nghiệm mới mẻ như vậy. Lộ Lộ là do không có tiền, còn Trịnh Dật Hàn lại là không có thời gian và hẳn cũng không hứng thú.

Không muốn phủ nhận, nhưng bên cạnh Lộ Lộ rất vui! Trịnh Dật Hàn dần hiểu được vì sao em trai mình lại mở lòng với Lộ Lộ.

Đơn giản vì nó đáng được như vậy!

Đặc biệt là vào ngày đi tới đền cầu nguyện, Trịnh Dật Hàn lần đầu tiên thấy Lộ Lộ mặc kimono.

Màu vải trắng ngà giống như màu trà sữa, tô điểm bởi những bông hoa đào đỏ tươi. Lộ Lộ còn búi gọn mái tóc ngắn của mình và gắn một bông hoa hồng đỏ rực rỡ, nhưng không lẫn át đi gương mặt xinh đẹp, năng động của cô.

Lộ Lộ cũng dụ dỗ Trịnh Dật Hàn mặc kimono, nhưng hẳn làm gì chịu đồng ý dễ dàng. Đợi khi Lộ Lộ mi má hẳn Trịnh Dật Hàn mới cười về mặt vô số tội chịu mặc.

Tah! Tah!

Lộ Lộ tung đồng xu xong liền vỗ tay giống như người khác, bắt đầu chấp tay cầu nguyện.

"Mong sao mọi người mình quan tâm thật khỏe mạnh!" Lộ Lộ lẩm bẩm.

Trịnh Dật Hàn quay sang, trầm tư lại hỏi "Sao cô không cầu nguyện điều gì cho mình?"

"Nah, vì em quá hoàn hảo, bằng năng lực của em thì có gì không làm được." Lộ Lộ cười ha ha đầy tự tin.

Trịnh Dật Hàn gạt khóe miệng, lại phì cười thành tiếng. Dù Lộ Lộ tự cao tự đại... nhưng nhìn cô như vậy cũng thật đáng yêu.

Hắn cũng cầu nguyện một điều "Mong Lộ Lộ luôn giữ nụ cười trên môi."

Lộ Lộ kéo Trịnh Dật Hàn sang viết điều ước trên miếng gỗ mỏng rồi treo lên. Lần này cô dùng những chữ Nhật đơn giản mới học, cũng chỉ là viết để lưu lại chút kỉ niệm.

Ngang dọc mọi nơi tới tận buổi tối, Trịnh Dật Hàn cùng Lộ Lộ tìm một nơi thật tốt ngắm bắn pháo hoa.

Lộ Lộ nhâm nhi thanh kẹo táo trong tay, cái này tuy ngọt nhưng cũng thật ngon, lâu lâu ăn cũng được nhỉ?

"Há miệng nè, a..." Lộ Lộ bất ngờ đưa thanh kẹo táo đang cắn dở đưa tới cho Trịnh Dật Hàn, ê a ra hiệu.

Trịnh Dật Hàn mỉm cười ôn hòa, cũng thuận theo cô cắn một miếng.

"Cắn gì mà nhiều vậy, mau đền em cây kẹo táo khác đi."

"..." Lộ Lộ háo! Hắn bị cô gạt rồi.

Bùm!

Pháo hoa bắn lên, Lộ Lộ hứng khởi ngắm nhìn chùm pháo hoa trên bầu trời, còn Trịnh Dật Hàn lại ngắm nhìn pháo hoa phản chiếu trong mắt của Lộ Lộ.

"Cảm ơn cô, Lộ Lộ."

"Humm? Vì chuyện gì?"

"Tất cả."

Khoảng kí ức bên cạnh Lộ Lộ, Trịnh Dật Hàn sẽ không bao giờ quên.

Vì đó là khoảng thời gian hạnh phúc nhất trong cuộc đời hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Things.

"Bye nha, khi nào có dịp anh phải bao em đi chơi lại đó, không có chuyện đi ké miễn phí người keo kiệt như em đâu, nếu rù được Trịnh Như Ngọc thì càng tốt." Lộ Lộ vẫy vẫy tay Trịnh Dật Hàn đang chuẩn bị lên máy bay.

"Ừm, chắc chắn là như vậy rồi." làm gì có chuyện đó, chắc chắn Trịnh Dật Hàn sẽ giấu em trai tới cùng, làm gì muốn cho hắn đi chung. Đương nhiên Trịnh Dật Hàn không lộ biểu cảm ra bên ngoài.

"Còn mấy tấm hình chụp bữa giờ, anh cứ yên tâm, em sẽ không đăng lên trang cá nhân đâu. Em sẽ làm một cuốn album ảnh, có gì gửi cho anh sau nha." Lộ Lộ cầm điện thoại hí hửng.

"Ừm, cảm ơn em." Trịnh Dật Hàn ánh mắt ôn nhu nhìn Lộ Lộ, chỉ cần cô vui thì như thế nào cũng được.

Trịnh Dật Hàn về nước trước Lộ Lộ, còn cô phải ở đây chờ ba mẹ tới rồi đoàn tụ cả nhà được. Lúc đầu bà nội cũng phản ứng dữ lắm nhưng Trịnh Dật Hàn nói vài câu liền buông tha.

Chuyện hạnh phúc nhất chính là bà nội không còn gán ghép kết hôn tùm lum, thật sự bà cứ nói vậy làm Lộ Lộ xấu hổ muốn chết, giống như giảng bầy soái ca vậy. Nếu Trịnh Ngọc Bình biết thì cô còn mặt mũi nào gặp cậu ấy được chứ?

Nhìn bóng Trịnh Dật Hàn đã đi xa, Lộ Lộ vươn người, rồi quay về phía ngược lại bước ra khỏi sân bay.

Thật sự anh của Trịnh Ngọc Bình cũng không tệ nha!

Lộ Lộ biết suy nghĩ của anh hoàn toàn khác so với biểu hiện bên ngoài, nhưng cô không quan trọng tiểu tiết. Chỉ cần vui vẻ là được!

Nhiều người cứ muốn vạch trần bộ mặt thật hay bí mật của người khác. Lộ Lộ không thích thế, đó là xâm phạm đời tư.

Giống như khi bản thân tìm kiếm một nửa của đời mình, cũng sẽ không để ý quá khứ của đối phương.

Hoa anh đào vẫn nở rộ trên cành cây, Lộ Lộ đi thong thả bên vỉa hè.

Cô mong chờ những điều sắp tới thật tốt đẹp.

A, LỘ LỘ cũng không quên nhắn tin chúc mừng năm mới cho bạn bè. Dù sao ở đây cũng có wifi, LỘ LỘ lần lượt chúc mừng từng người, cả những người bạn ảo trên mạng cùng bạn trai hồ 'Bạch mã hoàng tử' của cô.

Việc này tuy đơn giản nhưng cũng khiến một số người cảm thấy vui vẻ nha.

Trịnh Ngọc Bình: coi như chưa quên mất đứa em này, tha thứ cho hai người đó.

Quan Tiết San: trông ăn chơi đã quá quên mất tui luôn rồi chứ.

Bạch mã hoàng tử:...

Phú Hào:...

Đặng Hiểu Văn: hôm nay chắc trời sụp quá.

Tà Uyên Như: cảm ơn em nha, chị cũng chúc em năm mới vui vẻ.

Huyền Trang: chúc làm gì? Mang quà về cho tui rồi nói.

Thanh Vy: bà cũng vậy!

Mai- Lan- Cúc- Đào: Happy new year, thần tượng của em~~≡

Vũ Bình- An Dật- Cảnh Long- Nhân Phát: ca sĩ nổi tiếng là bạn của tui này đó.

...

LỘ LỘ nhoèn cười, đúng là mọi người nha!

LỘ LỘ lặng lẽ về nước không báo cho mọi người, ba mẹ cô tới Nhật trễ hơn cô nên vẫn còn ở lại nhà ông bà.

Cô bước đi đầy xúc động, không ngờ đi xa một thời gian cô lại nhớ thành phố này muốn chết. Tòa nhà cao thấp nối đuôi nhau, xe cộ đông đúc, vỉa hè đầy người qua lại, mọi thứ vẫn không thay đổi chút nào.

Chưa muốn về nhà, LỘ LỘ quyết định đi dạo quanh con phố ăn vặt một chút. Thay vì chọn quán trà sữa yêu thích, LỘ LỘ quyết định lựa một quán cà phê cổ kính để thay đổi không khí.

Đứng trước một cửa tiệm màu gỗ trầm hương Tây Âu, bảng hiệu màu đen của nó khiến LỘ LỘ để tâm đến. Tiệm này tên là Things sao? Được rồi, LỘ LỘ sẽ uống thử nơi này xem sao.

Leng keng!

Tiếng chuông trước cửa ra vào vang lên, trang trí bên trong khiến LỘ LỘ sửng sốt. Những dãy bàn tròn được ngăn cách với nhau bởi bức tường hoa văn tinh xảo, mỗi một chỗ như vậy lại có những loại hoa khác nhau. Còn lại chính là quầy bán cà phê và bánh tráng miệng. Thứ khiến nơi này nổi bật chính là những món đồ cổ treo trên tường: đồng hồ, tranh, lọ đựng thuyền, có cả những búp bê hình nhân vô cùng xinh đẹp.

Không biết đồ uống ở đây có bán mắc không, vì cách trang trí khá là tốn kém nha. LỘ LỘ không có hứng thú với siêu tầm đồ cổ, nhưng vẫn biết mấy thứ đó rất khó kiếm và mắc tiền.

Điều chỉnh lại tâm tư, LỘ LỘ bước tới quầy bán. Người bán là một lão trung niên có gương mặt phúc hậu, ông khẽ mỉm cười với LỘ LỘ "Chào vị tiểu thư xinh đẹp, cháu muốn uống gì?"

"Dạ, ông cho cháu thứ gì ngon nhất ở đây nha. Mà... ông đừng gọi cháu là tiểu thư, nghe kì quá." LỘ LỘ gãi đầu xấu hổ.

"Vây, tiểu công chúa uống capuchino nhé? Thứ đó hợp với con gái hơn."

"... bác gọi cháu tiểu thư thì đỡ hơn." LỘ LỘ nổi hết da gà, sao mấy cách gọi này lại sến tới như vậy, nếu mấy cô lão niên tới đây mà cũng gọi như vậy... thôi, không tưởng tượng nữa.

Chẳng bao lâu, ly capuchino xuất hiện trước mắt cô, bên trên là hình một bông hoa rất độc đáo, cô không khỏi cất lời khen "Đẹp quá, vậy sao cháu uống đây, nhìn tiếc muốn chết."

Tuy miệng nói vậy nhưng LỘ LỘ lập tức ngậm ống hút nếm thử ngay không chần chừ. Ừm, tiệm này làm capuchino thật ngon!!! Đây là tiệm ngon nhất trong các tiệm cô từng uống.

"Tay nghề của ông thật không sai tí nào, mùi hương không một chút tạp vị, cái này không phải cháu nịnh đâu, là gatô đó." Lộ Lộ chu môi cười hi hi.

"Vây thì thật hân hạnh cho ông." ông chủ tiệm cười đáp lại Lộ Lộ, quoa, ông ấy tính cách thật giống ông nội cô. Chẳng lẽ bây giờ con trai thì dịu dàng, con gái thì mạnh mẽ hả trời? Sao kì kì vậy ta?

Cũng không để trong lòng, Lộ Lộ tiếp tục thưởng thức ly capuchino trong tay, được nửa ly thì...

"Chết rồi, lại quên chụp hình lại nữa rồi." Lộ Lộ ôm đầu khóc than, tại sao trí nhớ cô không tệ mà lúc nào cũng quên chụp hình đồ ăn thế này.

Sở thích của Lộ Lộ chính là chụp hình thức ăn, nước uống rồi... đem khoe.

"Cháu đừng buồn, ông tặng cháu ly champagne*, cháu có thể chụp hình nó." ông chủ tiệm buồn cười cô gái đáng thương.

*Champagne: một loại rượu cực kì tinh tế, thường được uống bằng loại ly có chân cao, bầu hình tulip có tên champagne fite. Thiết kế kiểu ly này làm tăng thêm vẻ đẹp cho những bọt champagne trời liên tục, li ti trên miệng ly. Đồng thời hương thơm của rượu cũng được phản khum của ly làm cho tập trung hơn. Thường được bán trong các quán bar, trong những buổi tiệc mừng, hoặc để nhâm nhi trước. Nó có tính dịu nhẹ, dễ uống nhưng vô cùng quyến rũ, nhưng cũng sẽ bị say nếu uống nhiều.

"Nhưng mà..." Lộ Lộ bối rối, nhìn bộ dạng sang trọng của nó thôi Lộ Lộ cũng biết đây là thứ rượu mắc tiền, mà họ vốn chẳng quen biết gì với nhau.

"Không sao." ông chủ tiệm vừa lau ly vừa nói tiếp "Cháu khiến ông nhớ tới một người, nên để cảm ơn cháu ta đãi miễn phí hai đồ uống này thôi, cháu đừng từ chối."

"Vây... cháu thật sự cảm ơn." giống ai sao? Là cháu gái hay con gái ông ấy chăng? Cũng có thể là người vợ quá cố?

Lộ Lộ nhấp champagne đang sủi bọt li ti, đôi mắt lóe hào quang.

Đây chính là thức uống thần thánh của dòng rượu ngàn năm sao? Oa... hơn cả chữ 'ngon', đúng là đồ uống của nhà giàu có khác, đời trước cô làm gì mơ được uống thứ này. Nhưng cái mắc này... rất đáng tiền!

Ôi, ăn ngon riết khẩu vị của Lộ Lộ bị chiều đến hỏng mất.

"Cháu chắc chắn sẽ tới đây uống lần nữa, ông nhớ giảm giá cho cháu nha." Lộ Lộ mặt dày nói, a, cô có đang lợi dụng lòng tốt của người khác không ta?

"Cháu đến đây lúc nào cũng được."

"A, quên giới thiệu, tên cháu là Phan Lộ Lộ."

Trước khi đi Lộ Lộ không quên để lại tên mình, thông thả rời đi đầy vui vẻ.

Hôm nay thật sự may mắn nha!

Từ xa hai người đàn ông thấy Lộ Lộ bước ra cửa tiệm Things thì nhú mày.

Sao cô ta lại tới đó?

Hai người đàn ông đó không ai khác chính là Quan Thượng Phong và Đặng Thần.

"Ông nội!" Quan Thượng Phong giọng nói lạnh nhạt như thường, nhưng vẫn mang vài phần kính trọng.

"Tiểu tử, hôm nay lại dẫn ôn tiểu tử kia tới đây sao?" ông chủ tiệm này hiển nhiên lại là ông nội của Quan Thượng Phong. Ôn tiểu tử ý là nói Đặng Thần.

"Ông nội, cô gái hồi nãy uống cà phê ở đây sao?" Đặng Thần không để ý về xua đuôi của ông nội Quan Thượng Phong mà hỏi thẳng vào vấn đề. Hẳn gọi ông nội vô cùng thân mật, khẳng định đã quen biết từ rất lâu.

"Ừa, hai đứa biết cô bé đó sao?" ông nội Quan Thượng Phong- Quan Mục Diệm bất ngờ, gật gù cười thần bí "Đứa nhỏ đó rất đáng yêu nha, chẳng mấy chốc nợ đào hoa sẽ nhiều vô kể. Ai cha, người nào chậm tay là thua thiệt rồi."

"..." ông nội nói thật đây ý tứ, hai người cháu cũng không biết đang nghĩ gì, chỉ im lặng suy tư.

Nếu chậm tay sẽ vụt mất cơ hội sao?

Lộ Lộ bắt đầu tập trung vào học hành và sáng tác, xin miễn vui chơi với đám bạn cùng lớp và San San. Cô ăn chơi nhiều nhưng cũng không quên mục tiêu của mình.

Đạt học lực giỏi, học tiếng Anh, Nhật, Pháp, Tây Ban Nha; tập vũ đạo, sáng tác nhạc và luyện thanh cho kì thi Love Music vào tháng hè sắp tới; học

đàn piano, ghita; chuẩn bị cho cuộc thi thể thao trong học kì mới: chạy bền, tennis, bóng chuyền.

Aaaa, quên mất, tại sao Lộ Lộ lại ham hồ như vậy? Đăng kí cả đồng môn thể dục tự chọn, lại còn hứa với San San tham gia CLB khiêu vũ bên ngoài. Chết nữa, Lộ Lộ vào buổi sáng còn đăng kí tập yoga cùng mẹ, cái này cô hứa từ khi sau bữa ăn cơm gia đình đề nghị làm ca sĩ kia. Chi là cô hện qua Tết sẽ đi..

Lộ Lộ khóc không ra nước mắt.

Năm mới... cực kì không may mắn, chuỗi ngày sắp tới sẽ đau khổ cỡ nào đây?

Nhưng Lộ Lộ không muốn thất hứa với bất kì ai, cô ghét nhất là những người lừa dối, thất hứa cũng là một loại đồng dạng.

Nên... tới đâu hay tới đó!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Mầm Mống.

"Hum, hình như là nơi này..." Lộ Lộ ngược nhìn tấm bảng ghi 'CLB khiêu vũ'.

San San đã gửi địa chỉ nơi cô ấy tham gia CLB này, thật sự Lộ Lộ cũng khá bất ngờ chuyện này.

Lại nhớ tới trong tiểu thuyết 'Cuộc chiến siêu sao', lúc Quan Tiết San trở thành ca sĩ đối đầu với Tà Uyển Như, San San có điểm mạnh là vũ đạo cực kì chuyên nghiệp, ăn đứt những ca sĩ mới nổi lần có tiếng trong showbiz, cũng không ngoại trừ Tà Uyển Như nữ chủ. Từ đó, nữ chủ cố gắng hết sức tận lực học nhảy, ừm, sau đó khá nhiều chuyện xảy ra. Như mối quan hệ giữa các nam chủ thêm mờ ám, hay càng thêm nhiều cuộc đối đầu...v ...v...

Mà đó là chuyện quá khứ rồi, có Minh Nhạc Y xuyên vào đây, San San đã phá đi mọi ác duyên, học ngành mình yêu thích, hình như là thiết kế thời trang đúng không? Nhưng Lộ Lộ cũng không ngờ San San có niềm yêu thích vũ đạo mãnh liệt như vậy!

Cạch!

Lộ Lộ bước vào cửa phòng, có vẻ mọi người đang khởi động, cô đến đúng lúc rồi.

"Lộ Lộ, cậu thật sự đến rồi!" San San tiến tới vui mừng, dù sao có người quen tham gia cô vẫn cảm thấy vui hơn.

"Đây là người bạn mà nhóc nói sao?" một giọng nói trầm ấm vang lên, Lộ Lộ quay đầu.

Trước mặt cô là một người đàn ông thành thực tầm 25 tuổi, áo sơ mi đầm mồ hôi phảng phất cơ thể múi bắp hoàn mỹ của hắn, gương mặt người đàn ông cực kì họa thủy, ôn nhu như nước lại nóng bỏng như ngọn lửa, khí chất hoang dã không thể nào che dấu tỏa ra xung quanh hắn.

Ôi, lại soái ca! Đi đâu cũng gặp thế này...

"Không cần anh quan tâm, lo mà đi giúp đỡ mấy cô nàng sinh viên kia đi." San San giọng nói khó chịu nhìn người đàn ông kia, lại quay sang nhắc Lộ Lộ "Cậu đừng có dính dáng với tên này, hắn là một người cực kì đáng ghét, vô sỉ, trắng hoa. Nói chung tên này chính là nỗi sỉ nhục của cánh đàn ông."

Lộ Lộ run run khoe miệng, San San nhìn như vậy mà cũng hân quá nha, mà cô ấy làm như mình là đàn ông hay sao mà am hiểu dữ vậy?

"Này này, nãy giờ anh đang đứng đây đó, mọi lời của nhóc anh nghe không sót chữ nào đâu." người đàn ông vò đầu San San.

Có mùi gian tình ở đây! Lộ Lộ híp mắt hồ ly cười ranh ma, coi bộ tham gia CLB rất thú vị.

"Đây là thành viên mới của CLB Khiêu vũ, Phan Lộ Lộ." người đàn ông đó chính là chủ tịch CLB- Từ Diệp Nghi, hắn giới thiệu Lộ Lộ với các thành viên.

"Em là Phan Lộ Lộ, 17 tuổi, được bạn Quan Tiết San giới thiệu tới đây. Mong mọi người giúp đỡ." Lộ Lộ lễ phép cúi đầu.

"Bọn này cũng vậy."

"A, hình như em nhìn Lộ Lộ rất quen mắt, không biết đã thấy ở đâu vậy nhỉ?" một cô gái mặc áo thun trắng lấm lấm suy tư.

"Nha, em có phải là Minh Nhạc Y biểu diễn tại Lễ hội âm nhạc Winter không?" người bỗng la lên, nhận ra cô là Minh Nhạc Y.

"Đúng là Lộ Lộ bạn thân em chính là Minh Nhạc Y đó, cô ấy đã sáng tác ca khúc Dream of song và đăng trên Love Music." San San vĩnh mặt đầy tự hào.

"Quoa, tuyệt quá. Không ngờ có thể gặp người thật ngoài đời sớm như vậy."

Mọi người trong CLB biết lẫn không biết ca sĩ nghiệp dư Mknh Nhạc Y đều nhón nháo lên.

Xem ra Lộ Lộ khá thuận lợi trong việc kết thân với mọi người rồi..

Khác với mọi hôm, CLB Khiêu vũ náo nhiệt hơn bình thường, không khí đầu đầu, chanh chua cũng biến mất.

San San thầm cảm thán, sức hút của Lộ Lộ cũng thật mãnh liệt ghê! Trước San San mới tham gia CLB này thì đa số các cô gái trong đây chỉ đánh chủ ý lên Từ Diệp Nghi mà nổi sóng bão với nhau chẳng khác gì hậu cung truyền thuyết trong phim cổ trang, ngay cả San San không ưa thích cũng bị dính dáng không ít.

"Nhóc đáng lẽ nên rủ cô bạn của nhóc sớm hơn chứ! Làm anh đây khổ sở lâu như vậy." Từ Diệp Nghi cũng đồng dạng suy nghĩ giống San San.

"Cầm ông anh gọi tui là nhóc nữa đó, nghe giống con trai quá."

Ngoài ra, Lộ Lộ lẫn mọi người không ngờ cô có thể học nhanh như vậy, đặc biệt là tango* và waltz*.

*Tango: là một thể loại khiêu vũ kết hợp với âm nhạc có nguồn gốc từ nhiều vùng ngoại ô như Argentina, Uruguay,... rồi truyền bá rộng khắp thế giới. Có nhiều phong cách nhảy tango, được đáp ứng từ việc phục vụ đám đông cho đến trình diễn thời trang. Hầu hết các phong cách này đều được nhảy với tư thế "mở", nghĩa là luôn có khoảng cách giữa người "dẫn" và người "theo", hoặc tư thế "đóng", nghĩa là người dẫn và người theo kết nối với nhau từ rất gần (ngực - ngực) (tango Argentina) cho đến xa hơn một chút (phần trên của bắp đùi, hông) như tango Mỹ và tango quốc tế.

*Waltz là loại nhạc nhảy xuất phát từ Châu Âu với nhịp ba. Waltz, bắt nguồn từ từ "walzen" trong tiếng Đức cổ, nghĩa là "uốn", "xoay" hoặc "lướt đi", là một điệu nhảy trong khiêu vũ cổ điển và folk dance (nhảy dân gian), theo nhịp 3/4. Waltz ra đời ở ngoại ô thành Viên (Áo) và ở những vùng núi cao của nước Áo, một điệu nhảy độc lập với tư thế tay ôm ngang lưng và tay còn lại đưa lên không trung.

Không đúng lần đầu tiên, sau lần thứ hai Lộ Lộ có thể bắt chước một cách chính xác, đôi khi còn hoàn hảo hơn tám chín phần. Lộ Lộ trước giờ không quan tâm lắm với những giải trí ngoài anime, manga, chỉ là... khiêu vũ thật sự rất vui.

Cô không biết thứ này có ích cho con đường âm nhạc của cô hay không, nhưng nó rất thú vị!!!! Lộ Lộ cảm giác như mình đang đi tới giới hạn của bản thân, động tác nhanh và dứt khoát từng mi li mét dù chỉ là những điệu nhảy cơ bản.

Mọi người trong CLB không khỏi phần khích lẫn ngưỡng mộ, thiên tài a, chỉ cần nhìn cô tập thôi cũng cảm thấy nhộn nhạo tay chân muốn hòa nhịp theo.

"Em rất có tài đấy, có lẽ chẳng mấy chốc sẽ nhảy giỏi hơn cả anh luôn." Từ Diệp Nghi không chút keo kiệt thành thật khen.

"Phụ phư, vậy sao? Em cũng nghĩ vậy đó." Lộ Lộ cười đầy tự tin, cả hai nhìn nhau rồi cũng cười ầm lên. Không khí trong CLB thoải mái vô cùng.

Không ai nhận ra, ở một góc phòng tập, cô gái kia nhìn hai người họ thần thờ. Cảm giác khó chịu này là sao?

Từ Diệp Nghi là người phong lưu, đối với ai cũng tử tế, duy chỉ có San San là luôn chế giễu cô như con nít. San San không quan tâm, nhưng nhìn Từ Diệp Nghi đối với Lộ Lộ thật sự bất thường, đôi mắt hần thể hiện vô cùng rõ ràng. Từ Nghiệp Nghi có ý với Lộ Lộ! Bản năng con gái đã mách bảo cô như vậy.

Tìm San San thật đau, như ai đó đang cào xé nó, chẳng lẽ... cô thích hần ta?

Lộ Lộ bước tới một thùng bán nước tự động mua một chai nước suối, nốc một hơi liền rơi vào trầm tư.

Hôm nay San San thật kì lạ, bỗng nhiên ít nói hơn hẳn, dường như cố ý né tránh Lộ Lộ vậy.

Cô đã làm gì sai?

Lộ Lộ lắc đầu buồn bã, quyết định bước tới quán Things uống rượu Champagne.

Đường phố đông đúc người qua lại, luôn có những cuộc hội ngộ bất ngờ.

Lộ Lộ hơi kinh ngạc, người phía trước không phải là Bạo Lăng Đằng, tại sao hần lại đi bộ trên vỉa hè cùng với tay sai? Chẳng lẽ là khảo sát?

Lòng mang nhộn nhạo vui mừng tiến lên tính kêu tên Bạo Lăng Đằng.

Và... hần ta lướt qua Lộ Lộ.

Như người không quen biết.

Gương mặt Lộ Lộ cứng đờ lại, khó tin không dám nhìn ngoảng lại. Bạo Lăng Đằng hiển nhiên không muốn có quan hệ với Lộ Lộ.

Bạo Lăng Đằng và Lộ Lộ chẳng qua là người dung, nhưng cảm giác yên bình của hắn, Lộ Lộ không bao giờ quên.

Là cô tự đa tình? Lộ Lộ cười khổ, phải rồi, nói cho cùng... bản thân cô không phải là nữ chủ, càng không phải nữ phụ.

Cô chỉ là một hòn đá nhỏ dao động mặt nước trong chốc lát. Và sau đó, mọi thứ vẫn trở về như cũ...

Ánh mắt đó, chắc chắn đã nhìn thấy Lộ Lộ. Bạo Lăng Đằng rõ ràng là cố tình, hoặc không nhớ tới cô.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Tình Bạn Và Tình Yêu.

"Có chuyện gì vậy master?" Ảnh nhận ra sự bất thường của Bạo Lăng Đằng, lo lắng hỏi.

"Không, mau đi tiếp đi." Bạo Lăng Đằng nhanh chóng che dấu cảm xúc bối rối dưới đáy mắt.

Bạo Lăng Đằng không thể tỏ ra quen biết Lộ Lộ, như hắn đã từng nói, hắn không muốn cô gái đó gặp nguy hiểm.

Nếu kẻ thù lầm tưởng Lộ Lộ là nữ nhân của hắn thì thật sự rất nguy hiểm.

Lực lượng của Bạo Lăng Đằng còn yếu, hắn không thể để cho người khác biết được khuyết điểm của mình.

Tuy vậy lòng Bạo Lăng Đằng vẫn dâng lên một cỗ mát mát khó tả.

Lúc này, Lộ Lộ mang đầy phiền muộn bước tới Things, đôi khi những chuyện nhỏ nhặt lại khiến cô phiền não tới như vậy.

"Tiểu thư, cháu có chuyện gì buồn sao?" Quan Mục Diệm mỉm cười quan tâm, ân cần rót cho Lộ Lộ một ly trà rooibos.

*Rooibos: là một loại hồng trà chỉ phổ biến tại vùng Tây Cape, Nam Phi. Loại trà này là màu sắc đỏ tươi cùng vị ngọt tự nhiên và mùi thơm quyến rũ mà không cần phải pha thêm sữa hay đường.

"Vâng..." Lộ Lộ hơi cười trừ, hít hương thơm ly trà Quan Mục Diệm đưa "Trà thật thơm, nó tên gì vậy ông?"

"Rooibos! Một trong những vị trà ngon nhất xứ trà đây."

"Ừm." Lộ Lộ nhấp môi, lúc đầu cô nghĩ đây là tiệm cà phê thôi, không ngờ rượu có trà cũng có luôn "Hình như cháu không thấy tên trà này trong bảng thực đơn."

"Là thằng cháu của ông mang về mấy bữa trước đây thôi."

"Nha, ông có đưa cháu hiếu thảo ghê." Lộ Lộ cười hi hi tiếp tục thưởng thức trà, được nếm đồ ngon tâm trạng cũng tốt hơn một chút.

"Thế cháu có chuyện gì khó giải quyết sao? Cứ nói cho ông nghe thử xem." Quan Mục Diệm hòa nhã tiếp tục công việc xay hạt cà phê.

"Ừm, không sao đâu ạ. Cháu cảm ơn ông đã quan tâm, nhưng cháu sẽ tự giải quyết việc của mình, như vậy cháu mới không hối hận." Lộ Lộ khéo léo từ chối, cô tuy là con người tẻ nhạt nhưng luôn tự lập, mọi chuyện đều tự mình làm và tự mình gánh chịu hậu quả. Nếu có người nói cô quá tự cao, Lộ Lộ không quan tâm, dù có chọn con đường sai, ừ cuộc đời vốn không tròn trịa thẳng tắp cho cô đi, sai cũng chẳng sao cả.

Quan Mục Diệm hí hửng mắt đầy nếp nhăn, cô bé này thật đặc biệt, ông cảm thấy Lộ Lộ càng ngày càng thuận mắt rồi đấy.

"Cảm ơn ông về ly trà."

"Đừng khách sáo, ông cũng cảm ơn cháu nữa. Cháu dành thời gian ra nói chuyện với ông già này, còn mấy thằng nhóc kia chỉ biết lo công việc, khiến ông buồn chán muốn chết."

"Hi, cháu đi trước." Lộ Lộ mỉm môi cười, ông chủ tiệm nhìn vậy mà cũng trẻ con ghê.

Leng keng.

Lộ Lộ bước ra cửa tiệm thì nhíu mày vì nắng gắt, đã trưa rồi nhì? Có lẽ Lộ Lộ nên đi tìm quán ăn trưa thôi.

Nhạc điện thoại trong túi xách vang lên, Lộ Lộ lấy ra thì thấy tên là Từ Diệp Nghi? Hấn gọi cho cô làm gì vậy?

Ban nãy cô trao đổi số điện thoại cho mọi người CLB, hiển nhiên cũng không thể thiếu chủ tịch CLB.

"Alô? Có chuyện gì vậy?" Lộ Lộ hỏi.

"Lộ Lộ hả? Em còn ở trong thành phố không?" đầu dây bên kia giọng nói có chút vui mừng.

"Còn, có chuyện gì không?"

"Chẳng qua là anh muốn rủ em ăn trưa, tiện thể làm đôi thành viên mới của CLB luôn, em đi được không?"

Mắt Lộ Lộ lóe tia hào quang, cơ hội tốt đây "Được, anh nói địa điểm đi."

Lộ Lộ thật sự cần hiểu rõ một số chuyện.

"Ở đây này." Từ Diệp Nghi vẫy tay mỉm cười nhìn Lộ Lộ.

Cô suy ngẫm, bộ dạng này đôi chút có giống San San nhì?

Từ Diệp Nghi hẹn Lộ Lộ ở một quán ăn Trung Hoa cổ kính, lồng đèn treo khắp trong tiệm vô cùng lãng mạn. Lộ Lộ lại nghĩ vẩn vơ, không ngờ Từ Diệp Nghi cũng lãng mạn ghê.

"Em muốn ăn gì, coi thực đơn thử đi." Từ Diệp Nghi chống cằm ngắm nhìn Lộ Lộ, ánh mắt ôn nhu của hấn làm Lộ Lộ đắm ra ảo tưởng lẫn hoảng sợ.

Hấn thích cô chẳng?

"Lấy há cáo hấp hành và mì hải sản cho em đi." Lộ Lộ lựa đại vài món, hơi liếc mắt nhìn Từ Diệp Nghi "Anh nghĩ như thế nào về San San?"

Từ Diệp Nghi hơi bất ngờ khi Lộ Lộ hỏi vậy, nhưng cũng thành thật trả lời "Anh coi nhóc con như em gái của mình, giống như người thân trong gia đình vậy."

Lộ Lộ cảm thấy rối rắm, cũng muốn hỏi vào trọng tâm "Nếu San San yêu anh thì sao? Anh sẽ làm gì?"

"San San yêu anh? Không thể nào!" Từ Diệp Nghi đứng lên đập bàn, biểu hiện không thể tin nổi.

"Ý anh là sao?" Lộ Lộ thấy hành động thái quá của Từ Diệp Nghi thì không vui, bộ chuyện đó là quá tầm suy nghĩ của hấn sao?

"Anh... chỉ coi nhóc... San San như em gái!" Từ Diệp Nghi bối rối, lại ngược nhìn Lộ Lộ thờ dãi "Anh vốn coi trọng em hơn, Lộ Lộ." dù mới chỉ gặp Lộ Lộ một lần nhưng hấn rất có hảo cảm với Lộ Lộ, thậm chí có chút yêu mến.

Tìm Lộ Lộ như quặng lại, cô không phải là ảo tưởng sao? Từ Diệp Nghi có ý với cô chỉ trong vài tiếng đồng hồ.

Lộ Lộ chảy đầy mồ hôi hột, cô sao lại trở thành nữ nhân hồ ly thế này...

Không được!

"Xin lỗi, em đã có bạn trai rồi. Em không muốn vì một người dung như anh phá hỏng mối quan hệ của bọn em." Lộ Lộ nốc ngụm nước lọc.

Từ Diệp Nghi kinh ngạc khi Lộ Lộ quá thẳng thắn, bất đắc dĩ cười khổ "Xem ra anh chưa làm gì đã thất bại rồi."

"San San là một cô gái tốt." Lộ Lộ nhàn nhạt nói "Anh có thể không thích cô ấy, nhưng cũng nên coi trọng tình cảm của San San. Em cũng không rõ San San có yêu anh không, nhưng mà... chuyện đó anh tự tìm hiểu."

Sau mẩu đối thoại đó, cả hai cũng không nói thêm lời nào, lặng lẽ ăn phần ăn trưa của mình. Từ Diệp Nghi rơi vào trầm tư của bản thân.

Quan Tiết San?

San San bước ra khỏi lớp học thêm toán của mình, lòng buồn bã không thôi. Cô không thể tập trung nổi vào bài giảng vì chuyện kia.

San San biết chuyện này không phải lỗi của Lộ Lộ...

"San San, là bà hả?" Huyền Trang kinh ngạc nhìn San San, không ngờ lại gặp người quen ở đây.

"Trang?" San San hơi ngần ngừ, cũng cười trừ cho có lệ.

Thấy sắc mặt San San hơi tệ, Huyền Trang có chút lo lắng "Cậu sao vậy? Chẳng lẽ chưa ăn trưa? Bây giờ cậu ăn trưa với mình không?"

"..." nhìn mặt San San giống đang chết đói sao?

Chưa kịp phản ứng Huyền Trang đã dắt San San đi Lotte ăn trưa. San San vừa ăn vừa ngần ngừ nhìn trời.

"San San?"

"Không có gì đâu."

Lộ Lộ, tớ coi trọng tình bạn của chúng ta, nhưng tớ cũng không muốn buông tha mối tình đầu đang dở này.

Cậu muốn tớ phải làm sao đây?

"San San..."

Ở trên trường, San San luôn cố tình lảng tránh mặt Lộ Lộ, dường như Lộ Lộ không có cơ hội bắt chuyện với San San. Lộ Lộ trong lòng cũng buồn phiền, tình cảm đó thật sự quan trọng với cậu lắm sao?

Lộ Lộ vừa buồn bã chuyện San San vừa rối rắm chuyện hôm đó.

Sau khi Lộ Lộ vừa ăn trưa với Từ Diệp Nghi thì bỗng nhiên hai người kia xuất hiện lù lù trước mặt cô.

Hai người đó là Đặng Hiểu Văn và Bạo Lăng Đằng.

"Tên đàn ông kia là ai? Không phải cô thích tôi sao?" Đặng Hiểu Văn bất ngờ nắm lấy vai tôi.

"Lộ Lộ, người lúc này là ai? Còn cả tên này nữa." Bạo Lăng Đằng mặt u ám đầy oán khí nhìn Đặng Hiểu Văn.

"Cô giỏi, hết người đàn ông này lại đổi người đàn ông khác, đúng là con đàn bà lăng lợ." Đặng Hiểu Văn tức giận nói.

Hai người trước mặt Lộ Lộ không ngừng tuôn oán khí như tức phụ, Lộ Lộ không chịu nổi nữa mà la lên.

"Đủ rồi đó, ừ thì tôi là con đàn bà lăng lợ thì sao hả? Các người ganh tị à? Đặng Hiểu Văn, anh đừng tưởng tôi trước đây muốn làm bạn với anh thì anh được nước lấn tới, còn Bạo Lăng Đằng, xin lỗi nhé, nói gì thì nói tôi với anh cũng chỉ là người dưng thôi, quan hệ gì tới anh? Còn nữa, người hỏi này là đàn anh của tôi thì chúng tôi đi chung một tí đã sao?" Lộ Lộ đỏ mặt vì tức giận "Nếu hai người chê tôi dơ bẩn thì tránh xa ra, tôi thật sự cũng chẳng phải cô gái trong trắng gì."

"Cái gì?" Đặng Hiểu Văn cùng Bạo Lăng Đằng đồng thời hét lên.

Lộ Lộ ngần ngừ, làm gì mà phản ứng dữ vậy?

"Là ai?" cả hai người kia đều nổi lên sát khí đáng sợ.

"Mạc Quân... Nguyệt!" Lộ Lộ sợ quá mà thốt ra, lúc tỉnh táo lại thì đã quá muộn.

Mạc Quân Nguyệt! Chứa phù hộ anh! Lộ Lộ thầm cầu nguyện, cô không có lỗi gì hết, cô chỉ nói sự thật thôi mà.

Ở nơi nào đó, Mạc Quân Nguyệt bỗng nổi da gà.

"Thầy ơi, sao vậy?" một nữ sinh khiêu gọi đôi mắt long lanh nhìn Mạc Quân Nguyệt.

"Không có gì, em xuống phòng y tế làm gì vậy? Có chuyện gì sao?" Mạc Quân Nguyệt mỉm cười bắn đầy tia sét ái tình vào tim nữ sinh lăng lợ xinh đẹp kia.

"Em... muốn thầy giảng dạy vài thứ." nữ sinh kia đỏ mặt kiêu mị, giọng nói mờ ám thổi bên tai Mạc Quân Nguyệt.

"Vậy sao?"

Chương 34: Déchirer.

"Phú Hào, anh lại nhìn đi đâu vậy?" Tà Uyên Như buồn cười nhìn bạn trai mình trước mặt, không biết hẳn học kiểu thư sinh trầm tư này ở đâu nữa.

Phú Hào giật mình, có chút xấu hổ nhìn Tà Uyên Như "Xin lỗi em."

Phú Hào biết hào quang của Tà Uyên Như, vì vậy hẳn sẽ càng trân trọng cô ấy, nhưng một góc nhỏ trong tim hẳn luôn chứa đựng bóng dáng của một cô gái khác.

Điều đó thật sự làm hắn bối rối.

Dù đã cố gắng quên đi, thậm chí thờ ơ tỏ ra xa lánh với Lộ Lộ, nhưng Phú Hào vẫn không ngăn chặn cảm xúc của mình.

Hắn thật sự là một người tồi tệ!

"Không sao đâu, anh đừng lúc nào cũng hờ hững chút là xin lỗi vậy chứ." Tà Uyên Như nhéo nhẹ vào má Phú Hào.

"Ừm." Phú Hào ôn hòa nhìn Tà Uyên Như.

Tà Uyên Như bỗng cầm điện thoại rồi hơi sững người, áy náy nhìn Phú Hào "Xin lỗi anh, bạn em để quên điện thoại trong phòng y tế nhờ em lên trường lấy giùm."

"Anh đi cùng em." Phú Hào ân cần nói.

Không khí xung quanh hai người vô cùng lãng mạn, nhưng nếu một số người nào đó nhìn thấy, chắc chắn sẽ nổi da vịt không cần bàn cãi.

Phú Hào cùng Tà Uyên Như tới trường đại học M.

Bước tới phòng y tế, Phú Hào nghe những âm thanh mờ ám từ bên trong thì lòng hồ không ổn, chưa kịp ngăn lại thì Tà Uyên Như đã mở cửa ra.

Cạch!

Hình ảnh H hiện ra trước mắt, một nữ sinh không rõ khuôn mặt đang thờ dốc ngồi trên đùi Mạc Quân Nguyệt không ngừng vận động lên xuống, chiếc váy ngắn ngủn mập mờ che đi nơi xấu hổ kia, thoát ẩn thoát hiện. Còn Mạc Quân Nguyệt lại ngả người vào ghế dựa, vô cùng thỏa mãn để nữ sinh kia 'phục vụ' cho mình.

Chỉ cần nhìn cũng đủ biết hai người đó đang làm chuyện người lớn.

Phú Hào hoảng hốt, nhanh chóng che mắt Tà Uyên Như lại và chắn cô phía sau mình như gà mẹ bảo vệ con.

Dù thời gian ngắn nhưng Tà Uyên Như cũng thấy được toàn bộ, gương mặt không khỏi ửng hồng.

"Nơi này là trường học, còn ra thể thống gì nữa." Phú Hào đen mặt quát lên, tại sao nơi Tà Uyên Như học lại có chuyện này xảy ra chứ?

Bị xen vào giữa chừng khiến Mạc Quân Nguyệt mất hứng, đẩy nữ sinh kia ra rồi tự mình chỉnh lại quần áo "Anh sẽ gọi em sau."

Nữ sinh kia vừa qua một cơn cuồng nhiệt thì đôi mắt nhiễm đầy dục vọng chưa thỏa mãn, có chút bất đắc dĩ mặc lại nội y đen tuyền quyền rũ.

Trước khi ra khỏi cửa còn bắn một tia chán ghét về phía Phú Hào và Tà Uyên Như.

"Thế, các em có chuyện gì lại tới đây?" Mạc Quân Nguyệt nhanh chóng thay vào bộ mặt một bác sĩ nghiêm túc, như chuyện kích tình ban nãy không hề xảy ra.

"Bạn... bạn của em để quên điện thoại trong phòng y tế." lúc này Tà Uyên Như mới ngập ngừng nói.

"Àn..." Mạc Quân Nguyệt tỏ vẻ không quan tâm, hơi liếc mắt sang Phú Hào thì lóe tia sáng "Cậu không phải là người đi đằng sau Lộ Lộ hôm ở quán bar sao? Cậu là bạn của cô ấy?"

"Thầy biết Lộ Lộ?" Phú Hào trong lòng có chút bồn chồn, chẳng lẽ Lộ Lộ có bạn trai?

"Huh... phải nói thế nào nhỉ? Rất thân là đằng khác." Mạc Quân Nguyệt nhếch môi tà mị, hần nhẹ sờ vào môi mình, hương vị của cô gái Phan Lộ Lộ đó đúng là cực phẩm.

Bây giờ dù có làm chuyện đó với nữ nhân nào Mạc Quân Nguyệt không thể không nhớ tới Lộ Lộ, cô ta làm hắn phải nhớ nhưng thế này, thật đúng là tiểu yêu tinh.

Phú Hào nhìn biểu hiện của Mạc Quân Nguyệt thì mặt mày trắng bệch. Không thể nào, chắc là do đầu óc Phú Hào đen tối nên mới nghĩ vậy thôi. Sao Lộ Lộ có thể... đối với tên đó...

"Mọi chuyện quá rõ ràng rồi." bỗng nhiên từ cửa xuất hiện ra hai người đàn ông hàn khí lạnh cóng.

Phú Hào nhũn mày, ngay hôm đó hắn cũng thấy bọn họ xuất hiện ở bar Hot sky, hình như tên là Đặng Hiểu Văn và Bạo Lãng Đặng?

Người nói lời vừa rồi chính là Bạo Lãng Đặng, Đặng Hiểu Văn từ đằng sau cũng khóa cánh cửa lại.

Cách!

"Bạo Lãng Đặng, sao ngươi lại tới đây? Còn tên kia chẳng phải..." Mạc Quân Nguyệt chưa kịp nói hết câu thì cảm nhận được đau đớn từ bụng.

Bốp!

"Ngươi xác định đi" cả hai người đàn ông mặt âm trầm nhìn Mạc Quân Nguyệt đang khỗ sở ôm bụng vì cú đá của Bạo Lãng Đặng.

"Này..."

Bụp! Bốp! Bopppppp!!!----

Mạc Quân Nguyệt đương nhiên không chịu thua cô gắng kháng cự, nhưng một Bạo Lãng Đặng là bang chủ hắc đạo hội nên võ công không tầm thường, lại còn hai chọi một... thế là mặt Mạc Quân Nguyệt tiếp tục nở hoa (muôn hoa khoe sắc).

Tới khi Mạc Quân Nguyệt đánh thành đầu heo, Đặng Hiểu Văn mới quay sang nói với Bạo Lãng Đặng "Được rồi, nghỉ hiệp một đi, chút sẽ đánh hấn tiếp."

Còn nữa sao? Phú Hào đỏ mặt nhìn các nam chủ buru hấn.

Nếu gặp Lộ Lộ ở đây chắc chắn cô sẽ nói "Nam chủ đánh ghen cũng không phải dạng vừa!"

Bạo Lãng Đặng nghe vậy cũng cố đá thêm vào người Mạc Quân Nguyệt một đá, rồi thấy thuốc lá ra tinh bơ hút thuốc, thậm chí còn đưa cho Đặng Hiểu Văn.

Bộ dạng bầm tím của Mạc Quân Nguyệt cực kì thảm nhưng vẫn không mất đi nụ cười quái dị "Lộ Lộ cũng không tầm thường, cũng có thật nhiều nam nhân ưa thích, xem như ta thưởng thức cô ta đầu tiên, cái giá bị các người hành như vậy cũng không quá đắt."

"Mày mới nói cái gì?" Bạo Lãng Đặng đôi mắt khát máu như ác ma, dường như không còn chút muốn nương tay vì tình bằng hữu trước đây. (Vâng, anh ấy lúc này là còn 'nuông tay'!)

"Ta nói, mùi vị cơ thể của cô ta thật kích thích. Ngươi không biết đâu, lần đầu của trinh nữ luôn luôn khoái cảm nhất, đặc biệt là Lộ Lộ lại có hương vị thật đặc biệt, a, cô ta... uhm... rên cũng rất đã. Làm ta không thể dừng lại được." Mạc Quân Nguyệt không chút sợ hãi nói toạc ra suy nghĩ của mình.

Bốp!

Phú Hào này giờ nhìn một bên nghe được lời này thì điên cuồng, không còn chút lí trí đâm thật mạnh vào miệng Mạc Quân Nguyệt.

Chát!

Ngay sau đó, Tà Uyên Như bất ngờ tát vào mặt Mạc Quân Nguyệt. Hành động đó của cô khiến mọi người không khỏi sững sờ.

"Lộ Lộ là bạn tôi, em ấy còn là ân nhân của tôi. Sao thầy có thể đối xử với em ấy như vậy." đôi mắt của Tà Uyên Như rung rung sắp khóc, nhưng nhìn không một chút nhu nhược yếu đuối nào, chỉ có tức giận cùng phần nộ "Lộ Lộ luôn quan tâm tới người khác, giúp đỡ người khác mà không suy nghĩ cho bản thân, thầy lợi dụng lòng tốt của em ấy... hức hức... Lộ Lộ đúng là đồ ngốc!... hức hức..."

Chát!

Tà Uyên Như lại tát thêm một cái.

"Còn thầy là đồ bỉ ổi!" la lên một tiếng, Tà Uyên Như ào khóc chạy ra khỏi phòng.

"Uyên Như!" Phú Hào vội đuổi theo Tà Uyên Như, đứng trước cửa lại quay đầu nhìn Mạc Quân Nguyệt bằng ánh mắt chán ghét, lại chạy đi.

Tà Uyên Như nước mắt tuôn rơi.

Em là đồ ngốc, Lộ Lộ.

Em luôn nói chị là người thanh thuần, ngây thơ, trong sáng dễ bị bắt nạt. Nhưng chính em lại giấu chuyện đó và không lên tiếng vì bản thân.

Người ngây thơ thật sự chính là em đấy Lộ Lộ!

"San San." Từ Diệp Nghi từ xa vội chạy đến phía San San đang mua tạp chí bên rạp sách.

"Chủ tịch..." San San hơi thất thần, đôi mắt lại chìm vào khó xử cùng bối rối.

Nhìn cô nhóc năng động thường ngày giờ đây ủ rũ, Từ Diệp Nghi cũng đau lòng không dứt, đành thở dài "Đúng như em nghĩ, anh thích Lộ Lộ."

San San đương nhiên biết điều đó, nhưng tại sao hắn lại nói thẳng ra như vậy? Hắn muốn từ chối cô? San San cúi gầm mặt xuống đất.

"Nhưng Lộ Lộ lại quyết liệt từ chối anh, làm anh đây cũng phải từ bỏ hết mọi tâm tư đây." Từ Diệp Nghi cười chua xót cho bản thân, đây là lần đầu tiên hắn thích một người, cũng là lần đầu tiên bị người khác từ chối.

"Cái gì?" San San hét toáng lên, đôi mắt mở to không thể tin được.

"Là thật." Từ Diệp Nghi nhìn San San "Bây giờ anh vẫn chưa thích em, nhưng... anh sẽ nhìn em bằng một cách khác."

San San ngẩn ngơ, bỗng nhận ra một điều. Từ Diệp Nghi không còn gọi cô là 'nhóc' nữa!

San San lòng dâng lên cổ xúc động cùng hồi hận, tại sao cô lại ích kỉ như vậy? Mà tại sao Lộ Lộ không ghét bỏ cô mà vẫn cố gắng giúp đỡ cô?

Lộ Lộ...

Nước mắt lăn chã trên gương mặt loli của San San, cô ngồi bệch xuống đường như không còn tí sức lực.

Lộ Lộ, tại sao cậu lại đối tốt với tớ như vậy?

Bây giờ Lộ Lộ đang ngủ gật gù trong lớp học tiếng Pháp, cô giáo dùng thước đập lên bàn cô.

"Lo Lo, s'il vous plaît se concentrer devoirs*!"

*Lộ Lộ, làm ơn hãy tập trung làm bài tập!

"Hah..." Lộ Lộ dụi mắt mở tập chép từ ra, lại ghi nốt chữ còn lại.

Déchirer

Nghĩa là nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Mơ Hồ Giữa Tình Cảm Dành Cho Em.

"Anh hai, bưu điện gửi đồ cho anh kìa." Trịnh Ngọc Bình cầm ra một chiếc hộp giấy nhỏ trên mặt có ghi người nhận là Trịnh Dật Hàn.

Trịnh Ngọc Bình thật tò mò, không biết rốt cuộc ai lại gửi đồ cho Trịnh Dật Hàn bằng phương thức này. Bom nổ chậm? Hay bom điều khiển từ xa? Thật làm hắn muốn xem quá đi.

Người gửi lại không có tên.

Trịnh Dật Hàn từ trong phòng mình bước ra, gương mặt có chút gấp gáp cùng vui mừng.

Lộ Lộ vừa mới nhận tin cho hân rằng cô vừa mới in album ảnh đi du lịch Nhật Bản vừa xong, trước đó cô còn hỏi hân muốn lấy toàn bộ hay chỉ hình có mặt Trịnh Dật Hân, vì Lộ Lộ chụp rất nhiều hình nhằm nhĩ lung tung như phong cảnh, thức ăn,... Đương nhiên Trịnh Dật Hân muốn lấy toàn bộ, dù sao cũng là hình Lộ Lộ chụp mà.

Mặc kệ Trịnh Ngọc Bình đang hỏi cung Trịnh Dật Hân, hân hỏi hộp mở hộp giấy kia.

Lộ Lộ gửi Trịnh Dật Hân tổng cộng là hai cuốn album màu tím nhạt, tron nhẵn không có bất kì hình trang trí gì. Trịnh Dật Hân vô thức nở nụ cười trên môi, nếu là Lộ Lộ thì chắc chắn cuốn album sẽ màu mè tùm lum chứ. Có lẽ cô đã nhớ tới sở thích của hân mà cố tình làm, cũng thật có tâm tư!

"Nha, anh hai lén lút đi chơi với chị Lộ Lộ không cho em biết, không phải lúc trước anh không thích chị ấy sao?" Trịnh Ngọc Bình hí mắt, có chút phẫn uất "Đừng tưởng em đây không biết gì, rõ ràng anh kêu bọn sát thủ tay sai giám sát em lúc em đi chơi với chị Lộ Lộ. Thật không công bằng tí nào."

"Chúng ta hiểu nhau quá mà đúng không? Dù là bây giờ hay trước đây, anh cũng không để cho em đi chơi với Lộ Lộ riêng đâu." Trịnh Dật Hân cười cười mắt cong hình hoa đào.

"Hừ! Sao cũng được, nhưng nếu anh làm gì gây tổn thương cho chị ấy... em sẽ không tha thứ đâu. Anh hiểu tính em mà đúng không?" Trịnh Ngọc Bình chế giễu nhại lại giọng điệu của Trịnh Dật Hân.

Trịnh Ngọc Bình hơi liếc nhìn qua những tấm hình khẽ mỉm cười, dù là chụp trong tấm hình nhưng Lộ Lộ cũng thật xinh đẹp, linh động, khiến hân thường thức không thôi.

"Em xin vài tấm có mặt Lộ Lộ thôi, ngắm cho đỡ chán." nói xong, Trịnh Ngọc Bình nhanh như cắt lấy gần hết hình Lộ Lộ rồi vọt ra cửa.

"..." Trịnh Dật Hân run run khoe miệng, thằng nhóc này thật đại gái, không thèm lấy tấm nào có hình mặt anh trai Trịnh Dật Hân hân.

Lộ Lộ mở hộp tin điện thoại, Trịnh Dật Hân nhấn lại cho cô.

[Cảm ơn.]

Hừm... Lộ Lộ khoe môi cong lên, cảm giác người khác biết ơn thật không tệ.

"Lộ Lộ, đang làm gì đó?" Huyền Trang ngồi ghé phía trên chống cằm trên bàn Lộ Lộ hỏi "Dạo này hình như cậu và San San có xích mích hả? Có chuyện gì giữa hai người sao?"

"Có lẽ." nghe tới chuyện này thì Lộ Lộ ù rũ, cô đã cố gắng hết sức rồi, bây giờ Lộ Lộ chẳng biết nên làm gì tiếp theo.

Lúc đầu Lộ Lộ giúp đỡ, kết bạn với San San là do sự thương hại, đồng cảm với thân phận nữ phụ, nhưng giờ đây cô đã công nhận San San là một người bạn thân thật sự.

Nếu có người hỏi Lộ Lộ giữa tình bạn và tình yêu, thứ nào quan trọng hơn? Không biết những người khác nghĩ thế nào, Lộ Lộ chắc chắn sẽ chọn tình bạn.

Cuộc đời mỗi người có thể không tìm thấy bạn đời- một nửa trái tim của mình, nhưng bạn bè thì không thể thiếu mất. Tuy nó không mãnh liệt, nồng nàn hơn tình yêu... nhưng...

Thôi, không nghĩ nhảm nữa!

"Chẳng lẽ... hai cậu là tình địch của nhau? Vừa trước nhìn San San chẳng khác nào thất tình!" Huyền Trang mơ mộng đoán mò, tưởng tượng ra một mối tình tay ba đầy kịch tính.

"Vớ vẩn gì vậy?" giọng San San từ đâu vang lên, San San xách cặp để bàn kế bàn Lộ Lộ "Sao tui này lại có thể làm chuyện nổi da gà như vậy? Nếu có là tui cũng đánh ghen dữ dội chứ làm gì yên ổn như bây giờ."

"Xi..." Huyền Trang lè lưỡi, phẩn đi tới nhóm Mai- Lan- Đào- Cúc tán dóc, để lại góc bàn nhỏ của Lộ Lộ và San San.

Im lặng một hồi, Lộ Lộ cố gắng cất tiếng "San San..."

"Là lỗi của tớ." San San cắt ngang lời Lộ Lộ, giọng điệu kia của Lộ Lộ rõ ràng là muốn xin lỗi cô, nhưng San San đâu có lỗi.

"Kì thực tớ rất ích kỉ. Nếu là một cô gái thích người San San này yêu tớ chắc chắn không buông tay."

Phải rồi, vì bản tính đó nên cậu mới xếp vào nữ phụ có số phận bi thảm đó! Lộ Lộ than thầm.

"Lúc thấy Từ Diệp Nghi có tình cảm với cậu, tớ thật sự không cam lòng..." San San giọng nói như có chút ghen ngào, mắt hơi liếc nhìn Lộ Lộ "Nhưng người đó là cậu, tớ... sẽ buông tay."

Lộ Lộ sững sờ, San San?

"Cậu luôn giúp đỡ mọi người, đặt lợi ích mọi người lên lợi ích của bản thân, nếu tớ lại ganh ghét cậu nữa... tớ không làm được. Lòng tự trọng của tớ cũng bị tổn thương nghiêm trọng mất." mắt San San lóe chỉ đỏ, nhìn đau lòng không thôi "Nhưng cậu lại giúp tớ lần nữa, tớ..."

Bụp!

Lộ Lộ cốc nhẹ đầu San San, buồn cười nói "Cậu sến súa từ khi nào vậy? Nghe nổi da gà quá đi! Chạy đây làm gì có chuyện làm việc không công, cậu phải đền bù thiệt hại chứ."

San San ngẩn mặt ra, lại phì cười.

Quả nhiên là Lộ Lộ!

"A, cậu hôm nay sang nhà tớ ngủ chung được không?" San San sức nhớ chuyện gì đó, bắt đầu chuyển giọng van nài Lộ Lộ.

"Ngủ?" Lộ Lộ gãi đầu.

"Yes, không phải nhà cậu ba mẹ vẫn chưa về quê xong sao? Đi mà~~ Thật ra ba mẹ tớ cũng về quê từ hôm qua, thế là cho tớ sang nhà anh họ để anh trông nom. Mắt tự nhiên muốn chết! Sống với anh mà tớ không dám thờ ơ mạnh." San San khóc không ra nước mắt.

"Anh họ? Quan Thượng Phong?" này nghe rất quen tai, Lộ Lộ đáy mắt lóe tia hoảng sợ.

Quá rõ ràng! Trong tiểu thuyết chính là cuộc chiến nữ phụ 'đắm máu' không phải là chuyện này sao? San San ở nhờ nhà Quan Thượng Phong, ra sức mượn cơ hội quyến rũ hắn, sau thư kí Mỹ Lan của Quan Thượng Phong biết được thì nổi máu ghen, sáng nào cũng tới nhà Quan Thượng Phong quấy phá, đôi lúc tới cả khi ban đêm... Tuy San San thích người khác rồi nhưng lỡ cô ấy có gặp bất trắc gì thì sao? Dù sao cũng là cô nam quả nữ chung nhà, đụng chạm là không tránh khỏi.

Lộ Lộ tái nhợt mặt, lo lắng nhìn San San "Tớ sẽ đi, nam nữ chung nhà lỡ như hắn ta nổi thú tính thì sao?"

"Cậu lo xa rồi, Quan Thượng Phong chỉ thích nữ nhân trưởng thành trên 20, không thích lũ oắt con chúng mình đâu." San San vừa buồn cười vừa cảm động.

Nói nhảm! Coi bộ dạng Tà Uyển Như kia giống như đã phát dục hoàn toàn? Ngoài trừ ngực ra Lộ Lộ còn cao và đáng đáp còn đẹp hơn Tà Uyển Như!

"Ừm, dù sao chiều nay tớ sẽ mang quần áo sang nhà cậu tá túc một thời gian." Lộ Lộ nói tiếp.

"Ok, vậy nha."

"Tối rồi đó!" San San lau mồ hôi trên trán, Lộ Lộ cũng mang thật lấm đồ đạc, sợ thật, Lộ Lộ còn tính mang nguyên cái đàn piano sang ấy chứ. May là nhà Quan Thượng Phong cũng có một cái!

"Quoa, nhà tổng giám đốc có khác, hảo đẹp." Lộ Lộ vừa khen vừa selfie mặt mình cùng tòa biệt thự.

"..." San San trán nổi gân xanh, cô sai lầm rồi! Lộ Lộ mà biết lo lắng cho người khác cái gì, là hồ ly tinh thì có, lừa gạt cô gái ngây thơ như San San làm ôsin, hu hu.

"Anh họ tớ giờ chắc ở công ty, cậu cứ vào nhà soạn đồ đạc trước đi." San San hít thở sâu cố gắng bình tĩnh.

"Ồ... ok."

Lúc này Quan Thượng Phong đang xem hồ sơ trên xe hơi, Mỹ Lan đôi mắt nổi hình trái tim si mê nhìn tổng giám đốc của mình.

Ừm, tổng giám đốc dù làm gì cũng thật đẹp trai! Cô thật muốn làm nữ nhân của hắn. Nếu được như vậy, Mỹ Lan sẽ trở thành Quan phu nhân, ha ha, đám nữ nhân tinh xinh đẹp kia chắc chắn ngưỡng mộ đến đỏ mắt nhìn cô.

Mỹ Lan trọng mắt lóe tia tham lam, tính kế, nam nhân ai cũng cần giải quyết nhu cầu, chỉ cần cô biết được sở thích và đặc điểm của Quan Thượng Phong là có thể nắm được tâm hắn. Mỹ Lan cực kì tự tin sức quyến rũ, hấp dẫn của mình, chỉ còn là vấn đề thời gian thôi.

"Thưa tổng giám đốc, em đã sắp xếp hồ sơ chỉnh tề, em..." giọng nói ngọt ngào vang lên như làm tâm người khác muốn chảy ra, trừ Quan Thượng Phong.

"Ừ, chút cô mang để trước cửa là được, tôi tự mang vào." Quan Thượng Phong nhàn nhạt nói, không quá chú tâm tới nữ nhân quyến rũ bên cạnh.

Mỹ Lan cắn môi không cam lòng, dù đã làm thư kí nhiều năm nhưng cô vẫn không thể vào phòng làm việc của Quan Thượng Phong, chứ đừng nói là phòng ngủ. Phải là cách nào đó...

Mỹ Lan ngoan ngoãn trở về, không biết được hai học sinh trung học đang sống trong nhà Quan Thượng Phong.

"A, chúng ta gặp lại nhau, tổng giám đốc công ty Xatamy. Anh không phiền nếu tôi sống cùng với San San một thời gian chứ?" Lộ Lộ nghiêm mặt, tuy là đang xin xỏ nhưng cô không muốn cúi đầu trước mặt người khác, đặc biệt là người đàn ông này.

Lòng Quan Thượng Phong khẽ dao động, lúc cô tỏa sáng trên sân khấu, thật sự khiến cô vô cùng hấp dẫn đối với hắn. Cùng giống như Tà Uyên Như, cả hai đều như trở thành một người hoàn toàn khác, nhưng hai người họ lại cũng hoàn toàn khác biệt nhau. Điều đó khiến tâm tình hắn thật bối rối.

Chẳng qua những cảm xúc đó rất bình thường? Quan Thượng Phong có thể gặp được ở bất kì người nào? Đó chỉ là hứng thú nhất thời?

"Quan Thượng Phong?" Lộ Lộ khó hiểu, sao hắn lại im lặng nhìn cô như vậy? Chẳng lẽ không muốn?

"Cô đừng dẫn nam nhân khác vào đây là được." Quan Thượng Phong thân nhiên nói, lại vào phòng làm việc để mặc Lộ Lộ đang ngơ ngác.

Lộ Lộ nhận ra hàm ý câu nói thì tức giận, cái bọn chết tiệt! Chẳng lẽ ngoài trừ nữ chủ ra thì đứa con gái nào cũng dơ bẩn, hám trai sao? Coi cô là loại nữ nhân gì chứ! Hừ hừ!

Cuộc sống trên một mái nhà... thật sự không yên ổn...

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Bị Dụ Tới Cửa Hang Sói Lang.

"Lộ Lộ, cậu mua gì mà nhiều đồ ăn vậy?" San San đỏ mặt hỏi nhìn đồng rau củ quả, thịt cá,... trong bịch, cô thật sự không biết nấu ăn nha.

"Đương nhiên là để trữ tài dầu bếp rồi, tuy tớ không có tài càn nhiều nhưng ít nhất không phải chỉ biết nấu mì gói." Lộ Lộ tự tin chống hông, giờ điện thoại cảm ứng lác lác "Chỉ cần có công thức và nguyên liệu đầy đủ thì lo gì không làm được."

Kiếp trước lúc là Minh Nhạc Y, cô vốn sống độc thân nên đều tự mình nấu thức ăn cho đỡ tốn tiền, nhưng đều chỉ là trứng chiên, thịt kho, canh hầm đơn giản, lâu lâu mới lên con chế đồ ăn rồi thức khuya vừa ăn vừa cây phim.

Đa phần các món ăn không thành công hay không được ngon vì thiếu gia vị và dụng cụ làm bếp mắc tiền, Lộ Lộ đảm bảo rằng khi đầy đủ chắc chắn sẽ rất ngon thôi.

"San San, cậu muốn chiếm trái tim đàn ông trước tim phải chiếm được dạ dày trước đã, dù là nam hay nữ biện pháp này cũng không sai tí nào." Lộ Lộ vừa lướt web đồ ăn vừa nói.

"... cũng có lí, tớ sẽ cố tập nấu xem thế nào." San San sờ cằm suy tư.

Quan Thượng Phong đang tập trung xem hợp đồng trong phòng làm việc thì giật mình vì tiếng ồn. Hai cô nữ sinh kia nấu ăn không phải tiếng hát vang thì tiếng nổ cháy chảo. Quan Thượng Phong day day trán, hắn có sai lầm khi cho Lộ Lộ sống tạm trong nhà mình không? Tự nhiên Lộ Lộ kia tới là em họ hắn lại như gặp gió nổi bão muốn phá tung căn biệt thự này.

...

Cạch!

"Anh họ, ra ăn tối với tụi em đi." San San hồi hộp nói, đứng trước Quan Thượng Phong cô cảm thấy thật áp lực.

"Không cần, anh sẽ ăn ở nhà hàng." Quan Thượng Phong lạnh nhạt nói.

"Đây là công sức của tụi này đó." Lộ Lộ lúc này mới bước ra trước cửa phòng "Tôi muốn cảm ơn anh chuyện hôm đó, nhờ lời nói của anh tôi mới có can đảm để trình diễn trên sân khấu."

Quan Thượng Phong sức nhớ ra, là ngày Lễ hội âm nhạc Winter đó sao?

Hắn thở dài, dù sao cô ta cũng là tiểu thư công ty đối thủ Caret, hắn nên tôn trọng thành ý của Lộ Lộ và em họ một chút cũng không quá miễn cưỡng.

Nhìn bàn ăn thịnh soạn và biến dạng trên bàn, Quan Thượng Phong run run khóe môi, cái này ăn được không?

"Là tại cậu đó San San, lúc tớ kêu vớt thức ăn ra không chịu vớt, còn phần rau trộn tự nhiên lại rắc bột phô mai trước." Lộ Lộ bĩu môi nói.

"Ai biểu cậu không nhắc làm chi, để làm xong rồi mới la tới tấp." San San không chịu thua thiệt cãi lại.

Lộ Lộ hồi hộp, nhìn thật sự rất xấu, chắc mùi vị...

"Cũng được." Quan Thượng Phong ném xong thì nhàn nhạt một cậu, tưởng hai người này tính hạ độc hấn. Mùi vị cũng không sai lắm, tuy không phải là đầu bếp hảo hạng, ừm, cũng không ngon bằng Tà Uyên Như nấu.

Quan Thượng Phong nhìn trộm gương mặt tươi cười mừng rỡ của Lộ Lộ, tim bỗng nhiên ầm ập.

Kì lạ, đây là lần đầu tiên Quan Thượng Phong ăn món ăn làm từ toàn bộ lòng thành, không chút tạp niệm nên cũng chẳng khác nào mỹ vị trần gian.

Món ăn ngon không xuất phát từ chất lượng...

"Nha, ngon quá!! Tui không tin được là mình có thể nấu ăn được." San San ném thử đồ ăn thì vui mừng, không phải là không ăn được.

"Xùy xùy, còn có công của tui nữa." Lộ Lộ vui vẻ, cuối cùng cũng thoải mái an vị trên ghế thưởng thức thành quả của mình.

Ăn uống chán chê Lộ Lộ lại lười ra đồng game từ trong balô ra chơi, đương nhiên là không để cho Quan Thượng Phong trốn mất. Hấn làm việc gì bận rộn thì mặc hấn, Lộ Lộ quan tâm làm gì, càng nhiều người chơi mới đỡ sợ.

San San đương nhiên mù tịt về mấy thể loại game này, nào là RPG, visual novel, horror,... nào hiểu được cái gì. Lúc đầu chơi cũng có chút sợ hãi và yếu tim vì mấy thể loại game kinh dị.

Vừa mới 'khai tiệc' Lộ Lộ đã chọn ngay một tựa game kinh dị trốn tìm kinh điển. Sơ lược là một cô gái vô tình lạc vào một khu nghiên cứu bỏ hoang, nơi đó đầy rẫy những kẻ sát nhân bị biến dị và giết bất kì ai mà họ thấy, cô gái cố gắng trốn thoát bọn họ và tìm ra lối thoát. Thật sự khi chơi trò đó chắc chắn không chết dưới 100 lần, nhưng vì khó quá nên Lộ Lộ tính chơi tí rồi chuyển sang game khác. Không ngờ Quan Thượng Phong lại chơi full game mà mất có 30 mạng, đã vậy hấn còn bức mình không hài lòng. San San và Lộ Lộ đều nhìn hấn bằng ánh mắt như nhìn người ngoài hành tinh.

Quan Thượng Phong rõ ràng là không phải người!

Lúc đầu hấn cũng không hứng thú với mấy trò chơi trẻ con, miễn cưỡng ngồi đó nhìn hai người kia chơi, không biết một hồi sau hấn nhảy vào chơi từ lúc nào không hay.

Thế là cả ba người 2 nữ 1 nam thức thâu đêm chơi 'game'. Ừm, chính xác là nghĩa đen nha!

Lộ Lộ lười ra một đồng bánh trái cùng mì gói, quả vật ra, Quan Thượng Phong hơi nhú mồm, hấn không thích đồ ăn này lắm, lại chạy đi lấy mấy chai rượu cô sưu tầm bấy lâu cùng thịt bò khô mà ông nội cho.

"Là champagne!" Lộ Lộ nhìn tên chai rượu thì mắt tỏa hào quang, từ khi cô uống thử nó ở tiệm Things thì đã nghiện từ bao giờ.

"Cô thích uống champagne sao?" Quan Thượng Phong nhìn Lộ Lộ như mèo con thấy cá thì hơi ngạc nhiên.

"Ừ, uống nó thật sự rất ngon. Tôi có uống một lần lúc ông chủ tiệm Things đãi, ngon mê ly!!!" Lộ Lộ sờ sờ chai rượu như bảo vật.

"Lộ Lộ cũng biết thưởng thức ghê nha, uống cả rượu ngoại luôn." San San thấy anh họ sưu tầm cả một phòng đựng rượu nên cũng có biết chút ít.

Mắt Quan Thượng Phong lóe lên, cô là đang nói đến ông nội sao?

"Nếu cô thích thì cứ uống đi, nhiều người biểu rượu cho tôi lắm." Quan Thượng Phong nhàn nhạt nói, đáy mắt có vài tia sùng nịch khó thấy.

"Hi, thanks nha, vậy tôi không khách sáo!" Lộ Lộ cười hi hi ôm chai champagne ngồi vừa uống vừa chơi.

San San nhìn mà đầu đầy vạch đen, Lộ Lộ đang uống rượu hay uống nước là vậy?

Tuy rượu Champagne là rượu nhẹ, nhưng uống nhiều sẽ say, chẳng mấy chốc Lộ Lộ bất tỉnh nhân sự trên ghế sofa, Quan Thượng Phong bắt đắc dĩ mỉm cười, lại quay sang nói với San San "Em nấu nước chanh nóng cho Lộ Lộ đi, lát cô ấy tỉnh liền cho uống."

San San nhu thuận gật đầu, thề sau này không cho Lộ Lộ uống nhiều rượu nữa, thật sự khiến San San rất lo lắng.

Quan Thượng Phong ngã người trên ghế sofa lại nhìn Lộ Lộ.

Lộ Lộ mặc áo ngủ dây sọc caro và quần ngắn đồng bộ, thoát nhìn thật trẻ con nhưng cũng không kém phần quyến rũ. Mắt Quan Thượng Phong cứng đờ lại, Lộ Lộ không mặc áo ngực. Hiển nhiên mặc đồ ngủ thì không mặc áo ngực là chuyện bình thường, nhưng đây là đang thách thức dục vọng nam nhân của hấn sao?

Lộ Lộ ngây ngô không biết gì, nằm trên sofa thật khó chịu, cô xoay người lại gác chân thon dài lên đùi Quan Thượng Phong. Ừm, gối thịt hảo thoải mái nha! Tóc Lộ Lộ lật phất vài cọng trên khuôn mặt, làn da trắng cùng đôi má hơi ửng hồng vì say rượu càng khiến nhan sắc Lộ Lộ thêm yêu kiều như tiểu

ting, mời gọi người khác ăn. Tâm Quan Thượng Phong khẽ động, hần tuy hay đụng tới nữ sắc nhưng cũng không nhiều như Mạc Quân Nguyệt, tại sao bây giờ lại nổi lên tà tâm bất thiện?

Nhìn đôi môi nhỏ nhắn mềm mại của Lộ Lộ, Quan Thượng Phong không kìm được.

Có lẽ... hần nếm thử một chút cũng không sao.

Quan Thượng Phong nâng cằm Lộ Lộ mặt mình, đôi môi hần bắt đầu chạm vào môi cô. Lập tức như một luồng điện chạy dọc thân hần. Quan Thượng Phong không còn áy náy, rụt rè xâm chiếm bờ môi Lộ Lộ.

Lưỡi hần bắt đầu xâm nhập vào khoang miệng của Lộ Lộ, lại đẩy tới bờ lưỡi của cô. Hảo ngọt, hần hôn giờ muốn nghiền. Lộ Lộ theo phản ứng cơ thể mà thở dốc vì khó thở, gương mặt đã đỏ còn đỏ hơn.

Lộ Lộ mơ màng cảm nhận được một trận ngọt ngào, nhưng không cách nào thanh tỉnh được.

Quan Thượng Phong cơ thể như nóng bừng lên ngọn lửa dục niệm, sắp rơi vào mê trận của cô gái đang ngủ say. Tham luyến hương vị ngọt ngào mà nuốt hết trong bụng.

Xoảng!!!

Quan Thượng Phong giật mình có chút bất mãn ngược lên, miệng còn vương chỉ bạc ám muội.

San San đang tái nhợt mặt mày không thể tin được nhìn Quan Thượng Phong cùng Lộ Lộ, tay làm ướt cả nước chanh nóng mắt công làm từ nãy tới giờ.

"Anh... anh đang làm gì vậy?"

Quan Thượng Phong nhui mày, sao hần lại quên mất cô em họ đang ở đây. Thật đáng ghét, nhưng dù sao cô ta cũng là bạn thân của Lộ Lộ, hần không nên tạo ác cảm giữa cả hai.

"Không phải em muốn tìm bạn trai cho Lộ Lộ sao?" Quan Thượng Phong cười tà mị, lúc này bọn họ ở trong bếp cũng có nói vài phần "Anh tự tin mình đủ tiêu chuẩn để trở thành một bạn trai lí tưởng."

"Mà dù em có không đồng ý anh cũng không quan tâm, chút nữa thích nói cho Lộ Lộ thì cứ nói." dù miệng thì nói như vậy nhưng mắt Quan Thượng Phong đầy hàm ý cảnh cáo, đe dọa như "Nói thử xem, nói xong là cô em xác định trước đây."

... San San đen mặt, cho vàng cô cũng không nói!

Xin lỗi Lộ Lộ, tớ dẫn cậu vào hang sói rồi.

San San muốn Lộ Lộ có bạn trai coi như bù đắp chuyện kia, tuy Lộ Lộ nói mình có bạn trai rồi nhưng San San biết, đó chính xác là bạn trai ảo quen trên mạng. San San lo lắng vô cùng, mối quan hệ đó dễ bị lừa gạt lắm, có khi là con gái đi trêu chọc Lộ Lộ thì sao? Quan Thượng Phong... ừm, anh họ nhà giàu, đẹp trai, giỏi giang... cái gì cũng hoàn mỹ, cực kì hợp với Lộ Lộ.

San San bắt đầu sự nghiệp bán bạn cho anh họ từ lúc nào không hay.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Cứu Giúp Nam Chủ (H).

"Lộ Lộ, mau dậy đi."

"Uhm..." Lộ Lộ mệt mỏi mở mắt ra, đầu óc như bị choáng vàng như búa nổ tung.

Lộ Lộ thực sự hối hận, tối hôm qua cô uống nhiều quá, cứ tưởng rượu nhẹ sẽ không sao, ai dè nằm lăn ra không biết trời đất.

"Cậu ổn không? Hay hôm nay cậu nghỉ học đi." San San lo lắng nhìn Lộ Lộ đang uể oải.

"Không sao, tớ ổn mà." Lộ Lộ cố gượng dậy dụi dụi mắt, nhìn thấy mình trong phòng ngủ của khách thì hỏi "Tối hôm qua là do cậu đưa tớ vào phòng sao?"

"Không... là anh họ tớ đưa cậu vào." San San hơi băn khoăn, lại quyết định nói sự thật cho Lộ Lộ, dù sao chuyện này cũng chẳng mờ ám gì.

"Ừ..." đúng là Lộ Lộ cũng không để ý lắm.

Lộ Lộ mơ màng ăn sáng, bộ dạng lười biếng nháp nháp đồ ăn càng khiến cô xinh đẹp, kiều mị như mèo con. Quan Thượng Phong ánh mắt chưa từng rời đi khỏi Lộ Lộ, San San thấy thế cũng thầm cảm thán. Số đào hoa cũng thật khổ, Lộ Lộ bạn cô thấy đáng thương hơn đáng trách nhỉ?

Ừm, để xem... Có Từ Diệp Nghi, cậu nhóc Trịnh Ngọc Bình, đúng không? Cả bạn trai ảo Trịnh Dật Hàn gì đó nữa. Phú Hào... ban đầu San San tưởng hẳn cũng thích Lộ Lộ ai dè lại quen Tà Uyên Như, thêm anh họ Quan Thượng Phong của cô. Còn ai nữa không nhỉ? Ở quán bar... các soái ca nhìn chăm chăm Lộ Lộ, tên gì ấy nhỉ?

San San nhìn sang Quan Thượng Phong, con đường truy thê dài lắm anh họ ạ, so với cô theo đuổi Từ Diệp Nghi còn khó hơn ấy chứ. San San lộ ánh mắt đồng cảm cùng thương xót, nhưng Lộ Lộ chưa có ý với anh họ nên San San không thể giúp gì nha. San San chỉ là người ngoài cuộc thôi.

Buổi ăn sáng trôi qua với bầu không khí cực kì không bình thường.

Như mọi ngày, Lộ Lộ cùng San San bước tới trường, lại tán gẫu đôi chút với bạn bè.

Lộ Lộ hơi ngước nhìn, Phú Hào cũng tới lớp rồi. Cô cũng không mấy phản ứng, dường như không biết được Phú Hào đã biết chuyện xảy ra giữa cô và Mạc Quân Nguyệt. Phú Hào tâm rối loạn không dám nhìn cô, hẳn không có chề Lộ Lộ là cô gái thất tình, chỉ là... hẳn có cảm giác tội lỗi? Tuy người làm Lộ Lộ mất trong trắng không phải là hắn nhưng... đã có lần Phú Hào đã mộng một giấc mộng ướt át với Lộ Lộ, khiến hắn vừa thẹn với lòng vừa thẹn với Tà Uyên Như và Lộ Lộ.

Lộ Lộ ngáp dài cầm điện thoại lướt chơi, đôi mắt chột nhú lại.

[Hôm nay chị được đóng một vai phụ trong phim 'Soái ca của lòng em' đó. Sau đó Phú Hào còn rủ chị đi công viên giải trí nữa, chị nên mặc đồ gì đây?]

Tà Uyên Như và Lộ Lộ cũng khá thường xuyên nhắn tin qua lại với nhau, nói về mọi chuyện học hành lẫn showbiz.

Cái tên bộ phim này, hình như có nhắc đến trong tiểu thuyết...

Lộ Lộ hoảng hồn, phải rồi! Sao cô lại quên mất, đây chính là phân đoạn giữa Tà Uyên Như và Bạo Lăng Đằng.

Sau khi đi đóng phim về Tà Uyên Như lại đi làm thêm ở bar vì tiết kiệm tiền mà đi bộ về nhà chứ không đi xe buýt. Trên đường trong ngõ cô lại bắt gặp Bạo Lăng Đằng bị thương đầy máu trên người, Tà Uyên Như mới hốt hoảng đem Bạo Lăng Đằng về chữa trị. Sau lần đó Bạo Lăng Đằng cũng bắt đầu hứng thú với Tà Uyên Như, bắt cóc cô về nhà chơi... S-M. Nghĩ đến S-M Lộ Lộ lại nổi da gà, biến thái quá là biến thái nam chủ.

Nhưng mà... Lộ Lộ lại nhìn tin nhắn. Tà Uyên Như quen Phú Hào thì mọi chuyện đã khác, chẳng lẽ bây giờ Lộ Lộ kêu chị ấy đi cứu Bạo Lăng Đằng, cô thật không nhẫn tâm để Tà Uyên Như bị ngược.

Ừm, không phải Lộ Lộ đã quyết tâm sẽ cứu giúp Bạo Lăng Đằng dù hắn có thuộc về hắc đạo sao? Cô tin tưởng với cảm nhận của mình, Bạo Lăng Đằng sẽ không làm hại cô. Buổi tối hôm đó sau Lễ hội âm nhạc, cô thấy được Bạo Lăng Đằng bao nhiêu ôn hòa, dịu dàng, tuy không bằng Trịnh Dật Hàn thiên sứ nhưng về vụng về của hắn lại khiến cô thoải mái.

Lộ Lộ sờ sờ trán mình lại mỉm cười, cô có thấy một dòng trạng thái trên mạng ghi: Nụ hôn trên trán có ý nghĩa thể hiện sự yêu thương, ân cần, sẵn sàng chăm sóc cho đối phương.

[Chị mặc gì cũng đẹp hết, mà em nghĩ đi chơi chị nên mặc váy trắng cho đẹp.]

Lộ Lộ bầm bầm.

Màn đêm buông xuống thành phố, Lộ Lộ nhìn ánh đèn lấp lánh qua khung cửa sổ, lại nhìn đồng hồ, 12 giờ kém 15 phút.

Trong tiểu thuyết nói Tà Uyên Như gặp Bạo Lăng Đằng vào đúng 12 giờ đêm sau khi Tà Uyên Như vừa tăng ca xong ở phố đêm.

Lộ Lộ vội đi khỏi lớp học thêm tiếng Tây Ban Nha bước tới phố đêm.

Nơi này là nơi hội tụ các bar, hộp đêm, nhà nghỉ phục vụ nhu cầu giải trí cho những dân chơi vào ban đêm. Chắc nhiều người cũng không quá xa lạ với nơi này.

Lộ Lộ đeo kính mát màu đen tìm kiếm các hẻm tối gần nơi Tà Uyên Như làm thêm, cô bắt đầu cảm thấy lo lắng, đã qua 12 giờ sao cô vẫn không hề thấy bóng dáng Bạo Lăng Đằng hay tí vết máu trên mặt đất.

Chẳng lẽ sự xuất hiện của cô mà nguyên tác kịch bản đã thay đổi?

Lộ Lộ thở phào nhẹ nhõm trở về nhà, cô băng qua con đường tắt cạnh con sông, nơi này có chút vắng vẻ nhưng là đường về nhà Quan Thượng Phong

nhanh nhất.

Bộp Bộp!

Bỗng Lộ Lộ nghe tiếng bước chân rối loạn, cô quay về đằng sau nhìn, kinh ngạc không thôi.

Là Bạo Lăng Đằng, nhìn hấn trong có vẻ rất chật vật, nhưng... đâu có bị thương hay dính tí máu nào.

Không suy nghĩ nhiều, Lộ Lộ vội chạy tới đỡ Bạo Lăng Đằng lo lắng "Nè, anh bị sao vậy? Tôi là Lộ Lộ, anh còn nhớ tôi không?"

Bạo Lăng Đằng ánh mắt mờ mịt nhìn Lộ Lộ, trán rịn mồ hôi cùng gương mặt đỏ ửng nóng hổi "Đưa tôi tới xe... xe của tôi ở đằng kia." Bạo Lăng Đằng nhận ra cô gái trước mặt, cố gắng lấy chút ý thức còn lại nói vài câu.

Lộ Lộ như muốn bị Bạo Lăng Đằng đè ập xuống đường, may mà cô hay cùng mẹ đi tập yoga với tham gia nhiều CLB thể thao, nếu không Lộ Lộ thật sự đỡ hấn không nổi.

Lộ Lộ nhanh chóng đưa Bạo Lăng Đằng tới chỗ xe hơi của hấn, có chút cảm thán. Bạo Lăng Đằng để xe ở đây đó ai mà thấy được để mà trộm.

Sau cô mở cửa xe, đặt Bạo Lăng Đằng kề bên ghế lái, đóng cửa lại để bọn kẻ thù không thấy được bên trong.

"Anh sao vậy? Bị hạ độc? Tôi đưa anh tới bệnh viện được không?" Lộ Lộ xoa lưng Bạo Lăng Đằng giúp hấn đỡ đau đớn.

Bạo Lăng Đằng như bị điện giật, thụt lùi tránh xa Lộ Lộ. Hình như... Lộ Lộ cảm thấy thứ gì đó không ổn ở đây... Cô vén mái tóc loạn xạ của Bạo Lăng Đằng, gương mặt hấn càng đỏ hơn lúc này, hơi thở gấp gấp cùng đôi mắt đầy sắc dục. Lộ Lộ tái xanh mặt, theo phản xạ nhìn nơi khóa quần của Bạo Lăng Đằng.

What the hell? Tại sao Bạo Lăng Đằng lại trúng mị được? Chuyện này quá sai kịch bản trong tiểu thuyết 'Cuộc chiến siêu sao'.

"Tôi... tôi đưa anh tới hộp đêm" Lộ Lộ tay chân loạn xạ bối rối tìm chìa khóa trong xe hơi thì bị Bạo Lăng Đằng ngăn lại "Không cần... kẻ thù... học... kẻ thù của tôi mai phục ở đó."

Bạo Lăng Đằng nhắm chặt mắt áp chế mị được tuôn trào trong cơ thể, đẩy Lộ Lộ "Cô... mau đi đi, tôi không muốn làm tổn thương cô."

Lộ Lộ lòng chán động, bỗng cảm thấy thật ảm áp, dù Bạo Lăng Đằng có gặp chuyện hấn vẫn quan tâm tới cô. Khóe mắt Lộ Lộ có chút cay cay.

Dù có chút run rẩy, nhưng... Lộ Lộ... sẽ giúp hấn, miễn là không phải S-M, ừm, đây cũng không phải lần đầu tiên của Lộ Lộ, chắc sẽ không đau nhĩ?

Lộ Lộ cố gắng tự trấn an bản thân, hít một hơi thật sâu, lại tiến đến Bạo Lăng Đằng ôm nhẹ hấn "Em tình nguyện giúp anh, em tin anh sẽ không làm tổn thương em đâu."

Bạo Lăng Đằng không còn ngửa ngáy cơ thể, mơ hồ nghe được giọng nói ảm áp vang vọng bên tai mình. Hấn thật sự không kiềm được nữa, mà Lộ Lộ lại chủ động...

Bạo Lăng Đằng như mãnh thú đè Lộ Lộ dưới thân mình, xé áo Lộ Lộ như xé giấy.

Lộ Lộ đầu đầy vạch đen sợ hãi. Này này, đây là vài chữ không phải giấy nhé, đồ này mua mắc tiền lắm đó. Chưa kịp tiếc tiền nộ hôn cuồng nhiệt của Bạo Lăng Đằng đưa Lộ Lộ về thực tại.

"Uhm..." Lộ Lộ vụng về đáp trả lại nộ hôn mềm mại với Bạo Lăng Đằng.

"A!" cô nhú mày đau đớn, Bạo Lăng Đằng cắn môi cô. Hấn nghe được tiếng la yếu ớt của Lộ Lộ thì càng điên cuồng, liếm máu ở khóe vết thương ở môi Lộ Lộ.

Nhắm nháp đôi môi kia không ngừng, cảm nhận được hơi thở bất ổn của Lộ Lộ, Bạo Lăng Đằng lại ngược nhìn thẳng vào đôi mắt của Lộ Lộ. Hấn liếm nhẹ nước mắt lăn trên má Lộ Lộ, cô sững sờ.

Mình khóc ư?

Bạo Lăng Đằng bất ngờ tấn công cô, cắn làn da trắng nõn của Lộ Lộ như muốn ứa máu. Lộ Lộ nghiêng răng đấm thụp thụp vào lưng Bạo Lăng Đằng "Đ* mẹ nhà ngươi, là người hay chó vậy, ta bạo hoa cúc nhà ngươi..."

Bạo Lăng Đằng không thèm để ý tới lời Lộ Lộ, hấn dường như hoàn toàn bị điều khiển bởi mị được, đầu lưỡi liếm nộ hoa hồng hồng của Lộ Lộ, lại cắn nhẹ một cái.

Cơ thể trắng nõn mềm mại của Lộ Lộ phút chốc đầy vết đỏ cùng vết cắn như khẳng định chủ quyền Lộ Lộ cô thuộc về Bạo Lăng Đằng.

Hấn bắt đầu trút quần vương vãi của mình, để lộ tiểu đệ hùng hèn của mình, Lộ Lộ thấy thì tái xanh mặt. Giỡn nhau hả? Cô bị thông ** bởi thứ đáng sợ đó sao? Này chẳng khác nào giết Lộ Lộ đi cho rồi, cô hối hận khi tự nhiên mình lại lo chuyện nhắm nhĩ thế này, giờ muốn trốn cũng không được.

"Nya..." Lộ Lộ giật mình la to lên, Bạo Lăng Đằng bỗng nhiên bắt ngờ hoa huyết bị tấn công mà không thích ứng kịp, hoa huyết co rút bám chặt vào côn thịt to lớn của Bạo Lăng Đằng.

Bạo Lăng Đằng khoái cảm mà bắn ra tinh dịch trong cơ thể cô.

"Hức... a" Lộ Lộ khê rên rí, sao lại nhanh như vậy.

Bạo Lăng Đằng nâng hông Lộ Lộ không ngừng tiến vào lại đi ra, tạo nên âm thanh cực kì dâm mỹ.

Ở bên ngoài xe hơi mãnh liệt ồn ào, hiển nhiên bên trong đó có chuyện gì đó... rất cuồng nhiệt.

Đau đớn cùng khoái cảm, Lộ Lộ cảm nhận được cơ thể mình được lấp đầy dục niệm, cô chìm vào mê trận tình dục mà hôn mê.

Cơ thể Lộ Lộ có lẽ được chăm sóc rất tốt nên không chịu được kích tình quá mạnh mẽ, đặc biệt lại là hai tên ôn thần nam chủ.

Dù Lộ Lộ lâm vào mê mang, nhưng vẫn mơ màng biết được, hần chưa từng có ra khỏi thân thể cô.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Tương Lai Bị Thay Đổi.

Lộ Lộ nhú mày, cơ thể nhúc lên từng cơn đau đớn ê ẩm, cô miễn cưỡng mở đôi mắt ửng ửng hồng.

Trần nhà màu tím nhạt đập vào mắt cô, hum? Không phải Lộ Lộ đang ở trong xe của Bạo Lăng Đằng sao?

Một dòng mát lạnh chạm vào làn da nhạy cảm của Lộ Lộ, cô giật mình ngược lên.

Bạo Lăng Đằng dịu dàng, cẩn thận tỉ mỉ dùng khăn ướt lau cơ thể đầy vết thương và bầm tím của Lộ Lộ, biểu cảm cực kì trân trọng, săn sóc.

Dù mặt dày cỡ nào Lộ Lộ cũng không chịu nổi biểu tình ám áp này của Bạo Lăng Đằng, cô rút chân nhích vào một góc giường nhanh nhẹn quăn mềm bao bọc thân thể.

Bạo Lăng Đằng nhận ra Lộ Lộ đã tỉnh, tay thoáng chốc dừng động tác, nhìn thấy Lộ Lộ kịch liệt tránh né mình thì lại hiểu lầm. Trong lòng hần dâng lên cảm xúc áy náy cùng tội lỗi. Nếu đối với nữ nhân khác hần thậm chí sẽ không tha thứ, đưa cô ta cho bọn tay sai xử lí như thường ngày. Tức là ai dám vọng tưởng hần sẽ được một hình phạt cực kì đặc biệt, Bạo Lăng Đằng nhốt họ vào phòng giam đầy dã thú trừng trị được, và ai nhận hình phạt này chưa có người nào sống mà trở ra.

Đúng là Bạo Lăng Đằng sở hữu nhiều hộp đêm, cũng từng ngủ với rất nhiều nữ nhân, nhưng toàn bộ là đều bị hần hành hạ, chơi đùa tàn bạo (S-M đó!) chứ chưa từng thật sự làm chuyện XXOO với nữ nhân.

Nhưng đối với Lộ Lộ, cảm giác ban đầu với cô ấy là sự yên bình, thoải mái, Bạo Lăng Đằng cảm thấy cảm xúc không quá quan trọng và mãnh liệt. Không ngờ khi thấy Lộ Lộ đi với Tử Diệp Nghi, hần lại tức giận và khó chịu, và nghe tới chuyện cô bị Mạc Quân Nguyệt cưỡng bức, hần lúc đó chỉ muốn phanh thây tên đó thành trăm mảnh.

Nếu không vì trước kia Bạo Lăng Đằng nợ Mạc Quân Nguyệt một mạng thì hần thật sự sẽ giết tên đó mà không kiêng nể thế lực đằng sau của hần.

Nghĩ lại việc bản thân làm Lộ Lộ bị thương đầy mình như vậy, Bạo Lăng Đằng hần thật đáng chết, tại sao đêm qua hần lại không kiềm chế như vậy? Dù có là mị được đi chăng nữa...

"Anh bị ai hạ được vậy?" Lộ Lộ lí nhí lên tiếng trong chăn.

"Là kẻ thù cái một kỹ nữ đưa tới bên chỗ tôi, lại tính lúc tôi không đề phòng khi đang kích tình cùng cô ta thì ra tay diệt khẩu." Bạo Lăng Đằng hơi kinh ngạc khi Lộ Lộ hỏi, hần cũng thành thật trả lời.

Bây giờ nghĩ lại cảm thấy thật nhục nhã, Bạo Lăng Đằng tuyệt nhiên lại trúng một cái bẫy tệt hại như vậy, chẳng khác nào tát vào mặt hần một cái. Hần quá lo là đề phòng người bên cạnh, bỗng có chút niềm tin vào tên thuộc hạ đó, ngay lập tức liền bị tính kế. Nhưng trong thâm tâm hần có chút vui mừng, nhờ tên đó mà chuyện này mới xảy ra với Bạo Lăng Đằng và Lộ Lộ.

Bạo Lăng Đằng tường thuật lại mọi chuyện, Lộ Lộ mới nhận ra nó bị sai nguyên tác chỗ nào.

Nếu là trước đây tổ chức chân chính làm Bạo Lăng Đằng bị thương là một kẻ chuyên bán hàng lậu từ quốc gia A sang Nhật, nhưng không biết vì sao lão

chết từ lúc nào không hay nên việc đó không xảy ra. Thay vào đó chính là thuộc hạ thân cận của Bạo Lăng Đằng lộ bản mặt thật, bản đúng tổ chức hắc bang đi theo tổ chức thù địch kia.

Lộ Lộ có chút suy tư, tại sao lão già Nhật gì đó lại chết? Cô thật có chút không hiểu.

Trong tiểu thuyết cũng chỉ đề cập sơ sơ về nội bộ trong tổ chức Bạo Lăng Đằng, nhưng... điểm quan trọng chính là các chương tiếp theo.

Lúc Bạo Lăng Đằng dây dưa với Tà Uyên Như, tên thuộc hạ đó mới bắt đầu hành động, bắt cóc Tà Uyên Như và sau đó là màn 'anh hùng cứu mỹ nhân' của các nam chủ. Ai, quá xoắn não!

Cảm giác được cơ thể mình vô cùng sạch sẽ, nghĩ lại lúc vừa thức dậy thấy khung cảnh kia, Lộ Lộ mặt đỏ bừng. Đừng tưởng cô sẽ tha thứ, đúng là nam chủ S-M hoàn toàn vẫn là S-M, không chơi toy mà cô cũng khổ gần chết.

Căn bản là Lộ Lộ đã làm tướng, này thì cùng lắm Bạo Lăng Đằng chỉ yêu thích cơ thể của cô, dịu dàng ngoài mặt nhưng chỉ là đối với cơ thể này.

Đối với chuyện gương mặt hay cơ thể, đặc biệt là quan hệ XXOO, mặc dù không để trong lòng, nhưng Lộ Lộ vẫn cực kì bài xích.

Lộ Lộ không bao giờ quên, cô chỉ là một linh hồn từ không gian khác.

Cô bỗng sực nhớ điều gì đó...

"Bạo Lăng Đằng, bây giờ mấy giờ rồi?"

"7 giờ 30." Bạo Lăng Đằng nhìn đồng hồ rồi nói.

Lộ Lộ thất kinh, nhảy dựng ra khỏi ổ chăn "What the f**!*! Tui phải đi học, hôm nay phải làm kiểm tra môn Toán." cô không nhận được chữa tặc, lại nhìn cơ thể đầy dấu vết của XXOO, Lộ Lộ đen mặt, tức giận liếc xéo Bạo Lăng Đằng một cái.

Bạo Lăng Đằng chột dạ, cũng nhanh chóng bắt taxi cho Lộ Lộ. Hắn vốn tai rất thính, nghe được nơi Lộ Lộ đi thi sắc mặt khê biến.

Nơi đó không phải là địa chỉ của tên Quan Thượng Phong sao?

Tại sao Lộ Lộ lại tới nhà hắn ta?

Lòng hắn chột âm trầm, hết Mạc Quân Nguyệt, bây giờ lại tới Quan Thượng Phong. Rốt cuộc Lộ Lộ có bao nhiêu người đàn ông chứ? Lòng Bạo Lăng Đằng thật khó chịu.

Lộ Lộ mặc vớ da dài kín chân, tay thì mặc áo khoác cao cổ thể thao, nhìn có chút dị, nhưng đây là biện pháp tốt nhất.

Thu dọn sách vở, Lộ Lộ nhanh chóng đi ra khỏi nhà phóng nhanh tới trường, thầm mong không quá trễ để cô kịp bài kiểm tra.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tướng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Nghi Ngờ

Cạch!

Lộ Lộ dù đã cố gắng mở thật nhẹ cánh cửa, nhưng vì bây giờ là giữa tiết học nên âm thanh khá lớn. Mọi người trong lớp vô thức đồng loạt cùng nhìn về phía cửa vào. Lộ Lộ có chút mất tự nhiên ho nhẹ "Em bị bệnh nên tới lớp hơi trễ, giấy xin vào lớp đây ạ."

Giáo viên biết Lộ Lộ khá nổi tiếng, cũng là học sinh ngoan giỏi nên cũng ưu ái có chút lo lắng "Nếu mệt thì hôm nay em cứ nghỉ, không cần cố gắng vậy đâu."

"Dạ, làm kiểm tra xong em sẽ xuống phòng y tế nghỉ một chút." Lộ Lộ mỉm cười nhẹ cảm ơn cô giáo, lại tiến về chỗ mình, cơ thể đau nhức có chút vặn vẹo.

"Ngày hôm qua... cậu không sao chứ?" San San tính hỏi đêm qua Lộ Lộ đã đi đâu, nhưng nghĩ rồi lại thôi. Dù sao Lộ Lộ cũng có cuộc sống riêng, San San không nên soi mói quá nhiều. Tối hôm qua, anh họ Quan Thượng Phong thật sự rất đáng sợ, làm San San thấy thòm muốn chết.

Lộ Lộ nằm đờ ra trên mặt bàn, miễn cưỡng không chịu được. Vừa làm kiểm tra cô liền đi tới phòng y tế như lời lúc nãy. Hơi khựng lại trước cửa, mặt có

chút bất đắc dĩ, mỗi lần nghĩ tới phòng y tế là lại nghĩ tới Mạc Quân Nguyệt.

Hừ! Tên đó đúng là không có gì tốt lành.

Màu trắng thoải mái đập vào mắt Lộ Lộ, cô vươn người tính đạp xuống chiếc giường mềm mại thì...

Tên ten... Là nhạc chuông điện thoại của Lộ Lộ?

Lộ Lộ mở điện thoại ra, số điện thoại này thật lạ.

"Alô?"

"Alô, cho hỏi cô có phải Minh Nhạc Y không?"

Lòng Lộ Lộ khẽ dao động, là cuộc thi Love Music?

"Vâng, chính là em ạ." Lộ Lộ lo lắng nói.

"Chúng tôi là nhà tài trợ từ cuộc thi Love Music, nếu không phiền cô có thể gặp chúng tôi được không?"

Lộ Lộ nghi ngờ, tại sao họ lại cho gọi cô sớm như vậy? Không phải là cuộc thi tổ chức vào hè sao?

Trời dần nắng càng gay gắt, phút chốc đến giữa trưa, một nữ sinh gương mặt lạnh lẽo bước ra từ tòa nhà cao tầng, xung quanh tỏa hàn khí lạnh cóng người.

Lộ Lộ tay nắm chặt lấy cặp xách, dậm chân thật mạnh trên đường như muốn làm nó bị bể cho tỏa nộ khí lúc này.

Nhớ lại những lời nói vô lí của bọn họ, Lộ Lộ càng thêm phần nộ.

"Các thí sinh mà chúng tôi muốn là những người nghiệp dư chưa vào nghề, mà cô lại biểu diễn ở một lễ hội âm nhạc lớn, nên chúng tôi buộc phải loại cô."

Buồn cười, thế Tà Uyển Như kia thì sao? Nàng ta không phải đóng phim, hát hò khắp nơi? Đúng là biện minh!

"Cô nói chưa từng nghe luật nào như vậy trong nội quy? Đó là quy tắc ngầm của chúng tôi, cô tìm hiểu kĩ chắc hẳn phải biết chứ?"

Quy tắc ngầm? Tại sao Lộ Lộ phải quan tâm tới mấy thứ đó chứ? Họ nghĩ cô là kẻ thất nghiệp hay ca sĩ rẻ mạt? Cảm ơn nhiều, Lộ Lộ mới không thêm cái cuộc thi kinh tởm đó.

Những chuyện này không nói gì, họ còn dám đòi bản quyền ca khúc Lộ Lộ sáng tác và đăng trên Love Music. Sao? Được thôi! Ta bỏ thí đó, có cả đồng sáng tác hay hơn nhiều trong đầu ta.

Đừng nghĩ Phan Lộ Lộ cô sẽ bỏ qua chuyện này, cô không phải loại người yếu đuối, dễ ức hiếp hay tay trái gà không chặt, mối thù ngày hôm nay, cô sẽ nhớ rõ.

Love Music a Love Music, cái cuộc thi nhà người, đắc tội với linh hồn xuyên không là sai lầm của các người.

Lộ Lộ biết con đường ngành showbiz không trơn tru, nhưng cô không quan tâm, bởi vì đã được pa pa chống lưng, ai dám tính kể lên người cô?

Lợi dụng quyền lực thì lợi dụng, Lộ Lộ giờ không để ý tới cái sĩ diện con con, có tiền thì sao lại không dùng, đi đường vòng vẫn nhanh hơn nhiều.

Lộ Lộ nở nụ cười quỷ dị, đứng trước tòa soạn nhật báo, tay sờ sờ điện thoại yêu dấu, mọi thứ cô đều ghi âm hết, xem cái cuộc thi đó xoay sở thế nào.

Không biết ai làm trò này với Lộ Lộ, nhưng họ thất bại rồi~~

Và một scandal nóng hổi ra lò, gây bao làn sóng nổi lên khắp trong dân cư mạng cùng những người yêu âm nhạc, đa phần họ đều ủng hộ và đồng cảm với Lộ Lộ.

Nhanh chóng các tin tức được gỡ xuống, nhưng miệng lưỡi thiên hạ, đám người kia cũng không chặn nổi.

Lộ Lộ vẫn như cũ học hành, ăn ngủ như mọi ngày, ngoại trừ vài phóng viên tới hỏi hay vài người bạn an ủi, Lộ Lộ đều trả lời rất nhiệt tình.

"Trong bộ cờ vua, hoàng hậu luôn là người mạnh nhất, dù chết hay sống cũng phải gây khó khăn cho thù địch. Nên... chiếu tướng!" Lộ Lộ nhoen cười cầm cờ queen màu trắng như ngà, đặt xuống bàn cờ "Tớ thắng cậu rồi San San."

"Again, again, chơi thua Từ Diệp Nghi tớ không nói gì, nhưng cậu cũng chỉ là người mới tại sao...? Không chân thật, quá không chân thật. Cậu chắc chắn từng chơi trước đây phải không?" San San bóp cổ Lộ Lộ lắc lắc như đi đòi tiền.

"Hãy... tùy cậu." Lộ Lộ nhún nhún vai, cơ bản là vì San San chơi cờ vua quá tệ, nên Lộ Lộ mới dễ dàng thắng như vậy.

"Mà... cậu ổn chứ, Lộ Lộ?" San San dùng tay, có chút lo lắng cho Lộ Lộ, chuyện lần này thật náo động. San San cũng không ngờ một chương trình uy tín như Love Music lại làm ra loại chuyện này.

"Ừm, ổn ổn." Lộ Lộ xùy xùy tay, gương mặt cực kì tự tin cùng thoải mái, được nhiều người đồng tình, đó cũng là một tư vị khó tả, thật sự rất vui.

Chắc có một thế lực nào đó đã chặn tin trên có trang báo và web, Lộ Lộ khẳng định rằng mình chưa từng gây thù oán với ai, tại sao lại muốn gây khó dễ với cô như vậy?

Lộ Lộ mân mê cờ trên tay, đôi mắt rơi vào suy tư, Quan Thượng Phong?

Mắt Lộ Lộ chợt lóe, cũng là nên nhờ một người, không nên cứ suy đoán lung tung. Cô lấy điện thoại ra bấm bấm.

[Đặng Hiểu Văn, anh có rảnh không tôi nhờ cái này một chút.]

Lúc này ở phòng chụp hình Đặng Hiểu Văn đang nghỉ ngơi khi chụp vừa xong album ảnh mùa xuân, đọc được tin nhắn của Lộ Lộ thì lòng khẽ động.

Chuyện kia Đặng Hiểu Văn suy nghĩ rất nhiều.

"Lộ Lộ là bạn tôi, em ấy còn là ân nhân của tôi. Sao thầy có thể đối xử với em ấy như vậy. Lộ Lộ luôn quan tâm tới người khác, giúp đỡ người khác mà không suy nghĩ cho bản thân, thầy lợi dụng lòng tốt của em ấy... hức hức... Lộ Lộ đúng là đồ ngốc!... hức hức..."

Lời nói của Tà Uyển Như vang vọng lên trong đầu Đặng Hiểu Văn, hắn có chút bối rối cùng suy ngẫm.

Quả thật trước đây theo như Đặng Hiểu Văn cảm nhận thì Phan Lộ Lộ như bao cô tiểu thư nhà giàu khác, ích kỉ, trẻ con, kiêu ngạo, nhưng bây giờ cô ấy đã thay đổi hoàn toàn. Dù miệng mồm đôi khi cay độc, khó nghe, tính tình có chút xảo trá như hồ ly, chung quy Lộ Lộ vẫn tốt hơn trước nhiều.

Chính vì điều đó mà Đặng Hiểu Văn mới không để ý thân phận Mạc Quân Nguyệt mà đánh hấn giúp cho Lộ Lộ. Đặng Hiểu Văn sờ sờ mũi, hắn chỉ giúp thôi nha, hoàn toàn không có tâm tư khác. Dù sao Lộ Lộ cũng là con gái công ty Caret mà mình lựa chọn kí hợp đồng, và hắn cũng có một chút giao tình với cô.

[Rảnh, cô muốn gặp cho nào? Tìm nơi kín đáo một chút không có.]

[Tuyệt, địa điểm là...]

Lộ Lộ nhắm nghiền hai mắt, người có khả năng làm chuyện này nhất chỉ có thể là Quan Thượng Phong, tổng giám đốc công ty đối thủ, nhà tài trợ chính trong cuộc thi Love Music, và ca sĩ nữ chủ Tà Uyển Như cũng tham gia cuộc thi đó. Nhưng Lộ Lộ không muốn tin điều đó, nam chủ dù đều là hồ ly, nhưng vẫn có tôn nghiêm riêng, chắc chắn sẽ không sử dụng thủ đoạn này.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Quyền Lực Và Địa Vị.

"Thế, cô muốn tìm tôi có chuyện gì?" Đặng Hiểu Văn không còn đùa giỡn như thường ngày, nghiêm túc nhìn Lộ Lộ.

Lộ Lộ cũng khá kinh ngạc, không phải tên này hờ một chút là đi châm chọc cô phóng túng sao? Mà thôi kệ, đây là chuyện tốt.

Lộ Lộ nhấp một ngụm cà phê sữa rồi bắt đầu nói "Chắc anh biết mấy vụ scandal dạo gần đây của tôi chứ?"

Đặng Hiểu Văn gật đầu "Biết, nhưng chuyện này liên quan gì tới tôi?"

Lộ Lộ trán nổi gân xanh, cố gắng khiến bản thân bình tĩnh lại, dù sao cũng là cô đi nhờ hấn "Là vì chúng ta là hội cùng thuyền cùng chung một công ty, có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu, cho nên bây giờ tôi mới nhờ anh."

"Nếu được không biết anh có thể kiểm tra người đã chặn tin trên mạng không? Xâm nhập hệ thống mạng của Love Music thì càng tốt." Lộ Lộ tuy hỏi vậy nhưng trong lòng biết sẵn, Đặng Hiểu Văn làm chuyện đó rất dễ dàng.

Tuy hấn làm nghề ca sĩ hợp đồng, nhưng công ty cùng đồng nghiệp không ai dám gây khó dễ cho Đặng Hiểu Văn, vì thân phận hấn có chút không tầm

thường. Là nam chủ ai cũng toàn yêu quái cả!

Ở trong tiểu thuyết 'Cuộc chiến siêu sao' nói, Đặng Hiểu Văn là con nuôi của một tài phiệt gì đó bên Âu, tuy chỉ là con nuôi nhưng hắn được thừa kế 1/3 gia sản trong gia đình, còn lại thì đều cho con trai trưởng. Sau khi 18 tuổi Đặng Hiểu Văn bắt đầu sống tự lập, trở về quê mẹ ruột rồi làm ca sĩ.

Lộ Lộ nhờ Đặng Hiểu Văn cũng có lí do, bởi vì trước đây hắn khá thích thú và am hiểu về máy tính, chiều theo sở thích con trai ba mẹ hắn liền đem tận một hacker từ trong nhà giam cao cấp mua ra và biến hacker đó thành thầy của Đặng Hiểu Văn. Vì một số chuyện mà Đặng Hiểu Văn lại đổi sở thích, đi làm người của công chúng.

Tác giả kia không quá chuyên sâu vào quá khứ của Đặng Hiểu Văn, cho nên Lộ Lộ cũng chỉ biết hắn rất giỏi máy tính. Đương nhiên là tài năng này của hắn trong tiểu thuyết vốn là dùng để cứu Tà Uyên Như khi cô ta bị kẻ thù Bạo Lăng Đặng bắt cóc.

Đặng Hiểu Văn sờ cằm suy tư, lí do của Lộ Lộ có vẻ hợp lí, không biết là vô tình hay cố tình mà Lộ Lộ lại nhờ đúng chuyên ngành trước đây của Đặng Hiểu Văn, nhưng hắn muốn giúp cô "VẬY... khi nào cô muốn làm?"

"Ngay bây giờ." Lộ Lộ mắt tỏa sáng long lanh, cô có mang theo cả laptop tới đây. Thật tốt, nếu Đặng Hiểu Văn dùng mềm không được Lộ Lộ liền cứng rắn ép buộc, nhưng giờ hắn đồng ý rồi cũng đỡ mất công.

Lộ Lộ vui vẻ lấy laptop từ trong balô ra, "Tôi có mang theo máy tính nè."

"..., sao cô biết tôi sẽ xâm nhập máy tính giúp cô chứ, lỡ tôi kiếm người khác thì sao?" Đặng Hiểu Văn muốn không nghi ngờ cũng không được, ai biểu hành động của Lộ Lộ quá lưu loát, giống như biết trước được mọi việc.

"Huh... để xem, chỉ tại anh nhấn tin cho tôi rất nhanh so với tốc độ người thường, nên tôi nghĩ anh giỏi công nghệ." Lộ Lộ mặt không đỏ tim không đập mạnh vô si nói dối cực kì ngay thơ.

Nói nhảm, chẳng lẽ người nào bấm phím nhanh là giỏi công nghệ? Lí do quá vô lí! Đặng Hiểu Văn run run khoe miệng, cũng có chút buồn cười nhưng không tiếp tục hỏi cung Lộ Lộ nữa.

Cô ta cũng thật thông minh, mang laptop đúng loại Đặng Hiểu Văn cần, xâm nhập hệ thống cũng không quá khó khăn.

Đặng Hiểu Văn cảm thán, rồi bắt đầu nhập tâm xâm nhập hệ thống máy tính. Lộ Lộ thán than, đúng là trai đẹp lúc tập trung càng đẹp trai. Cô cũng nhìn chăm chăm vào máy tính xem hắn làm việc, không bỏ sót qua giai đoạn nào. Lỡ một cô bị bắt cóc thì học công nghệ hacker chút ít cũng không phải dư thừa.

Thời gian trôi qua, mặt mày Lộ Lộ khẽ biến sắc, Đặng Hiểu Văn tuy đang tập trung nhưng cũng không bỏ qua biểu cảm này của Lộ Lộ, lại thờ dài. Hắn cũng không ngờ người làm chuyện đó lại là Quan Thượng Phong.

Đặng Hiểu Văn đã xâm nhập vào hệ thống chương trình Love Music, khôi phục lại các email đã xóa đi, trong đó có tin nhắn được gửi tới từ tổng giám đốc công ty Xatamy.

Tôi không muốn Minh Nhạc Y xuất hiện trong cuộc thi này.

Chỉ một mẩu tin nhắn ngắn gọn, nhưng sức ảnh hưởng của người gửi không hề nhỏ, người trong chương trình đương nhiên sẽ không thắc mắc hay nhiều lời lập tức thi hành. Sau đó Lộ Lộ bị loại ngay và luôn không vì bất kì lí do chính đáng nào. Thế giới showbiz chuyện này vô cùng bình thường và thường xuyên, nhưng không thể tin được người như Quan Thượng Phong có thể làm loại chuyện này.

Đặng Hiểu Văn vốn tôn trọng Quan Thượng Phong vì hắn một thân tự gây dựng sự nghiệp mà không thêm dựa vào tài sản của gia đình. Nhưng sự việc này khiến Đặng Hiểu Văn không khỏi sững sốt cùng thất vọng, chẳng lẽ hắn đã nhìn lầm người.

Đặng Hiểu Văn lúc nhỏ là một đứa trẻ mồ côi, dựa vào lời mọi người trong cô nhi viện thì hắn chính là kết quả không mong muốn từ ba mẹ. Mẹ hắn là một gái làng chơi, ba hắn lại là công tử phong lưu trong làng chơi, tình một đêm của họ đã tạo ra Đặng Hiểu Văn. Mẹ hắn vì không biết mình có thai nên không uống thuốc phá thai, tới khi biết thì đã quá trễ, buộc phải sinh ra Đặng Hiểu Văn. Sau khi sinh xong, bà liền bỏ Đặng Hiểu Văn trong bệnh viện không mang theo, các y tá cùng bác sĩ mới gửi Đặng Hiểu Văn cho cô nhi viện.

Lúc đầu Đặng Hiểu Văn oán hận cùng căm ghét ba mẹ mình vì họ đã bỏ rơi hắn, nhưng khi dần lớn lên, hắn nhận ra một chân lí của xã hội lạnh lẽo này, chỉ có thể tin tưởng bản thân, chỉ có bản thân có thể đối tốt với chính mình, chỉ có bản thân mới có thể tự giúp mình lập đại nghiệp. Đặng Hiểu Văn bắt đầu nuôi chí lớn trong lòng, mỗi lần có các tài phiệt hay gia đình giàu có tới nhận con nuôi là Đặng Hiểu Văn cố tình tránh né, khiến họ không thích mình.

Không ngờ một cặp vợ chồng ngoại quốc hứng thú với Đặng Hiểu Văn vì hắn khác biệt với những đứa trẻ khác, liền quyết định nhận nuôi hắn. Đặng Hiểu Văn từ một đứa trẻ mồ côi bị cha mẹ bỏ rơi thành một tiểu phú ông giàu có.

Đặng Hiểu Văn cũng không yêu thích gì về chuyện này, nhưng cũng đối với cặp vợ chồng đó là sự biết ơn và kính trọng, nhưng tình cảm gia đình ấm áp xa xỉ kia thì tuyệt đối không. Đặng Hiểu Văn là con nuôi, và ngoài hắn ra vợ chồng đó còn có con ruột của mình và rất nhiều đứa trẻ nhận nuôi khác. Cho nên với gia đình mới này hắn không quá mặn mà là bao, khi trưởng thành liền trở về quốc gia A lập nghiệp ca sĩ.

Sống trong gia đình giàu có, bản tính của những người trong thế giới xa hoa đó, Đặng Hiểu Văn biết rõ, nên trước đây đối với Lộ Lộ thập phần chán ghét.

Bây giờ thấy Lộ Lộ như vậy... Đặng Hiểu Văn lại tội nghiệp cùng đáng tiếc cho cô, đúng thật sự như người hội cùng thuyền.

Nếu không có thể lực đằng sau, dù có muốn cũng không tự làm được gì.

"Tôi nhờ anh thêm chuyện này."

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Không Tim Không Phổi.

"Hôm nay Lộ Lộ không đi học thêm sao?" Huyền Trang ngồi kế bên San San, dùng sách che lại thì thầm hỏi.

"Uhm, cậu ấy nói có việc nên không đi học được, tối nay sẽ tới lớp học thêm học bù." San San nhàn nhạt nói, lại lướt điện thoại cảm ứng dưới học bàn.

"Chắc, chuyện lần này rất ồn ào đó, Lộ Lộ đi ra ngoài như vậy có sao không? Mà còn nữa, cô ấy không bị đả kích vì chuyện này chứ?" Huyền Trang cảm thán, cũng có chút lo lắng cho Lộ Lộ.

"Không sao đâu, tớ nghĩ cậu ấy khá ổn. Người làm nên chuyện này mới đáng lo lắng." San San lại hồi tưởng đến gương mặt ác ma của Lộ Lộ, lại cảm thấy rung mình. May là San San là bạn chứ không phải là thù của Lộ Lộ, đặc tội với nhỏ đó thì hơi bị hối hận đó. Nhìn Lộ Lộ hòa đồng, năng động, cởi mở vậy thôi chứ một khi tức giận thì... người đắc tội với Lộ Lộ xác định rồi!

"Huh..." Huyền Trang nghe San San nói vậy cũng thôi, cô cũng chỉ là nhân vật quần chúng, không nên xen vào chuyện của người khác.

Huyền Trang nghĩ nghĩ, chơi với mọi người cô bây giờ không còn tới quán rượu cùng khu thành phố Light như trước, cuộc sống cũng thoải mái nhưng không quá nhàm chán. Huyền Trang xoay xoay bút bi, cô muốn giới thiệu bạn mình cho chị hai ghê, có lẽ Huyền Trang nên hỏi trước.

Chị hai và Huyền Trang là hai đứa trẻ bị bỏ rơi, sau khi ba mất, mẹ của cả hai liền đi theo người đàn ông khác mặc cho hai người tự sinh tự diệt. Lúc đó chị hai đang học đại học năm ba, bắt đầu vừa học vừa đi làm đóng tiền học cho cả hai, cuộc sống có lúc chật vật vô cùng.

Huyền Trang rất tự hào người chị của mình, bây giờ cô đã là thư kí của một công ty có tiếng trong quốc gia và cả nước ngoài. Huyền Trang nhờ đó mà được sống thoải mái hơn, chăm sóc sắc đẹp cùng bản thân. Cô thoa son, lại nhếch môi mỉm cười.

Hôm này là sinh nhật của chị hai, Huyền Trang phải dẫn chị ấy đi ăn một bữa mới được, dạo này chị ấy thường xuyên không ở nhà.

Huyền Trang gõ cửa, không thấy ai vọng ra, cô mở cửa nhà, chị hai chưa về nhà sao?

Huyền Trang bật đèn, có chút thất vọng, quả nhiên chị ấy không có ở nhà, lại đi bar với người đàn ông lạ mặt nào sao? Cô bước vào phòng ngủ..

"Chị hai!!!" Huyền Trang tái xanh mặt hoảng hốt.

Người phụ nữ quỵên rũ, da nhợt nhạt không tí huyết sắc, nằm bịch trên giường, bên cạnh cô là thuốc ngủ bị đổ ra, có lẽ cô uống thuốc ngủ quá liều.

Huyền Trang hoảng hốt không biết làm gì, vội vàng vừa lay chị hai vừa khóc "Chị ơi, chị đừng hù em! Hu hu..., em biết lỗi rồi,... sau này em sẽ không phản nản chị đi chơi khuya nữa... chị mau tỉnh lại."

Cô xem thử hơi thở của chị hai, vẫn còn hơi thở, Huyền Trang thở phào, vội gọi cấp cứu bằng điện thoại.

"Trang..." chị hai bất tỉnh linh nắm lấy tay Huyền Trang, yếu ớt gọi.

"Chị hai!" Huyền Trang òa khóc lên ôm chặt chị ấy "Tại sao chị ngu ngốc như vậy? Dù có chuyện gì cũng không nên làm điều dại dột như vậy! Em chỉ còn chị là người thân thôi đó."

Khóc thất thanh một hồi, Huyền Trang mới lấy lại bình tĩnh đưa nước cùng khăn mát cho chị ấy, cô không biết sau khi sốc thuốc thì nên làm gì, mà chị hai cũng không muốn tới bệnh viện nên Huyền Trang cũng chỉ cho qua.

"Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?" Huyền Trang thấy gương mặt chị hai chuyển biến tốt hơn mới bắt đầu hỏi.

Chị hai nốc một ly nước, mắt lóe tia căm phẫn cùng không cam lòng "Tại sao tổng giám đốc lại coi trọng con nhỏ đó như vậy? Không biết chừng nếu tên Đặng Thần không ngăn cản, thì anh ấy có khi bóp cổ chị tới chết chứ không tới mức nghỉ việc!"

"Chị bị thôi việc?" đối với việc này Huyền Trang mơ hồ biết rõ bản tính chị hai hay gây họa, nhưng rốt cuộc là chị hai gây ra họa lớn gì tới mức...

"Chị đã làm chuyện gì?"

"Còn không phải do con nhỏ Minh Nhạc Y, nếu không phải tại con học sinh cấp 3 đó, cao tổng cũng không ghét chị như bây giờ!" Chị hai mắt lóe tia thâm độc như oán phụ.

Đúng vậy! Người chị hai ruột của Huyền Trang không ai khác chính là Mỹ Lan, nữ phụ ác độc trong tiểu thuyết, thư kí của Quan Thượng Phong nam chủ.

"Minh Nhạc Y?" Huyền Trang nghe cái tên này có chút quen thuộc, không phải là nghệ danh của Lộ Lộ sao?

"Ừm, chắc em cũng biết con nhỏ ca sĩ nghiệp dư nổi tiếng gần đây đúng không? Rõ ràng là cô ta muốn quyến rũ tổng giám đốc Quan Thượng Phong, được voi đòi tiên mà mơ tưởng tiến vào giới showbiz. Không biết làm sao cô ta có thể vào nhà Quan Thượng Phong, lúc trước chị chắc chắn không nhìn lầm."

Mặt Huyền Trang biến sắc, không tin được nhìn Mỹ Lan "Chính... chính chị là người khiến Minh Nhạc Y bị loại khỏi cuộc thi Love Music sao?"

Mỹ Lan ngăn người khi thấy hành động bất thường của em gái, nhưng cũng bình thần gật đầu "Chị chỉ nói lên sự thật thôi, cô ta rõ ràng nhờ cha mình mà cướp được một phần diễn trong lễ hội âm nhạc Winter."

"Chị hai!" Huyền Trang run run cơ thể, cảm giác tức giận cùng thất vọng không thể nào kiềm chế "Chị đã quá biến chất rồi, sống trong thế giới đó, chị đã hoàn toàn thay đổi."

Huyền Trang xoay người, để mặc Mỹ Lan đang kinh ngạc không thôi.

"Trang, em đi đâu vậy?"

"Em đi nói cho Minh Nhạc Y biết, cô ấy là bạn em. Em sẽ xin Minh Nhạc Y tha thứ cho chị..." Huyền Trang khựng lại, ánh mắt đượm buồn nhìn Mỹ Lan "Em thật sự rất thất vọng vì chị."

Huyền Trang nói xong liền mang áo khoác bước ra đường, lại gọi điện cho Lộ Lộ hẹn gặp cô.

Lộ Lộ nghe thanh âm của Huyền Trang có chút kì quái, cô ấy là đang gặp chuyện gì chăng?

"Lộ Lộ, xin lỗi cậu. Mọi chuyện đều do chị tớ khiến cậu bị loại khỏi cuộc thi Love Music, mong cậu tha thứ cho chị ấy." Huyền Trang nắm chặt lòng bàn tay cúi đầu xin lỗi Lộ Lộ, tâm trạng hồi hộp cùng lo lắng.

"Chị cậu... là Mỹ Lan?" Lộ Lộ hơi bất ngờ, đoán mò hỏi.

"Tại sao cậu biết?" Huyền Trang kinh ngạc.

"Tớ đã biết hung thủ làm việc này ngay từ đầu là Mỹ Lan." Lộ Lộ sờ sờ tóc, cô không ngờ Huyền Trang lại là em gái của nữ phụ ác độc Mỹ Lan, đánh tính trả thù vị nữ phụ, xem ra Lộ Lộ phải suy nghĩ lại rồi "Lúc đầu tớ có nhờ một người bạn giúp đỡ một chút, tìm ra được tin nhắn đó là từ laptop cùng email của Quan Thượng Phong. Tưởng là do hấn làm thật, nhưng để cho chắc ăn, tớ dựa vào thời gian gửi của tin nhắn rồi xâm nhập vào camera của công ty Xatamy và rồi... tớ thấy thư kí Mỹ Lan kia lén lút sử dụng laptop của Quan Thượng Phong, liền biết cô ta chính là thủ phạm."

Mặt Huyền Trang biến sắc lần nữa, chắc hẳn Lộ Lộ đã có chứng cứ cho chuyện này, vậy chị hai cô sẽ làm sao đây?

"Vậy..."

"Chương trình Love Music mở hộp báo cho sự việc này, tớ nhất định phải đi." Lộ Lộ cắt ngang lời Huyền Trang "Chuyện cần nói tớ sẽ nói, và... tớ không định giúp chị cậu có lại công việc đó đâu!"

Tha thứ Lộ Lộ có thể làm được, nhưng cô chắc chắn không thể để tai hoạ này mầm dãn được, phải diệt triệt để. Mỹ Lan không làm thư kí cho Quan Thượng Phong, ngày tháng tiếp theo cũng bớt đau khổ hơn nhiều, thường thì nữ phụ, nam phụ đều có số phận bi thảm cả.

"Nếu cậu muốn giúp chị mình, tớ cũng sẽ giúp cậu, khi gặp Mỹ Lan sẽ giúp chị ấy thông suốt mọi thứ. Níu kéo một người không yêu mình, chỉ có đau khổ mà thôi."

Huyền Trang gật đầu, có chút nghi ngờ "Vậy mối quan hệ của cậu và tổng giám đốc Quan Quan gì đó là thế nào? Cậu thích hắn sao?"

Lộ Lộ thất thần, lắc đầu cười khê "Có lẽ chỉ là một người bạn, hoặc cùng lắm là một đối thủ, tiền bối mà tớ ngưỡng mộ mà thôi, không thể nói là bạn bè, cũng chưa tới mức gọi là tình yêu. Tớ bây giờ cũng chẳng biết yêu đương là thế nào đây."

Huyền Trang thầm than, cô bây giờ mới biết Lộ Lộ là người không tim không phổi như vậy, người nào mà yêu Lộ Lộ, thật bất hạnh!

Ở một số nơi nào đó, có vài người bỗng hắt xì hơi. Hình như ai đang nói xấu mình vậy nhỉ?

Chương 42: Hộp Báo.

Quan Thượng Phong gõ bàn vang âm thanh khắp căn phòng, đám người bên trong phòng đồ mờ hơi lạnh. Bọn họ biết sắp rất đáng sợ, nhưng chuyện này thật sự ngoài nhận thức của mọi người. Lần đầu họ thấy Quan Thượng Phong tức giận như vậy, mấy chuyện đầu đá nội bộ, tranh giành lợi trong ngành giải trí hẳn vốn không quá coi trọng, thư kí Mỹ Lan kia tuy họ gai mắt vì cô ta lúc nào cũng thủ đoạn, mưu mô, nhưng Quan Thượng Phong mắt nhắm mắt mở cho qua. Lần này... vài người ngược lên thấy gương mặt âm trầm đen thui thì vội rụt cổ.

Đáng sợ quá!

Nội tâm của Quan Thượng Phong bây giờ vô cùng rối rắm và mơ hồ. Hẳn sợ Lộ Lộ hiểu lầm hẳn mà đâm ra chán ghét hẳn, Quan Thượng Phong muốn giải thích nhưng lại tự mình đấu tranh nội tâm. Quan Thượng Phong một lòng nghĩ rằng mình chỉ hứng thú nhất thời với Lộ Lộ, cô là học sinh cấp 3, thật xấu số sống cùng nhau Quan Thượng Phong biết rõ, so với Tà Uyên Như thậm chí còn ngốc nghếch hơn, vì sĩ diện hẳn cũng không muốn giải thích cho Lộ Lộ.

Nhưng mà... tại sao Quan Thượng Phong lại trở thành như vậy? Hay là hẳn vẫn nên động tay giúp Lộ Lộ vào Love Music trở lại?

Quan Thượng Phong vô thức tìm hình bóng Lộ Lộ trong suy nghĩ từ lúc nào không hay...

Lộ Lộ lúc này đầu óc có chút mệt mỏi, những ngày gần đây học hành cùng chuyện showbiz kia khiến cô như bị quay vòng vòng, đôi khi nghĩ lại cuộc sống thân thể trước cũng thoải mái, thanh nhàn, vô tâm vô phé hơn bây giờ. Lộ Lộ ngả người vào ghế sofa thờ dài, con đường đã lựa chọn thì không thể rút lui nữa, Lộ Lộ chọn dần thân vào sóng gió, náo nhiệt phồn hoa chốn xa lạ này, liền phải theo tới cùng.

Lộ Lộ khép mi ngủ gật lúc nào không hay, dù đang ở nhà người khác nhưng vẫn cực kì tự nhiên như nhà của mình.

San San đi vào nhìn thấy bạn thân như vậy bất đắc dĩ mỉm cười, xem ra cô nên canh phòng Lộ Lộ 24/24, cứ thế này Lộ Lộ bị anh họ 'ăn' lúc nào không hay, dù là manh nữ 'bán bạn' nhưng San San cũng cực kì lương tâm cao thượng a.

Cạch!

"Uhm..." Lộ Lộ dụi dụi mắt như tiểu miêu nhi, cô bị đánh thức vì tiếng động.

"A, sorry nha, làm cậu tỉnh hả?" San San lau ly nước cô làm đổ trên bàn.

"Không sao đâu..." Lộ Lộ ngáp một cái, chớp chớp mắt cho tỉnh ngủ.

Lại nhìn lên đồng hồ, xem ra tên Quan Thượng Phong không về nhà rồi. Lộ Lộ cũng không biết là hẳn lo lắng áy náy hay vì bận công việc, nhưng vẫn nghiêng về suy luận thứ hai nhiều hơn, nam chủ vô tâm lạnh lùng, sao lại để ý mấy chuyện nhỏ nhặt của các nữ phụ.

Không biết ba mẹ Lộ Lộ lấy nguồn tin đâu ra mà gọi điện thoại tới cho Lộ Lộ, cô an ủi và thuyết phục mãi họ mới an tâm, tiếp tục hưởng tuần trăng mật. Lộ Lộ nhoen cười, tình cảm của ba mẹ cũng thật lãng mạn ghê, cô không nên phá đám như vậy!

Lộ Lộ ngủ ngon xong cũng không vì chuyện scandal kia mà ảnh hưởng tới học hành, bắt đầu học ngoại ngữ như mọi hôm.

Chuyện ngày mai, thì cứ để ngày mai hẳn tính.

Đối với một nhân vật 'nhỏ' như Lộ Lộ trong showbiz cũng không cần tới mức phải tổ chức họp báo, nhưng vì nguồn dư luận quá gay gắt, và nhân vật chính gây ra chuyện này là tổng giám đốc Xatany cũng không lên tiếng, hiển nhiên chương trình Love Music phải tổ chức họp báo này để lấy lại thanh danh.

Ánh đèn chớp nhoáng khiến Lộ Lộ thanh tỉnh, hít sâu bắt đầu tập trung.

"Minh Nhạc Y, cô nghĩ thế nào về việc bị loại khỏi cuộc thi chính thức của chương trình Love Music vì trình diễn tại lễ hội âm nhạc Winter?" một phóng viên nhanh giành lượt hỏi trúng câu trọng tâm.

"Tôi không có dị nghị, tôi cảm thấy cực kì thỏa đáng, tôi vi phạm luật lệ, tôi sẽ tự chịu trách nhiệm." Lộ Lộ vốn đã buông tay cuộc thi đó từ lâu, nên tất cả cũng là lời vô cùng thành thật.

"Minh Nhạc Y, nếu tôi không làm thì trước đó các thí sinh khác một số cũng góp mặt trong ngành showbiz từ lâu? Cô không cảm thấy uất ức sao?"

"Uất ức? Tại sao? Tôi đương nhiên cũng biết chuyện đó, nhưng các thí sinh chỉ là biểu diễn hòa nhạc qui mô nhỏ, hay cũng chỉ mà đóng nhân vật phụ của một số phim truyền hình. Còn tôi tham gia một lễ hội âm nhạc tầm cỡ được quay trực tiếp nên hoàn toàn khác nhau. Nhưng tôi không hối hận điều mình đã làm, tôi có được phần biểu diễn cũng nhờ năng lực của mình chứ không phải nhờ địa vị, thân phận. Tôi nghĩ một số khán giả và mọi người cũng nhận ra điều đó."

"Minh Nhạc Y, trong công ty tiết lộ... cô chính là tiểu thư Phan gia, con gái tổng giám đốc Phan Cảnh Liêm công ty Caret, chuyện này là thật?"

"Đúng vậy, tên thật của tôi là Phan Lộ Lộ."

Mọi người trong phòng họp bảo ồ lên, ồn ào nhốn nháo vì tin tức mới cực hot, bắt đầu hỏi những câu hỏi vượt ngoài phạm vi chủ đề.

"Nghe đồn cô có scandal với ca sĩ Đặng Hiểu Văn, hai người quen nhau sao?"

"Không, chỉ là có chút giao tình, bây giờ tôi với Đặng Hiểu Văn chỉ là bạn cùng đồng nghiệp."

Mặc dù những câu hỏi tiếp theo cực kì khó nghe, nhưng Lộ Lộ vẫn dễ dàng phá giải, mà cũng không đề cập tới Mỹ Lan hay công ty Xatamy.

Quan Thượng Phong đứng từ xa nắm chặt bàn tay, tại sao Lộ Lộ không kết tội công ty Xatamy? Hay ít nhất cũng thanh minh cho chính mình, cô từ bỏ dễ dàng như thế sao?

Nhưng khi nghe câu trả lời kia của Lộ Lộ, Quan Thượng Phong có chút kinh ngạc.

"Tương lai cô có tính tiếp tục với ngành showbiz?"

"Đương nhiên là có rồi! Tôi sẽ kí hợp đồng với công ty Caret của ba tôi, nếu mọi người nói tôi dựa vào thân phận tôi cũng không có ý kiến. Vì... tôi rất không muốn sử dụng luật ngầm trong giới showbiz, vẫn là muốn dựa vào cánh tay yêu thương của cha mẹ."

Đám phóng viên sững sờ không thôi, không ngờ Lộ Lộ có thể hiển nhiên nói huých toẹt chuyện bí mật như vậy. Luật ngầm đó ai mà chẳng biết, chỉ là chưa có người nào nói lộ liễu như vậy, lại trước một cuộc họp báo, khiến người có chút quần bách.

Cuộc họp báo kết thúc êm đẹp trong hòa bình cùng sóng ngầm âm mưu mãnh liệt, tổng phóng viên của một báo lá cải đặt câu hỏi.

"Tại sao cô không dùng tên thật mà lại dùng tên Minh Nhạc Y? Cái tên này có ý nghĩa gì sao?"

Lộ Lộ kinh ngạc, lại phì cười "Để xem.. vì Minh Nhạc Y chính là tên kiếp trước của tôi đó."

Mọi người cười rộ lên, cũng chỉ nghĩ là lời nói đùa của Lộ Lộ. Nhưng câu nói đó không phải là đùa giỡn, cũng chỉ là có mình Lộ Lộ biết.

Tính đi về nhà, Lộ Lộ lại gặp một người khá bất ngờ. Chính là Mỹ Lan nữ phụ lòng thâm độc rắn rết.

Mỹ Lan đứng chắn đường Lộ Lộ, đầu tóc có chút rối bời, màu trang điểm cũng bị nhòe hết nên nhìn Mỹ Lan thập phần... giống nữ quỷ.

"Tại sao cô không khai báo tôi? Vì thương hại, hay vì Huyền Trang?" Mỹ Lan nhìn chằm chằm Lộ Lộ nửa ngày cuối cùng cũng phun chữ ra.

"Tôi không phải tiểu bạch thiện lương, giống như lời hợp báo, đi đường thẳng thật lâu la, tôi đơn giản là muốn đi đường tắt." Lộ Lộ nhàn nhạt nói, đôi mắt lạnh lùng cùng thờ ơ hơn bất kì ai.

"Vậy à..." Mỹ Lan cười khò, xem ra cũng là do cô ảo tưởng. Người ta là phượng hoàng trên cao, một người làm công như Mỹ Lan thì có gì đáng bận tâm

"Mà tôi cũng nói cho chị một đạo lý. Đàn ông mình theo đuổi đã không trân trọng tình cảm của mình, chị cũng không nên cố chấp theo đuổi chỉ làm tổn thương bản thân. Một khi người không thích, thì mãi mãi không thích. Trừ khi chị vì tiền... thì tôi cũng không còn lời gì." Lộ Lộ quay lưng, lại hơi liếc nhìn "Chị nên trân trọng thứ mình đang có, đừng vì thứ không thể có được mà quên đi... chị còn có người quan tâm tới chị, Mỹ Lan."

Tình cảm chị em này, Lộ Lộ cũng hâm mộ vô cùng, cô là con một, nên anh, chị em không có.

Mỹ Lan thất thần, khắc sâu từng chữ của Lộ Lộ trong lòng.

Lộ Lộ không biết, cô lại thay đổi số phận cho một người khác lần nữa.

Đứng nhìn ánh nắng chói chang, Lộ Lộ vươn vai, cuối cùng cũng xong, phải tham gia hoạt động CLB thôi.

Bốp!

Bỗng dưng sau ót Lộ Lộ tê lên từng nhịp đau đớn, cơ thể nặng trĩu bất tỉnh nhân sự.

Lộ Lộ chìm vào vô thức.

Chương 43: Giam Cầm.

"Huhm..." Lộ Lộ đầu óc choáng váng, cơ thể không tí sức lực, miễn cưỡng chớp mi mắt tỉnh dậy.

Cô nằm trong trong một căn phòng cực kì nhỏ hẹp và âm ỉ, ngoại trừ cái giường màu trắng mọi thứ đều là bức tường xám xịt cùng xích sắt lạnh lẽo.

Lộ Lộ thất kinh, cô vậy mà bị bắt cóc đi. Trong lòng hoảng sợ dâng lên, cô thì thế nào cũng được, nhưng ba mẹ cô mà biết được thì làm sao đây.

IQ của Lộ Lộ hoạt động hết công suất, thay vì đập cửa rầm rầm, Lộ Lộ mày mò khắp căn phòng. Nhìn phòng giam này có vẻ khá cũ, biết đâu có chỗ nào mục nát, Lộ Lộ có thể cạy ra mà chạy trốn.

Cạch!

Âm thanh sắt va chạm nhau vang lên, Lộ Lộ giật mình, đây chính là tiếng cửa phòng, kẻ bắt cóc cô hẳn là người đằng sau cánh cửa.

Cánh cửa sắt mở ra...

"Bạo... Lăng Đằng?" Lộ Lộ giọng mũi run rẩy, dụi dụi mắt không thể tin được. Là hắn cứu cô phải không? Hay là...?

"Em tỉnh rồi, thật may quá. Tên thuộc hạ đó thật đáng chết, dám dùng biện pháp thô bạo như vậy mang em về. Đừng lo, anh đã giết hắn rồi." Bạo Lăng Đằng mặc áo sơ mi đen tã mị, gương mặt lạnh lùng như băng nở nụ cười nhạt nhưng thấy rõ ân cần cùng ôn nhu.

"Là... là anh bắt cóc em?" Lộ Lộ chưa hết kinh ngạc, muốn phủ nhận việc này.

"Ừm, là do anh đó. Mà em nói sai rồi, anh là giúp em tránh đám nhà báo một thời gian, chứ không phải bắt cóc." Bạo Lăng Đằng sờ sờ mái tóc ngắn của Lộ Lộ, ân, cảm giác thật dễ chịu "Mà thời gian dài bao lâu thì anh không nói trước được."

Lộ Lộ nghiêng răng, rõ ràng là bắt cóc có kế hoạch, Bạo Lăng Đằng sao lại nói dông dài, hoa mỹ như vậy.

"Cảm ơn ý tốt của anh, em hoàn toàn rất ổn, có thể tự lo cho bản thân. Không phiền anh nhọc công, ba mẹ em trở về nhà không thấy mặt em sẽ lo lắng mất."

"Không được!" Bạo Lăng Đằng bất ngờ nắm lấy vai Lộ Lộ, biểu tình trên mặt thay đổi hoàn toàn "Em không thể ra khỏi đây, bên ngoài nguy hiểm, em chỉ cần sống ở đây cùng anh."

Bạo Lăng Đằng lướt ngón tay nhẹ qua đôi môi của Lộ Lộ, lại dịu dàng đặt một nụ hôn trên môi cô. Lộ Lộ ngây ngốc, từ khi nào Bạo Lăng Đằng lại đối xử như vậy với mình? So với Tà Uyên Như, cũng là bị nhốt trong nhà giam, có gì khác nhau?

Lộ Lộ tức tối đẩy mạnh Bạo Lăng Đằng "Đủ rồi, anh đừng có đùa giỡn với em, thích đùa thì cứ sang Tà Uyên Như mà đùa giỡn, em không có hứng thú."

"Tại sao em lại nói đến Tà Uyên Như?"

Lộ Lộ bàng hoàng, vì tức giận quá mà cô lỡ lời "Nói chung là... em không có thích anh! Em chỉ mong anh là anh trai của em thôi."

"Vậy cũng được, anh luôn coi em là em gái." Bạo Lăng Đằng mỉm cười, chị hắn cũng 'yêu thương' hắn như em trai mà đúng không? "Đừng lo, anh không làm tổn thương em đâu."

Rầm!

Lộ Lộ trở mắt nhìn Bạo Lăng Đằng khóa từng ổ sắt nặng nề, nghe âm thanh vang lên hẳn là rất nhiều và chắc chắn, nhìn gương mặt thập phần khẳng định kia, Lộ Lộ vừa vui mừng vừa lo sợ.

Hắn có hiểu không làm tổn thương là làm thế nào không? Dù sao đi chăng nữa, Lộ Lộ cũng không thể ở lại nơi này, phải tìm cách thôi.

Nhìn thức ăn thịnh soạn Bạo Lăng Đằng mang vào, bụng Lộ Lộ nổi lên từng cơn co quắp, thôi thì cô cứ ăn trước rồi có cái gì lại tính sau.

"Anh họ, anh có thấy Lộ Lộ không? Lộ Lộ đi về chung với anh sao?" San San tiến tới trước mặt Quan Thượng Phong, gương mặt tràn đầy lo lắng.

"Lộ Lộ không phải đi chung với em?" Quan Thượng Phong nhũn mày, lúc này hần tỉnh gọi xe cùng Lộ Lộ trở về nhà, lại không thấy bóng dáng cô đâu. Hần cứ nghĩ là Lộ Lộ không muốn tạo scandal mới nên mới lén lút về nhà, nào ngờ San San lại không về chung với Lộ Lộ.

"Em gọi điện cho Lộ Lộ mà cô ấy không trả lời, tin nhắn cũng không có đọc, chẳng lẽ Lộ Lộ gặp chuyện?" San San đứng ngồi không yên gọi điện thoại liên tục.

"Bình tĩnh, có lẽ điện thoại cô ấy hết pin, đợi một chút hẵng tỉnh." Quan Thượng Phong bình tĩnh nói, nhưng lòng lo lắng không thôi.

Quan Thượng Phong điều tra lúc trước thì biết Lộ Lộ có mối quan hệ khá thân thiết với Mạc Quân Nguyệt, Đặng Hiểu Văn cùng Bạo Lăng Đằng. Mà thân phận bọn họ và hẳn mỗi người một khác, ai cũng không tâm thường. Tuy là rất kín đáo, nhưng ngay cả Quan Thượng Phong có thể điều tra ra, thì những người khác sao lại không thể?

Quan Thượng Phong chỉ sợ Lộ Lộ rơi vào tay hắc đạo kẻ thù, tính mạng ngàn cân treo sợi tóc.

Lúc này, người đang cầm điện thoại không ai khác là Bạo Lăng Đằng, thấy số điện thoại hiện lên San San, có lẽ là bạn của Lộ Lộ.

Nhưng tại sao... lại có cả Quan Thượng Phong?

Bạo Lăng Đằng nhũn mày, ấn tượng của hắn đối với Quan Thượng Phong không tệ.

Sau khi giành lại quyền thừa kế từ tay chị hai Bạo Lăng Thư và di ruột Âu Lam, hắn một tay gây dựng nên tổ chức hắc đạo S này. Những bước đầu tiên, hắn đã hợp tác với ba của Quan Thượng Phong là Quan Nhất Phán. Đối với Quan Nhất Phán, Bạo Lăng Đằng cực kì tôn trọng, xem ông như tiền bối vài phần muốn học hỏi. Mà khi lần đầu tiên hắn gặp Quan Thượng Phong, cũng là lần đầu tiên gặp Đặng Thần, Đặng Hiểu Văn, Mạc Quân Nguyệt trong một bữa tiệc sinh nhật. Đương nhiên không có sự ngẫu nhiên như vậy, đều là do Quan Thượng Phong kia sắp đặt cả. Mối quan hệ của bọn họ, vừa là bạn bè, vừa là đối thủ cạnh tranh, nhưng lại cực kì hòa hợp và thoải mái.

Thật ồn ào! Bạo Lăng Đằng thẳng tay ném điện thoại Lộ Lộ vào bồn nước, lại mang đồ đạc tới phòng giam.

Lộ Lộ bên trong sau 5 giờ đồng hồ lục lọi, xem xét, cuối cùng cũng tìm được một viên gạch dưới giường ở trên tường có hiện tượng bong tróc, hiển nhiên đã có từ trước. Giống như ai đó đang làm dang dở để trốn thoát nhưng không kịp, Lộ Lộ tò mò, không biết nơi này trước đây đã từng giam người nào... thật khiến người khác muốn tìm hiểu.

Cạch cạch!!

Lộ Lộ giật mình, nhanh chóng đẩy giường về chỗ cũ, an vị ngồi trên đó.

"Chào em." Bạo Lăng Đằng miệng thoáng đường cong tuyệt mỹ, gương mặt cực kì vô số tội cùng ôn nhã hiếm thấy.

Dù Lộ Lộ là người duy nhất được Bạo Lăng Đằng đối xử như vậy, nhưng cô tới bây giờ vẫn không thích ứng nổi, khoe miệng giật giật vài cái. Hay thật! Bất cóc người ta rồi mà hành động nước chảy mây trôi như không có chuyện gì, Lộ Lộ bức bối ngó lơ Bạo Lăng Đằng.

Bạo Lăng Đằng không những không giận mà còn mỉm cười đầy sùng nịch, lại tiến tới giường cô, rất ư tinh bơ dùng còng số 8 xích tay hai người lại.

Lộ Lộ chưa kịp hô hoán thì tay đã yên vị trong còng sắt, cô la lên tức giận "Anh làm trò gì vậy?"

"Ở trong đây không có phòng tắm, nên anh mang em ra tắm giúp một lát, sợ em lại chạy nên làm vậy cho chắc ăn." Bạo Lăng Đằng biểu tình vô tội nhìn Lộ Lộ, lại bắt ngờ bé cô lên kiểu công chúa.

Lộ Lộ oán than, tên nam chủ này cũng quá đề phòng đi, mọi cơ hội trốn thoát đều không có. Lộ Lộ lúc vừa tìm chỗ thoát vừa suy nghĩ rất nhiều, cô chắc chắn chưa đắc tội với Bạo Lăng Đằng lần nào nha, thậm chí còn cứu hắn những hai lần.

Đây là cách hắn trả ơn cho cô sao? Giam cầm như một sùng vật? Dù đáng lẽ Lộ Lộ vì chuyện này cô phải ghét Bạo Lăng Đằng.

Nhưng tại sao... cô muốn ghét hận... cũng không được.

Có lẽ... vì Lộ Lộ không yêu hắn.

Bàn tay lạnh cóng đánh bật tâm thức của Lộ Lộ. Khoan đã, hình như Bạo Lăng Đằng có nói chữ 'tắm giúp'?

Huyền Trang thấy chị mình thất thần, cảm thấy vô cùng buồn thương, nhưng mọi việc đều do chị ấy gây ra, cô cũng không thể vì tình cảm gia đình mà đánh mất lí trí. Huyền Trang đương nhiên biết sau khi bị đuổi việc Mỹ Lan trải qua những gì. Mỹ Lan độc ác, điều ngoa càn rỡ, đắc tội vô số nữ đồng nghiệp trong và ngoài công ty. Hiển nhiên Mỹ Lan bị đuổi, chẳng có ai đứng ra an ủi, chỉ là sự khinh thường, thích thú, vui vẻ, châm chọc bao quanh chị ấy, mà đồng nghiệp nam thì xa lánh nữ nhân lòng dạ rắn rết, coi như không quen biết. Cái này là Huyền Trang chỉ nói giảm nói tránh, chứ chuyện tới mức Mỹ Lan phải tự tử thì nghiêm trọng hơn nhiều.

"Bây giờ chị sẽ đi xin việc chứ?" Huyền Trang không muốn nhắc lại quá khứ, chị cô cần một tương lai mới tốt đẹp hơn.

"Chị sẽ viết đơn xin vào công ty Caret, chị muốn làm người đại diện cho Lộ Lộ." Mỹ Lan tràn ngập quyết tâm và cháy bỏng, đôi mắt như lóe ánh vì sao.

"Hà? Chị nói thật chứ?" Huyền Trang kinh ngạc hỏi.

"Ừm, chị muốn báo đáp cho Lộ Lộ. Mà... chị cũng sẽ đi xem mặt." Mỹ Lan có chút đỏ mặt, cô muốn có một cuộc tình mới để nhanh quên đi Quan Thượng Phong. Lộ Lộ nói đúng, một khi hắn đã không thích mình, thì cô cũng không cố níu kéo tốn thời gian, tự làm bản thân đau khổ. Mỹ Lan vốn biết điều đó, nhưng vì cô đã dành cho Quan Thượng Phong quá nhiều tình cảm, bây giờ từ bỏ, thật sự có chút luyến tiếc không cam lòng.

"Quyết định của chị rất đúng đắn!" Huyền Trang vui mừng ôm chầm lấy chị hai, may mắn là chị ấy đã sáng mắt ra. Lộ Lộ lần này, đã thay đổi cuộc sống của Mỹ Lan.

Lí do Bạo Lăng Đằng bắt cóc Lộ Lộ rất đơn giản:

1. Ghen với nam chủ khác, nói rõ hơn là Mạc Quân Nguyệt.

2. Gặp ác mộng nhớ lại quá khứ của mình, hắn không muốn Lộ Lộ phản bội mình, bị xã hội làm cho biến chất, quyết định giam giữ Lộ Lộ trong tay mình mãi mãi. Bạo Lăng Đằng tuy đối với Lộ Lộ chưa hoàn toàn là tình yêu, nhưng bây giờ đã muốn chiếm hữu cô.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Ngoại Truyện 1: Xiềng Xích Không Thể Phá Vỡ.

"Con chính là người thừa kế của gia đình ta, vì vậy đừng làm chúng ta thất vọng." một phụ nữ trung niên mặc âu phục tím cao quý, toàn thân toát đầy vẻ thanh cao, bí ẩn, đôi mắt bà lóe sáng như dạ minh châu nhìn đứa nhỏ 4 tuổi trước mắt mình.

Cậu bé đôi mắt ngây thơ không biết gì, nhưng chỉ cần gia đình vui vẻ, cậu sẽ làm tất cả mọi thứ, cậu ngây ngô cười hồn nhiên, khóe mắt đầy quyết tâm cùng nghiêm túc càng làm cậu theo đúng yêu "Con sẽ!"

"Được rồi, phải ở nhà ngoan với chị hai, không được trốn bất kì môn học nào nghe chưa." bà ánh mắt hòa ái, yêu thương nhìn con trai, tuy biết điều này quá ác độc với một đứa nhỏ đang tuổi ăn, vui chơi, nhưng vì chồng mình và tương lai của con trai, bà sẵn sàng bỏ đi quá khứ hạnh phúc của con trai mình để nó trưởng thành sớm và bảo vệ gia đình.

"Đi thôi." ba cậu bé là một người đàn ông mặc vest đen nam tính, gương mặt yêu nghiệt như bước ra từ trong tranh, chỉ có tính khí lạnh lùng và điềm tĩnh là không bao giờ biến mất. Nhưng nếu nhìn kĩ hơn, ông thật sự rất quan tâm tới gia đình nhỏ của mình.

"Ba mẹ đừng lo, con sẽ chăm sóc em trai thật tốt." từ đằng sau đi ra là một tiểu mỹ nhân xinh đẹp không kém. Chắc hẳn là truyền từ gen của các vị phụ huynh khuyển đảo nhân đây, thiếu nữ tóc đen dài như gấm tung bay trong làn gió nhẹ, làn da trắng như ánh sáng vàng trắng chiếu nhẹ nhàng xuống nhân gian, nhưng so với em trai mình, cô kém đi vài phần. Cậu bé chỉ mới 4 tuổi mà khiến tim người khác đập mạnh, hít thở không thông, chỉ muốn yêu chiều không buông.

"Con cũng đừng quên nghĩa vụ của mình." vị nữ trung niên mỉm cười nhân nhật với con gái, lại quay đầu bỏ đi.

Mặt cô gái hơi tái nhợt, nhìn nhìn em trai, lại quay vào biệt thự.

Cậu bé vuốt vuốt mái tóc, gương mặt bắt đầu phấn chấn, hôm nay cậu sẽ học violon cùng với dì Âu Lam- là em gái của mẹ cậu Âu Huyền. Dì ấy rất vui tính và chiều chuộng cậu, mà dì còn đánh violon rất hay, cậu bé là fan hâm mộ số một của dì.

Gia đình cậu bé chính là gia tộc họ Bạo, cũng là gia đình có quyền nhất trong họ hàng vì được ông cố nội giao trọng trách. Và cậu là Bạo Lăng Đằng, tương lai sẽ trở thành tộc trưởng bảo vệ gia tộc cùng ba mẹ. Điều đó là một gánh nặng cho Bạo Lăng Đằng, cũng là một niềm tự hào của cậu.

Chị gái Bạo Lăng Đằng là Bạo Lăng Thư, 14 tuổi, người đứng đầu trong học viện tài năng quốc gia. Bạo Lăng Đằng nghe nói chị ở trong trường rất được mọi người yêu mến và theo đuổi. Bạo Lăng Thư xinh đẹp, học giỏi, gia cảnh tốt, đặc biệt tính cách cô rất dịu dàng thùy mị như một thực nữ, khiến bao chàng trai ngất ngây. Mặc dù Bạo Lăng Đằng không thân với Bạo Lăng Thư lắm, vì cô học nội trú nên ít về nhà, nhưng cô đối xử cũng rất tốt với Bạo Lăng Đằng, khiến cậu cũng cảm động.

Bạo Lăng Đằng nhảy chân sáo lon ton bước vào phòng học, mắt híp lại cười đáng yêu "Con chào dì Lam."

"Đưa nhỏ này, lại đây mau lên, hôm nay chúng ta sẽ học một bản nhạc khá khó đó, con phải tập trung đấy." Âu Lam mỉm cười quấy rầy, thoạt nhìn không tin được cô đã trên 30.

"Tuân lệnh, nữ hoàng." Bạo Lăng Đằng vẻ mặt nghiêm trang dùng tay chào kiểu quân đội, rồi cười hi hi trèo lên cái ghế nhỏ xinh.

Tiếng nhạc vang vọng khắp khu vườn, vài chú bướm, chuồn chuồn bay xung quanh, tạo nên khung cảnh êm đềm, hạnh phúc tới bất ngờ.

Bạo Lăng Đằng cảm thấy thật thoải mái, nhưng dường như, cậu vẫn cảm thấy thiếu cái gì đó.

"Cậu chủ, cô chủ, tiểu thư, không xong rồi." quản gia Bạo gia hốt hoảng chạy vào, gương mặt tái nhợt không tí huyết sắc.

"Bác Long, có chuyện gì vậy?" Bạo Lăng Đằng lo lắng hỏi, tại sao hắn có cảm giác chẳng lành?

"Phu nhân và ông chủ..."

Gương mặt Bạo Lăng Đằng sững sờ...

Đám tang trang trọng được diễn ra ở nhà thờ, biết bao nhiêu người khóc than, đau buồn, nhưng dường như chẳng mấy ai thật tâm. Bạo Lăng Đằng đứng trước quan tài của ba mẹ, họ đang cùng nhau nhắm mắt ngủ say, như đang chìm vào một giấc mơ không bao giờ tỉnh dậy.

Bạo Lăng Đằng coi bỏ vỏ bọc cao quý mọi ngày, khóc nức nở như một đứa trẻ 4 tuổi thực thụ. Bạo Lăng Thư mặc lễ phục đen tuyền im lặng như búp bê, lưới đen của nón che đi gương mặt tái nhợt của cô.

Chẳng mấy chốc, hai người trở thành những đứa trẻ mồ côi.

Họ hàng tới an ủi hai người nhưng trong lòng thầm vui mừng, khoản thừa kế của hai vợ chồng kia chẳng phải thuộc về hai đứa trẻ yếu đuối này sao? Chỉ cần bọn họ nhận nuôi thì chẳng phải... Lòng người trở nên tham lam, thói nát, vui vẻ trước cái chết của người khác, khiến Bạo Lăng Đằng càng phẫn hận, những họ hàng thân thích này, hắn không cần.

"Tiểu Đằng..."

Một giọng nói từ phía xa đám đông vang lên, Bạo Lăng Đằng ngược lên nhìn, là dì Âu Lam.

"Dì thật sự... dì không ngờ ba mẹ con lại xảy ra tai nạn xe cộ thế này." Âu Lam đôi mắt hơi đỏ, nước mắt không kiềm được tuôn rơi "Bạo Lăng Đằng, Bạo Lăng Thư, tuy hai đứa không phải do dì sinh ra, nhưng dì luôn coi hai đứa là con của mình. Hai đứa là con của người chị dì quý trọng nhất! Hai đứa về sống chung với dì chứ?"

Bạo Lăng Thư khước môi nhếch lên "Con đồng ý. Em thì sao Bạo Lăng Đằng?"

Bạo Lăng Đằng không trả lời, gương mặt đỏ ửng thay lời nói bằng hành động, ôm lấy người dì yêu quý của mình.

Những người còn lại phần nộ nhìn Âu Lam, tự nhiên bọn họ lại bị phổng mắt vàng vì ả ta! Đáng giận!

Âu Lam đưa hai người trở về nhà thu dọn đồ đạc chuyển lên xe, lại đi tới căn biệt thự giữa rừng của bà.

Nhìn biệt thự chẳng khác gì một lâu đài trong cổ tích, Bạo Lăng Đằng không khỏi sửng sốt trước cảnh đẹp này. Từ bây giờ hắn sẽ sống ở đây, cùng với dì Âu Lam và chị hai Bạo Lăng Thư.

Ba mẹ ơi! Con đến cuối cùng vẫn còn người thân yêu của mình!

Bạo Lăng Đằng đứng trước cửa gỗ cao lớn, lòng chột chần động, cảm giác này là sao? Tim hắn bỗng đập liên hoàn? Đây là hạnh phúc hay là...

Cạch!

"Chào mừng mày bước vào địa ngục!"

Bạo Lăng Đằng ngẩn người, quay đầu nhìn hai người kia "Chị hai? Dì Lam?"

Bạo Lăng Thư nở nụ cười quỷ dị, tay nắm lấy cổ áo Bạo Lăng Đằng rồi ném mạnh không thương tiếc "Ai là chị của mày? Tại sao mày không chết luôn đi chứ?"

Bạo Lăng Đằng kinh ngạc cùng khó hiểu che đi đau đớn thể xác "Chị..."

"Ba mẹ luôn luôn cưng chiều mày, hoàn toàn không coi trọng tao, hết bất tao phải trở thành cô gái hoàn mỹ, lại phải kết hôn chính trị với một tên tao không hề thích." Bạo Lăng Thư mặt thâm độc "Ngày hôm đó tao chỉ 'vô tình' làm rơi mày xuống hồ bơi, hai người đó đã căm ghét tao, đối xử với tao chẳng khác gì con ghê. Chính tao là người đã giết bọn họ đó."

"Không thể nào..." Bạo Lăng Đằng nức nở, không thể tin được nhìn Bạo Lăng Thư.

"Cháu trai đáng yêu, tại sao cháu lại khóc chứ, thật không ngoan..." Âu Lam mỉm cười ôn nhu nhìn cậu bé nhỏ nhắn trước mắt, gương mặt đầy vui thích "Bọn ta hảo hảo phải phạt những đứa trẻ không ngoan nha."

Âu Lam cầm roi da đánh chát chát vào lưng Bạo Lăng Đằng, gương mặt phấn khích không thôi. Bạo Lăng Thư thì ngồi trên sofa sang trọng, vừa thưởng thức trà trong tay vừa ngắm nhìn cảnh tượng đầm máu, vẻ mặt thờ ơ như không có chuyện gì.

Từ đó, tòa biệt thự luôn vang vọng những tiếng hét thất thanh, nhưng không ai có thể nghe được.

...

Ngày qua ngày, đôi mắt vô hồn của Bạo Lăng Đằng nhìn lên trần nhà xám xịt. Cổ, tay và chân hắn đều bị trói lại xích sắt, cơ thể nhỏ bé ngoài chiếc áo thun trắng nhem nhuốc đầm màu máu khô thì không còn gì. Hai người đàn bà kia đối xử với Bạo Lăng Đằng không khác gì thú vật, đánh đập tùy thích, thậm chí bắt hắn làm chuyện kinh tởm dưới hạ thân của bọn họ để thỏa mãn dục tâm. Đồ ăn hằng ngày của Bạo Lăng Đằng còn thua chú chó của Âu Lam nuôi trong biệt thự.

Kachh Kachh!

Âm thanh mở cửa sắt vang lên, Bạo Lăng Thư thân mặc đồng phục cấp 3 trắng tinh như tinh linh, gương mặt dịu dàng nhưng nở nụ cười dâm dăng "Chào em trai, hôm nay chị lại tiếp tục dạy học cho em."

Trong phòng ngủ cổ kính, mang đậm hơi thở Tây Âu, một tiểu nam hài một nữ không mảnh quần áo.

Bạo Lăng Thư thờ dốt không kìm được, nhìn gương mặt em trai tuổi mới cỡ nào lại càng thấy kích thích, ả nắm lấy dây xích quấn từ cổ Bạo Lăng Đằng kéo mạnh "Mau mau làm tao hài lòng, nếu không thì đừng hòng ăn cơm. Mau liếm chỗ đó cho tao!"

Bạo Lăng Đằng run run nhìn hai bắp chân đang dang rộng của Bạo Lăng Thư, kinh tởm cùng phần nộ dần lấp đầy trong tâm trí, hắn chán ghét thuận theo ả, cúi người đưa lưỡi chạm vào hoa huyệt.

"Ahhaaa..." Bạo Lăng Thư rên rỉ, tay nắm chặt lấy giường, không ngừng đòi hỏi "Mạnh nữa... nah... mau lên... lên!"

Đây chính là nữ sinh hoàn mỹ như nữ thần trong lòng của các nam sinh sao?

Bạo Lăng Thư ánh mắt si mê nhìn đôi môi hồng hào của Bạo Lăng Đằng, lại ra lệnh "Mau hôn ta!"

Bạo Lăng Đằng nhàu mảy, thân cũng không có động. ả chưa thấy Bạo Lăng Đằng phản ứng thì khó chịu, dùng roi da quất không ngừng lên cơ thể Bạo Lăng Đằng "Mau dám cãi lệnh tao hả? Xem mày còn dám ngang bướng không!"

Chát! Chát! Chát!

Những ngày tháng như địa ngục trôi qua, Bạo Lăng Đằng dần chìm vào hận thù cùng độc ác không thể tan biến.

...

Thiếu niên 6 tuổi đứng dậy, tay đưa nghịch sợi xích sắt lạnh lẽo, ánh mắt đầy sát khí nhìn hai người sống không được chết cũng không xong. Bạo Lăng Đằng cuối cùng cũng tới được ngày này, khiến hai ả phải trả đủ đau đớn đã gây ra cho hắn.

"Làm ơn... xin hãy giết tôi..." Bạo Lăng Thư nức nở không ngừng. Bạo Lăng Đằng không hiểu sao khiến chú chó kia bị trúng thuốc, hoan ái không ngừng dưới hạ thân ả, đau đớn vì những vết thương cùng nhục nhã, nếu để người khác biết Bạo Lăng Thư còn mặt mũi nào sống tiếp đây.

Buồn cười, rõ ràng chú chó này là chủ nào tởn nẩy thôi, không phải ả ta cũng làm loại chuyện đồi bại loạn luân này trên người Bạo Lăng Đằng sao?

Âu Lam tình trạng cũng không hơn, bà ta bị Bạo Lăng Đằng hạ nhục, cơ thể ngứa ngáy gãi tới ứa máu.

"Tại sao chứ? Không phải Tiểu Đằng đang phục vụ hai người sao? Hai người phải biết ơn chứ? Thật không ngoan." Bạo Lăng Đằng nhại lại giọng điệu của Âu Lam, ánh mắt đầy khinh bỉ "Ta hảo chiếu cố các người một tuần, sau đó lấy lại toàn bộ tài sản của ta mà các người đã cướp mất. Đừng lo, ta cũng sẽ chiếu cố gia đình bà thật tốt, di Lam 'thân yêu'!"

Sau vài năm, tổ chức hắc đạo của Bạo Lăng Đằng gây sóng gió trong thế giới ngầm.

Và... quá khứ này cũng đã tạo ra một Bạo Lăng Đằng như bây giờ.

Bạo Lăng Đằng bỗng mơ về quá khứ thì không vui, đôi mắt ngoan tuyệt, Lộ Lộ, em đừng hòng rời khỏi tay anh!

Chương 45: 44: Đào Thoát (H)

Lộ Lộ ngẩn ngơ, không ngờ bên ngoài phòng giam xám xịt cũ kĩ đó, lại là tòa biệt thự sang trọng, rộng lớn, cổ điển như vậy. Những tấm rèm, bức tranh, lò sưởi, bàn ghế đều mang đậm phong cách phương Tây cổ điển, màu nâu cùng đỏ rượu ưu nhã là tông màu chính của toàn bộ tất cả các phòng.

Lộ Lộ có cảm giác như đang đi vào thế giới cổ tích huyền huyền ấy chứ! May mắn là vẫn còn vài thiết bị hiện đại giúp cô nhận ra đây chính là ngôn tình hiện đại, nhìn nơi này lừa tình quá đi.

Bạo Lăng Đằng như trước chưa từng rời mắt khỏi Lộ Lộ, nhìn gương mặt cô chao đảo khắp nơi lại nhẩn mây, hẳn cảm thấy buồn cười.

Soạt!

Từ lúc nào Bạo Lăng Đằng đã bế Lộ Lộ tới phòng tắm, đầu Lộ Lộ vang lên hồi chuông cảnh báo, luống cuống la lên "Anh... em tự mình tắm được, anh cứ ở ngoài đợi là được."

"Thứ nên và không nên thấy anh cũng đã thấy hết, còn ngưng ngưng cái gì?" Bạo Lăng Đằng mặt không đỏ tim không đập nhanh nghiêm túc nói.

Lộ Lộ vành tai đỏ ửng, nghiêng răng trềng mắt nhìn Bạo Lăng Đằng, làm như chuyện đó cô không biết? Nhưng có cần vô si huyếch toẹt nói ra hết như vậy không?

"Em cũng không có trốn được, anh không chịu là em ghét anh luôn đó." đã bí thế, Lộ Lộ quyết định dùng kế sách thăm hại cuối cùng.

"Được thôi, nhưng anh cũng sẽ không mở còng ra." Bạo Lăng Đằng tiếp tục khi dễ Lộ Lộ.

"..."

Khoảng thời gian trôi qua thật... mờ ám, Lộ Lộ vì đầu óc không trong sáng nên luôn phòng bị Bạo Lăng Đằng nỏ tã tâm. Xem ra cô quá lo xa rồi! Bạo Lăng Đằng không hề làm thứ gì vượt quá giới hạn.

Nghĩ lại cho tới giờ, hẳn vẫn chưa làm chuyện gì tổn thương cô. Ngay cả chuyện buổi tối hôm đó cũng chỉ là bắt đắc dĩ mà thôi.

Lộ Lộ vỗ trán, dù cô có hiểu lầm dụng tâm của Bạo Lăng Đằng nhưng cũng không thể mãi mãi ở đây được, trước tiên cứ trốn ra khỏi đây đã.

Liếc nhìn cửa sổ gần bậc thang, Lộ Lộ bắt đầu trèo ra bên ngoài hướng cành cây với tới.

"Lộ Lộ!" Bạo Lăng Đằng mở cửa phòng bắt gặp cảnh này vô cùng phẫn nộ, hẳn chỉ lo đang một giây thì cô đã tìm cách thoát ra.

Rốt cuộc hẳn đã làm sai chỗ nào khiến Lộ Lộ cứ muốn thoát khỏi hẳn chứ?

Bạo Lăng Đằng nắm lấy cổ chân Lộ Lộ thô bạo kéo trở lại vào bên trong biệt thự. Hành động bất ngờ này khiến Lộ Lộ hoảng hốt, chưa kịp phản ứng thì đầu bị đập vào thành cửa.

"A!" Lộ Lộ đau đớn, cú va chạm này không hề nhẹ, trán cô đã bị ứa máu.

Bạo Lăng Đằng bỗng nhíu mày, nhưng nghĩ tới việc Lộ Lộ bỏ trốn khiến hắn không thể tha thứ được.

"Nếu em muốn đi tới như vậy, tôi sẽ khiến cho em không bao giờ bước ra được!"

"A... khoan!" Lộ Lộ giật bắn lên theo phản xạ né tránh, nhưng sức lực nhỏ nhoi của cô chẳng là gì với Bạo Lăng Đằng.

Tay cởi thắt lưng cùng nút áo ra, Bạo Lăng Đằng cũng cởi sạch quần áo của Lộ Lộ.

Lộ Lộ không phải trẻ con nên không biết được chuyện sắp xảy ra là gì. Những hình ảnh cuồng nhiệt bên trong xe hơi hiện về khiến đầu cô như bốc khói.

Rốt cuộc tại sao mọi chuyện lại diễn ra theo chiều hướng này chứ?

Mặc cho Lộ Lộ van xin, Bạo Lăng Đằng vẫn không bỏ qua ý định của mình.

Hơi thở ám muội dần dần, Bạo Lăng Đằng dùng sức đẩy mạnh vào hoa huyệt của Lộ Lộ, cảm thấy khấn khít này, vừa quen thuộc vừa xa lạ.

Tối hôm đó là do trúng mị được nên bản thân hắn có chút mơ hồ chuyện đã xảy ra, chỉ biết mình hành hạ rất bừa bãi trên cơ thể Lộ Lộ. Quả thật bây giờ có tình tảo Bạo Lăng Đằng cũng không có kiểm chế nổi.

Lộ Lộ đầu óc choáng váng, khoái cảm cùng đau đớn như trước xen lẫn vào nhau, so với lần đầu tiên của cô cũng không sai biệt mấy.

"Em thật chặt..." Bạo Lăng Đằng thân đã đầm mồ hôi, miệng thở dốc không ngừng. Lộ Lộ mặt mông vô cùng, cảm thấy xấu hổ tột cùng, bây giờ mà cũng nói cảm tưởng, làm ơn đó nam chủ, anh đừng làm cô đã kích được không?

"h... uh..." Lộ Lộ không nhịn được rên rỉ, nơi đó kết hợp cùng mật dịch và tinh dịch nóng bỏng mê người, cơ thể cô cũng bị thiêu đốt lên đột ngột. Lộ Lộ mái tóc rối loạn ướt sũng nước, gương mặt cô ngẩng cao lên, mái tóc ngắn ngắn tạo thành đường cong tuyệt mỹ vắt ra phía sau, tay nắm chặt bờ vai cứng rập của Bạo Lăng Đằng đến đỏ ửng, má điểm điểm màu hồng thập phần mê người.

Bạo Lăng Đằng lúc này từ phía sau liên tiếp ra vào, lại càng mãnh liệt hơn vận thân, ham muốn ngày càng trầm luân không thấy đáy "Tiểu Lộ Lộ, em thật muốn người khác ăn sạch không buông!"

"A!" Lộ Lộ quán lấy eo cường tráng của hắn thở hổn hển. Tự nhiên Bạo Lăng Đằng lại phun trong cơ thể cô một cổ tinh dịch ướt át, nhanh như vậy liền ra rồi.

Bạo Lăng Đằng co rút, miệng bật cười tà tứ "Anh tới đây!" Nói rồi, Bạo Lăng Đằng điểm mạnh vào nơi sâu nhất của Lộ Lộ rồi nhanh chóng rút ra làm Lộ Lộ không còn chút khí lực cần nhẫn.

Nơi đó của Lộ Lộ đã phẩm hồng, chảy ra dịch trong suốt đầm mỹ cùng sắc dục mẫn cảm. Mở màn đầy kích thích, Bạo Lăng Đằng hưng phấn, vừa hôn vừa cắn kịch liệt trên cơ thể Lộ Lộ.

"Đừng có cắn loạn!" Lộ Lộ đau đớn xen lẫn ủy khuất, mỗi lần ở chung với tên này là cô người không ra người, thương tích đầy mình, chưa S-M mà đã thế này, làm Lộ Lộ cảm thán cho Tà Uyển Như chính vẫn.

Bạo Lăng Đằng mất niềm đầy dục vọng, ôn nhu xoa xoa vết đỏ trên người cô nhoen cười "Sẽ không đau!" Lộ Lộ nổi hắc tuyết, rõ ràng Bạo Lăng Đằng đang chơi trò cường bạo thì không đau mới lạ! Đầu óc Lộ Lộ dần lâm vào trạng thái mơ hồ, cô cảm nhận được thứ đó của Bạo Lăng Đằng càng to ra, nhấp chặt vào hoa huyết của cô. Bạo Lăng Đằng tinh lực tràn đầy, không chút dấu hiệu mệt mỏi mà càng ngày càng dùng sức, nâng lên một chân của cô, lại không ngừng phả nhiệt hơi nóng vào tai Lộ Lộ khiến ý thức cô vừa chân thực vừa mơ hồ.

Phách phách!

Trong tòa biệt thự rộng rãi yên tĩnh, âm thanh va chạm giao hợp cùng tiếng nam nữ thở dốc hoan ái vang lên thập phần rõ ràng. Làm tận ba hiệp, Bạo Lăng Đằng mới dừng lại một chút, bế Lộ Lộ đi vào phòng ngủ của mình, trút toàn bộ quần áo trên cơ thể mình, thân hình màu nâu đồng rậm rạp tỏa lửa thể dán chặt vào làn da trắng như bạch ngọc kia, hắn dùng tốc độ nhanh nhất sáp nhập vào cơ thể Lộ Lộ khiến cô sắp ép đến bị điên, Lộ Lộ kinh hách la lên một tiếng. Vẫn chưa xong sao? Cô bất tỉnh không khác gì tối hôm đó, mặc cho Bạo Lăng Đằng tiếp tục cán quét.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: 45: ≡True Kiss≡

Thấm thoát qua một tuần, năn nỉ cỡ nào Bạo Lăng Đằng cũng chỉ cho Lộ Lộ gửi một mẩu tin nhắn nhỏ cho San San và mọi người bớt lo lắng.

Mà Bạo Lăng Đằng sau buổi hoan ái đó lại dính chặt Lộ Lộ không chịu buông, làm cô thầm nghĩ, chẳng lẽ bang chủ hắc bang lại nhân rồi như vậy sao?

Ai trong tổ chức S mà nghe được tiếng lòng của Lộ Lộ chắc sẽ bị phẫn mà tự tử. Bọn họ làm việc cật lực, đấu đá với kẻ thù tứ phương mà boss của họ lại hưởng tuần trăng mật lãng mạn bên tình nhân. Liệu có ai hiểu được kiếp làm trâu làm ngựa của họ?

Lộ Lộ giờ toàn thân ề ảm, vì thiếu ánh sáng mặt trời mà tái nhợt mặt mày... cộng thêm 'xếp hình' quá độ với Bạo Lăng Đằng. Ngược lại Bạo Lăng Đằng không có dấu hiệu xuống sức, ngày càng đòi hỏi quá đáng, lần tới không thể kiểm soát.

Ăn uống, ngủ nghỉ, tắm rửa,... Bạo Lăng Đằng đều phục vụ tận tình cho Lộ Lộ. Nhưng nhìn chẳng khác gì nuôi tiểu tam trong nhà, khác ở chỗ Bạo Lăng Đằng chưa có tình nhân chân chính.

Lộ Lộ vẫn không có quên phá ổ tìm chỗ trốn trong phòng giam, chỉ là sức của cơ thể có giới hạn nên mới kéo dài như vậy.

Kiến trúc tòa biệt thự này được xây tới hai bức tường, sau khi phá tường một thời gian Lộ Lộ đã nhận ra điều này. Giống như một con đường nhỏ mặt đạo dùng để chạy trốn lúc hỏa hoạn hay là khi có sát thủ tới, chắc hẳn cô sẽ tìm một cánh cửa khác.

Lộ Lộ thập phần kì quái, trong tiểu thuyết không hề có đề cập tới nam chủ Bạo Lăng Đằng lại sở hữu một tòa biệt thự phong cách Tây Âu cổ điển như vậy. Không hiểu sao... Lộ Lộ cảm nhận được nơi này ẩn chứa một bí mật lớn của Bạo Lăng Đằng.

Tiểu thuyết là tiểu thuyết, nó vẫn không thể truyền tải hết thông điệp cho những người đọc giả như cô, mà 'Cuộc chiến siêu sao' nội dung cũng y như tựa đề, nói về cuộc sống xung quanh Tà Uyển Như và mối tình dây dưa với những nam chủ của nàng ta. Chậc! Chính vì bản tính bảnh bèo, không dứt khoát buông tay nên các nam chủ mới tranh giành cùng hành hạ nàng, lại để thành nội dung nọ câu huyết.

Lúc đầu khi còn là Minh Nhạc Y ấn tượng của cô về Tà Uyển Như không quá tốt, nhưng bây giờ... nàng ta rất đáng tin nhiệm.

Còn về phần tình cảm của Bạo Lăng Đằng đối với Lộ Lộ, hẳn cũng chưa có nói là yêu cô, mà nếu có, cô cũng muốn dứt khoát từ chối hẳn để tránh lún sâu không đường về. Thứ nhất là về tuổi tác, Lộ Lộ linh hồn đã 35 tuổi, mà hẳn... bất quá cũng chỉ 25- 26 tuổi. Thứ hai, cơ thể này không phải là của cô, nhìn chung mối quan hệ của hai người chỉ ràng buộc bằng quan hệ thể xác, chính là... Bạo Lăng Đằng chỉ hứng thú với cơ thể của cô thôi.

Dù không muốn phủ nhận, nhưng sự thật rành rành trước mắt không thể chối cãi.

Thời gian trôi qua, nói đi nói lại cũng chỉ có một chuyện.

Cô chỉ là một người tá thi hồn thể mà thôi!

Vì vậy không nên lún sâu vào tình cảm với những con người ở đây.

Không chế cảm xúc, Lộ Lộ đi vào mật đạo tìm kiếm đường ra, nhân lúc Bạo Lăng Đằng đang đi tắm, cô phải kiếm được lối thoát, đây là cơ hội duy nhất!

Mạng nhện cùng bụi chằng chịt khiến Lộ Lộ muốn hắt xì một tràng dài, cố nhìn lắm Lộ Lộ mới tìm lại được.

Hum?

Lộ Lộ dừng bước chân, nhìn chằm chằm bức tường kia. Đó không phải là một bức tranh, bên ngoài sẽ là phòng nào?

Lộ Lộ dùng sức xé toạc lớp giấy mỏng manh, quả thật đúng như cô dự tính, mật đạo thật sự thông qua một phòng khác.

Tính trốn đi bằng cửa sổ, nhưng Lộ Lộ lòng khê động, bị thu hút bởi căn phòng này.

Bởi vì... cách trang trí trong căn phòng này rất giống dành cho nữ, mà còn rất xa xỉ nữa. Ngoài tủ sách, tủ quần áo, giường, bàn học, còn có cả một tủ búp bê rất quý dị. Lộ Lộ đảo mắt nhìn tựa sách, đều là sách văn học, luận văn,... cô gái này hẳn rất gia giáo và tài giỏi.

Thứ khiến cho Lộ Lộ chú ý nhất chính là chiếc hộp nhỏ được để cao nhất trên kệ sách, cô nhón chân với lấy...

Rầm!

Lộ Lộ thất kinh, tiếng động lớn như vậy, hẳn là Bạo Lăng Đằng nghe thấy rồi, cô đang tính chạy thì chợt thấy bên trong chiếc hộp vỡ, có những tấm hình kì lạ...

"Đừng nhìn!" cùng lúc đó Bạo Lăng Đằng chạy vào, nhận ra tấm hình Lộ Lộ đang xem thì tái xanh mặt mày.

Đây là... Bạo Lăng Đằng? Lộ Lộ nhũn mảy, thật sự người trong bức hình rõ ràng là Bạo Lăng Đằng lúc nhỏ, nhưng tại sao...

Lộ Lộ lại đảo mắt sang những tấm hình rơi vung vãi trên sàn, Bạo Lăng Đằng luống cuống che lại, nhưng Lộ Lộ thấy tốt cả.

Cô chợt ngộ nhận ra một điều, về tất cả, về quá khứ của Bạo Lăng Đằng và cả bản tính chiếm đoạt cùng ương ngạnh của hắn.

Khi còn nhỏ, hẳn lại bị hai người phụ nữ kia hành hạ, đánh đập như thú vật, thậm chí còn làm trò đồi bại, loạn luân, nếu nhìn kĩ, một trong hai người đó, có một cô gái có vài nét tương đồng với Bạo Lăng Đằng, hẳn là chị của hắn.

Tất cả đều có một bắt đầu riêng, Bạo Lăng Đằng trong nguyên tác là một người tàn nhẫn, hung bạo, có sở thích S-M quái dị cũng là do quá khứ này mà ra.

Lộ Lộ là người đầu tiên nhận ra, cũng không biết là tư vị gì.

"Em đã thấy tất cả..." Bạo Lăng Đằng cúi mặt ảm đạm, bờ vai run run "Chắc hẳn em kinh tởm anh lắm, bây giờ em sẽ ghét bỏ anh!"

Lộ Lộ im lặng, không biết là đang suy nghĩ gì.

Tuy Bạo Lăng Đằng đối xử có chút quá đáng với Lộ Lộ, nhưng cũng không tới mức khiến cô nổi lên oán khí.

Lộ Lộ thờ dài, cô là người không dễ dàng động tâm, nhưng mà... nhìn Bạo Lăng Đằng như vậy, cô cảm thấy một phần lỗi là do mình.

"So với việc anh nhốt em ở nhà giam, cái này cũng chẳng đáng ghét hơn điều đó đâu." Lộ Lộ hừ hừ hậm hực, lại quỳ xuống đối diện với Bạo Lăng Đằng "Ai cũng có một quá khứ cả, nhưng thay vì vượt qua, anh lại dùng em đùa giỡn chẳng khác gì người chị của anh!"

"Anh không hề đùa giỡn." mỗi lần nhắc đến Bạo Lăng Thư, hấn lại cực kì phẫn nộ, nắm chặt lấy tay Lộ Lộ.

"Anh còn cố phủ nhận?" Lộ Lộ hét vào tai Bạo Lăng Đằng, cảm giác có chút thất bại "Mà thôi, đây không phải phim truyền hình dài tập, em không rảnh mà đi đấu võ mồm với anh! Thật quá sức ỳ mị!"

Lộ Lộ đối cứng không được cũng đành đối mềm "Như em nói, quá khứ không quan trọng, em cũng không có chán ghét anh đâu... Đằng!" hơi đắn đo, nhưng cô quyết định gọi tên hấn, theo một cách thân mật.

Bạo Lăng Đằng ngẩn người, cảm giác thoải mái, vui mừng kì lạ, hấn hỏi lại "Thật sao?"

Lộ Lộ buồn cười gật đầu, lại hôn nhẹ lên trán của Bạo Lăng Đằng, giống như cách hấn hôn cô khi lần ở nhà trọ. Cảm giác thật trẻ con, nhưng Lộ Lộ vẫn thích như vậy hơn.

"Các người đang làm gì vậy?"

Âm thanh phẫn nộ vang lên cắt ngang mê man của Lộ Lộ, cô ngẩng đầu nhìn phía cánh cửa.

Quan Thượng Phong? Sao hấn lại tìm được nơi này?

Quan Thượng Phong cảm thấy kì lạ, dù bọn họ cùng lắm chỉ là hôn trán, nhưng hấn thật khó chịu, có lẽ là do chính Lộ Lộ tự chủ động hôn Bạo Lăng Đằng?

Lộ Lộ thích Bạo Lăng Đằng? Vậy còn hấn thì sao? Dù cô cảm ơn và gần gũi với Quan Thượng Phong, nhưng cô chỉ coi hấn là bạn?

"Cô giỏi lắm Lộ Lộ, làm cho Quan Tiết San lo lắng, nào ngờ lại cùng đàn ông triền miên suốt cả tuần, còn nghỉ học rồi không liên lạc, cô tính bỏ nhà theo trai sao?" Quan Thượng Phong dường như không khống chế cảm xúc được nói hết những điều mình nghĩ.

Lộ Lộ nhú mày, tên này, miệng mồm so với Đặng Hiểu Văn chỉ hơn chứ không kém! Nhưng cô đã là gì của hấn đâu.

"Này, anh quản chuyện của tôi hơi bị nhiều rồi đấy, tổng giám đốc công ty Xatany! Dù tôi là bạn của San San, nhưng anh cũng chỉ là anh họ, không dính tới cô ấy, càng không quan hệ với tôi." Lộ Lộ nhân nhật nói, nhìn sang Bạo Lăng Đằng đã cắt mấy tấm hình từ lúc nào thì đầu nổi vạch đen, tên này là ninja hả trời?

"Khụ! Dù sao... cũng cảm ơn hai anh đã bận tâm, tôi tự mình quản cuộc sống của bản thân." Lộ Lộ họ nhẹ một tiếng, nhận ra đây là cơ hội ngàn vàng không thể bỏ lỡ, cô nhanh chóng chạy vụt ra.

Có trời mới biết, Lộ Lộ muốn đi khỏi nơi đó càng sớm càng tốt.

Lộ Lộ chưa đắc tội với nam chủ nào, tự nhiên lại bị thế này...

Tư vị này... khó nói quá.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: 46: Vượt Trội Toàn Diện.

"Lộ Lộ, suốt một tuần qua cậu đã đi đâu chứ?" San San thấy bóng dáng Lộ Lộ thì chạy ào tới, chỉ thiếu nước mắt chảy ào ạt ra, vì San San biết Lộ Lộ rất không thích nước mắt.

"Không phải tớ đã nhắn tin cho cậu sao?"

"Cậu còn dám nói, nếu không phải nhờ tin nhắn đó, tớ chắc đã gọi cảnh sát tìm người mất tích từ lâu rồi!" San San tức giận trách móc Lộ Lộ.

Lộ Lộ bất đắc dĩ mỉm cười, cô cũng không thể nói sự thật cho San San được, nếu không San San sẽ làm loạn lên mất.

"Ba mẹ cậu đã về nước từ hai ngày trước rồi, cậu mau về nhà đi, mẹ cậu đang lo muốn chết đó." San San sức nhớ chuyện quan trọng thì nói.

"A!" Lộ Lộ kinh ngạc, ba mẹ cô về sớm hơn dự tính, có lẽ vì lo lắng scandal của cô.

Không nghĩ nhiều, Lộ Lộ gọi điện trấn an ba mẹ, nhưng cũng chưa tính về nhà, vì lời hứa của Lộ Lộ vẫn chưa xong. Cô cũng phải chờ ba mẹ San San trở về để San San không còn sống chung với Quan Thượng Phong.

"Con không có chuyện gì thì ba yên tâm, nhớ làm bài đầy đủ cho những ngày qua." Phan Cảnh Liêm sùng con gái tận trời, không có giận vì Lộ Lộ cúp học. "Mà có một chuyện này ba muốn hỏi con."

"Chuyện gì vậy ba?" Lộ Lộ ngần ngại, không phải là muốn hỏi Lộ Lộ đã trốn ở đâu chứ? Vì cô đâu có rút một tí tiền nào từ tài khoản ngân hàng.

"Là về người đại diện, cô gái tên Mỹ Lan muốn làm người đại diện cho con. Ba cũng có nghe qua chuyện scandal từ San San, ý con thế nào?"

Lộ Lộ ngạc nhiên, Mỹ Lan sao? Tại sao cô ấy muốn làm người đại diện cho Lộ Lộ? Cảm giác thật giống... trước là kẻ thù sau là bạn trong truyền thuyết. Mà... dù sao Mỹ Lan là chị của Huyền Trang, Lộ Lộ cũng sẽ không có dị nghị gì.

"Vậy cũng được, pa pa! Con tin tưởng vào năng lực của chị ấy."

"Được rồi, tùy con."

Nhìn thấy Lộ Lộ tắt điện thoại, San San bắt đầu tò mò hỏi "Cậu định cho chị ấy làm việc thật hả?"

"Ừm." Lộ Lộ nhàn nhạt gật đầu, day day trán "Tớ hơi mệt mỗi một chút, chiều nay sẽ tới trường, bây giờ cậu đi học trước đi."

"Có gì không ổn thì gọi cho tớ nha." San San gương mặt đầy lo lắng.

"Ok."

Tạm biệt San San, Lộ Lộ bước vào nhà Quan Thượng Phong như cũ, qua một tuần quả nhiên nơi này không có gì thay đổi. Mà nhắc tới Quan Thượng Phong mới nhớ, tại sao hắn lại tìm ra Lộ Lộ, Bạo Lăng Đằng nam chủ khi làm việc gì đều rất chu đáo, ngoại trừ...

Lộ Lộ giật mình người, vội vào phòng lật tất cả quần áo như tìm kiếm thứ gì. Cô run run khoe miệng. Máy theo dõi?

Quan Thượng Phong đáng sợ quá, cô cũng nên đề hắn. Nhưng mà... sao tận một tuần hắn mới tìm thấy cô?

Nếu Bạo Lăng Đằng ở đây chắc cũng thừa biết, hắn biết được con chip gắn trên người Lộ Lộ, thậm chí bóp nát nó, nhưng hắn không ngờ rằng con chip được cài xung điện tử tự động, tuy phải tốn một ít thời gian mới tìm ra địa điểm, nhưng cũng không phải là bất lực không làm gì.

Lúc này Lộ Lộ đang ngủ ngon lành trên giường, thì hai người đàn ông tỏa đầy hàn khí nhìn chăm chăm nhau.

"Người có hứng thú với Lộ Lộ?" tuy biết ai mở miệng trước là người thua cuộc, nhưng Quan Thượng Phong đang ghen muốn chết, cũng không coi trọng tiểu tiết.

"Người đoán thử xem?" Bạo Lăng Đằng nhếch môi, người dựa vào ghế sofa cười lạnh "Dù sao, so với người, quan hệ giữa ta và Lộ Lộ cũng thân thiết hơn nhiều."

Nhìn thế nào cũng cảm thấy Quan Thượng Phong và Lộ Lộ chỉ là người dưng.

Quan Thượng Phong nghe vậy thì lông mày nhíu chặt, tay nắm thành quyền, mặt nạ hoàn mỹ đã coi bỏ rất lâu rồi "Đồ chơi mà ta mong muốn, người cũng đừng hòng mà giành được."

Nói xong thì Quan Thượng Phong hừ lạnh, quay người rời đi. Bạo Lăng Đằng gương mặt tà khí mị hoặc "Đừng hòng? Ta vốn đã đi trước các người một bước."

Tối buổi chiều, Lộ Lộ giữ đúng lời hứa tới trường đi học lại, được sự quan tâm rất tận tình của những bạn bè trong lớp ngoài trường. Và... các CLB tự nhiên ùn ùn giành giật nhau kéo Lộ Lộ về phía CLB của mình, khiến Lộ Lộ có chút đau đầu.

"Lâu rồi không gặp."

Lộ Lộ quay đầu nhìn người đối diện, là Phú Hào?

"Lâu không gặp." Lộ Lộ mỉm cười đáp lễ, nếu tên này không xuất hiện trước mắt cô sợ cô đã quên hiện diện của hắn từ lâu "Tà Uyển Như sao rồi?"

Lòng Phú Hào thoáng buồn bã, mỗi lần gặp Lộ Lộ cô đều hỏi tới Tà Uyển Như cả, ngoài chuyện đó ra, quan hệ của bọn họ không còn gì khác sao?

"Rất tốt!"

Cảm nhận được tâm trạng bất thường của Phú Hào nhưng Lộ Lộ cũng không muốn hỏi. Không hiểu sao... mỗi lần dính tới đàn ông, cô cảm thấy toàn là

xui xẻo!

"Mỹ nhân khó giữ, cậu phải chăm sóc Tà Uyển Như thật tốt đó, đừng làm hao tổn tâm tư của tớ trước đây."

Nhìn gương mặt rực rỡ và nụ cười xinh đẹp của Lộ Lộ, Phú Hào có chút ngẩn ngơ.

Đối với Tà Uyển Như, Phú Hào rất yêu cô ấy, yêu từ rất lâu rồi. Nhưng còn đối với Lộ Lộ... đây là cảm xúc gì?

Pằng!

Thiếu nữ lạnh lùng nã đạn vào tên cuối cùng, tay bắt giắc đã tạo thành thói quen lau lau tay dù không nhiễm tí máu nào.

"Tập đoàn này đã xử lí sạch sẽ!" giọng nói lạnh nhạt vang lên, cô ta dùng tai nghe khò dây hiện đại bấm báo.

"Tốt, khi nào có việc mới tôi sẽ báo cho cô."

"Àn." Hải Đường máy móc nói, xoa khẩu súng bên hông, xem ra các người được nhàn rồi một chút rồi.

Hải Đường là người của tổ chức hắc bang Bạo gia tộc Bạo Lăng Đằng, cô là sát thủ được huấn luyện từ nhỏ, thường thì bất kì tổ chức nào đều cũng có những dạng người như Hải Đường, vì không ai muốn thuê những sát thủ khác không tín nhiệm cùng nguy hiểm rập rình.

Vốn là gia đình Hải Đường hoàn toàn tự nguyện bán cô cho tổ chức Bạo vì quá bần túng, chuyện này đối với cô cũng chẳng đau lòng là bao.

Con người phải tự mưu sinh, nếu không làm nghề này cũng phải làm nghề khác, mà... sát thủ... lại cực kì hợp với năng lực của Hải Đường.

Cái tên Hải Đường cũng là do cô tự đặt cho bản thân.

Đúng là kì lạ phải không? Thường một sát thủ phải đặt một biệt danh đáng sợ, mạnh mẽ, ẩn tượng, cô lại chọn lấy cái tên Hải Đường.

Hoa Hải Đường không xinh đẹp mỹ lệ bằng những loài hoa khác nhưng có một sức sống và sức hút mãnh liệt nên... cô rất thích loài hoa đó.

Boss không quá câu nệ, xen vào cuộc sống của các tay sai, khiến Hải Đường cũng tự do đặt biệt danh cho bản thân.

Đối với Boss Bạo Lăng Đằng huyền bí, Hải Đường ngoài sự tôn sùng cùng hảo cảm đơn thuần cũng không có gì khác.

Hải Đường nhàm chán đi dạo quanh thành phố thì bắt gặp đoàn người hoa lệ hùng hồn đi ngang, hình như bên kia là bar. Đúng là món giải trí dành cho bọn nhà giàu ăn sung ở sướng. Hải Đường lòng thầm khinh thường, nhưng curc bộ hướng tới nơi đó xem thử một chút.

Ánh đèn màu sắc lập lờ chớp nhoáng, nhạc đập thình thình vang động vào tim hòa thành một nhịp, nhưng Hải Đường không thích cảm giác này, giống như bản thân bị khống chế vậy.

Cái tên này... có chút quen thuộc không nhỉ?

Hải Đường đảo mắt nhìn về đám người đông đúc ồn ào kia, mắt lóe ánh sáng quỷ dị. Phan phu nhân?

Chỉ cách vài ngày Hải Đường cùng đám hacker phải điều tra thân phận cùng hành động của Phan Lộ Lộ theo yêu cầu của Bạo Lăng Đằng, hành động của Boss vô cùng kì quái, nhưng ngày càng lộ liễu và rõ ràng, dù ngu ngốc bọn họ cùng Hải Đường cũng biết boss đã xác định Phan phu nhân rồi.

Phan Lộ Lộ, Minh Nhạc Y, cái tên này thật sự khiến Hải Đường chú ý nha. Cô vừa khiến đám tay sai trong tổ chức vừa phẫn hận vừa tò mò, kéo dài ngày tháng làm trâu làm ngựa nhà người ta, Hải Đường cũng bị dính chương không ít!

"Cô vừa mới nói cái gì?" Lộ Lộ gương mặt không biến sắc nhưng giọng nói cực kì lạnh lẽo cùng âm trầm.

Người đứng đối diện Lộ Lộ là Cẩm Vân, nữ sinh viên 20 tuổi cũng dành được một vé vào chương trình Love Music chính thức. Cẩm Vân vô cùng ghen tỵ cùng ganh ghét Lộ Lộ, gia cảnh tốt, đáng đáp không tệ nhưng vẫn kém xa cô, tại sao chỉ mới hát vài ba cái bằng giọng hát tầm thường lại nhanh chóng trở nên nổi tiếng như vậy? Cẩm Vân rất không cam lòng.

Mà Cẩm Vân nghe bọn họ nói, quan hệ của Minh Nhạc Y với Tà Uyển Như rất tốt, thậm chí Minh Nhạc Y rất bao che khuyết điểm của bạn mình. Cẩm Vân cười đầy vẻ tính kế, Minh Nhạc Y có hậu thế đằng sau thế nào Cẩm Vân sao lại không biết? Nhưng cô chỉ cần lên lút khiêu khích liền có thể làm cho Minh Nhạc Y cùng Tà Uyển Như mất mặt.

"Sao nào, tôi không nói chuyện với cô né Minh Nhạc Y, đừng tưởng là con gái tổng giám đốc là có quyền khi dễ người khác." Cẩm Vân khiêu mi lộ phong thái hơn người, cơ thể đường cong quyến rũ so với Lộ Lộ hoàn mỹ hơn rất nhiều, nhưng vẫn thua nữ chủ Tà Uyển Như.

Chỉ là trong mắt Lộ Lộ, người này chẳng khác nào chim sẻ muốn hóa phượng hoàng, nhưng Lộ Lộ muốn cho nàng ta biết, ở đây người nào đẳng cấp hơn.

Lộ Lộ bắt đầu biểu diễn, bước nhảy uyển chuyển điều luyện cực kì chói mắt, lúc mị hoặc cùng quý dị như yêu tinh, lúc mạnh mẽ cuồng dã với động tác bá đạo, kinh diễm. Trên người cô tỏa nên sức quyến rũ không thể so sánh được, những người cùng CLB đã quen thuộc cùng bị hấp dẫn đối với thành viên biến thái từ lâu, phối hợp nhảy càng thêm hoàn thiện. Mái tóc ngắn phiêu động, vương trên gương mặt Lộ Lộ càng khiến người ta không thể dời mắt đi bóng dáng nhỏ bé.

Đây gọi là gì? Vũ đạo hoàn mỹ không thể sánh bằng tài năng và điệu nhảy chấn động cả tâm hồn.

Mọi người hoàn toàn rung động! Ai thắng ai thua, kết quả đã quá rõ ràng! Hải Đường trầm tư nhìn Lộ Lộ, cảm giác mọi thứ tính cách đều đổ dồn lên cô ta, khiến người khác thật muốn tìm hiểu, biết được chân thật con người hoàn mỹ kia.

Lộ Lộ rất giống boss, nhưng so với boss nàng còn bí ẩn hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: 47: Mê Loạn (H)

"Lộ Lộ, nhìn nè, có người bữa đó đã quay video lại đó." San San cầm điện thoại đưa cho Lộ Lộ xem, day day trán cảm thán "Ai dè sau tối hôm đó tự nhiên tớ lâu lâu bị người trên đường nhiều hơn thường ngày, mà ánh mắt cực kì... không trong sáng."

"Làm như có mình cậu, trong đoạn video cũng có Tử Diệp Nghi mà, cậu lo giữ bạn trai cho kĩ vào." thấy gương mặt ảo tưởng sức mạnh của San San, Lộ Lộ cười hả hê châm chọc.

"..." San San cứng họng, quả nhiên đúng thật, sau sự kiện lần này Tử Diệp Nghi càng nhiều người biết đến, cô không thể để hấn bị nữ nhân khác quyến rũ được.

Lộ Lộ cười như có như không chống cằm, thật may mắn, phát tán hình ảnh của bản thân nhanh chóng và tự nhiên như vậy cũng đỡ tổn tinh lực, con đường showbiz của Lộ Lộ cũng thuận lợi bước đầu. Cô đã nhìn qua video của mình, không có quá nổi bật và hoàn mỹ như mọi người nói, đa phần khuyết điểm đều được ánh đèn mờ nhạt che đậy kín đáo. Rõ ràng Lộ Lộ hoàn toàn thua Cẩm Vân về phần kĩ thuật, nhưng mà... Lộ Lộ lại biết tận dụng nhiều thứ chiếm ưu thế.

Ví như thay vì nhảy động tác khó trên sàn, Lộ Lộ nhảy dọc lên quầy bán đồ uống, không ngừng thay đổi địa phương cùng tân dụng chai rượu, li sâm panh và những thứ có sẵn, tạo cảm giác đặc sắc hơn.

Người khiến Lộ Lộ kinh ngạc chính là nữ chủ Tà Uyển Như kia, đúng là theo nguyên tác tiểu thuyết Tà Uyển Như đóng phim rất tẹt, nhưng hát và vũ đạo rất tốt, chắc, vũ đạo ngoài dùng trong công việc còn dùng để quyến rũ nam chủ nhà.

Mà San San cùng Mỹ Lan... cũng không tệ tí nào, rất đặc sắc! Nói tới Mỹ Lan mới nhớ, chị ấy nói với Lộ Lộ mình đã đi xem mắt, cũng đang hẹn hò với một người làm trong nhà hàng, nấu ăn cực kì ngon, xem ra mối quan hệ mới của Mỹ Lan khá tốt đẹp! Khiến Lộ Lộ cảm thấy thoải mái, công sức bỏ ra không bị hoang phí rồi!

Hết San San rồi tới Mỹ Lan, các nữ phụ đều có tình cảm bạn bè chị em rất tốt, đúng là 'Trước là thù, sau là bạn'.

Khác với mọi ngày, Lộ Lộ không cùng San San trở về nhà, vì San San bận đi bồi dưỡng tình cảm với Tử Diệp Nghi, Lộ Lộ cũng không tiện quấy rối, đành ăn mặc kín đáo một chút rồi bắt xe buýt về nhà Quan Thượng Phong.

"Tôi về rồi!" Lộ Lộ khẽ lên tiếng, âm thanh cũng đủ để người khác nghe được.

Chỉ là không có tiếng trả lời, xem ra tên Quan Thượng Phong chưa về rồi.

Cảm thấy không có gì đặc biệt, Lộ Lộ gấp dài một cái, lại đi vào trong phòng lấy đồ đi tắm.

Tách tách, dòng nước mát lạnh chạy dọc xuống cơ thể Lộ Lộ, cô thoáng nổi da gà, nước vậy mà quên bật chế độ nóng đi.

Cạch cạch!

Lộ Lộ nghe tiếng cửa ở ngoài thăm nghĩ chắc Quan Thượng Phong đã về, chắc, dù sao cô cũng sắp tắm xong, không cần kêu hấn bật nước nóng giùm.

Lau khô cơ thể cùng tóc, Lộ Lộ mặc váy ngủ dây vào, đứng nghĩ điều mờ ám, nói là váy ngủ chứ cũng không đến nỗi rõ ràng đường nét, cô rất thích bộ váy này... vì nó có trong anime cô yêu thích.

"Quan Thượng Phong, tôi vừa mới xài phóng tắm, có gì lau dọn lại giùm luôn." Lộ Lộ bước ra phòng tắm thì nói vọng ra, mà đương nhiên là Quan Thượng Phong sẽ kêu người giúp việc tới dọn dẹp, về chuyện này Lộ Lộ cũng đã quen thuộc, nên ăn nhờ ở đậu cô cũng không có phải làm việc nhà.

Lộ Lộ bước tới phòng ngủ cho khách, đang tính mở cửa đi vào thì một bàn tay từ đâu xuất hiện bất ngờ chặn lại.

"Quả nhiên như anh điều tra, em thật sự sống ở nhà tên này!"

Lộ Lộ sững sờ quay người, mặt thoáng hoảng hốt "Mạc Quân Nguyệt!"

Không thể nhầm lẫn được, tên khiến cô căm ghét cùng sợ sệt nhất chính là tên này. Tại sao hắn lại vào được trong nhà chứ?

Mà hình như Lộ Lộ quên mất một điều, Quan Thượng Phong cùng Mạc Quân Nguyệt chính là bằng hữu. Phải rồi!

Lộ Lộ tâm cũng đề nén xuống, nhàn nhạt nhìn Mạc Quân Nguyệt "Nếu anh điều tra kĩ như vậy hiển nhiên cũng biết lí do, tôi không cần phải giải thích. Không phiền thì làm ơn lấy cánh tay ra!"

Mạc Quân Nguyệt tiểu phi tiểu thương thức Lộ Lộ, lâu ngày không gặp, cơ thể mềm mại của cô không chút thay đổi, lại vừa mới tắm xong nên càng thêm tỏa cổ mị khí cùng đọng tầng sương.

Lộ Lộ cảm thấy có gì đó không ổn, toan chạy thoát khỏi cánh tay của Mạc Quân Nguyệt thì bị chặn lại.

"Anh làm trò gì vậy?" Lộ Lộ vừa giăng co vừa tức giận.

"Không phải em rất thích trò mèo vờn chuột sao? Để xem bây giờ kinh nghiệm của tiểu yêu tinh em thế nào rồi." giọng nói Mạc Quân Nguyệt cực kì ái muội, Lộ Lộ hơi đổi sắc rồi nhanh chóng bình tĩnh lại.

"Xin lỗi, tôi thực sự không có hứng thú với anh." Lộ Lộ cười tà khí đảo mắt nhìn từ trên xuống dưới của Mạc Quân Nguyệt "Ném thử một lần liền phát chán."

Lộ Lộ biết Mạc Quân Nguyệt đa phần đều ưa thích các cô gái trong sáng, nếu cô tỏ ra lẳng lơ thì sẽ không gây hứng thú cho hắn nữa.

"Phải không?" Mạc Quân Nguyệt hí mắt như hồ ly, như nhìn thấu triệt mọi suy nghĩ của Lộ Lộ.

Lộ Lộ đang tính nói gì thì Mạc Quân Nguyệt đã chặn miệng nhỏ xinh của cô, đầu lưỡi sục soạng không ngừng hút mật ngọt tư vị quen thuộc.

"Uhm..." Lộ Lộ bị Mạc Quân Nguyệt đè ép bên cửa, bị rút hết hơi thở khiến cô không thở nổi, đầu óc choáng váng mụ mị.

Cơ thể vừa xối nước lạnh được đốt nóng lửa dục vọng, Lộ Lộ run run cơ thể, cô đúng là không phải ngây ngô, thanh thuần tinh khiết thoát tục, nhưng mà cô không muốn biến thành 'phụ nữ lẳng lơ' như bọn họ nói. Lộ Lộ không thể chìm sâu vào mê trận.

"Anh có rất nhiều nữ nhân, vậy khi nào mới chán tôi chứ?" Lộ Lộ ánh mắt bình tĩnh lạ thường nhìn Mạc Quân Nguyệt.

"Để xem, anh nhanh chán nhất là những cô gái chủ động, đàn ông nào lại không thích thuần phục vật nhỏ dưới thân mình chứ?" Mạc Quân Nguyệt nhếch môi cười, chờ đợi Lộ Lộ càng phản ứng mãnh liệt như tiểu miêu xù lông kích thích hắn.

"Vậy sao?" Lộ Lộ hí mắt, vấn đề đơn giản hơn cô nghĩ. Đúng vậy! Tên Mạc Quân Nguyệt này vốn ngoại trừ tình dục thì chẳng quan tâm ai khác ngoại trừ nữ chủ.

Lộ Lộ trước đây đọc rất nhiều nữ phụ văn, các nàng càng chống cự, lạnh nhạt càng gây hứng thú cho các nam chủ, đó chính là hiệu ứng bướm bướm.

Trước đây Phan Lộ Lộ này không ngừng quyến rũ Mạc Quân Nguyệt, vậy chỉ cần cô đi đúng lộ trình như trước, tới khi Mạc Quân Nguyệt nhàm chán với cô, cô liền biết chừng mực rút quân, cũng không có đặc tội cùng liên quan tới hắn nữa.

Lộ Lộ bất ngờ đề lên người Mạc Quân Nguyệt, hắn chưa kịp phản ứng thì đôi môi bị quấn quít bởi đầu môi mềm mại của Lộ Lộ, chiếc lưỡi nhỏ bé của cô di động trong khoang miệng đầy mùi bạc hà của hắn. Rút lưỡi ra, Lộ Lộ khẽ cắn nhẹ môi hắn, lại giương mắt yêu mị "Tư vị không tệ a, hảo nam chủ!"

Mạc Quân Nguyệt không hiểu Lộ Lộ đang nói gì, nhưng gương mặt ửng ửng hồng hồng vì sắc tình, đôi môi hơi sưng còn vương chỉ bạc ám mị, đôi mắt to tròn hí hí lại dưới hàng lông mi uốn cong đầy quyến rũ, quả thực khác xa những gì hắn từng thấy Lộ Lộ trước đó. Rốt cuộc con người thật sự của Lộ Lộ là sao đây?

"Cô không sợ Quan Thượng Phong trở về bắt nạt sao?"

"Hum? Không phải người rất phấn khích khi làm chuyện đó trước mặt người khác sao?" Lộ Lộ bò tới rướn vai tới cổ Mạc Quân Nguyệt phả hơi nóng bóng "Tôi cũng không có ngại đâu."

Lộ Lộ điều luyện kéo quần áo của cả gai sang một bên, phương thức không hề mất đi tí mê hoặc. Vì lí do đặc biệt nên cô xem rất nhiều phim sex cùng tiểu thuyết H, đều nhờ ơn của lũ CLB chợ cá và tên Bạch Mã Hoàng Tử cả. Viết tiểu thuyết trong sáng rất khó lọt vào mắt xanh của độc giả, có cảnh H

chính là phương thức đơn giản dễ hấp thu tiếp thụ nhất.

Không ngờ có ngày Lộ Lộ lại thực nghiệm ngoài đời thực.

Lộ Lộ kéo khóa quần cùng dây nịt của hắn, mông cô uốn cong tuyệt mỹ, bàn tay không ngoan va chạm cơ thể đang nóng rùng rùng của Mạc Quân Nguyệt. Lộ Lộ cười tà tũn, cánh tay cọ xát mũi bụng rắn chắc trên cơ thể Mạc Quân Nguyệt, nơi được cô chạm vào khiến hắn một trận tê dại.

Lộ Lộ bắt chéo chân mình quanh eo Mạc Quân Nguyệt, lợi hại khiêu khích hắn "Không phải anh rất ghét người chủ động sao?"

Mạc Quân Nguyệt liếm bờ môi, cười quỷ dị "Com dăng trước miệng không thể từ chối."

Côn thịt của hắn theo giữa hai chân vron đến đặt ở huyết biên, Lộ Lộ bất giác nắm chặt vai Mạc Quân Nguyệt, tùy ý thuận theo hắn nhanh chóng sáp nhập.

Lộ Lộ nhìn hắn sắp không chịu được thì cười nham hiểm, lại cúi xuống hôn môi hắn cố ý tiết bọt dịch. Mạc Quân Nguyệt hí mắt tà mị, cô đừng xem thường hắn.

Mạc Quân Nguyệt không nói lời nào ôm lấy bờ lưng của Lộ Lộ, thô bạo đâm vào.

"ah... h." Lộ Lộ miệng phát ra tiếng than nhẹ, cơ thể vô thức giãy dụa mang theo đau đớn cùng kích thích.

Ở bên dưới như có cái gì đó cọ xát vào khiến cô trầm luân khoái cảm. Cơ thể so với bình thường càng lúc nắn cảm, nơi đó hoa huyết ướt đầm mật dịch nóng bỏng phát hương vị của động tình, khiến Mạc Quân Nguyệt khao khát ham muốn càng ngày càng nhiều, miệng không ngừng phát ra âm thanh thỏa mãn.

Lộ Lộ bị côn thịt đâm vào tận tử cung, còn bị hắn đang hưng phấn càng tăng thêm tốc độ, hai ngực nảy lên lùi về sau, tay khẽ cào mạnh lên hắn.

"Uh... m... chậm lại... ta... không được..." Lộ Lộ quên mất mình phải ở thế 'chủ động', run rẩy nói không đầy đủ thanh âm.

Mạc Quân Nguyệt bỏ ngoài tai càng mạnh mẽ ra vào, ma sát vào hoa huyết ẩm ướt mềm mại như muốn phá hư thân thể của Lộ Lộ.

"Các người đang làm trò gì đó?" Quan Thượng Phong tay nắm chặt tài liệu trên tay như muốn vò nát nó, cảm giác có chút kì quái. Hình như 3 lần hắn gặp Lộ Lộ, đều ở trong hoàn cảnh đặc biệt thế này. Mà Đặng Hiểu Văn, Bạo Lăng Đằng, giờ đến Mạc Quân Nguyệt, Quan Thượng Phong hắn đều biết cả.

Lộ Lộ cũng đồng dạng như suy nghĩ của Quan Thượng Phong, nếu hắn nói cô dám dăng lơ, cô thật sự không thể chối cãi cùng thanh minh. Cảm thấy da mặt vô cùng mỏng, Lộ Lộ toan tránh ra nhưng không thoát được ma trảo của Mạc Quân Nguyệt, ngược lại hắn còn đâm vào mạnh mẽ khiến cho Lộ Lộ xụi lơ.

"Sao nào? Không phải lúc này còn tự tin đắc ý lắm sao? Bây giờ lại không chơi tới cùng?" Mạc Quân Nguyệt mút đầu hoa nhụy của Lộ Lộ, dùng răng nanh khẽ cắn một cái.

"A... ah... nah..." Lộ Lộ cong lưng tránh né, nhưng hiển nhiên bên dưới nơi giao hợp càng tiến vào sâu khiến cô co rút, hoa huyết càng sáp chặt vào côn thịt của hắn.

"Bảo bối... em lại gấp như vậy... ha..." Mạc Quân Nguyệt cũng nhiễm sắc dục mê loạn, sắp đạt tới cao trào.

Quan Thượng Phong thấy hai người không quan tâm sự hiện diện của hắn thì vô cùng căm tức, nhưng không hiểu sao bên dưới của hắn cũng bị thiêu đốt ngọn lửa khi nhìn thấy bọn họ.

Chết tiệt, Quan Thượng Phong phải giải quyết nhu cầu rồi hẵng nói sau!

Mạc Quân Nguyệt bất ngờ dừng dậy, mạnh mẽ khiến cho Lộ Lộ mở rộng đôi chân mềm mại trắng nõn về hai bên, ôm lấy cặp mông săn chắc điên cuồng sáp nhập vào.

Lộ Lộ vòng tay thuận theo Mạc Quân Nguyệt trải qua trận tê dại, bỗng cảm nhận đau đớn dưới cục huyết.

Cô cứng nhắc quay đầu, Quan Thượng Phong lại dùng côn thịt sáp cục huyết nhỏ nhắn, hắn đáp trả cho cô cùng Mạc Quân Nguyệt nụ cười quỷ dị "A, xem ra ta lấy đi lần đầu cục huyết của cô, vậy liền hào hào chịu trách nhiệm cùng bù đắp."

"Uhm..." cả người Lộ Lộ run lấy bầy, hai tay bám trụ cổ Mạc Quân Nguyệt càng dùng sức, đau quá! Bọn họ cướp lấy lần đầu của cô, đều dùng phương thức mạnh bạo nhất.

Dưới ánh đèn mập mờ không rõ, hiện lên da thịt phấn nộn trắng mịn không tỳ vết của Lộ Lộ, nơi nào chạm vào liền hồng hồng mẩn cảm phi thường cực phẩm, cô như thiên thần sa đọa hấp dẫn hai con sói hoang thành khi dễ, hung hăng cường tới.

Cả hai không hẹn mà cùng rút ra thân thể của Lộ Lộ, hai cái thân thể cường tráng, rắn chắc kẹp chặt lấy cơ thể mảnh khảnh non mềm của Lộ Lộ.

"A!" Lộ Lộ cảm giác như bị dây vô, thống khổ cùng kích thích khiến cô la lớn, phía sau Quan Thượng Phong, phía trước Mạc Quân Nguyệt đồng thời sáp nhập, hoa huyết cùng cục huyết bị xâm nhập cường bạo sắp không chịu nổi.

Mật dịch tuôn trào dính dính ẩm ướt chảy xuống đùi cùng cục huyết, trơn trượt huyết lộ càng khiến bọn họ dễ dàng sáp nhập ra vào, ôm chặt thân thể Lộ Lộ khiến không có thứ gì dựa vào, vô lực để bọn họ dùng sức áp huyết của cô vào côn thịt rắn rồi càng ngày càng sung to.

"Ah... a... la... làm ơn... dừng nhanh như vậy." Lộ Lộ thờ dốc rên rỉ thanh âm, nhưng câu nói lại như dục hỏa quấy nhiễu hai người ra vào càng quyết liệt.

"Hộc hộc..." Quan Thượng Phong cùng Mạc Quân Nguyệt thờ dốc vì khoái cảm dâng trào, Lộ Lộ không thoải mái tí nào, họ vẫn chưa có rời khỏi lộ huyết của cô, hai cái lỗ nhỏ bị lấp đầy hấp hấp co rút nhấp nháy chặt côn thịt.

"Bảo bối, anh không chịu được nữa..." Mạc Quân Nguyệt hôn lấy môi Lộ Lộ run rẩy.

"Anh... anh cũng muốn ra rồi." Quan Thượng Phong từ đằng sau bàn tay bóp lấy ngực mềm mềm của Lộ Lộ xoa nắn, cơ thể cứng nhắc gồng lên từng cơ thịt.

"Không... hai người không được... Ahhaa..." Lộ Lộ chưa kịp nói hết lời thì cảm nhận được tinh dịch bắn phá bành trướng trong cơ thể, dòng nước nóng bỏng bắn vào cô không bỏ sót, lấp đầy mê loạn.

Dòng tinh dịch chảy xuống đùi cô, dâm mị rớt tách tách xuống sàn nhà, lúc này Mạc Quân Nguyệt cùng Quan Thượng Phong mới miễn cưỡng rút ra, tinh dịch chưa hết bắn lên gương mặt nhỏ nhắn của Lộ Lộ.

"Uh..." Lộ Lộ cảm nhận được nước sệt sệt dính trên mặt mình, theo bản năng liếm liếm. Vị tanh tanh?

"Yêu tinh!" Quan Thượng Phong thắm hít ngậm khí, nắm lấy cánh tay Lộ Lộ rồi thô lỗ cắm côn thịt vào cái miệng nhỏ xinh của Lộ Lộ "Mau mau bồi anh, không thì đừng trách sao anh lại mãnh liệt sắp em tới chết!"

"Uhm uhm..." côn thịt to lớn khiến Lộ Lộ không thở nổi, một tia lý trí không còn, mơ màng ngoan ngoãn quỳ xuống mút côn thịt của Quan Thượng Phong, cái lưỡi chạm ngay vào nơi mẫn cảm nhất của côn thịt khiến hắn động tình lại bắn tiếp.

Tinh dịch bất ngờ phóng ra khiến Lộ Lộ phản ứng không kịp, ừng ực nuốt vào tinh dịch tanh nồng của hắn, đôi mắt cực kỳ ủy khuất đáng thương vì bị khi dễ.

"Trời!" Mạc Quân Nguyệt thờ hắt, không chịu được sáp vào cục huyết của Lộ Lộ vận động, hắn cũng muốn cô nhìn hắn bằng ánh mắt đó, thật quá mức yêu mị.

Quan Thượng Phong cũng không buông tha vòng eo bàn tay lấy đầu cô, bắt Lộ Lộ dùng miệng phục vụ côn thịt của mình.

Phụt! Hai bọn hắn đạt tới cao trào, lại bắn tinh dịch vào Lộ Lộ cực kỳ bừa bãi, cơ thể cô toàn dính chất lỏng đầy dâm mị quấy nhiễu, đôi mắt vô hồn chìm vào mê trận bị bọn họ dẫn dắt.

Quan Thượng Phong nhếch môi, bế lấy Lộ Lộ cắm côn thịt vào hoa huyết ra vào, lại phóng tinh dịch vào tử cung của Lộ Lộ, đặc ý nói "Trong nhà này có rất nhiều camera, tất cả mọi thứ đều được quay lại từ mọi góc."

"Em đừng hòng thoát khỏi tay anh." Quan Thượng Phong đâm vào nơi sâu nhất của Lộ Lộ, như đánh dấu chủ quyền của mình.

"Người... ahn..." Lộ Lộ sững sờ, lại cấu chặt bờ vai Quan Thượng Phong, hai người đó lại sáp nhập cùng lúc vào cơ thể cô.

"Anh thật sự không muốn sáp em tới chết... ah... anh không dừng lại được!" Mạc Quân Nguyệt nghe câu của Quan Thượng Phong càng hưng phấn.

Lộ Lộ không còn hơi sức, mặc cho bọn họ tàn phá, đôi khi lại rên rỉ hừ hừ nhẹ một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: 49: Không Thích Người Nhỏ Tuổi.

"Lộ Lộ, hiện tại trước khi em bị mờ nhạt trong ánh mắt công chúng, em nên tạo một album mới, nếu không em thử đóng phim xem." Mỹ Lan xoay bút nói tương của mình.

"Em không có cảm hứng thì không sáng tác được, cũng không muốn hát bài hát của người khác..." như vậy cảm giác có chút dựa dẫm, Lộ Lộ khiêu mi "Đóng phim?"

"Đúng vậy, chỉ nghĩ ra ý tưởng này cũng do lời mời của người này." Mỹ Lan hứng khởi lấy xấp tài liệu ra "Lập Như, nhà văn trẻ đang cực hot hiện nay, là người viết ra tiểu thuyết 'Vương gia tới cổ đại' và 'Buổi sáng lại gặp soái ca đáng ghét' được chế tác thành phim chiếu rạp và phim dài tập, chị nghe được lời đồn thì Lập Như đang viết một tiểu thuyết mới và tự làm đạo diễn viết kịch bản đầu tiên của mình. Hình như đã được bên công ty đồng ý, nhưng điều kiện kì quái của Lập Như chính là muốn em đóng nữ chính trong phim đó, nghe đâu vì em chính là nguồn cảm hứng viết tiểu thuyết của cô bé."

"Em?" Lộ Lộ ngẩn người, mình có gì đặc biệt khiến cô gái Lập Như gì đó chú ý?

"Chỉ có mạng kịch bản này, em xem thử đi." Mỹ Lan mắt lóe hào quang cười hí hửng nhìn Lộ Lộ. Sao Lộ Lộ cảm giác ánh mắt đó rất...

Lộ Lộ cầm xấp kịch bản lên, tựa là... "Tiểu thương nhân người có mua trái tim của bốn vương?" Tên cũng dài quá đi. A, hình như đó chỉ là tên thứ nhất, tên thứ hai là 'Yêu tình dụ sói tới ăn'. Cái tên này khiến Lộ Lộ có linh cảm không tốt.

Đọc một hồi, càng đọc Lộ Lộ người càng cứng ngắc, thấy vậy Mỹ Lan cũng vội nói "Em đừng từ chối vội, chị thấy kịch bản này rất hay, ngoại trừ những cảnh này em có thể dùng diễn viên đóng thế. Dù sao em cũng phải tới trường quay để đóng thử, nhân vật nữ chính vẫn chưa quyết định, Lập Như gì đó tuy muốn em là nữ chính nhưng vẫn phải làm theo luật lệ nhất định, em được đưa kịch bản gốc như vậy là người ta rất coi trọng em đó, chứ các ứng cử khác chỉ được đọc tóm tắt mà thôi."

"A." Lộ Lộ kinh ngạc, cảm thấy Mỹ Lan nói có lý, dù sao người ta cũng có thiện ý, mình không nên thờ ơ từ chối được. Nhưng cảnh này... Lộ Lộ thờ dãi "Em chỉ mới vào nghề nên có diễn viên đóng thế không hay cho lắm, dù sao mấy cảnh này... cũng chỉ hôn môi, hay đụng chạm tay chân một chút, không giống phim heo hay phim sex quá lộ liễu, em sẽ cố thử lần này."

"Người nói cái gì? Tên đó là Trịnh Dật Hàn cùng Trịnh Ngọc Bình?" Quan Thượng Phong nắm chặt ly rượu, đôi mắt khó chịu nhìn về phía tấm ảnh.

"Phải, hôm nay ta bắt gặp Lộ Lộ đi cùng với một tên con trai lạ mặt tới bệnh viện ta nên ta đã điều tra. Tên nhóc đó chính là Trịnh Ngọc Bình, 15 tuổi, em trai của Trịnh Dật Hàn bang chủ tổ chức sát thủ S, mà còn... ta cũng tìm ra một tin mới, những ngày Lộ Lộ ở bên Nhật đều có sự hiện diện của Trịnh Dật Hàn bên cạnh." Mạc Quân Nguyệt nhìn gương mặt cười tươi vui vẻ của Lộ Lộ trong hình chụp, gương mặt trầm tư không biết đang suy nghĩ cái gì.

"S? Có vẻ Bạo Lăng Đẳng có quan hệ với họ..." Quan Thượng Phong tay gõ nhịp lên bàn. Phan Lộ Lộ! Cô rốt cuộc có bao nhiêu nam nhân? Hắn rời đi chưa được bao lâu Lộ Lộ lại đi theo tên khác, giờ hắn hiểu tại sao Bạo Lăng Đẳng lại nhốt Lộ Lộ trong biệt thự.

"Nói mới đề ý, tên Bạo Lăng Đẳng sao ta không còn thấy tăm hơi nữa." Mạc Quân Nguyệt tự nhiên nhớ đến cái tên mặt than, nếu không nhắc sợ Mạc Quân Nguyệt coi tên đó như người chết luôn rồi.

"Thế giới ngầm phức tạp, có lẽ kẻ thù của tên đó đang tấn công đồng loạt thôi, cũng tốt." Quan Thượng Phong nhàn nhạt nói, coi như bớt đi một đối thủ.

"..." Mạc Quân Nguyệt cực kì bất đắc dĩ, không biết hắn đang bị làm sao thế này, hắn có nhiều nữ nhân, nên cô ấy có nhiều nam nhân hắn cũng không thể ghét bỏ.

Nhưng từ khi nào Mạc Quân Nguyệt quan tâm tới chuyện đó chứ?

"Hôm qua em gặp Lộ Lộ?" Trịnh Dật Hàn hút thuốc khói bay mờ hồ khắp phòng, đối diện hắn là Trịnh Ngọc Bình đang đọc sách trên sofa.

"Àn." Trịnh Ngọc Bình không thừa không thiếu trả lời.

"Đã làm những gì?" Trịnh Dật Hàn nhú mày.

"Không phải anh biết rõ sao?" Trịnh Ngọc Bình gập sách lại mỉm cười.

"Mua thuốc tránh thai, và còn... hôn cô ấy. Anh đây còn chưa có nắm tay với Lộ Lộ đó."

"Anh hai đừng có nghĩ bậy, em cực kì vô tội nha, mà... anh rõ ràng có nắm tay Lộ Lộ rồi." Trịnh Ngọc Bình cực kì ủy khuất thọt thọt tay vào nhau, bỗng lộ nụ cười nhẹ nhàng như gió xuân "Em sẽ không chạm vào chị Lộ Lộ khi chị chưa đồng ý. Và cũng sẽ không tha thứ cho ai dám tổn thương chị ấy đâu, dù là anh hai em cũng sẽ không nhân nhượng."

"Hum? Đây là em đang đe dọa anh sao?" Trịnh Dật Hàn dùng tay tắt môi lửa, gương mặt ôn nhu tỏa lãnh khí không rõ.

"Không phải đe dọa, mà là sự thật." Trịnh Ngọc Bình sờ khóe môi, miệng khẽ nhếch lên.

Lúc ở bệnh viện Trịnh Ngọc Bình luôn cảm nhận được ánh mắt căm hận nhìn mình, không hiểu sao hắn càng thích thú, liền vùi vùi chị Lộ Lộ hôn hắn coi như bồi thường chuyện bơ hắn suốt thời gian dài.

Lộ Lộ rất đáng yêu a, cô nghe xong thì cực kì xấu hổ, liền lướt má Trịnh Ngọc Bình hôn thật nhanh. Thế là Trịnh Ngọc Bình gương mặt ủy khuất "Không chịu đâu, chị bơ em tận 10 ngày, mới hôn được một lần thôi. Còn 9 lần a, không được bỏ sót nha. Em nghe mấy đứa bạn nói hôn rất thoải mái, còn mình chứng cho sự âm áp và gần gũi. Có hôn từ đằng sau, rồi tựa nhẹ vào vai hôn, cưỡng hôn, dùng tay đỡ, bóp miệng, hôn nhẹ và lâu, hôn kiểu Pháp, hôn

thất nút, hôn quanh miệng nữa."

Lộ Lộ bắt giác tránh xa Trịnh Ngọc Bình "Em đừng có được nước lán tới nha."

Vừa mới nói xong thì Trịnh Ngọc Bình đôi mắt nổi tầng sương cực kì đáng thương như bị ai khi dễ, khoan đã, là hẳn khi dễ cô chứ.

Đầu óc rối bời, cuối cùng Lộ Lộ cũng đầu hàng chịu thua "Chỉ là hôn thì được."

Bắt đầu từ cái nào nhỉ? Phải rồi, hôn từ đằng sau. Lộ Lộ bước tới đứng đằng sau lưng Trịnh Ngọc Bình, hướng bên vai phải rồi nâng nhẹ cằm Trịnh Ngọc Bình, đầu môi mềm mại của cả hai chạm vào nhau.

Thật mềm, Lộ Lộ ngẩn người, so với Lộ Lộ càng mềm mại nhu nhu gấp trăm lần, khiến tâm cô thả lỏng hơn hẳn. Ghen tị quá, da Trịnh Ngọc Bình mịn màng như em bé, trắng đến chột mắt người khác đui mù, làm con trai thật sự rất đáng tiếc, khụ, hẳn mà làm tiểu thụ thật không sai lắm tí nào.

Mi mắt của Lộ Lộ rung động mãnh liệt, hô hấp như muốn đình chỉ hẳn. Lộ Lộ thanh tỉnh cực kì xấu hổ tránh khỏi vai Trịnh Ngọc Bình, hai má đỏ ửng bị bàn tay cô che đi, híc híc, cô không phải sắc nữ a, mà chẳng lẽ khẩu vị của Lộ Lộ nặng như vậy? Thích một tiểu bạch kiểm? Đây là phản ứng sinh lý thôi nha.

Humm, vị trà đắng đắng ngọt ngào của trà đào, thật kì lạ a. Cảm giác Trịnh Ngọc Bình có chút không ổn, Lộ Lộ đành chỉ động tác, chẳng lẽ nhóc lại phát bệnh? Cô lo lắng hỏi "Em có sao không vậy?"

"Chị thật ác quá!" Trịnh Ngọc Bình nhìn chằm chằm Lộ Lộ "Em cũng là con trai chứ bộ, đâu phải sẽ không có phản ứng, không chừng bạo phát lúc nào không hay, em không đảm bảo sự trong sạch của chị đâu đó."

Lộ Lộ tự nhiên hiểu là gì, nhanh chóng thụt lùi về sau, cô cực kì oan uất nha, đâu phải cô muốn... quyến rũ hẳn đâu. Tại sao người có tội hóa ra thành cô vậy trời?

"Coi như xong rồi đó, một đường hồng tỹ tỹ uy người cấp hôn, tỹ không thích người nhỏ tuổi hơn mình đâu." Lộ Lộ thay đổi giọng điệu bữu môi, bực bội đi ra khỏi phòng.

Trịnh Ngọc Bình nhớ tới câu nói đó có chút trầm tư "Nhỏ tuổi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Ngoại Truyện 2: Mưa Tan Biển Trong Đêm.

Một cậu bé 17 tuổi mặc áo vest học sinh hoàng gia trắng tinh khiết như tinh linh, tay cậu cầm một cuốn sách văn học màu chàm cổ điển ngồi trước ghế đá.

Một chiếc xe hơi đen sang trọng đi tới, quản gia bước tới nơi hẳn ngồi cung kính nói "Thiếu gia, ông chủ gọi thiếu gia về nhà có việc."

"Làm phiền ông rồi." cậu bé mỉm cười như gió xuân tràn ngập sắc hoa anh đào dịu dàng, khiến quản gia già nua, khó tính cũng vui vẻ, thương yêu vô cùng.

Người thiếu niên xinh đẹp đó không ai khác là Trịnh Dật Hàn của 10 năm trước. Lông mi cong vút hơi rung lên đầy nghi hoặc, ông già đó lại tính làm trò gì nữa đây.

Trịnh Dật Hàn chính là con trai trưởng của Trịnh gia, chủ nhân thừa kế tổ chức sát thủ S gây sóng gió trong thế giới ngầm, đào tạo nên những tên tuổi sát thủ tầm cỡ vang danh lẫn hắc bạch đạo. Cũng vì như vậy, bao nhiêu người nhòm ngó đến chức bang chủ trong tổ chức của Trịnh gia, bao gồm cả người trong dòng tộc.

Ba của Trịnh Dật Hàn- Trịnh Kỳ Tông đã nhuộm máu trên tay giết không biết bao nhiêu người ruột thịt cùng ngoại nhân để dành được cái ghế đứng đầu này. Ngay lập tức ông bắt đầu đưa tổ chức sát thủ S ngày càng phát triển và hùng mạnh, không tổ chức nào có thể vượt qua được.

Về phương diện phụ nữ, Trịnh Kỳ Tông thuộc loại người danh vọng, ngoài trừ quyền lực không có thứ gì lọt vào mắt của ông. Đối với ông, phụ nữ chỉ là công cụ tạo ra nòi giống, thứ dễ giao dịch, ngay cả việc giải tỏa dục vọng ông cũng không mấy mặn mà. Mẹ Trịnh Dật Hàn trừ một lần lên giường với Trịnh Kỳ Tông để có Trịnh Dật Hàn, kể từ đó cũng không còn nhiệm vụ, an phận sống trong gia tộc suốt phần đời còn lại.

Trịnh Kỳ Tông là một người đàn ông máu lạnh đến thấu xương, khiến người khác run sợ, ngược lại con trai ông là Trịnh Dật Hàn lại hòa nhã, dịu dàng,

hòa thuận, vô cùng được lòng mọi người, khiến cho ai cũng thâm cảm thán.

Nhưng không ai biết bên trong Trịnh Dật Hàn, sự thờ ơ, lạnh nhạt đó so với ba hán còn gấp 3, 4 lần. Trở thành một con người hoàn mỹ, nhưng hán sẽ không ngại giết người bên cạnh mình từ khi sinh ra để đạt được mục đích, đương nhiên bây giờ chỉ có mình bản thân hán biết được điều đó.

Trịnh Dật Hàn tay chống cằm, mắt ngắm nhìn khung cảnh bên ngoài cửa sổ, gương mặt tỏa ra hào quang tinh linh không đổi. Nhưng lòng hán lại trầm tư về ba mình. Lão già đó lại muốn làm cái gì đây?

Mà thôi kệ! Dù lão không cho Trịnh Dật Hàn quyền thừa kế, hán liền tự mình tạo cái khác, cũng không thèm tranh chấp với ai.

Nghĩ vậy, Trịnh Dật Hàn nhắm mắt dưỡng thần.

"Tối rồi?" giọng đàn ông trung niên thập phần thành thực, nhưng không mang chút độ ấm cùng tình cảm bên trong.

"Vâng, thưa cha." Trịnh Dật Hàn mỉm cười lễ độ, phong thái uy nghiêm trang trọng không tìm ra một khuyết điểm nào.

"Đây là em trai con, từ bây giờ hãy dạy dỗ nó thật tốt, nó sẽ trở thành người thừa kế nhà họ Trịnh." Trịnh Kỳ Tông không nhanh không chậm nói, đôi mắt hướng về Trịnh Dật Hàn nhìn xem biểu cảm của hán.

Trịnh Dật Hàn cúi thấp đầu nhìn, là một đứa bé trai khoảng 4, 5 tuổi, gương mặt múp múp mềm mại trắng hồng như hoa đào, đôi mắt to tròn sáng long lanh như dạ minh châu, thoát nhìn như tiểu thiên sứ ngây ngô đáng yêu. Nhưng điểm quan trọng là, tên nhóc này thoát nhìn rất giống hán hồi nhỏ.

"Chào anh hai, em là Trịnh Ngọc Bình." cậu bé cười khá ái lộ cái răng sữa trắng tinh ngò ngò, bàn tay nhu nhu nắm lấy ống quần của Trịnh Dật Hàn.

"Chào em, anh là Trịnh Dật Hàn." hán cũng cười ôn nhu, rất hứng thú với em trai Trịnh Ngọc Bình, rốt cuộc hán có cái gì khiến Trịnh Kỳ Tông nhanh chóng quyết định như vậy.

Cộp cộp cộp!!!

Tiếng giày cao gót từ xa vang lên, một phụ nữ mặc váy đỏ quyến rũ bó sát cơ thể, gương mặt tô son trát phấn đầy lên, nhìn thế nào cũng giống gái gọi ở địa phương về đêm kia.

"Chào... chào con, cô là Tinh Nhi mẹ của Trịnh Ngọc Bình." gương mặt người phụ nữ đỏ đỏ ửng thoát nhìn mê người.

Trịnh Dật Hàn nhủ mảy, sao hán có cảm giác người đàn bà này muốn lấy lòng mình, cô ta chắc cũng khoảng tầm 28, 29 tuổi, nhưng vì chăm chút nhan sắc nên thoát nhìn trẻ hơn số tuổi. Khoan đã, bà ta quên mất con trai bà đã cướp quyền thừa kế của hán sao? Rốt cuộc có chuyện mờ ám gì ở đây?

Trịnh Dật Hàn không vì nghi vấn của mình mà coi bỏ mặt nạ, đối xử với Tinh Nhi cực kì lễ độ.

Những ngày tháng tiếp theo đó, Trịnh Dật Hàn ngày càng cảm thấy Trịnh Ngọc Bình rất khác biệt so với vẻ bề ngoài. Chính là... hán chưa từng thấy Trịnh Ngọc Bình khóc.

Khi thấy chú mèo bị chết của bà đầu bếp, Trịnh Ngọc Bình nở nụ cười an ủi bà, nhưng điều đáng sợ là hán cảm xác con mèo không tí sợ hãi. Hay lúc tận mắt chứng kiến các sát thủ trong tổ chức giết người, máu chảy đầu rơi ướt đầm sàn nhà, huyết tinh ghê rợn đó không ảnh hưởng tới tâm tình của Trịnh Ngọc Bình.

Nếu Trịnh Dật Hàn là đeo một lớp mặt nạ hoàn mỹ, thì Trịnh Ngọc Bình em trai cùng cha khác mẹ của hán bản chất đáng sợ đã thấm sâu tận tâm can. Trịnh Ngọc Bình chỉ làm những thứ mình thích, ngay cả mẹ hán Tinh Nhi luôn dụ dỗ, khuyến khích, Trịnh Ngọc Bình cũng không hứng thú đi lấy lòng Trịnh Tông Kỳ, điều đó càng làm cho Trịnh Dật Hàn thêm thương thức.

Trịnh Ngọc Bình bản chất vừa giống lại vừa không giống hán Trịnh Dật Hàn, nhưng không thể không công nhận, hán thật sự rất vừa ý người em trai này. Giống như thần giao cách cảm của anh em song sinh trong truyền thuyết. Nhận ra ý nghĩ của mình thật buồn cười, Trịnh Dật Hàn lắc đầu bắt đầu đi, quả nhiên mắt của lão già không sai tí nào, Trịnh Ngọc Bình tư chất có vẻ hơn hán một bậc, dù tuổi còn nhỏ nên không rõ ràng tính cách, nhưng Trịnh Dật Hàn vẫn có thể nhận ra.

"Tại sao mèo Mimi chết chúng ta phải khóc? Bà đừng buồn, vì nó cuối cùng cũng trở về bên chúa."

Trịnh Ngọc Bình không hề tôn sùng đạo thiên chúa giáo, nhưng đều đặn tên nhóc đó đều tới nhà thờ hàng tuần cùng Trịnh Dật Hàn.

"Anh hai!"

"Hum?"

"Vẻ mặt của anh thật khiến người ta khó chịu, giả tạo quá, cứ như ma ma vậy." Trịnh Ngọc Bình bĩu môi.

"Thế sao? Ý em là ma ma nào?" Trịnh Dật Hàn không chút kinh ngạc vì bị lộ tẩy càng thêm tò mò hỏi.

"Cả hai, mẹ em- Tinh Nhi hay Trịnh phu nhân. Luôn tỏ ra quan tâm nhưng thực chất chỉ muốn lợi dụng." Trịnh Ngọc Bình chớp mắt long lanh cực kì

thông tuệ, giống như không có thứ gì có thể đánh lừa được ánh mắt của hắn. Trịnh Ngọc Bình lại ngược nhìn anh trai đầy hứng khởi "Nhưng anh hai ngược lại, dù bề ngoài có chút giả dối nhưng em vẫn rất thích anh, chúng ta đều đồng dạng một suy nghĩ mà phải không?"

"Nhóc cũng nghĩ vậy sao?"

"Thề trước mặt chúa, lời em nói hoàn toàn là thật nha." Trịnh Ngọc Bình gờ tay nhỏ nhắn lên nghiêm túc, lại liếc mắt cực kì ngây thơ nhìn Trịnh Dật Hàn "Vậy em sẽ nói cho anh hai một bí mật, bí mật của riêng em, và từ bây giờ là bí mật của chúng ta."

Trịnh Dật Hàn thoáng sững sờ khi nghe những lời Trịnh Ngọc Bình vừa nói, độ tuổi này, quá... độc ác đi!

Hắn khẽ nhếch môi, nhưng mà... Trịnh Dật Hàn hắn thích!

Mọi người không ai biết gì về mẫu đối thoại của anh em nhà Trịnh, chỉ là... sau ngày hôm đó, sóng gió trong tổ chức sát thủ S của gia tộc nhà họ Trịnh ập tràn đến.

Tinh Nhi- tiểu tam của Trịnh Kỳ Tông thông đồng với Dược gia cướp đoạt tài sản của Trịnh gia và ngấm ngầm ám toán đầu tâu đoạt tổ chức S. Nhưng nhờ có Trịnh Dật Hàn- con trai trưởng của Trịnh Kỳ Tông dường như biết trước được kế hoạch, dễ dàng thu tóm và huyết tẩy Dược gia cùng gia đình hồ ly tinh Tinh Nhi kia, duy chỉ có Trịnh Ngọc Bình là không hề động đến. Trịnh Dật Hàn được hưởng quyền thừa kế và làm bang chủ tổ chức sát thủ S, Trịnh Ngọc Bình như chưa từng biết chuyện gì xảy ra, ung dung sống trong nhà Trịnh gia và hỗ trợ anh trai.

Mọi người ai cũng cảm thấy kì quặc, nhưng cũng không dám lên tiếng. Nếu Trịnh Dật Hàn là ác ma, Trịnh Ngọc Bình là đại ác ma, nếu không có chênh lệch tuổi tác thì anh em Trịnh gia chính là song sinh ác ma buru hân đáng sợ đội lột cừu non.

Bí mật... chỉ có mình Trịnh Ngọc Bình cùng Trịnh Dật Hàn biết.

Trịnh Ngọc Bình gờ tay ra, những giọt nước buốt giá rơi lan tăn xuống mặt đất. Hắn khẽ mỉm cười, phải rồi, ngày hôm đó, bầu trời cũng nổi cơn mưa.

Một cơn mưa tràn ngập huyết tinh.

Lúc đó, mẹ Trịnh Ngọc Bình đã thống khổ cầu xin hắn cứu giúp "Tiểu Bình, làm ơn cứu mẹ..."

"Mẹ làm sao vậy? Nhìn mẹ trông thật tệ quá." Trịnh Ngọc Bình gương mặt khá ái lộ về cực kì quan tâm.

"Á..." xoẹt xoẹt. Bên cạnh họ màn chém giết vẫn chưa hề chấm dứt, Tinh Nhi run run không còn tí sức lực trơ mắt nhìn người mình yêu bị chết "Dược Nhân..."

"A, chú trông cũng thực xấu, rõ ràng con đã chọn một người thích hợp cho mẹ mà, tại sao lại xấu như vậy?" Trịnh Ngọc Bình cầm cái đầu của Dược Nhân đang mở to hai mắt cực kì dị.

"Chọn?" Tinh Nhi sững sờ.

"Phải nha, con đã sắp đặt cuộc hẹn cho chú Nhân và mẹ ôn hòa, ngay cả dược cũng cấp trong thuốc để cho mẹ thoải mái." Trịnh Ngọc Bình hơi mắt chớp chớp ngây ngô.

Tinh Nhi cứng đờ, ngày hôm đó, ngày cô nổi dục vọng cùng Dược Nhân làm tình một chỗ là do... Trịnh Ngọc Bình sắp đặt.

Vậy... tất cả những chuyện này...

"Mẹ biết không? Con rất không thích làm người thừa kế, con rất muốn tự do hưởng thụ cuộc sống của mình, và tìm được người thật sự yêu thích, giống như anh hai vậy." Trịnh Ngọc Bình nghịch thò bông trong tay, lại ôm ôm triu mến, khung cảnh đó hoàn toàn trái ngược với cảnh huyết tinh này.

"Người! Đồ yêu quái... ma quỷ..." Trịnh Nhi biết đời mình coi như xong, chỉ là, bây giờ cô vừa oán hận vừa hoảng sợ trước đứa con mình sinh ra.

"Tao rửa mày... sẽ chìm vào tình yêu đau khổ nhất, chỉ có thể đứng nhìn từ xa rồi chết bằng cách đau đớn nhất!" Tinh Nhi gào lên mắt đỏ ngầu nhìn đứa trẻ kia, chỉ hận không thể cào xé nát nó.

"Hum? Nếu có thật, con cũng không ngại đâu. Vì con sinh ra không biết đau khổ là gì." Trịnh Ngọc Bình mỉm cười.

Nếu có người có thể khiến Trịnh Ngọc Bình điên cuồng vì tình dược, hắn cảm thấy nghi ngờ người đó liệu có tồn tại trên đời này không?

Chương 51: 50: Thử Vai

Lộ Lộ hôm nay phải xin nghỉ học, vì Mỹ Lan nói về buổi thử vai bộ phim 'Yêu tình dự sói tới ăn'. Lộ Lộ được nhà văn ưu ái cho xem trước cả kịch bản, nên lần này cô nhất định phải dành được vai chính.

Phải nói thì nhân vật chính Lộ Lộ rất thích, mạnh mẽ, ma mị, tài giỏi, giáo hoạt thông minh, rất hợp khẩu vị của Lộ Lộ, nếu không thêm vào mấy cảnh nóng bỏng kia thì có mơ cô mới nhường bộ phim lần này cho người khác.

Truyện theo một mô típ cũ, nói về một tiểu mỹ nhân phần nam trang từ nhỏ rồi thay phụ thân nối nghiệp làm thương nhân, nhờ phẩm chất và thiên phú trời ban, nàng nhanh chóng mở rộng tài chính, mang lại gia tài và danh phận cho gia đình nhỏ của mình. Dần dần các vương gia, quan lại quý tộc bắt đầu để mắt tới nàng, âm thầm đánh giá cùng tính kế. Từ đó mọi thứ bắt đầu. Nam chính là Cửu vương gia, Chiến thần gì gì đó uy danh lẫy lừng, ...v ...v được dân chúng tôn sùng đi thương lượng về lương thực, sau buổi trò chuyện liền hứng thú muốn kết nghĩa huynh đệ, tiếp theo n thái tử, n công tử phủ tướng quân,... tới quấy rầy tiểu thương nhân, và những tình huống câu huyết diễn ra.

Cho tới khi tiểu mỹ nhân bị phát hiện là nữ nhân, mọi thứ dường như sụp đổ, nàng bị hoàng đế truy bắt để tử hình vì tội lừa gạt bậc quân vương. Phụ thân, mẫu thân nàng vì bảo vệ nàng, giúp nàng chạy trốn mà mất mạng, nàng chật vật chạy tới bước đường cùng. Trước là vực thẳm, sau là quân lính, nàng cười đầy đau khổ và mĩa mai trước thế gian, nhắm nghiền nhảy xuống vực tự vẫn.

Hoàng tộc chia nhau phần gia tài của nàng, còn những nam chính nam phụ kia thì đã dính phải tình được nên không ngừng tìm kiếm nàng, chỉ mong vào hy vọng mong manh kia.

Nói về nữ chính, nàng sau tai nạn liền ở ẩn trên núi, vô tình giải độc cho Hoàng thái tử quốc gia láng giềng, nàng liền được Hoàng đế phong làm quận chúa, nhận làm nghĩa nữ. Sau đó Cửu vương gia gì đó phát hiện ra nàng còn sống và làm quận chúa, liền đem sinh lễ tới và cầu hôn. Giằng co qua lại một hồi cả hai mới thành thân và sống với nhau hạnh phúc. Đám nam phụ và nam gần chính kia người thì tìm tình yêu mới, người thì cô đơn uống rượu ngắm trăng suốt phần đời còn lại.

Happy ending!

Lộ Lộ sờ cằm, nghĩ đi nghĩ lại thì kịch bản này không tốt lắm, thấy tội cho mấy mỹ nam cô đơn quá, nhưng mà... thấy cũng tội mà thôi cũng kệ.

Dù sao đó cũng chỉ là phim lãng mạn, làm gì ngoài đời có nhiều nam nhân lại đi yêu một cô gái chứ?

Lộ Lộ vờn vai, hai mắt dường như chờ xe hơi đi tới nơi thử vai.

"Cuối cùng em cũng tới rồi." Mỹ Lan thở phào nhẹ nhõm, đúng là làm công việc này quả thực rất mệt, phải chạy đôn chấy đáo khắp nơi, nhưng ít nhất cô cảm thấy thoải mái hơn bao giờ hết. Than vãn, làm nũng bán trai, vùi hấn nấu đồ ăn, đây là mối quan hệ đầu tiên mà cô không phải dùng qua làm chuyện chăn gối, cảm giác... trong sáng này... rất mới lạ. Người đang quen cô tuy không soái ca ngôn tình hay tuấn tú mỹ hơn cao tổng Quan Thượng Phong trước đây, nhưng nét chừng chặc và săn sóc của anh khiến Mỹ Lan rất yêu thích. Có lẽ một ngày nào đó, cô cùng hấn sẽ xây dựng một tổ ấm.

Tất cả đều phải kể đến công của em gái Huyền Trang và Lộ Lộ, vì vậy Mỹ Lan nhất định phải làm thật tốt.

"Chị đã hỏi trước phần diễn thử, chỉ cần em tự ứng biến một là cách xã giao với quý tộc, hai là cách tán tỉnh mỹ nhân hay con gái nhà lành. Nếu chuẩn liền được nhận vai." Mỹ Lan dẫn Lộ Lộ cũng không quên nhắc nhở.

"Ặc... ok." Lộ Lộ miệng cứng nhắc, dù đồ gái nhà lành, đạo diễn này cũng có dụng tâm quá đi.

Lộ Lộ lần thứ hai bước vào phim trường, lần thứ nhất là gặp một đoàn đang đóng phim trong công viên, nên có chút hồi hộp, cô hít thở sâu nhanh chóng bình tĩnh lại.

Mọi người trong phim trường vô cùng huyền ảo, kẻ qua người lại, trang phục, dụng cụ, máy quay, dây điện chằng chịt, Lộ Lộ nhanh chóng được đưa tới phòng trang điểm.

Cạch!

Vừa mở ra bên trong toàn là mỹ nữ, có đáng yêu, có quyến rũ, có cá tính, đủ mọi dạng người, Lộ Lộ day trán, có vẻ tương lai được đóng vai này không khả quan lắm.

"A, đây không phải là thí sinh Love Music bị đá ra khỏi cuộc thi chính thức vì làm trái luật sao?" một vị hồng váy bó sát nữ tử tiến lên, đôi môi đỏ chót cùng mái tóc vàng óng ả cực kì chói mắt.

"Uh, mong được chị giúp đỡ." Lộ Lộ vẻ mặt cực kì tự nhiên đối đáp thỏa mái, về khoản xã giao mặt Lộ Lộ hào dầy.

Cô gái tóc vàng kia không ngờ Lộ Lộ lại không tức giận mà còn cư xử lễ độ không tí nhọc nhằn, nghĩ tới thân phận không thể chọc của Lộ Lộ, cô ta đành hừ lạnh cho qua "Xem như biết thức thời!"

"Tại sao mày lại ở đây?"

Lộ Lộ nhíu mày quay đầu sang, đứng trước cửa là cô diễn viên váy đen xẻ hai bên, kim tuyến lấp lánh ánh lên trên chiếc váy. Điều đó không quan trọng nhưng nữ diễn viên này lại là Mise?

Mise chính là nữ phụ mờ nhạt ngu ngốc thích Quan Thượng Phong cùng Đặng Thần, trước đây lúc bắt nạt Tà Uyên Như Mise đã đắc tội với Lộ Lộ và San San, không hề dè dặt tính kẻ làm bề mặt Tà Uyên Như đã bị Lộ Lộ phá bình ở Hot Sky.

Giờ mới nhớ sau vụ đó tên Quan Thượng Phong đã sa thải Mise, không ngờ cô ta còn có thể đi thử vai nữ chính này. Có lẽ... nàng ta vợ được củ khoai to nào đó.

"Đã lâu không gặp chị Mise, dù biết chị học hành không tốt nhưng văn phong không thuần mỹ tục này... cũng không nên phun ra ở nơi này." Lộ Lộ giữ nụ cười nhẹ nhàng trên môi, nhưng lời nói có bao nhiêu gai nhọn người khác đều nghe được.

"Mày... mày đừng tưởng có pa pa là tổng giám đốc thì thích làm gì thì làm, đạo diễn lần này rất được coi trọng, chính trực, không bị đồng tiền dơ bẩn nhà mày mua chuộc đâu." Mise thẹn quá hóa giận hét to chói tai.

"Cảm ơn chị đã giúp em và mọi người thông suốt, vậy em cũng yên tâm chị không thể dùng đường tắt giống như em rồi."

Mise khuôn mặt cứng ngắc, đảo mắt nhìn đám nữ diễn viên mặt mày đen xì kia, cứng họng xấu hổ đành hừ lạnh tìm một góc yên vị.

Phur phur, đám các người nghe rõ đó, ta sẽ dùng thực lực chân chính của mình để giành được vai chính. Và nhớ rõ điều này, Phan Lộ Lộ không dễ chọc đâu.

Các nữ diễn viên đều được trang điểm tỉ mỉ thành nam tử cô trang.

Mỹ Lan đứng bên ngoài xem những người đầu tiên diễn thử, cô vừa thờ phào vừa lo lắng, các nữ diễn viên đóng đều không có gì đặc sắc, thoát nhìn quá nhu nhược và yếu điệu giống nữ nhân, như vậy càng tạo cơ hội cho Lộ Lộ. Nhưng mà... Mỹ Lan chưa từng thấy Lộ Lộ đóng phim, liệu có ổn không?

"Số 21, mời cô trình diễn phân đóng vai của mình." một thanh âm điện tử vang lên.

Tìm Mỹ Lan như quặng lại, tới rồi, là số thứ tự của Lộ Lộ.

Đằng sau cánh cửa, một tử y nam tử bước ra, mày sắc cong vút như liễu bay, đôi mắt to tròn sáng quắc tinh tế như ngọc thạch, đôi môi đỏ điểm nhẹ màu đào hồng hồng sắc xuân, ba ngàn sợi tóc búi gọn trên đỉnh đầu, lại tùy ý xả ra tung bay theo gió, cơ thể mảnh mai, yếu ớt nhìn như chỉ cần một làn gió thoảng bay qua cũng có thể cuốn đi nhưng khí chất kiên cường, tự tại, cao ngạo tà khí không ai dám khi dễ được. Gương mặt điểm giống nữ nhân, nhưng nét anh tuấn câu người mị hoặc mà quyến rũ có thể đón ngã trái tim nam nữ tử trước mắt. Cả gian phòng như chìm vào im lặng.

"Tại hạ là thương nhân mà ngài đang tìm gặp, lần đầu gặp Cửu Vương gia và Tam vương gia." Lộ Lộ cúi người hành lễ, nhưng bộ dạng chẳng hề thua kém hay nhỏ bé hơn khí thế của bất kì ai.

"Lương thực? Chắc... thật sự tại hạ không có là bao nhiêu, cho nên... không thể nào quyên góp được. Chỉ là... Cửu vương gia đệ nhất phú thương trong kinh thành chịu chi một ít kinh phí bù đắp thiệt hại?" Lộ Lộ miệng nhếch đường cong giao hoạt, đôi mắt híp như hồ ly vợ được miếng thịt to.

Mỹ Lan cảm thán, diễn quá sâu!

"Bảo bối, nếu nàng theo ta về nhà, ta liền cấp cho nàng một trận dục tiên dục tử bay tới vàng nguyệt."

"Tiểu mỹ nhân, nàng càng chống cự ta càng muốn khi dễ nàng tới chết, nàng phải bồi thường thiệt hại đã cướp lấy cái tâm nhỏ bé của ta."

Mỹ Lan đỏ mặt xấu hổ, sao cùng một lời thoại mà cảm thấy khác biệt thế này?

"Thấy chưa? Tôi đã nói làm ra buổi thử vai này thật tốn kinh phí, Lộ Lộ không còn nghi ngờ chính là nữ chính đã định trong bộ phim này." Lập Như đắc ý nói, mấy biên tập viên dám coi thường lời cô, đúng là làm việc với công ty Xatamy tốt hơn nhiều so với cái công ty nước ngoài này.

"..." biên tập viên cảm lạnh đã thương trầm trọng.

Lộ Lộ hiển nhiên được nhận vai nữ chính trước đôi mắt như oán phụ của Mise. Chưa kịp uống nước đã bị Mỹ Lan lôi kéo "Lộ Lộ, lại có mồi ngon chạy tới chân rồi. Chị thật không biết kiếp trước em đã làm gì mà kiếp này lại may mắn như vậy. Em sắp nhận một vai diễn của bộ phim nước ngoài đó, chỉ cần qua vài vòng chất vấn là ok."

Lộ Lộ đầu óc mơ hồ, cái này có vi diệu quá không?

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: 51: Tuyệt Vọng

"Aaaizzz..." Lộ Lộ vươn vai ngáp dài, nghỉ học một bữa mà cô phải học bù một đồng thể này, bài tập trên trường lần đi học thêm, lại phải tham gia CLB đều đặn.

Lộ Lộ hơi liếc nhìn laptop, quyết định lên internet một tí, chị Mỹ Lan có nói tới bộ phim lần này rất được mong đợi, không phải là phim 'Yêu tình dụ sói tới ăn', đó chỉ là một bộ phim truyền hình nhỏ được trích ra một khoản đầu tư mà thôi, nhưng cũng được quốc gia A đón nhận nồng nhiệt. Bộ phim mà Mỹ Lan nhắc tới chính là... cái gì nhỉ? One-night love? Ừm, dịch nghĩa là Tình một đêm. Khụ khụ, nói vậy thôi chứ bộ phim chiếu rạp này là phim hành động a.

Nội dung cụ thể thì Lộ Lộ không biết rõ, tóm tắt thì nói về một nam chính điệp viên kiêm thám tử nổi tiếng ở Mỹ, lần này là theo dõi và điều về một ổ buôn bán người. 'Vô tình' gặp được một cô gái kia rất nhiều lần trên đường, cô gái này chính là nữ chính- cũng là sát thủ máu lạnh nổi tiếng trên thế giới và vùng đất phương Đông phong phú lịch sử. Nàng được thuê để ám sát nam chính nhưng không thành, sau thì cả hai dần dần nảy sinh tình cảm, nhưng lý trí lấn át tình cảm, nàng quyết định tiêu diệt nam chính để không tiến sâu không lùi được. Sau mới phát hiện rằng nàng chính là nạn nhân của tổ chức buôn bán kia, cả hai cùng đồng tâm hiệp lực truy bắt và tiêu diệt đường dây buôn bán. Đoán cuối chính là nụ hôn cháy bỏng trước tòa nhà cháy rừng rực lửa đỏ, nam nữ chính hẹn ngày tái kiến.

Phim hành động, rất hợp ý cô nha, nhưng tên bộ phim thật sự rất cầu huyết, chắc để thu hút khán giả ý mà.

Bộ phim này gần như toàn bộ đều nói tiếng Anh, may mắn Lộ Lộ đạt tiêu chuẩn đó, thêm vào cô cũng thông thạo tiếng Pháp nên rất thuận lợi trong buổi lựa chọn nữ chính.

Để xem, tên công ty sản xuất bộ phim này là gì nhỉ?... Diz-C? Cái tên chẳng có ý nghĩa gì cả?

Lộ Lộ bĩu môi, cảm thấy không thú vị, lại quay sang chat với nhóm chat CLB Chợ cá và Bạch mã hoàng tử. Chắc, cái tên này chắc rành rồi lắm, online 24/24, trong khi đó Lộ Lộ thể xác lẫn tâm hồn đều bị hành hạ thảm thương.

Lộ Lộ sờ bụng, cảm thấy hơi đói bụng, chắc cô ra cửa hàng tiện lợi mua một chút quà vặt, hít thở không khí cũng không tệ.

Nói là làm, Lộ Lộ lười biếng mang dép vào, không có mặc thêm áo khoác hay thay đồ để đi ra ngoài, dù sao cũng ở gần đây mà.

"Con đi đâu vậy?" mẹ Lộ Lộ từ phòng khách hướng ra phía cửa hỏi.

"Con đi mua đồ một chút, lát sẽ về liền." Lộ Lộ quay đầu nói, mang tiền lẻ đi mua.

Khu nhà giàu đúng toàn xây biệt thự to, nhưng yên ắng khiến Lộ Lộ có chút nổi da gà, có khi đi xe máy hay xe hơi cảm thấy an toàn hơn.

Vụt!

"Ừm." Lộ Lộ khẽ la, bất ngờ có một chiếc khăn tắm đầy thuốc mê chặn miệng cô, Lộ Lộ toàn thân như vô lực không cử động được, nhưng mơ hồ vẫn cảm nhận được có người đưa cô lên xe.

Lộ Lộ bị bắt cóc? Chẳng lẽ là Bạo Lăng Đẳng? Nhưng cảm giác lần này thật không giống, lòng Lộ Lộ thoáng chốc trở nên lo lắng, nhân lúc đám người mặc đồ đen không để ý thì cầm điện thoại phòng thân giấu trên người dùng toàn bộ sức còn lại bấm cầu cứu.

"Con đ* chó, mày dám gọi điện thoại?" một giọng nói đàn ông thô bạo tát vào mặt Lộ Lộ, lấy điện thoại bẻ nát, còn không quên đe dọa Lộ Lộ "Nếu mày không chịu ngoan ngoãn đừng trách tao liên thông mày trên xe luôn đó."

Lộ Lộ sợ hãi ngậm chặt miệng, hai mắt trở nên tối sầm, có lẽ bọn này dùng vải che mắt cô rồi. Làm việc gọn gàng thật. Lộ Lộ trầm tư, cô nhớ chưa từng đắc tội với ai, tại sao?...

Mise?

Không ngoài dự đoán, người thuê đám đàn ông áo đen không ai khác chính là nữ phụ diễn viên Mise. Cô ta đứng trước cửa phòng đang chờ Lộ Lộ tới.

Mise thấy mọi chuyện thành công miệng mỉm, miệng nở nụ cười cay độc "Mày không ngờ có ngày lại bị tao ám toán phải không? Con b**ch chết tiệt! Chính mày đã phá hỏng sự nghiệp của tao, còn dành cả vai diễn mà tao khó lắm mới có cơ hội lấy được. Hôm nay chính là ngày tử của mày, Lộ Lộ, tao sẽ cho mày nếm thử cảm giác địa ngục."

Mise mở cánh cửa phòng ra, bàn tay hơi che chớp mũi gian ác "Tao đã thuê hơn mười tên đàn ông lực lưỡng để cùng mày tận hưởng đêm xuân, trong phòng đều được gắn camera cả. ĐỪNG lo, ta còn hảo tâm chu cấp xuân dược cho mày, đảm bảo mày sẽ lộ ra bộ dạng đảm đang trên phim AV sẽ được đăng khắp nơi trên mạng. Ha ha, lúc đó... mày chắc cũng không chịu nổi mà tự tử nhỉ?"

Lộ Lộ lòng run rẩy, ánh mắt hung tợn nhìn Mise, chết tiệt, cô đã có lòng tốt vì cùng là nữ phụ nên không có so đo, nào ngờ Mise lại tặng cô món quá tuyệt vời như vậy?

"A!" Lộ Lộ bị nuốt trọn xuân dược bình mà Mise cầm, lại còn bị đẩy thô bạo vào phòng tình thú giường lớn mập mờ, ánh đèn hồng hồng khiến Lộ Lộ nhìn rõ những người đàn ông đang tiến lại gần mình.

Thuốc nhanh chóng có tác dụng, cơ thể Lộ Lộ nóng bừng như bị lửa thiêu đốt, khắp nơi ngứa ngáy khó chịu chỉ muốn tìm nam nhân cầu hoan. Lộ Lộ khó chịu thở dốc, vì cúi người mà quần áo bắt đầu không có trật tự xiêu vẹo, đám đàn ông kia nhưng cảm thấy hưng phấn tới toan xé nát y phục trên người Lộ Lộ. Tuy Lộ Lộ đã cố tránh nhưng vẫn mất vài mảnh áo nhỏ.

"Hộc... chết tiệt." Lộ Lộ tuyệt vọng nhìn đám đàn ông mặt mày xấu xí dơ bẩn xốc vấy mình, cảm thấy buồn nôn vô cùng.

Côn thịt đen xanh kinh tởm đã đến cửa huyết, Lộ Lộ cảm thấy vô vọng. Ha ha, quả nhiên là nữ phụ! Nếu là Tà Uyển Như chắc bây giờ cô đã có nam chủ cứu sấm cảnh anh hùng cứu mỹ nhân, nhưng đáng tiếc, số nữ phụ không may mắn như vậy.

Lộ Lộ ánh mắt vô hồn, trần nhà xám xịt... cảm giác thật quen thuộc, chính là bất lực!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: 52: Gọi Em Là Minh Nhạc Y (H)

"Ah...n..." Lộ Lộ hét lớn khàn khàn thanh âm, không có khoái cảm, chỉ có nhức nhối cùng đau đớn.

Đám đàn ông kia cũng bắt đầu nhìn không được kéo quần, không ngờ có ngày bọn họ có thể ăn một miếng thịt ngon như vậy, quả thật trong mơ cũng không dám nghĩ, có lẽ dù có chết hóa ma cũng phong lưu a.

Tên vừa cắm côn thịt vào người Lộ Lộ còn chưa động đã bị một lực mạnh bổ nhào về phía sau. Đôi mắt có chút không tin được nhìn về... phía lửa cơ thể không đầu của mình. Hân... chết rồi sao?

Đám người còn lại chưa kịp phản ứng cổ cũng bèn nhon nét dao mà chảy huyết tinh, đầu cùng cơ thể bị tách ra một lượt.

Lộ Lộ tay cũng dừng lại, ánh mắt mơ hồ nhìn cái bóng đen kia "T... Trịnh Dật Hàn?"

Trịnh Dật Hàn giờ đây gương mặt cực kì điên cuồng phẫn nộ, chợt nghe thanh âm yếu ớt của Lộ Lộ thì chợt bừng tỉnh. Hân ôn nhu an ủi cô "ĐỪNG lo, đã có anh ở đây, em mau thả dao rạch giấy ra."

Lộ Lộ ngoan ngoãn động tay, nếu hân không tới trễ vài giây chỉ sợ cô đã tự kết liễu đời mình. Có lẽ do lời Mise nói, dù trước hay sau nếu trải qua chuyện này cô cũng không chịu nổi mà tự sát, thả rằng... chết ngay bây giờ để không chịu khuất nhục ghê tởm kia.

Hư không lạnh lẽo được một luồng ấm áp bao trùm, Lộ Lộ được Trịnh Dật Hàn bế vào lòng và bao lại bằng áo khoác vest thô ráp của hân.

Lộ Lộ tay vô tình chạm vào bàn tay của Trịnh Dật Hàn, cơ thể bắt đầu phản ứng, Lộ Lộ đỏ mặt cắn chặt bờ môi đến bật máu "Em... em... khó chịu quá... ư..."

Trịnh Dật Hàn nhíu mày, quay sang nhìn thuộc hạ đang tra xét bình xuân dược, người bên kia thoáng tái nhợt, lo lắng nhìn boss "Đây là thuốc xuân dược mới được tinh chế ở quốc gia X cách đây không lâu, vì không có thuốc giải và thuộc tính quá mạnh nên bị cấm buôn bán và sản xuất. Dù có dùng nước lạnh xối hay... dùng đạo cụ cứng vô dụng. Cách duy nhất... chính là cùng người khác giới hoan ái."

Trịnh Dật Hàn đen mặt, cánh tay càng siết chặt cơ thể Lộ Lộ. Đáng chết, nếu hân biết người nào hạ thủ thì đừng hòng sống yên ổn, lúc này hân thật thất trách, đáng lẽ không nên giết toàn bộ đám tạp bản kia, phải từ từ tra tấn bọn chúng rồi tìm ra kẻ chủ mưu.

"Dật... Hàn..." Lộ Lộ nắm chặt vai Trịnh Dật Hàn, cơ thể không ngừng uốn éo, cô lấy lại tia lý trí cuối cùng hỏn hển nói từng chữ "Nước... lạnh..."

"Về nhà." Trịnh Dật Hàn quay sang nói với tài xế, bản thân nhẹ nhàng ôm Lộ Lộ ngồi vào ghế sau.

Xuân dược phát huy tác dụng, Lộ Lộ như xà yêu quần chặt lấy Trịnh Dật Hàn mùi hương nam tính không buông, da thịt ần ần dưới lớp áo va chạm để thoát trần ngứa ngáy. Lộ Lộ chỉ hận không tìm được một nam nhân để thỏa mãn nhục dục tiên tử của mình.

Trịnh Dật Hàn cơ thể cũng bắt đầu cương cứng, nếu không hẳn thật không phải nam nhân. Lộ Lộ lười nhả liếm láp chiếc cổ của hắn, đôi khi còn điểm nơi cần cho sung đỏ. Mùi hương hoa đào đặc trưng của Lộ Lộ tỏa nhân nhát trên sống mũi, Trịnh Dật Hàn không phải là sắc nam, nhưng người mình ôm lại là cô gái đã khiến lòng hắn lay động lần đầu tiên. Áp chế dục vọng của mình, Trịnh Dật Hàn cố trụ tay chân giờ loạn của Lộ Lộ xoa nắn khiến cho cô thoải mái phần nào.

"Ừm..." Lộ Lộ ngửa ngáy khó chịu, cảm giác vẫn không thỏa mãn dục vọng, đôi mắt xuất hiện mong mòng hơi sưng "Dật Hàn... hức... nơi đó thật ngứa."

Bùm! Đại não Trịnh Dật Hàn như bùng nổ, tinh tế thanh âm không ngừng vọng bên tay, hắn đối với Lộ Lộ cũng giống như Trịnh Ngọc Bình đối với cô, là trân trọng cùng ôn nhu bảo vệ, đương nhiên hắn khác với em trai một thứ, hắn không muốn Lộ Lộ bị cướp mất bởi người đàn ông khác, Trịnh Dật Hàn có ham muốn chiếm hữu vô cùng mãnh liệt.

Nụ cười, hình bóng của Lộ Lộ vốn đã in sâu vào tâm trí hắn. Trịnh Dật Hàn không biết đây là thứ mà người khác thường nói là yêu hay không? Chỉ là, trước mắt chỉ cần để cho Lộ Lộ thư thái một chút, hắn sẽ đánh đổi tình bạn tốt đẹp trước đây, để cô ganh ghét, kinh tởm hắn cũng được.

"Boss... đã tới nơi." tài xế đứng trước khoe miệng co giật không tin được, thậm chí, không những cậu chủ nhỏ mà ngay cả boss cũng yêu cùng một cô gái, bây giờ bọn họ đều chưa rõ ràng cảm xúc, nhưng hẳn dám chắc, con đường ái tình sau này của hai người rất thắm. Ài, hắn cũng không tin boss chịu chấp nhận loại tình cảm xài chung nhiều người.

Nhưng mà... ai đoán trước được điều gì?

Trịnh Dật Hàn đẩy mạnh cửa gấp rút đặt Lộ Lộ lên kệ tủ giày, ôm vào lòng, chưa kịp làm gì thì Lộ Lộ đã bò lên đùi hắn, một chân ôm lấy sau lưng, một chân ôm lấy bụng Trịnh Dật Hàn cọ sát.

Vô tình bấp chân Lộ Lộ đụng phải nam căn thô to căng lên trước đứng quần Trịnh Dật Hàn, dục vọng sôi trào cuộn cuộn chạy xuống hạ thể, Trịnh Dật Hàn tâm giật nảy, lôi kéo cơ thể Lộ Lộ đang bám dính lấy hắn đẩy ra.

Nội tâm đang đấu tranh như biến mất không còn một mảnh, trước mắt hắn là cơ thể hoàn mỹ đang phát dục của tiểu mỹ nhân, bộ ngực sữa non mềm chắt khít dưới áo ngực trắng ngà, thân thể mềm mại trắng ngần, mảnh khảnh mà căng mịn, gương mặt yêu mị ửng đỏ xuân dục mà dụ hoặc người.

"Em muốn... Hàn... giúp em..." Lộ Lộ nâng gương mặt xinh đẹp lăm lăm hạt trân châu nước, đôi mắt ỳ khuất cùng dục vọng chiếm đoạt.

"Lộ Lộ..." Trịnh Dật Hàn hôn nhẹ lên cánh môi của Lộ Lộ, lướt tới tai mà phả hơi nóng cần mạnh một cái. Bàn tay nhanh nhẹn chớp mắt lột sạch tất cả quần áo trên người.

"A." Lộ Lộ như hướng theo cánh tay hắn mê luyến va chạm, cơ thể ngửa ngáy thay vào khoái cảm dạt dào.

Trịnh Dật Hàn đưa ngón tay chạm tới cửa huyết đầy ái dịch vì xuân dục, trơn trượt huyết lộ khiến tay hắn thông thuận tiến vào.

"A... Ừm..." Lộ Lộ run run rên rỉ, dần dần thích ứng ngón tay thô ráp của hắn, đôi môi kiều diễm bị trêu ghẹo cánh môi của Trịnh Dật Hàn, lưỡi di động thăm dò miệng ngọt ngào đồng dạng như ngón tay đang thăm dò huyết lộ. Trịnh Dật Hàn điên cuồng quần quít dây dưa đảo xoắn trong khoang miệng của Lộ Lộ, bản thân cũng trúng một ít xuân dục còn vương lại trong tuyến bọt ngọt lịm của Lộ Lộ.

Tay Trịnh Dật Hàn xấu xa va chạm nơi nắn cảm trong tiểu huyết, Lộ Lộ phi thường rên rỉ phát ra nhiều thanh âm xấu hổ. Trịnh Dật Hàn lại đưa vào thêm một ngón tay, cảm nhận được huyết thịt gắt gao bao bọc lấy, trong lòng sung sướng nghĩ tới cảm giác còn thịt sắp đến tê dại.

Trịnh Dật Hàn đôi môi trượt xuống bờ ngực mà mút lấy hoa nhụy, lại nâng cao eo Lộ Lộ lên mà cắn mút. Lộ Lộ khó chịu ôm lấy cổ Trịnh Dật Hàn tuyệt không cho hắn cần loạn nữa, mơ hồ nói "Gọi em... em là Minh Nhạc Y."

"Ừm, Minh Nhạc Y, anh đến đây." Trịnh Dật Hàn toàn thân ôn nhu ôm ấp lấy Lộ Lộ như trân bảo, giống như sợ tùy ý chi cần mạnh một liền tổn thương cô.

"Ngứa quá, Hàn... mau một chút." Lộ Lộ như tiểu yêu tinh không ngừng đòi hỏi, hai chân thuận theo Trịnh Dật Hàn có thể tùy ý sáp nhập.

Đưa côn thịt tới cửa huyết, Trịnh Dật Hàn có chút bối rối, tuy Lộ Lộ không phải lần đầu tiên, nhưng côn thịt cùng tiểu hoa huyết kích thích quá chênh lệch, hắn không muốn làm Lộ Lộ bị thương.

"Dật Hàn..." Lộ Lộ nhộn nhạo động cơ thể, cảm giác bức bách đến phát điên rồi.

Thấy tình hình này, Trịnh Dật Hàn gạt bỏ mọi chuyện, côn thịt ấn cửa huyết từ từ sáp vào.

"Uh... nóng quá." Lộ Lộ nhũ mảy, cảm giác căng to khô nóng hơi đau đớn, nhưng bù lại không còn ngứa ngáy nữa.

Thấy Lộ Lộ dần dần thả lỏng, Trịnh Dật Hàn thúc mạnh côn thịt đẩy vào sâu nhất tận tử cung.

"A." Lộ Lộ kinh sợ phá lệ la hét thất thanh, miệng găm chặt vào vai Trịnh Dật Hàn.

"Đau không?" Trịnh Dật Hàn trán nổi đầy gân xanh, có vẻ nhẫn nhịn vô cùng, nhưng vẫn không quên hỏi thăm Lộ Lộ.

Lộ Lộ lắc đầu thay lời nói, tư thế này khiến cô không còn ngựa nữa. Ân... thật thoải mái.

Thoát khỏi cơ thể, Trịnh Dật Hàn lại tiến vào tiếp tục sáp nhập, ma sát vào nơi mẫn cảm của Lộ Lộ.

"Azz... ưhm..." Lộ Lộ rên rỉ sung sướng, Trịnh Dật Hàn càng gia tăng tốc độ ra vào.

Phách phách phách...

Âm thanh càng lúc càng nhiều, càng nhanh, làm cho người không tìm không phổi cũng phải đỏ mặt thở dốc.

"A... ưh... Đủ rồi! Dừng lại... ngừng... a... Dật..." Lộ Lộ kêu rên, huyết siết chặt co rút vì thích ứng không kịp.

Nói dừng là dừng được sao? Trịnh Dật Hàn không những không dừng lại mà càng tăng thêm độ ra vào, tay nắm chặt lấy hông Lộ Lộ càng mạnh mẽ sáp nhập. Trong cơn sướng khoái điên cuồng Lộ Lộ không chịu nổi càng khiến cơn thịnh nộ sâu vào tiểu huyết đạt đến cao trào, theo Trịnh Dật Hàn mà đưa đẩy.

Mật huyết như xoắn chặt vào cơn thịnh, Trịnh Dật Hàn như mất hồn chịu không nổi cao trào, buông hai tay để cho Lộ Lộ dựa vào tường, dùng toàn lực rút ra đâm vào, ái dịch vung vãi nơi giao hợp.

Trịnh Dật Hàn ngọt ngào, rống điên lên như dã thú, tăng tốc cuối cùng đem mộng đẹp của Lộ Lộ tới cơ thể mình bán tỉnh dịch.

"A... a... a" cả hai cùng hét lên mê loạn, Lộ Lộ dù có xuân dược hỗ trợ nhưng cũng chịu không nổi mà xụi lơ.

Trịnh Dật Hàn giữ nguyên tư thế, hoàn toàn không cho một giọt tinh dịch nào rò rỉ ra, bế Lộ Lộ vào phòng ngủ. Lộ Lộ cảm thấy bụng mình thật trướng, cơn thịnh như mơ hồ nổi cộm từ bên trong nhưng lộ rõ dưới bụng cô.

"Ah..." Trịnh Dật Hàn rút cơn thịnh ra, mật dịch cùng tinh dịch chảy ào ạt ra cửa huyết vô cùng đầm mị, Trịnh Dật Hàn đưa tay đón lấy hỗn dịch nhót nháp, mỉm cười "Em ném thử xem? Nhìn thật mê người."

"Ừm." Lộ Lộ khẽ liếm lấy vị dịch vừa quen thuộc vừa lạ lùng, tanh nồng cùng ngọt tur vị. Trịnh Dật Hàn liếm môi đưa lưỡi cạy răng Lộ Lộ, đảo trộn dịch trong miệng Lộ Lộ cực kì thích thú. Càng hôn càng nghiện, bên dưới hạ thân của hắn lại cương cứng.

"Anh đã giải được giúp em, nhưng anh cũng trúng phải được rồi. Nhạc Y bảo bố giúp anh nhé?" Trịnh Dật Hàn tay xoa nắn ngực sửa đến nghiện, không chờ Lộ Lộ nói liền đưa cô ra trước ngực, dùng cơn thịnh đẩy lên từ sau lưng Lộ Lộ.

"Ah..." Lộ Lộ mềm nhũn dựa vào vai Trịnh Dật Hàn mà chống đỡ, ại bị hắn môi ngậm môi, tay bóp nắn ngực, tiểu huyết bị sáp cơn thịnh chặt khít vận động liên tục.

Cơn thịnh tham lam nhấp chặt vào tiểu huyết lại hưng hăng đâm vào càng ngày càng sâu...

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: 53: Không Yêu Vẫn Nhớ.

Trịnh Ngọc Bình sững sờ, hắn đúng là không tốt khi gắn chip theo dõi vào người anh của mình. Nhưng hắn rất không tin tưởng Trịnh Dật Hàn sẽ không đụng chạm tới Lộ Lộ.

"Anh hai, anh đã phạm vào hiệp ước." Trịnh Ngọc Bình mặt đen bước tới hướng giường, nhìn quần áo tả tơi trên sàn nhà, cộng thêm dịch chất bừa bãi mờ ám, mảy mẩn càng nhúu chặt, không thêm để cho Trịnh Dật Hàn kịp nhận thức mà quăng anh hai mình thành đường cong hoàn mỹ.

Rầm!

"A..." Trịnh Dật Hàn tay xoa trán, mắt chưa kịp chớp thì một quyền của Trịnh Ngọc Bình đang phang ngay xuống mặt.

Bốp!

Trịnh Ngọc Bình giờ phút này đâu còn tỉnh táo, chỉ hận tên trước mắt không phải anh ruột mình để chôn sống xuống đất cùng bọn ăn xác "Anh dám bắt chị Lộ Lộ làm tình chung với anh? Là à nào em không quan tâm, nhưng anh lại đánh chủ ý tới chị ấy!"

"Trịnh Ngọc Bình?" Lộ Lộ vì thanh âm quá lớn cũng bị làm cho tỉnh giấc, thấy một màn trước mắt thì sững sờ "Mọi chuyện không như..." cô bước xuống giường toan chạy tới thì cơ thể dường như không có sức lực, cơn đau nhức tê dại khắp cơ thể mà ngã nhào xuống sàn nhà.

"Lộ Lộ." cả hai lo lắng chạy tới phía cô, nhưng Trịnh Ngọc Bình cực kì chán ghét phát tay Trịnh Dật Hàn ra không cho hắn đụng vào Lộ Lộ.

"..." Trịnh Dật Hàn cảm thấy so với trước đây em trai hắn còn phức tạp hơn nhiều.

Lộ Lộ cơ thể trắng nhợt nhạt, vài vết ửng đỏ cùng vết thương sưng to khiến cho Trịnh Ngọc Bình đau lòng không thôi. Trịnh Ngọc Bình lấy chiếc khăn sạch quấn lấy Lộ Lộ để cô không bị lạnh.

Được sự săn sóc ân cần, dịu dàng như vậy, lòng Lộ Lộ có chút rung động, vô thức dựa vào lòng người con trai mảnh khảnh thoát nhìn yếu đuối, nhưng lại tạo cảm giác an toàn vô cùng.

"Em đừng hiểu lầm Trịnh Dật Hàn, là chị quá sợ ý bị người khác ám toán làm trúng xuân dược, còn hại cho nhốt vào căn phòng cùng mấy tên đàn ông ghê tởm kia. Nếu không phải Trịnh Dật Hàn tới kịp, chỉ sợ chị... đã tự tử rồi." Lộ Lộ càng nói càng cuối đầu, ảo não cùng ám ảnh còn in sâu trong tâm trí cô.

Trịnh Dật Hàn nhớ tới hình ảnh tối hôm qua, gương mặt Lộ Lộ vô hồn cầm dao đặt trước làn da mỏng manh bên phải cổ, dùng sức một chút liền có thể mất mạng.

"Không được." Trịnh Ngọc Bình ôm chặt Lộ Lộ, gương mặt thiên thần lộ tia quyết liệt "Nếu chị mà tự tử em sẽ đem những người chị quen biết chôn cùng."

"Em nói nghe đáng sợ lắm đó." Lộ Lộ run run khoe môi, đặc ân này cô chịu không nổi, rõ ràng Trịnh Ngọc Bình không nằm trong dàn nam chủ Tà Uyên Như sao mà lại biến thái như vậy?

"Ừm, chị đừng sợ, chỉ cần chị không tự tử là được. Nếu thật chuyện như hôm qua xảy ra em cũng không ngại đâu, có gì em sẽ bắt đám người dám cưỡng bức chị từ từ tra tấn." Trịnh Ngọc Bình mỉm cười xinh đẹp, bàn tay trắng nõn xoa xoa đầu Lộ Lộ, lại hơi liếc sang Trịnh Dật Hàn.

Trịnh Dật Hàn thở dài miếng châm điếu thuốc, từ từ tường thuật lại mọi chuyện cho Trịnh Ngọc Bình nghe, không có bỏ sót một câu nào.

"Hừ, bọn chúng chết quá dễ dàng." Trịnh Ngọc Bình bĩu môi.

"Được rồi! Anh đã kêu thuộc hạ thu thập lại xác bọn họ, còn đầu tùy em định đoạt." Trịnh Dật Hàn day trán, uy nghiêm của hắn bị em trai cướp hết trước mặt Lộ Lộ rồi.

"Nha, đem xác đám người đó xuống vực cho chó sói ăn, chị thấy thế nào?" Trịnh Ngọc ngây ngô cười hỏi Lộ Lộ, nhưng nội dung trong câu nói không 'ngây ngô' tí nào.

"Góp phần bảo vệ động vật hoang dã." Lộ Lộ nhún nhún vai tùy ý, tuy phương thức có chút tàn nhẫn, nhưng mà đừng đùa, cô không phải tiểu bạch thuần khiết bao dung độ lượng, cô không có quên chuyện đám người đó đã làm với cô đâu, nghĩ lại giờ thật buồn nôn.

"Hum... Mise..." Lộ Lộ khiêu mi, không phải trong tiểu thuyết rất hay có cảnh 'ăn miếng trả miếng' sao? Mise chơi Lộ Lộ, cô cũng sẽ chơi với cô ta tới cùng.

"Chị mệt quá, muốn ngủ." Lộ Lộ như mèo nhỏ dụi dụi mắt, đêm qua gần như thức trắng cả đêm a. Cô không phải sức lực thần thánh mà vừa XXOO xong sáng mai lại khỏe như trâu, càng nói tới xuân dược làm cho cô thêm đầu nhức. Ai ui...

"Uh, em sẽ bồi chị ngủ." Trịnh Ngọc Bình ôm Lộ Lộ sang một căn phòng khác, để cho Trịnh Dật Hàn này giờ làm nằn ai oán than trời than đất.

"Tiểu Bình, em hát cho chị ngủ nha?"

"..."

"Hôm qua tự nhiên ba mẹ Lộ Lộ gọi điện cho tớ, họ nói Lộ Lộ không có về nhà cả đêm, tới giờ vẫn chưa tung tích." San San đi qua đi lại lo lắng không thôi.

"Đừng lo, không phải trước đây Lộ Lộ cũng mất tích sao? Chắc không có chuyện gì đâu." Huyền Trang miệng nói vậy nhưng đi qua đi lại gắp muốn chết.

Cả đám đã toan đi đồn cảnh sát, nhưng thời gian còn chưa một ngày nên không thể đi được.

Phú Hào hơi khép mắt, qua đêm sao?... Lộ Lộ không phải quá xinh đẹp, chắc sẽ không sao đâu. Không sao mà, đúng không? Phú Hào mỉm môi, cảm giác bản thân vô dụng như vậy, thật khó chịu. Nếu Lộ Lộ gặp nguy hiểm, bọn họ có thể ra tay giúp đỡ và bảo vệ cô, còn hắn...

Suốt ngày hôm nay, Phú Hào mang tâm trạng nặng nề trôi qua, buổi chiều hắn quyết định tới nhà Lộ Lộ, bây giờ hắn chỉ có thể làm nhiều đó.

"Cảm ơn con đã quan tâm tới con gái cô, con thật là một người bạn tốt." mẹ Lộ Lộ mỉm cười nhợt nhạt, dường như tối qua đã thức trắng vì lo lắng.

"Cô đừng nói vậy, con là lớp trưởng mà." Phú Hào mỉm cười lễ độ, trong lòng mù mịt buồn bã, bạn tốt sao?

Cạch!

"Lộ Lộ!" mẹ Lộ Lộ kinh hỷ nhìn Lộ Lộ xuất hiện trước cửa, vui mừng quá mà bật khóc ôm chăm lấy cô.

Lộ Lộ đang bối rối được vòng tay ấm áp của mẹ thì run rẩy, uất ức trong lòng như muốn tuôn ra, cô òa khóc thảm thiết "Hu hu... mẹ... con... xin lỗi... hu hu."

Phú Hào kinh ngạc nhìn Lộ Lộ, thoáng thất thần... lần đầu tiên hắn thấy cô khóc, trong mắt hắn Lộ Lộ là một người năng động, mạnh mẽ, hòa đồng, vui vẻ, chưa từng một lần yếu đuối hay buồn bã. Lòng hắn thật nhói...

"Mẹ sẽ không mắng con đâu, có chuyện gì vậy?" mẹ Lộ Lộ dịu dàng vuốt tóc Lộ Lộ, lại lau đi nước mắt của cô.

"Là..." Lộ Lộ cứng họng, thấp giọng nói "Mẹ đừng lo, chuyện con con ấy mà, con sẽ tự giải quyết."

"Lộ Lộ..." Phan phu nhân thờ dãi, đành từ bỏ, bà cũng không nên xen vào việc tư của con gái, Lộ Lộ không giống như trước đây nữa, con bé đã thay đổi "Được rồi, để mẹ gọi điện báo cho ba con không lo nữa, em ra phòng khách tiếp lớp trưởng lớp con kìa, bạn ấy tới thăm con đó."

"Phú Hào?" Lộ Lộ hơi kinh ngạc, cô không nghĩ mình còn quan hệ với tên này, bất quá cũng chỉ là bạn cùng lớp mà thôi.

"... cậu ôn không?" Phú Hào tự nhiên mọi suy tính đều biến mất, quẩn bách không biết nói gì đành hỏi đại.

"Ồ... Ôn." Lộ Lộ gật đầu, cảm thấy thật kì quái, tên này chỉ tới đây để hỏi câu đó thôi sao?

"Tôi..." Phú Hào ngập ngừng, cuối cùng cũng nói tiếp "Tôi chỉ nói cho Lộ Lộ biết, ừm, tôi không phải vì mắc nợ mới nói thế, chẳng qua là vì tôi muốn. Mãi mãi là bạn tốt... tôi sẽ bảo vệ cô."

"Hơ..." Lộ Lộ thần thờ chưa kịp nói gì thì tên Phú Hào đã xách dép chạy mất tăm. Cô bưng tỉnh, tên Phú Hào chạm dây sao? Lời sến súa vừa rồi phát ra từ miệng hắn sao?

Hắn ta... không phải thích cô đó chứ?

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: 54: Danh Xưng quái Nữ

"Lộ Lộ, bài tập ngày hôm qua đây nè, tớ đã chép lại giùm cậu rồi đó!" San San vẻ mặt đầy trách móc nói "Tớ biết cậu vác thêm cái nghề diễn viên, nhưng vẫn phải đi học đầy đủ chứ? Không sợ thành tích bị giảm sút sao?"

"A, cảm ơn!" Lộ Lộ cười trừ bất đắc dĩ, cô cũng đâu ngờ làm diễn viên lại tốn nhiều thời gian như vậy, nếu chọn thời gian vào dịp hè thì tốt biết mấy.

Những ngày gần đây Lộ Lộ bận đến tối mịt tối mui, hoàn toàn không nhớ tới những kế hoạch trong tương lai.

"Aizz, tùy cậu, nếu bận vậy tớ cũng không làm phiền, tự nhiên muốn đi Hot Sky quá..." San San hoài niệm nhớ tới khoảng thời gian ăn chơi thỏa thích, giờ đây vui đâu vào học hành thật bức bối muốn chết.

Hot Sky... A, nếu San San không nhắc tới nơi đó Lộ Lộ cũng xém quên mất, chuyện quan trọng như vậy mà cô cũng quên. Trả thù Mise nữ phụ!

Lộ Lộ sờ sờ khuyên tai, đôi mắt lóe tia sáng ngoan độc, phần nộ, nổi nhục này cô không thể nào quên được. Sờ như các nam chủ họ sẽ làm điều tương tự với Mise, Lộ Lộ đương nhiên mới không làm loại chuyện đó, cô sẽ khiến Mise sống không bằng chết, dần dần nhấn chìm cô ta vào địa ngục đau đớn. Muốn làm được chuyện này cô cần lập kế hoạch lâu dài, đủ tàn nhẫn đủ độc ác.

Thuận tiện hiện giờ Lộ Lộ và Mise đang cùng diễn chung một bộ phim 'Yêu tình dự sỏi tới ăn', kế hoạch càng có thể trôi chảy hơn.

"Lộ Lộ, có ai từng nói với cậu rằng khi cười trông cậu rất đáng sợ không?" San San run khóc môi nhìn nụ cười quái đản của Lộ Lộ.

"Ha ha, tớ đang nghĩ tới một chuyện rất thú vị, thư giãn đầu óc một chút cũng không tệ." Lộ Lộ sờ khóc môi càng cười vui vẻ hơn.

Buổi chiều ngày hôm đó, Lộ Lộ đã hẹn một người tới quán ăn tối.

Lập Như.

Màn đêm u ám đối nghịch với ánh sáng rực rỡ của thành phố đầy đèn điện, khu đồ ăn vặt trở nên đông đúc người qua lại còn hơn cả ban ngày, khung cảnh vô cùng náo nhiệt. Làn khói nghi ngút cùng mùi thức ăn thơm phức, Lập Như kiểm chế cơn đói bụng tìm tới địa điểm mà Lộ Lộ đã hẹn.

"Ồ đây!"

Lập Như nhận ra thiếu nữ nhỏ bộ dạng cực kì không gọn gàng, đầu tóc như tổ quạ, mắt kính dày cộm như muốn gãy đi mũi, làn da trắng nhợt nhạt dưới áo len màu đen tối tăm, cô thật sự không thể nhìn ra đây chính là tân minh tinh Minh Nhạc Y đang tung hoành trong showbiz.

"Sao cô lại hẹn tôi tới chỗ này, còn với bộ dạng này nữa chứ?" Lập Như bình tĩnh hỏi.

"Ai cha, chỉ là sở thích thôi, đạo diễn Như đừng quá coi trọng tiểu tiết chứ?" Lộ Lộ nháy mắt tỏ vẻ thân thiện với Lập Như.

Lập Như đen mặt, chẳng lẽ Minh Nhạc Y này không biết cô ghét nhất mấy thứ gì liên quan tới dễ thương, đáng yêu sao? Việc Lập Như dị ứng mấy thể loại này trong đoàn ai cũng biết mà.

"Một tiểu thư đài cát lại mời tôi tới nơi xập xệ thế này, xem ra nghệ danh Minh Nhạc Y cũng thiếu thốn tiền bạc nhỉ?"

Lộ Lộ không để ý tới lời châm chọc của Lập Như, ngược lại mọi thứ đều đang diễn ra theo ý muốn của cô. Lộ Lộ cười đáp "Bước ra ngoài tôi chỉ là Phan Lộ Lộ mà thôi, cũng như Nữ hoàng tiểu thuyết Lập Như cô đây, lại trở thành Quái nữ người người khiếp sợ."

Lập Như kinh ngạc khi bí mật của cô lại bị Lộ Lộ phát hiện, cô dần hứng thú với vị tiểu thư này. Đây một cái ghế gần đó bắt đầu ngồi đối diện với Lộ Lộ 'trò chuyện'.

"Hum? Cô là người đầu tiên phát hiện ra chuyện của tôi đó, tôi thật tò mò không biết cô dùng bằng phương thức nào a."

Lộ Lộ nhếch môi, tỏ vẻ tùy ý "Người đứng trên mình có rất nhiều, ai cũng có thể tìm ra bí mật của cô, chỉ là họ không hứng thú." Lộ Lộ lại đảo mắt nhìn Lập Như, ánh mắt lóe sáng "Nhưng tôi lại vô cùng hứng thú với danh 'Quái nữ' này. Người gây biết bao sóng gió trong giới báo chí, truyền thông, đặc biệt là cộng đồng mạng rộng lớn. Quái nữ là một người sẵn tin tức thâm tàng bất lộ, tin tức nói về độ hot thì không ai sánh bằng. Còn có, những ai dám phi báng, chế nhạo cô trên mạng thì người này sẽ cho bọn họ chặt vật không thôi, mọi đời tư đều bị phanh phui trên mạng."

"Cô không sợ tôi sẽ làm thế với cô sao? Phan Lộ Lộ?" Lập Như bình thản hỏi.

"Nếu có dự định hợp tác với Quái nữ thì phải chấp nhận rủi ro chứ?" Lộ Lộ mỉm cười, thấy được đồ ăn đã mang tới lại nói tiếp "Chúng ta cứ hào hào tiếp tục, tôi sẽ nói cho cô dự định của tôi, nếu cô hứng thú chúng ta, hợp tác vui vẻ."

"Được thôi."

...

"Ha ha, giữa nơi thành phố xa lạ này, không ngờ tôi lại tìm được tri kỉ của mình." Lộ Lộ cuối cùng cũng cười thoải mái thật lòng.

"Tôi cũng bất ngờ, không ngờ lại có người có suy nghĩ còn biến thái hơn tôi, Lộ Lộ, cô có tiềm chất máu S trong người đó." Lập Như vỗ vai Lộ Lộ cảm thán.

Lộ Lộ mặt không cảm xúc, nếu cô có máu S thì sao lại bị ngược đãi tới tận bây giờ?

"Biến thái cỡ nào cũng được, bây giờ là lúc nữ phụ ta đây lên sân đánh gục tất cả!" Lộ Lộ nâng cốc bia sáng khoái nói.

"Hi hi, tôi thật tò mò nha, một cô gái cá tính như cô, không biết người yêu đã có chưa?" Lập Như tửu lượng tốt, dù men bia làm cho hồng sắc mặt nhưng vẫn không quên hỏi.

"Hơ... người yêu?" Lộ Lộ nắc lên một cái, đầu óc mơ hồ nghĩ vẩn vơ chuyện gì đó, cô cười chua xót "Người tình một đêm có rất nhiều mà người yêu chẳng thấy đâu cả..."

Lập Như nhìn chằm chằm Lộ Lộ, tay đếm số, nếu nhớ không lầm Lộ Lộ vẫn đang học cấp ba cơ mà, rốt cuộc nhiều là bao nhiêu nhỉ?

"Hức!""*nắc cụt* Lộ Lộ bỗng đập bàn, cười ngây ngô "Ha ha, tôi còn Bạch mã hoàng tử nè." nói xong, Lộ Lộ nằm gục bất tỉnh nhân sự.

"Aizz, cô gái đáng thương!" Lập Như lắc đầu cảm thán, cô cứ tưởng Bạch mã hoàng tử gì đó chỉ là suy nghĩ ảo tưởng mơ mộng của Lộ Lộ mà thôi. Cứ như một bông hoa trắng bị lấm vào bùn đất dơ bẩn của xã hội, người này đúng là cảm hứng sáng tác cho những tác phẩm tương lai của Lập Như a.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: 55: Sinh Nhật?

"Cất, mọi người làm tốt lắm!" Lập Như vui vẻ tặng cho mọi người một cậu khích lệ, đối với người dùng lời khen hơn cả ngàn vàng như tác giả khó tính này khiến mọi người bị thụ sủng nhược kinh.

"Hôm nay đạo diễn hình như tâm trạng khá tốt nhỉ?" một nữ diễn viên phụ lau mồ hôi trên trán nói.

"Vây thì may quá, quay phim với người nổi tiếng như vậy chỉ sợ đắc tội nên làm áp lực muốn chết." nữ diễn viên đóng thế thờ phào.

"Mọi người vất vả rồi." một cô gái chạy việc vặt hướng tới mọi người đưa đồ uống, vẻ mặt cực kì nhiệt tình.

"Người kia hình như là người làm việc bán thời gian mới, nghe nói rất hâm mộ Minh Nhạc Y, cô ta tới đây chỉ để gặp thần tượng của mình." nữ diễn viên phụ nói nhỏ.

"Minh Nhạc Y quả thật như điều gặp gió a, chuyện xấu cũng biến thành chuyện tốt thật khiến người khác phải đỏ mắt." nữ diễn viên đóng thế cảm thán, mặt có chút ửng đỏ "Mà công nhận Minh Nhạc Y hóa trang thành nam thật soái quá đi, làm tôi nghi ngờ giới tính của mình mất rồi."

Nữ diễn viên phụ quay đầu lại nhìn cảnh quay của Minh Nhạc Y, phân cảnh ở hoa lâu, kĩ nữ như hoa bên cạnh, nữ tử phần nam trang kia cánh áo thoát ần thoát hiện lộ làn da trắng nõn như ngọc lan, vừa nhu nhu mềm mại vừa say đắm mị hoặc.

Phụt! *Xịt máu mũi.

Mỹ Lan liếm môi đầy vẻ mê trai "Bộ phim này chắc chắn ăn khách... càng nhìn càng đã mắt... hô hô."

Lộ Lộ "..."

Lộ Lộ bất động thanh sắc nhìn gương mặt không có tiền đồ của Mỹ Lan, từ khi nào nữ phụ giáo hoạt, quyến rũ lại trở nên sắc tâm nam nữ đều ăn thế này?

Lộ Lộ đối với tính cách quái đản của Mỹ Lan cũng đầu hàng, lại quay sang tìm bóng dáng của Mise.

Thật lạ nha, Lộ Lộ còn chưa động tay động tay động chân thì cô ta đã biến mất. Cô đã nhắc Trịnh Ngọc Bình cùng Trịnh Dật Hàn, vậy ai đã động vào kẻ thù của cô nhỉ?

Tuy có chút không cam lòng nhưng đành chịu, Lộ Lộ bắt đầu tập trung củng cố sự nghiệp của mình.

Gần đây đám nam chủ không tìm Lộ Lộ náo loạn, khiến cô yên ổn không ít. Còn về Đặng Thần cùng nhau đóng chung bộ phim, Lộ Lộ luôn tỏ ra thân thiện, đôi lúc nịnh nọt, ca ngợi hần, ngược lại không xa không gần khiến hần không mấy bận tâm. Cuối cùng hiệu ứng nữ phụ cũng không phát huy tác dụng với người này.

Lộ Lộ tự biết bản thân không quá đặc biệt, nên những nợ hoa đào kia cô nhận không nổi, chỉ mong tìm được cho mình người thích hợp rồi đính hôn a, càng để lâu càng không tốt.

"Đạo này thật nhảm chán nha, không có chuyện gì thú vị hết." San San ngáp dài tán gẫu với Lộ Lộ bằng điện thoại.

"Mới gọi cho tớ mà lại chung bộ mặt bánh bao thôi đó, nhàn rồi quá ha?" Lộ Lộ tâm tình quái dị, kì thực sao mọi người xung quanh cô đều bất bình thường thế này?

"Không biết nữa, tớ có cảm giác như khoảng lặng trước bão tố vậy đó, chắc chắn có chuyện gì sắp xảy ra nha."

Lộ Lộ nghiêm túc suy nghĩ, Tà Uyển Như hiện giờ cùng Phú Hào một chỗ thì kịch tình đều biến mất, làm sao sắp tới có thể náo nhiệt được.

"Chẳng hiểu gì hết." Lộ Lộ cuối cùng cũng chịu thua, San San nói chuyện đều không ăn nhập vào câu nào.

"Cậu cố tình giả ngốc hay sao vậy?" San San âm thanh có chút cao hơn.

"Hả? Nói rõ luôn đi."

"Sắp tới không phải sinh nhật cậu sao? Đừng nói là cậu không nhớ nha?"

"..."

Lộ Lộ ngẩn mặt ra, đây là sinh nhật của Lộ Lộ kia chứ có phải của Minh Nhạc Y đâu, sao mà cô nhớ được, chẳng qua... cô cần phải thương lượng với mẹ một chút.

Trong bữa cơm gia đình, Lộ Lộ liền đề cập tới chuyện này.

"Sắp tới sinh nhật của con, con có thể không tổ chức được không?"

Phan phu nhân- Hoàng Bảo Lan kinh ngạc, Phan Lộ Lộ trước đây rất thích náo nhiệt, dù dạo này cô thay đổi rất nhiều nhưng bà không ngờ rằng cô lại muốn từ chối làm tiệc sinh nhật.

"Con thật sự không muốn làm, nếu là về chuyện học thêm hay công việc cũng có thể xin nghỉ một bữa mà?" Phan phu nhân rất đau lòng cho con gái, rõ ràng tiền bạc trong nhà không thiếu tại sao Lộ Lộ cứ làm khổ bản thân.

Lộ Lộ cực kì bất đắc dĩ, chẳng lẽ cô lại nói sinh nhật này là của Phan Lộ Lộ nữ phụ kia, cô làm sao có tâm trạng thoải mái mà tổ chức.

Phan Cảnh Liêm từ đầu tới cuối chưa lên tiếng cuối cùng cũng thở dài khuyên nhủ vợ mình "Đừng làm khó con bé nữa, nó đủ lớn để tự quyết định những việc này mà. Nếu con không muốn tổ chức cũng có thể rủ bạn bè đi đâu đó cũng được, ba sẽ chuyển tiền vào ngân hàng cho con."

"Sao lại không chứ, tiệc sinh nhật lần này nhất định phải tổ chức, năm aau đứa nhỏ vào đại học còn vừa đi làm thì chẳng phải ế sao? Với tính cách của Lộ Lộ thì có bạn trai thật khó khăn, tôi là muốn có cháu bông càng nhanh càng tốt a." Hoàng Bảo Lan vô thức nói ra ý định của mình, Lộ Lộ mém nữa phun cơm đầy bàn.

Phan Cảnh Liêm hết nhìn vẻ mặt kiên quyết của Hoàng Bảo Lan lại nhìn sang Phan Lộ Lộ, ngắm nghĩ đứa nhỏ của mình hiện giờ quá trầm ổn, chín chắn, nhưng tiêu chuẩn bạn gái của nam nhân hiện giờ không phải là yếu đuối, ngây thơ cần được che chở sao? Xem ra Hoàng Bảo Lan nói cũng có lý.

"Ba..."

"Cứ như vậy đi, Lộ Lộ, lần này con chịu khó một chút, con cũng nên nghĩ cho tương lai sau này, tìm bạn trai rồi đính hôn luôn cũng được." thánh chỉ của pa pa ban xuống, Lộ Lộ ngơ ngác chưa tiếp thu nổi.

San San, bạn tốt của cô trù ẻo quá linh nghiệm...

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: 56: Mời Và Không Mời.

"Ha ha, chuyện này sớm muộn cũng tới, nhưng không ngờ ba mẹ cậu sớm định trước như vậy." San San sau khi nghe Lộ Lộ tường thuật lại, cô không khách khí đùa giỡn Lộ Lộ một phen.

"Cậu đừng giỡn nữa, tớ đang buồn bực muốn chết nè. Sự nghiệp còn chưa thành đã đính hôn, tớ còn chưa nổi tiếng cơ mà." Lộ Lộ bĩu môi, uống sạch coca trong ly.

"Đừng buồn, tớ nghĩ chuyện này cũng có mặt tốt. Cậu sau khi đính hôn không phải đám phóng viên không còn mai phục xung quanh, scandal cũng bớt đi hẳn." Huyền Trang thành thực nói, dựa vào kinh nghiệm của Mỹ Lan chị hai thì cô cũng biết ít nhiều.

Lộ Lộ ngắm nghĩ một hồi lâu cũng cảm thấy có lý, cô cũng không nghĩ nhiều cái gọi là tâm đầu ý hợp hay tình yêu sét đánh. Đã sống hơn 30 cái xuân xanh Lộ Lộ còn mơ màng gì tới chuyện yêu đương. Nếu lựa người không phù hợp thì ly hôn, đăng này đính hôn giao ước càng mong manh hơn.

Điều khiến Lộ Lộ băn khoăn là không biết nên mời ai tham dự, ngoài trừ đám bạn San San và Phú Hào.

"Lộ Lộ, cậu có tính mời anh họ tớ không? Anh họ cũng có ý với cậu lắm nha." San San cười mà ám.

"Không, có chết cũng không." Lộ Lộ đen mặt nói.

Sau khi nhiều chuyện xảy ra, quan hệ của Lộ Lộ với các nam chủ ngày càng tệ, đặc biệt là Quan Thượng Phong và Mạc Quân Nguyệt. Đừng nói là tiệc sinh nhật, ngay cả mời tới nhà hay công ty Lộ Lộ cũng không muốn dính dáng tới.

Những kí ức liên quan tới bọn họ không có cái nào tốt đẹp.

Cảm nhận được tâm trạng của Lộ Lộ không ổn, San San cũng không nói nữa.

San San trong lòng thầm than, anh họ ơi, rốt cuộc anh đã gây tội nghiệt gì khiến Lộ Lộ chán ghét như vậy? San San dù muốn giúp cũng đành bó tay.

"Vậy cậu tính mời ai? Cũng không nhất thiết ai mời liền trở thành ứng cử viên cho vị trí tướng công của cậu đâu nha!" Huyền Trang cười gian xảo.

"Nói cũng đúng..." Lộ Lộ suy tư một hồi rồi nói tiếp "Trịnh Ngọc Bình, Trịnh Dật Hàn nè, chắc hai cậu không biết họ đâu, còn có Đặng Hiểu Văn, Bạo Lăng Đăng, Lập Như, Tà Uyển Như,..."

Nói một hồi Lộ Lộ cảm thấy không đúng gì đó, không phải phần lớn đều có đầy đủ các nam chủ sao?

Lộ Lộ tự trấn an bản thân, chỉ là mời dự sinh nhật thôi mà.

Viết ghi nhớ lại trên điện thoại, Lộ Lộ mở nhóm chat kia. Tuy không có nhiều thời gian nhưng Lộ Lộ vẫn online thường xuyên, dù sao điện thoại lúc nào cũng mang bên người Lộ Lộ mà.

Tôi là nữ phụ: Mọi người thứ bảy tuần này rảnh không? Nếu ai gần thành phố B quận 1 thì tới dự sinh nhật của mình, tiện thể gặp mặt nhau luôn.

Sakura450: Aha, ta ở quận 10, sao lại không tới chứ~~^0^

Mỹ ăn liền: Xa quá đi, ra trong nhóm toàn dân thành thị không, bắt quá ta có thể bắt tàu điện đi một chuyến, gửi địa chỉ và email giúp.

Đậu hủ chó ăn: Ta nghèo lắm nha, chỉ tới ăn chực thôi *cười vô tội

Miêu nữ biết yêu: Tính không đi mà thấy ai cũng hăng vậy sao bỏ lỡ được, chơi luôn.

Mỹ ăn liền: Nè nè, đã nói là phải đi đó, đừng có dự tính này nọ cuối cùng chẳng ai tới.

Lộ Lộ ngoài mong đợi, cứ tưởng đám bạn ảo này sẽ viện cớ không đi chứ, cô cũng kì vọng Bạch mã hoàng tử sẽ đi, dù biết tên này đang sống ở nước ngoài. Nhưng cô nghi ngờ quá, tên này có ở nước ngoài thật không hay chỉ bốc phét thôi?

Miêu nữ biết yêu: Nãy giờ nhân vật chính sao không lên tiếng ta? Bạch mã hoàng tử người có đi sinh nhật bạn gái không kìa:-P

Sakura450: Phải a, nhưng hình như Bạch mã hoàng tử ở bên nước ngoài mà, chẳng lẽ thuê máy bay đi sang dự sinh nhật? Ta khinh a""

Bạch mã hoàng tử:...

Mỹ ăn liền: Chắc chắn, nghi ngờ quá!

Lộ Lộ không nhịn được nói đỡ cho Bạch mã hoàng tử.

Tôi là nữ phụ: Đừng có làm khó người khác vậy chứ, không được dịp này thì dịp khác.

Mỹ ăn liền: Phải rồi, người là thấy sắc quên bạn nha.

Lộ Lộ bật cười, mặt còn chưa nhìn thấy thì sắc nổi gợn. Cô cảm thấy tổ chức sinh nhật cũng không phải ý tồi, đương nhiên không muốn làm tới mức như dạ hội hoàng gia, đơn giản một chút là được.

Bạch mã hoàng tử gửi tin nhắn riêng cho bạn.

Lộ Lộ hơi bất ngờ một chút, cũng bật lên xem thử, tim đập loạn...

[Tôi sẽ tới tặng quà sinh nhật]

Không biết là vui mừng hay phấn khích, Lộ Lộ thật muốn gặp mặt hắn. Không biết hắn có nhận ra mình là người của công chúng không, về mặt lúc đó sẽ thế nào. Lộ Lộ cười đến phát ngốc, cảm thấy mình thật trẻ con. Cô đã bao nhiêu tuổi rồi mà còn hoài xuân như vậy.

Lấy trong hộp bàn vài cuốn sách mà Bạch mã hoàng tử đã tặng cô trước đây, mặc dù không ham của nhưng cô rất tò mò không biết hắn sẽ tặng gì vào ngày sinh nhật.

Thật mong đợi...

"Tới đây làm gì?"

"Anh thật quá đáng, người ta tới đây muốn báo tin mà." San San bĩu môi nghịch lọn tóc của mình, cực kì thất vọng nhìn Quan Thượng Phong.

"Báo tin?" Quan Thượng Phong nhú mi, nếu là San San, ngoài chuyện về Lộ Lộ ra thì người em họ của hắn chẳng có giá trị gì.

"Trước tiên em cũng muốn hỏi chuyện này, rốt cuộc anh đã làm chuyện gì có lỗi với Lộ Lộ khiến cô ấy ghét anh vậy hả?" San San cũng không vòng vo, hỏi thẳng vào chủ đề chính. Lộ Lộ là người tùy ý, hòa đồng, nếu cô ấy thật sự có danh sách đen cũng không đếm trên đầu ngón tay.

Quan Thượng Phong hơi khựng lại, vô thức nhớ tới những hồi ức cuồng nhiệt, nóng bỏng kia, lại nhớ tới vẻ mặt tức giận, uất ức của Lộ Lộ hẳn cười chua xót. Trong lòng không muốn tổn thương tới cô nhưng không hiểu sao đối mặt với Lộ Lộ hẳn lại không bình tĩnh được, ngay cả hẳn cũng không hiểu nổi bản thân.

"Thế Lộ Lộ nói ghét anh sao?"

"Không có, nhưng Lộ Lộ kiên quyết không chịu mời anh dự sinh nhật, em có thuyết phục cô ấy cũng không đồng ý." San San miệng há hốc nhìn Quan Thượng Phong, từ trước tới giờ cô chưa từng nhìn thấy gương mặt phiền não của Quan Thượng Phong, đừng nói tới lại vì chuyện tình cảm nam nữ này.

"Vậy sao..." Quan Thượng Phong buồn bã, cũng không muốn đối thoại tiếp với San San, ánh mắt thủy chung nhìn ra cửa sổ suy nghĩ xa xăm.

Khoảng cách giữa hẳn và Lộ Lộ ngày càng xa...

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: 57: Vạn Bất Đặc Dĩ

Ở trong phòng họp của công ty Caret, Mỹ Lan tức giận đến phát run, không thể tin được nhìn những đồng nghiệp của mình "Các người quá đáng vừa thôi, người của tôi không phải là bình cứu hỏa cho các người tùy ý sử dụng, chuyện của nhóm các người sao lại đưa lên đầu của Minh Nhạc Y vậy hả?"

Người quản lý nhóm nhạc K.I.L.L- Mục Nhân nhìn người né tránh nộ của Mỹ Lan một phen, hẳn cũng đâu muốn mọi chuyện trở nên như vậy.

Tháng 6 hằng năm ở công viên nước lớn nhất quốc gia A đều tổ chức buổi biểu diễn âm nhạc lớn thu hút khách du lịch, đây chính là cơ hội lớn cho các ca sĩ trở nên nổi tiếng hơn. Phải khó khăn lắm Mục Nhân hẳn mới thuyết phục được bên kia cùng công ty Caret, nhưng người tính không bằng trời tính, một thành viên trong nhóm nhạc trong quá trình quay video cho ca khúc mới lại bị chấn thương.

Mục Nhân muốn một khách mời đặc biệt không quá nổi tiếng hơn K.I.L.L cũng không quá tầm thường, trên hết phải có thời gian và... luyện tập biểu diễn bằng tốc độ ánh sáng.

Thời gian buổi biểu diễn không còn lâu, vũ đạo, ca khúc, mọi thứ đều đã hoàn thành cả, tự nhiên bị một vết hồng lớn như vậy.

Sau Lễ hội âm nhạc ở thành phố C, Mục Nhân biết người có đầy đủ những yếu tố đó chính là Minh Nhạc Y.

Khoản bồi thường hợp đồng này không hề nhỏ, dù có hạ mình Mục Nhân nhất định phải thuyết phục bằng được Minh Nhạc Y.

"Quyền quyết định chuyện này thuộc về Minh Nhạc Y, cô còn chưa hỏi Minh Nhạc Y thì đã tự quyết định rồi. Chuyện lần này cũng rất quan trọng cho sự nghiệp và uy tín của công ty Caret mà." Mục Nhân lấy lại thể chủ động nói.

"Anh biết vậy chắc cũng hiểu tôi đang nói gì. Rõ ràng buổi biểu diễn tổ chức vào thứ 6 tuần này, chỉ còn 5 ngày nữa là tới rồi, làm sao Minh Nhạc Y có thể chuẩn bị kịp được chứ, đừng nói tới em ấy còn đang đóng phim và làm album mới." Mỹ Lan ánh mắt tóe lửa, bực bội không biết trút vào đâu. Công ty Caret này quá tệ hại đi, trước đây cô làm trợ lý của Quan Thượng Phong thì đâu hề có chuyện này, làm việc ở Xatamy rõ ràng đáng tin cậy hơn nhiều.

Cái này không phải ép bức người khác thì là gì?

"Chuyện này không cần lo đâu, thật ra những người còn lại trong nhóm K.I.L.L đã luyện tập xong, chỉ cần thay đổi một chút để phối hợp với Minh Nhạc Y là được." Mục Nhân không chịu bỏ cuộc, nữ nhân trước mặt thật khó đối phó a.

"Anh nói chuyện đùa, nếu Minh Nhạc Y biểu diễn sơ sài chẳng khác nào tự bôi xấu hình tượng của mình? Anh coi tôi là bình hoa ngu ngốc sao?" Mỹ Lan cười châm chọc, ở bên cạnh Quan Thượng Phong một thời gian nên cô cũng học được nhiều thứ, tên Mục Nhân này tính mùa riu qua mắt thợ sao?

Đề nghị này vô cùng hấp dẫn đối với các tân ca sĩ, nhưng cũng chính là hố chôn thân mà thôi.

Ví như, nhóm nhạc K.I.L.L gặp khó khăn nhưng vẫn cố gắng tận dụng tài năng cho fan, được người người mến mộ. Minh Nhạc Y nếu đồng ý mà không làm tốt ngược lại làm đá kê chân cho đám ca sĩ kia thêm lợi hại trong mắt khán giả.

Mục Nhân bắt gặp ánh mắt sắc bén của Mỹ Lan liền chột dạ, tim đập thình thịch.

Hắn không biết lại có quản lý xinh đẹp như vậy, so với ca sĩ, mình tính càng quyền rũ, mà mị hơn.

"Mỹ Lan tiểu thư, cô còn chưa hỏi qua Minh Nhạc Y. làm sao biết được em ấy làm được hay không? Lần này tôi bắt đắc dĩ lắm mới ra hạ sách này thôi." Mục Nhân thở dài.

Mỹ Lan nhìn đồng tài liệu trên bàn suy xét cẩn thận, thật sự Mỹ Lan không biết. Lộ Lộ luôn làm ra những chuyện khiến người khác kinh ngạc, biết đâu lần này cũng như vậy.

"Được rồi, tôi sẽ gọi điện thử cho Minh Nhạc Y. Nhưng nếu em ấy từ chối thì không còn lý do này nọ gì nữa."

"Thật không? Cảm ơn cô Mỹ Lan." Mục Nhân mừng rỡ nắm lấy tay Mỹ Lan bày tỏ cảm xúc.

Mỹ Lan bất ngờ vội hất tay Mục Nhân ra, trong lòng cực kì quý dị, từ nãy tới giờ cô ra uy như thế tên này vẫn không sợ tí nào sao?

Ở lớp học, Lộ Lộ đang cực kì nghiêm túc nghe giảng thì điện thoại rung lên hiển thị tin nhắn. Cô lén lút mở ra, trong lòng hơi kinh ngạc, chuyện này cũng khá bất ngờ đi, mặc dù có lợi cho Lộ Lộ nhưng cô vẫn không dám đồng ý ngay, phải tính toán xem coi có kịp thời gian không đã.

Dù sao cũng không trùng trùng ngày sinh nhật của cô, mà vẫn chưa ra được ngày thứ 7 để chuẩn bị tổ chức sinh nhật.

Lộ Lộ hồi âm lại cho Mỹ Lan, kêu Mỹ Lan cho cô xem tài liệu của buổi biểu diễn.

"Tiểu Như, cậu xin chữ ký của Đặng Thần giúp tớ được không?" Ngô Á ánh mắt van nài, bám lấy cánh tay của Tà Uyển Như năn nỉ.

"Thật là tớ cũng muốn giúp cậu, nhưng mà bây giờ tớ không làm tạp vụ gần mấy chỗ có hân nên cũng không giúp được." Tà Uyển Như cười khổ, ai nói làm trong showbiz là dễ dàng, cô liền cúng bàn thờ nhà người đó tám đời.

"Vây thôi." Ngô Á buồn bã về bặt lên cuốn tập, sách học của Tà Uyển Như cũng vì Ngô Á về kín cả rồi.

Ngô Á là bạn thân học cùng lớp Ngoại ngữ với Tà Uyển Như, một fan hâm mộ cuồng nhiệt với các nam thần, soái ca. Điều khiến cho Tà Uyển Như phiền lòng chính là Ngô Á lại rung động với Mạc Quân Nguyệt, bác sĩ y tế của trường đại học. Sau chuyện của Lộ Lộ, Tà Uyển Như biết được tên Mạc Quân Nguyệt không những là một kẻ phong lưu tà dục mà còn ác độc, đáng khinh. Tà Uyển Như chỉ muốn tránh hân thật xa, vậy mà Ngô Á lúc nào cũng kéo cô theo đi ngắm tên hồ ly xảo quyệt đó (dùng từ này so sánh giống nữ quá!)

"Tiểu Như, tớ cảm thấy mệt quá, cậu đi chung với tớ tới phòng y tế lấy vài viên thuốc sát nha?" Ngô Á híp híp mắt lộ vẻ sắc nữ.

"..." Tà Uyển Như vừa nghĩ tới Ngô Á liền nhắc ngay. Cô chẳng biết nên khuyên nhủ người bạn này thế nào nữa. Rõ ràng trong trường tên này quan hệ mờ ám với rất nhiều nữ sinh cơ mà, sao Ngô Á lại muốn dính tới loại người bại hoại này chứ?

Chuyện xin chữ kí Tà Uyển Như đã từ chối, cũng không muốn từ chối lần nữa. Ngô Á là cô gái tự tin và chủ động, nếu để cô bạn này ở một mình với Mạc Quân Nguyệt không biết chuyện gì xảy ra nữa.

"Được rồi, chỉ đi lấy thuốc thôi đó." Tà Uyển Như thở dài, cô cũng không thể ngăn cản tình cảm của người khác, khuyên nhủ cũng chỉ ở một giới hạn nhất định mà thôi. Chính Lộ Lộ đã nói điều đó với cô, nếu quá nhiệt tình chỉ khiến người khác nghi ngờ và suy nghĩ ngược lại bản thân có tà tâm.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: 58: Lòng Một Mảnh Rối Bời.

Tà Uyển Như cùng Ngô Á đi tới phòng y tế, đứng từ xa thấy được một nữ nhân đang tức tối bước ra khỏi cửa.

Cả hai quay đầu nhìn nhau, chuyện lạ xảy ra a.

Đặc sản của trường chính là phòng y tế thần thánh này, là cấm địa của nam nhân ngoại trừ Mạc Quân Nguyệt, là thiên đường của nữ sinh (thiên đường của một thành phần nhỏ thôi). Nữ nhân đi ra khỏi căn phòng này không phải là ứng đồ si mê thì là vận vẹo vì đau eo. Nhưng chuyện có người tức tối, Tà Uyển Như và Ngô Á thật sự được mở mang tầm mắt.

"Tớ cảm thấy có gì đó không ổn, hay là đừng vào?" Tà Uyển Như nhát gan nói.

"Sao lại không chứ, lâu lâu mới có chuyện quái dị như vậy." Ngô Á hô hô cười đều.

Ngô Á chạy tới chính trang y phục, liền mở cửa phòng y tế.

Nam nhân tuấn mỹ ngồi bên cạnh cửa sổ, màu trắng tinh khiết của áo khoác khiến cho hấn càng thêm chói lóa, thanh nhã. Người khác nhìn vào chắc hẳn sẽ tưởng nam nhân trước mắt là một người dịu dàng, ân cần, trong lòng Tà Uyển Như thầm phi nhỏ.

"Có chuyện gì nữa đây?" Mạc Quân Nguyệt day day trán, vẻ mặt khó chuyện hỏi.

Tà Uyển Như lần Ngộ Ái đơ mặt, vụ này thật sự mới a.

Trước giờ Mạc Quân Nguyệt luôn đối xử nhiệt tình với nữ giới, bất kể là xấu hay đẹp. Thái độ thờ ơ này thật khiến người khác nghi ngờ.

"Em... em muốn lấy vài viên thuốc sắt a." Ngộ Ái hoàn hồn, lúng túng đáp lại.

"Uh, ở tù kia, tự lấy đi." Mạc Quân Nguyệt phát phát tay vô cùng tùy ý, mắt lại tiếp tục dán vào điện thoại.

Tà Uyển Như khiêu mi nhìn Mạc Quân Nguyệt, không hiểu sao lại nghĩ tới Lộ Lộ, vội vàng lắc đầu.

Không thể nào, làm sao một nam nhân như thế có thể thay đổi vì người khác chứ?

"Tà Uyển Như." Mạc Quân Nguyệt bất ngờ gọi tên cô.

Tà Uyển Như giật mình "Dạ?"

"Cô... có được Lộ Lộ mời tham dự sinh nhật không?" vẻ mặt Mạc Quân Nguyệt có chút đắn đo, cuối cùng cũng buột miệng hỏi.

Tà Uyển Như mém sắc nước miếng, lí do Mạc Quân Nguyệt trở thành thế này là vì vụ đó sao?

Ngộ Ái đảo mắt sang Tà Uyển Như, trong lòng rối bời vô cùng. Lộ Lộ mà Mạc Quân Nguyệt nhắc tới là ai? Tà Uyển Như biết người đó sao?

"Có...?" Tà Uyển Như khó hiểu nhìn Mạc Quân Nguyệt, nam nhân này...

Mạc Quân Nguyệt khẽ siết chặt tay, đôi mắt mơ hồ buồn bực, hẳn biết Lộ Lộ làm chuyện này là việc hiển nhiên, cô ghét hẳn như vậy mà. Nhưng trong lòng hẳn vẫn phảng phất một mảng khó chịu.

Chẳng lẽ Mạc Quân Nguyệt đã thật sự làm sai rồi? Khiến cho Lộ Lộ chán ghét, người mà hấn luôn yêu...

Hả?

Hấn vừa suy nghĩ điều kì quái gì vậy?

Yêu sao? Nữ nhân đối với Mạc Quân Nguyệt chỉ là công cụ tiết dục, những chuyện yêu đương nam nữ chỉ là điều phiền toái, nhảm nhí.

Tà Uyển Như cùng Ngộ Ái để lại không gian cho Mạc Quân Nguyệt, dù sao hấn ta cũng coi hai cô như không khí.

Tà Uyển Như quay đầu nhìn Mạc Quân Nguyệt một lần nữa, cảm giác hấn thật đáng thương. Người đời luôn coi hấn là tay chơi, một kẻ phong lưu đào hoa, nhưng khi Mạc Quân Nguyệt đối mặt với ái tình thật sự lại trở nên mù quáng không biết gì cứ như một trang giấy trắng.

Hấn là Tà Uyển Như sẽ không đồng cảm với Mạc Quân Nguyệt nếu cô biết được trong chính văn của tiểu thuyết chính Mạc Quân Nguyệt đã lấy cô ra làm đồ chơi, hành hạ quấy nhiễu không ngừng. Bất quá bây giờ mọi thứ đã khác, hấn bị quay cuồng trong cảm xúc của mình, giữa trái tim và lí trí của hấn.

Ái tình là hạnh phúc của cuộc đời một người, cũng là liều thuốc độc mạnh nhất thế gian.

Mạc Quân Nguyệt không muốn nhìn thấy vẻ mặt chán ghét của Lộ Lộ đối xử với hấn, nhưng...

"Khoan đã, Tà Uyển Như..." hấn bật dậy, bộ dạng cực kì lưỡng lự.

"Chuyện gì?" Tà Uyển Như đỏ mặt hỏi, người này tính cách quá bất thường đi!

"Về chuyện sinh nhật... coi như là vì tình cảm thầy trò nên cô hãy giúp tôi đi. Vào ngày sinh nhật của Lộ Lộ mong cô đưa quà của tôi mang đến đưa cho cô ấy, dù cô ấy quảng hay không cũng chẳng sao." Mạc Quân Nguyệt nói xong lại trĩu nặng u sầu, cảm giác này không dễ chịu tí nào.

Hấn là Lộ Lộ cũng sẽ vứt món quà của hấn đi...

"Ặc... em biết rồi." Tà Uyển Như bị mớ thông tin này làm cho đầu óc choáng váng.

Lộ Lộ à, dù trong sự nghiệp hay chuyện tình cảm, em đều khiến người khác kinh ngạc đáng kể a.

Ngộ Ái đứng một bên nghiêng răng, trong lòng ghen tức vô cùng. Chưa từng có một nữ nhân nào được Mạc Quân Nguyệt đối xử khác biệt như vậy. Rốt cuộc con hồ ly Lộ Lộ là ai? Dám đánh chủ ý lên Mạc Quân Nguyệt, còn đùa giỡn tình cảm của người khác, ả ta chắc chắn không phải loại người tốt đẹp

gi.

Gương mặt non nớt, xinh đẹp của Ngô Ái trở nên vắn vẹo, đố kị, hoàn toàn không giống với vẻ nhiệt tình, năng động trước đây.

Một mầm mống tai họa mới lại mọc lên.

Tà Uyên Như cũng không phát hiện thay đổi này của người bạn thân.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Ngoại Truyện 3: Bể Ngạn Hoa.

Trên ngọn đảo hình bán nguyệt, một tòa biệt thự hiện đại, sang trọng sừng sững giữa lớp cây xanh, bên cạnh còn có một hồ bơi lấp lánh ánh mặt trời chiếu sáng.

Một cô bé bước chân trần trước nền cát trắng mịn, cô có thể cảm nhận được gió biển thổi vào, gương mặt lộ sự vui vẻ. Không ngờ nơi này so với thành phố lại đẹp dễ, thanh bình như vậy.

Một mảnh đen tối bất ngờ đập tới mắt cô bé, cô giật mình kinh ngạc, sau đó nhoen cười ha hả.

"Quân Nguyệt, người cứ thích hù dọa ta hoài, ta biết chắc chắn là người mà."

Một tiếng hừ trẻ con tỏ vẻ mất hứng, cô bé cảm nhận được bàn tay lạnh lạnh bỏ ra khỏi tầm mắt của cô.

"Lan U, người thật không thể giả vờ một chút được sao?" cậu bé tầm 4, 5 tuổi dậm chân buồn bực.

"Hừ, ta mới không có vị hôn phu ngu ngốc như người." Lan U lè lưỡi trêu chọc Mạc Quân Nguyệt, hoàn toàn không nhường nhịn một chút nào.

Lan U là cô gái tương lai trở thành phu nhân của Mạc Quân Nguyệt do chính Mạc gia chọn lựa. Mọi người ai ai cũng không ngờ, gia đình Lan U vốn sinh sống ở nước ngoài, gia cảnh cũng không tính là tầm thường, nhưng so sánh với Mạc gia lại cách xa vạn trượng. Nhưng Mạc gia vẫn chấp nhận mối hôn sự này, thậm chí còn cho Lan U trở về quốc gia cùng với Mạc Quân Nguyệt giao hảo tăng thêm tình cảm.

Lan U cũng giống như tên của mình, bông hoa Calla (Lan U) xinh đẹp, lỏng lẻo, đôi mắt xanh lưu ly mỹ lệ hơn cả biển cả, tính cách hồn nhiên, ngọt ngào dễ gần nhưng cũng rất chừng chặc đáng tin cậy. Mạc Quân Nguyệt còn nhỏ tuổi luôn sùng bái cô bé này trong lòng, mặc dù bề ngoài luôn cạnh tranh thắng thua với Lan U nhưng hần luôn coi Lan U là tỷ tỷ thân thiết của mình.

"Lan U người xem, hôm nay ta vừa vẽ một bức tranh và được gia sư khen ngợi đó, ông ta nói tranh của ta sáng tạo hơn người nhiều." Mạc Quân Nguyệt cười kiêu ngạo, nhưng hàm răng lại bị sún mất một cái nên trông vô cùng buồn cười. Lan U run run thân thể nén nhịn cười, quả thật quá mất hình tượng nha!

"Ta biết Quân Nguyệt nhà ta rất tài năng nha, sau này sẽ trở thành một nhà thiết kế tài ba." Lan U nín cười khích lệ, tay xoa xoa mái tóc mềm mại của Mạc Quân Nguyệt. Ừm, cảm giác không tệ tí nào.

Mạc Quân Nguyệt nghe xong đôi mắt lóe sáng, nhưng lại trở nên ảo não, buồn bã nói "Nhưng pa pa nói ta không được vẽ vôi lung tung, tập trung vào việc học hành, sau này phải trở thành bác sĩ, còn phải quản lý công ty nữa."

Ngoài Lan U ra không ai biết Mạc Quân Nguyệt lại có ước mơ này.

"Người a..." Lan U thở dài, cô tuy là một đứa trẻ nhưng cũng được 6, 7 tuổi rồi, trải qua nhiều thứ nên cũng biết nhìn sắc mặt người khác.

Lan U im lặng không nói, ngắm nhìn sóng biển xô ạt vào bờ, bỗng nhiên cô đạm mạc nói "Người biết không, ta chưa từng thích cái tên Lan U này."

"Tại sao?" Mạc Quân Nguyệt không hiểu, cái tên có gì không hay?

"Lan U- tượng trưng cho sắc đẹp lỏng lẻo, nhưng lỏng lẻo đến mấy thì có làm được gì, khi bão táp xuất hiện cũng trở nên tàn lụi mà thôi. Nếu được ta muốn trở thành Huệ Thung hơn." Lan U nhìn bầu trời mỉm cười xa xăm, thoạt nhìn có chút không phù hợp với độ tuổi.

Cuối cùng cô vỗ vai Mạc Quân Nguyệt nói tiếp "Trên đời này có rất nhiều thứ bất đắc dĩ, những chuyện không theo ý muốn của mình. Người chỉ nhớ một điều, không hồ thẹn với lương tâm là được."

Mạc Quân Nguyệt nghe từng chữ một, cái hiểu cái không gật gù đầu.

"Gió biển lạnh lẽo, vào nhà trước rồi tính." Lan Ư' xốc lại tinh thần vui vẻ nói, nắm lấy bàn tay múp múp của ai đó dặt vào nhà.

Mạc Quân Nguyệt rất thích vị hôn thê này của mình, bên cạnh cô hẳn cảm thấy thoải mái, có thể là chính mình, tin tưởng cùng tín nhiệm của hẳn lần đầu tiên đưa cho một nữ nhân xa lạ.

Lan Ư' rất thích hoa cỏ, chỉ cần là thực vật cô đều yêu thích và suốt ngày tán gẫu với Mạc Quân Nguyệt về sở thích này. Mạc Quân Nguyệt đối với chuyện này cảm thấy không sao, pa pa nói nữ nhân thích những ai biết lắng nghe mình, hẳn cũng sẽ kiên nhẫn lắng nghe để cho Lan Ư' vui vẻ.

Không bao lâu, tin dữ tới...

Việc gia đình Lan Ư' gặp tai nạn xe cộ, toàn bộ công ty đều thu gọn vào tay Mạc gia.

Mạc Quân Nguyệt biết chuyện này cũng không có gì lạ, sau này Lan Ư' sẽ là người của Mạc gia, tài sản liền vợ chồng của chung? Mạc Quân Nguyệt quay sang an ủi Lan Ư' đang khóc hết nước mắt.

"Lan Ư', đừng buồn nữa, chuyện đã qua liền cho qua đi."

Lan Ư' mắt sưng húp lên, nước mắt nước mũi tèm lem vô cùng nhếch nhác, quay sang nhìn Mạc Quân Nguyệt càng khóc lớn.

Mạc Quân Nguyệt gãi gãi đầu bối rối, hẳn mới 5 tuổi làm sao biết dỗ dành hôn thê thế nào đây?

Lan Ư' khóc quá nhiều, lúc hết hơi sức cũng thiếp đi ngủ, Mạc Quân Nguyệt thờ dãi kêu người hầu đưa Lan Ư' vào phòng cô, còn hẳn cũng tự vào phòng mình chìm vào mộng đẹp.

Hơi thở dần đều đặn, Mạc Quân Nguyệt ngủ say không biết trời đất. Bỗng nhiên hẳn cảm giác có chút khó thở, hô hấp bị đình chỉ trở nên nặng nề.

Mạc Quân Nguyệt mở choàng mắt, sững sờ nhìn Lan Ư' đang bóp cổ mình.

Biết trước Mạc Quân Nguyệt sẽ tỉnh lại, Lan Ư' càng tăng thêm sức lực siết cổ Mạc Quân Nguyệt.

"Ưm... a... l... Lan... u" Mạc Quân Nguyệt gương mặt đỏ bừng, chân tay quơ loạn muốn đẩy Lan Ư' ra.

Tại sao chứ?

Mong muốn sống sót vô cùng mãnh liệt, Mạc Quân Nguyệt lấy lọ thuốc dưới giường ngủ quăng vào mặt Lan Ư'.

Xèo xèo...

"Aaaaaaaa..." tiếng la hét thất thanh của Lan Ư' đánh thức cả biệt thự, mọi người đều tỉnh giấc chạy đến nơi phát ra âm thanh.

Cạch.

Bảo tiêu cùng người hầu hoảng hốt nhìn Lan Ư' đang ôm mặt mình, bên cạnh là thiếu gia đang gấp rút thở hỗn hển.

"Bắt lấy á tiện nhân kia, cô ta tính ám sát thiếu gia." một người hầu nhanh chóng bình tĩnh quay sang nói với mọi người.

Lan Ư' bị Mạc Quân Nguyệt tạt axit vào mặt mà đau đớn, ánh mắt mờ nhạt nhìn qua cửa sổ. Bị dồn vào bước đường cùng, cô nhảy xuống cửa thoát ra ngoài.

Phòng của Mạc Quân Nguyệt ở lầu hai, Lan Ư' nhảy xuống dù không chết cũng gãy xương.

Rầm.

Tiếng động lớn như vậy khiến cho Mạc Quân Nguyệt thêm thanh tỉnh, từ nhỏ đã được giáo huấn nghiêm khắc nên cậu trở nên lý trí hơn.

"Bắt Lan Ư' lại, chính bản thiếu gia sẽ tra khảo cô ta. Vạn nhất không được đề cô ta chết."

"Tuân lệnh thiếu gia."

...

Lan Ư' mặt bị biến dạng, chân cùng xương sống bị gãy nát, nhưng không có ai đứng tới chữa trị cho cô. Mạc Quân Nguyệt nhìn bộ dạng thê thảm của Lan Ư' thì lòng nhói lên, cũng nhắm mắt không tiến lại, đó là hình phạt cho sự phản bội.

Chỉ là... Mạc Quân Nguyệt hẳn không hiểu?

"Tại sao cô lại làm như vậy?" Mạc Quân Nguyệt bị khổ sở dày vò, chẳng lẽ thời gian qua đối với Lan U' đều là bọt biển sao? Ngay cả một chút tình cảm cũng không có?

"Tại sao?" Lan U' cười lạnh, ho khan phớt ra máu tươi. Đau đớn thể xác hoàn toàn chẳng là gì đối với nỗi đau mất đi người thân của cô.

"Mày đừng tưởng tao không biết ai đã hại chết gia đình tao, Mạc gia đề tiện dùng thủ đoạn dơ bẩn này, bề ngoài thật tốt lắm, bây giờ lại giết từng người từng người một..."

Mạc Quân Nguyệt nghe xong thì tái xanh mặt mày, pa pa?

Thủ đoạn tuyệt tình này của pa pa quá rõ ràng, nhưng Mạc Quân Nguyệt cũng đâu có biết chuyện này, tại sao Lan U' lại giết hân mà không giết pa pa?

Lúc này hân chỉ đơn thuần nghĩ rằng, hân đối xử với Lan U' rất tốt, dù hân có dòng máu của kẻ thù giết cha mẹ cô, cô vẫn sẽ không hận lấy sang hân.

Mạc Quân Nguyệt không còn nghe bất kì lời nào của Lan U' lọt vào tai cả, đôi mắt hân như chảy huyết lệ.

Niềm tin duy nhất bị phản bội, rốt cuộc cô ta cũng chẳng khác những kẻ xung quanh là bao.

Hận thù làm mờ mắt, căm ghét, điên cuồng, giả dối...

"Nữ nhân đều là những món đồ tiết dục ngu ngốc cả."

Lời nói của pa pa xâm chiếm toàn bộ lí trí của hân, nữ nhân... tình cảm... trân trọng... đều không còn ý nghĩa gì với hân.

Mạc Quân Nguyệt bỗng nở nụ cười, một nụ cười lạnh lẽo đến thấu xương, hân tiến lại gần Lan U', từng bước từng bước như âm thanh địa ngục vang vọng.

Lan U' hoảng hốt, người mà cô từng biết không còn xuất hiện nữa.

"Lan U', tôi nghe mọi người thường nói... hôn môi chính là đích thực tình yêu hành động..." Mạc Quân Nguyệt cười cười, bàn tay nhẹ nhàng sờ gò má của Lan U'.

Ừm

Lan U' thất thần, Mạc Quân Nguyệt tự nhiên lại hôn cô?

Mạc Quân Nguyệt cười xấu xa, thô bạo tách môi Lan U' xâm nhập, cắn nát đầu lưỡi cùng bờ môi của Lan U'.

"Ah... a... ừm" Lan U' kinh hoàng, đau đớn kích thích này còn khủng khiếp hơn cơn đau trước đây, sự tuyệt tình lạnh nhạt của Mạc Quân Nguyệt khiến cô run rẩy.

Mạc Quân Nguyệt rời khỏi đôi môi của cô, tơ bạc phăng phất máu tươi dính trên khóe môi của hân. Mạc Quân Nguyệt liếm môi, đôi mắt vô tình cùng ác độc nhìn Lan U'.

Gương mặt non nớt của hân nở nụ cười giả tạo, nhẹ nhàng thanh âm nói với Lan U'.

"Cảm ơn."

Phập!

Máu đỏ tươi bắn vào mặt Mạc Quân Nguyệt, lưỡi dao bén nhọn đâm vào cổ Lan U' cũng ồ ạt máu tươi chảy xuống.

Huyết tinh lan tràn trên mặt đất như hoa bi ngạn nở rộ.

Mạc Quân Nguyệt cảm ơn Lan U', vì cô ta đã làm cho hân tỉnh ngộ.

Sau giấc mộng tuổi thơ đẹp đẽ ngây ngô, hân cuối cùng cũng đã tỉnh giấc.

Hân không còn là quân tử, cũng không thanh khiết như ánh nguyệt trên bầu trời.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: 59: Dự Định.

"Lộ Lộ, học xong cấp 3 cậu tính vào đại học M sao?" Huyền Trang tò mò "Hiện tại không cần học lấy bằng cậu vẫn là ca sĩ nổi tiếng, nếu không cũng có thể tìm được một công việc phù hợp trong công ty của ba cậu. Vậy tại sao phải tốn công vậy?"

Lộ Lộ đang nhâm nhi tô mì cùng hộp sữa bò, miệng nhóp nhép nói "Chỉ là bằng để chứng thôi, chắc tại tớ muốn trải nghiệm thời gian đại học, tích lũy thêm kinh nghiệm cũng không mất mát gì. Mà sau khi rời khỏi trường cậu tính làm gì? Không học tiếp sao?"

Lộ Lộ ngày hôm nay đặc biệt không ăn trưa chung với San San, San San vì có việc phận sự nên Lộ Lộ ngồi ăn với nhóm Huyền Trang. Cô nhận ra, thời gian cô dành cho bạn bè quá ít, mỗi lần ngắm lại những chuyện đã xảy ra, hình như Lộ Lộ... toàn dính tới nam nhân. Bì ải quá, Lộ Lộ đâu phải sắc nữ ta?

"Hi hi, sau khi thi tốt nghiệp xong việc đầu tiên tớ làm chính là kết hôn." Huyền Trang dường như nghĩ tới chuyện gì đó mà mặt mày như nở hoa.

"Khụ..." Lộ Lộ mém bị Huyền Trang làm cho sặc sữa. Kết hôn?

"Người được cậu coi trọng thật xui xẻo nha, phải suy nghĩ cẩn thận chứ! Còn chưa tạo dựng sự nghiệp mà đã vội vàng kết hôn thì không vững bền đâu." Lộ Lộ bỗng giơ chứng bà cô già đi thuyết giáo người trẻ nông nổi.

"Hừ, ai cũng nghĩ như cậu chắc tui đây ế chết quá." Huyền Trang bĩu môi, quay sang ám muội nhìn Phú Hào đằng xa "Nhìn tên lớp trưởng mà noi gương kìa, hần học xong cấp ba là cưới luôn Tà Uyển Như. Hần nói là Tà Uyển Như xuất sắc như vậy thế nào cũng sẽ có rất nhiều người ái mộ, hần phải tranh thủ mà kết hôn với chị ấy, con đường truy thê của Phú Hào thật khó nha."

"..." Lộ Lộ đàn mặt, thế giới xung quanh biến đổi thật khôn lường.

"Đừng gatô chứ Lộ Lộ, cậu cũng không phải tầm thường đâu, biết đâu còn có 3, 4 anh chồng đẹp giai!" Huyền Trang cười gian như hồ ly nhìn Lộ Lộ.

Lộ Lộ dường như bùng tình thứ gì đó, không ngờ chuyện này mà cô cũng quên.

'Pháp luật đặc biệt' trong bộ truyện np này, 18 tuổi nam nữ có thể kết hôn, còn có thể đa phu đa thê, nam×nam, nữ×nữ bất kì mọi loại hình thức gì, à ngoại trừ hôn nhân cận huyết mới cấm đoán, đây chính là một thế giới cực kì thoải mái, dễ dãi a. Mà cũng nhờ việc này nên trong nguyên tác Tà Uyển Như mới có thể bên cạnh nam chủ một cách đàng hoàng.

Nghĩ tới mà Lộ Lộ cảm thấy đồ mờ mờ hơi lạnh, tình yêu xê năm xê bảy thì không nói, nhưng còn vụ cầu hoan thì sao? Mỗi ngày tới lượt người nào thì XXOO người đó hả? Hay đói khát quá nên các chồng (vợ) của mình nện lẫn nhau luôn. Oa, một màn đam mỹ bách hợp rất bỏ con mắt.

Lộ Lộ để trí tưởng tượng bay cao bay xa, nở nụ cười quái dị khiến Huyền Trang rùng mình, hình như có gì đó sai sai ở đây.

"Nhưng nói tới hai người Phú Hào và Tà Uyển Như, họ kết hôn sớm quá... ảnh hưởng tới sự nghiệp là cái chắc." Lộ Lộ thờ dài, không những ảnh hưởng tới hình ảnh Tà Uyển Như trong giới showbiz, còn ảnh hưởng tới kịch tình của truyện nữa.

"Tớ cũng thấy không ổn, vậy cậu thử đi thuyết phục đi." Huyền Trang nhún vai, chuyện này cô không có nghĩa vụ phải quan tâm

Lộ Lộ húp nước mì một hơi, cuối cùng quay đầu nhìn Phú Hào trầm tư. Một Phú Hào nóng vội như vậy, Lộ Lộ cảm thấy rất kì quái.

Sau khi tan học, Lộ Lộ liền tiến tới bàn Phú Hào kêu cùng đi chung tới thăm Tà Uyển Như ở đại học M, thật sự đã lâu rồi Lộ Lộ chưa gặp mặt nữ chủ, bình thường đều là nhắn tin qua điện thoại.

Phú Hào bất ngờ vì Lộ Lộ rủ hần, tim cũng đập loạn, bất đắc dĩ cười khổ. Nếu không phải vì mối tơ rối loạn này hần đã không gặp như vậy muốn cùng Tà Uyển Như kết hôn. Chỉ khi mọi thứ đã đầu vào đó, hần mới dứt khoát buông tay được.

Lộ Lộ à, em đừng khiến tôi bị lung lay nữa!

Phú Hào than thầm trong lòng, nhưng cũng đồng ý với Lộ Lộ cùng tới gặp Tà Uyển Như.

Ngồi trong xe hơi, cả hai đồng dạng không nói một lời nào, bầu không khí cực kì xấu hổ, Lộ Lộ thờ dài "Tôi thật không hiểu nổi cậu, dường như kể từ sau khi quen với Tà Uyển Như cậu đang cố ý né tránh tôi, đây là cách cậu trả ơn sao?"

Lộ Lộ cực kì khó chịu, rõ ràng cô đã mai mối cho nam phụ mờ nhạt như Phú Hào tiếp cận được hào quang nữ chủ đào hoa, tự nhiên bây giờ lại chịu ủy khuất này, làm sao có thể chấp nhận được.

"Tôi..." lời nói như bị nghẹn ở cổ họng, Phú Hào chẳng biết phải trả lời thế nào. Chẳng lẽ nói hần vừa thích Tà Uyển Như vừa thích Lộ Lộ? Hay là nói hần yêu Lộ Lộ nên cố gắng buông tay? Những lời này có chết hần cũng không nói ra, điều này chẳng khác gì chứng minh Phú Hào là một kẻ tồi tệ.

"Tôi nói trước, tôi rất ghét vòng vo hay giấu giếm sau lưng, cậu phải cho tôi một câu trả lời thích đáng. Mơ hồ môi thứ không phải là cách hay." Lộ Lộ quyết đoán nói, linh hồn cô không còn trẻ trung, đương nhiên cũng không ngây ngô đơn thuần như nữ chủ. Chỉ cần nghĩ ngờ một chút về chuyện gì, Lộ Lộ nhất định phải giải quyết từ gốc rễ, tránh dây dưa lâu ngày trở thành hậu họa về sau.

"Ừ." Phú Hào lúng túng không dám nhìn thẳng vào mắt Lộ Lộ, người này hẳn với tới không được. Lộ Lộ xinh đẹp, tài giỏi, gia cảnh giàu có, lại được nhiều nam nhân mến mộ, Phú Hào không muốn vì một chút dao động của mình mà phá vỡ tình cảm bằng hữu tốt đẹp này.

"Lộ Lộ, cậu tới trường đại học M... sẽ ổn chứ?"

Phú Hào hỏi câu đó khiến Lộ Lộ ngẩn ngơ "Có chuyện gì sao?"

"Không, ý tôi là... Mạc Quân Nguyệt có lẽ đang có giờ làm ở trường." Phú Hào đối với Mạc Quân Nguyệt ngoài kinh tởm chính là đổ kỵ, tên này chiếm được chỗ tốt của Lộ Lộ, quá tiện nghi cho hắn.

Lộ Lộ lúc này nghiêng răng, nam chủ cô ghét cay ghét đắng nhất, Lộ Lộ thề không đội trời chung với hắn.

"Hừ, chỉ là tình một đêm thôi, há gì tôi phải lo lắng lên lút trốn tránh hắn ta? Đi!" Lộ Lộ bủi môi, không hề để ý rằng bàn tay của mình đang siết chặt.

"..." Phú Hào trầm nghĩ, đôi khi oán hận mới để lại ấn tượng sâu sắc cho Lộ Lộ a. Một người vô tâm vô phế như cô ấy hẳn phải dùng biện pháp đặc biệt này.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: 60: Chạm Mặt.

"Tới rồi, cậu gọi điện kêu chị Như ra đi." Lộ Lộ quay đầu nhìn Phú Hào.

Phú Hào mở điện thoại ra, dường như đang đọc tin nhắn, hắn nhíu mày nói "Tiểu Như đang có hoạt động CLB, kêu chúng ta chờ ở căn tin."

"Ồ." Lộ Lộ nhàn hạ đáp, cô đối với mục đích tới trường này không quá mặn mà. Tự nhiên San San quá rảnh rồi bắt cô xen vào chuyện người khác.

Lộ Lộ mang dáng vẻ xinh đẹp sắc sảo đi cùng với Phú Hào tuần tú thư sinh chín chắn hiển nhiên thu hút rất nhiều ánh mắt của sinh viên trong trường, có vài người còn nhận ra Lộ Lộ là thần tượng Minh Nhạc Y mới nổi gần đây.

"Người kia không phải là Minh Nhạc Y sao? Không ngờ ngoài đời lại đẹp hơn trên tivi."

"Oa, đúng là trường đại học M thật có tiếng, ngay cả một thần tượng nổi tiếng cũng bị thu hút."

"Người bên cạnh Minh Nhạc Y là ai vậy? Không lẽ là bạn trai?"

"Đừng đoán bừa a, tôi nghe từ một nguồn tin bí mật nói Lộ Lộ quen toàn những nhân vật không tầm thường, ví như Đặng Hiểu Văn chẳng hạn."

"Hừ, cũng chỉ là một bình hoa tầm thường thôi, được chút danh tiếng lại điếu võ giương oai."

Tiếng xì xầm tốt có xấu có, nói là Lộ Lộ không để ý thì không phải, nhưng cô đã thích ứng chuyện này từ khi sự kiện Mỹ Lan nữ phụ làm ra, dù có tệ cỡ nào Lộ Lộ cũng sẽ tiếp nhận cả.

Đương nhiên Phú Hào sẽ không suy nghĩ thông thoáng như Lộ Lộ, hắn lo lắng nhìn cô, hắn cảm thấy tâm hồn nữ sinh rất mỏng manh, gặp chuyện gì vượt quá tầm kiểm soát thì bị đá kích, hoảng sợ, rối loạn mà cắt tay tự tử. Nghĩ đến cảnh tượng này, Phú Hào cảm thấy... ặc, tại sao mình suy nghĩ ngày càng giống phim truyền hình dài tập thể này.

"Rắc rối thật." Lộ Lộ buồn bực nói, không hiểu tại sao cô cứ dính vào mấy chuyện phiền phức này.

Cổ họng có hơi khô rát, Lộ Lộ mua trà đóng chai tùy ý kiếm một chỗ ngồi chờ. Phú Hào thấy thế cũng tiến tới ngồi đối diện cô.

"Cảm giác cứ như người nổi tiếng vậy!" Lộ Lộ cảm thán.

"..." Phú Hào tự nhiên muốn nói, cậu không phải là người nổi tiếng thì là gì?

Từ đằng sau lưng Phú Hào, Lộ Lộ nhận ra một bóng người cực kì quen thuộc, gương mặt cô trở nên khó coi.

"Sao vậy?" Phú Hào cũng nhận ra chuyển biến trên khuôn mặt Lộ Lộ, quay đầu đang nhìn.

Ah... hắn đã quên mất Tà Uyển Như trước đây từng nói, căn tin đối diện còn có phòng y tế. Hắn là Mạc Quân Nguyệt phát hiện ra bọn họ tới trường này.

Phú Hào thằm nghỉ trong bụng, giả vờ đi, đừng có tới đây quây rầy bọn nhưng hiển nhiên mọi chuyện không thỏa lòng mong muốn của Phú Hào, tên Mạc Quân Nguyệt kia không biết xấu hổ đi tới bắt chuyện với Lộ Lộ.

"Lâu rồi không gặp em, Lộ Lộ!" Mạc Quân Nguyệt mỉm cười bắn mị nhãn khắp nơi, những nữ sinh gần đó thấy được không khỏi đỏ mặt cùng si mê.

Nếu tên này không phải Mạc Quân Nguyệt thì Lộ Lộ hẳn cũng ngây ngốc một phen, nhưng hắn đã làm ra loại chuyện bại hoại cỡ nào, còn dám đe dọa cả cô, sao Lộ Lộ có thể động tâm với loại nam nhân này?

"Đúng là lâu rồi không gặp." Lộ Lộ dùng giọng nói chế giễu, quả nhiên tên này vẫn y như cũ, hoàn toàn không thay đổi, cứ mãi là một nam chủ tình trường lên nào gặp nữ nhân là động dục. Dù Lộ Lộ có dùng hết tất cả từ ngữ khó nghe phỉ báng hắn cũng không đủ.

Gương mặt Mạc Quân Nguyệt hơi cứng ngắc, trong lòng bỗng cảm thấy chua xót. Tại sao Quan Thượng Phong cũng dính tới chuyện kia, nhưng Lộ Lộ lại ghét hắn hơn Quan Thượng Phong chứ?

"Làm ơn tránh xa tôi ra một chút, tôi không muốn ngày mai lại có tin đồn thất thiệt dính dáng tới anh đâu." Lộ Lộ liếc mắt nhìn Mạc Quân Nguyệt, cô hiện tại cũng lười đắc tội hay không đắc tội với nam chủ, trực tiếp cự tuyệt là ổn nhất.

Lộ Lộ cũng không tin cái định luật nữ phụ văn tráo đổi tình cảm trong tiểu thuyết đâu.

"Em thật lạnh lùng quá đó Lộ Lộ." Mạc Quân Nguyệt ủy khuất nói, vẻ mặt cực kì đáng thương như vừa bị chồng ruồng bỏ.

Oe...

Lộ Lộ cần xô để nôn.

"Người tránh xa Lộ Lộ ra, cô ấy đã không thích anh đừng làm trò nữa." Phú Hào lúc này cũng lên tiếng, hắn không có gì bằng Mạc Quân Nguyệt, từ ngoại hình tới tài năng, nhưng ít nhất Phú Hào vẫn chưa làm tổn thương Lộ Lộ, hắn sẽ bảo vệ cô.

"Ồ? Cậu là gì của Lộ Lộ? Bạn trai chắc?" Mạc Quân Nguyệt tuy biết Phú Hào đã có Tà Uyên Như, nhưng chỉ cần nhìn qua cũng biết Phú Hào có tình cảm khác với Lộ Lộ. Không biết ai là kẻ đáng ghê tởm hơn?

"Anh nói nhầm gì vậy? Cậu ta là bạn tôi, mà dù sao cũng không cần anh bận tâm." Lộ Lộ nhún mày, tâm tình cực kì tồi tệ. Chỉ cần hít thở chung bầu không khí với Mạc Quân Nguyệt đã là thử thách lớn đối với cô.

Dường như hận thù của Phan Lộ Lộ nguyên tác xen lẫn với ám ức của cô đã tạo một ác cảm lớn với nam chủ Mạc Quân Nguyệt này.

Mạc Quân Nguyệt hơi bất ngờ, Lộ Lộ tự nhiên lại nói giúp cho nam sinh xấu xí này, cô chưa từng đối xử với hắn như vậy.

"Lại là bạn? Xem ra em có thật nhiều bạn, Quan Thượng Phong, Đặng Hiểu Văn, Bạo Lăng Đằng, còn có Đặng Thần nữa. Em thật khiến tôi mở rộng tầm mắt a."

"Ý anh là sao?" Lộ Lộ kìm chế tức giận muốn lật tung bàn, cái giọng điệu đó chẳng khác nào nói cô có rất nhiều 'bạn' tình, Mạc Quân Nguyệt lại cố tình sỉ nhục cô.

'Ách' Mạc Quân Nguyệt sững người, tại sao hắn lại nói như vậy chứ? Không phải nói vậy càng khiến Lộ Lộ ghét hắn hơn sao?

"Thầy Nguyệt, sao thầy lại đứng ngoài này?"

Một nữ sinh tiến tới ôm lấy cánh tay của Mạc Quân Nguyệt, bộ dạng nũng nịu cực kì thân thiết.

Lộ Lộ đang tức giận cũng bùng tỉnh, nhếch môi nhìn Mạc Quân Nguyệt cười lạnh. Quả nhiên thói quen khó dời, tính cách khó bỏ, Mạc Quân Nguyệt cuối cùng vẫn là nam nhân thích đùa giỡn, qua lại mờ ám với nữ nhân khác, ngoài 'xếp hình' thì chẳng còn gì khác.

"Ai nha, đây không phải là Minh Nhạc Y nổi tiếng gần đây sao? Đừng nói là thầy thích thượng những cô gái lăng lợ như cô ta a, mới 18 tuổi đầu mà đã ăn chơi như vậy, thật đáng xấu hổ." Ngô Ái mỉm cười ngây ngô, đôi mắt long lanh xinh đẹp hoàn toàn trái ngược với lời nói cay nghiệt của cô.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: 61: Bình Tĩnh Đối Phó.

Âm lượng của Ngô Ái không nhỏ, hiển nhiên những người xung quanh đều nghe được, mọi người xôn xao bàn tán, cô người còn lấy điện thoại ra chụp hình đăng lên trang mạng. Trong tất cả những tin lá cải, không thứ nào hấp dẫn bằng chuyện tình cảm đời tư của các minh tinh, thần tượng. Lộ Lộ tuy rất giỏi ứng phó nhưng không thể không lo lắng, khó chịu nhìn Ngô Ái.

Ngô Ái bề ngoài khá giống San San, khả ái đáng yêu, tính nghịch hoạt bát nhưng khí chất lại hoàn toàn bất đồng. Nếu Quan Tiết San là đương kim tiểu thư tùy hứng đối xử, Ngô Ái lại cực kì thận trọng bình tĩnh, chưa từng làm mất lòng ai, những người cô không thích cũng không nhanh chóng đắc tội, những người cô thích lại không quá nhiệt tình. Dù Ngô Ái trong tiểu thuyết là bạn thân với Tà Uyển Như nhưng cô ta cũng không quá thật lòng với nữ chủ, chỉ cảm thấy nữ chủ kết bạn rất được.

Cho tới khi gặp Mạc Quân Nguyệt mọi luật lệ của bản thân Ngô Ái đều phá vỡ, Ngô Ái bất chấp hình tượng tiếp cận Mạc Quân Nguyệt, trở nên ganh ghét, đố kỵ với Tà Uyển Như.

... nhưng tại sao cô ta lại ghét Lộ Lộ chứ?

"Tiểu Ái, cậu hiểu lầm rồi, Lộ Lộ không phải người như vậy đâu, là tớ kêu em ấy tới trường mà." Tà Uyển Như tuy hơi ngây thơ nhưng cũng không ngốc, nếu lời nói này của Ngô Ái truyền ra ngoài, không biết chuyện gì sẽ xảy ra với Lộ Lộ nữa.

Mạc Quân Nguyệt đôi mắt âm trầm nhìn cánh tay gắt gao bám lấy cánh tay của mình, lại nhìn sang Lộ Lộ. Lộ Lộ cuối đầu che đi ánh mắt của mình, hắn không biết hiện tại cô ấy đang có cảm xúc gì.

"Hừ, đừng nói là vì Minh Nhạc Y này cho cậu đi cửa sau nên cậu mới bao che cho cô ta đấy." Ngô Ái hừ lạnh về mặt đầy khiêu khích, một người bạn đối nghịch với lời nói của cô, cũng không cần giữ lại làm gì.

"Không có, sao cậu có thể nói vậy chứ?" Tà Uyển Như lúc này không thể giữ được bình tĩnh, Ngô Ái tự nhiên lại treo cho cô tội danh đáng sợ như vậy, sao cô có thể tiếp nhận nổi. Tuy ban đầu có nhờ vào sự đề cử của Quan Thượng Phong, nhưng chính nhờ tài năng và nỗ lực của mình Tà Uyển Như mới dần dần phát triển, tuy không bằng Lộ Lộ nhưng coi như cũng có đang tiếng trong showbiz. Hiện tại nhờ bàn tay vàng của tác giả, Tà Uyển Như đã được hợp đồng chính thức với công ty Xatamy của Quan Thượng Phong.

Lộ Lộ đảo mắt nhìn xung quanh, tay giữ Tà Uyển Như đang tiến tới tính giải thích với Ngô Ái, về mặt cực kì sắc bén. Nữ phụ này quả thật không tầm thường, chỉ mới vài câu đã kích động Tà Uyển Như vốn vô cùng hiền lành. Nếu Tà Uyển Như cùng Lộ Lộ biện minh, có khi càng khiến người khác nghi ngờ.

Lần này dù cứu vớt được tới đâu, Lộ Lộ vẫn bị thua thiệt trước Ngô Ái.

Lộ Lộ thở dài, trầm tư nhìn Ngô Ái, nếu cô chưa biết gì về Ngô Ái thì hẳn là sẽ đầu khẩu vô mồm với Ngô Ái một phen, nhưng con người này đối nghịch lâu không có lợi. Trong nguyên tác, Ngô Ái là một người rất ghét những kẻ giả tạo, tuy cô ta cũng là một trong những người đó, nhưng Ngô Ái không chấp nhận chuyện bị người khác lừa dối. Sau khi biết Tà Uyển Như có quan hệ với Mạc Quân Nguyệt, làm cũng đã làm, Ngô Ái cực kì oán hận Tà Uyển Như, cứ như bị một người tin tưởng phản bội, về sau Ngô Ái trở thành nữ phụ độc ác khiến cho tiểu thuyết đạt tới cao trào. Mà dường như tác giả cũng rất ưu ái nữ phụ này, nguyên nhân là vì nhờ có cô ta quan hệ giữa nữ chủ nam chủ trở nên gần bó mặn nồng đến buồn nôn. Sau vài chục chương tiếp Ngô Ái tìm lại người thân giàu có trở thành đương kim tiểu thư chói lóa hơn cả Lộ Lộ tiếp tục đầu đá oanh liệt với nữ chủ, cuối cùng tới khi chết cô ta cũng phải kéo nam phụ chôn chung mới thôi. Nghĩ tới thôi mà Lộ Lộ lạnh cả sống lưng.

"Tôi không biết chị nghe nhầm từ người nào, cũng không rảnh nhìn tâm trạng chị coi bỏ khúc mắc." Lộ Lộ quần đường vòng lộn tóc, nhìn Ngô Ái cực kì tự nhiên "Như chị nói, tôi đã 18 tuổi, vài ngày sau cũng đã 19 tuổi, đủ để kết hôn cưới chồng. Con gái ai lại không thích mỹ nam, soái ca, trừ khi chị có sở thích đặc biệt hay có ác cảm với tôi nên mới nói xiên xỏ như vậy."

Ngô Ái ngẩn mặt ra, cô không ngờ Lộ Lộ không phản bác mà còn tiếp nhận danh tiếng xấu xa này chỉ bản thân, đối đáp cực kì lưu loát.

"Hừ, cô đúng là giỏi lấp liếm nhì? Nhưng dù có thế nào cũng không giấu nổi chuyện mờ ám do cô gây ra. Trèo cao bám chân tổng giám đốc Xatamy không được cô liền quyến rũ thầy giáo của chúng tôi, tính làm nhiễm bẩn cả cái trường này sao?" Ngô Ái không chịu thua giận tới ác cho Lộ Lộ.

Lộ Lộ muốn cười ngả nghiêng, ánh mắt chế giễu nhìn Mạc Quân Nguyệt. Phải không?

Nếu không có Ngô Ái nhắc tới, Lộ Lộ đã quên mất sự tồn tại của người này.

"Người nào thông minh cũng đủ biết, ai mới là người làm ô uế cái trường học này, một thần tượng nhỏ nhoi như tôi làm gì có sức ảnh hưởng lớn như vậy, chị à, tôi thật khâm phục trí tưởng tượng cùng lời nói dối hùng hồn của chị biết bao." Lộ Lộ cho Mạc Quân Nguyệt một cái ánh mắt đầy tế nhị. Mọi người cũng theo đó nhìn Mạc Quân Nguyệt, sinh viên trong trường đại học này ai không biết hằng ngày Mạc Quân Nguyệt đã làm loại chuyện gì chứ, các người chức trên mặc dù cũng biết nhưng không dám lên tiếng, người có thân phận vô thường như vậy, ai đắc tội nổi chứ?

"Mây..." Ngô Ái nghiêng răng phần nộ nhìn Lộ Lộ, cô ta dám chê bai nam nhân trong lòng Ngô Ái, dù can trọng tới cỡ nào cô cũng không nhịn được.

"Đủ rồi."

Mọi người nhìn chủ nhân của lời nói kia là Mạc Quân Nguyệt, dường như tâm trạng của hắn không được tốt, bất kỳ lúc nào cũng có thể bùng cháy. Một hồ ly đào hoa phong lưu như Mạc Quân Nguyệt, tự nhiên bây giờ cũng lười nói chuyện, mắt lờm sang những kẻ khác đang xem kịch vui lạnh giọng nói "Xem đủ rồi thì rút hết đi, không thấy chuông báo vào lớp sao?"

Mọi người lao nhao trốn đi, trong lòng tắc lưỡi, chuông báo cái beep, bọn họ có nghe gì đâu, lí do thật oanh liệt tới cỡ nào.

"Còn cô..." Mạc Quân Nguyệt khó chịu nhìn Ngô Ái, chán ghét hất tay cô ra "Chuyện này không cần cô quản, về sau đừng đến gần chúng tôi nữa."

Ngô Ái vô cùng không cam lòng, Mạc Quân Nguyệt nói 'chúng tôi' là có ý gì? Từ khi nào hắn và Lộ Lộ đã gắn ghép thành một? Tại sao lại lạnh nhạt với cô như vậy? Mạc Quân Nguyệt chưa từng từ chối nữ nhân nào cơ mà.

Nhìn những bóng đen dần biến mất, tâm trí Ngô Ái một mảng u tối, đồ kỵ dần ăn sâu trong da thịt cô.

Minh Nhạc Y, tương lai cô đừng hồng hồng sống yên ổn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Tình Cảm Tựa Phù Du.

Bước đi vài bước, Lộ Lộ dừng lại nghi ngờ "Rốt cuộc anh có ý đồ gì đây?"

Mạc Quân Nguyệt, từ khi nào lại là một kẻ thích xen vào chuyện người khác? Ngay cả khi trong nguyên tác, đối với Tà Uyển Như hắn cũng chỉ dừng dừng như kẻ ngoài cuộc, từ xa nhìn Tà Uyển Như đối chọi với mọi thứ. Rốt cuộc thế giới này đã thay đổi tới mức nào?

Mạc Quân Nguyệt nhìn ánh mắt nghi ngờ cùng thận trọng của Lộ Lộ, không hiểu sao trong lòng có một mảng chua xót. Hắn biết bản thân không thể tự lừa dối mình, hắn đã thay đổi. Loại cảm xúc này, từ trước đến giờ vẫn chưa từng có, tâm tình nhân hạ bình thần trước mọi chuyện nay lại bị xáo trộn bởi Lộ Lộ.

Hắn... là đã thích người con gái này rồi?

Bề ngoài, nhan sắc, tài năng, địa vị...? Mạc Quân Nguyệt hắn chỉ cần nhắm mắt cũng tìm ra một khối người hơn hắn cả Lộ Lộ trong thế gian này.

Hắn những kẻ kia cũng bị Lộ Lộ thu hút, nếu hắn cứ coi trọng thể diện mà tiếp tục hành xử như bây giờ, sau này hắn sẽ không còn cơ hội nữa.

Mạc Quân Nguyệt hít sâu nhìn Lộ Lộ cực kì nghiêm túc "Anh thích em, Lộ Lộ. Hiện tại anh rất muốn theo đuổi em."

Tà Uyển Như cùng Phú Hào đứng kế bên mém nữa ngã ngửa, vẻ mặt cực kì khó tin, tên này hôm nay uống nhầm thuốc sao?

"Anh bị động kinh hả? Hay là nhìn thấy tôi quá dễ lừa gạt nên lại trêu đùa tiếp?" Lộ Lộ đương nhiên cũng kinh ngạc, nhưng so với Tà Uyển Như và Phú Hào thì trấn định hơn nhiều, lạnh nhạt bác bỏ không chút day dứt.

Hắn làm biết bao nhiêu chuyện khiến Lộ Lộ trở thành ra thế này? Vết nhơ trong lòng cô, mặc dù theo thời gian nó sẽ mờ dần, nhưng nó vẫn mãi mãi còn đó, từ tâm hồn đến thân xác, cô hoàn toàn không thể quên được.

"Anh... anh sẽ không qua lại với cô gái khác." điều này là sự thật, hắn đã cấm dục cho tới bây giờ vì Lộ Lộ...

"Hừ!" Lộ Lộ hừ lạnh "Anh tưởng những lời mật ngọt đó sẽ lay động được tôi sao? Bản chất con người không thể thay đổi, mà cho dù có thay đổi cũng không thể xóa bỏ những gì anh đã làm với tôi."

"Em.. thật sự không thể tha thứ cho tôi?" Mạc Quân Nguyệt vẻ mặt cực kì khó coi, có lẽ Lộ Lộ nói đúng một phần đi. Hắn chưa bao giờ hạ mình đi cầu xin một người khác, nếu Lộ Lộ nói vậy, hắn không thể vứt bỏ sĩ diện mặt dày đứng bên cạnh cô được.

Lộ Lộ gương mặt có chút chán chường, cô không phải loại người thù dai, những chuyện liên quan tới Mạc Quân Nguyệt vốn đã phủ đầy bụi trong một góc tâm trí của cô. Nhưng hiện tại mà tha thứ cho hắn ta, thật sự quá dễ dãi.

"Vốn tôi cảm thấy chuyện này không quá nghiêm trọng, tôi sẽ không giận anh nữa nên anh cứ yên tâm, chẳng qua hiện tại chúng ta chỉ còn là người dưng mà thôi, mong anh cư xử đàng hoàng một chút."

Lộ Lộ cũng lùi dây dưa xem phản ứng của Mạc Quân Nguyệt có đồng ý hay không, lời kéo Tà Uyển Như cùng Phú Hào ra khỏi trường.

Tà Uyển Như lần này nói rất nhiều, về chuyện cô ấy nhận được nhiều lời mời từ sau khi ra album đầu tay, vẻ mặt vui vẻ hạnh phúc vô cùng, Lộ Lộ cũng chúc mừng Tà Uyển Như. Dù sao nữ chủ nói về tài năng không thể bình thường được, hơn nữa cô ấy cố gắng cũng không kém gì Lộ Lộ, có một bạn đồng hành như vậy cũng khiến Lộ Lộ phần chần chừ hơn hẳn.

"Phú Hào, cậu thấy rồi đó, chị Uyên Như mới dấn chân vào showbiz không lâu, chỉ vừa nổi tiếng mà đã kết hôn sợ sẽ ảnh hưởng không nhỏ, hai người nên hoãn lại 2,3 năm đi."

Tà Uyên Như đỏ mặt lén lút nhìn Phú Hào, lại nhìn chiếc nhẫn trên ngón tay, lòng tràn ngập một mảng hạnh phúc cùng thẹn thùng. Phú Hào gãi gãi đầu, cuối cùng cũng nghiêm túc tiếp thu ý kiến của Lộ Lộ "Cậu nói đúng, là do tôi quá vội vàng."

Phú Hào quyết định nhanh như vậy là để cắt đứt tình cảm và dục vọng xấu xa trên người Lộ Lộ, nhưng hiện tại xem ra... từ từ bồi dưỡng lại tình cảm với Tà Uyên Như cũng tốt. Hẳn thật sự thích Tà Uyên Như từ nhỏ, nhưng thời gian trôi qua cũng sẽ phai nhạt dần, nên đối tượng khác cũng không có gì quái. Tình cảm với Lộ Lộ hẳn sẽ chôn sâu trong lòng, hẳn không muốn Lộ Lộ phải bận tâm khó xử vì mình nữa.

"Vậy thì ổn rồi, hai người phải tới sinh nhật của tui đó nha, còn nữa, nhớ mang quà đến tặng đó." Lộ Lộ nháy mắt tạo vẻ nhí nhảnh, Tà Uyên Như nhìn cảm thấy buồn cười muốn chết, một nàng tiểu thư giàu có lại đi đòi quà một sinh viên nghèo như cô, đúng là như đứa con nít không muốn chịu thiệt thòi mà.

Nếu Lộ Lộ biết được suy nghĩ của Tà Uyên Như sẽ cực kì oan khuất a, từ trước tới giờ cô đã có được một buổi sinh nhật thực thụ đâu.

Trước kia khi còn là Minh Nhạc Y, quan hệ với mọi người xung quanh cô cực kì không tốt. Thiếu thốn tình cảm gia đình, bạn bè lạnh nhạt thờ ơ, nếu không phải tính cách dễ dàng thích ứng mọi thứ của cô, thật không dễ dàng trải qua trải nghiệm này.

Tình yêu là gì? Thích là gì? Lộ Lộ kiếp trước không hiểu, bây giờ cũng không hiểu.

Mạc Quân Nguyệt biết đâu chỉ đẩy lên xúc động nhất thời đối với cô, giống như cô là một điều gì đó hiếm lạ trong tất cả những cô gái hẳn từng nếm thử qua mà thôi.

Lộ Lộ lấy lý do đó thuyết phục bản thân, dần dần trở nên bình tĩnh lại. Dù sao cô cũng chỉ là một nữ nhân bình thường, được một mỹ nam tỏ tình sao giữ bình tĩnh được, ngay cả một tên đáng ghét như Mạc Quân Nguyệt cũng không ngoại lệ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Quà Sinh Nhật.

"Trịnh học trưởng, em... em thật sự rất thích anh, anh có thể hẹn hò với em không?" một nữ sinh khá ái mộ đứng trước nam sinh so với mình càng xinh đẹp hơn. Rõ ràng là một nam nhân bề ngoài mảnh mai, thanh thuần mỹ lệ, so với nữ nhân càng xinh đẹp hơn, nhưng cô vẫn bị khí chất cùng tính cách của hắn cuốn hút.

Nhiều người trêu chọc Trịnh Ngọc Bình là kẻ bán nam bán nữ, rồi có nhiều lời đồn hắt hủi cả nam sinh,... kẻ ghen tỵ Trịnh Ngọc Bình có rất nhiều, nhưng không thể phủ nhận hắn rất nổi bật trong trường học.

Nữ sinh kia dạt dào tự tin, Trịnh Ngọc Bình tuy đẹp hơn cô, nhưng cô cũng không thua kém bao nhiêu, trong trường cô là mỹ nữ khá ái đáng yêu được nhiều người mến mộ, được một nữ sinh như cô chủ động tỏ tình chính là phúc không thể cầu của Trịnh Ngọc Bình.

Quan sát biểu cảm của nữ sinh kia làm Trịnh Ngọc Bình cảm thấy buồn cười, trên đời này cũng thật có nhiều người ảo tưởng, chỉ cần vẻ bề ngoài liền tưởng ai cũng mến mộ sao? Ngay cả chị Lộ Lộ cũng vài phần nhan sắc còn chưa đã động được tâm dục vọng của hắn.

Trịnh Dật Hàn cũng có nhắc nhở Trịnh Ngọc Bình, thân là dòng chính gia đình họ Trịnh, hẳn không được phép có bất kì quan hệ mờ ám nào với những cô gái khác, việc hẹn hò, kết hôn đều dựa trên lợi ích của gia tộc...

Đùa thôi, làm gì có chuyện hắn bị trói buộc bởi những quy pháp nhảm nhí của nhà họ Trịnh, với địa vị vững chắc hiện tại của Trịnh Dật Hàn, bọn họ có thể dễ dàng tách ra khỏi gia tộc đó.

"Trịnh học trưởng?" nữ sinh lúng túng nhìn Trịnh Ngọc Bình, chẳng lẽ được cô tỏ tình nên hắn quá kinh hi chẳng?

"Xin lỗi, nhưng tớ không thích người chủ động." Trịnh Ngọc Bình thản nhiên nhìn nữ sinh kia, ngoảnh mặt bỏ đi để lại một tâm hồn thiếu nữ tan vỡ.

"Trịnh... Trịnh học trưởng!" nữ sinh kia ầm ức níu kéo tay Trịnh Ngọc Bình, trong lòng vừa xấu hổ vừa tức giận.

"Lý do đó em không thể chấp nhận được. Anh đã có bạn gái sao?"

Trịnh Ngọc Bình lúc này có hơi khó chịu, hẳn ghét nhất loại người luôn tự cho bản thân là đúng "Từ khi nào lại trở thành cô đi hỏi cung tôi vậy. Tôi đối xử từ tế với con gái, không có nghĩa là tôi không dám đánh cô đâu."

Cái gì gọi là hoàng tử học đường? Trịnh Ngọc Bình kiên quyết đập tan ảo tưởng của nữ sinh cao ngạo này.

"Anh..." nữ sinh rụt cổ sợ hãi, dường như trong chốc lát cô thấy được đôi mắt tà ác đáng sợ của Trịnh Ngọc Bình.

Nhìn bóng người vội chạy đi, Trịnh Ngọc Bình chán ghét lau cánh tay bị nữ sinh kia nhũu chặt đến đỏ ửng, hấn bức bối vô cùng, cô gái kia tự nhiên lại làm tổn thời gian của hấn. Trịnh Ngọc Bình còn phải mua quà sinh nhật cho Lộ Lộ nữa chứ.

Trịnh Ngọc Bình đi ra khỏi trường tới chỗ xe hơi đã đậu sẵn "Lâm quân gia, tới trung tâm mua sắm đi."

Nhìn ra khỏi cửa sổ, Trịnh Ngọc Bình suy ngẫm, quà tặng cho nữ nhân có rất nhiều, nhưng chị Lộ Lộ là tiểu thư thì thiếu gì những thứ đó, hấn muốn tặng thứ gì đó thật đặc biệt và nổi trội hơn những người khác... đặc biệt là anh hai Trịnh Dật Hân.

Đây là cuộc chiến lấy lòng Lộ Lộ a.

"Hải Đường, báo cáo đi." Bạo Lăng Đằng dựa lưng trên ghế, nhìn qua đồng hồ sơ day day huyết thái dương.

"Vâng." Hải Đường trầm tĩnh như thường ngày máy móc tường trình lại những gì Phan Lộ Lộ đã làm trong tháng này.

Nhiệm vụ của cô rất đơn giản, theo dõi và bảo vệ Phan Lộ Lộ theo lệnh của Bạo Lăng Đằng. Lúc đầu cô thật sự rất ảm ức a! Một sát thủ xinh đẹp, tài năng như cô lại đi bám đuôi một nữ sinh trung học, đáng xấu hổ quá.

Đám đồng nghiệp kia còn vỗ vai cô thương hại khích lệ "Tiểu Đường Đường, boss nhà chúng ta đáng thương như vậy, phải dùng phương thức đặc biệt theo đuôi phu nhân tương lai. Cô là thuộc hạ trung thành của ngài cũng nên hi sinh một chút."

Nghĩ tới lời này trong lòng Hải Đường bị dả kích không nhỏ, hu hu, hình tượng boss lạnh lùng, đáng sợ trong lòng cô bay sạch không còn một mống gì hết rồi. Có biết bao nhiêu tuyệt chiêu của gái, Bạo Lăng Đằng lại dùng cách đáng khinh nhất...

"Biểu cảm trên mặt cô là gì đó? Đường đường là sát thủ do ta bồi dưỡng mà không biết kiềm chế cảm xúc như vậy, có muốn đi đặc huấn nữa không?" Bạo Lăng Đằng nhũu mày không vui nói.

Hải Đường thâm là lưỡi, cô thách đó. Cô mà chạy tới xó xinh trên rừng núi đó thì còn ai lãnh cái nhiệm vụ trời đánh này. Hừ hừ!!

"A, Phan tiểu thư có gửi thiệp mời sinh nhật cho ông chủ nữa, ngài có định đi không?"

Bạo Lăng Đằng hơi khựng lại nhìn tấm thiệp màu xanh lam cùng nét chữ nắn nót quen thuộc, trong lòng hơi do dự.

Vẫn là vì sự an toàn của Lộ Lộ, hay là thôi đi...

"Không cần, cô hãy cải trang thành người khác rồi đưa quà tới cho cô ấy là được."

"..."

Ông chủ... quá đáng thương đi mà!

Hải Đường trong lòng hùng lực khí thế, bọn họ vẫn chưa đủ mạnh, phải tiêu diệt tất cả kẻ thù ảnh hưởng tới tổ chức Bạo gia, để boss có thể đường đường chính chính hẹn hò với phu nhân.

Oa, viễn cảnh tương lai thật đẹp!!

Bạo Lăng Đằng sờ sờ mũi không biết rằng cả đám thuộc hạ của hấn đã suy nghĩ gán ghép bất chính từ lâu.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Gặp Mặt.

"Lộ Lộ, sao con lại mặc quần jean áo sơ mi chứ? Con là nhân vật chính của bữa tiệc, phải ăn mặc thật lộng lẫy vào." Phan phu nhân- Hoàng Bảo Lan không hài lòng nhìn trang phục mà Lộ Lộ lựa chọn, lại lôi Lộ Lộ tới shop đồ dạ tiệc đắt tiền.

"..." Lộ Lộ nhìn trời, đây là tiệc sinh nhật chứ có phải vũ hội đâu, làm như cô là quý tộc hay công chúa không bằng.

Gương mặt non nớt này vốn không hợp với khí chất của cô, mặc dù ăn mặc đẹp tới đâu cũng có điểm bất đồng kỳ dị. Nhìn chiếc váy đầm màu tím mộng

mơ trong gương, Lộ Lộ mém ghé đầu, tiếu bạch liên! Quá nhu nhược đi!!!

"Mẹ ơi, con thích màu xanh hơn, là màu xanh nước biển càng đậm càng tốt." Lộ Lộ thở dài tìm đồ khác, cô không muốn đã bị tốn tiền mà còn mua quần áo không hợp ý đâu.

"Lộ Lộ, con nhất định phải chọn một người chồng thật tốt, mà dù có thích cưới nhiều chồng mẹ cũng không bận tâm miễn là phải sinh ra cháu trai cháu gái cho mẹ bông là được." Hoàng Bảo Lan ôm vai Lộ Lộ nghiêm túc nói, trong đầu tưởng tượng ra viễn cảnh tươi đẹp.

... mẹ thật thoáng quá đi! Bây giờ cô mà xây hậu cung chỉ sợ bà mở tiệc ăn mừng mất.

Đi vòng quanh trung tâm mua sắm mấy lượt, Lộ Lộ bị hành hạ tư trang từ đầu tới chân, lông lẩy không thể lẩy lẩy hơn, Lộ Lộ trở thành một con búp bê phương Đông đúng nghĩa. Mái tóc đen uốn cúp lại, lông mi dài cùng đôi môi đỏ mông như cherry, màu xanh biển cả làm nổi bật lên làn da trắng trẻo đầy sức sống của cô.

... nhìn kiểu nào cũng giống bánh bèo, mà lần này là bánh bèo tiếu thư!

"Đừng có cãi lời mẹ nữa, nhất định phải mặc như vậy." Hoàng Bảo Lan gật đầu hài lòng, quay sang nhìn điện thoại "Không còn sớm nữa, mẹ phải sang bên nhà hàng lấy bánh kem đã đặt đây, con không phải là mời cả bạn quen trên mạng sao? Mau đi đón bọn họ đi, đừng để người khác phải chờ đợi."

"Con đi liền." Lộ Lộ mừng rỡ chết đi được, đi mua sắm với mẹ thật sự tốn quá nhiều tinh lực.

Thay lại bộ quần áo cũ, Lộ Lộ nhờ tài xế riêng của gia đình chờ tới bến xe buýt.

Miêu nữ biết yêu và Sakura450 đều là sinh viên, Đậu hủ chó ăn thì cùng tuổi với Lộ Lộ, Mỹ ăn liền thì già nhất, đã ngoài 30. Còn Bạch mã hoàng tử... hẳn hẳn cực kì mơ hồ, trên 20 tuổi.

Lộ Lộ bữu môi, bày đặt tỏ ra nguy hiểm, bí ẩn với chẳng mờ ám cái gì.

Lộ Lộ đã biết sơ qua tuổi tác của bọn họ, nhưng giới tính thì vẫn hoàn toàn mơ hồ a... chắc là con gái hết nhỉ?

Miêu nữ biết yêu: xem ra tui là người tới điểm hẹn đầu tiên, mọi người sắp tới chưa?

Lộ Lộ bầm bầm..

Tôi là nữ phụ: okie, vậy tui gọi điện vào số điện thoại nha.

...

Nhạc chuông điện thoại vang lên, Lộ Lộ quay đầu nhìn về phía bên kia đường.

Đứng bên cạnh cột điện là một cô gái tóc nhuộm màu nâu hạt dẻ uốn từng lọn như sợi mì, gương mặt tuy có chút mụn nhưng thập phần thanh tú, xinh xắn, cô mặc một bộ váy đang theo trào lưu của các nữ sinh hiện nay cũng khá xì tái.

"Miêu nữ biết yêu?"

"Câu chính là người có nick 'Tôi là nữ phụ?'" cô gái đỏ đần mặt ra nhìn Lộ Lộ, vội vàng lấy từ trong giỏ xách ra cuốn tạp chí, mở to mắt nhìn lên lại nhìn xuống "Câu... cậu là Minh Nhạc Y mà!!!"

Lộ Lộ gãi đầu, không hiểu sao cực kì hài lòng với biểu cảm của Miêu nữ biết yêu. Gây bất ngờ cho người khác thật thú vị nha!

"He he, tại chưa nói thôi, bây giờ thì biết rồi đó."

"Xấu tính quá, vậy mà giấu tui này."

Lần đầu tiên gặp mặt, không hiểu sao Lộ Lộ và cô bạn quen trên mạng này nói chuyện rất ăn ý, cứ như đã là bạn thân quen từ lâu.

"Được rồi, có gì chút nữa hãy nói, Sakura450 đi xe máy tới đây đó, còn có cả Mỹ ăn liền bắt taxi đi nữa." Miêu nữ biết yêu nói.

"Ừm, Miêu... à Thiên Thu đúng không?"

"Chính xác, Ngô Thiên Thu. Đừng gọi bằng nick chat nha, không ngờ trước đây tớ lại đặt nick chat sến dứa như vậy, mất mặt quá." Thiên Thu cảm thán nói.

"Rồi rồi, bà cũng đừng gọi tớ là Minh Nhạc Y nữa, cứ gọi Lộ Lộ là được."

"Ok. Mau gọi điện cho ba người còn lại đi, chắc cũng sắp tới rồi." Thiên Thu hơi khựng lại nhìn Lộ Lộ "À, còn Bạch mã hoàng tử nữa, tên đó có đi không vậy? Sao không thấy nói gì nữa hết trơn."

"Có lẽ hắn sẽ đến trễ." nhưng cô tin tưởng, hắn chắc chắn sẽ tới.

Mặc dù không ngừng niệm với lòng không được quá kì vọng, Bạch mã hoàng tử có thể là một người đàn ông trung niên hay là một ông lão đáng tuổi ông ngoại, tệ hơn chính là một phụ nữ. Nhưng... Lộ Lộ vẫn mộng mơ Bạch mã hoàng tử sẽ là soái ca nhà giàu tuần mỷ, có lẽ cô bị ngôn tình đầu độc quá sâu rồi.

Lộ Lộ tự mình ngáy ngốc cười, vội lấy lại tinh thần quay sang tán dóc với bạn mới là Ngô Thiên Thu.

...

"Cuối cùng cũng gặp được mọi người rồi, ời chào, toàn là mỹ nữ không nha." một cô gái đậm chất otaku chạy tới vừa cầm điện thoại vừa chụp tới chụp lui.

Hiểu rồi! Cô gái này thuộc dạng sống ảo quá độ.

"Ra cậu là Đậu hủ chó ăn sao? Xem ra tính cách cũng y chang như tên gọi." Ngô Thiên Thu buồn cười nói, nhưng đặt nick chat ngổ ngổ như vậy so với nick của cô vẫn đỡ hơn nhiều.

"Vậy nick của mọi người là gì?" Đậu hủ chó ăn hí hửng hỏi.

"Tôi là nữ phụ." Lộ Lộ sờ mũi nói, tự nhiên cảm thấy hơi mất mặt vì nick chat của mình.

"Miêu nữ biết yêu."

"Sakura450."

Mọi người đều cùng lúc quay lại, miệng há hốc sắp rớt ra.

"Mẹ ơi, sao lại là con trai? Con trai ai lại đặt cái nick chat bánh bèo như vậy. Còn Sakura với chẳng hoa anh đào!" Ngô Thiên Thu đàn mặt ra nói.

'Sakura450' gãi đầu, mái tóc đen ngắn ngắn lù xù, vóc người tuy cao nhưng gầy còm như bị thiếu dinh dưỡng, nhưng gương mặt tuấn tú khiến cho hắn không quá khó coi. Lộ Lộ thầm nghĩ, như vậy cũng không quá xấu đi, nếu tên này chịu tập gym và chăm chút mái tóc một chút thì sẽ được con gái theo đuổi không chừng.

Sakura450 có chút rụt rè giới thiệu tên mình, gương mặt có chút xấu hổ vì lần đầu tiên đứng bên cạnh nhiều cô gái xinh đẹp "Tôi... tôi là Đằng Xuân Đông, nick chat kia là em gái cho tôi nên mới có tên như vậy, tôi không giỏi công nghệ cho lắm."

Lộ Lộ thấy nam sinh bằng tuổi duy nhất này nhất gái như vậy, trong lòng hồi tưởng tới người bạn cũ của mình. Hai người này vừa giống nhau lại cũng không giống, nếu Đằng Xuân Đông là rụt rè nhất gan, thì Kuro lại là một tên làm lý tự kỷ(nói giảm nói tránh là lạnh lùng, vô tâm?).

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Người Chính Là...

Miêu nữ biết yêu là Ngô Thiên Thu, Đậu hủ chó ăn là Đóa An An, Sakura450 là Đằng Xuân Đông, còn người cuối cùng tới địa điểm gặp mặt chính là Mỹ ăn liền- Há Hành Cảo.

Cả đám vừa nghe được mỹ danh này liền cười ngã ngửa, bất chấp việc Há Hành Cảo chính là một nam nhân trưởng thành đã 34 tuổi, dù sao độ tuổi này so với kiếp trước của Lộ Lộ vẫn thua 1 tuổi a.

Ba mẹ của hắn cũng thật có ý tứ, tên cũng đặt theo đồ ăn, mà phải nói làn da trắng trẻo mềm mại như lớp bánh há cảo ngon lành, chỉ cần nhìn đã muốn cắn một cái. Tuy hắn đã 34 tuổi nhưng nhìn chẳng khác gì mới 20, làm Lộ Lộ ghen tị gần chết.

"Đại Há Cảo, em nên gọi là anh hay là chú đây?" Lộ Lộ mỉm cười ranh ma cố tình đặt mỹ danh cho Há Hành Cảo.

"Ách! Đại Há Cảo?" Há Hành Cảo chưa kịp lấy lại hình tượng thì tức giận muốn học máu, nhưng hắn không muốn ức hiếp người nhỏ tuổi, chỉ đành âm ức dậm chân.

"Chắc chắn, thật sự quá mất hình tượng. Rõ ràng trên mạng cảm thấy Mỹ ăn liền là người chat chừng chặc nhất, không ngờ ra ngoài lại có bộ dạng tiểu mỹ nhân như vậy a." Đóa An An lắc đầu cảm thán.

"Mà mấy người không biết Minh Nhạc Y là ai sao? Tôi là nữ phụ nhà ta chính là thần tượng Minh Nhạc Y đó." Ngô Thiên Thu ánh mắt quái dị nhìn đám

người như từ trên núi mới xuống.

"Không biết." ba người cùng chung một lời đồng thanh nói, Đóa An An vội thanh minh đầu tiên "Ta là otaku sao lại đi quan tâm đến thần tượng trong nước, đối với ta chỉ có BL và đam mỹ thôi."

"Đầu lòng quá đi, xem ra tớ cần phải cố gắng hơn." Lộ Lộ sờ mũi cảm thán, đúng là sự thật không như mơ, có lẽ Bạch mã hoàng tử bên nước ngoài cũng không biết danh tiếng của cô nhỉ?

"Ồi chóa, tớ nói thật này Nhạc Y, chi là sinh nhật thôi mà sắm đồ đẹp như vậy, làm như đi vũ hội hoàng gia không bằng." Ngô Thiên Thu táy máy chân tay lục đồng túi giấy hàng hiệu Lộ Lộ mang theo.

"Àn, cậu nói không sai, nói chính xác hơn chính là vũ hội kén rể đó." Lộ Lộ thờ dài bực bội nói.

"Oimeoi, nói giỡn hay thật vậy?" Đóa An An dùng âm thanh bờ rỗng như muốn cả thế giới đều nghe thấy, Lộ Lộ cảm giác muốn bị thùng màng nhĩ rồi.

"Ừm, nói chung cũng chẳng có gì hay ho đâu. Mọi người cứ thoải mái như ở nhà là được." Lộ Lộ thờ dài nói.

"Lúc đầu tưởng tiểu thư nhà giàu là sướng lắm, xem ra ai cũng có nỗi khổ riêng." Ngô Thiên Thu nhìn xe cảm thán.

Mọi người ngồi trên xe vô cùng tự nhiên tán gẫu, hoàn toàn không có chút gượng ép hết như khi chat trên mạng, Đằng Xuân Đông nhút nhát cũng đặc biệt nói chuyện nhiều hơn bình thường, phải nói Sakura450 là độc giả trung thành những bộ tiểu thuyết trực tuyến mà Lộ Lộ viết nên cô cũng khá nhiệt tình với đàn anh.

"Quoa, khu này nhìn ngôi nhà nào cũng sang hết, đúng là nơi dành cho tầng lớp thượng lưu có khác." Đóa An An mở to mắt lấp lánh nhìn cảnh vật qua cửa sổ.

"Tới rồi." Lộ Lộ đi xuống xe tiến vào ngôi nhà quen thuộc của mình, vườn và hồ bơi nhà cô đủ rộng để tổ chức một bữa tiệc sinh nhật thịnh soạn. Ba mẹ Lộ Lộ đã thuê dịch vụ tới trang trí cho bữa tiệc, thập phần vô cùng xa hoa, hào nhoáng.

Lộ Lộ trong lòng không hiểu sao cảm thấy kì quái, dù sao mục đích của bữa tiệc sinh nhật này cũng không chính đáng cho lắm. Nhưng linh hồn đã già cỗi này, còn bày đặt xấu hổ làm gì? Lộ Lộ lắc đầu xua bỏ suy nghĩ mờ mịt trong lòng, quay sang nhắc bọn họ một tiếng, bản thân tới phòng ngủ thay quần áo mới mua.

"Cảm ơn mọi người đã tham dự tiệc sinh nhật của tiểu công chúa nhà chúng tôi, đại diện cho tập đoàn Caret chúc mọi người có một buổi tối vui vẻ." Hoàng Bảo Lan dùng phong thái cao sang của một quý phu nhân tự nhiên đứng lên phát biểu, âm thanh vỗ tay vang vọng khắp trong khu biệt thự, Lộ Lộ cuối cùng hít sâu, ha ha, giờ hành hình đã bắt đầu.

Những vị khách tới đây đa phần đều là người trong giới showbiz, ngay cả Đặng Thần cũng tới chúc mừng sinh nhật cô. Đối với nam chủ này cô không để tâm lắm, dù sao cũng không thân quen gì, bất quá có thể là đồng nghiệp quay phim chung.

"Lộ Lộ, hiện tại sắp tàn tiệc mà Bạch mã hoàng tử vẫn không tới sao?" cảm giác được thời gian dần trôi qua, người ngoài cuộc như Ngô Thiên Thu cũng cảm thấy nôn nóng, chẳng lẽ tên kia tính đùa ý không tới sao?

"Có lẽ như vậy đi..." Lộ Lộ ánh mắt mờ mịt nhìn phía cánh cổng, những khách tham dự đang dần giảm đi, nhưng hán ta ngay cả một tin nhắn cũng không gửi cho cô.

Nếu đã không đi được, tại sao lại nói làm gì để Lộ Lộ mong chờ chứ?

Tà Uyên Như mang theo quà của Mạc Quân Nguyệt khiến Lộ Lộ có chút ngoài ý muốn, nhưng hiện tại cô chẳng có tâm trạng mở hộp quà làm gì.

Buổi tiệc sinh nhật liền kết thúc như chìm vào bóng đêm.

Kì thực sinh nhật lần này là sinh nhật lớn nhất từ trước tới giờ của cô, nhưng cảm giác thật sáo rỗng...

Rõ ràng chỉ là một người quen trên mạng sao lại khiến Lộ Lộ bận tâm tới như vậy?

Nhạc điện thoại...

Lộ Lộ hoàn hồn, nhanh chóng cầm lấy điện thoại xem, hán... hán gọi đến số điện thoại của cô!!!

"A lô?"

"A lô, em là Lộ Lộ phải không?"

"..."

"Em có thể ra ngoài gặp anh một lát được không?"

"..."

Gi vậy chứ? Không hề nói lí do chậm trễ, không để ý đúng hay không? Cứ như vậy kêu Lộ Lộ ra sao?

"Neko... tớ thật sự rất nhớ cậu."

Thành thật! Lộ Lộ không thể tin vào tai mình, Bạch mã hoàng tử vừa gọi cô là Neko?

Hắn... hắn...

"Kuro?" Lộ Lộ run rẩy hỏi.

"Tha lỗi cho tớ, Tiểu Y, cậu cũng biết tớ là một kẻ hay thất hứa mà đúng không? Nhưng hiện tại tớ sẽ đền bù tất cả."

Người chính là Kuro thật sao?

Lộ Lộ trong lòng vừa kinh ngạc, vui mừng lại xen lẫn chua xót, vội vàng mặc qua áo khoác chạy xuống cổng nhà.

Lười quá nên bỏ qua đoạn bữa tiệc luôn

~~~

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Ngoại Truyện 4: Không Nỡ Không Yêu Thương.

"Cậu thích coi anime Dead Note hả?"

Hắn bị giật mình vì giọng nói kia, học bao nhiêu năm trong lớp chưa từng có một nữ sinh nào tới bắt chuyện với hắn.

Đó là một nữ sinh ngồi đối diện bàn giáo viên, vì cô gái đó hay bị giáo viên gọi lên bảng nên hắn mới nhớ mang máng được tên của cô- Minh Nhạc Y. Hắn thành thật gật đầu nói "Ừm."

Minh Nhạc Y là một nữ sinh mộc mạc, đơn giản nhưng cũng không quá nghiêm túc như lớp trưởng, một học sinh khác cuồng học hành. Mái tóc của Minh Nhạc Y búi thành đuôi gà năng động, đôi mắt lạnh lợi thuần túy một màu đen xinh đẹp như hắc thạch. Đồng phục tuom tất phẳng phất mùi hương nước xả vải rẻ tiền, nhưng hắn lại rất thích mùi hương đó.

"Vui quá, không ngờ trong lớp lại có một otaku như tớ, đúng là xa tận chân trời, gần như trước mắt, chúng ta cùng nhau chiếu cố nhé." Minh Nhạc Y vui vẻ như muốn nhảy chân sáo, bất quá hiện tại đang ở trong lớp nên cô có chút xấu hổ.

Hắn muốn nói rồi lại thôi, thật ra hắn chỉ buồn chán ngẫu nhiên xem được chứ không phải otaku gì đó mà Minh Nhạc Y nói, đối với hắn, chẳng có thứ gì có thể làm cho hắn bị hấp dẫn.

"A, thật xin lỗi, là bạn trong lớp nhưng tớ không biết tên cậu là gì..." Minh Nhạc Y lúng túng nhìn hắn.

"Du Lăng Tuấn."

Từ đó, trong lớp xuất hiện cặp đôi otaku như hình với bóng, mặc cho bị bạn bè chế giễu, Minh Nhạc Y cùng Du Lăng Tuấn không thèm để ý lời đồn xung quanh. Đối với họ, chỉ cần bản thân thoải mái là đủ.

Hạnh phúc một điều là, hiện thực không phải lúc nào cũng cứ bất nạt với cả tẩy chay như trong phim truyện, Minh Nhạc Y vẫn nói chuyện xã giao với các bạn trong lớp, Du Lăng Tuấn vẫn duy trì mối quan hệ nhạt như nước lã với mọi người xung quanh, đương nhiên Minh Nhạc Y là một ngoại lệ.

Đôi khi Du Lăng Tuấn bị Minh Nhạc Y trêu chọc là cái tính cách lạnh lùng khó gần của cậu chẳng khác nào một tên lầm lì bị bệnh trầm cảm, nhìn kiểu nào cũng chẳng ra soái ca băng sơn. Đành chịu thôi, nhan sắc quyết định tất cả mà.

"Ha ha, tớ nói thiệt nha Lăng Tuấn, tớ đặt biệt danh cho cậu là Kuro nhưng mà cậu lại hoàn toàn không bị hắc hóa gì hết, đã cố gắng nhồi nhét yaoi với đam mỹ vào đầu cậu mà chẳng nhảm nhò." Minh Nhạc Y cầm cây kem đốt một cái rồi lặc lư trên xích đu.

"Nhàm chán!" Du Lăng Tuấn bĩu môi nói, tiếp tục đọc bộ truyện máu me ưa thích của mình.

"Hừ hừ, cậu mới nhảm chán đó, tới tận bây giờ tớ vẫn chẳng dám xưng hô thô tục với lão già như cậu đâu!" Minh Nhạc Y hếch mũi nói. Bạn thân thường xưng hô với nhau toàn là mày, tao, sao bọn họ cứ mãi khách sáo thế này?

"Nếu cậu chơi thắng game Bắn súng với tớ thì tớ sẽ suy nghĩ lại." Du Lăng Tuân mỉm cười xấu xa.

"A a, đồ ăn gian, mỗi lần chơi lúc nào tớ chẳng chịu thiệt, thôi bỏ đi, tớ phải đi dành tiền đi fes cosplay lần này. Cậu muốn đi không?"

"Đồng, ồn ào, không đi."

"Bị thiếu năng hay sao mà nói cụt ngắn vậy? Nói chuyện cho đảng hoàng coi!"

"..." Du Lăng Tuân đầu nổi gân xanh, nhưng vẫn nhường nhịn Minh Nhạc Y sửa lại "Nơi đó vừa đông vừa ồn ào nên tớ không đi."

"Hô hô, vậy mới ngoan chứ! Để mai tớ đi sẽ tậu về cho cậu một bộ figure thật đẹp." Minh Nhạc Y xoa xoa mái tóc đen dính dính của Du Lăng Tuân, cô đen mặt chán ghét nói "Thần linh ơi, cậu mấy ngày rồi chưa gội đầu vậy, tránh xa tớ ra một chút? Ở dơ thì cũng có mức độ chứ."

"..." là ai tự tiện vô đầu hấn vậy nhỉ?

Thời gian cứ trôi qua như vậy, tình bạn thân thiết vốn thật bền chặt, nhưng bọn họ không phải như vậy.

Minh Nhạc Y và Du Lăng Tuân đã bước sang một giai đoạn mới, hai người đã hẹn hò với nhau vào lúc học cấp 3, điều đó đã phá vỡ tình bạn này. Đáng lẽ ra bọn họ phải thân thiết hơn, nhưng khi hiểu nhau quá rõ ràng, hiện tại mối quan hệ bị thay đổi quá lớn, tạo thành một bức tường vô hình.

Quá khứ và hiện tại, đều không phải là một câu chuyện ngôn tình lãng mạn.

Tình yêu mà hấn và cô có được, không phải thứ tình cảm mà bọn họ mong muốn.

Chia tay... và kết thúc. Cả hai không thể trở lại làm bạn được nữa.

Mối tình đầu và cũng là mối tình duy nhất của Du Lăng Tuân.

Không phải vì hấn là một con người chung thủy. Hấn chỉ quá mệt mỏi để chứa một người khác vào lòng mình.

Cuộc sống này đối với hấn chính là một gánh nặng, mà Minh Nhạc Y, cô ấy chính là nốt nhạc dịu dàng trong thế giới hiu quạnh này của hấn.

Hấn không còn gặp cô, nhưng hấn vẫn nhớ về cô, tưởng nhớ cô qua từng giấc mơ, qua từng kí ức mơ hồ kia.

Rầm!

Tai nạn giao thông dần rút đi sinh mạng hấn, hấn không có cảm giác đau đớn, không có chút vướng bận, nhưng mà... hấn khao khát được gặp Minh Nhạc Y.

Tưởng chừng như hấn đã quên tất cả về cô, nhưng mọi thứ vẫn không thay đổi.

Đáng tiếc rằng, hấn đã không trân trọng những gì mình đang có.

Hấn coi Minh Nhạc Y là một sự hiển nhiên, một phần đã định sẵn trong cuộc đời hấn.

Cho tới khi, mọi thứ kết thúc trong sự lãng quên.

Tôi nhớ em, Minh Nhạc Y...

Du Lăng Tuân ngắt lịm đi trong vòng tròn tử thần...

... và một lần nữa, nhận một sinh mạng mới.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Tha Thứ.

"Du Lăng Tuấn." Lộ Lộ ánh mắt sững sờ nhìn người đàn ông trước mặt.

Du Lăng Tuấn của hiện tại hoàn toàn thay đổi, mái tóc đen đều vuốt keo bóng mượt, dáng người cao lớn khiến cho người khác cảm giác an toàn, hắn mặc một bộ vest đen cùng cà vạt xanh đen rất hợp với đôi mắt màu xanh nước biển kia, gương mặt mang theo nụ hoặc bí ẩn của phương Đông cùng sự phóng khoáng, tự tin của phương Tây. Chưa nói tới bề ngoài, ngay cả khí chất của hắn cũng khác rất nhiều, Du Lăng Tuấn vô cùng cẩn thận che giấu đi vài phần lạnh lùng, thờ ơ của mình, khiến cho người khác muốn gần gũi nhưng lại không dám quá phận.

"Tiểu Y." Du Lăng Tuấn mỉm cười tự nhiên cho Lộ Lộ đánh giá hắn, cánh tay vươn tới sờ mái tóc đen uốn xoắn của Lộ Lộ.

Lộ Lộ thất thần, hành động này đối với cô vô cùng quen thuộc, từ bao giờ cô đã quên mất hành động gần gũi đó của Du Lăng Tuấn sau khi chia tay. Còn có cả, khi chính thức hẹn hò, hắn luôn gọi cô là Tiểu Y chứ không phải là biệt danh Neko nữa.

"À... ừm... vậy anh chính là người đã luôn luôn nhắn tin với tôi?" Lộ Lộ bình tĩnh nhìn Du Lăng Tuấn, người trước mắt không còn là người mà cô ghen thuộc.

"Ừm." Du Lăng Tuấn nhu hòa nhìn Lộ Lộ, trong đôi mắt vô cùng xao động, vui mừng, cũng không để ý mà cời bỏ lớp nguy trang và sự trầm ổn bấy lâu "Tôi có rất nhiều chuyện, rất nhiều điều muốn nói với em. Nhưng thời gian tôi chờ đợi thật sự khá lâu rồi, chờ thêm một chút nữa cũng không sao."

Lộ Lộ bất mãn cũng trở nên mềm lòng đi, cô hoàn toàn không biết Bạch mã hoàng tử là Du Lăng Tuấn nên lại khác. Không biết từ khi nào hắn đã nhận ra cô, từ khi nào hắn bắt đầu sống ở thế giới nào?

"Được rồi, dù anh là Du Lăng Tuấn tôi cũng sẽ không tha thứ đâu. Thất hứa với con gái, không đền bù gì sao?"

"Quả nhiên vẫn là Tiểu Y." Du Lăng Tuấn bật cười một cái, lại nắm tay Lộ Lộ "Đi cùng anh tới một nơi."

Lộ Lộ hơi kinh ngạc, bất quá cũng đồng ý "Ok, để tôi nói với ba mẹ trước đã, dù sao bây giờ cũng khá trễ rồi."

Lộ Lộ sau khi xin phép ba mẹ dưới cái nhìn cực kì dọa người, cô rùng mình một cái, cảm giác như bản thân sắp bị bán đi rồi. Phan phụ nhân ánh mắt lóe sáng quét sang nhìn Du Lăng Tuấn như sắc lang, về mặt phần khích mừng rồi níu tay chồng ra kí hiệu.

Phan Cảnh Liên... xem ra vợ chăm được một người làm con rể rồi!

Du Lăng Tuấn nhìn gương mặt đen hơn cả đáy nồi của Lộ Lộ thì nén cười, giọng nói nhõm nha nhõm nhor "Ba mẹ mới của em thật tốt nha, anh thật không nghĩ có phụ huynh lại mở rộng cửa cho con gái đi theo trai thế này."

"..." Lộ Lộ ghen hờn, thì ra Du Lăng Tuấn vẫn chưa biết nơi này chính là thịt vụn× np× ngôn tình, nên chuyện tình cảm ở đây cực kì phóng khoáng a, so với phương Tây càng dễ dàng hơn.

"Hôm nay là sinh nhật 19 của tôi còn gì, ngay cả kết hôn còn được, ba mẹ tôi cũng không ngại nuôi một đứa cháu đâu." Lộ Lộ bĩu môi, hậm hực ngồi trên xe.

Gương mặt Du Lăng Tuấn không đổi, nhưng nếu nhìn kĩ, đôi mắt xanh dương của hắn đang lóe lên ánh sáng quỷ dị, hắn bật cười "Vậy anh có thể an tâm rồi, sống ở nước ngoài lâu cũng đã quen thuộc lối sống phóng khoáng, tự do. Nếu ép buộc trở về lối sống truyền thống chỉ sợ anh bị ghen tới chết mất."

Lộ Lộ hoàn toàn không quan tâm tới ẩn ý của Du Lăng Tuấn, tò mò hỏi "Vậy cậu ở thế giới này lần đầu làm tình lúc mấy tuổi?"

"..." Du Lăng Tuấn ghen hờn trần trụi, Tiểu Y có cần phải nói huych toẹt ra như vậy không? Hắn hơi mất tự nhiên nói "16 tuổi."

"Oh, cũng không tệ nha. Nhớ tới trước đây... lần cuối tôi gặp anh thì anh vẫn là xử nam nha." Lộ Lộ cảm thán, ách, mà hình như cô cũng có khác gì đâu, tới tận 35 vẫn là xử nữ, thật là tội lỗi cho thân thể Minh Nhạ Y kia.

Bầu không khí bỗng nhiên có chút đình trệ, Lộ Lộ cũng xấu hổ không dám ngẩng mặt. May là hiện tại cũng sắp tới nơi, làm Du Lăng Tuấn thở phào trong lòng.

"Tới rồi." Du Lăng Tuấn mở cửa xe, Lộ Lộ cũng lười chờ đợi tự bản thân mở cửa xe luôn.

"Nơi này là hồ?" Lộ Lộ kinh ngạc, ở trong thành phố lâu như vậy cô vẫn chưa từng thấy hồ nước trong vắt đẹp đẽ như vậy.

"Là hồ nhân tạo thôi, đây là khu tư nhân mà anh đã đầu tư." Du Lăng Tuấn trần thuật lại những thứ ở đây, cả một khu nhà hiện đại được trang trí vô cùng thanh nhã, cổ xưa. Bên cạnh hồ nước có một cây phượng lớn, cũng chính là tên của nơi này- Phượng Viên.

"Không ngờ anh lại có sở thích tao nhã như vậy, nơi này thật yên bình." Lộ Lộ hít thở bầu không khí mát mẻ mà hồ nước mang lại, nơi này dường như tách biệt với thế giới bên ngoài, không gian lắng đọng, yên bình như chỉ có hai người.

"Con người cũng có lúc thay đổi, anh cũng không ngoại lệ." Du Lăng Tuấn châm trà rót vào ly nhỏ cho Lộ Lộ, động tác vô cùng thành thục.

"Thật ra thế giới này chính là tiểu thuyết mà tôi từng đọc. Làm sao anh tới được nơi này?"

Du Lăng Tuấn hơi khựng lại, nhàn nhạt nói "Anh không biết, nhưng dù là nơi nào cũng chẳng khác biệt. Anh đã gặp tai nạn giao thông, sau khi chết liền nhập vào một đứa bé mới sinh tên Jam Lanhusxon. Nhìn hình dáng hiện giờ của anh chắc em cũng biết anh là con lai."

"!" Lộ Lộ kinh ngạc nhìn Du Lăng Tuấn, cô không ngờ hắn lại chết ở kiếp trước, lúc cô xuyên qua cũng vô cùng mơ hồ nhưng không có tử vong. Trong lòng dâng lên chút áy náy, một phần nào đó Lộ Lộ luôn lảng tránh Du Lăng Tuấn sau khi chia tay. Nên khi hắn qua đời cô cũng không biết gì, không đi tới đám tang của hắn.

"Mọi chuyện đã qua rồi, hiện tại anh chính là Bạch mã hoàng tử, đồng thời là bạn trai của Phan Lộ Lộ." Du Lăng Tuấn nhận ra suy nghĩ của Lộ Lộ, mỉm cười nhìn cô "Thời gian trôi qua thật dài, cuối cùng anh cũng hiểu được cái gì quan trọng với bản thân."

Lộ Lộ khó hiểu nhìn Du Lăng Tuấn, hắn nói như vậy có ý gì chứ?

"Ngay từ lúc đầu anh cũng không biết em là Minh Nhạc Y, cho tới khi nghe bài hát mà em sáng tác vô cùng quen thuộc, cộng thêm sự trùng hợp đến bất thường. Mọi chuyện đã trở nên rõ ràng." Du Lăng Tuấn uống cạn trà, móc trong túi quần thứ gì đó, tới khi nhận ra là vật gì, đầu óc Lộ Lộ trở nên trống rỗng.

"Biết bây giờ thì thật vội vàng, nhưng anh sợ nếu chờ đợi thêm nữa, em sẽ có những người đàn ông khác. Tiểu Y, hãy đính hôn với anh."

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Váy Đỏ.

Cạch!

Lộ Lộ mở cánh cửa ra, cô về tới nhà thì đã 1 giờ kém, quả thật Du Lăng Tuấn tỏ tình với cô vào đúng 12 giờ đêm, lựa thời gian cũng quá đặc biệt đi.

Cô vẫn ngần ngại chưa kịp định thần, bản thân chạy nhanh vào phòng đóng sầm cửa lại.

Lộ Lộ nằm ngửa trên giường, ánh mắt lơ đãng nhìn chiếc nhẫn lấp lánh trên tay. Màu xanh ruby lấp lánh tựa như mắt của hắn.

Tâm trí của cô không ngừng suy nghĩ về đoạn ký ức kia.

"Biết bây giờ thì thật vội vàng, nhưng anh sợ nếu chờ đợi thêm nữa, em sẽ có những người đàn ông khác. Tiểu Y, hãy đính hôn với anh."

Gì chứ? Làm như Lộ Lộ cô là kẻ đào hoa không bằng?

"Anh có một chút lãng mạn cũng không được sao?" Lộ Lộ day huyệt thái dương nói.

Không thể phủ nhận, trước đây chính Lộ Lộ là người mở lời trước, cô tỏ tình cũng chẳng khác nào nấu nỡ ăn liền. Nhưng như vậy đã tốt lắm rồi, bắt con gái như cô chủ động, nếu làm sến quá sao cô chịu được?

"Cần sao? Chúng ta đã qua giai đoạn tìm hiểu rồi. Nếu em nóng lòng chúng ta kết hôn ngay vào tháng sau cũng được." Du Lăng Tuấn mặt không đỏ không thờ mạnh bình thản đề nghị.

"Nóng lòng cái beep nhà anh! Tôi đã đồng ý từ bao giờ?" Lộ Lộ muốn hất hơi tức tới đập bàn, nước trà nóng cũng văng tứ tung, văng cả trên tay Lộ Lộ. Cô bồng rất mà xuyt xoa "Aaa..."

Du Lăng Tuấn rút khăn ướt từ bàn phục vụ, cẩn thận lau bàn tay của Lộ Lộ, ánh mắt xanh biếc như mê hoặc tận tâm can cô, lời nói thì thâm như gió xuân bên tai "Hãy tin tưởng anh."

Cả thân thể Lộ Lộ như chấn động, cô nhìn chăm chăm Du Lăng Tuấn như cố gắng tìm ra một tia giả dối nào đó, nhưng xem ra cô đã thất bại.

Ngay từ khi nhận tin với hắn, với người mang tên Bạch mã hoàng tử, cô đã tìm được sự an ủi và ấm áp trước thế giới xa lạ này. Tình cảm rạn nứt, lạnh lẽo trong tim cũng được sưởi ấm lên khi tìm kiếm được bản thân.

Vậy... cô cũng nên cho hắn một cơ hội xem?

"Chỉ một lần thôi!"

Trước đây, hắn làm tổn thương cô, thờ ơ trước sự chăm sóc nhiệt tình của cô, ngay cả những món quà cô tặng cũng bị đặt trên góc tủ mà phủ bụi bặm. Cô cũng không si tình tới mức có thể nhìn nhận được cách đối xử này.

Lộ Lộ lắc đầu, quyết định không nghĩ lung tung nữa, càng nghĩ cảm thấy chịu thiệt mà thôi.

Điện thoại của Lộ Lộ bỗng nhiên phát sáng, là Du Lăng Tuân nhắn tin cho cô.

[Ngày mai anh sẽ đưa em tới trường.]

Lộ Lộ hừ hừ "Ta đây tài xế riêng cũng có thì khác lạ gì chuyện này chứ?"

Tất mản hình điện thoại, Lộ Lộ ngẩng đầu nhìn những món quà sinh nhật được tặng, cô mỉm cười thích ý bắt đầu xoắn tay áo mở quà, xem chút nữa đã quên việc quan trọng này.

Lộ Lộ mở hai hộp quà to nhất đầu tiên, là của San San và Trịnh Dật Hàn. San San làm cô chẳng bắt ngờ chút nào, mấy bữa trước không thèm che giấu bí mật khoe khoang sẽ tặng cho Lộ Lộ một con gấu bông khổng lồ còn lớn hơn người thường. Lộ Lộ run rẩy khoe môi, con gấu này mà đem đi giặt thì té liệt hết tay mất!

Trịnh Dật Hàn lại tặng cho Lộ Lộ bộ game rpg phiên bản giới hạn, cái này không trách được, chính hắn hỏi cô thích thứ gì nên cô nói món này luôn, giá tiền cũng không rẻ, muốn tìm ra được bản chính hãng cũng phải tốn nhiều công sức lắm. Xem ra phải nhắn tin cảm ơn hắn mới được.

Còn rất nhiều món quà sinh nhật cũng hoàn toàn khác thường dân, so với kiếp trước thật khiến Lộ Lộ mở mang tầm mắt. Ba mẹ Lộ Lộ tặng cô giường kingsize, phải rồi, chiếc giường truyền thuyết trong ngôn tình, chỉ cần nhà giàu là có kingsize H+, thật khiến Lộ Lộ vô cùng bất đắc dĩ. Đặng Thần tặng album nhạc phiên bản đặc biệt, đúng là thần tượng có khác. Những người Lộ Lộ chưa từng gặp mặt qua đều tặng trang sức, quần áo hàng hiệu hay những món hàng cao cấp để lấy lòng cô, hiển nhiên cô không có hứng thú với những thứ này lắm.

Tay Lộ Lộ hơi dừng lại ở hộp quà màu đỏ, nhớ tới về mặt lúc Tà Uyển Như mang theo, cô nhìn Lộ Lộ đầy quái dị cùng bá phúc. Lộ Lộ mới nhìn lại trang phục của mình, cũng đâu có chỗ nào bất thường đâu.

"Chị nói thành thật luôn, em nên giữ món quà này lại." Tà Uyển Như thờ dãi mang ra hộp quà màu đỏ chói mắt kia.

"Hả? Chị đừng lo, là quà của chị em chắc chắn sẽ giữ mà."

"Đây không phải quà của chị, chị đang mang quà sinh nhật của mình để bên kia. Cái này là của Mạc Quân Nguyệt gửi cho chị." Tà Uyển Như về mặt vô cùng bất đắc dĩ, thật sự thứ này quá mức khủng bố tinh thần cô.

Lộ Lộ nhìn biểu cảm quá mức phong phú của Tà Uyển Như thì cảm thấy bất thường "Bên trong là thứ gì mà về mặt chị cô quái dữ vậy?"

"Àn, thứ bên trong đủ để các cô nữ sinh trường chị gào thét." Tà Uyển Như ha ha cười, về mặt thần bí nói "Đồ bên trong hoàn toàn là đồ handmade tự chính bàn tay ngọc ngà của thầy Nguyệt a. Đảm bảo một không hai trên đời!"

Lộ Lộ sờ cảm, chẳng lẽ là một quyển sách? Hay là tranh vẽ? Nhưng lúc đó cô cũng không quá để tâm, chỉ suy nghĩ về chuyện Bạch mã hoàng tử khi nào thì tới.

Lộ Lộ từ từ mở chiếc hộp ra, bên trong vẫn là màu đỏ.

Một bộ váy nhiều tầng xếp ly, bên trái hông có cột một chiếc nơ đỏ được rù viền ren xuống, thoát nhìn vô cùng đơn giản nhưng chính vì đó mà bộ váy trở nên sang trọng, thanh thoát hơn bao giờ hết. Lộ Lộ tuy không thích màu đỏ lắm, nhưng bộ váy này thật sự rất đẹp.

Khoan đã,... đồ handmade? Đừng nói là Mạc Quân Nguyệt tự may ra thứ đẹp để này a?

Lộ Lộ đơ mặt ra, cô làm thế nào cũng không tưởng tượng nổi bộ dạng... Mạc Quân Nguyệt như người vợ đang dùng từng mũi kim may áo cho người chồng.

Đáng sợ quá!!!!

Run rẩy tay nhìn bộ váy này, thứ đồ này... thật sự lực sát thương quá mạnh đi!

Không nhìn thì thôi, nhưng hiện tại Lộ Lộ đã nhớ ra một tình tiết trong tiểu thuyết. Mạc Quân Nguyệt khi còn nhỏ hình như đã có sở thích trở thành một nhà thiết kế, có thể tự tay may áo cưới cho phụ nhân của mình là Lan U'. Nhưng sau khi ba mẹ lộ ra sự thối nát của xã hội, Lan U' cũng oán hận và phản bội lại hắn, Mạc Quân Nguyệt liền bóp chết tình yêu cùng ước mơ của mình, học theo ngành y cùng kinh doanh để tiếp quản tài sản thừa kế của gia đình.

Thật không ngờ hắn cũng có tài năng tuyệt như vậy...

Lộ Lộ trầm tư, rồi cẩn thận xếp đồ vào góc tủ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Anh Sẽ Không Làm Em Khóc Một Lần Nào Nữa.

Ding... dang... Lộ Lộ quay đầu nhìn thứ vừa rơi xuống, hình như đây là quả sinh nhật của Trịnh Ngọc Bình. Cô cũng không biết tại sao Trịnh Ngọc Bình lại tặng cho cô một chìa khóa, có cả địa chỉ của nơi nào đó ở ngoại thành. "Khi nào rảnh thì tới xem thử vậy..." Lộ Lộ bỏ chìa khóa vào balô, nhanh chóng tẩy trang rồi chui vào chăn ngủ. Hôm nay thật sự là một ngày vất vả! Lộ Lộ không biết rằng, bản thân đã vô thức tiếp nhận thân phận này, không còn sự áy náy cùng cô đơn trước thành phố xa lạ, có lẽ vì người bạn thân cũng là người yêu cũ của Minh Nhạc Y đã ở bên cạnh cô chăng? Buổi tối hôm đó, Lộ Lộ vì ngủ trễ mà mắt hiện lên vẻ buồn ngủ, quàng thâm mắt dưới mi chẳng khác nào gấu trúc. Cô dụi dụi mắt, lảo đảo vệ sinh cá nhân cùng thay quần áo đi xuống ăn sáng. "Hôm nay Lộ Lộ ăn mặc thật đẹp nha! Không biết có chuyện lạ gì đây?" Hoàng Bảo Lan ánh mắt giáo hoạt nhìn Lộ Lộ, đôi mắt sáng rực lên khiến cô ghen hòng trần trời. "Ừm... hôm nay mẹ kêu bác tài xế đừng chờ con tới trường... con đi chung với bạn." Lộ Lộ chột dạ lắp bắp nói, hiện tại để cho Du Lăng Tuấn gặp ba mẹ cô vẫn còn quá sớm. "Được rồi, đừng xao lãng việc học hành và công việc là được." Phan Cảnh Liêm nhàn nhạt nói một câu khiến Lộ Lộ như vọt được phao cứu hộ. Cuối cùng cũng không bị truy cứu nữa rồi! "Con nhớ rồi." Lộ Lộ mỉm cười, bình thần ăn phần bữa sáng còn lại. Phan Cảnh Liêm cúi đầu để tờ báo che khuất biểu cảm trên mặt, hết nhìn Hoàng Bảo Lan lại nhìn Lộ Lộ, thờ dài nặng nề không biết đang suy nghĩ thứ gì. "Sao vậy? Trên công ty có việc gì sao?" Hoàng Bảo Lan ân cần hỏi. "Không có gì, anh chỉ đang suy nghĩ vớ vẩn thôi." Phan Cảnh Liêm nhấp ngụm cà phê, ăn hết bữa sáng của bản thân. "Con ăn xong rồi." Lộ Lộ uống nước ực ực vài cái nói, bộ dạng hừng khởi nhanh chóng chạy ra ngoài, so với những ngày bình thường thì năng động hơn hẳn. Lộ Lộ bước ra, đập vào mắt là một chiếc xe mui trần đời mới đầy mùi tiền, hoàn toàn tương phản với vẻ ngoài trang trọng, điềm tĩnh của Du Lăng Tuấn, nhưng màu đen như ngọc thạch mê hoặc nhưng không kém phần tao nhã, trong lòng cảm thấy xa lạ, người của những kí ức hoài niệm kia đã không còn. Tựa như bao nhiêu tổn thương cùng hạnh phúc đều bị xóa sạch, chỉ còn một trang sách mới trong tương lai. Ngón tay vô thức sờ vào chiếc nhẫn lục ngọc mát lạnh, nhiệt độ truyền đến tay Lộ Lộ khiến cô nhận ra mình không mơ. Học hành, gia đình, bạn bè,... hôn phu. Mọi thứ quá tốt đẹp đến nỗi chỉ có thể xảy ra trong giấc mộng. Cô chỉ lo sợ một ngày nào đó những thứ này lại tan vỡ đi vào hư không, chỉ còn là một mảnh kí ức lưu luyến... "Tiểu Y?" Du Lăng Tuấn lo lắng nhìn gương mặt đang mê mẩn của Lộ Lộ, lúc bên cạnh cô trước đây, cô hiếm khi có biểu cảm này, ngoại trừ lần cuối cùng bọn họ gặp nhau. "Không có gì." Lộ Lộ nở nụ cười trấn an, tự mình yên vị ngồi trong ghế xe. "Khi nào anh sẽ gặp ba mẹ em? Chúng ta vẫn chưa chính thức công bố quan hệ đó." Lộ Lộ liếc nhìn Du Lăng Tuấn hỏi. "Nếu em không ngại mình là thần tượng thì anh cũng không ngại tới gặp mặt cha mẹ vợ sớm. Anh phải chuẩn bị chu đáo đã, dù sao cũng không giống như trước đây." Du Lăng Tuấn ánh mắt lóe lóe ánh sáng. "Phải rồi." Lộ Lộ cười khổ, cô hiểu Du Lăng Tuấn muốn nói đến chuyện quá khứ của bọn họ. Gia đình hai bên đều không quan tâm đến bọn họ, dù họ có hẹn hò hay tới mức làm tiệc cưới, họ cũng sẽ không tới tham dự. Nghĩ tới kiếp trước và kiếp này, thật sự khác biệt quá lớn... "Em cũng không có nhiều tham vọng muốn nổi tiếng, càng nổi tiếng càng bị soi mói nhiều hơn thôi, chỉ cần có người nghe nhạc của em là được." Lộ Lộ thờ dài như trút được một gánh nặng, Du Lăng Tuấn tới thế giới này, tự nhiên cô cũng không dùng bận rộn để lấp đầy sự cô đơn của bản thân. Đương nhiên Lộ Lộ sẽ không bao giờ nói lí do này với hắn. Khoảng thời gian tiếp theo cả hai cũng không nói gì nhiều, chỉ cùng nhau hưởng thụ không gian yên bình mà âm áp này, đồng điệu như một nốt nhạc trầm lắng đọng. "Hẹn gặp lại." Lộ Lộ trước đi tới công bố lại một câu liền chạy đi mất bóng. Đôi mắt tràn đầy kinh ngạc của Du Lăng Tuấn nhìn bóng dáng hối hả đó, bất giác nở nụ cười âm áp, Minh Nhạc Y vẫn mãi mãi là Minh Nhạc Y mà hắn yêu trước đây. "Tiểu Y, anh sẽ không làm em khóc một lần nào nữa." Lộ Lộ vỗ vỗ trán mình, thật xấu hổ chết đi được, đã qua giai đoạn hoài xuân rồi mà cô chỉ nói một câu đã chịu không được. Quá mất mặt cho bộ dạng mỹ nữ của Phan Lộ Lộ gần chết!!! "Lộ Lộ!!!!!!!" San San chạy từ xa vào tới Lộ Lộ, sức nặng của San San mém đè cô ngã ngửa, đây rõ ràng là cô tinh! "Không ngờ cậu không đi học chung với tớ mà lại đi chung với nam nhân a. Từ trên lầu xa quá nên tớ không thấy rõ, nhưng nhìn xe hơi cũng biết không phải dạng vừa rồi. Nói thật mau, cậu có gian tình từ khi nào? Hắn ta là ai hả? Cậu dám mê trai bỏ người bạn này sao?" Lộ Lộ bị hỏi dồn dập mà đầu óc choáng váng, San San có cần kích động như vậy không? Khi cô được cầu hôn còn chưa... quá khích như vậy. "Bình tĩnh, tớ sẽ thành thật khai báo, cứ đến lớp trước đã. Chuyện này thật ra mới xảy ra hôm qua thôi." Lộ Lộ chỉnh lại cổ áo đen mặt nhìn San San. "Hừ, coi như cậu thức thời. Từ A đến Z cũng không được sót chỗ nào đó." ... "Woaaaa! Cậu không nói giỡn chứ? Đơn giản như vậy thôi sao? Cậu chỉ mới quen trên mạng đã đồng ý... 'kết hôn'?" San San thất thố la lên, khựng lại nhìn xung quanh, mọi người đều đang nhìn mình liên giậm âm tiết kịp lúc. Lộ Lộ thở phào, cô vẫn chưa muốn khoe khoang cho khắp bàn dân thiên hạ đâu. "Là đính hôn, hiện tại còn sớm để lập gia đình lắm." "Cậu còn cố gắng bào chữa cái gì? Sao cậu lại dễ dãi như vậy? Chỉ mới gặp một lần thì làm sao biết bản chất thật của hắn ta." Lộ Lộ nhún nhún mày, bắt đầu đi lác đác, cô không thể nói là đã quen biết Du Lăng Tuấn từ trước được, nhưng cô không San San nói bản thân là người dễ dãi trong chuyện tình cảm. Nghe kiểu nào cũng giống Mạc Quân Nguyệt nói cô là nữ nhân lăng lo. "Nếu không hợp thì bỏ thôi, chỉ là một chiếc nhẫn thôi, tớ sẽ biết chừng mực nên cậu đừng lo." San San vẫn có chút lo lắng cùng tiếc hận, thờ dài nói "Cậu xinh đẹp tài giỏi như vậy lo gì không có người theo đuổi, nhanh như vậy liền trở thành hoa đã có chủ." Lộ Lộ nghĩ thầm, tớ chính là không muốn bị 'người khác' theo đuổi đó. 'Người khác' mà cô nói không ai khác chính là mấy nam chủ kia, cô cũng không phải tiêu bạc kiếm hay nào tào nhân không ra tình ý được dành cho mình. Dù là do Lộ Lộ ảo tưởng hay là sự thật, mọi chuyện nên kết thúc nhanh chóng. Cô không muốn cứ dây dưa người này lại mờ ám với người khác, trở thành nữ phụ xuyên không trong bộ truyện nữ phụ truyền kì đảo ngược vận mệnh đâu. Du Lăng Tuấn chính là người mà cô muốn ở bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Không Thèm Ghen Tị

Lộ Lộ đang ngồi đọc sách trong thư viện thì màn hình điện thoại bên cạnh phát sáng, là tin nhắn của nhóm chat! Sakura450: Lộ Lộ, coi tin tức này nè. Sakura450 đã gửi một liên kết(...) Lộ Lộ tò mò ấn vào xem thử, về mặt ngăn ra. Những hình ảnh mới nhất từ trường cao tư nhân trung thành phố A, cũng là nơi thần tượng mới nổi gần đây- Minh Nhạc Y đang theo học. Bức ảnh được đăng trên trang cộng đồng lớn của Newz từ nhiều nguồn khác nhau, vào khoảng 6 giờ 50 phút sáng hôm nay, Minh Nhạc Y đi cùng với một người đàn ông lạ với một chiếc xe hơi đắt tiền. Rất nhiều bình luận trái chiều nhanh chóng được đăng tải: ###: Người đàn ông đó là ai? Đừng nói là MNY được bao nuôi á? ###: Chắc chắn là quy tắc ngầm, nhưng mà không biết người kia là ai nữa, hình mờ quá đi. ###: Trường là lần này đã xuất hiện một thần tượng chân chính, không ngờ lại có đời tư mờ ám như vậy. ###: Thất vọng quá, hóa ra người mà tôi hâm mộ lại là loại người này. ###: Chỉ mới là học sinh cấp ba mà đã có quan hệ bất chính rồi, đúng là quá kiêu căng mà. ###: Mọi người hơi

quá đáng rồi đó! Minh Nhạc Y chưa nói gì mà đã tự phán xét lung tung, biết đâu anh ta chỉ là bạn trai của cô ấy mà thôi. Ở độ tuổi này đã có thể kết hôn, chỉ có bạn trai thì có gì lạ chứ? ##: Đứng đó, anti fan thì cut hết đi, đừng có nhân cơ hội ngấm máu phun người, Minh Nhạc Y chính là thiên thần của ta!!!! ##:... ... Lộ Lộ đen mặt nhìn những dòng tin tức tiếp theo, cô còn chưa kịp ngáp thì trên mạng đã đăng một tá, công nghệ thông tin ở đây thật sự đáng sợ a. Tôi là nữ phụ: cảm ơn cậu đã cho tớ biết, thật ra người kia chính là Bạch mã hoàng tử đó. Sakura450: Woa, thật sao? Vậy thì đưa bạn gái đi học cũng chẳng có gì lạ lùng ha? Sakura450: Lúc đầu tớ tưởng nick BMHT bốc phét, không ngờ hần ta là công tử nhà giàu thật. Nhìn xe cũng biết không phải người thường có thể mua được(๑_๑) ~ Lộ Lộ phì cười, không biết Sakura450 khi gặp Du Lăng Tuân sẽ có biểu cảm gì đây, quả thật những bất ngờ này vượt qua sức tưởng tượng của cô và những người khác. Vẫn là chưa nhắc chuyện đính hôn thì hơn. Tôi là nữ phụ: Hiện tại tớ và Bạch mã hoàng tử đã chính thức là cặp đôi ngoài đời rồi, cũng không cần giấu giếm công chúng làm gì. ----- San San mặt mày u tối đi trên đường tới CLB khiêu vũ, Từ Diệp Nghi đến đón cô cảm nhận được tâm trạng xấu đi của bạn gái thì lo lắng hỏi "Có chuyện gì xảy ra sao?" San San đôi mắt lóe lóe ôm chặt lấy Từ Diệp Nghi làm nũng "Em đang bức bối muốn chết đây nè!" Nói là bức bối, thật ra chỉ kiêu có làm nũng với bạn trai thôi! Từ Diệp Nghi sùng nịch xoa xoa đầu San San, cô gái này vẫn không bao giờ thay đổi trong mắt hần, trẻ con, tình nghịch, đáng yêu, chỉ là tình cảm của anh dành cho San San hiện tại chính là tình yêu nam nữ. San San tường thuật lại lời nói của Lộ Lộ không sót một từ nào, Lộ Lộ không kêu cô giữ bí mật, chắc cô nói với Từ Diệp Nghi chắc cũng không sao. "Chuyện là như vậy đó, em thấy tên hôn phu tương lai của Lộ Lộ quá mức tiện nghi cho hần, còn chưa gặp sống gió bão táp gì hết mà đã ầm được mỹ nhân về nhà. Đáng ghét quá đi!" San San phồng má nói. "Chẳng lẽ em là mẹ của Lộ Lộ hay sao mà muốn thử thách người ta chứ?" Từ Diệp Nghi nhin cười hỏi. "Anh không thấy Lộ Lộ như thế nào sao? Xung quanh có vô vàn soái ca đẹp trai sáng mù mắt người khác chỉ mong Lộ Lộ liếc mắt một cái, ngay cả anh cũng đã từng động lòng vì Lộ Lộ còn gì?" San San bĩu môi nói. Từ Diệp Nghi sờ mũi, không thể phủ nhận chuyện này là sự thật... nhưng hần thật sự oan uổng a. Tình cảm của con người đâu thể theo ý mình muốn được, tuy chuyện này đã là quá khứ nhưng San San cực kì đề ý, mỗi lúc nói tới Lộ Lộ lại nhắc tới mối tình đơn phương này của hần, khổ sở quá đi mất! "Thế em muốn... bọn họ đầu đầu lẫn nhau giống... giống như hậu cung cổ đại sao?" San San mặt mày rạng rỡ, mỉm cười ma mãnh cực kì hài lòng với suy đoán của bạn trai "Xuất sắc luôn, còn gì tuyệt hơn chuyện tình cầu huyết có ngoài đời thực. Lộ Lộ luôn có sức hút kéo ong bướm khắp nơi nhưng cũng rất vô tình a, thuộc dạng chỉ yêu một người bên cạnh một người, không biết tương lai sẽ thế nào đây." "Hum... có lẽ đi." Từ Diệp Nghi cũng không quan tâm những thứ đó, chỉ chiều theo San San và lắng nghe tâm tư của cô "Em không phải là ghen tị với Lộ Lộ đó chứ? Không thì chúng ta cũng đính hôn đi?" San San há hốc nhìn về mặt nghiêm túc của Từ Diệp Nghi, trán hiện vài vạch đen. Cái... cái này không phải là cầu hôn đó chứ? Nhưng... nhưng không lãng mạn gì hết, còn nhanh hơn nấu nầu ăn liền nữa! San San không thể tin ngay cô mong đợi lại... thậm chí còn đơn giản hơn cả Lộ Lộ. Mơ mộng ngọt ngào của cô bị tụt xuống âm độ luôn rồi. San San đỏ mặt, không biết là xấu hổ hay tức giận, véo mạnh vào sườn Từ Diệp Nghi "Mối không thèm ghen tị, em đây rất được mọi người chào đón trong trường đó, đồ đáng ghét!!!!" San San mở cửa rời khỏi CLB, không để cho Từ Diệp Nghi đáp lại được câu nào. "Có chuyện gì vậy? Anh cãi nhau với Tiết San sao? Chuyện là à nha." một thành viên vừa khởi động xong tò mò chạy tới hỏi. "Không, cãi yêu ấy mà." Từ Diệp Nghi cười hi hi, tâm trạng hưng phấn lạ thường. Ngày hôm nay thật đẹp trời...

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: 70: Đêm Tĩnh Lặng

Ở bên kia hồ nước, những đứa trẻ đang cùng nhau nô đùa, vui chơi. Trông bọn chúng thật hạnh phúc, đó là suy nghĩ của những ai khi nhìn vào bọn họ.

Những đứa trẻ xinh xắn, đáng yêu, ngây thơ như một tờ giấy trắng, cứ như những thiên sứ nhỏ bé vô tình lạc dưới trần gian.

Hần ngắm nhìn xung quanh nhưng vẫn lạc vào thế giới của riêng mình.

Một cậu bé ở bên cạnh hần vui vẻ nói chuyện, nụ cười rạng rỡ như ánh mặt trời chói lóa. Dường như cậu ta đang trò chuyện với hần.

A? Có một cô bé đang chạy tới chỗ bọn họ, cô bé đó hình như cũng rất vui, cô đang nói gì đó với hần, nhưng hần không nghe được.

Nụ cười đó bất chợt nhạt nhòa đi, khung cảnh xung quanh biến mất, thay thế là một góc phòng đầy mùi gỗ mốc meo và ẩm ướt. Nước mưa chạy dọc trên tường nhà, ướt đầm trên sàn, không khí tăng thêm phần cô tịch lạnh lẽo.

Vẫn là nụ cười đó... nhưng đôi mắt của cô bé trống rỗng, một mảng vô hồn bao trùm khắp gương mặt. Những đứa bé xinh đẹp đều biến thành ác quỷ, vặn vẹo và xấu xí đến buồn nôn. Bọn họ đang lao tới, khoảng cách ngày càng nhỏ dần, cổ của hần bị siết chặt bởi những ngón tay rớm máu.

Rầm rầm rầm!!!!

Đặng Hiểu Văn hoảng hồn ngồi dậy, những cơn gió lạnh buốt thổi vào từ cửa sổ khiến hần trở nên thanh tỉnh. Nhìn bầu trời bên ngoài tối tăm cùng những vệt sấm chớp, hần lau mồ hôi nhiều từ mái tóc.

Đã lâu lắm rồi, kể từ khi hần mơ về kí ức đó.

Đặng Hiểu Văn xoay người đi tới phòng bếp, hần quyết định pha cho bản thân một ly cà phê đen.

Đặng Hiểu Văn không muốn nhớ tới hồi ức đó, dù chỉ một lần cũng không.

Đặng Hiểu Văn liếc nhìn laptop trên bàn, đôi mày nhíu nhíu, cuối cùng hần vẫn mở ra thử lại lần nữa.

Vẫn không được!

Hắn tức giận quăng mạnh laptop, cả ly cà phê cũng đập bể tan nát để kìm chế cơn giận dữ. Rõ ràng việc này không dính líu gì tới hắn, nhưng không hiểu sao lòng hắn vẫn khó chịu.

Đặng Hiểu Văn là một hacker chuyên nghiệp, đương nhiên hắn rất nhanh biết được mọi người đang bàn tán chuyện gì về Lộ Lộ.

Jam Lanhusxon? Hắn ta là ai mà lại xuất hiện ở nơi này chứ?

Đặng Hiểu Văn không thể hack vào máy tính của hắn để coi trộm thông tin, người này... không tầm thường chút nào.

Lộ Lộ sao lại quen được người này chứ?

Hắn không suy nghĩ đơn giản, Lộ Lộ không thể dễ dàng thân cận với người khác. Chắc chắn phải có một quan hệ bí mật nào đó, nhưng Đặng Hiểu Văn nghĩ mãi vẫn không ra.

Đầu óc Đặng Hiểu Văn trở nên quay cuồng, đôi mày nhíu chặt vì cơn đau đầu không ngừng ập tới. Hắn lao đảo bước tới nhà vệ sinh tìm thuốc giảm đau đầu, nhìn bản thân trong gương thì phát hiện ra. Đôi mắt của hắn đầy quầng thâm, gò má hốc hác vì thiếu ngủ, làn da tái nhợt nhạt vô cùng thiếu sức sống. Hiển nhiên nếu fan của Đặng Hiểu Văn mà nhìn thấy bộ dạng này của hắn chắc sẽ khóc thét lên mất.

Ting... ting... ting... I have a feeling about you...

Đặng Hiểu Văn cầm điện thoại đang phát sáng, người gọi tới cho hắn là Đặng Thần.

...

Có chút hụt hẫng trong lòng.

"Cậu xem được tin tức chưa? Chuyện này thật sự rất thú vị nha."

Đặng Hiểu Văn nhíu nhíu mày không vui, nghe qua thanh âm điện thoại dường như Đặng Thần có vẻ vui sướng khi người khác gặp họa. Tại sao hắn và Đặng Thần lại trùng họ chứ? Thật không muốn hít thở chung với tên này một bầu không khí chứ đừng nói là trò chuyện.

"Cậu gọi cho tôi chỉ để nói chuyện này? Không chừng cậu thật sự nhàn rồi nhỉ?"

"Thôi nào! Từ khi nào cậu trở thành soái ca mặt than lạnh lùng thờ ơ vậy? Chẳng lẽ đó là gu thẩm mỹ của Lộ Lộ sao? Sở thích phổ biến thật!" Đặng Thần trêu chọc Đặng Hiểu Văn, được rồi, không thể phủ nhận hắn rất thích đùa giỡn, trêu chọc người khác, không những Tà Uyển Như mà những người khác cũng không ngoại lệ.

"Tự lo chuyện của mình đi, trừ khi cậu muốn theo đuổi Lộ Lộ, lúc đó tôi sẽ tới tận nơi đập đổ cậu cho cậu chết không kịp ngáp." Đặng Hiểu Văn giọng nói âm hàn đe dọa Đặng Thần, hiện tại tình hình nhiều tới mức hắn không xoay sở được, nếu lại có thêm tên phiền phức này vào...

"Oa~, đáng sợ ghê ta, ông đây muốn theo đuổi ai là không có bất kì thứ gì có thể ngăn cản được đâu, cơ mà tôi cũng không tính thân cận với Lộ Lộ đâu, chẳng qua cô nàng nói chuyện rất hợp khẩu vị với tôi nha, lâu lâu còn có thể đối nghịch được câu nói giỡn của tôi." Đặng Thần cười hề hề nói "Lúc này tôi cũng gọi điện cho Mạc Quân Nguyệt nha, vừa mới nói xong hắn ta liền cúp máy luôn, bất lịch sự quá đi. Chắc sốc quá không biết nói lời nào, thật đáng thương ghê!"

"..." Đặng Hiểu Văn chẳng cảm thấy được Đặng Thần ở chỗ nào là có thông cảm.

Lách tách... từng hạt mưa rơi xuống mặt đất, âm thanh ngày càng dồn dập và vang vọng, mưa như trút nước xuống ban công của nhà Đặng Hiểu Văn.

Trong đêm hôm đó, có người ngơ ngác ngắm nhìn cảnh mưa trong đêm u tối, có người nghi ngút khói thuốc lá phảng phất khắp không gian chật hẹp, có người mặc cho cơn mưa lạnh giá như dao cắt, đắm chìm vào suy nghĩ của mình.

Bao nhiêu cảm xúc hỗn loạn không có lời giải đáp.

Tình cảm phức tạp, day dứt hay hối hận, cuối cùng họ có thể giải bày cho ai?

Trong khi đó, người kia đã thuộc về một kẻ xa lạ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Ngoại Truyện 5: Vua Không Ngai

Ngôi trường tư nhân cực kì khang trang, rộng lớn, với những thiết bị hiện đại, tiên tiến tạo điều kiện thuận lợi nhất cho học sinh, tuy nhiên học phí ở đây khiến người nào cũng phải đổ mắt. Cô gái đó thật may mắn khi vào được ngôi trường này, nhưng không ai công nhận cô, họ luôn dùng những ánh mắt khinh thường nhìn cô. Cô không oán hận hay để ý tới việc đó, họ đối xử như vậy cũng không sai, cô chính là được một công tử nhà giàu bao nuôi, thậm chí hẳn chính là học sinh trong ngôi trường này. Hẳn là một học sinh xuất sắc mọi mặt, duy chỉ đạo đức là tệ hại, nhưng vì tiền và bối cảnh gia đình của hẳn khiến cho các nhân viên, hiệu trưởng trong trường mắt nhắm mắt mở cho qua.

Cô gái thở hắt ra, cô chỉ cần tình yêu của hẳn, dù mọi người có bàn tán thế nào cũng không ngăn cách được hai người.

Cô vui sướng đi tới nơi hẹn gặp mặt, trong lòng nôn nao xen lẫn lo lắng, hẳn chắc chắn sẽ kết hôn với cô, hẳn luôn hứa hẹn với cô rằng sẽ chịu trách nhiệm với cô, vậy là kết hôn còn gì?

"Phá thai đi!" một nam sinh ánh mắt âm trầm nhìn cô gái, âm thanh không mang theo một chút tình cảm cùng áy náy.

Được rồi! Hẳn là hẳn ta đã biết chuyện cô tới bệnh viện khoa sinh sản, nhưng...

"Sao anh có thể làm thế? Anh nói sau khi ngủ với tôi chắc chắn sẽ chịu trách nhiệm mà?" cô gái phẫn nộ bầu chặt lấy cổ áo của hẳn, nước mắt cùng viên kẻ mắt đen xi chảy dọc gương mặt trông rất khó coi.

"Tôi nói là tôi chịu trách nhiệm, chứ chưa từng nói là sẽ kết hôn hay nuôi đứa con trong bụng cô." hẳn cười lạnh nhìn cô gái tràn ngập khinh thường "Cô nghĩ cô thanh cao lắm sao? Cô đừng tưởng tôi không biết cô đã ngủ với bao nhiêu người trong trường này. Tôi nói chịu trách nhiệm..."

Hắn nâng mắt kính nhìn bụng bằng phẳng của cô gái nở nụ cười gian trá "Chính là sẽ trả toàn bộ chi phí cho cô phá thai!"

Cô gái mặt mày tái xanh mặt mày, lưng lạnh ngã xuống đất, mặt như không còn một giọt máu. Hẳn biết tất cả, hẳn biết mọi thứ mà cô đã làm.

"Em... em biết là em có lỗi trước, nhưng sao anh lại tuyệt tình tới vậy? Nó là chỉ một đứa trẻ vô tội thôi mà." Cô gái ánh mắt mong đợi nhìn hẳn, mong đợi trong ánh mắt của hẳn sẽ lóe lên một tia thương tiếc.

"Hừ, nếu đã là con tôi, nó tuyệt đối không cho nó hiện hữu trên đời này cùng với bộ gen ngu xuẩn của kĩ nữ như cô. Nếu là của người khác, tôi càng không có nghĩa vụ phải quan tâm tới nó." hẳn bình thản nói ra những câu vô tình, hoàn toàn trái ngược với bóng hình ôn nhu, sẵn sàng trước kia.

Cô gái ngơ ngác nhìn hẳn đi ra khỏi phòng học, từng cơn gió thổi qua cánh cửa mang theo những chiếc lá vàng mỏng manh, tựa như sinh mệnh yếu ớt của bào thai trong bụng cô. Nếu sinh nó ra, cô không thể chăm sóc cho nó, dành cho nó những điều tốt đẹp nhất.

"Mộc Nhạn" cô gái mỉm cười xen lẫn nước mắt, ít nhất cô sẽ cho nó một cơ hội để tồn tại trong thế gian này "Mẹ xin lỗi, mẹ đúng là một kẻ xấu xa, mong con hãy tha thứ cho sự mộng tưởng nhầm nhứ của mình."

Vài tháng sau, một nữ sinh học trong một ngôi trường tư thực danh tiếng đã tự sát ngay trên bàn học của nam sinh cùng lớp, theo lời của các học sinh khác hai người từng hẹn họ với nhau, chuyện này đã gây ra một hồi sóng dư luận khủng khiếp về vấn đề lợi dụng tình dục ở trẻ vị thành niên, gia đình của nam sinh kia bị xã hội chỉ trích gây gổ, một thiếu niên lại khiến nữ sinh có thai còn bất phá thai, khiến cho cô gái bị cú sốc tinh thần mà tự sát bằng cách tàn bạo nhất. Rất nhiều học sinh khác khi phát hiện cổ thi thể thì bị rối loạn, ám ảnh và phải điều trị tâm lý.

Hồng Minh Tường, một đứa trẻ mồ côi và phải tự dựa vào chính mình cùng đồng tiền trợ cấp ít ỏi để nuôi sống bản thân. Do cô chưa đủ tuổi nên không xin được việc làm, phải bán thân để kiếm những đồng tiền dơ bẩn. Có người thương cảm, đồng tình cho số phận của một cô gái khốn khổ ngây thơ tin vào tình yêu, nhưng nếu ai nhạy bén sẽ nhận ra, cô gái này dù có chết cũng phải khiến kẻ gây ra mọi thứ chịu dày vò. Những kẻ từng cưỡng bức cô, cô đều lên chụp hình lại và lưu trong máy tính và được cảnh sát tìm thấy, mọi chuyện được đưa ra ánh sáng công lí. Còn về phần người bạn trai kia, hẳn và gia đình sẽ ném trái kết cục thỏa đáng, dù có tiền cũng không làm vụ án bị chìm xuống. Vì Hồng Minh Tường đã quay trực tiếp cái chết của mình và tung lên mạng, dùng phương thức tàn bạo nhất kết liễu đời mình, so với nhảy lầu hay cắt tay tự tử còn dữ dội hơn nhiều.

Hồng Minh Tường là một cô gái xinh đẹp như hoa hồng đầy gai và còn hơn thế nữa.

Về phần đứa trẻ, nó được mang vào trại trẻ mồ côi nuôi dưỡng, dường như mang trong mình huyết nhục của cả cha lẫn mẹ, Mộc Nhạn hoàn toàn vượt trội hơn những đứa trẻ khác. Cậu có trí thông minh phi thường của ba, sự tinh tế, cuốn hút của người mẹ, nhưng điều này lại khiến các cặp vợ chồng không dám nhận nuôi một đứa trẻ khác người như vậy.

Thời gian trôi qua, xuân lại đến hạ, hạ lại đến thu, thu lại đến đông, đông lại đến xuân, mọi thứ diễn ra cứ như một vòng lặp luẩn quẩn trong mắt của Mộc Nhạn. Những đứa trẻ trong trại mồ côi không còn sợ cậu nữa, vì cậu đã thu lại bản chất của mình, trở thành một đứa trẻ vô hại, ngây ngô, nhưng nhiều chuyện khá phiền toái, tựa như việc có những người bạn ngu ngốc thích khoe khoang tài năng của mình, trong khi chúng chẳng đáng giá một đồng trong mắt Mộc Nhạn.

Mọi người đều nói nơi những đứa trẻ nơi đây thật ngây thơ, đáng yêu như những thiên thần, mọi cặp vợ chồng đều hi vọng có một đứa con từ trại mồ côi này.

Trại mồ côi ở phía Nam này khí hậu ẩm áp, nhưng điều đó khiến Mộc Nhạn không hứng thú, cậu thích thời tiết lạnh lẽo của mùa Đông hơn, không goan vắng lặng, yên tĩnh khiến cậu cảm thấy thoải mái.

Nhìn những bông hoa chớm nở đầy sắc xuân, Mộc Nhạn nhíu mày, nhanh chóng vươn cánh tay nhỏ bé khép lại tấm rèm cửa sọc ca rô.

"Mộc Nhạn, di Nhung sẽ nổi giận nếu cậu đến trễ buổi xem mắt đó, hôm nay có những vị khách rất quan trọng." một cô bé nhỏ nhắn có mái tóc nâu đồng mềm mại như búp bê, gương mặt thoáng rạng rỡ và đầy nét cười "Tớ đã thấy tất cả bọn họ, có một cặp vợ chồng rất sang trọng, bọn họ thật sự xinh đẹp và giàu có, đảm nhóc kia ai cũng muốn được bọn họ nhận nuôi, chắc chắn tớ sẽ không chịu thua đâu!"

"Ừ." Mộc Nhạn miễn cưỡng vươn người dậy, mái tóc ngắn ngủn rối loạn như đồng rom, đôi mắt nâu nhạt nhem chớp chớp vài cái, cậu tùy tiện tìm một cái áo thun cũ cùng quần bò rộng quá khổ mặc vào. Mộc Nhạn không có ý định mong được người khác nhận nuôi, cậu đã quá quen với lối sống tự lập, không cần phải vun đắp thêm tình cảm gia đình như một đứa trẻ thiếu thốn tình thương. Sau khi đủ tuổi, Mộc Nhạn sẽ tự mình mưu sinh theo nhiều cách, ăn, cậu có thể làm diễn viên hay ca sĩ để kiếm tiền, nghề đó thật sự có nhiều tiền a.

"Thư Tịch, Mộc Nhạn, hai người chưa xuống sao?" một cậu bé chạy âm ỉ chen vào cửa ra vào, ló cái đầu bóng mượt nhìn về phía hai người, có vẻ như cậu bé này cũng rất mong đợi chuyến viếng thăm của những vị khách từ phương xa.

"Bọn tớ ra liền đây Vũ Phong!" Thư Tịch dùng giọng nói ngọt ngào lên tiếng, quay sang mỉm cười với Mộc Nhạn "Đi thôi!"

"Thật vinh hạnh, không ngờ chúng tôi có thể tiếp đón Đặng tổng và Đặng phu nhân, mong hai người có thể lựa chọn điều tuyệt vời nhất cho mình." người quản lý trại trẻ mồ côi hớn hờ lấy lòng hai vị khách giàu có, so với những người khác càng thêm phần nhiệt tình hơn.

Đặng phu nhân nở nụ cười khách sáo "Cảm ơn chị, chúng tôi chỉ có ý định tài trợ cho cái cô nhi viện trong nước thôi, còn về phần nhận con nuôi, chúng tôi có những yêu cầu khá khắt khe."

Nhiều đứa trẻ mong đợi nhìn hai người lập tức thất vọng, nhưng bọn chúng vẫn không từ bỏ, chỉ cần hai bị khách nhà giàu kia vừa ý thì dù chỉ một cơ hội mỏng manh cũng được.

Người quản lý nghe được điều đó thì mừng rỡ lên, cũng không miễn cưỡng thuyết phục hai vợ chồng trẻ lỡ như lại gây phản cảm "Thật đáng tiếc, vậy hai người có thể cùng chúng tôi ăn một bữa cơm trưa, mọi người có thể tham quan khung cảnh nơi đây và cùng vui chơi với những đứa trẻ."

Mộc Nhạn từ phía sau nhìn về hai con người kia, sạch sẽ và quý phái, người đàn ông và người phụ nữ đó như tới từ một thế giới khác và vô tình ghé thăm nơi xa xôi dân dã này. Bọn họ chỉ đến đây vì lợi ích chính trị chứ không cần tới những đứa con để chăm sóc, yêu thương, xem ra lần này Thư Tịch và Vũ Phong sẽ thất vọng đây.

Đảm nhóc trong cô nhi viện đều choai choai xung quanh bọn họ lấy lòng, thể hiện sự thông minh và đáng yêu của mình tựa như một thiên thần, Mộc Nhạn bĩu môi khinh thường, cậu không bao giờ làm loại chuyện hạ thấp bản thân như vậy. Mộc Nhạn tự tách biệt mình ra khỏi sự nhộn nhịp, yên lặng cầm một cuốn sách tin học nặng khiêu cơ bản.

Không biết là vô tình hay cố ý, bọn họ đã chú ý tới Mộc Nhạn. Họ tò mò về đứa trẻ trầm lặng, yên tĩnh này, âm thầm hỏi han và thân cận với Mộc Nhạn, những đứa trẻ khác dù nhỏ tuổi cũng có thể nhận ra rõ điều này. Mộc Nhạn nhíu mày khó chịu, cậu chỉ mong thời gian trôi qua nhanh một chút để tới bữa ăn trưa, cậu chỉ muốn những người này rời khỏi đây càng nhanh càng tốt, nếu còn tiếp tục chỉ sự mối quan hệ ôn hòa của Mộc Nhạn với những đứa trẻ khác cũng không còn. Cậu không sợ thiếu thốn bạn bè, nhưng lại mệt mỏi với phiền phức, làm ơn đừng kéo phiền phức tới người cậu nữa!

Âm thanh chanh chua tức giận của người quản lý cô nhi viện vang lên, "Là đứa nào đã lấy hết phần bánh bích quy cho khách vậy hả? Khôn hồn thì khai ra, nếu không tất cả chúng bay đều bị chịu phạt cả!"

Những đứa trẻ im lặng chối đầu, có một số đứa bồn chồn nhìn sang vị khách nhà giàu, liệu bọn họ có vì chuyện này mà rời khỏi đây không? Nếu vậy chẳng phải ước mơ trở thành công tử/ tiểu thư của họ sẽ tan thành mây khói sao?

Vũ Phong liếc nhìn sang Thư Tịch gật đầu một cái, sau đó quay sang di Nhung khép nép nói "Di Nhung ơi, hồi nãy con thấy Mộc Nhạn có lén lút chạy vào nhà bếp, không biết là đã làm gì..."

Mộc Nhạn mặt không đổi sắc, nhưng đôi mi hơi nhíu lại, quay đầu nhìn hai đứa bé thân thiết nhất với mình trong trại mồ côi, trái tim chợt lạnh đi hẳn. Thì ra là như vậy.

"Vũ Phong..." Thư Tịch giọng nói ngập ngừng, không đồng tình nhìn Vũ Phong, quay sang cho Mộc Nhạn một cái ánh mắt tin tưởng như nói rằng 'Tớ biết chuyện này không phải cậu làm'

Mộc Nhạn hừ lạnh, đứa trẻ nào có thể lừa gạt được nhưng còn cậu thì khác. Mộc Nhạn biết rõ tính cách của Vũ Phong. Một đứa bộp chộp, tăng động như hân không bao giờ suy nghĩ trước khi nói, nếu thật sự chỉ một mình hân đồ lỗi cho Mộc Nhạn, hân chắc chắn sẽ nháo nhào lên la thật to "Con thấy tận mắt Mộc Nhạn lấy bánh đi!". Vì vậy, Mộc Nhạn đoán ra Thư Tịch là người kêu Vũ Phong làm ra trò cười này.

Ha ha, kể cả những đứa nhóc khác, bọn họ rõ ràng thấy được Mộc Nhạn chưa từng rời khỏi phòng học kể từ sau bữa sáng, nhưng bọn chúng đã chọn cách im lặng để quản lý có thể phạt cậu. Hay nói chính xác hơn, bọn chúng muốn làm cậu bề mặt trước mặt gia đình nhà giàu này, không cho hân giành lấy cơ hội nhận con nuôi của bọn họ.

Thật là một vở kịch khôi hài!

Mộc Nhạn cười mỉa mai nhìn mọi người xung quanh, ngay cả di Nhung tính quảng cho cậu một cái tát thì khựng lại, vẻ mặt hoảng sợ và giật mình nhìn

Mộc Nhạn, cuối cùng cũng thở hắt ra quát nhẹ "Hôm nay có những vị khách quý đến thăm nên tao sẽ không trừng phạt mày, bây giờ thì rút về phòng đi!"

Mộc Nhạn chậm rãi rời khỏi phòng bếp, mang theo những bước chân nặng nề vang từng hồi vào lòng mỗi người.

Bọn họ không biết mình đã phạm sai lầm to lớn cỡ nào đâu! Mộc Nhạn khoe môi ản một chút nụ cười quỷ dị, hất tời giường của mình và lấy ra một cái laptop. Mọi hoạt động trong căn nhà này đều quay rõ trong cái laptop cũ này. Hiện tại Mộc Nhạn rất yêu thích công nghệ, tuy không thể là một lập trình viên chuyên nghiệp, nhưng lắp camera bảo vệ xung quanh nhà là chuyện đơn giản đối với cậu. Mộc Nhạn có thể đưa lên mạng những clip video bắt nạt của lũ trẻ, hay những lúc chúng nói xấu người lớn, rất nhiều thứ tồi tệ hơn.

Và... bằng chứng lấy lại sự công bằng của Mộc Nhạn, cậu có thể mất nhắm mắt mở nhiều việc, nhưng riêng tôn nghiêm của cậu thì không thể.

Mộc Nhạn là vị vua không ngại của trại mồ côi này, không bao giờ có chuyện người khác nghi ngờ tài năng lẫn bản lĩnh của cậu. Mộc Nhạn không oán hận bọn họ, vì chúng không đáng để ở trong mắt cậu, nhưng đây sẽ là cái giá cho sự nghi ngờ hạn hẹp đó.

Mộc Nhạn đóng laptop lại và mang theo trên tay, một lần nữa, cậu trở lại phòng bếp sơ sài quen thuộc kia...

Lấy ý tưởng từ truyện Harry Potter, tên cũ của nam chủ Đặng Hiểu Văn chính là Mộc Nhạn. Ngoại truyện này để giải thích cho ác mộng mà Đặng Hiểu Văn gặp phải vào chương trước.

Vì có một bạn đề nghị có cảnh H nên mình cân trưng câu độc giả ý, mình sẽ chọn nam chủ nào được nhiều người chọn nhất. Cơ mà mỗi nam chủ lại có số chương nhất định mới có H được.

Giống như Du Lăng Tuấn, Trịnh Dật Bình không thuộc dạng người chủ động (đối xử tình cảm theo bản năng) nên phải cần Lộ Lộ tình nguyện, lúc đó phải hóng hơi lâu. Hay nam chủ như Mạc Quân Nguyệt đang bị Lộ Lộ ghét nên muốn H cũng gian nan lắm, không thể tùy tiện tình tròng lên nào được, nếu không ảnh bị đá văng ra dàn np sớm mất.

Mã số là:

1. Du Lăng Tuấn
2. Quan Thượng Phong
3. Mạc Quân Nguyệt
4. Trịnh Dật Hân
5. Trịnh Ngọc Bình
6. Bạo Lăng Đằng
7. Đặng Hiểu Văn
8. Nam chủ mới (mà hiện tại có 7 người rồi, chia nhau ra cũng đủ một tuần đề... hihhi, mọi người hiểu ý mình mà. Nếu còn thêm nữa chỉ sợ có người phải ăn chay a~~)
9. Nam phụ mới/cũ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Gặp Lại Quan Mục Diệm

Lộ Lộ bước ra khỏi lớp học, hành lang và sân trường đều vắng bóng người. Cũng phải thôi, bây giờ mọi người đều ở trong lớp học cả, chỉ có một thần tượng như cô mới có đặc quyền được rời khỏi trường bất kì lúc nào nếu chuyện đó liên quan tới công việc. Chỉ khoảng vài tuần nữa bộ phim đầu tiên Lộ Lộ đóng sẽ được ra mắt, tâm trạng cô lúc này có chút hồi hộp nên càng nhập tâm vào vai diễn của mình. Về phần thay thế biểu diễn cho nhóm nhạc K.I.L.L, công ty Caret đã quyết định cho Minh Nhạc Y và Đặng Hiểu Văn cùng song ca, nếu cô thật sự mắc sai lầm thì một thần tượng nổi tiếng và tài năng như Đặng Hiểu Văn có thể chống đỡ giúp, việc Đặng Hiểu Văn chủ động đề nghị khiến mọi người trong công ty thở phào nhẹ nhõm không ít.

Từ khi nào hấn lại tốt như vậy? Lộ Lộ trầm nghĩ, trong nguyên tác Đặng Hiểu Văn không hề có tình cảm quá sâu nặng với công ty Caret chứ đừng nói là nhiệt tình. Việc làm của hấn gần đây thật khiến người khác mở mang tầm mắt.

"Em còn nhìn không ra sao Lộ Lộ? Rõ ràng Đặng Hiểu Văn tha thính với em đó!" Mỹ Lan cười mờ ám chọc chọc ngón tay vào eo Lộ Lộ.

"..." Lộ Lộ đương nhiên không ngốc, cũng không bị ngây thơ về chuyện tình cảm. Cô biết rất rõ, nhưng vẫn muốn phủ nhận nó.

Hiện tại cô chỉ quan tâm một người...

Lộ Lộ thờ dài phiên muộn, cảm giác được nhiều người yêu thích chẳng vui vẻ như người khác tưởng, áy náy xen lẫn bất đắc dĩ không thể nào xóa bỏ. Ngay từ đầu, trong các cuốn tiểu thuyết, những câu chuyện tình tay ba đều mang đến một kết thúc không trọn vẹn, một người ở lại và một người phải ra đi. Còn nếu là cuốn tiểu thuyết này, cô không thể làm được như Tà Uyển Như, chấp nhận nhiều mối tình không trọn vẹn và chấp vạ nó lại với nhau.

"Chẳng lẽ em nữ lòng nào tuyệt tình như vậy sao? Em không có tình cảm với bọn họ? Dù chỉ một chút?" Mỹ Lan bình thản hỏi, cô không biết Lộ Lộ chọn quyết định đó là đúng hay sai.

"Chị à..." Lộ Lộ ngập ngừng cuối đầu "Có tình cảm không nhất thiết phải bên cạnh." không những thế, Lộ Lộ không biết mình có thể ở lại thế giới

"Được rồi, không đa sầu đa cảm nữa, chị chỉ lo chuyện sự nghiệp của em thôi, còn em tự lo chuyện cá nhân của mình." Mỹ Lan vừa đáp vừa nghịch mái tóc óng ánh màu nâu của mình.

"Ok." Lộ Lộ thở nhẹ ra một hơi, chuyện này tới đâu hay tới đó vậy, hiện tại cô mong ba mẹ sẽ đồng ý cho cô và Du Lăng Tuân đính hôn.

"Hôm nay đóng phim xong em có lịch trình gì không? Hình như em sẽ ăn tối cùng gia đình ở bên ngoài đúng không? Hiếm à nha!" Mỹ Lan vẻ mặt nghi ngờ lướt ipad trên tay xem lại thời gian biểu của Lộ Lộ.

"Đa... dạ, ngày mai em sẽ kể cụ thể cho chị." Lộ Lộ chột dạ nhìn sang chỗ khác.

Không biết Du Lăng Tuân sẽ chuẩn bị thứ gì để lấy lòng ba mẹ Lộ Lộ nữa.

"A, bác tài đi tới đường 60 quận VC được không? Con cần mua một ly cà phê ở đó." Lộ Lộ sực nhớ ra chuyện gì, vội gọi tài xế chuyển địa điểm.

"Được."

Lộ Lộ đứng trước cửa tiệm Things, lòng hơi áy náy một chút, chỉ vì chuyện đã xảy ra với hai nam chủ kia mà Lộ Lộ không còn tới quán cà phê này nữa, vì chủ tiệm nơi này chính là ông nội của Quan Thượng Phong- Quan Mục Diệm. Nếu không phải vì mãi nghĩ vẫn vợ về nguyên tác trong truyện, có lẽ Lộ Lộ đã quen mặt cái tên này.

Nhưng ông ấy đối xử rất tốt với Lộ Lộ ngay từ lần đầu gặp mặt, dù có quan hệ với nam chủ hay không cũng không quan trọng, vì bây giờ cô đã có Du Lăng Tuân rồi.

Leng keng...

Mọi thứ trong cửa tiệm vẫn không thay đổi, không hiểu sao chỉ trôi qua một thời gian ngắn, Lộ Lộ lại cảm thấy thật hoài niệm.

Có lẽ cô ở thế giới tiểu thuyết này cũng gần 1 năm rồi.

Rất nhiều chuyện tốt đã diễn ra, và cũng có những chuyện tồi tệ...

Và cô cũng không còn đối xử với mọi người như những con rối được nữa. Mỗi người đều có tri giác riêng, những chuyện họ đã làm, đã đối xử và tình cảm của họ dành cho cô... tất cả mọi thứ cô đều không nắm bắt được.

"Lâu rồi không gặp ông, dạo này ông thế nào rồi?" Lộ Lộ ngồi ở chiếc ghế quen thuộc, Quan Mục Diệm đang chăm chú lau chiếc ly thủy tinh trong suốt như vô hình, ông ngược đầu lên, ngay lập tức nhận ra Lộ Lộ. Quan Mục Diệm không hề tức giận vì bị làm phiền mà còn kinh hỷ "Tiểu thư xinh đẹp, lâu lắm không gặp cháu!"

Lộ Lộ cực kì miễn cảm với cách gọi này, mỉm cười gượng gạo "Ông vẫn như cũ nhỉ, cháu xin lỗi vì đã không tới đây thường xuyên."

"Không sao, không sao, tuổi trẻ bọn cháu thời gian là vàng bạc mà, cháu vẫn còn nhớ tới nơi này là vinh hạnh của ông rồi."

Nghe được lời nói cởi mở này của Quan Mục Diệm, Lộ Lộ thả lỏng mình xuống, thật may khi có người thông cảm cho cô.

"Vây lấy cho cháu capuchino nha, bỏ nhiều kem như cũ." Lộ Lộ đặt ba lô bên cạnh, móc điện thoại ra hỏi nói "Ông nghe thử bài nhạc cháu mới sáng tác nha, chỉ mới có giai điệu nhưng cháu tính sẽ hát bài này trong lễ hội âm nhạc sắp tới."

(...) đó là một bài hát chủ đề về sự mộng mơ. Một thiếu nữ chìm say trong giấc ngủ êm đềm, cô mơ về những điều khiến cô có cảm giác thanh bình, an toàn, những đồng cỏ xanh bát ngát, những đám mây trắng bồng bênh trên bầu trời trong vắt

, hay những thác nước huyền ảo sâu trong khu rừng bí ẩn. Trong giấc mơ, cô cảm thấy mình thuộc về nơi này và mong muốn vĩnh viễn bên trong đó. Nhưng thứ gì cũng có sự kết thúc, thiếu nữ đó buộc phải tỉnh dậy.

"Ông thấy sao? Đây là phần mở đầu của bài hát, cháu tính soạn nhạc thêm phần của Đặng Hiểu Văn nhưng vẫn chưa có cảm hứng." Lộ Lộ than thở.

"Xem ra ông phải thay đổi cách suy nghĩ về âm nhạc thời nay, giai điệu của bài hát hay lắm, sẽ thật hoàn mỹ nếu cháu hát nó cùng với piano." Quan Mục Diệm khen ngợi.

"Quoa, ông thật hiểu ý cháu, cháu tính mở đầu sẽ đánh piano, đến phần giữa sẽ cho nhạc nền tạo điểm nhấn cho bài hát, kiểu như thiếu nữ trong ca khúc sẽ đấu tranh giữa hiện tại và hư ảo." Lộ Lộ hưng phấn đứng thẳng lên, đứng là người có kinh nghiệm có khác. Vừa nghe nhạc của Lộ Lộ một lần đã chỉ ra trọng tâm, nhưng có lẽ Lộ Lộ muốn làm một điều đó khác biệt để khiến khán giả bất ngờ...

"Ý tưởng này khá trùng lặp và quen thuộc nhưng cũng không tệ, điều chái nên làm là khiến cho nam nhân vật trong bài hát và kết thúc câu chuyện trở nên khác biệt và mang nhiều tầng ý nghĩa." Quan Mục Diệm rắc đường trắng lên ly capuchino nóng hổi, ông mỉm cười hài lòng "Đã xong, một phần capuchino của cháu đây."

"Itadakimasu~" Lộ Lộ hí hup mắt nhe răng cười ngốc manh, được rồi, kể từ ngày sống trong thân thể 18 tuổi IQ của cô cũng bị tuột dốc theo.

Lộ Lộ ghi nhớ lại những lời Quan Mục Diệm, hỏi ý kiến của người khác giúp cô thật nhiều thứ. Phải hỏi thử Đặng Hiểu Văn có chịu hát bài này chung với cô không.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Gặp Lại

Nhạc điện thoại reo lên...

Lộ Lộ nhìn vào màn hình, là Du Lăng Tuân gọi tới! Hiện tại đã tới giờ hẹn rồi.

"A lô."

"Em đang ở đâu vậy Lộ Lộ? Để anh tới đón em!"

Lộ Lộ nhìn địa chỉ trước cửa tiệm Things rồi đáp "Số 134, đường 14, quận ZS."

"Được rồi, chút nữa gặp." Du Lăng Tuân không nói lời dư thừa cúp máy, Lộ Lộ không hiểu sao trước hành động này của hắn lại cảm thấy hoài niệm. Riêng tính cách này Du Lăng Tuân vẫn không thay đổi, một tên sống hưởng nội và không chút lãng mạn, dù trước hay sau khi hẹn hò với Minh Nhạc Y cũng y như nhau. Với tính cách này của Du Lăng Tuân thì Lộ Lộ cũng không thấy buồn, ngược lại cảm thấy thoải mái và bớt gượng gạo hơn, cô đã quá nhiều tuổi để cần những món quà và lời nói ngọt ngào như đường viên.

"Đó là bạn trai của cháu sao?" Quan Mục Diệm hiếm khi nổi tính tò mò hỏi.

"Vâng... anh ấy... có thể sắp trở thành vị hôn phu của cháu." Lộ Lộ ngượng ngừng gãi đầu, đôi mắt liếc nhìn sang chiếc nhẫn ruby xanh biếc như biển cả, trong lòng dấy lên xôn xao kì lạ.

"Ồ, thật đáng tiếc. Ông đang muốn cháu trở thành con dâu của mình mà, hiếm khi Phong Phong quan tâm tới một ai đó." Quan Mục Diệm vẻ mặt hơi thất vọng.

"Ông đừng suy nghĩ nhiều như vậy, cháu và Quan Thượng Phong tuyệt đối không thể!" Lộ Lộ đen mặt nói, ngay cả trở thành bạn bè cũng không có khả năng. Xảy ra chuyện đó làm sao cô có thể tự nhiên nhìn thẳng vào mặt hắn được, trốn tránh như tránh bão còn không được!

"Cháu ghét Quan Thượng Phong sao?"

Ghét ư? Lộ Lộ hơi thất thần trước câu hỏi đó. Quan Thượng Phong đối xử với cô mập mờ không rõ, nhưng vào ngày hôm đó, cô thật sự cảm kích hắn. Buổi biểu diễn đầu tiên của Lộ Lộ tại lễ hội âm nhạc, hắn không vì Lộ Lộ là ca sĩ công ty địch thủ mà thờ ơ với cô, cũng không dư thừa khuyến khích cho có lệ. Nhưng chính vì đôi mắt tin tưởng và câu nói đó của hắn đã khiến Lộ Lộ tin vào bản thân mình.

Nên dù nói thế nào, Lộ Lộ cũng không hoàn toàn ghét Quan Thượng Phong.

Chẳng qua lời này cô không thể nói ra cho Quan Mục Diệm, cô muốn ông từ bỏ ý định con dâu gì đó ngay từ đầu để tránh rắc rối về sau. Lộ Lộ sợ nhất là những chuyện hiểu lầm về tình cảm, mỗi lần cô xem phim tình cảm lại thấy mất kiên nhẫn tới độ mờ mịt. Cô không muốn chuyện tình cảm của mình đứng trước sóng xô gió bão đâu, nhằm chán chết đi được!

"Có lẽ đi..." Lộ Lộ lơ đãng nói, liếc nhìn chiếc xe quen thuộc đậu trước cửa tiệm, Du Lăng Tuân chạy xe tới rồi, cô quay đầu chào Quan Mục Diệm "Thôi cháu đi đây, khi nào rảnh cháu lại tới."

"Ừm, đi thông thả."

Lộ Lộ bước ra cửa tiệm, nhận ra trang phục trên người Du Lăng Tuân hoa lệ hơn thường ngày, vest đen cùng cà vạt đỏ chình chu đẹp đẽ đến từng mi li mét, mái tóc đen cũng được vuốt keo bóng mượt chải chuốt về sau lộ ra bờ trán cao và đôi mắt xanh sắc sảo, gương mặt mang một chút hơi hướm phương Tây tự tin, thành đạt khiến cho người khác có cảm giác an tâm.

Lộ Lộ mỉm cười "Đúng là ngày đặc biệt có khác, bây giờ thấy anh lo lắng về bề ngoài của mình cũng thật mới lạ đó."

"Em sẽ gặp nhiều bất ngờ khác nữa." Du Lăng Tuân mỉm cười tự nhiên, mang đầy phong thái của một quý ông giờ tay ra tựa như phong cách Châu Âu. Về mặt Lộ Lộ lúc này cực kì vi diệu, cô tiến tới đưa tay cho Du Lăng Tuân như một công chúa sắp tham dự một buổi tiệc, cảm giác này thật sự mới lạ.

Quan Mục Diễm ngồi từ bên trong lắc đầu cảm thán "Xem ra cháu trai gặp phải một đối thủ nặng kí rồi!"

Lộ Lộ nghiêng đầu tiếp tục chuẩn bị cho lời bài hát, cô tính hỏi Du Lăng Tuân nhưng hần vốn mù tịt về âm nhạc nên Lộ Lộ cũng không làm khó xử hần làm gì.

"Anh tính làm gì để lấy lòng ba mẹ em vậy?" Lộ Lộ cuối cùng không nhịn được hiếu kì chớp mắt hỏi.

"Vẫn như bao người bình thường khác, mời đi ăn và triển lãm công nghệ." Du Lăng Tuân bình thản đáp.

Lộ Lộ ngẩn mặt ra, đi ăn thì không nói, nhưng còn triển lãm mà bình thường cái gì? Lộ Lộ nhíu nhíu mi suy đoán "Buổi triển lãm gì đó do công ty anh tổ chức sao?"

"Quả nhiên em đoán ra." Du Lăng Tuân đôi mắt lóe lên sự dịu dàng, ảm áp hiềm hoi "Anh nghĩ nếu mình khoa trương quá gia đình em sẽ không thoải mái hoặc coi anh là kẻ lăm tiền ngạo mạn. Anh chỉ muốn cho ba mẹ em thấy sự nghiệp của mình và... phẩm cách của anh đủ để trở thành một vị hôn phu hoàn hảo."

"Ồ..." Lộ Lộ ánh mắt lóe tia kinh ngạc, trong lòng dâng lên cảm xúc không rõ, Du Lăng Tuân sống ở thế giới này đã 28 năm, còn Lộ Lộ thì chỉ tới đây chưa tròn 1 năm. Không biết tình cảm và tính cách trước đây của Du Lăng Tuân đã thay đổi cỡ nào nữa.

"Tới rồi." Du Lăng Tuân dừng xe trước một quán ăn khá bắt mắt nhưng cũng không quá sang trọng, trước cửa tiệm treo lên những lồng đèn tinh xảo và mang đậm nét phương Đông, Lộ Lộ thật sự rất thích quán ăn này.

"Ba ba, mẹ mẹ!" Lộ Lộ vẫy vẫy tay tiến tới ôm chầm lấy ba mẹ, thói quen này khiến cô không còn xa lạ nữa.

"Ừ, chúng ta vào thôi." Hoàng Bảo Lan xoa đầu con gái, mỉm cười dịu dàng nắm tay cô bước vào, đôi mắt chỉ lơ đãng nhìn qua Du Lăng Tuân một lần rồi thôi. Việc này thật kì lạ, không phải mẹ Lộ Lộ thường yêu thích những nam thần tượng đẹp trai trên ti vi sao? Tại sao gặp Du Lăng Tuân lại phản ứng ít như vậy chứ? Mẹ cô không thích dòng máu lai Châu Âu sao? Lộ Lộ trầm nghĩ. Phan Cảnh Liêm từ đầu tới cuối vẫn giữ phong thái của một trưởng bối, ánh mắt dò xét từng cử chỉ của Du Lăng Tuân.

"Vậy chúng ta cứ vào bên trong trước, cháu đã đặt bàn sẵn rồi." Du Lăng Tuân hí hóp mỉm cười tự nhiên, kín đáo che giấu suy nghĩ của mình. Ngay từ lần đầu gặp, Hoàng Bảo Lan đã không cho hần cơ hội chào hỏi lễ phép để cộng điểm tốt, xem ra khá khó khăn đây. Cũng phải thôi, Lộ Lộ bây giờ là đứa con gái nhỏ mới 19 tuổi đầu của họ, hần lại nóng vội đính hôn hần là tạo ấn tượng không tốt, nhưng việc này sẽ không khiến Du Lăng Tuân hối hận đâu.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Quyết Định Gia Đình Họ Phan

Phục vụ nhanh chóng mang thức ăn tới chỗ của Lộ Lộ, tuy không phải là một căn phòng riêng nhưng ngăn cách khung cửa khá kín nên bên ngoài không thấy gì nhiều.

Đồ ăn đã mang tới nhưng không ai động đũa, Lộ Lộ phá tan bầu không khí lúng túng gấp rau sống cho vào lẩu cay vui vẻ nói "Ồ đây có nắm đùi gà mà mẹ thích này, con lấy nhiều thêm nha?"

"Ừ, trong đĩa cũng có món thịt bò mà con thích đó, lấy nhiều thêm một chút." Hoàng Bảo Lan ánh mắt cuối cùng cũng bớt băng lãnh hơn khi nhìn Du Lăng Tuân, dù con gái bà có người yêu nhưng vẫn quan tâm tới ba mẹ.

"Gia đình của em khi ăn cơm cũng không quá coi trọng lễ tiết gì đó, cứ thoải mái trò chuyện cũng được. Anh không cần phải giữ quy tắc: khi ăn không được nói chuyện đâu." Lộ Lộ thấy Du Lăng Tuân vẫn bảo trì im lặng thì thành thật nói.

"Lộ Lộ, chuyên tâm ăn lẩu đi, con cần có nhiều năng lượng để học hành và phát triển sự nghiệp thần tượng nữa." Phan Cảnh Liêm gấp thật nhiều rau bỏ

đầy chén Lộ Lộ. Lộ Lộ gương mặt căm lặng, xem ra ba ba chuẩn bị hành hình Du Lăng Tuân mà không cho cô trợ giúp rồi.

Phan Cảnh Liêm thấy con gái nghe theo thì thở nhẹ ra, nâng ly nước ép bên cạnh nhấp một ngụm, quay sang thản nhiên nhìn Du Lăng Tuân "Hôm nay chắc cậu cũng biết rõ bữa ăn này có ý nghĩa gì, tôi cũng không kì kèo lâu, cậu quen con gái tôi được bao lâu rồi, gặp mặt từ khi nào?"

"Tôi con quen biết nhau ở trên mạng khoảng một năm, chỉ mới gặp nhau vào tiệc sinh nhật thứ 19 của Lộ Lộ." Du Lăng Tuân điềm tĩnh đáp.

"Thật sự có chuyện này sao?" Hoàng Bảo Lan mặt mày trở nên nghiêm khắc lại "Cả hai chưa quen biết nhau được bao lâu đã đồng ý đính hôn. Cậu muốn làm gì với con gái tôi vậy?"

"Mẹ..." Lộ Lộ bất đắc dĩ nhìn Phan phu nhân, cô không thể giải thích với ba mẹ rằng cô và Du Lăng Tuân đã quen nhau rất lâu về trước, kí ức của Minh Nhạc Y chỉ có thể vĩnh viễn bị chôn vùi.

"Lộ Lộ, con đang tới thời kì phản nghịch nên không tin lời mẹ, nhưng khi lớn lên con sẽ hiểu. Cảnh Liêm, anh nói gì thuyết phục con bé đi." Hoàng Bảo Lan thở dài nói.

"Lộ Lộ, không phải con nói muốn chú tâm vào sự nghiệp sao? Nếu bây giờ con nhanh chóng đính hôn như vậy đối với con đường thần tượng chỉ ít lợi nhiều hại thôi. Muốn làm gì cũng phải đợi học đại học xong đã." Phan Cảnh Liêm gấp rau bỏ vào chén Du Lăng Tuân ánh mắt sâu thẳm nói "Không phải tôi không tin tưởng cậu, chỉ là chúng tôi chưa biết bất cứ thứ gì về cậu. Làm sao chúng tôi có thể biết được rằng sau khi cậu kết hôn với con gái chúng tôi, cậu sẽ không ngoại tình, không lạnh nhạt với Lộ Lộ, không cuồng công việc và tiền của thay vì hôn nhân. Điều khiến tôi càng lo lắng hơn chính là, liệu cậu có nuôi tình nhân bên ngoài trước khi gặp con gái tôi hay không? Sau khi biết cậu và Lộ Lộ quen biết nhau qua mạng xã hội tôi càng kiên quyết phản đối. Ít nhất hãy để thời gian giải đáp tất cả."

"Chúng tôi chỉ có một đứa con gái, tôi chỉ muốn đảm bảo rằng về sau nó sẽ có một gia đình hạnh phúc không lo toan. Mong cậu thông cảm cho, Du Lăng Tuân." Hoàng Bảo Lan tiếp lời chồng mình "Chúng tôi không cấm cản hai bên hẹn hò, nhưng còn việc đính hôn là quá sớm rồi. Lộ Lộ, con không phải có rất nhiều người mến mộ sao? Không nên quyết định vội vàng như vậy."

Lộ Lộ trân trối nhìn ba mẹ tuân một tràng ra thuyết phục cô, cô chỉ gào thét lên rằng: con đã 35 tuổi rồi đó, làm gì còn thời kì phản nghịch nữa.

Du Lăng Tuân cũng không quá kinh ngạc trước kết quả này, quả thật hẳn có chút nóng vội. Hắn đã lo lắng khi bên cạnh Lộ Lộ có rất nhiều nam nhân yêu thích cô. Du Lăng Tuân sợ rằng, nếu bản thân chậm trễ lâu hơn nữa, mình sẽ vụt mất Lộ Lộ.

"Được ạ, con hiểu cảm giác của phụ huynh khi có con gái. Nếu vậy Lộ Lộ hãy chú tâm phát triển sự nghiệp thần tượng và học hành trước, cháu chỉ muốn đưa đón Lộ Lộ tới trường và chuẩn bị đồ ăn sáng cho em ấy, hai cô chú thấy được không?" Du Lăng Tuân nín cười chín chắn.

Hào cảm ba mẹ Lộ Lộ với Du Lăng Tuân tăng thêm một phần, đương nhiên dễ dàng chấp nhận yêu cầu đơn giản của Du Lăng Tuân, thậm chí sau bữa ăn hôm đó mọi người cùng nhau tới buổi triển lãm của công ty Du Lăng Tuân.

Lộ Lộ đứng một bên làm bình hoa, trong lòng thầm than Du Lăng Tuân thật bình tĩnh, hẳn chắc chắn là người thuận nào trái*.

*Người thuận nào trái thường sống theo lý trí, nào phải thì sống theo tình cảm.

"Xem ra ba mẹ mới của em khá thích anh." Lộ Lộ liếc nhìn Du Lăng Tuân bình thản nói.

"Tuy rằng hơi tiếc khi ba mẹ em không đồng ý, nhưng chỉ cần em chờ đợi anh chắc chắn sẽ thuyết phục được ba mẹ." Du Lăng Tuân nhẹ nhàng vuốt mái tóc mềm mại của Lộ Lộ nhếch môi cười.

Lộ Lộ im lặng không đáp, có rất nhiều chuyện trước đây Lộ Lộ chưa từng suy nghĩ tới, nhưng sau bữa ăn hôm nay lại khiến cô thanh tỉnh rất nhiều chuyện.

Du Lăng Tuân, em nói cho anh mọi thứ về em, từ những chuyện xảy ra kể từ khi em tới đây tới cả những mối quan hệ của em, nhưng còn anh chưa tiết lộ bất kì chuyện gì.

Nếu là trước đây anh chắc chắn chưa từng hẹn hò những người khác ngoại trừ em, nhưng hiện tại hoàn toàn khác. Anh đã thay đổi, từ diện mạo đến tính cách, em cảm thấy khoảng cách giữa chúng ta ngày càng xa vời, cũng chỉ vì anh chưa bao giờ tâm sự với em.

Rốt cuộc anh đang che giấu điều gì chứ?

Lộ Lộ ánh mắt thêm một tầng sương mờ mịt, như có một thứ gì đó không thể nắm bắt được.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Chỉ Cần Em Hạnh Phúc

"Anh Phó, sao em gọi cho Đặng Hiểu Văn từ trưa tới giờ không được? Em tính bàn luận với anh ta về buổi biểu diễn sắp tới." Lộ Lộ sau khi trở về nhà liền gọi điện thoại cho quản lý của Đặng Hiểu Văn.

"Aizz, anh cũng đang đau đầu đây. Đặng Hiểu Văn ít khi bị bệnh tự nhiên hôm nay cảm nặng tới mức không đi nổi khỏi nhà, anh đang hoãn và sắp xếp lại lịch làm việc của cậu ta tới cuối tuần này, còn phải tiền vi phạm hợp đồng nữa." Anh Phó ư ờ oái than thở, Lộ Lộ bắt đầu thông cảm cho những người làm việc cho các nam chủ bị dày vò vì nắng mưa thất thường.

"Ồ, em hiểu rồi, kêu anh ta khi nào hết bệnh thì nhắn tin cho em biết." Lộ Lộ thần nhiên đáp.

"Chi vậy thôi? Không phải đáng lẽ em nên sang nhà Đặng Hiểu Văn nấu cháo, mua thuốc cho cậu ta nhanh hết bệnh?" Anh Phó kinh ngạc hỏi.

"..." Lộ Lộ trán đầy vạch đen, Anh Phó có phải là xem ngôn tình quá nhiều rồi không? Sao có thể nghĩ ra loại chuyện này chứ?

"Em đã có bạn trai lại đi tới nhà cậu ta như vậy không ổn chút nào, vả lại có rất nhiều cô gái khác muốn chăm sóc Đặng Hiểu Văn nên không cần tới phiên em đâu." Lộ Lộ tùy tiện đáp lại, cũng lắm cớ chỉ gửi một tin nhắn chúc hân hạnh hết bệnh là được. Nếu hân hạnh tới mức nhập viện thì Lộ Lộ sẽ mang hoa tới tận nơi tặng hân hạnh chứ?

"Anh chỉ nghĩ nếu là em thì Đặng Hiểu Văn sẽ nhanh hết bệnh hơn thôi, cậu ta có vẻ rất quan tâm tới em." Anh Phó nghĩ tới những ngày tháng gần đây, Đặng Hiểu Văn cứ mỗi khi rảnh rỗi lại mở điện thoại ra vào trang web và blog của Lộ Lộ còn thường xuyên hơn cả những fan hâm mộ đích thực. Nếu được người khác hay đám phóng viên biết được, Anh Phó không thể tưởng tượng nổi một đồng scandal sẽ ập xuống. Anh Phó cũng thật kinh ngạc khi ít có người nào biết được nhà của Đặng Hiểu Văn, ngay cả phóng viên cũng không mò tới được, nam thần tượng này đúng là thần bí và thận trọng.

"À... ừ..." Lộ Lộ giọng nói có chút không tự nhiên, dù sao nghe được lời này qua người khác sao không xấu hổ được?

Lộ Lộ tắt điện thoại, bắt đầu soạn đồ để chuẩn bị tới quay phim cảnh tiếp theo. Hôm nay Lộ Lộ sẽ quay cảnh cuối cùng để hoàn thành bộ phim đầu tay, nó thật sự không chiếm được sự chú ý của Lộ Lộ lắm, cô đôi khi toàn lo lắng những chuyện khác mà không nhập tâm vào bộ phim, tuy vai diễn lần này không nói là thành công nhưng hân hạnh cũng không tệ. Dù sao đây cũng là bộ phim đầu tiên nên Lộ Lộ không cần gượng ép bản thân. Có lẽ papa nói đúng, cô nên chú tâm vào sự nghiệp thần tượng của bản thân nhiều hơn.

Lộ Lộ thoải mái tiếp tục lịch trình buổi tối ngày hôm nay, cô không biết rằng từ xa luôn có một số người theo dõi cô. Lộ Lộ chưa từng nghĩ ngờ rằng, tại sao mọi hành tung của mình chưa bao giờ bị đăng lên báo chí hay tin tức, chỉ ngoại trừ việc Du Lăng Tuấn đưa cô tới trường quá rầm rộ không ai không biết, Lộ Lộ chưa từng bị chụp hình lên hay làm xấu đi hình tượng.

"Ta không thể chịu được nữa, tại sao ta phải làm công việc này chứ?" Hải Đường vò đầu khiến mái tóc xù lên vô cùng mất hình tượng, không giống như nữ sát thủ lạnh lùng giết người không chớp mắt hằng ngày dù chỉ một phần, đám thuộc hạ còn lại của Bạo Lăng Đằng không biết nói gì hơn, không phải chính Hải Đường đã chủ động xin ông chủ đảm nhiệm công việc bảo vệ này sao?

"Không phải là cô bắt đầu ghét phu nhân tương lai của ông chủ rồi không?" Lục Huấn cực kì thoải mái thưởng thức bộ dáng đau khổ vì nhàm chán của Hải Đường, hiển nhiên quan hệ đồng nghiệp giữa hai sát thủ này cực kì không hợp.

"Haizz... không phải là ta ghét Lộ Lộ hay Minh Nhạc Y gì đó, chỉ là... ông chủ dùng phương thức này quá... nhát gan đi, ngay cả gặp mặt trò chuyện cũng không dám gặp mà ngầm bảo vệ như vậy. Ta cảm thấy ông chủ chịu thiệt nhiều quá, bấy giờ thì tốt rồi. Phu nhân tương lai đã có bạn trai cả, ông chủ của chúng ta trở thành một hiện diện mờ nhạt không thể mờ nhạt hơn." Hải Đường tức tối dậm chân "Rốt cuộc là ông chủ biến thái, điên cuồng trước đây chạy đâu mất rồi, tự nhiên hiện đầu ra một kẻ si tình chỉ dám nhìn từ xa thế này?"

Lục Huấn vì lời nói của Hải Đường mà trầm ngâm không đáp, Lục Huấn vẫn nhớ lời nói thì thầm âm thầm của Bạo Lăng Đằng khi hân hạnh biết được Lộ Lộ có vị hôn phu. Gương mặt Bạo Lăng Đằng lúc đó như kim nén đã tính ẩn sâu bên trong, ngọn lửa chiếm hữu cùng dục vọng điên cuồng lóe lên nhưng nhanh chóng vụt tắt, ông chủ chạm vào bức ảnh của Lộ Lộ mà dịu dàng nói "Tôi sẽ không chiếm lấy em ấy, vì bên cạnh tôi em sẽ không thể nào hạnh phúc và bình an được. Tôi... chỉ cần nhìn từ xa... chỉ cần em hạnh phúc. Tất cả đều tốt cả!"

Lục Huấn thờ dài, một kẻ sống trong bạo lực và máu tanh như hân hạnh không thể hiểu nổi tình yêu là gì, càng không thể hiểu nổi hành động và lời nói của ông chủ. Nhưng lời ông chủ nói cũng không quá sai, một thiếu nữ như ánh mặt trời sao có thể thích nghi được thế giới của ông chủ, nếu Bạo Lăng Đằng chiếm được tình yêu của Lộ Lộ thì nó cũng sẽ nhanh chóng trở thành một kí ức ngăn ngại mà ngọt ngào rồi bị bóng tối của thế giới ngấm chôn vùi. Lục Huấn lấy ra một điều thuốc bình tĩnh nói "Cứ để tới đâu hay tới đó, chúng ta chỉ cần tin tưởng quyết định của ông chủ, cô cứ tiếp tục bảo vệ Lộ Lộ, tôi và mọi người sẽ xử lý đám phóng viên."

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Rắc Rối ập Tới

"Chiều gặp lại nhé, Tiểu Y." môi Du Lăng Tuấn lướt nhẹ lên trán Lộ Lộ, để lại một nụ hôn gió ngọt ngào. Lộ Lộ không kịp phản ứng có chút đỏ bừng mặt, ngượng ngùng gật đầu rồi bước thẳng vào cổng trường. Được rồi, không thể phủ nhận là Lộ Lộ rất thích những hành động, lời nói chỉ có trong ngôn tình, cô gái nào lại không thích sự lãng mạn chứ? Lộ Lộ không hề tránh né mà từ từ tiếp nhận và hưởng thụ tình yêu tươi mới này.

Một vài học sinh đôi khi quay lại nhìn bọn họ và chiếc xe sang trọng đắt tiền của Du Lăng Tuấn, hiển nhiên đây vẫn là hình ảnh vô cùng chói mắt với những thiếu niên, thiếu nữ cấp ba trong thời gian thi cử. Ừm, học hành nhiều cũng cần thứ để giải trí, nhưng đôi khi cảnh tượng này cũng đã kích thích những thành viên hội độc thân ế người yêu. Một vài nam sinh ái mộ Lộ Lộ khi nhìn thấy hào quang tỏa ra từ Du Lăng Tuấn cũng triệt để vỡ mộng. Quả nhiên nữ thần chỉ có thể bên cạnh nam thần mà thôi!

San San bắt đầu cảm thấy ghen tị, chắc phải kêu Từ Diệp Nghi đưa đón cô tới trường giống cặp đôi như Lộ Lộ. Không biết Từ Diệp Nghi có xe đẹp không nhỉ? San San thầm mơ mộng về người bạn trai của mình và những cảnh tượng lãng mạn, nghĩ tới thôi là cảm thấy thích thú rồi.

"Lộ Lộ, ôn bài kĩ chưa? Không phải là có bạn trai rồi quên học hành luôn rồi chứ?" San San cảm thấy cương cười ranh ma.

"Đương nhiên là học rồi, tớ không muốn trở thành thần tượng học dốt chỉ biết hát đâu, ít nhất phải đậu 3,4 trường đại học gì đó cho công chúng lác mắt chơi." Lộ Lộ vui vẻ nói đùa.

"Humm, dạo này trông cậu xinh hơn chứ có bị quần thâm mắt hay gầy đi vì học hành đâu, rõ ràng là vì có bạn trai." San San chống cằm khẳng định.

Lộ Lộ cười không đáp, thật ra cô thức khuya dậy sớm để chạy show quen rồi, sau khi đóng phim dài tập xong thời gian của cô thoải mái hơn hẳn, nhưng nếu San San nghĩ như vậy thì cứ như thế đi.

"Hè này bộ phim dài tập mà tớ đóng sẽ chiếu trên kênh COCLO1 đó, cậu nhớ xem ủng hộ cho ý kiến nha." Lộ Lộ vui vẻ nói, cô cảm thấy cuộc sống bây giờ thật hoàn mỹ và hạnh phúc. Nếu vô tình lại trở về thế giới cũ, không biết cô có thể chịu được cú sốc đó và buông tay nơi này được hay không.

Có rất nhiều, rất nhiều chuyện quá hoàn hảo và hạnh phúc diễn ra xung quanh Lộ Lộ tới mức... khiến cô cảm thấy bất an.

...

"Tránh ra!!!!!" một âm thanh la hét vang khắp đại sảnh, còn có tiếng xô đẩy, té ngã khiến Lộ Lộ quay đầu lại nhìn.

Trong phút chốc, Lộ Lộ thoáng thấy một nam sinh đang lao vào cô cùng bình chất lỏng trong suốt, hẳn cầm bình chuẩn bị tạt vào người cô.

"Lộ Lộ!!!" San San hoảng hốt bước tới ôm chặt Lộ Lộ về phía sau tránh né.

Xèo xèo xèo...

"Aaaaa!!! Có người tạt axit!!!" một học sinh hoảng sợ la hét thất thanh, nhiều học sinh khác kịp phản ứng cũng rùng mình chạy đi báo cho giáo viên.

Mùi cháy xén tanh hôi bốc lên xông vào khoe mũi Lộ Lộ, cô ngơ ngác nhìn San San run rẩy gục ngã, đôi mắt dần mất đi tiêu cự.

Phú Hào thấy được cảnh tượng này lo lắng chạy tới trấn an Lộ Lộ "Bình tĩnh đi Lộ Lộ, tớ đã gọi cấp cứu, San San chỉ bị dính axit một phần trên lưng trái nên sẽ không sao đâu."

"San... San... cậu ấy..." Lộ Lộ lần đầu tiên trong đời cảm thấy khủng hoảng tới mức này, cô... cô không nghĩ rằng San San sẽ vì cô...

Tỉnh dậy đi Lộ Lộ, đây không phải là thời gian cho cô tự trách bản thân! Lộ Lộ cố gắng điều khiển cơ thể đang cứng đờ giúp đỡ Phú Hào sơ cứu cho San San, mặt mày cô tuy tái nhợt nhưng vẫn cương quyết bên cạnh San San mặc kệ Phú Hào và bác sĩ cấp cứu trên xe khuyên nhủ.

Phú Hào thờ dãi nhìn Lộ Lộ nôn nóng ngồi bên cạnh San San trên xe cấp cứu, hẳn lấy điện thoại của San San và Lộ Lộ báo tin cho phụ huynh cả hai, gọi cả bạn trai của San San là Từ Diệp Nghi. Khi nhìn tới số điện thoại của Du Lăng Tuấn, Phú Hào nhú nhú mày, liếc nhìn Lộ Lộ một cái, hẳn tắt nguồn điện thoại cho vào cặp.

Hãy cho hắn ích kỷ một lần thôi...

"Lộ Lộ, con không sao chứ? Có bị thương gì không?" Hoàng Bảo Lan chạy tới, tâm trạng vô cùng lo lắng kiểm tra vết thương trên người Lộ Lộ, thấy cô không sao bà mới thở phào nhẹ nhõm.

"Con không sao... nhưng còn San San..." đôi mắt Lộ Lộ đỏ ửng lên, từ khi xuyên qua thế giới này cô chưa từng khóc một lần nào. Nhưng San San là người bạn đầu tiên của Lộ Lộ, là người chia sẻ vui buồn trong suốt quãng đời ế nhạt của cô ngoại trừ Kuro.

Lộ Lộ có thể khẳng định rằng, tình yêu hay bạn trai có thể không có, nhưng bạn thân và tình bạn cô không thể đánh mất nó được. Cô sẽ làm tất cả để bảo vệ tình bạn này, không ngờ Lộ Lộ lại khiến San San tổn thương.

"Không phải lỗi của con đâu Lộ Lộ." Hoàng Bảo Lan chưa xót ôm Lộ Lộ vỗ về, có lẽ đây sẽ là vết thương không bao giờ biến mất trong lòng Lộ Lộ.

"Không, mẹ..." Lộ Lộ nước mắt giàn giụa, cô lấy tay lau đi tràn ngập phần nộ "Con đã biết ai là người làm ra chuyện này rồi."

Ngoài cô ta ra, không có ai lại căm hận Lộ Lộ tới mức dùng thủ đoạn bỉ ổi đó, Lộ Lộ không thể tin nổi cô ta làm tới cả chuyện này.

"Phú Hào, đưa tớ tới đồn cảnh sát gặp nam sinh tạt axit đó, tớ nhất định phải cho cô ta trả giá vì chuyện này."

Ngô Ái, cô đừng hòng thoát khỏi chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Thú Tội

Tôi là Tiểu Khang, một nam sinh rất đỗi bình thường từ diện mạo đến gia cảnh. Nhưng tôi thật sự ghét điều đó! Tại sao mọi người xung quanh lại có một cuộc sống tốt đẹp hơn tôi, họ giàu có và xinh đẹp hơn, tài giỏi và thông minh hơn tôi? Tôi vừa ghen tị vừa ghen ghét những kẻ hào nhoáng đó. Tôi chưa bao giờ hối hận về việc làm của mình khi nghiện ma túy, bởi vì nó là thứ giúp tôi có cảm giác còn sống trong thế giới nghiệt ngã này. Gia đình tôi luôn luôn cãi vã, xích mích, một người cha bị hoại tử đôi chân suốt ngày say xỉn rồi chửi rủa, một người mẹ và đứa em gái nhu nhược, suốt ngày khóc lóc than thở mà chẳng dám lên tiếng. Tôi chán ghét cuộc sống tồi tàn, nghèo túng này!

Tiền, đó là thứ tôi luôn luôn thiếu, việc làm thêm tạm bợ của đứa em gái không đủ để tôi mua một liều ma túy, tôi cần nhiều hơn thế nữa.

...

"Anh hai, anh đừng làm chuyện đó. Anh sẽ vào tù mất. Em sẽ kiếm việc làm thêm nữa mà." em gái của Tiểu Khang nước mắt lã chã níu áo hắn.

"Buông ra, muốn bị ăn tát nữa phải không? Chuyện của tao mày đừng xen vào! Vào tù thì sao chứ? Cùng lắm là chờ vài năm, sau khi ra lại có một cọc tiền kèch xù."

"Anh hai... anh không nghĩ rằng khi trong tù sẽ không có ma túy gì đó sao? Anh nghĩ lại... được không?" cô bé đỏ mắt ra sức thuyết phục anh trai.

"Không có tiền thì cũng chẳng mua được gì, cùng lắm lắm liều một phen. Tao nhắc lại một lần cuối, Vy An, cầm miệng lại trước khi tao đánh mày bẻ đầu." Tiểu Khang hằn học hất tay em gái ra, mở điện thoại gọi cho người giao dịch.

"Hôm nay cô phải đặt cọc trước cho tôi một nửa số tiền, tôi sẽ làm chuyện đó ngày hôm nay." gương mặt Tiểu Khang tiền tụy được che kín dưới mũ lưỡi trai, hắn đang bước đi trên con đường sai lầm tới tận không thể lùi bước được nữa.

"Được thôi, nhưng hãy nhớ nếu anh tiết lộ ra tôi thì đừng nghĩ tới chuyện lấy phần tiền còn lại."

"Đương nhiên rồi, tôi làm ăn sòng phẳng mà."

Tiểu Khang không ngờ rằng lại tạt trúng người khác, khi hắn nhanh chóng rời khỏi thì bị hai kẻ lạ mặt bắt lại, hắn chỉ mơ hồ nghe được đoạn đối thoại của bọn họ.

"Chết tiệt, không ngờ chúng ta lại sơ suất như vậy. Đi về biết nói như thế nào với ông chủ đây?"

"Phù... may mắn là tiểu thư Lộ Lộ không có mệnh hệ gì, trước tiên cứ đưa hắn ta cho cảnh sát, tôi nghĩ ông chủ sẽ không muốn để Lộ Lộ phát hiện ra sự tồn tại của chúng ta đâu."

"Phải rồi..." âm thanh khinh thường của cô gái đó vang lên "Người nên cảm thấy may mắn khi không lọt vào tay của ông chủ, chỉ vì tiền mà đắc tội với người không nên chạm vào dù chỉ một sợi tóc... đúng là một hành động ngu xuẩn."

"Các người là ai?" Tiểu Khang bắt đầu hoảng sợ khi thoáng thấy hàng nóng vốn chỉ có trên phim ảnh. Là súng ống, đã vậy còn là hàng thật nữa! Dù là tổ chức buôn bán ma túy cũng không có nhiều súng ống nguy hiểm và hiện đại như vậy. Người yêu cầu chưa từng nói hắn phải đối mặt với những kẻ nguy hiểm ngoài vòng pháp luật thế này... Tiểu Khang bắt đầu cảm thấy hối hận về quyết định của mình, hắn đã nghe rất nhiều thứ từ đám người buôn ma túy, thế giới ngầm của đất nước này to lớn hơn mọi người thường nghĩ rất nhiều.

Không ngoài dự đoán, Tiểu Khang bị một công tố viên đưa đến tra khảo, tên công tố viên đó như muốn ra sức cạy mồm Tiểu Khang để lấy lời khai nhưng vẫn không kết quả.

"Rốt cuộc cậu có chịu thành thật thú tội không? Nếu hợp tác thì tôi sẽ giảm nhẹ án cho cậu, còn không..."

Reng reng...

"Có chuyện gì vậy?" công tố viên bức bối bất điện thoại, dường như hắn nghe được chuyện gì đó, liếc nhìn sang Tiểu Khang rồi tiếp lời điện thoại "Tôi biết rồi."

"Tiểu Khang, có người muốn gặp cậu, tốt nhất cậu đừng làm trò gì mờ ám."

Cạch!

Tiểu Khang không thể tin vào mắt mình, hẳn không ngờ người muốn gặp hắn lại là Minh Nhạc Y, nữ thần tượng mà vị khách yêu cầu tát axit nhưng thất bại. Tại sao cô lại tới đây chứ?

"Xem ra anh vẫn cố chấp không chịu khai báo nhỉ?" Lộ Lộ mỉm môi mỉm cười khó lường, cô đẩy ghế ra bằng một âm thanh lớn vang vọng khắp căn phòng kín, không hiểu sao điều đó càng làm Tiểu Khang thêm hồi hộp. Hẳn vì sao lại lo sợ trước một nữ sinh yếu đuối chứ?

Lộ Lộ nhìn thẳng vào mắt Tiểu Khang, như thấu triệt mọi suy nghĩ của hắn. Thời gian trôi chậm tới mức Tiểu Khang không chịu được nữa thì Lộ Lộ bình thản nói "Đừng cứng đầu nữa, người thuê anh đã đi ra đầu thú rồi."

Tiểu Khang cứng nhắc nhìn Lộ Lộ, vẻ mặt không thể tin được hoảng hốt la lên "Không thể nào, cô đừng hòng gạt được tôi. Tôi tát axit chỉ vì cực kì chướng mắt khi thấy cô trên tivi."

"Thật sao?" Lộ Lộ chống cằm mỉm cười "VẬY anh có nghe thấy cái tên 'Ngô Ái' rất quen thuộc không?" Tiểu Khang nghe xong thì tát nhọt mặt mày, hắn siết chặt tay để giảm bớt sự hoảng loạn của mình.

"Nhìn cử chỉ này hẳn quen biết rồi!" Lộ Lộ nghịch chiếc điện thoại cảm ứng của Tiểu Khang trên tay "Người quả thật quá sợ sốt rồi. Mặc dù người đã xóa nhật kí cuộc gọi nhưng tôi vẫn có thể khôi phục dữ liệu dễ dàng. Đáng lẽ anh nên đập nát điện thoại luôn thì tốt rồi." điều này cũng nhờ ơn của Đặng Hiểu Văn đã chỉ dẫn Lộ Lộ một cách dễ hiểu nhất.

"Đó chẳng thể nào là bằng chứng để kết tội một ai đó." Tiểu Khang không chịu khuất phục nói.

"Ồ, anh nói đúng." Lộ Lộ nở nụ cười rạng rỡ "Anh đoán thử xem, tôi sẽ bắt anh thú tội bằng cách nào?"

Tiểu Khang có một cảm giác chẳng lành trước vẻ mặt ngây thơ vô số tội này của Lộ Lộ, hẳn mong muốn đổi mặt với tên công tố viên lúc này hơn bao giờ hết.

"Anh hẳn không biết... tôi có khá nhiều mối quan hệ đặc biệt với một số người. Bọn họ có thể làm anh sống không bằng chết... ừm, điển hình của các nhân vật trong phim truyền hình, anh có thể bị bắt tới hộp đêm trở thành trai bao, hay là bị tra tấn..." Lộ Lộ kể ra hàng loạt ý tưởng phim kinh dị cô coi bấy lâu, hù dọa người khác khiến cô cảm thấy thoải mái, coi như trả thù cho San San.

"Tôi... tôi thú nhận." Tiểu Khang nghĩ tới đồng súng ống và thân thù lợi hại của hai người lạ mặt thì tâm trạng tồi tệ, tuyệt vọng, bởi vì Minh Nhạc Y này không hề nói dối.

Lộ Lộ nhếch môi mỉm cười hài lòng, thật sự Ngô Ái chưa từng tới đây đầu thú, toàn bộ chỉ do cô bốc phét mà thôi. Nhưng kết quả không phụ sự kì vọng của cô.

Lộ Lộ bước ra thản nhiên nhìn đội điều tra và công tố viên "Đã tìm ra hung thủ đứng sau vụ này rồi, mong mọi người hợp tác bắt giữ nữ sinh viên đại học M tên Ngô Ái."

Bọn họ trân trối nhìn bóng dáng thanh mảnh của Lộ Lộ đi xa, trong lòng thầm than: 'Cô gái này có phải 19 tuổi không vậy? Đáng sợ quá!'

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Gia Tộc Bất Hạnh

Lộ Lộ đã thành công khiến cảnh sát ra lệnh tìm kiếm hung thủ, nhưng trong lòng chẳng khá lên chút nào. San San vì cô mà mang vết sẹo xấu xí trên vai cả đời, dù San San có tha thứ cho Lộ Lộ, chính Lộ Lộ cũng không thể tha thứ cho bản thân mình được. Cô đã quá ngạo mạn, kiêu ngạo hành xử ngang ngược mọi nơi, không hề nghĩ đến hậu quả sẽ ập tới người thân xung quanh mình.

Lộ Lộ thất thần bước đi tới phòng bệnh của San San, cô không dám đối diện với người thân của San San, đặc biệt là bạn trai Từ Diệp Nghi của San San. Bỗng dưng một bàn tay kéo Lộ Lộ lại, cô cảm nhận được bản thân ngã vào một bờ vai rộng lớn an toàn.

"Cô muốn trên trang thông tin có tin tức là 'một nữ thần tượng phải nhập viện vì đâm đầu vào chậu cây' hả?"

Lộ Lộ ngược mắt lên nhìn, thật ngoài dự liệu khi người đó là Quan Thượng Phong. Phải rồi! Cả hai bọn họ đều là anh em họ hàng cùng huyết thống mà, Quan Thượng Phong đi tới thăm Quan Tiết San cũng không có gì lạ.

"Cảm ơn." Lộ Lộ lấy lại tinh thần rời khỏi vòng tay của Quan Thượng Phong, chỉnh lại cổ áo của mình.

Quan Thượng Phong lần này cũng không đùa cợt hay miến cưỡng Lộ Lộ, hần im lặng nhìn túi cơm hộp và ly trà sữa trên tay Lộ Lộ, thờ dài nói "Tôi thăm San San rồi, cô cứ vào đó đi, San San hiện tại không có chuyện gì hết."

"Ừ." Lộ Lộ trả lời lí nhí. Như vậy thật tốt quá!

Cạch...

"San San..."

"Lộ Lộ, cậu tới rồi à, ngồi ở đây đi." San San mỉm cười làm giảm áp lực lẫn áy náy trong lòng Lộ Lộ.

Lộ Lộ đang cứng nhắc nhẹ nhàng thờ ra, cô nhìn rỏ trái cây trên bàn thì nói "Đề tở cắt mặn cho cậu nha."

"Ok."

Bầu không khí tuy có phần hòa nhã nhưng vẫn khiến Lộ Lộ lúng túng không biết mở lời thế nào, cô nhớ tới cuộc viếng thăm đồn cảnh sát vừa rồi thì thành thật nói "Tở đã tìm hung thủ đã thuê người tạt axit, chắc cậu còn nhớ người bạn thân của chị Tà Uyển Như chứ?"

"Ngộ Ái? Tại sao chị ta lại muốn hại Lộ Lộ chứ?" San San kinh ngạc hỏi.

"Ngộ Ái hình như rất thích Mạc Quân Nguyệt... cô ta nghĩ lĩnh đã quyến rũ anh ta hay là gì đó." Lộ Lộ buồn bã đáp, vì sao những chuyện này lại xảy ra chứ?

San San như bùng tỉnh đại ngộ, đôi mắt lộ ra biểu cảm khiến Lộ Lộ không hiểu rõ. Lộ Lộ tiếp tục nói dự định của mình "Nếu gặp được Ngộ Ái, tở không biết mình sẽ làm gì cô ta nữa."

San San nhìn về mặt âm trầm của Lộ Lộ, trong lòng cảm động đan xen ảm đạm, nếu Tử Diệp Nghi cũng giống như Mạc Quân Nguyệt... hẳn là San San cũng trở thành như Ngộ Ái chẳng?

"Lộ Lộ..." San San nhẹ nhàng vén lọn tóc loạn xạ của Lộ Lộ "Tở không biết mình có nên tức giận với Ngộ Ái không, có lẽ may mắn vì axit không phá hủy nhan sắc của tở, cũng có thể vì tở hiểu được cảm xúc của cô gái đó. Tở chỉ muốn nói một điều thôi, cậu không cần miến cưỡng bản thân để trả thù cho tở."

San San liếc nhìn ra cửa sổ như đang hồi tưởng về quá khứ "Đôi khi yêu quá sâu đậm khiến người ta trở nên mù quáng, câu nói đó trong phim ảnh quả thật cũng không sai lắm."

Lộ Lộ im lặng dùng dao nhỏ gọt quả mận tươi mọng nước. Quan Thượng Phong cũng biết lựa trái cây thật!

Gọt trái cây xong, Lộ Lộ cũng không nán lại lâu vì Tử Diệp Nghi và gia đình của San San sắp trở lại. Cô hứa sẽ chép bài tập và soạn bài lại cho San San đầy đủ rồi đi về.

"Xong rồi à." Quan Thượng Phong dường như đã chờ đợi Lộ Lộ, cô khó hiểu hỏi "Anh muốn nói chuyện gì sao?"

"Cô... bây giờ có rảnh không? Tôi muốn đưa cô tới một nơi." gương mặt Quan Thượng Phong hơi lưỡng lự, cuối cùng cũng quyết định hỏi thử ý kiến của Lộ Lộ. Biểu cảm của hần khiến cô cảm thấy không đúng lắm, nhưng cô muốn biết Quan Thượng Phong tính đưa cô đi đâu.

"Được, anh dẫn đường đi."

Lộ Lộ ngoài ý muốn khi nơi Quan Thượng Phong tới cũng không xa, đó chính là một phòng vip trong bệnh viện này của Mạc Quân Nguyệt. 109. Cô sững sờ, con số này khiến cô nhớ lại những chi tiết trong tiểu thuyết, người bên trong căn phòng này không ai khác là ba của Quan Thượng Phong- Quan Khải Dự. Tiểu thuyết nói rất ít về nhân vật này, quá khứ của Quan Thượng Phong cũng được kể sơ qua khi Tà Uyển Như nói chuyện với Đặng Thần. Quan Thượng Phong chưa từng đưa Tà Uyển Như tới đây trong kịch bản, vậy tại sao hần lại đưa cô tới chứ? Chẳng lẽ vì chuyện xảy ra với em họ Quan Tiết San của hần?

Quan Thượng Phong cứ đứng im lặng bên ngoài cửa phòng 109, Lộ Lộ nóng ruột không nhịn được nữa liền giả bộ hỏi "Đây là ai vậy?"

"Người này là ba ruột của tôi..." đôi mắt hần hiện lên cảm xúc khó hiểu, có buồn bã, có oán hận như đan xen vào nhau "Ông ta là người từng thừa kế toàn bộ tài sản của Quan gia, và cũng là kẻ đã hại mẹ tôi."

Quan Thượng Phong như nhớ tới điều gì đó, hần bật cười chua xót "Cũng không thể trách được, từ trước đến giờ bất hạnh và xui xẻo luôn luôn ập đến Quan gia. Tôi cũng không nghĩ rằng Quan Tiết San cũng bị ảnh hưởng bởi điều này. Hần là cô chưa từng nghe Quan Tiết San kể gì về gia đình của mình."

Lộ Lộ yên lặng nhìn Quan Thượng Phong, ngay cả hần từ trong tiểu thuyết hay ngoài hiện thực này cũng chưa từng nhắc tới. Trước đây khi còn là Minh Nhạc Y, cô từng thầm nghĩ rằng, tác giả 'Cuộc chiến siêu sao' này thật có tố chất viết kinh dị, các quá khứ của nam chủ ai ai cũng u ám, ảm đạm cả, vậy mà nam chủ quan trọng nhất là Quan Thượng Phong trong truyện quá khứ lại không được viết ra.

Bây giờ biến thành một gia tộc mà cả dòng họ đều bất hạnh sao?

Chương tiếp theo là ngoại truyện của nam chủ cuối cùng- Quan Thượng Phong~~. Không biết có u ám bằng các nam chủ khác không, dù sao tính cách của Quan Thượng Phong cũng không có biến thái như Mạc Quân Nguyệt và Bạo Lăng Đằng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Ngoại Truyện 6: Trái Tim Thủy Tinh

Quan Khải Dự và Tô Tư Nhã kết hôn là chuyện không ai ngờ tới, vì cả hai anh em nhà Quan gia đều thích người tên là Tô Thư Thanh- chị của Tô Tư Nhã. Dù kẻ ngu ngốc cũng đoán ra ẩn tình bên trong, vì Tô Tư Nhã đã kết hôn với đại thiếu gia Quan Khởi Danh, còn Nhị thiếu gia là Quan Khải Dự có lẽ vì luyến tiếc mối tình không thành nên đã lấy Tô Tư Nhã làm vật thế thân. Đây thật là một câu chuyện tình không trọn vẹn, nhưng Quan Khải Dự không thể chấp nhận lấy chung một người vợ cùng với anh trai mình, ở thế giới này đa phu đa thê là chuyện thường tình thì tính cách hiếu thắng, kiêu ngạo của Quan Khải Dự khiến ông không thể chia sẻ tình cảm của mình.

Mặc dù không thể dành cho Tô Tư Nhã tình yêu chân thành, nhưng Quan Khải Dự vẫn hoàn thành trọng trách của một người chồng, bọn họ sống chung dưới một mái nhà và sinh ra đứa con trai đầu lòng là Quan Thượng Phong. Khi đời thứ ba được sinh ra trong Quan gia, một mối nguy cơ bắt đầu ập đến. Như bao gia tộc giàu có khác, anh em Quan gia đều có dục vọng tranh giành quyền thừa kế khổng lồ trong ngành showbiz lẫn bất động sản. Sự có mặt của Quan Thượng Phong khiến địa vị của Quan Khải Dự được coi trọng hơn, nhưng gia đình Quan Khởi Danh và Tô Tư Thanh qua bao năm vẫn chưa có được đứa con đầu lòng. Mối lo lắng của Quan Khởi Danh đã thành sự thật, kết quả kiểm tra trên bệnh viện cho thấy Tô Tư Thanh bị vô sinh, cả đời không thể có được con. Có người vui mừng, có người đau khổ, có kẻ âm mưu, tính toán.

Quan Thượng Phong tuy còn nhỏ tuổi nhưng cậu biết được rõ những việc diễn ra trong Quan gia, cậu không hiểu tại sao mẹ lại chấp nhận kết hôn với cha, dần dần vào vòng xoáy của gia tộc giàu có. Một người xinh đẹp và đoan trang như Tô Tư Nhã có thể tìm được một gia đình hạnh phúc khác cơ mà. Không phải là cậu oán gì khi mẹ sinh cậu ra khiến cậu phải sớm trưởng thành để người đứng đầu ngọn gió, Quan Thượng Phong chỉ cảm thấy thương tiếc cho người mẹ của mình. Oán hận người ba vô tâm chỉ nhớ tới người tình xưa.

"Khi lớn lên con sẽ đưa mẹ rời khỏi đây, con có thể tự kiểm soát nhiều tiền để cho mẹ hưởng thụ an bình cả đời." đôi mắt Quan Thượng Phong tràn đầy kiên cường và quyết đoán, đó cũng là mong mỏi lớn lao nhất khi cậu còn nhỏ.

"Con trai..." Tô Tư Nhã cảm động kim chế nước mắt sắp chảy ra, bà dịu dàng ôm đứa con ngoan hiền, tài giỏi của mình, có lẽ trong ngôi nhà này người mà bà có thể giải bày tâm sự chính là Quan Thượng Phong "Mẹ thật sự cũng rất muốn điều đó, nhưng nếu làm vậy ba con chỉ còn lại một mình. Dù có chuyện gì xảy ra, chúng ta vẫn là một gia đình, nhớ không?"

"Dạ." Quan Thượng Phong ỉu xiu đáp. Được rồi! Là một đứa con trong gia đình, hẳn có trách nhiệm hàn gắn hạnh phúc trong gia đình, phải khiến cho ba mẹ trân trọng lẫn nhau.

Vào một ngày trời mưa xối xả, Quan Thượng Phong lần đầu tiên thấy Tô Tư Nhã tức giận tới như vậy, đồ đạc trong phòng khách đều bị ném vỡ nát cả, cảnh tượng vô cùng trầm trọng.

"Tại sao anh có thể làm vậy với tôi? Anh nghĩ tôi là súc vật không có cảm xúc chỉ biết ngoan ngoãn nghe lời anh sao?" đôi mắt Tô Tư Nhã đầy tơ máu, gương mặt thống khổ lẫn tuyệt vọng nhưng chưa từng rơi một giọt nước mắt nào. Có lẽ bà đã khóc vì người đàn ông này quá nhiều, nhiều đến mức chẳng thể khóc được nữa.

"Dù sao đó cũng là chị ruột của em... Tô Tư Nhã, tại sao cô có thể nguyên rủa chị gái cô và cả Quan gia nữa?" Quan Khải Dự âm trầm, kìm nén phần nộ để không đánh đập Tô Tư Nhã hả con giận.

"Ha ha... đúng rồi, trong mắt anh tôi mãi mãi là kẻ xấu xa, chỉ là một thứ thế thân. Có phải ba người đã sắp đặt sẵn mọi chuyện, chỉ còn chờ tôi sa vào cái bẫy ác độc tàn nhẫn này... tôi rốt cuộc đã làm gì sai chứ?" Tô Tư Nhã hít thở không thông, tiếng la hét dần dần nhỏ đi, bà ngã gục xuống với đôi mắt vô hồn, tình yêu nồng cháy cùng oán hận không cam lòng đều biến mất.

Quan Thượng Phong hoàn hồn chạy lại ôm chầm Tô Tư Nhã, hẳn không biết chuyện gì đang xảy ra, phản ứng của mẹ thật sự khiến Quan Thượng Phong hoảng loạn muốn chết. Nhìn Tô Tư Nhã... giống như người phụ nữ này đã không còn thiết sống nữa.

Quan Thượng Phong có thể cảm nhận được bầu không khí gia đình đã thay đổi ngay từ lúc đó, hẳn không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Không bao lâu, mẹ lại sinh ra đứa con thứ hai... nhưng mà...

Mặt mày Quan Thượng Phong tối đen lại, không thể tin được đảo cặp mắt, hết nhìn Quan Khải Dự lại nhìn di dư thừa họ "Tại... tại sao giấy khai sinh của em gái con lại là con của Quan Khởi Danh và Tô Tư Thanh. Pa pa, pa pa hãy nói gì đi chứ?"

"Tụi bây... tụi bây là đồ nghịch tử." Quan Mục Diệm không thể thờ nổi, tức giận đến đỏ mặt mà tát cả hai đứa con trai của mình.

Cuối cùng mọi chuyện cũng bại lộ ra, ngay từ đầu, Quan Khải Dự đã không có ý định buông tha rồi bỏ Tô Tư Thanh, hai anh em bọn họ đã chấp nhận cùng kết hôn với cô gái họ yêu. Nhưng bọn họ đã sớm biết Tô Tư Thanh bị vô sinh nên mới bày ra vở kịch này, lừa gạt Tô Tư Nhã mang thai những đứa con của Quan Khải Dự và Quan Khởi Danh, khi xong mọi chuyện thì Quan Khải Dự sẽ li hôn với Tô Tư Nhã đưa một số tiền lớn cho Tô Tư Nhã định cư bên nước ngoài. Nếu Quan Thượng Phong là con của Tô Tư Nhã và Quan Khải Dự, thì Quan Tiết San chính là con của Tô Tư Nhã và Quan Khởi Danh.

Thảo nào... thảo nào... mẹ hần ngày hôm đó lại tuyệt vọng đến vậy, vì sao mẹ lại không nghĩ tới sống trên cõi đời nữa.

Quan Thượng Phong cảm thấy trái tim mình như thất lại, mặc dù hần đau khổ nhưng cũng không thể bằng nỗi đau khổ mà Tô Tư Nhã phải gánh chịu. Thì ra đấu tranh trong gia tộc đều là giả, tình cảm gia đình trước đây cũng đều là giả. Người mẹ Tô Tư Nhã của hần chỉ là một công cụ sinh nở cho Quan gia.

"Tôi hận ông... các người, tất cả các người đều xuống địa ngục đi!" Quan Thượng Phong đôi mắt u ám nhìn những kẻ cùng chung máu mủ như người xa lạ, hần không thể quen biết với những kẻ máu lạnh buồn nôn này.

Nói xong, Quan Thượng Phong lao đảo bước vào phòng bệnh của Tô Tư Nhã. Quan Thượng Phong nắm lấy tay bà, bàn tay gầy yếu đó thật sự rất lạnh. Hiện tại ngay cả Quan Thượng Phong, Tô Tư Nhã cũng không có một phản ứng gì, tựa như một xác chết không hồn. Quan Thượng Phong đôi mắt ngấn lệ càng gắt gao nắm chặt lấy tay bà.

Trên đời này, Tô Tư Nhã là người mẹ duy nhất của hần.

Sóng gió cứ liên tục ập đến Quan gia, giới truyền thông trang nào cũng đăng tin tức về cái chết của Quan Khởi Danh, Tô Tư Nhã và Tô Tư Thanh trong chính ngôi nhà của mình, mà Quan Khải Dự cũng vì cái chết của người yêu mà hóa điên. Mọi người ai cũng cảm thấy đau lòng cho thảm kịch xảy ra với Quan gia.

Chẳng ai biết được, trong lòng Quan Thượng Phong chỉ cười nhạt nhẽo, phải rồi, từ đầu đến cuối ba hần chỉ quan tâm tới Tô Tư Thanh, mà Tô Tư Nhã trong mắt ba hần chỉ là một người thừa. Mọi người đều lầm tưởng rằng Quan Khải Dự bị điên vì cái chết của vợ mình, không ngờ rằng người hần điên cuồng yêu lại chính là Tô Tư Thanh.

"Ông nội... ông có oán hận mẹ con vì đã giết Quan Khởi Danh và Tô Tư Thanh không?" Quan Thượng Phong trầm tĩnh hỏi, đôi mắt lúc này nhớ tới hình bóng của mẹ mà đau khổ nhớ nhung.

"Quan gia đã gây bao nhiêu tội lỗi với con dâu, ta sao có thể trách nó được..." Quan Mục Diễm thờ dài, trông ông như già đi mấy tuổi "Chỉ trách bản thân ta vô tâm, không nhận ra sớm mọi chuyện ngay từ đầu thì sẽ không dẫn đến kết cục bi thảm này."

"Con thật sự rất hận ba, vì sao ông ta lại không yêu thương mẹ con chứ? Mẹ con đã hi sinh mọi chuyện vì ông ta mà."

"Ông cũng không hiểu nổi..." Quan Mục Diễm lắc đầu bất đắc dĩ, ánh mắt như hồi tưởng về Tô Tư Nhã.

"Mẹ con có lần nói với ông, bà rất muốn mở một cửa tiệm cà phê và rượu, mỗi ngày có thể pha cà phê cho Quan Khải Dự, và vào những dịp kỉ niệm, bà có thể lấy những chai rượu ngon lâu năm mang ra nhâm nhi cùng chồng. Tô Tư Nhã gặp ba con lần đầu tiên ở..."

Quan Thượng Phong bước tới nơi mà Quan Mục Diễm nhắc tới, trong lòng tưởng tượng ra những chuyện xảy ra lúc đó.

Một cô gái quyến rũ xinh đẹp bước vào quán rượu sang trọng, thu hút bao ánh nhìn của người khác phái. Nụ cười quyến rũ trên môi cô khiến tim người khác đập thình thịch.

Xoàng!

Cô gái lúng túng khi bản thân sơ ý đụng phải ly rượu của người kia mà làm đổ vỡ trên mặt đất, cô cuối người hoảng loạn lau dọn "Xin lỗi,... tôi không cố ý..."

"Đừng động, tay cô đang chảy máu kìa." giọng nói nam tính của người đàn ông kia khiến cô gái ngẩn ngơ, gương mặt hơi đỏ ửng lên khi hần dùng khăn tay cầm máu vết thương trên ngón tay cô.

"Nơi này không dành cho cô đâu, cô gái ngây thơ. Một người phụ nữ quyến rũ sẽ không luống cuống nhặt mảnh vỡ của ly." người đàn ông mỉm cười chân thành, xoa xoa đầu cô gái đang ngây ngốc nhìn mình.

Cô gái tên Tô Tư Nhã, ngay từ giây phút đó đã thầm mến người đàn ông kia.

Quan Khải Dự.

Quan Thượng Phong mím môi không nói, lặng lẽ quay đầu bước đi.

Hình như cửa tiệm mà ông nội sắp mở cũng tên là Things đi?

Quan Thượng Phong trở thành người thừa kế duy nhất của Quan gia, mà Quan Tiết San trên danh nghĩa là em họ của Quan Thượng Phong. Khi lớn lên, Quan Tiết San không biết gì về bí mật gia tộc, ngoại trừ những thứ trong giới truyền thông ghi chép. Một tai nạn không lường trước cướp đi mạng sống của ba mẹ và người dì, chỉ còn lại hai đứa trẻ và ông nội Quan Mục Diệm.

Quan Thượng Phong cảm thấy, có lẽ điều này không xấu... bí mật dơ bẩn này... mãi mãi phải chôn xuống mồ.

Quan Thượng Phong ngày càng trưởng thành, kết giao với nhiều bằng hữu, trong đó có cả Đặng Thần, Đặng Hiểu Văn, Mạc Quân Nguyệt và Bạo Lăng Đẳng. Hẳn nhận ra mỗi người bọn họ đều có một quá khứ u tối của riêng mình.

Đặng Thần từ một cậu bé nhà nghèo bị bắt nạt trở thành một ảnh đế người người tôn trọng, Đặng Hiểu Văn từ một cậu bé mồ côi mà trở thành một thiếu gia tự tạo dựng sự nghiệp, Mạc Quân Nguyệt và Bạo Lăng Đẳng thì giống như hắc, đều biến thành một con người hoàn toàn khác vì vòng xoáy gia tộc.

Có lẽ quá khứ u ám khiến bọn họ trở thành bằng hữu, vừa châm chọc vừa ủng hộ lẫn nhau, đứng trên đỉnh đầu của thành công và danh vọng, để không còn ai có thể khinh thường bọn họ nữa.

Và quá khứ ảm đạm kia, mãi mãi chôn vùi trong kí ức.

Bí mật đó... được tiết lộ cho tới khi một cô gái xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Tàn Nhẫn Thật Đơn Giản

“VẬY Quan Tiết San và anh chính là anh em cùng mẹ khác cha?” Lộ Lộ sững sờ nhìn Quan Thượng Phong, không ngờ lại có chuyện như vậy trong tiểu thuyết.

“Ừm.”

“Tại sao anh lại nói cho tôi biết chứ?” Lộ Lộ không hiểu vì sao Quan Thượng Phong lại kể cho mình nghe, không phải cô chỉ là người ngoài thôi sao?

“Đừng để ý.” Quan Thượng Phong trầm tư nói “Tôi chỉ muốn nói cho em biết, em cứ quên đi cũng được.”

Lộ Lộ ghen hờn nhìn Quan Thượng Phong, đúng là không thể hiểu nổi cách vận hành não của nam chủ. Chắc hẳn kêu cô quên thì cô cứ quên vậy! Chuyện Quan gia cũng không liên quan tới Lộ Lộ. Điện thoại của Lộ Lộ vang lên vô cùng đúng lúc, phá tan không khí lúng túng, bất thường này. Lộ Lộ như thở nhẹ ra một hơi.

"A lô?"

"Lộ Lộ, em đang ở đâu vậy? Anh đi tới trường nhưng không thấy em đâu." đầu điện thoại bên kia chính là Du Lăng Tuấn, Lộ Lộ nghe giọng của hắn mới chợt nhớ ra Du Lăng Tuấn muốn đưa rước cô tới trường.

"Có một số chuyện xảy ra, khá dài dòng nên chút nữa em sẽ kể với anh. Em hiện tại đang ở bệnh viện, anh tới đón em được không?"

"Được."

Quan Thượng Phong đứng bên cạnh nghe được cuộc gọi điện, Lộ Lộ có vẻ như rất tin tưởng và đặt chú ý lên người bạn trai mới kia. Đôi mắt Quan Thượng Phong tối lại, bàn tay vô thức siết chặt. Thì ra cuối cùng hắn vẫn không cam tâm, không thể chấp nhận được việc từ bỏ theo đuổi Lộ Lộ. Lần đầu tiên Quan Thượng Phong cảm thấy bản thân thật đáng khinh, hắn kể ra quá khứ của bản thân dường như chỉ muốn thu hút sự chú ý của Lộ Lộ, dù là thương cảm hay khinh thường cũng được, hắn không muốn Lộ Lộ đối xử với hắn như một người ngoài.

Đúng vậy, đó là sự lựa chọn của Quan Thượng Phong! Hắn sẽ cướp lấy cô từ người đàn ông đó, dù Lộ Lộ bị tổn thương hay oán hận Quan Thượng Phong, hắn cũng cam tâm tình nguyện.

Lộ Lộ, đừng nhìn anh bằng đôi mắt như biết rõ được mọi chuyện, ánh mắt thờ ơ, lạnh nhạt như một người xa lạ.

Xe cảnh sát được huy động tới trường đại học, sinh viên trong trường ai ai cũng kinh ngạc, vây lại xung quanh bàn tán xôn xao.

"Xin lỗi đã làm phiền nhà trường, tôi cần tìm sinh viên của trường tên là Ngô Ái này, cô gái đó là nghi phạm của một vụ án, mong mọi người hãy phối hợp điều tra."

"Ồ!" mọi người kinh ngạc, có một số sinh viên nhón nháo mở điện thoại ra tìm xem nữ sinh viên tên Ngô Ái là ai.

Tà Uyên Như đang ngồi bên ghế đá đọc kịch bản, thấy mọi người dường như tập trung ra đại sảnh vô cùng náo nhiệt, cô hơi nhú mày, tuy cũng khá tò mò nhưng Tà Uyên Như sắp có buổi thử vai quan trọng, cô không thể bị sao lãng bởi tiếng ồn được. Thu dọn laptop và tập vở vào ba lô, Tà Uyên Như đi hướng ngược lại tới một khuôn viên vắng vẻ của trường.

Bộp! Một người khác vô tình chạy ngang đụng trúng Tà Uyên Như, sách vở đều bị rớt xuống hết, Tà Uyên Như quay sang kinh ngạc hỏi "Ngô Ái, sao cậu lại chạy nhanh như vậy? Có chuyện gì sao?"

"Tà Uyên Như..." Ngô Ái ngoài ý muốn gặp được bạn thân trên đường, nhưng cũng không muốn dừng lại giải thích mà hối hả chạy đi như bị ma đuổi.

Humm? Ngô Ái bị sao vậy nhỉ? Tà Uyên Như khó hiểu gãi đầu. Sau khi nghe toàn bộ mọi chuyện từ cuộc điện thoại của Phú Hào, Tà Uyên Như mặt mày tái nhợt đi. Những chuyện đó đều là thật sao? Ngô Ái- bạn thân của Tà Uyên Như đã thuê người tạt axit Lộ Lộ nhưng thất bại, lại khiến một học sinh khác bị thương.

"Không thể nào... sao Ngô Ái có thể làm chuyện này được." Tà Uyên Như lắp bắp không tin được vào tai mình. Trong kí ức của cô, Ngô Ái là một người bạn tốt bụng, hòa đồng, quan tâm tới mọi người, đôi khi Ngô Ái hay nói xấu người khác hoặc có chút ích kỷ, nhưng cô ấy luôn đứng về phía Tà Uyên Như. Chắc chắn có gì đó hiểu nhầm, Tà Uyên Như tự lừa dối bản thân với sự thật kinh hoàng, chỉ cần tìm Ngô Ái, bạn thân cô chắc chắn sẽ giải thích rõ và được minh oan mà.

"Uyên Như, em biết được bao nhiêu về Ngô Ái chứ?" Phú Hào thở dài, hẳn không muốn Tà Uyên Như trở nên tuyệt vọng, nhưng nếu Tà Uyên Như cứ mãi ngây thơ và dễ dàng tin tưởng người khác người vậy, sống lâu trong thế giới showbiz, Tà Uyên Như chắc chắn sẽ bị hãm hại. Phú Hào bình tĩnh nói tiếp "Ngô Ái biết bản thân trở thành nghi phạm, không những giải thích hay thanh minh bản thân trong sạch, ngược lại đi chạy trốn như thế. Em nghĩ là vì sao chứ?"

Tà Uyên Như ngơ ngác nhớ tới vẻ mặt cứng đờ chột dạ của Ngô Ái, lúc đó cô ấy chạy rất hối hả...

Mọi chuyện là sự thật sao?

"Em... em biết rồi." Tà Uyên Như như người mất hồn thất thểu tắt điện thoại, bản thân bắt đầu chìm vào cảm xúc tuyệt vọng.

Ngô Ái, chỉ vì tình yêu nhất thời mà cậu đã đi làm chuyện xấu sao? Mạc Quân Nguyệt đáng giá để cậu hi sinh cuộc sống như vậy? Anh ta không hề thích cậu, tại sao cậu lại cố chấp như vậy chứ?

Cùng thời điểm đó, Ngô Ái mặc áo khoác và khẩu trang che kín gương mặt mình, bước tới một góc công viên vắng vẻ người qua lại, cô ta mới từ từ bình tĩnh lại.

Thất bại rồi, con nhỏ Lộ Lộ chết tiệt đó không những còn nguyên vẹn mà Ngô Ái cũng bị phát hiện ra tin tức. Hừ, ngay từ đầu cô nên không tin tưởng thằng nghiện ma túy điên khùng đó.

Thật ra cũng chẳng vấn đề gì nếu bị phát hiện. Ngô Ái đối với xã hội này đã vô cùng tuyệt vọng rồi, cô không thể vụt mất ánh sáng duy nhất trong cuộc đời mình được.

Mạc Quân Nguyệt...

Anh tàn nhẫn quên đi em, thậm chí yêu một người con gái khác chỉ trong phút chốc.

Anh không đặt em vào mắt anh dù chỉ một lần.

Vì cái gì lại cứu rồi em, rồi đẩy em xuống vực thăm địa ngục chứ?

Tàn nhẫn với người khác, đối với anh thật đơn giản, đúng không?

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Ác Mộng

Những ngày tiếp theo Lộ Lộ sinh hoạt cũng không dễ chịu, thường xuyên nhận lấy những ánh mắt quái dị và xa lánh của bạn học trong trường, đôi khi

gặp những phóng viên sẵn ảnh theo dõi và chắn ngang đường dồn dập đặt ra những câu hỏi cực kì đáng ghét. Được rồi, Lộ Lộ biết khi trở thành ca sĩ cô phải gặp qua mấy việc này... nhưng nó lại nhắc nhở Lộ Lộ rằng: chính cô đã khiến San San phải nhập viện.

Lộ Lộ không biết rằng có hai thành viên tổ chức hắc đạo của Bạo Lăng Đẳng đã nhanh chóng dọn dẹp rắc rối xung quanh cô, nếu không Lộ Lộ cũng không thể chịu đựng được dư luận và tai tiếng trong giới showbiz.

"Em ổn không? Có thể biểu diễn vào ngày mai được chứ?" Đặng Hiểu Văn bình tĩnh nhìn Lộ Lộ mở miệng quan tâm, tuy Lộ Lộ tập luyện biểu diễn cho chương trình rất nghiêm túc nhưng hắn vẫn thấy được cô đang phiền muộn một chuyện khác, hoàn toàn không che dấu được vẻ mệt mỏi trên gương mặt.

Lộ Lộ cười khò lắc đầu "Ồn hay không thì đã sao chứ? Nếu tôi ngay cả một chuyện đã kịch này làm phân tâm, từ bỏ ước mơ thì sao có thể trụ vững trong giới showbiz, có thể tôi không thể biểu diễn tốt nhất, nhưng ít nhất cũng không khiến người khác bối rối ra khuyết điểm nào."

"Ừ, tôi tin em sẽ làm được." Đặng Hiểu Văn vô thức nở nụ cười chân thành, qua vài giây ngắn ngủi đã quên mất chuyện Lộ Lộ không thèm gọi điện hỏi thăm hắn khi hắn đang bị bệnh nằm liệt giường ở nhà.

Lộ Lộ vỗ vỗ má mình, hít sâu lắm bầm như niệm câu thần chú "Cố lên nào..." sau đó cô đứng dậy quay sang nói với Đặng Hiểu Văn "Tập nhảy lại bài hát mới của anh đi, tôi nhảy vẫn chưa ổn lắm."

"Được."

Đặng Hiểu Văn mỉm cười, hắn rất thích bộ dạng lúc Lộ Lộ nghiêm túc làm một chuyện gì đó, điều đó khiến cô lộng lẫy, nổi bật hơn bất kì ca sĩ chuyên nghiệp nào khác.

Cái này không phải là vì hắn yêu Lộ Lộ rồi nên Lộ Lộ làm gì hắn cũng thấy đẹp hơn người khác đâu... Đặng Hiểu Văn vô si trầm nghĩ, hoàn toàn phủ nhận cảm tính bất thường của bản thân.

Lộ Lộ học hỏi khá nhanh, tuy vũ đạo và ca hát không thể sánh bằng Đặng Hiểu Văn nhưng cũng không tới mức bị vui lấp trở thành đồ phụ họa làm cảnh cho Đặng Hiểu Văn tỏa sáng trên sân khấu.

"Làm tốt lắm, cảm ơn tất cả mọi người. Hẹn các bạn vào ngày mai, chúc buổi biểu diễn sẽ thành công tốt đẹp." biên tập viên cùng một số người chủ trì buổi biểu diễn vui mừng lên tiếng, trong thời gian này xảy ra khá nhiều trục trặc nhưng nhìn khái quát đã ổn định cả.

Lộ Lộ mỉm cười lễ phép cảm ơn mọi người rồi rời khỏi nơi này, tiếp tục lịch trình của mình. Lớp học thêm ngoại ngữ đang chờ đợi Lộ Lộ...

Không biết sau này Lộ Lộ có bị bức xúc đến điên không đây.

Không khí thi cử bao trùm khắp thành phố và trên toàn quốc, Lộ Lộ nhanh chóng vui đầu và học hành, cô còn thường xuyên tới bệnh viện để giảng lại bài học trên lớp cho San San, điều đó khiến cô bớt áy náy hơn phần nào.

Lộ Lộ nhảy lên chiếc giường mềm mại lăn qua lăn lại, vì kiệt sức mà thiếp đi luôn. Haizz, xin lỗi Phan Lộ Lộ nguyên tác nhé, cô thật sự mệt tới mức tắm không nổi nữa, ở dơ một ngày có chết đâu...

"Z...ZZ...ZZ"

.

.

.

Khung cảnh vẫn như cũ, thiếu nữ tên Lộ Lộ tỉnh dậy sau giấc ngủ dài, một màu trắng thuần túy mang theo mùi thuốc y tế, cô biết mình đang ở trong bệnh viện. Không ngoài dự đoán, mẹ của cô- Hoàng Bảo Lan vui mừng khi Lộ Lộ tỉnh lại.

"Lộ Lộ, may quá! Cuối cùng con cũng đã tỉnh rồi."

"Mẹ đừng làm quá lên như vậy, con chưa chết đâu." Lộ Lộ bĩu môi nói, được ba mẹ chiều chuộng từ nhỏ đã tạo nên tính cách không coi ra gì của Lộ Lộ.

"Lộ Lộ ngoan của mẹ, đám người lừa gạt con mẹ đã trừng trị cả rồi, sau này con đừng đi chơi với loại người đó nữa." Hoàng Bảo Lan thở dài bất đắc dĩ.

"Con muốn làm gì là chuyện của con, mẹ không có quyền can thiệp vào." Lộ Lộ khó chịu nhìn Phan phu nhân, bà luôn coi Lộ Lộ như đứa con nít không hiểu chuyện đời.

Vừa dứt lời, cánh cửa phòng bỗng nhiên mở ra, một người đàn ông xa lạ bước vào. Mái tóc đen đối lập với áo khoác bác sĩ trắng thanh nhã làm nổi bật ngũ quan tinh xảo của hắn. Đôi mắt ôn hòa không giảm đi nét lạnh lùng và phong lưu của hắn, trông hắn như bước ra từ một bức tranh hoàn mỹ khiến người khác không dám nhìn thẳng. Lộ Lộ như ngừng thở khi nhìn thấy mỹ nam anh tuấn đó, dường như trái tim của cô đã đập lồi nhịp.

Lộ Lộ phải lòng người kia mất rồi...

"Em đã tỉnh? Cảm thấy trong người thế nào?"

Mọi thứ đều theo quỹ đạo mà vận hành, si mê và cuồng nhiệt, ghen tị và tuyệt vọng, những cảm xúc đó cứ đan xen vào con ác mộng như hàng thập kỉ.

Lộ Lộ... không, phải nói là Minh Nhạc Y bị chìm vào một tầng kí ức khác của Lộ Lộ, một tiểu thư điều ngoa, ngu ngốc, tự cao tự đại và ngây thơ. Nhưng vì tình yêu với Mạc Quân Nguyệt, Phan Lộ Lộ trở nên độc ác và nhận lấy một kết cục bi thảm.

Cái chết.

Không gian là một màu xám xịt lạnh lẽo, âm đạm, bỗng dưng xuất hiện một bóng đen không rõ là ai. Nhưng linh cảm mách bảo Minh Nhạc Y, bóng đen đó chính là Lộ Lộ.

"Có phải đối với cô, tôi chẳng khác nào một bi kịch trong tiểu thuyết. Nhưng mà cô nghĩ mình đặc biệt sao?"

Tít tít tít...

Lộ Lộ hoảng loạn mở mắt, mồ hôi nhiều tới mức ướt đầm cả lưng áo, cô bật dậy run run thở dốc.

Chuông điện thoại đã đánh thức Lộ Lộ khỏi con ác mộng.

Không đúng, đó là kí ức của Phan Lộ Lộ, nhưng tại sao lại xuất hiện vào thời điểm này chứ?

Cô mê man vui đầu vào gối, không ngừng nhớ tới giọng nói khinh thường, châm biếm của bóng đen kia.

'Cô nghĩ mình đặc biệt sao?'

Lời nói đó có ý gì chứ? Không lẽ... cô đã quá tự mãn sao?

Chương này mình phải xóa đi viết lại đó, để lâu quá nên ý tưởng bay đi hết rồi. Bây giờ đầu óc mình tràn ngập tình yêu nam×nam và đam mê thôi nên không có tinh thần viết ngôn tình gì hết, hic hic. Nên mình quyết định đẩy nhanh tình tiết kịch tính thay vì tạo mối quan hệ cho nam chủ và Lộ Lộ, mấy cái rườm rà đó viết trong ngoại truyện là được rồi nhĩ?

Mấy chương tiếp theo sẽ có chương Lộ Lộ nhảy lên 21 tuổi luôn, tới lúc đó... phur phur phur, cảnh H cuối cùng trong truyện sẽ xuất hiện. Tiết lộ bí mật một chút, chỉ là 2p thôi đó.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Hợp Tác Vui Vẻ

[Lộ Lộ, cậu lên trang chủ của trường đi, có điểm thi tốt nghiệp rồi đó.]

Lộ Lộ đọc xong qua tin nhắn của Huyền Trang, liền mở wifi lên trang chủ của trường xem điểm.

Điểm thi của các môn cuối cùng cũng lên, Lộ Lộ thở phào nhẹ nhõm, bây giờ có thể yên tâm và tập trung vào buổi biểu diễn sắp tới rồi. Số điểm mà Lộ Lộ không phải là quá xuất sắc nhưng dư sức vào được trường đại học M

của nữ chủ Tà Uyên Như.

Lộ Lộ vội gọi điện cho San San hỏi thăm tin tức, nếu kết quả kì thi lần này của San San kém đi vì chuyện kia thì Lộ Lộ áy náy tới chết mất.

"San San... điểm thi của cậu thế nào?"

"Tốt lắm, tớ đậu được khoa thiết kế của trường đại học A rồi. Cảm ơn cậu mấy bữa qua đã giúp đỡ tớ ôn tập nha." giọng nói San San cực kì phấn khích, vui mừng, được đậu vào trường yêu thích là niềm hạnh phúc lớn đối với mỗi học sinh cấp ba như cô.

"Là việc tớ nên làm thôi." Lộ Lộ mỉm cười thoải mái, dường như gánh nặng trên vai cô như giảm đi một nửa. Tuy hiện tại Ngô Ái vẫn biệt tích nhưng Lộ Lộ không tin năng lực của một sinh viên trẻ có thể trốn xa hơn được.

"Nghe nói cậu sẽ trở thành khách mời đặc biệt trong buổi biểu diễn ca nhạc tại công viên nước Thủy Cung, không phải đùa chứ?"

"Ừm, tớ chỉ hát một tiết mục thôi, song ca cùng với Đặng Hiểu Văn bài hát mới nhất."

"Tuyệt quá, Đặng Hiểu Văn nổi tiếng trong showbiz lắm đó. Chắc chắn sau chuyện này cậu sẽ được rất nhiều người biết đến hơn đó."

Lộ Lộ từ chối cho ý kiến chuyện này, nếu lại nói là tự lực cánh sinh không dựa vào quan hệ thì quá giả tạo rồi. Chỉ cần Đặng Hiểu Văn ghét Lộ Lộ thì dù Phan Cảnh Liêm có đưa bao nhiêu tiền Lộ Lộ cũng chưa có cửa được biểu diễn ở chương trình lớn như vậy.

"San San không tới xem cũng được, cậu vừa mới ra bệnh viện chưa bao lâu, còn phải tốn sức cho đợt thi cử vừa rồi..." Lộ Lộ lí nhí nói.

"Sao không đi được? Thi cử học hành gì đó xong hết rồi, bây giờ phải chơi hết mình chứ? Tớ sẽ rủ Diệp Tử Nghi đi nữa, cậu nhớ rủ thêm chị Mỹ Lan và chị Tà Uyên Như đi nữa nha."

"Okie. =ω="

6:00 p.m, tại công viên nước Thủy Cung, thành phố A.

"Đền dạ quang đầu? Cậu có mang theo không?"

"Tớ mang sổ note theo, lần này nhất định phải xin được chữ kí của Đặng Hiểu Văn."

Rất nhiều nhóm người tụ tập lại cùng nhau tới lễ hội âm nhạc ngoài trời biểu diễn tại công viên nước Thủy Cung. Đó là một trong những buổi lễ hội âm nhạc nổi tiếng trong năm, tiền sẽ được quyên góp cho quỹ từ thiện của thành phố, với sự góp mặt của nhiều ca sĩ nổi tiếng, mọi người đều rất háo hức mong chờ lễ hội âm nhạc Thủy Cung hằng năm.

Lộ Lộ cực kinh ngạc trước quy mô của buổi biểu diễn, tuy nhiên đã có kinh nghiệm lần đầu nên cô thành thực hơn một chút, cố gắng không phạm vào quá nhiều sai lầm.

"Đừng quá lo lắng, chỉ là một buổi biểu diễn thôi." Đặng Hiểu Văn hiếm khi động viên người khác chột an ủi Lộ Lộ, cái này gọi là 'thụ sủng nhược kinh' phải không?

"Ừm, một người đã lưu diễn toàn quốc như anh thì lo lắng gì nữa." Lộ Lộ dùng ánh mắt khinh bỉ trước sự thần nhiên thoải mái của Đặng Hiểu Văn, đừng so sánh với kẻ vô danh tiểu tốt này được không?

Đặng Hiểu Văn sờ sờ mũi, đây là thói quen của hắn mà... làm sao thay đổi được.

"Dù sao cũng cảm ơn, hợp tác vui vẻ." Lộ Lộ buồn cười nhìn bộ dáng sốt sắng của Đặng Hiểu Văn, người khác nhìn vào còn tưởng hắn ta thích Lộ Lộ không chừng.

Cơ mà... Lộ Lộ trừng mắt mở to, chắc là không thích thật đâu nhỉ?

Lộ Lộ dù không muốn tin nhưng cũng phải công nhận, hiệu ứng xuyên không quá mãnh liệt... Nếu sống quá lâu trong thế giới tiểu thuyết Lộ Lộ thật sự sẽ bị ảo tưởng mất.

Đúng vậy, Lộ Lộ chỉ cần Du Lăng Tuân, người thật sự biết được quá khứ của cô, người biết đến cô gái tên là Minh Nhạc Y.

"Lộ Lộ... không, Minh Nhạc Y." Đặng Hiểu Văn bất ngờ đối xung hô với Lộ Lộ, khiến cô đang suy nghĩ vẩn vơ cũng phải giật mình.

"Chuyện... chuyện gì vậy?" Lộ Lộ hơi thất thố điều chỉnh tâm tình, nam chủ tâm tình bất định thật.

"Mối quan hệ giữa cô... và người đàn ông kia là... là tình nhân sao?"

"Có thể nói là như vậy." Lộ Lộ không phản đối, dù sao ba mẹ vẫn chưa cho cả hai đính hôn nên không tính là hôn phu được.

Lộ Lộ không nhận ra gương mặt Đặng Hiểu Văn đang biến sắc, cô mò điện thoại ra đọc thuộc lại lời ca khúc sắp lên biểu diễn.

Tại sao Đặng Hiểu Văn lại tuyệt vọng tới như vậy? Rõ ràng đã biết trước câu trả lời của Lộ Lộ, nhưng hắn thật sự không cam tâm.

... nhưng không cam tâm vì điều gì chứ? Trước kia không phải hắn cực kì chán ghét sự theo đuổi của Lộ Lộ sao?

Không biết từ lúc nào, hắn đã quyến luyến giọng nói, ánh mắt, cử chỉ, mọi thứ trên người cô gái này.

Đặng Hiểu Văn giống như mẹ của hắn, tuyệt đối không dễ dàng từ bỏ bất kì thứ gì.

Lúc đầu Đặng Hiểu Văn không thể tìm kiếm được bất kì tài liệu gì về người tên Du Lăng Tuân, nhưng khi xem truyền hình bên nước ngoài xuất hiện gương mặt của người đàn ông kia, hắn ta tên thật là Jam Lanhusxon.

Chỉ cần biết được bấy nhiêu đó, Đặng Hiểu Văn chắc chắn sẽ biết được nhược điểm của Du Lăng Tuân.

Ha ha, Đặng Hiểu Văn không tin tên đó không có bất kì quá khứ đen tối nào.

Danh hiệu hacker của Đặng Hiểu Văn cũng không phải chỉ là phù du.

Trong khi Đặng Hiểu Văn đang nổi lên tà tâm xấu xa, cách đó khá gần, một người khác cũng đồng dạng tâm tình này.

Ngô Ái.

Cô ta đeo khẩu trang y tế và chiếc mũ lưỡi trai che kín mặt, mang theo ba lô chứa một vài thứ mà mọi người không biết được.

Ngô Ái chưa bị cảnh sát tóm được, nhưng cô hiểu được với năng lực hiện tại của bản thân, cô không thể trốn được xa hơn nữa.

Chi bằng... trước khi bị bắt hãy chấm dứt tất cả.

Đôi mắt Ngô Ái lóe lên tia thâm độc, mỉm cười rùng rợn nhìn về phía khán đài.

Phan Lộ Lộ... lần này cô không thể trốn thoát được nữa đâu.

Oa oa, những ngày dọn dẹp nhà cửa thiệt mệt mỏi, cuối cùng cũng có thể an nghỉ rồi.

Sau một quãng thời gian dài không viết truyện, mình nhận ra là... mình quên sạch hết rồi!!! Chẳng nhớ nổi tại sao Đặng Hiểu Văn lại thích Phan Lộ Lộ nữa, thôi thì cứ bắt chấp theo đuổi thôi.

Tính mấy ngày nghỉ Tết tập trung sửa và viết truyện để đi in mà kế hoạch sụp đổ rồi, bận túi bụi luôn. Không biết khi nào mới in được đây...

Hum, mình tính 00:00 giờ đăng truyện cơ mà lười quá nên đăng luôn, chúc mọi người đọc truyện vui vẻ và...

~HAPPY NEW YEAR

~

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Tử Lộ × Mê Lộ

"Thầy... thầy có thể đi chung với em tới lễ hội âm nhạc được không? Em còn dư một tấm vé nhưng không có ai đi..." một cô gái điềm đạm, đáng yêu thẹn thùng đứng trước người thăm mếu mếu bấy lâu, tuy cái cố đồ thật gượng ép, cô cũng biết trước kết quả, nhưng...

"Cảm ơn lời mời của em, chi tiếc tới nay thầy có việc phải làm rồi!" Mạc Quân Nguyệt mỉm cười đáp lễ, hần bắt đầu cảm thấy khá phiền phức trước sự quấy rầy của những người theo đuổi và tiếp cận hần.

Mạc Quân Nguyệt tăng nhanh bước chân tới bãi đậu xe của mình, trầm lặng nhớ tới lời sinh viên kia nói.

Hôm nay là ngày Lộ Lộ biểu diễn sao?

Thật đáng tiếc khi Mạc Quân Nguyệt không thể xem được buổi biểu diễn đầu tiên của Lộ Lộ,... lúc đó hần vẫn chưa xác định được tình cảm của bản thân.

Mạc Quân Nguyệt lấy trong túi quần một tấm vé vip SS, ghế ngồi cao cấp nhất chỉ dành cho những nhà đầu tư của lễ hội, dù có nhiều tiền cỡ nào cũng không mua được. Thứ này Mạc Quân Nguyệt lấy được cũng nhờ trăn lột một người bạn đầu tư trong showbiz, bất quá người kia cực kì hợp tác ngoan ngoãn dâng lên cho Mạc Quân Nguyệt. Vì vậy Mạc Quân Nguyệt cũng không cần tấm vé ghế thường của cô sinh viên kia.

Haizz... thật ghen tị với tên Đặng Hiểu Văn, có thể đứng bên cạnh Lộ Lộ mà không bị chán ghét, so với một đối thủ cạnh tranh như hần thật sự khác biệt quá rõ ràng.

Mạc Quân Nguyệt thở dài, uể oải khởi động xe tới công viên nước Thủy Cung.

Oan hồn nào đang khóc than vì số phận?

Mất đồ huyết lệ, liệu có ai thương?

Một thân đã quý lang thang khắp trần thế;

Chỉ mong tìm một mảnh chân tình.

Từ lộ- con đường dẫn tới địa ngục u tối.

Mê lộ- con đường của hư ảo, vô thực.

Cô là một oan hồn vạn năm hóa thành dã quỷ, ngày ngày nhìn những linh hồn tội lỗi bị trừng phạt, siêu sinh, vòng luân hồi không ngừng lặp lại.

Địa ngục là một nơi thế nào ư?

Đáng sợ có thừa, u ám có đủ, tuyệt vọng cũng không thiếu, nhưng bây giờ tất cả đã quá nhàm chán rồi.

Thứ duy nhất để cô tiêu khiển chính là ngắm nhìn hoa bỉ ngạn, hay gọi là Mạn Châu Sa hoa hoặc U Linh hoa đều đúng cả. Bên bờ Hoàng Tuyền, dưới cầu Nại Hà, loài hoa đỏ rực màu chết chóc, cứ không ngừng sinh sôi, nảy nở dẫn đường cho những vong hồn buông xuôi theo số phận.

Người kia... rất yêu thích loài hoa này...

"Vì sao anh lại thích loại hoa hắc ám như vậy chứ?"

Người đàn ông mặc áo khoác trắng cảm lý cả phê nháp một ngụm, quay sang mỉm cười với cô "Tại sao không? Màu sắc của nó thật xinh đẹp biết bao nhiêu? Nếu có thể, tôi nguyện xuống địa ngục để chiêm ngưỡng dung nhan của Bỉ Ngạn hoa thực thụ."

"Oh? Vậy anh định từ bỏ theo đuổi Tà Uyên Như rồi sao? Mạc Quân Nguyệt trên vạn người lại muốn chết tới vậy..." cô nhếch môi cười chế giễu, rốt cuộc hẳn có thứ gì lại khiến cô yêu một cách điên cuồng như vậy?

Hừ, cái gì gọi là chân ái chứ? Mạc Quân Nguyệt luôn miệng nói yêu Tà Uyên Như, vậy tại sao lại duy trì mối quan hệ bạn tình trong bóng tối với cô thế này? Ha ha, Tà Uyên Như cũng thật đáng thương! Nói không chừng bọn họ chỉ mê đắm cơ thể của cô ta mà thôi. Sau tất cả mọi chuyện, cô không còn tin tưởng thứ gì gọi là tình yêu nữa rồi.

"Câm miệng, cô đừng tưởng chỉ cần lên giường cùng tôi là có thể xen vào những chuyện khác, Phan Lộ Lộ." Mạc Quân Nguyệt cười lạnh "Tốt nhất nên an phận một chút, tôi sẽ nương tay cho công ty Caret của gia đình cô, đừng nghĩ tới chuyện xuất hiện trước mắt Tà Uyên Như."

Mạc Quân Nguyệt, một tên ngựa đực vô sỉ, gian dối, đê tiện,... dù có nhiều từ thế nào cũng không thể bao quát hết tên cầu nam nhân đó.

Cô hận tất cả mọi người, nhưng kẻ đáng ghét nhất vẫn là Mạc Quân Nguyệt.

Có lẽ... đây chính là cảm xúc vừa hận vừa yêu nhỉ?

Phan Lộ Lộ tự nhận mọi thứ trong cuộc đời của bản thân thật tầm thường, vô nghĩa, ngay cả thể xác cũng chưa bằng một số oan hồn khác.

Nhưng mà... há gì cô phải chấp nhận mọi thứ chứ?

"Cô gái, ở địa ngục phục vụ lâu như vậy, Diêm Vương quyết định giúp cô trọng sinh thay đổi số phận..."

"Hừ, tôi không bao giờ muốn gặp lại đám người đó..." Lộ Lộ đôi mắt tràn ngập phần hận cùng tàn nhẫn "...nhưng tôi cũng không thể tha thứ cho bọn họ được. Tội nghiệt tôi phải gánh chịu, bất hiếu với cha mẹ, thủ đoạn bỉ ổi,... mọi thứ nước mắt bắt lên người tôi... Bọn họ dù có trải qua đều không thấm vào đâu, mà... họ cũng không thật sự yêu thích Tà Uyên Như."

Lộ Lộ tràn ngập kiên định nói "Tôi muốn tìm một kẻ thể thân."

Minh Nhạc Y, một người rất bình thường, phải không? Nhưng cô gái đó đã đủ ba yếu tố để Phan Lộ Lộ lựa chọn.

Một, xem qua tiểu thuyết ghi lại cuộc đời của Phan Lộ Lộ.

Hai, có một quan hệ với thế giới này, chính là một người gọi là Du Lăng Tuấn- linh hồn đầu thai còn nguyên vẹn ký ức kiếp trước.

Ba là, Minh Nhạc Y rất giống Phan Lộ Lộ.

Về phần giống thứ gì? Cái đó sẽ nói sau.

Mọi chuyện cứ như vậy tiếp diễn, Phan Lộ Lộ từ bên ngoài quan sát tất cả, như một chủ nhân chờ đợi thuộc hạ của mình ra chiêu.

"Cô thật sự khiến mọi thứ ngoài tầm kiểm soát của ta... thật thú vị." Lộ Lộ mỉm cười khó lờng, nhìn vào quang ảnh hiện lên 'bản thân' đang chờ bước ra sân khấu.

"Nhưng đám người kia... cô vẫn chưa trả thù được chỉ dựa vào Minh Nhạc Y." một tử thần đứng bên cạnh tò mò nói.

"Sao lại không chứ? Ái tình là tất cả." Phan Lộ Lộ chạm vào hoa bỉ ngạn đang đưa trước gió, nâng niu nó tựa như một vật trân quý nhất trên thế gian "Khiến cho họ yêu càng sâu thì càng tuyệt vọng. Dù kết quả là thế nào cũng đau khổ cả. Nếu Minh Nhạc Y giống Tà Uyển Như, chia năm xẻ bảy trái tim mình, ha ha, quá hoàn hảo, bất kì ai trong bọn họ cũng phải thống khổ vì một mối tình không trọn vẹn, thứ tình yêu đó đáng kinh tởm biết nhường nào, cô ta mà lựa cách đó thì tôi đã nhìn lầm bản chất của cô ta rồi."

Trên tất cả, Minh Nhạc Y chỉ mở lòng với Du Lăng Tuân. Lộ Lộ hạnh phúc trên nỗi đau khổ của Mạc Quân Nguyệt, tư vị mà cô chưa từng nếm qua ở kiếp trước.

Minh Nhạc Y, cô nghĩ mình đặc biệt sao?

Không, cô chỉ là một con cò của tôi.

Không lâu nữa đâu, cô cũng phải chịu tai ương mà thôi!

Quá khứ, hiện tại, tương lai có thể thay đổi, nhưng kiếp nạn thì không.

Thân thể kia ngay từ khi sinh ra đã bị chú buộc mọi thứ.

Nếu có ngày tháng năm sinh... hiển nhiên cũng phải có ngày tháng năm chết.

Số phận mà người tên Phan Lộ Lộ buộc phải chết năm 23 tuổi, điều đó là không thể tránh khỏi.

Tôi thật tò mò nha, Minh Nhạc Y, cô sẽ chết theo cách như thế nào đây?

Bộ dạng vùng vẫy trước cái chết... chắc chắn, có lẽ tôi sẽ báo mộng cho cô một dịp khác.

Bây giờ cô cứ tiếp tục tận hưởng cuộc sống đi...

Khi còn có thể!

Từ thần trầm mặc lên tiếng "... So creepy."

"Người vừa nói cái gì đó?" Lộ lộ lờ mờ mắt nhìn.

"... không có gì."

Kết thúc quá rõ ràng rồi nha, Lộ Lộ, à không, Minh Nhạc Y sẽ chết không thể nghi ngờ, np hay 1×1 chỉ còn là hư vô, vì chẳng nam chủ nào có thể được bên cạnh Nhạc Y. Giống như lời của Lộ Lộ nguyên tác, mình không thích kết thúc np tí nào, ít nhất trong tác phẩm này, vì tình yêu phải xẻ năm xẻ bảy nửa vùi, nhân vật Minh Nhạc Y biến thành một nữ chủ bánh bèo giả tạo. Nhưng nếu 1×1 thì lại tiếc nuôi cho nam chủ khác, nên kết thúc này cũng không quá tệ (dù sao Minh Nhạc Y cũng đâu chết hoàn toàn).

Hum... kiểu này tiết lộ kết thúc như vậy sẽ giảm lượt xem, nhưng mà mình đã quyết định hướng kết thúc này ngay từ đầu. He he, mình đã cảnh báo ở chương trước, không phải Happy ending cũng không quá Bad end. = ω =

Còn bốn năm nữa, sẽ tới thời khắc sinh tử đó, bất mĩ bí mật (∇ ∨) ∩ (*~ ~*), Minh Nhạc Y sẽ để lại 'cục cưng' ở thế giới này, là nam chủ nào sẽ được hưởng đặc ân vậy nhỉ?

Tóm lại, cảm ơn các độc giả đã ủng hộ nhiệt tình để truyện đạt tới 300k lượt xem, mình thật xúc động nha~ *tung bông*. Dù đang cuồng đam mỹ nhưng vẫn cố hoàn thành bộ này trước.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Biến Cố

"Lộ Lộ, sẵn sàng chưa?" Đặng Hiểu Văn nhìn bộ dạng phấn khích giả vờ bình tĩnh của Lộ Lộ cảm thấy thật đáng yêu, nén nhịn cười hỏi.

"Yup, lên sân thôi!" Lộ Lộ sau khi nhìn những tiết mục sôi nổi của các thần tượng, ca sĩ khác, một ngọn lửa trong trái tim bỗng bùng hực cháy lên, hiện

tại cô chỉ muốn bùng lên, trở thành người nổi bật nhất trong bữa tối hôm nay.

Ước nguyện sẽ của cô trở thành hiện thực, nhưng lại theo một chiều hướng khác.

Cả một sân khấu lớn chìm vào bóng tối, và những chùm đèn xanh chiếu tới đàn piano đặt giữa sân khấu.

Ánh trắng sáng

Chiếu rọi nơi nao

Đến cả hình bóng của hồi ức cũng bị kéo dài

Thời gian lười nhác

Đẹp như vậy, vang như vậy

Có đôi khi hạnh phúc luôn nhiều hơn tưởng tượng

Khung cửa sổ

Không giữ được những ảo tưởng

Em sẽ ở nơi xa đến nhường nào

Nỗi nhớ vô tận

Chỉ có thể nghĩ đến chứ không thể nói ra

Chỉ mong sẽ nhớ được chốn cũ này

Không có mặt trăng không già

Chỉ có ánh trăng không đổi

Anh vẫn luôn nhớ về ý nguyện đã từng hứa hẹn

Những cô chấp quý báu đó

Biến thành dũng cảm kiên cường

Phải chăng em cũng vậy, quay đầu nhìn lại

Những chuyện đã qua

Lộ Lộ bước ra sân khấu với chiếc váy màu đỏ lộng lẫy và quyến rũ, hoàn toàn trái ngược với phong cách bình thường của cô. Đôi môi son màu đỏ tươi làm nổi bật làn da trắng mịn được đèn led chiếu sáng, rực rỡ nóng bỏng như lửa thiêu đốt, tựa như một điểm nhấn trong giai điệu trầm lắng. Cô bước tới gần ngồi đàn ông đang chìm đắm trong đau khổ của nhớ nhung, lấp đầy khoảng trống trong tim kẻ cô đơn giữa vầng trăng và tinh tú lấp lánh.

Đặng Hiểu Văn cùng Phan Lộ Lộ song ca trên sân khấu, một kẻ chuyên nghiệp một người nghiệp dư, nhưng khi cùng hòa vào một điệu nhạc lại hòa hợp như từng bánh răng đan vào nhau, lời nhạc như nói lên tâm trạng của một vài người, đôi khi cảm xúc không thể diễn đạt thành lời đành thầm kín gửi gắm tình cảm vào nốt nhạc thăng trầm.

Chẳng ai nghĩ rằng bọn họ sẽ chọn một ca khúc buồn để biểu diễn trong một lễ hội âm nhạc sôi động, nhưng chính sự khác biệt đó mới khiến phần tiết mục của Đặng Hiểu Văn và Minh Nhạc Y trở nên nổi bật nhất.

"Quoa, không ngờ hai người này lại đẹp đôi như vậy, thật đáng tiếc khi Lộ Lộ có bạn trai mất rồi!" Huyền Trang lắc đầu cảm thán, cực kì vui vẻ khi được đứng gần sân khấu xem Lộ Lộ biểu diễn, đúng là có quan hệ có khác. Mấy tấm vé hàng đầu này không phải người nào cũng mua được, phải canh chừng từ mấy tháng trước ngày bán vé thì may ra chiếm được một tấm.

"Chính xác, nhưng cũng tội nghiệp anh họ của tớ quá!" San San liếc nhìn sang căn phòng ghế hạng vip SS, hình như Quan Thượng Phong ngồi xem từ đó, đúng là làm tổng giám đốc Xatamy có khác, được hưởng đặc quyền hơn người. Xem ra anh họ vẫn chưa chịu từ bỏ.

Bộ váy đó... nó là quà sinh nhật mà Mạc Quân Nguyệt đã tặng cho Phan Lộ Lộ. Mạc Quân Nguyệt từng sờ nhìn chăm chăm bóng dáng đỏ rực trên sân khấu, không ai có thể hiểu nổi cảm xúc của hắn lúc này.

Cô ấy... mặc chiếc váy do hắn dồn tâm huyết làm ra, còn dùng nó để biểu diễn trên sân khấu lớn.

Đây là mộng sao?

Lộ Lộ, tại sao em lại gian xảo tới như vậy? Một lần nữa thấp lên hi vọng của anh, trân trọng và công nhận tình cảm của anh. Chẳng lẽ... em lại muốn một lần nữa dằn vặt anh thống khổ vì tình yêu không thể hồi đáp để trừng phạt tội lỗi anh đã gây ra?

Thiếu nữ cất lên âm thanh tinh linh hóa diệm, rõ ràng đang tồn tại ở nơi đây, lại khiến người khác cảm thấy xa vời không nắm bắt được, tựa như một hư ảnh xuất hiện trong khoảng khắc nhất thời.

-
-

"Làm tốt lắm, hai người đã giúp đỡ chúng tôi rất nhiều." những người công tác viên trong Thủy Cung vui vẻ chúc mừng Lộ Lộ và Đặng Hiểu Văn, không phải ai cũng có thể tạo ra một buổi biểu diễn hoàn hảo trong khi phải tăng tốc chạy đua với thời gian.

"Không có gì, được biểu diễn ở đây là may mắn của tôi!" Lộ Lộ khách sáo mỉm cười, trong lòng mừng rỡ không thôi.

Lựa chọn một bài nhạc buồn không sai lầm tí nào, vì thời gian quá ngắn nên bọn họ không thể học thuộc lời bài hát lẫn vũ đạo được, đúng là bình chữa cháy hiệu quả vô cùng, còn dành được uy tín đối với nhiều nhà tài trợ nữa. Công ty Caret của ba Lộ Lộ sau này chắc chắn sẽ thăng hoa!!!

Lộ Lộ mặt cười tươi như hoa tình thần phấn chấn bước tới phòng thay đồ, tấm gương trang điểm ngoại cỡ phản chiếu dung mạo yêu diễm của Phan Lộ Lộ. Cô phải công nhận, gương mặt này rất phù hợp với phong cách quyến rũ, gợi cảm, tuy vòng 1 không được nở nang lắm nhưng vẫn có sức hút hấp dẫn, đúng là tác giả khá chiều cô ngoại hình của nữ phụ.

Cạch!

Nhìn thấy cánh cửa mở ra, Lộ Lộ kinh ngạc nói "Phòng này có người rồi!"

Bỗng nhiên cửa phòng mở toang ra, một bóng đen bất thành linh xông tới đằng sau lưng Lộ Lộ, nhưng cô nhìn thấy rất rõ bộ dạng của bóng đen kia thông qua tấm gương.

"Ngộ Ái?" Lộ Lộ hoảng hốt xoay người, nhưng không thể nhanh bằng thứ gì đó lóe sáng lao tới.

Phập!

Eo Lộ Lộ truyền lên cảm giác đau đớn, cơ thể run rẩy ngã ngửa trên mặt đất. Cô sợ hãi nhìn con dao sắc nhọn đâm vào người, máu tươi không ngừng chảy ra lênh láng ngày càng nhiều.

Ngộ Ái đã quyết tâm giết bằng được Phan Lộ Lộ, nhưng khi thật sự giết người thì tay chân run rẩy, mặt mày tái nhợt vọt chạy ra bên ngoài.

Màu đỏ của máu thấm vào chiếc váy càng thêm rực rỡ, yêu diễm như sinh mệnh đẹp để bùng lên rồi vụt tắt.

Lộ Lộ cố gắng nhấc điện thoại rồi gọi người tới giúp, hàng nước mắt chảy trên gò má trắng bệch.

Cô phải chết ở nơi này sao?

Ba mẹ...

San San...

Du Lăng Tuấn...

-
-
-

Lời bài hát này mình kiếm trên youtube, cảm thấy cực kì phù hợp với tâm trạng của các nam chủ nên đưa vào truyện luôn, chỉ đổi xưng hô thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Mục Tiêu Của Bạo Lăng Đăng

"Nghe đây, nếu lần này cô thành công quyến rũ được ngài Đăng, cuộc sống sau này của cô sẽ được hưởng vinh hoa phú quý, mà tổ chức của chúng ta cũng sẽ nhận được hỗ trợ của Bạo gia."

"Không cần nói tôi cũng biết, ông có chắc chắn không dùng thuốc sẽ không sao không?" người phụ nữ quyến rũ mặc trên người chiếc váy bó sát nóng bỏng hơi nhíu mày, một người có chức vị cao như vậy đã gặp qua không biết bao nhiêu mỹ nữ thượng phẩm, một thân ả bước tới mà không dùng chút thủ đoạn, làm sao có thể thành công cùng Bạo Lăng Đăng lên giường?

"Ngài Đăng ghét nhất là kẻ khác dám tính toán với hắn, cô nếu còn muốn sống thì thành thực một chút." người đàn ông trung niên đeo kính gọng đen hình tròn trừng mắt nhìn ả.

Người phụ nữ bĩu môi, nhưng cũng im lặng để ông ta dẫn mình tới phòng khách sạn mà Bạo Lăng Đăng đang ở.

Trước căn phòng số 231, hai vệ sĩ mặc tây trang màu đen cực kì chuyên nghiệp. ả tạo ra vẻ mặt đầy phong tình bắn mị nhãn với bọn họ, vậy mà ngay một cái chớp mắt hai vệ sĩ kia cũng không thêm phản ứng trước mỹ nhân xinh đẹp đứng trước cửa, một người lạnh nhạt nói "Chủ nhân của chúng tôi tâm trạng không tốt lắm, cảm ơn ý tốt của ông Thương, mời ông mang cô gái này đi cho."

"Việc này..." ông Thương có vẻ hơi lưỡng lự, nhưng sợ bản thân đắc tội với Bạo Lăng Đăng nên vội vàng kéo ả mỹ nữ rời đi.

Trong căn phòng lạnh lẽo đầy tối tăm, Bạo Lăng Đăng khoác áo choàng và lau mái tóc đen đang ướt sũng, hắn bước tới gần cửa sổ nhấp một ly rượu vang đỏ, nhăm nháp ngắm khung cảnh thành phố thấp đầy ánh sáng.

Thật nhàm chán...

Bạo Lăng Đăng cảm thấy bản thân vô cùng trống rỗng, hắn không thể tìm được mục tiêu để ổn định cảm xúc của bản thân. Điều hắn muốn, lại không thể nắm bắt được.

Trả thù hay tính toán cũng không còn thú vị.

"Chủ nhân, Lục Huấn có chuyện gấp cần báo cáo."

Lục Huấn? Không phải người cùng với Hải Đường được Bạo Lăng Đăng ra lệnh bảo vệ Lộ Lộ sao? Chẳng lẽ cô ấy xảy ra chuyện?

"Đưa đây." Bạo Lăng Đăng ra lệnh cho thuộc hạ đưa điện thoại, hắn nhận ra đầu điện thoại bên kia có một bầu không khí nghiêm trọng.

"Xin lỗi chủ nhân, chúng tôi không bảo vệ tiểu thư Lộ Lộ thật tốt. Hiện tại cô ấy bị đâm bởi Ngô Ái, vết thương khá nặng nên đang phẫu thuật ở bệnh viện. Chúng tôi đã bắt được Ngô Ái, nhưng tiểu thư bây giờ ra sao..."

"Nơi đó ở đâu?" Bạo Lăng Đăng hoảng loạn, biểu cảm thất thố không giống vẻ trầm tĩnh thường ngày, hắn... không dám tưởng tượng chuyện tồi tệ nhất có thể xảy ra.

"Bệnh viện tư nhân Mạc gia." Lục Huấn run lên đáp, vì nơi đó gần công viên Thủy Cung nhất nên bọn họ đưa Lộ Lộ tới đó.

Thình thịch...

Bạo Lăng Đăng lao ra khỏi phòng chạy xuống nhà xe, mặc kệ sự nghi vấn và thắc mắc của đám thuộc hạ. Hắn dùng tốc độ nhanh nhất để chạy tới bệnh viện, vượt qua đèn đỏ để tiết kiệm thời gian.

Cộp cộp... tiếng bước chân dồn dập như đánh vào từng nhịp tim của Bạo Lăng Đăng, càng khiến hắn nôn nóng và lo âu.

"Chủ nhân, ở bên này." Hải Đường kinh ngạc khi Bạo Lăng Đăng tới đây thật nhanh, hắn không có gây tai nạn giao thông đó chứ?

"Lộ Lộ sao rồi?"

"Tiểu thư đã phẫu thuật xong, nhưng hiện tại vẫn chưa tỉnh lại." vẻ mặt của Hải Đường cực kì sầu muộn, một sát thủ chuyên nghiệp lại phạm phải sai lầm lớn như vậy, cô không còn mặt mũi nào nhìn ông chủ và mọi người nữa.

"... ông chủ, hãy trừng phạt chúng tôi. Chúng tôi đã không hoàn thành nhiệm vụ." Hải Đường và Lục Huấn cúi đầu đứng trước mặt Bạo Lăng Đăng nhận tội.

Bạo Lăng Đăng ngẩng nhìn gương mặt tựa như đang ngủ say của Phan Lộ Lộ, đôi mắt mất đi tiêu cự dần dần bình phục lại, hắn lẩm bầm buồn bã "Không... tất cả vì sự sợ hãi của ta, mới khiến Lộ Lộ gặp nguy hiểm"

Bạo Lăng Đăng không trách cứ bất kì ai, vì chính bản thân hắn luôn lấy lý do bản thân sẽ khiến cho Lộ Lộ gặp nguy hiểm mà rời xa cô, không dám làm theo cảm xúc của bản thân.

Từ khi nào hắn lại ủy mị thế này?

Tại sao phải sợ hãi kẻ thù mà ép buộc bản thân tránh né Lộ Lộ? Và khi kêu thuộc hạ thay mình bảo vệ Lộ Lộ, chẳng phải khiến cho địa vị của cô ấy

trong mắt mình thật yếu kém biết nhường nào?

Tình yêu cũng được, hào cảm hay hứng thú cũng chẳng sao, vì chỉ có người con gái đó mới mang lại cho hắn ấm áp và yên bình chưa bao giờ có được.

Hắn sẽ không buông tay Lộ Lộ nữa.

Nếu bọn họ và Du Lăng Tuân không bảo vệ được Lộ Lộ, không mang lại hạnh phúc cho cô gái đó, hắn sẽ thay thế tất cả.

Còn về phần kẻ thù sao? Không phải chỉ cần tiêu diệt tất cả?

"Ta sẽ ở đây chăm sóc Lộ Lộ, hai người có chuyện phải làm đây." Bạo Lăng Đằng liếc nhìn hai thuộc hạ đáng tin cậy nhất, bọn họ chưa từng làm hắn thất vọng, cho nên hắn lựa chọn tin tưởng hai người Lục Huân và Hải Đường một lần nữa.

"Xin hãy giao chỉ thị." Hải Đường phấn chấn mừng rỡ, nhiệm vụ lần này sẽ giúp cô chuộc lại lỗi lầm mình đã gây ra, cô nhất định phải hoàn thành tốt nhất có thể.

"Bạo Lăng Thư, Âu Lam, hai ả tiện nhân đó sống đủ lâu rồi." Bạo Lăng Đằng cười lạnh lẽo đến thấu xương, trò chơi tra tấn đã khiến hắn nhàm chán, kết thúc cuộc đời của hai người đó càng sớm càng tốt, tránh hậu họa về sau "Còn về phần Ngô Ái, ta cần hỏi qua ý kiến của Lộ Lộ, trước tiên cứ nhốt cô ta lại rồi tính sau."

"Tuân lệnh!"

Cạch.

Bạo Lăng Đằng bước tới giường bệnh, dịu dàng vuốt nhẹ mái tóc mềm mại của Lộ Lộ, như muốn khắc sâu mọi bộ dạng của Lộ Lộ lúc này đây.

Lộ Lộ, mong em sớm tỉnh lại và bình an... Anh không cam đoan bản thân sẽ không làm gì điên cuồng nếu em mãi bất tỉnh đâu.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Lừa Dối.

"Lộ Lộ mất tích?" Đặng Hiểu Văn tái mặt nhìn nhân viên trong Xatany náo loạn cả lên tìm Lộ Lộ, Mỹ Lan vừa tới phòng thay đồ của hắn tìm Lộ Lộ.

"Đúng vậy, rõ ràng Lộ Lộ chỉ vừa mới vào phòng trang điểm xong, mãi không thấy cô ấy nên tôi mới bước vào, nhưng chẳng thấy cô ấy đâu, điện thoại cũng mang theo." về mặt Mỹ Lan đầy lo âu, phiền não, cô biết dù Lộ Lộ có việc cấp bách hay gì đó cũng sẽ báo lại cho Mỹ Lan biết.

Mang theo điện thoại sao... Đặng Hiểu Văn nhũn mảy trăm tư, chuyện gì đã xảy ra? Dù Lộ Lộ có chuyện gấp thế nào đi chăng nữa thì cũng sẽ báo lại mọi người một tiếng.

"Cô đã gọi điện thử cho Lộ Lộ chưa?"

"Đã thử, nhưng Lộ Lộ không có bắt máy, dường như điện thoại của em ấy đã bị hư hoặc tắt nguồn mất." về mặt Mỹ Lan cực kì lo lắng, sau khi buổi biểu diễn kết thúc lịch làm việc của Lộ Lộ vẫn dày đặc như thường, hiện tại lại mất tăm không thấy bóng dáng. Không phải lại xảy ra chuyện chẳng lành đó chứ?

Mạc Quân Nguyệt sau khi nghe điện thoại của cấp dưới thì mặt mày tái nhợt, liếc nhìn mọi người đang náo loạn tìm kiếm Lộ Lộ thì vô cùng phiền muộn, hít sâu một hơi nói "Tôi biết Lộ Lộ ở đâu rồi, mấy người xử lý ổn thỏa mọi thứ đi, cô ấy không tới được đâu."

Quang Thượng Phong ngưng thần hỏi "Lộ Lộ rốt cuộc đang ở đâu?"

-
-

"Đây là bảng khảo sát của tháng này, thưa chủ tịch." một nữ thư ký cẩn thận đem hồ sơ tới trước bàn, quan sát vẻ mặt của người lãnh đạo công ty để không phạm vào sai lầm. Dù người này chỉ là người đầu tư mới của công ty, nhưng không ai dám không công nhận của hắn.

"Được rồi, cô đi ra đi." Du Lăng Tuân xoa huyết thái dương, đậm mặt trả lời, mắt vẫn không rời khỏi màn hình vi tính.

Nữ thư ký vừa ra khỏi phòng thì thở phào một hơi, chỉ đứng trong đó vài phút mà áp lực muốn chết. Rõ ràng là ngài chủ tịch đơn giản, sinh hoạt bình dị, tại sao cô và mọi người trong công ty vẫn cảm thấy hắn rất đáng sợ vậy nhỉ? Cô được mọi người đồn thổi trong công ty về sự nổi tiếng của chủ tịch ở

một quốc gia phát triển ở châu Âu, thật bất ngờ khi hẳn lại sang quốc gia này định cư và đầu tư, mua cổ phần lớn trong tay để trở thành chủ tịch.

Thứ gì ở nơi đây đã cuốn hút quý ngài phương Tây chứ?

Du Lăng Tuấn trầm tư ngắm nhìn khung ảnh hình của Phan Lộ Lộ, tâm tình bất định khó nói.

“Em lại không tin tưởng anh, Lộ Lộ...”

“Nhưng... có lẽ như vậy cũng không sai, em tốt nhất đừng nên tin tưởng anh.”

“Anh... chỉ là một kẻ nói dối.”

Tiếng trống vang lên báo hiệu giờ ra chơi, một nữ sinh thoạt nhìn rất bình thường, tóc cột đuôi gà gọn gàng cùng áo trắng học sinh được ủi phẳng phiu, cô gái đó chính là rập khuôn hình mẫu một học sinh chăm ngoan. Như mọi hôm, cô lại xuống tới bàn học bên cạnh của sổ lõi kéo người bạn thân của mình, với nụ cười hớn hở trên gương mặt rạng rỡ “Hôm nay sẽ chiếu tập mới của Code Geass đó, cho tớ xài ké 3G đi. Cậu cũng thích phim đó mà đúng không? Coi chung ha Kuro?” Nam sinh ngồi bên cạnh cửa sổ cất tập vở vào học bàn, vẻ mặt vô cùng bất đắc dĩ “Ồ trên trường đừng gọi tớ bằng cái tên đó được không? Kì quặc muốn chết!”

“Ồ? Cậu cũng để ý ánh nhìn của mọi người sao? Được rồi, Du Lăng Tuấn thì Du Lăng Tuấn, không gọi Kuro nữa là được chứ gì?” nữ sinh bĩu môi có chút không vui.

“Nhạc Y... cậu thật sự muốn chơi chung với nhóm người đó? Lỡ như... bọn họ chỉ lợi dụng cậu...” Du Lăng Tuấn thất thần bước đi trên hành lang, tâm trạng hơi u ám trước quyết định của Minh Nhạc Y.

'Bọn họ' mà Du Lăng Tuấn nhắc tới chính là những nữ sinh điệu đà trong lớp, có ước mơ trở thành một ca sĩ chuyên nghiệp, một nhóm nhạc thần tượng trong giới showbiz. Trong lúc vô tình, trưởng nhóm- Hồng Mơ đã phát hiện ra tài năng sáng tác nhạc của Minh Nhạc Y, họ đã tiếp cận và mời cô tham gia nhóm nhạc.

Minh Nhạc Y đã đồng ý.

“Tại sao không chứ? Cậu biết rõ ước mơ lớn nhất đời tớ là trở thành một thần tượng nổi tiếng cơ mà.” Minh Nhạc Y đôi mắt sáng ngời lên như tinh tú trên bầu trời, say mê và nhiệt huyết không gì có thể dập tắt được.

“Cậu sẽ tốn rất nhiều thời gian.”

“Tớ sẵn sàng dành cả cuộc đời mình để ca hát.”

“Ba mẹ cậu không thích chuyện này.”

“Hừ, chẳng có vấn đề gì, dù sao bọn họ cũng chỉ quan tâm tới em trai tớ mà thôi.”

“Ngoại hình cậu không bắt mắt, giọng nói cũng thật tầm thường.”

“...” Minh Nhạc Y khòe miệng cứng ngắc buồn bực nhìn Du Lăng Tuấn “Cậu đang đả kích tớ đó hả?”

Có thật việc hai người hẹn hò là một quyết định đúng đắn không? Tại sao Du Lăng Tuấn là bạn trai cô lại không ủng hộ ước mơ của cô chứ? Có người yêu nào lại chê bạn gái xấu không?

“Ừm, ca sĩ không hợp với cậu đâu.” Du Lăng Tuấn thoải mái trả lời, vẻ mặt vô cảm xúc vẫn không tí dao động “Đám người đó sẽ lợi dụng cậu.”

“...”

Minh Nhạc Y sững sờ khi Du Lăng Tuấn nghĩ như vậy, cô không nghĩ bất kì ai trong xã hội cũng xấu xa, dối trá như Du Lăng Tuấn nói. Không những thế, mắt nhìn người của cô rất tốt.

“Kuro, cậu không nên suy nghĩ tiêu cực như vậy.” Minh Nhạc Y thở dài buồn bã.

Du Lăng Tuấn không nói gì, im lặng nhìn Minh Nhạc Y một hồi lâu, tới cuối cùng, chẳng ai nói thêm câu nào. Đối với tính cách trầm lặng của Du Lăng Tuấn, Minh Nhạc Y cũng lười so đo. Khác với những cặp tình nhân bình thường, họ lựa chọn chiến tranh lạnh thay vì âm ỉ cãi nhau, nhưng bầu không khí đó càng ứ đọng và khó chịu hơn.

Thời gian sẽ trả lời tất cả, không phải sao?

-
-

Lách tách...

Từng giọt mưa nặng trĩu hạt rơi xuống mặt đất, bầu trời xám xịt đầy mây đen, mọi thứ như bộc phát cảm xúc của Minh Nhạc Y lúc này.

Album nhạc của nhóm đã được ra mắt, công chúng đón nhận rất nồng nhiệt nhóm nhạc nữ mới bước vào showbiz.

Áp phích thật đẹp, rực rỡ và hào nhoáng.

Nổi tiếng...

Danh vọng...

Ước mơ...

Tất cả đều không phải của Minh Nhạc Y.

Nước mưa lạnh cóng như băng tan, thấm vào làn da trắng bệch như tờ giấy, dễ dàng xé toạc ra một cách tàn nhẫn.

Đôi mắt nâu màu gỗ ướt đẫm nước mắt mặn chát, cơ thể run lên từng hồi vì cơn lạnh thấu xương.

Mưa đã tạnh.

Không, nói đúng hơn là nó không còn rơi xuống người Minh Nhạc Y.

Cô ngược đầu một cách yếu ớt, không ngoài ý muốn thấy được Du Lăng Tuấn. Cầm trên tay một chiếc dù đen, hắn nghiêng nó về phía cô che đi cơn mưa rét buốt.

Đôi mắt cả hai chạm vào nhau, dù không nói một lời nào, bọn họ như thấu triệt nhau hết thảy.

“Về nhà thôi.” giọng nói của hắn khàn khàn, nhưng Minh Nhạc Y cảm thấy đó là thứ thanh âm hay nhất cô từng nghe.

Quan tâm và ân cần.

“Ừm.”

-
-

Mọi thứ dần chìm vào ký ức, nhưng nó lần nữa hiện hữu trong giấc mơ của cô.

“Kuro...” Lộ Lộ mê man nói, đôi mắt chớp chớp mở ra, lại nhú chặt xuống thích ứng với ánh sáng.

Đập vào mắt cô là một màu trắng thân quen.

Lộ Lộ mỉm cười bất đắc dĩ, cô lại vào bệnh viện nữa rồi, bây giờ đã là lần thứ ba.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Ngoại Truyện 7: Bí Mật × Nước Mắt

Gia đình nhỏ nhà họ Minh nằm ở trong khu dân cư bình dân, họ hòa nhập với mọi người, rất đời bình thường như bao gia đình khác.

Thành viên nhỏ nhất trong gia đình- Minh Nhạc Kha, cậu bé đáng yêu với gương mặt non nớt lúm đồng tiền, đôi mắt đen láy trong trẻo không nhiễm tạp chất cùng nụ cười tỏa nắng luôn rạng rỡ trên môi nhỏ phớt hồng. Bàn tay nhỏ nhắn của cậu bé cầm một cây kem mát lạnh ngọt lịm, Minh Nhạc Kha vui vẻ cắn hết que kem mẹ cậu mua cho.

Trương Thảo Nhi mỉm cười đầy yêu thương xoa đầu con trai "Ăn từ từ thôi, coi chừng bị sâu răng bây giờ."

"Mẹ ơi, chị Y đâu rồi, con muốn chị ấy ăn chung." Minh Nhạc Kha hồn nhiên nói, một đứa trẻ 8 tuổi như cậu luôn khao khát tình yêu của chị ruột. Ba mẹ cậu rất tốt và nuông chiều cậu, nhưng không hiểu sao Minh Nhạc Kha luôn để ý tới sự hiện diện của chị hai, một người bị ba mẹ đối xử như vô hình

trong nhà. Cậu không ý lại sự nuông chiều của ba mẹ mà coi thường Minh Nhạc Y, chị của cậu rất trầm tính, chưa bao giờ giành giật thứ gì với cậu, nếu không phải lúc cần thiết, chị ấy cũng không tình nguyện bắt chuyện và gần gũi với cậu.

Bề ngoài nhà họ Minh vô cùng hạnh phúc và ấm áp, nhưng Minh Nhạc Kha biết được, tình cảm đó rất nhiều mảnh vỡ, rất nhiều bí mật bị thời gian vùi lấp.

"Chị con đã ăn rồi, bây giờ nó đã sang nhà anh Tuấn chơi." Trương Thảo Nhi gương mặt bớt đi mấy phần vui vẻ khi nói tới Minh Nhạc Y, dậm mực trả lời với cậu.

"Lại là anh Tuấn sao?" Minh Nhạc Kha buồn bực bĩu môi, cậu không thích bạn thân của chị hai, quá mức âm trầm và lập dị. Tại sao chị hai có thể quen biết một người như vậy chứ?

"Chị con lớn rồi, cần có không gian riêng tư, con cũng đừng làm nũng Nhạc Y nữa." Trương Thảo Nhi nắm tay con mình mỉm cười ôn hòa, lau đi vết dính kem trên miệng Minh Nhạc Kha.

"Con biết rồi." Minh Nhạc Kha ỉu xù đáp, rõ ràng là ở chung một nhà nhưng số lần cậu gặp mặt chị hai chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Hôm nay Minh Nhạc Y về nhà trễ hơn bình thường, vì lời mời của nhóm bạn cùng lớp. Nhóm nữ sinh có ước mơ trở thành thần tượng, với trưởng nhóm là Hồng Mơ. Bọn họ đã mời Minh Nhạc Y tới xem phòng luyện tập và ghi âm của nhóm. Thật không ngờ mọi người đã chuẩn bị dẫn chân vào con đường showbiz, trong khi đó Minh Nhạc Y chỉ mãi mê quanh anime, manga, học tập bình thường như bao học sinh khác.

Thật đáng ngưỡng mộ...

"Mọi người sẽ không phiền khi tớ đột nhiên tham gia nhóm như vậy chứ?" Minh Nhạc Y và nhóm nhạc chưa gần gũi nhau lâu, cùng lắm cũng chỉ mới trò chuyện xã giao "Nếu có thể, các cậu chỉ cần mua bản quyền các sáng tác của tớ là được, đầu nhất thiết phải..."

Đó luôn là điều mà Minh Nhạc Y đắn đo, cô đủ lý trí để hiểu được những việc mà nhóm nhạc này dành cho cô quá mức nhiệt tình.

"Tại sao không chứ? Cậu đánh giá quá thấp giá trị của bản thân rồi!" một nữ sinh lộ vẻ mặt khó tin nhìn Minh Nhạc Y, thoải mái giải thích cho cô "Làm thần tượng không nhất thiết phải là ngoại hình đẹp và giọng hát hay, hum... thứ bọn tớ cảm nhận không thể nói bằng lời được. Nhạc Y khiến cho người khác cảm thấy rất gần gũi, thân thiện. Chỉ cần bài hát hay thì có thể bù đắp tất cả thôi! Đó không phải lý do mà mọi người thường lập nhóm nhạc sao? Bù đắp khuyết điểm cho nhau!"

Minh Nhạc Y rung động trước lời nói đó, cô chưa từng nghĩ tới việc này.

Bù đắp khuyết điểm cho nhau sao...

Có lẽ bọn họ nói đúng, làm thần tượng không nhất thiết phải có ngoại hình hay giọng hát xuất sắc.

Minh Nhạc Y không còn chần chừ, vui vẻ đồng ý "Được thôi, sau này mong mọi người chiếu cố."

"Tuyệt quá, chào mừng thành viên thứ năm của Moon."

Bốn cô gái của nhóm nhạc Moon vỗ tay nhiệt tình chào mừng thành viên mới, bọn họ tin tưởng rằng Minh Nhạc Y chính là vũ khí bén nhọn nhất cho con đường bước chân vào showbiz.

Mọi thứ diễn ra rất ôn hòa, Minh Nhạc Y đã kể qua cho bạn trai của mình, cũng là người bạn thân từ thời cấp hai, Du Lăng Tuấn, song thái độ của hắn khiến Minh Nhạc Y có chút hụt hẫng.

Du Lăng Tuấn không hề thích việc Minh Nhạc Y trở thành thần tượng, mặc dù hắn biết rõ cô thích ca hát và biểu diễn.

Du Lăng Tuấn đã thuyết phục Minh Nhạc Y, rằng trở thành thần tượng sẽ khiến cô tốn nhiều thời gian, bị ba mẹ ngăn cản, và lại cô cũng không có ngoại hình đẹp. Hừ, là bạn trai sao lại cứ đả kích Minh Nhạc Y thế này?

Chỉ có một lời của Du Lăng Tuấn khiến cô không thể chấp nhận được, nhóm Moon đang lợi dụng cô. Vì cái gì mà Du Lăng Tuấn lại nghĩ như thế chứ?

Minh Nhạc Y đã rất kinh ngạc khi Du Lăng Tuấn nghĩ như vậy, cô không nghĩ bất kì ai trong xã hội cũng xấu xa, dối trá như Du Lăng Tuấn nói. Không những thế, mắt nhìn người của cô rất tốt.

"Kuro, cậu không nên suy nghĩ tiêu cực như vậy." Minh Nhạc Y thở dài buồn bã.

Du Lăng Tuấn không nói gì, im lặng nhìn Minh Nhạc Y một hồi lâu, tới cuối cùng, chẳng ai nói thêm câu nào. Đối với tính cách trầm lặng của Du Lăng Tuấn, Minh Nhạc Y cũng lười so đo. Khác với những cặp tình nhân bình thường, họ lựa chọn chiến tranh lạnh thay vì ầm ĩ cãi nhau, nhưng bầu không khí đó càng ứ đọng và khó chịu hơn.

Thời gian sẽ trả lời tất cả, không phải sao?

"Cậu cứ đi đón Nhạc Kha đi, tớ sẽ báo lại cho Hồng Mơ giúp cho." Du Lăng Tuân bình thản nhìn Minh Nhạc Y.

"Liệu có ổn không? Hôm nay bọn họ đã rủ tớ đi tới công ty để kí hợp đồng cơ mà." Minh Nhạc Y bồn chồn không thôi, cô không muốn lỡ hẹn với bọn họ, nhưng cũng không dám cãi lời của mẹ mình, tại sao mẹ cô lại bắt cô đi đón Minh Nhạc Kha vào ngày hôm nay chứ?

"Hồng Mơ sẽ thông cảm cho cậu thôi, Neko..." Du Lăng Tuân mỉm cười nhìn Minh Nhạc Y, biểu cảm của hắn khiến cô mê man không hiểu "...nếu bọn họ thật sự là bạn cậu."

"Haizz, đành vậy thôi. Tớ đi rước Nhạc Kha đây." Minh Nhạc Y ỉu xìu dắt xe đạp ra khỏi trường, trong lòng không ngừng lo lắng và mong đợi. Nhóm Moon chắc chắn sẽ không phản bội lòng tin của cô, nhất định là như vậy!

Đi tới trước cổng trường tiểu học, Minh Nhạc Y nhận ra bóng dáng nhỏ bé đang vui mừng vẫy tay về phía cô. Minh Nhạc Kha tạm biệt bạn học, cười tươi đầy hồ hởi "Chị hai, hôm nay chị dẫn em đi trung tâm mua sắm nha, ở khu đồ ăn có mở bán bánh cá nhân đặc biệt phiên bản giới hạn đó. Chị đưa em đi tới đó nha?"

"..." Minh Nhạc Y nhìn vẻ mặt phấn khích đầy mong chờ của Minh Nhạc Kha, thờ dãi miễn cưỡng mỉm cười "Được rồi."

Minh Nhạc Y biết rõ, em trai mình có thể tự bắt taxi từ tiền tiêu vặt mà ba mẹ cho, cô không hiểu vì sao người em trai này lại thích quần quýt lấy mình, không phải mẹ cô luôn huấn luyện cho Minh Nhạc Kha phải cách xa Minh Nhạc Y sao?

Haizz... dù sao đi nữa, Minh Nhạc Y không thể tự tiện từ chối 'thánh ý' của Minh Nhạc Kha, cô chỉ là một đứa con gái vô hình trong ngôi nhà mà thôi.

Minh Nhạc Kha ngồi ở ghế sau tìm đập thỉnh thoảng nhìn bóng lưng mảnh khảnh của Minh Nhạc Y, trong lòng nôn nao sợ phạm phải sai lầm, cậu lắp bắp cố gắng bắt chuyện với chị hai "Em... em thấy chị hai rất thích ca hát, chị muốn trở thành thần tượng đúng không?"

"Ừm, chị đang tính lập nhóm nhạc với một vài bạn học trên trường, chẳng bao lâu nữa sẽ ra album đầu tiên." Minh Nhạc Y ôn hòa đáp lại, chỉ cần nói chuyện gì liên quan tới sở thích, tâm trạng của cô sẽ tốt lên hẳn.

"Tuyệt quá! Vậy em sẽ ủng hộ chị 100%!!! Khi nào tới sinh nhật chị sáng tác một bài tặng em được không?" Minh Nhạc Kha đôi mắt lấp lánh như phản chiếu vầng tinh tú, nụ cười tỏa nắng kia bỗng nhiên sưởi ấm trái tim sứt mẻ của Minh Nhạc Y.

"Nhạc Kha..." Minh Nhạc Y hơi sững sờ trước lời đề nghị của Minh Nhạc Kha, nhưng lần này, cô vẫn không từ chối. Một lời đề nghị đáng yêu của em trai, sao cô có thể làm tổn thương nó chứ?

Minh Nhạc Y chớp mắt, "Ok, chị sẽ dùng hết tài năng của mình để sáng tác tặng em."

Minh Nhạc Y không hề biết được, Du Lăng Tuân đã che dấu một bí mật, suốt quãng thời gian còn lại, vĩnh viễn tới khi hắn rời khỏi nơi này và đón nhận sinh mệnh mới.

Một bí mật chôn vùi dưới lớp đất ẩm ướt của thời gian.

Con gió lạnh lẽo cuối mùa thu, tiếng xào xạc của những chiếc lá vàng khiến cho tâm tình của Du Lăng Tuân bình tĩnh trở lại.

Đây sẽ là quyết định của hắn, cho dù... Minh Nhạc Y có phát hiện ra và chia tay với hắn đi chăng nữa, hắn vẫn không bao giờ hối hận.

"Hả? Cậu không phải là bạn trai của Nhạc Y sao? Cô ấy đâu rồi?" Hồng Mơ kinh ngạc trước sự xuất hiện của Du Lăng Tuân, quay qua quay lại tìm bóng dáng của Minh Nhạc Y nhưng chẳng thấy đâu.

"Tôi muốn mấy người cách xa Nhạc Y ra, và loại cô ấy khỏi danh sách của nhóm Moon nữa." Du Lăng Tuân bình tĩnh nhìn Hồng Mơ và ba nữ sinh còn lại.

"Hả? Cậu làm nhầm cái gì vậy? Đây là một trò đùa phải không?" Tiểu Hồng- thành viên của nhóm Moon tròn mắt đến khó tin.

Hồng Mơ nhủ mầy không vui nói "Tại sao bọn tôi phải làm theo ý của anh chứ? Đó là tương lai của Minh Nhạc Y, dù anh là bạn trai của cô ấy đi nữa cũng không có quyền xen vào."

"Tôi biết cô sẽ nói như vậy." Du Lăng Tuân không quá ngạc nhiên trước câu trả lời của Hồng Mơ, tất cả mọi chuyện đều đúng theo dự đoán của hắn.

Loạt soạt.

Du Lăng Tuân lấy từ trong ba lô một xấp giấy tờ gì đó, bình tĩnh đưa về phía bốn cô gái, ánh mắt của hắn đầy sắc bén cùng tự tin, tựa như bọn họ chỉ là hòn sỏi ven đường. Hồng Mơ có chút hoảng hốt cùng hoang mang, từ khi nào ở trong lớp lại có một người lợi hại như vậy? Dù không biết Du Lăng Tuân có ý định gì, nhưng Hồng Mơ nhạy bén phát hiện, thiếu niên này không hề tầm thường chút nào.

"Cái gì?" Tiểu Hồng run cầm cập lên khi thấy những dòng chữ trên giấy tờ, nếu không phải đang đứng ở ngoài đường, cô thật sự muốn ngất đi vì sốc.

Giấy tờ phẫu thuật phá thai ở bệnh viện, ảnh chụp riêng tư với tình nhân, hút thuốc lá, đi chơi ở hộp đêm,... tất cả những sinh hoạt không mấy tốt đẹp của

bốn cô gái đều ghi rất đầy đủ trên những giấy tờ mà Du Lăng Tuấn đưa cho.

"Thằng khốn, mày dám theo dõi bọn tao?"

"Ghe tởm!!!"

"Tên ác quỷ!!!"

Du Lăng Tuấn thờ ơ liếc nhìn bọn họ, thậm chí hắn còn lười phản ứng lại, Hồng Mơ là người duy nhất giữ được bình tĩnh, cô âm thầm nở nụ cười lạnh như ngọc nhận ra một thứ gì đó.

Ha ha, cuối cùng cô cũng đã hiểu ra. Tất cả mọi người đều bị thiếu niên này lừa gạt, ngay cả Minh Nhạc Y cũng không ngoại lệ.

Du Lăng Tuấn là một kẻ tàn nhẫn, ích kỷ, vô tình, giả dối và lạnh lẽo đến thấu xương.

Ai mà biết được, một học sinh trung học suốt ngày xem anime, manga và chui rúc trong góc phòng có thể làm ra loại chuyện này? Nếu sinh ra trong một hoàn cảnh khác, có lẽ kẻ đứng trước mặt cô còn làm ra nhiều loại chuyện khủng khiếp hơn nhiều.

"Anh làm tất cả mọi chuyện, vì muốn độc chiếm Nhạc Y sao? Thì ra từ trước tới giờ Minh Nhạc Y không thể kết bạn với ai, không phải vì tính cách hay lựa chọn của cô ấy, mà là nhờ ơn của anh cả. Từng bước một xóa tan nghi ngờ của mọi người, từng một hành động, một lời nói của anh khiến cho Nhạc Y bị cô lập." Hồng Mơ nắm chặt giấy tờ trong tay.

Đôi mắt của Du Lăng Tuấn chợt tối đi, giọng nói mang theo uy hiếp và cảnh cáo "Đừng tự cho mình là chuyện gì cũng biết, cô nên bớt xem mấy bộ phim thần tượng đi. Hừ, chỉ cần tôi đưa xấp tài liệu này cho công ty đại diện, các cô đừng nghĩ tới việc hát hò, ngay cả tới trường cũng không ngược mặt lên nổi."

"Hồng Mơ, chúng ta... chúng ta nên làm thế nào bây giờ?" Bích Ly nước mắt lã chã lem cả lớp trang điểm, cúi thấp đầu chẳng dám nhìn mặt Du Lăng Tuấn.

"..." Hồng Mơ cực kì không tình nguyện quyết định, cô không thể vì một người bạn mới quen mà hi sinh cả nhóm được.

Du Lăng Tuấn, không phải là người nên đắc tội.

"Tôi sẽ khiến Nhạc Y hiểu lầm, mang bài hát của cô ấy ra công chúng dưới cái tên Moon, như vậy là được chứ gì?"

"Được, nhớ kỹ lấy lời cô nói. Và còn..." Du Lăng Tuấn đội nón áo khoác lên đầu, mỉm cười nhợt nhạt "Các cô hãy giữ bí mật này mang xuống mồ chôn đi."

Hắn làm việc này vì tốt cho Minh Nhạc Y, đám nữ sinh đó không nên thân cận với Neko của hắn.

Cô ấy sẽ bị tổn thương vì thế giới showbiz đầy thủ đoạn đó, và sẽ rời xa khỏi thế giới của hắn.

Vì vậy, Du Lăng Tuấn phải bẻ gãy ước mơ đó, ước mơ của Minh Nhạc Y... bằng chính đôi tay của mình.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Sóng Ngầm

"Em đã tỉnh? Cảm thấy trong người thế nào?" Bao Lăng Đằng mừng rỡ đi tới bên cạnh giường của Lộ Lộ, từng giây từng phút, hắn chưa từng rời mắt khỏi cô.

Càng trân trọng một ai đó, càng hoảng sợ bị vụt mất họ.

"Đằng... Bao Lăng Đằng?" Lộ Lộ kinh ngạc nghiêng người, bỗng nhiên từ bụng truyền lên cơn đau đớn, cô hoảng hốt nhủ mày chặt vật "A..."

"Đừng cử động, Lộ Lộ, em chỉ vừa mới phẫu thuật xong thôi!" Bao Lăng Đằng lo lắng đỡ lấy cổ Lộ Lộ trấn an.

"Là... là anh đã cứu em sao?"

Bao Lăng Đằng hơi chột dạ đảo mắt nhìn về phía khác, không được tự nhiên nói "Anh đã cho thuộc hạ của mình bảo vệ và theo dõi em. Tuy là hành động của anh có chút không đúng, nhưng đây là vì an toàn của em thôi!"

Lộ Lộ nhìn biểu cảm thất thố của Bạo Lăng Đằng mà nén nhin cười, một ông chủ hắc đạo mà lại chột dạ khi theo dõi người khác sao? Thật sự mở mang tầm mắt cho cô.

"Cảm ơn." Lộ Lộ mỉm cười đầy biết ơn, cái gì hắc đạo u ám tối tăm đều không quan trọng, ở một phương diện nào đó Bạo Lăng Đằng vẫn là một người tốt.

"Anh có thể gọi điện cho chị Mỹ Lan giúp em được không? Chắc bây giờ chị ấy đang rất lo lắng..." Lộ Lộ ngập ngừng nhìn Bạo Lăng Đằng.

Bạo Lăng Đằng trầm mặc không nói, qua một hồi lâu mới đem điện thoại của Lộ Lộ ra "Đây, Hải Đường nói khi em bị thương thì điện thoại nằm trên vũng máu, khi cô ấy dọn dẹp qua thì tiện thể mang đi luôn. Anh nghĩ em sẽ không muốn sự kiện làm rùm beng lên."

Bạo Lăng Đằng thật sự đoán không sai, Lộ Lộ dù chỉ một chút cũng không muốn giới truyền thông bôi móc được scandal nào của mình, chưa kể vụ việc lần này còn có dính dáng đến cảnh sát và điều tra. Nếu không làm việc cẩn thận, sự nghiệp của Lộ Lộ sẽ sụp đổ nhanh chóng không thể nghĩ ngờ gì.

Lộ Lộ không phải là người thiện lương gì, nếu San San không trách móc, Lộ Lộ cũng không tự mình áy náy quá sâu mà trả thù gì đó. Tính tiết cầu huyết nội dung không phù hợp với thẩm mỹ của cô!

Cô thờ dài một hơi mở nguồn điện thoại lên, không ngoài dự đoán, trên màn hình xuất hiện hàng chục cuộc gọi nhỡ và tin nhắn của Mỹ Lan. Vẫn còn tốt... chị ấy còn chưa đá động tới ba mẹ cô.

Nếu có thể, Lộ Lộ muốn giấu nhem luôn chuyện này đi.

Vừa bấm phím gọi, đầu dây bên kia đã lập tức nhận máy. Giọng nói của Mỹ Lan đầy lo lắng và hoảng loạn "Lộ Lộ, rốt cuộc em đã đi đâu vậy? Em có biết em đã làm nơi này đang nhốn nháo tìm em không? Một vài người suýt nữa thì đã gọi cho cảnh sát báo rằng em bị bắt cóc rồi!"

"Em xin lỗi." Lộ Lộ trong lòng áy náy vô cùng, cô cũng không thể ngờ rằng Ngô Ái lại dùng phương pháp quyết tuyệt như vậy để hãm hại cô. Từ khi tới thế giới này, những chuyện xung quanh cô đều rất thuận lợi, hoặc ít nhất cũng không gây tổn hại thật sự đến Lộ Lộ. Điều đó đã khiến Lộ Lộ mất cảnh giác.

Lộ Lộ hít sâu một hơi nói tiếp "Chị cứ báo cho mọi người rằng em vì luyện tập quá sức mà ngất xỉu, hiện tại em đang ở bệnh viện truyền nước biển. Mong những chuyện còn lại chị có thể thu xếp ổn thỏa giúp em."

"Ngất xỉu? Em có ổn thật không? Ai đã mang em tới bệnh viện vậy?" Mỹ Lan tràn ngập nghi ngờ hỏi, cô chắc chắn không thấy trong camera Lộ Lộ đã bị ai mang đi, giống như có một người nào đó cố ý xóa sạch không một chút dấu vết.

"Là bạn của em, chị đừng lo. Em sẽ nói mọi chuyện sau." Lộ Lộ mặt mày hơi tái đi vì quá sức, nếu tiếp tục nói lâu chỉ sợ cô không chống đỡ nổi.

Xem ra không thể tin tưởng mấy bộ phim truyền hình, làm gì có chuyện bị bắn súng hay đâm vài phát vào người, sau khi băng bó vết thương xong lại khỏe re tới mức chạy đi đánh nhau tiếp chứ?

"Đừng miễn cưỡng bản thân nữa, em chỉ vừa mới phẫu thuật xong." Bạo Lăng Đằng nhú mày bất mãn, hẳn không thích việc Lộ Lộ quan tâm công việc còn hơn sức khỏe của chính bản thân.

"Vâng..." Lộ Lộ cười cười xấu hổ, cũng không nói gì thêm. Cô không muốn hỏi tại sao hai thuộc hạ của Bạo Lăng Đằng là Hải Đường và Lục Huân lại xuất hiện lúc đó.

Nếu cô nhớ không nhầm, ở trong tiểu thuyết nguyên tác, hai người này từng xuất hiện để giám sát và bảo vệ Tà Uyên Như theo mệnh lệnh của Bạo Lăng Đằng. Hải Đường và Lục Huân là thuộc hạ đặc lực của Bạo Lăng Đằng, cũng là người mà hắn tin tưởng nhất.

Bạo Lăng Đằng...

Lộ Lộ trong lòng trầm tư, cô có cảm tình với Bạo Lăng Đằng không sai, nhưng cô không muốn khiến mọi thứ trở nên rắc rối và Du Lăng Tuân hiểu lầm cô.

Lộ Lộ khép hờ đôi mắt, tâm trí như bô sương mù bao phủ.

Đột nhiên, cô cảm thấy mọi thứ thật mệt mỏi...

"Không biết bọn ta có nên cảm ơn cô không đây? Nhờ 'sự giúp đỡ nhiệt tình' của cô mà ông chủ của bọn ta đã đối diện với mong muốn của bản thân." Lục Huân nhếch môi mỉm cười thần nhiên, trên tay đưa nghịch con dao nhỏ bén nhọn.

"Các người là ai? Vì sao lại bắt cóc tôi?" Ngô Ái hoảng sợ run rẩy toàn thân, xung quanh cô đều là những dụng cụ tra tấn chỉ có trong phim kinh dị, nhưng tất cả mấy thứ đó đều là hàng thật.

"Nói bắt cóc thì hơi quá đó mỹ nhân~~ Không phải chính cô cũng là tội phạm đang bị truy nã sao? Ta và đồng nghiệp xinh đẹp chỉ đang làm mọi thứ vì chính nghĩa thôi." Lục Huân phun ra những lời mà chính hắn cũng cảm thấy tức cười. Nếu Bạo gia tổ chức vì chính nghĩa thực thi nhiệm vụ, hẳn là tất cả

mọi người trên thế giới đều là thánh nhân rồi.

"Đừng đùa giỡn nữa, Lục Huấn. Chúng ta chưa được phép làm gì cô ta nếu không có mệnh lệnh của ông chủ." Hải Đường nhú mày, vẻ mặt cực kì mất kiên nhẫn.

"Aizz... biết rồi mà. Đừng có suốt ngày như bà cô già thế chứ, Đường Đường không cảm thấy mọi chuyện rất thú vị sao? Tiểu thư Lộ Lộ bị thương, mà ả đàn bà kia cũng trốn thoát được 2 tuần rồi." Lục Huấn chép miệng nhún vai.

"Ý anh là..." Hải Đường ánh mắt tối lại, nghi vấn trong lòng dâng lên "Người kia ở hộp đêm Lust- SM sao?"

"Chính xác, ông chủ đang vui đùa với ả ta mà thôi, nhưng một khi tiểu thư Lộ Lộ xuất hiện, cô ấy đã trở thành điểm yếu của ông chủ." Lục Huấn lắc đầu cảm thán "À ta... dù sao cũng mang theo họ Bạo, cũng không thể so sánh với người bình thường được."

Bạo Lăng Thư.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Nghỉ Ngơi

Dưới sự trợ giúp của Bạo Lăng Đằng và Mạc Quân Nguyệt, Phan Lộ Lộ dễ dàng giấu được chuyện bản thân bị thương nghiêm trọng. Mặc dù cô không quá nguyện ý trước sự trợ giúp của Mạc Quân Nguyệt, dù sao khỏi nguồn mọi rắc rối đều từ hấn mà ra.

Từ trong tiểu thuyết tới lúc này đây, Mạc Quân Nguyệt luôn dính vụn rủi với các mối quan hệ tình cảm.

Hừ! Có khi đó là cái giá của hấn khi đã đưa giỡn tình cảm của thiếu nữ! Nhưng tại sao chính cô cũng bị vạ lây thế này? Cùng lắm... cùng lắm cô chỉ nghĩ vớ vẩn dăm ba lần thôi mà? Vicáigi Ngộ Ái là có sát tâm với cô chứ?

Phan Lộ Lộ buồn bực vô cùng, luôn luôn dùng sắc mặt không tốt đối với Mạc Quân Nguyệt.

Bạo Lăng Đằng đôi khi tới thăm Phan Lộ Lộ cũng nhìn ra được tình cảnh thâm trầm này của Mạc Quân Nguyệt, trong lòng có chút hả hê. Hấn chưa từng thấy được bộ dạng ủy khuất, cam chịu của Mạc Quân Nguyệt từ trước tới giờ đâu.

"Làm ơn đừng tới đây nữa, và mang suy nghĩ kỳ quặc của anh ra khỏi chỗ khác được không? Tôi không muốn bạn trai của mình lại hiểu lầm." Lộ Lộ nhú mày, không một chút khách sáo đuổi Mạc Quân Nguyệt ra khỏi phòng.

Đôi khi Lộ Lộ từng nghĩ rằng, có phải vì Mạc Quân Nguyệt là nam chủ trong tiểu thuyết ngôn tình nọ nên mới mặt dày như vậy không? *Bị cô xua đuổi mãi như thế không thấy mệt mỏi à?*

"Lộ Lộ, em không thể cho anh một cơ hội sao?" Mạc Quân Nguyệt bày ra vẻ mặt đáng thương nhìn Lộ Lộ, hấn cực kỳ hối hận về những chuyện mình đã làm trước kia. Nếu không gây ra nhiều nợ đào hoa như vậy, cô ấy cũng không bị thương tới mức này.

"Anh không cảm thấy mình bị mất giá sao?" Lộ Lộ run run khóe môi, hình tượng Mạc Quân Nguyệt đào hoa, vô tình trong lòng cô bị đánh nát không còn một mảnh.

"Anh sẵn sàng hạ thấp giá trị của mình vì em."

Phụt! Lộ Lộ không nhịn được nữa cười ngả nghiêng, vết thương trên bụng cũng bị nứt ra vì cử động của cô. Chỉ là lời nói của Mạc Quân Nguyệt quá mức buồn cười và sến súa, nó đã vượt qua sức tưởng tượng của cô.

"Aa!!!" Lộ Lộ thảm thiết rên lên, ngay cả cười cũng khổ sở như vậy, có ai xui xẻo như cô không vậy trời?

"Lộ Lộ!" Mạc Quân Nguyệt vội vàng lao tới đỡ lấy Lộ Lộ, vẻ mặt cực kỳ lo lắng cho tình trạng của cô.

"Nói tóm lại, anh lo làm việc của mình đi. Anh làm giáo viên kiểu gì mà cứ nhón nhơ quanh bệnh viện vậy chứ?"

"Thật ra anh vốn làm việc ở phòng y tế của trường đại học kia, chẳng qua bây giờ chỉ đổi địa điểm làm việc mà thôi." Mạc Quân Nguyệt híp mắt mỉm cười như hồ ly, vẻ mặt vô si phân bác lại câu khiêu khích của Lộ Lộ.

"..."

Không đuổi được tên nam chủ mặt dày Mạc Quân Nguyệt, Lộ Lộ chỉ có thể bất đắc dĩ khiến cho Du Lăng Tuấn và Mạc Quân Nguyệt gặp nhau.

Du Lăng Tuấn cũng là một trong số ít người biết được lý do bị thương của Lộ Lộ, nhưng cách hắn biểu lộ tâm trạng của mình khiến cô cảm thấy nhẹ nhõm. May là Du Lăng Tuấn không làm chuyện gì quá mức điên rồ hay đáng sợ, vẻ mặt của hắn rất bình thường. Cuối tuần Du Lăng Tuấn đều tới thăm Lộ Lộ một cách đều đặn, trò chuyện và đối xử với cô như mọi khi, cô thật sự nhẹ nhõm vì điều đó.

Có lẽ lần dưỡng thương này cũng là một chuyện tốt, Lộ Lộ có thể dành nhiều thời gian hơn để nghĩ thêm một số chuyện. [Anh đang lấy xe đi tới bệnh viện, em muốn ăn hay uống thứ gì đó không?]

Tin nhắn của Du Lăng Tuấn gửi đến điện thoại, Lộ Lộ vui vẻ nhắn lại.

[Vậy mua cho em trà ô long nhé:)]

[Ừm]

"Là của tên đó gửi sao?" Mạc Quân Nguyệt đang ngồi bên cạnh giường của Lộ Lộ gọt táo, gương mặt giống như ghen tị và buồn bực không có chỗ phát tiết.

"Ừ, anh đừng khiến tôi cảm thấy tội lỗi được không?" Lộ Lộ thở dài, rõ ràng cô là một con người rất quyết đoán trong chuyện tình cảm, tại sao hắn vẫn cứ cố níu kéo một mối tình vốn không tồn tại như vậy chứ?

"Hừ, tốt nhất là hắn ta đừng phạm sai lầm..." Mạc Quân Nguyệt thì thầm như tự nhủ với bản thân. Hắn là một kẻ khá cố chấp, vì đã nợ Lộ Lộ quá nhiều nên hắn không thể từ bỏ được nữa.

Mạc Quân Nguyệt cũng không cưỡng ép Lộ Lộ đón nhận tình cảm của mình, hắn chỉ dám hèn mọn chăm sóc và nhìn cô ấy từ xa. Sau tất cả mọi chuyện, một kẻ như hắn rốt cuộc cũng hiểu thế nào là hi sinh vì tình yêu. Sẵn sàng thỏa hiệp mọi chuyện để khiến cho Lộ Lộ được hạnh phúc, đó là chuyện mà hắn của trước kia sẽ không bao giờ tưởng tượng nổi.

Khoảng 30 phút sau, cánh cửa phòng bệnh mở ra, người đi vào không ai khác chính là Du Lăng Tuấn. Hắn mặc áo vest đen sang trọng làm nổi bật dáng người hoàn mỹ của mình, chắc chắn không có bất kỳ cô gái nào có thể chống lại sức hút và mỹ lực của người đàn ông này.

Hừm... Có lẽ cô nên ngừng so sánh Du Lăng Tuấn của hiện tại và Kuro của kiếp trước, bọn họ đúng là khác nhau một trời một vực mà.

Du Lăng Tuấn thoáng nhìn sang Mạc Quân Nguyệt, mặt không đổi sắc nhanh chóng dời chú ý sang Lộ Lộ, trên môi nở một nụ cười ấm áp "Anh mua trà ô long rồi đây, đúng loại em thích."

"A, cảm ơn." Lộ Lộ vui vẻ cầm lấy chai nước, đôi mắt nhắm tít lại như đang thưởng thức vị ngon của trà.

"..." Mạc Quân Nguyệt siết chặt bàn tay, tên này rất đáng ghét, hoàn toàn coi hắn như kẻ vô hình. Bộ dạng giống như không ghen tuông và đầy lòng vị tha, sẵn sàng đứng bên cạnh Lộ Lộ làm chỗ dựa vững chắc cho cô ấy.

Có thật như thế không?

Mạc Quân Nguyệt đã từng xem qua rất nhiều loại người, và hắn chắc chắn một điều, tên bạn trai của Lộ Lộ không đơn giản như vẻ bề ngoài.

Rốt cuộc bằng cách nào mà Lộ Lộ có thể quen biết một kẻ như vậy chứ? Đã vậy cô ấy còn rất tin tưởng và thân thiết với hắn.

Sự tin tưởng không thể tạo dựng trong một thời gian ngắn, nhưng cách hành xử của bọn họ tựa như đã quen biết từ rất lâu.

Xem ra... có một số chuyện mà hắn chưa biết tới.

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Trò Chuyện

Lộ Lộ trầm mặc nhìn vết sẹo trên bụng, đây vốn không phải thân thể của cô, nên hắn là không có việc gì phải buồn đi?

Lộ Lộ đã tới gặp Ngô Ân, người đứng sau vụ việc lần này. Cô không hề oán hận Ngô Ân, chỉ là cảm thấy hành động của cô ta quá mức ác liệt.

"Nếu cô thật sự muốn người cô thích để ý tới thì đừng làm mấy trò bẩn thỉu này, cô đang tự hạ thấp bản thân đấy."

Hành động chỉ dành cho kẻ bị ghen tị làm mờ mắt, kết cục chẳng bao giờ tốt đẹp.

"Lãng phí thời gian thanh xuân của mình trong tù ngục, thật sự không đáng chút nào."

Không để ý tới phản ứng của Ngô Ân, Phan Lộ Lộ lặng lẽ rời đi.

Phan Lộ Lộ trong lúc dưỡng thương khôi hoàn toàn thì đã trôi qua nửa tháng hè, ba mẹ cô đều rất lo lắng khi nghe tin cô phải nhập viện.

"Lộ Lộ, chúng ta cần nói chuyện với nhau."

Phan Lộ Lộ vừa trở về nhà liền đối diện vẻ mặt trầm trọng của Phan Cảnh Liêm và Hoàng Bảo Lan, lòng cô chợt căng thẳng.

Bọn họ đã phát hiện ra chuyện gì sao ?

Trần ngập nghi hoặc không thể giải đáp, Lộ Lộ cũng chỉ có thể đi theo ba mẹ vào phòng khách trò chuyện.

"Nghe nói con bị kiệt sức phải nhập viện, mẹ đã rất lo lắng." Hoàng Bảo Lan thở dài "Mẹ bắt đầu nghi ngờ về quyết định đồng ý cho con gia nhập giới showbiz, nhưng mọi chuyện đã tới mức này, mẹ cũng không thể ngăn cản được nữa."

"Xin lỗi ba mẹ, con sẽ chăm sóc bản thân nhiều hơn mà." Lộ Lộ xấu hổ đỏ mặt, thì ra bọn họ chưa biết gì, nhưng cô vẫn cảm thấy hơi áy náy khi lừa dối người quan tâm tới mình.

"Vừa học, vừa làm việc, bây giờ lại thêm..." Hoàng Bảo Lan đảo mắt nhìn chiếc nhẫn trên tay Lộ Lộ, biểu tình bất mãn nói "...vị hôn phu thần bí? Con nghĩ con là ba đầu sáu tay có thể làm hết tất cả mọi chuyện sao?"

"Mẹ?" Phan Lộ Lộ khó hiểu nhìn Hoàng Bảo Lan, những chuyện này thì có liên quan gì tới Du Lăng Tuấn?

Phan Cảnh Liêm tiếp lời vợ mình "Con đừng quá tham lam, Lộ Lộ. Hai thứ đã là quá đủ. Con còn quá nhỏ để đính hôn, ba mẹ không thể chấp nhận một người đàn ông xa lạ thân mật với con gái của mình." như nhớ tới chuyện gì đó, Phan Cảnh Liêm ho khan vài cái "Ý ba là... thân mật về mặt tâm lý, còn về phần thể xác, à ừm, con có thể qua lại với mấy chàng trai kia, bọn họ gen rất tốt, ba mẹ đều mong sớm có cháu bông."

"..." Phan Lộ Lộ đơ mặt trước sự thành thật trắng trợn của Phan Cảnh Liêm.

Sao cô lại có cảm giác bản thân trong lời của Phan Cảnh Liêm chẳng khác nào tên đào hoa Mạc Quân Nguyệt thế này ?

Ba mẹ Lộ Lộ ... chắc chắn là người thuộc chủ nghĩa np . "Nói tóm lại, Lộ Lộ, việc con đính hôn với chàng trai ngoại quốc đó, ba mẹ không thể đồng ý được." Hoàng Bảo Lan dường như sợ Lộ Lộ buồn bã, còn nói thêm một câu "Đương nhiên là sau khi con đủ chín chắn và hiểu rõ trái tim của bản thân, ba mẹ sẽ ủng hộ con vô điều kiện. Lúc đó con muốn kết hôn với ai cũng được cả."

Lộ Lộ tận đáy lòng rất cảm động, ba mẹ của Lộ Lộ thật quan tâm và săn sóc cô...

"Con hiểu." Phan Lộ Lộ không có lý do gì để phản đối đề nghị của Phan Cảnh Liêm và Hoàng Bảo Lan. Chẳng qua là cô ít gặp mặt Du Lăng Tuấn lại một chút là được, cũng không phải không thể kết hôn trong tương lai.

"Hè này con có kế hoạch gì không?" Phan Cảnh Liêm đổi chủ đề, khiến cho không khí trong phòng bớt đi vài phần căng thẳng.

"Hừm, để xem..." Phan Lộ Lộ mở điện thoại ra "Con đã hứa với Trịnh Ngọc Bình sẽ cùng em ấy sang Nhật vào dịp hè, có lẽ không nên trễ hẹn thêm nữa. Tiện thể tới thăm ông bà bên Nhật luôn."

Phan Cảnh Liêm và Hoàng Bảo Lan quay đầu nhìn nhau, *bọn họ có "nuôi thả" con bé quá mức không đây ?*

"Trịnh Ngọc Bình là ai vậy?" Hoàng Bảo Lan tò mò hỏi, trong túi rút ra cuốn sổ tay nhỏ, viết tựa đề "Ứng cử viên chồng tương lai của Lộ Lộ"

"Hừm? Con chưa nói cho mẹ biết sao? Đó là một người quen khi con ở bệnh viện lúc bị gãy chân." Phan Lộ Lộ tùy ý đáp, mắt nhìn vào màn hình đọc tin nhắn của Trịnh Ngọc Bình gửi tới.

[Chị Lộ Lộ, anh hai cũng muốn đi chung với chúng ta, làm sao bây giờ? Em không muốn chút nào ٩ △ ٷ]

Trịnh Dật Hàn cũng muốn đi?

Lộ Lộ vẻ mặt rối rắm, nếu không phải trước đó đã hứa hẹn với Trịnh Ngọc Bình thì cô đã không đi rồi. Lời hứa đó cũng là trước khi cô gặp được Du Lăng Tuấn.

Bây giờ lại có thêm Trịnh Dật Hàn, mối quan hệ giữa cô và hắn ta khá gượng gạo, dù sao cũng đã ngủ qua một lần.

Du Lăng Tuấn hiểu làm thì làm sao đây ?

[Chị không biết nữa, để chị hỏi ý kiến bạn trai.]

Trịnh Ngọc Bình đọc được tin nhắn của Lộ Lộ thì bật cười, vẻ mặt hả hê nhìn sang Trịnh Dật Hàn "Ha ha, xem đi, anh hai bị Lộ Lộ ghét bỏ rồi~"

"..."

"Đáng tiếc quá, em càng ngày càng thích chị Lộ Lộ cơ mà. Bộ dạng giữ thân như ngọc vì bạn trai của chị ấy thật đáng yêu và ngọt ngào." Trịnh Ngọc Bình về mặt đầy tiếc nuối cảm thán.

Tui đã đọc lại truyện của mình để nhớ lại nội dung, khi tới mấy chương có cảnh H thì ... Trời ơi, tui viết cái quái gì thế này? Thật sự là tui viết đó sao?o(ノ□ノ)o

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Mua Sắm

"Em nghĩ xem, anh sẽ đồng ý hay không?" Du Lăng Tuân bình tĩnh nhìn về phía Phan Lộ Lộ, nâng ly cà phê nhấp một ngụm.

"Ừm... có?" Phan Lộ Lộ gãi đầu, trong con mắt của cô, Du Lăng Tuân chưa bao giờ phản đối bất cứ yêu cầu gì, hoặc cùng lắm chỉ đi khuyên nhủ và đưa ra lời khuyên, hẳn là một người luôn luôn ủng hộ cô.

"Nếu anh không đồng ý, có khi ba mẹ em còn ghét anh hơn." Du Lăng Tuân trầm mặc đáp, đôi mắt lóe lên vài tia cảm xúc không rõ "Đừng vượt quá giới hạn là được."

"Em biết rồi mà..." Lộ Lộ run run khoe môi, từ trước tới giờ cô không thể hiểu nổi Du Lăng Tuân, dù là Kuro trước kia hay là Jam Lanhusxon của bây giờ. Không hiểu sao bọn họ vẫn có thể hòa hợp được.

Du Lăng Tuân thể hiện tình cảm rất mơ hồ, đôi khi nó khiến Lộ Lộ cảm thấy... bản thân là tự đa tình mà thôi.

Haizz, bỗng nhiên muốn thấy cảnh tượng Du Lăng Tuân đánh ghen ghê ! Cô muốn tìm hiểu mặt khác của hắn như thế nào.

Nghĩ vậy thôi, nhưng Lộ Lộ không phải mấy cô nàng kiêu kỳ rảnh hơi đi thử thách tình cảm của người yêu đâu, lỡ như Du Lăng Tuân giận thật cô cũng chẳng biết làm thế nào. Mỗi khi hắn giận dữ đều rất đáng sợ, cô đã trải nghiệm điều này một lần.

"Có mua gì thêm để mang trên đường đi không?" Du Lăng Tuân ân cần hỏi.

"Để xem... Em muốn mua ống len mới cho máy chụp hình, cái cũ đã bị trầy rất nhiều rồi." Lộ Lộ suy tư một chút, vì có quá nhiều chuyện xảy ra nên bây giờ cô vẫn chưa mua được món đồ đó.

"Đi cùng." Du Lăng Tuân mỉm cười, tay phải nắm lấy bàn tay của Lộ Lộ, bộ dạng vô cùng thân mật, gần gũi.

"Ừ." Lộ Lộ đỏ mặt mỉm cười, dường như tâm hồn của cô đã hoàn toàn hòa nhập với thân thể này, trở nên lãng mạn và nồng nhiệt của tuổi thanh xuân tươi đẹp.

Bọn họ như trở lại những năm tháng trước kia, cùng nhau hẹn hò, mua sắm, ăn uống, dạo quanh thành phố tấp nập người qua lại.

"Còn thiếu gì nữa không?" Du Lăng Tuân mỉm cười nhàn nhạt hỏi.

"Để xem, chắc là không đâu. Chúng ta đi ăn trưa thôi! Đã trễ lắm rồi." Lộ Lộ mở điện thoại lên coi giờ, hiện tại đã 1 giờ kém 10 rồi, ai dè cô lại cảm thấy đói như vậy.

"Anh biết được một quán ăn..." Du Lăng Tuân chưa kịp dứt lời thì bị một giọng nói cắt ngang qua.

"Lộ Lộ?"

Lộ Lộ ngạc nhiên quay đầu, trước mắt cô là Quan Thượng Phong và Quan Tiết San cũng đang mua sắm chuẩn bị đi đâu đó.

"San San, hè tính đi đâu mà mua nhiều quần áo mới thế?" Lộ Lộ rất mừng khi gặp được San San, trong lòng có chút xấu hổ khi mãi lo hẹn hò với Du Lăng Tuân mà quên mất nhắn tin với bạn thân, ngay cả khi ra viện cũng chưa từng nhớ tới San San.

Haiz, cô đúng là một người bạn tồi tệ mà! May là San San cũng không quá để ý chuyện đó.

"He he, lâu quá không gặp cậu. Tớ chuẩn bị đi du lịch Hàn Quốc ấy mà, hè này bên đó tổ chức chương trình ca nhạc lớn lắm, tớ không thể bỏ lỡ được." Đôi mắt San San tràn ngập phấn khởi "Lúc đầu tính rủ Lộ Lộ mà sợ cậu bận nên thôi, không ngờ lại đi hẹn hò với bạn trai a~~~ Biệt âm vô tín mấy bữa nay hóa ra là đã có người khác rồi, đúng là mê trai bỏ bạn mà!"

"Ha ha..." Lộ Lộ mỉm cười gượng gạo, cô quả thật không thể phủ nhận lời tri trích của San San.

Quan Thượng Phong từ nãy giờ đứng một bên im lặng đột nhiên mở lời "Đã tình cờ gặp mặt thì cùng ăn trưa không?"

"Phải đó, phải đó! Đi chung nha Lộ Lộ? Tớ biết được tiệm bán cơm chiên kim chi ngon lắm đó!" San San hào hứng tiếp lời.

"Ừ." Lộ Lộ thoải mái đồng ý, quay sang nhờ giọng với Du Lăng Tuân "Quán mà anh nói để bữa sau ăn đi. Anh phải để lại ấn tượng tốt với San San đó, ở thế giới này cô ấy là người bạn thân nhất của em."

"Anh biết rồi." Du Lăng Tuân siết chặt lòng bàn tay, không biết là đang suy nghĩ chuyện gì.

-
-

Lộ Lộ và San San một bên trò chuyện đủ thứ về những chuyến du lịch sắp tới, trong lòng Lộ Lộ âm thầm cảm thán. Quả nhiên là con nhà giàu có khác, hè toàn đi du lịch nước ngoài, còn Minh Nhạc Y kiếp trước chỉ đi công viên nước hay mấy bãi biển lân cận vào ngày hè cũng cảm thấy xa xỉ rồi.

Vừa ăn xong, San San liền kéo tay Lộ Lộ vào phòng vệ sinh trò chuyện.

"Lộ Lộ, cậu không biết anh họ tớ thích cậu sao?" San San chớp mắt hỏi.

"Ế?" Lộ Lộ hơi sững sốt, cô không nghĩ rằng San San lại hỏi như vậy, bất quá cô vẫn thành thật trả lời "Cậu nói thế thì chắc là vậy thật. Nhưng mà... tớ có bạn trai rồi thì biết làm sao được?"

Lộ Lộ nhún nhún vai "Đàn ông mà, hôm nay thích người này mai lại thích người khác thôi. Đây cũng chẳng phải ngôn tình suốt mướt gì, anh trai cậu vừa giàu có vừa đẹp trai, thiếu gì người theo?"

"Nhưng mà..." San San cảm thấy lời của Lộ Lộ khá hợp lý, nhưng mọi chuyện cứ như vậy sẽ ổn sao? Dù gì Quan Thượng Phong cũng là anh họ của cô, ưu tiên quan tâm hơn người khác là chuyện bình thường.

"Cậu không cảm thấy để anh trai cậu theo đuổi tớ... rất mất giá sao? Càng đẹp càng có giá, tốt nhất nên khiến bản thân lựa chọn người khác chứ không để người khác lựa chọn chính mình." Lộ Lộ nói ra một câu cực kỳ uyên thâm.

"..." San San dùng đôi mắt cá chết nhìn Lộ Lộ, cô cảm thấy thật bức bối nhưng không thể phản bác.

San San quyết định mặc kệ bọn họ, Quan Thượng Phong muốn làm gì thì làm. Cô đây còn phải bồi dưỡng tình cảm với người yêu!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Phong Thượng Uyển

Trái ngược với bầu không khí hòa hợp giữa Lộ Lộ và San San đang nói chuyện trong nhà vệ sinh, Quan Thượng Phong và Du Lăng Tuân lại hoàn toàn trái ngược.

Suy cho cùng, cả hai bọn họ đều là tình địch của nhau, làm sao có thể dùng sắc mặt tốt nói chuyện?

"Anh thật may mắn nhỉ? Chẳng cần làm gì cũng chiếm được sự chú ý của Lộ Lộ, tôi tự hỏi anh đã dùng thủ đoạn nào để lừa gạt cô ấy." Quan Thượng Phong cười nhạt, không hề che dấu sự bực tức qua lời nói.

Du Lăng Tuân nhún mày không đáp, tự hỏi rốt cuộc có bao nhiêu người đàn ông đang theo đuổi Lộ Lộ.

"Tôi chỉ muốn nói là, tôi sẽ không bỏ cuộc dễ dàng đâu." Quan Thượng Phong nhìn bộ dạng điềm tĩnh của Du Lăng Tuân thì có chút khó chịu, hẳn có thể khẳng định từ địa vị tới bề ngoài đều không thua kém người này, vì sao Lộ Lộ luôn muốn lãng tránh hẳn?

Là vì chuyện đã xảy ra vào tối hôm đó?

"Anh đang nói chuyện gì vậy?" San San tiến về phía chỗ ngồi, có chút tò mò nhìn sắc mặt âm u của Quan Thượng Phong.

"Không có gì." Quan Thượng Phong đứng dậy "Anh có công chuyện rồi, em cứ ngồi ăn tiếp với Lộ Lộ đi."

"Vâng." San San cũng không biết vì sao Quan Thượng Phong lại đi sớm như vậy, bất quá cũng giúp bầu không khí trở nên bớt căng thẳng hơn.

"Lộ Lộ, cậu có tính ra thêm album mới không? Sau buổi trình diễn kia tên tuổi của cậu cũng nổi tiếng hơn nhiều, nhưng nếu lười biếng thì sẽ bị vùi lấp đó." San San quay sang hỏi han Lộ Lộ.

"Ừm, để xem..." quả thật sau khi bị thương, Lộ Lộ chẳng còn tâm tình để ca hát, bây giờ cũng hoàn toàn buông thả bỏ đi chơi bên Nhật.

Đột nhiên trong đầu Lộ Lộ chợt lóe lên ý tưởng "Cậu thấy làm album ở bên Nhật thì thế nào? Vừa đi chơi vừa làm việc luôn, tớ cũng hay xem trên mạng có nhiều video ca nhạc đi chơi đây đó tùm lùm, nói chung không cần phải quay quá chuyên nghiệp."

"Không tệ, nhưng mà... cậu có sáng tác nổi không đó? Tưởng tượng với hiện thực là hai chuyện khác nhau a, đừng cố gắng quá mà hóa vụng." San San bắt đầu nhìn bộ dạng hăm hở của Lộ Lộ, thật không muốn dập tắt nhiệt tình của cô bạn.

"Đương nhiên có thể! Tớ không cần album đứng top 1 trong bảng xếp hạng, ít nhất là không khiến fan quên mất mặt mũi ra sao. Quan trọng là người đóng chung cực kỳ đẹp trai luôn, đảm bảo cứu vớt được mọi thứ!" nhớ tới ngoại hình xuất chúng của Trịnh Ngọc Bình và Trịnh Dật Hàn, Lộ Lộ cảm thấy ý tưởng dạt dào trong tâm trí.

Đồ ăn ngon có, cảnh đẹp có, mỹ nam có, chuyến du lịch này sung sướng còn gì bằng?

Đương nhiên cô vẫn phải hỏi ý kiến của bọn họ trước, nếu không chỉ có thể thay đổi nội dung của album.

"Anh là bạn trai của Lộ Lộ đúng không? Em cũng chưa biết tên anh nữa!" San San không khỏi thêm một lần nữa đánh giá nhan sắc của Du Lăng Tuấn. Thật sự rất điển trai, nhưng San San vẫn ưa chuộng gương mặt phương Đông hơn, chẳng lẽ Lộ Lộ mê mẩn anh chàng này vì kỹ năng giường chiếu. Ha ha, không phải cô cố tình nghĩ xấu về Lộ Lộ đâu, chẳng qua Lộ Lộ có rất nhiều sự lựa chọn cơ mà?

"Tôi tên là Jam Lanhusxon. Cảm ơn cô đã chiếu cố Lộ Lộ." Du Lăng Tuấn nở một nụ cười tiêu chuẩn, nhưng có mấy phần thật lòng chỉ có một mình hắn rõ nhất.

Sau bữa ăn trưa, Lộ Lộ cũng bắt đầu chuẩn bị cho chuyến du lịch, đồng thời hỏi thăm bên anh em họ Trịnh, hiển nhiên bọn họ thoải mái đồng ý với cô.

Vì đã đi qua Nhật một lần, Lộ Lộ cũng không còn cảm thấy lúng túng. Ngược lại có hai mỹ nam phục vụ tận tình bên cạnh càng thêm vui vẻ. Lộ Lộ cảm thấy may mắn khi Trịnh Dật Hàn hiểu biết khá nhiều về máy chụp hình và quay phim, một đứa gà mờ như cô thì dù có mấy ảnh xịn cũng chỉ có thể quay tự động, một đồng chức năng lại không thể dùng tới.

Trịnh Ngọc Bình đầy ghen tị tuyên bố một câu "Em chắc chắn sẽ học chụp ảnh chuyên nghiệp, lúc đó chị Lộ Lộ cứ tìm tới em!"

"Ha ha, chị mong chờ tới ngày đó." Lộ Lộ cảm thấy bộ dạng trẻ con của Trịnh Ngọc Bình rất đáng yêu, không nhịn được cười khích lệ hắn ta.

Dưới sự giúp đỡ nhiệt tình của bọn họ, Lộ Lộ đã hoàn thành được 5 bài hát với 5 video khác nhau, ngay cả ông bà của cô cũng xuất hiện trong máy ghi hình.

Bây giờ chỉ còn một vấn đề nan giải...

"Haizz, chị không biết nên đặt tên gì cho album đây... Một cái tên nào đó thật đơn giản và ấn tượng." Lộ Lộ ngả lưng trên ghế salong, cả ba người đang ở trong phòng nghỉ ngơi tại khu du lịch suối nước nóng nổi tiếng.

"Em cũng không rành chuyện này..." Trịnh Ngọc Bình mím môi, hắn cũng rất muốn giúp đỡ cho Lộ Lộ để tranh giành sự nổi bật.

"Không sao, biết đâu đi chơi thêm vài ngày nữa đột nhiên lại nảy ra ý tưởng." Lộ Lộ ngược lại cũng không quá bận tâm, dù sao ý định của Lộ Lộ rằng đi chơi là chủ yếu.

Sau gần chục ngày du lịch ở Nhật, Lộ Lộ cuối cùng cũng nghĩ ra tên đặt cho album.

Phong Thượng Uyển. "Phong" trong lá phong, "Thượng uyển" trong vườn thượng uyển.

Màu sắc chủ đạo là màu đỏ tượng trưng cho mùa hạ ở Nhật, có thể nói là khu vườn ký ức tràn ngập hạnh phúc, cũng có thể là giấc mộng ngắn ngủi khi con người vô tình lạc vào vườn thượng uyển tận chín tầng mây.

Những bài hát mà Lộ Lộ sáng tác rất sôi động và dễ nhớ, cực kỳ thích hợp cho các cuộc trình diễn lớn trước công chúng.

Vì được hiện diện trong video, Trịnh Ngọc Bình cam đoan sẽ mua trọn vẹn bộ album ca nhạc để ủng hộ Lộ Lộ.

Vẫn như mọi khi, Lộ Lộ mua thật nhiều quà lưu niệm về tặng cho ba mẹ và bạn bè, và được đáp lại bằng những lời cảm ơn chân thành.

Lộ Lộ cảm thấy bản thân thật may mắn, so với những gì mà cô tưởng tượng hay tham khảo qua các bộ truyện xuyên sách thành nữ phụ, cuộc sống của cô rất êm đềm và tốt đẹp, nếu không nhắc tới biến cố mắksNgô Ái đã gây ra, à, còn cả mối nghiệt duyên với các nam chính khác... Nhưng khi suy đi nghĩ lại thì cô cũng không chịu thiệt quá nhiều.

Đẹp bỏ mớ hỗn độn trong tâm trí, Lộ Lộ bắt đầu chuyển tâm làm những công việc tiếp theo để hoàn thành album ca nhạc.

Nóikhôngchúng... côcóthểđượctrình diễn ởNhậtBảnđi?

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.